

ROMÂNIA
DIN VIAȚA POLITICĂ
DOCUMENTE

1950

ARHIVELE NAȚIONALE ALE ROMÂNIEI

2002

ARHIVELE NAȚIONALE ALE ROMÂNIEI

ROMÂNIA
– VIAȚA POLITICĂ ÎN DOCUMENTE –
1950

Prefață
de dr. Alesandru Duțu

BUCUREȘTI
2002

Ediție de documente întocmită de:

ALESANDRU DUȚU (A.M.R.) IOANA ALEXANDRA NEGREANU

ELENA ISTRĂȚESCU VASILE POPA (A.M.R.)

MARIA IGNAT ALEXANDRU OȘCA (A.M.R.)

NEVIAN TUNĂREANU (S.R.I.)

Redactor: Ioana Alexandra Negreanu

I.S.B.N. 973-8308-07-0

CUPRINS

Prefață	V-VIII
Lista abrevierilor	IX
Lista documentelor	1-10
Documente	11-376
Indice antroponimic	377-384
Indice toponimic	385-390

PREFAȚĂ

1950 a reprezentat în istoria României al treilea an în care partidul comunist, care preluase întreaga conducere a țării în 1948, și-a continuat politica și a adoptat măsurile considerate utile pentru consolidarea poziției sale în stat. Acest lucru rezultă cu claritate din lectura documentelor prezentate în volumul de față.

Alături de succesele înregistrate în activitatea de propagandă și agitație erau semnalate și deficiențe mari insuficienței pregătiri a cadrelor, care “abia puteau preda o lecție” și nu puteau vorbi în fața a 1 000 – 1 500 de oameni, așa cum rezultă dintr-o analiză a structurii de profil. Mulți secretari de partid erau “străini” de probleme politice și ideologice ale momentului, în timp ce alți activiști manifestau tendințe de “avangardism” sau vedeau munca de propagandă ca o “gălăgie”, structurile de profil fiind considerate în unele locuri secții de “vorbă multă”. Celor bine pregătiți li se cerea “să deschidă focul împotriva încercărilor imperialiștilor de a se strecura în aparatul de stat și în alte părți”, să sporească vigilențe și să-i demaște.

În cadrul propagandei și agitației un loc aparte s-a acordat, încă de la începutul anului, activității duse în propagarea luptei pentru pace, demascării “goanei febrile de înarmări din țările imperialiste în frunte cu Statele Unite ale Americii”, combaterii oricăror manifestări de “pacifism burghez”.

Un loc aparte l-a avut și popularizarea “marilor succese” repurtate de Uniunea Sovietică în domeniul economic, politic și social, “uriașa experiență” a acesteia în lupta împotriva “nenumăraților dușmani”. Pentru a cunoaște mai bine această experiență, s-a apelat la consilierii sovietici, inclusiv în structurile care aveau ca domeniu de activitate siguranța națională (Ministerul Forțelor Armate și Ministerul Afacerilor Interne) și la trimiterea personalului român la studiu în școlile din țara vecină, în toate domeniile de activitate. Tot “în semn de adâncă dragoste și recunoștință pentru marele Stalin” – menționa dr. Petru Groza și Gheorghe Gheorghiu-Dej în scrisoarea adresată ambasadorului sovietic S.I.Kavtaradze, în august 1950 – Consiliul de Miniștri și C.C. al P.M.R., “satisfăcând dorința exprimată de cetățenii orașului Brașov” au luat hotărârea ca acest oraș să poarte numele de Orașul Stalin.

Concomitent s-a acționat pentru a se cultiva “ura fierbinte și vigilența împotriva ațățătorilor de război, împotriva slugilor lor din afară”, în acel moment, cea mai blamată fiind “clica de asasini și spioni Tito-Rankovici”.

Lipsuri mari, aprecia Secția de propagandă și agitație a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român la 13 martie 1950, existau și în activitatea Agerpresului, care redacta buletine “anemice, lipsite de dinamism”, care nu ogîndeau cum trebuie modul de construire a socialismului “la noi în țară”. Într-un

mod asemănător, buletinele de actualități nu cuprindeau “probleme legate de practica construirii socialismului”, care interesau cel mai mult în acel moment. Între cauzele care determinau acest lucru era semnalată compoziția socială “nesănătoasă” (redactorii erau încă de origine “mic burgheză”), tendința de “înfumurare” etc. Într-un asemenea context, nu erau folosite pe deplin “știrile din Uniunea Sovietică”, iar cele din țările capitaliste nu erau “politizate destul”. În mod aproape incredibil s-a constatat că în acel moment nu existau buletine informative în limba rusă, ci numai în limbile franceză și engleză. Tot la fel de anormal era și faptul că România era singura țară din lume care nu avea corespondenți în străinătate.

Corelată cu această activitate a fost și măsura de evacuare a suspectilor din zona de graniță româno-iugoslavă căreia i-au căzut victime mii de cetățeni nevinovați.

Atunci când unii dintre “tovarășii de drum” au dezertat de la “cauza” partidului, conducerea centrală nu a ezitat să ia măsurile cele mai drastice, mergând până la excludere și punerea celor în cauză la dispoziția organelor de anchetă, în anumite cazuri cu discreție pentru a nu strica imaginea partidului. În prima parte a anului 1950, “buna credință” a fost înșelată de Mișa Levin, rămas în străinătate. Cazul i-a dat prilejul lui Gheorghe Gheorghiu-Dej să atragă atenția, la 4 mai 1950, în ședința Biroului Politic, că “trebuie bine cântăriți, bine aleși oamenii, bine verificați, să fie oameni legați de popor, legați de regim, legați de partid, devotați partidului dacă vrem să-i trimitem în străinătate și să nu avem asemenea neplăceri ca cu acest pezevenghi de Mișa Levin”. “Nemernicia trădătorului” a fost înfierată “din fundul inimii” și de alți membri ai Biroului Politic, unii propunând excluderea sa din partid cu “tam-tam”, ca exemplu pentru alții, fapt evitat de primul-secretar al partidului.

Pentru a evita asemenea situații și altele cu implicații mult mai grave în partid se desfășura deja o amplă acțiune de verificare a celor 790 000 de membri de partid, considerată, la 16 mai 1950, ca având o “importanță deosebită pentru întărirea unității partidului”, permițând eliminarea elementelor considerate a fi dușmănoase, necorespunzătoare, mic-burgheze, carieriste, care erau “cu duiumul” în partid, reprezentând un “balast”, un “pericol serios” pentru partid, în aprecierea lui Nicolae Ceaușescu.

O situație anormală în domeniul cadrelor era considerată a fi și în armată unde se manifesta o “atitudine împăciuitoare” față de cadrele vechi, fapt care determina nepromovarea cadrelor noi cu “destulă hotărâre și îndrăzneală”. La 9 ianuarie 1950, Secretariatul C.C. al P.M.R. imputa faptul că încă mai erau în funcții elemente “în care nu se putea avea încredere” și cerea lui Emil Bodnăraș să continue “cu hotărâre” linia Comitetului Central în politica de cadre și să lichideze în cel mai scurt timp “lipsurile constatate”. Concomitent s-a decis să se selecteze din rândul cadrelor de conducere și din activul de partid persoanele potrivite care să fie încadrate în armată în funcții de conducere. După ce în ședința a Secretariatului C.C. al P.M.R. din 9 martie 1950, Vasile Luca considerase că Nicolae Ceaușescu

era “slab pentru Secția agrară”, cu el fiind de acord și Alexandru Moghioroș, acesta a fost numit la 22 martie în funcția de ministru adjunct și șef al Direcției Superioare Politice a Armatei, după ce primise gradul de general-maior. Cu același prilej, au primit același grad și au fost încadrați în armată Leontin Sălăjan și William Suder, ca adjuncți de ministru, primul în funcția de șef al Marelui Stat Major, iar al doilea în cea de șef al Spatelui Armatei. Schimbarea de cadre la vârful armatei a nemulțumit o serie de generali, tot dintre cadrele partidului care au primit alte funcții pe linie civilă. Între aceștia s-a aflat și Valter Roman care, considerându-se nedreptățit, s-a adresat, la 21 noiembrie 1950, printr-o scrisoare lui Gheorghe Gheorgiu-Dej, arătând că nu se știa vinovat “cu ceva”. Nemulțumirea sa creștea în contextul în care “partidul a trimis și trimite în armată tovarăși fără experiență și cunoștințe militare, dar devotați”. La fel de nedumerită era și familia sa, semnificativă în acest sens fiind și reacția fiului său, “micul Petrișor”, de patru ani, care l-a întrebat; “Tăticule, de ce ai fost dat afară din Statul Major? “Grav afectat, Valter Roman ruga să i se facă cunoscute “motivele măsurii” și să i se dea posibilitatea, dacă va fi cazul, să dea toate lămuririle necesare privind trecutul său pentru face să dispară atmosfera încărcată ce dăuna atât partidului cât și sie-și personal.

Analizei atente a conducătorilor de atunci ai României, în special a Direcției Securității, nu le-a scăpat nici comportarea membrilor fostelor partide politice, care deși nu mai desfășurau o activitate propriu-zisă se manifestau ca fiind “ostili regimului”. În condițiile în care era cunoscut că majoritate a opozițiilor partidului erau deja anihilați, Ana Pauker a ridicat, la 11 februarie 1950, în Consiliul de Miniștri, problema acuzațiilor aduse de anglo-americani în legătură cu nerespectarea drepturilor omului, propunând ca Guvernul român să respingă categoric demersurile celor două state în acest sens. Aceasta cu toate că se știa foarte bine care erau efectele luptei de clasă și chinurile la care erau supuși în închisori mii de oameni nevinovați.

O situație deosebit de grea aveau și cei care nu erau încă închiși, dar sufereau consecințele luptei de clasă, îndeosebi cei cu o situație materială bună, realizată prin muncă, cât și cei care mai dispuneau de o anumită avere în urma reformei agrare din 1945 și a naționalizării din 1948. Cu precădere aceștia din urmă au fost urmăriți, prigoniți, dislocați de la casele lor, deși cei mai mulți nu săvârșiseră acte contra regimului și statului. La fel de gravă a fost și situația celor ce nu dispuneau de averea acestora, dar au fost incluși în mod greșit în categoria chiaburilor și burghezilor suferind, pe nemeritat, măsurile represive ale regimului.

Reliefând situația poporului român în anul 1950, volumul prezintă și starea de spirit anticomunistă datorată abuzurilor (bătăi, arestări, confiscări de produse agricole etc.) petrecute în acțiunea de strângere a cotelor de colectare, care au dus la ciocniri între țărani și cei însărcinați să aplice respectivele legi și instrucțiuni. Într-o formă sau alta reacția de respingere din partea populației a colectărilor a căpătat un caracter de masă.

Alături de activitatea economică propriu-zisă desfășurată la canalul Dunărea – Marea Neagră o atenție deosebită s-a acordat pregătirii politico-ideologice a celor puși să lucreze în condiții extrem de grele. “Noi – preciza la 22 martie 1950 Gheorghe Gheorghiu-Dej cu prilejul instructajului făcut brigăzii de partid care urma să se deplaseze în zonă – nu facem numai un Canal. Acolo trebuie să construim odată cu Canalul și omul pregătit din punct de vedere politic, să iese agitatori, propagandiști buni, să iese organizatori buni, să iese oameni cu pregătire profesională, cu calificare tehnică înaltă. Acolo noi experimentăm tot ce vreți și în materie de organizare, a construcțiilor lucrărilor de proporții și a normelor și întrecerilor. Este un laborator, care timp de 4-5 ani cât o să dureze munca la Canal trebuie să ne dea după un plan anumit un număr de oameni calificați, disciplinați, cu nivel de conștiință ridicată, cu nivel politic, cu experiență de organizare, conducători de șantier”. Dacă prin prisma conducerii politice, munca de la Canal era firească, realitatea de pe “magistrala morții”, a fost cu totul alta, acolo fiind puși să muncească, în condiții extrem de grele, mii de români din care foarte mulți și-a pierdut viața pentru împlinirea aspirațiilor megalomanice ale celor care nu-i reprezentau. Semnificativ în acest sens este drama condamnaților politici, mulți fără vină, care au fost maltratați și batjocuriți la Canal, precum și a celor considerați dușmani ai regimului și poporului.

În afara folosirii acestora la Canal, ca urmare a rezistenței tot mai active a “elementelor dușmănoase” și a faptului că acestea “încearcă încontinuu să saboteze în mod organizat măsurile guvernului și partidului îndreptate spre întărirea dictaturii proletariatului și construirea cu succes a socialismului” în primăvara anului 1950 au fost înființate unități de muncă și a fost instituit domiciliul obligatoriu pentru “a ușura supravegherea și activitatea elementelor dușmănoase și străine de clasa muncitoare”.

Documentele prezentate în volum se mai referă la activitatea de constituire a gospodăriilor agricole colective, la alegerile pentru Marea Adunare Națională și sfaturile populare, pregătirea elaborării unei noi Constituții, adoptarea măsurilor necesare pentru electrificarea țării, îmbunătățirea structurii organizatorice a mișcării sindicale și la alte numeroase probleme specifice perioadei. Lectura lor permite istoricilor sau simplilor cetățeni să-și formeze o imagine reală despre unele aspecte ale vieții politice, economice, sociale, militare, etc. petrecute în 1950 în România. Deși intenția noastră a fost aceea de a aborda mai amplu aspectele represive ale regimului dur instaurat în acei ani, acest lucru nu a fost posibil. Nu din vina autorilor.

Dr. ALESANDRU DUȚU

LISTA ABREVIERILOR

- A.M.R. – Arhivele Militare Române
- A.R.L.U.S. – Asociația Română pentru Strângerea Legăturilor cu Uniunea Sovietică
- A.S.R.I. – Arhiva Serviciului Român de Informații
- C.D.E. – Comitetul Democratic Evreiesc
- C.G.M. – Confederația Generală a Muncii
- D.A.N.I.C. – Direcția Arhivelor Naționale Istorice Centrale
- D.G.M. – Direcția Generală a Miliției
- D.S.P.A. – Direcția Superioară Politică a Armatei
- F.D.P. – Frontul Democrației Populare
- F.I.A.P.P. – Federația Internațională a Apărătorilor Patriei
- F.P. – Frontul Plugarilor
- F.S.M. – Federația Sindicatelor Muncitorești
- G.A.C. – Gospodăria Agricolă Colectivă
- G.M.A. – Gata pentru Muncă și Apărare
- M.U. – Mari Unități
- P.C.b. – Partidul Comunist bolșevic
- U.F.D.R. – Uniunea Femeilor Democrate din România
- U.P.M. – Uniunea Populară Maghiară
- U.T.M. – Uniunea Tineretului Muncitor

LISTA DOCUMENTELOR

1. 1950 ianuarie 4, București. *Stenograma ședinței cu responsabilii de propagandă și agitație privind intensificarea muncii politico-culturale la sate (fragmente).* (p. 11)

2. 1950 ianuarie 8. *Scrisoarea cu caracter autobiografic adresată de Victor Dușa, organizația P.C.R. Constanța, conducerii partidului insistând asupra rolului său în demascarea „legăturilor lui Pătrășcanu cu cercurile burgheze“ ș.a., fapt pentru care acum este marginalizat (fragmente).* (p. 15)

3. 1950 ianuarie 9. *Procesul-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.C.R., care a dezbătut și a luat măsuri pe marginea raportului prezentat de Emil Bodnăraș, ministrul Apărării Naționale asupra situației armatei și a problemelor de apărare națională.* (p. 18)

4. 1950 ianuarie 11. *Declarația Postului de Radio – Londra cu privire la politica agrară a regimului comunist de la București.* (p. 28)

5. 1950 ianuarie 13. *Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. pentru înființarea unităților de muncă.* (p. 30)

6. 1950 ianuarie 23. *Ordinul general nr. 4 al ministrului Apărării Naționale privind introducerea gradului de locotenent-major.* (p. 31)

7. 1950 ianuarie 23-24. *Propuneri cu privire la organizarea organelor centrale și a aparatului central al Partidului Muncitoresc Român.* (p. 32)

8. 1950 ianuarie 23-24. *Planul de desfășurare a luptei pentru pace în Republica Populară Română (19 puncte) prezentat în cadrul Plenarei a V-a, C.C. al P.M.R.* (p. 42)

9. 1950 ianuarie 24. *Stenograma celei de-a V-a ședințe plenare a C.C. al P.M.R., în care Chivu Stoica înfierează activitatea unor provocatori, elemente dușmănoase din partid, reproșând timiditatea în a lua poziție față de banda lui Foriș sau Lucrețiu Pătrășcanu (fragment). (p. 49)*

10. 1950 ianuarie 24. *Tabel întocmit de Comisia Centrală de verificare a P.M.R. referitor la statistica pe categorii a membrilor de partid din 19 județe, care înainte de încadrarea în partid au făcut parte din alte partide. (p. 50)*

11. 1950 ianuarie 29. *Informații transmise de Postul de Radio Atena (limba română) referitoare la campania antititoistă și la procesul intentat împotriva fostului ministru al Justiției, Lucrețiu Pătrășcanu. (p. 52)*

12. 1950 ianuarie 30. *Proces-verbal încheiat la Comandamentul trupelor Ministerul Afacerilor Interne, în urma discuțiilor asupra evacuării suspectilor în zona de frontieră cu Iugoslavia. (p. 52)*

13. 1950 februarie 10, Washington. *Scrisoarea expediată de Constantin Vișoianu, fost ministru al Afacerilor Străine, omologului său Grigore Gafencu în care își exprimă regretul față de lipsa de unitate din cadrul Consiliului Național Român, organismul românilor aflați în exil, din cauza regimului comunist instaurat după 1944 în România. (p. 55)*

14. 1950 februarie 11, București. *Fragment din stenograma ședinței Consiliului de Miniștri în care Ana Pauker ridică problema acuzațiilor anglo-americe în privința nerespectării drepturilor omului. (p. 57)*

15. 1950 februarie 13, București. *Decretul de ratificare a Tratatului între R.P.R. și U.R.S.S., asupra regimului frontierei de stat româno-sovietice. (p. 58)*

16. 1950 februarie 14. *Sarcini ce revin C.C. al P.C.R., Consiliului de Miniștri și Confederației Generale a Muncii în domeniul salarizării și al normelor de muncă. (p. 59)*

17. 1950 februarie 17, București. *Decret pentru înființarea și organizarea Comitetului de Stat pentru colectarea produselor agricole ca organ guvernamental pe lângă Consiliul de Miniștri. (p. 63)*

18. 1950 martie 1. *Sinteză informativă întocmită de Direcția Securității Capitalei asupra activității Partidului Național Liberal-Bejan, Partidul Național Liberal-Brătianu și Partidul Social Democrat Independent. (p. 66)*

19. 1950 martie 2. *Notă prin care Serviciului Special de Informații semnează interceptarea unui număr de 117 scrisori cu material de propagandă titoistă expediate cetățenilor români. (p. 73)*

20. 1950 martie 6. *Notă privind reținerea corespondenței sub pretextul că „ar conține material de propagandă titoistă”. (p. 73)*

21. 1950 martie 9. *Dezbaterea proiectului de funcționare a Biroului organizatoric și al Secretariatului C.C. al P.M.R. Fragmente din intervențiile lui Vasile Luca, Anei Pauker, Alexandru Moghioroș, Gheorghe Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi. (p. 73)*

22. 1950 martie 9. *Hotărârea asupra organizării Secțiunilor C.C. al P.M.R. și a numirii șefilor de Secțiuni, adoptată în Ședința Secretariatului C.C. al P.M.R. la care au fost prezenți Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Lotar Rădăceanu, I. Chișinevschi, Alex. Moghioroș. (p. 77)*

23. 1950 martie 10. *Nomenclatura Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român stabilită în Ședința Biroului Politic. (p. 77)*

24. 1950 martie 11, București. *Decret pentru modificarea art. 7 din 14 ianuarie 1950, privind înființarea unităților de muncă. (p. 83)*

25. 1950 martie 13. *Stenograma Ședinței Secției de Propagandă și Agitație a C.C. cu participarea conducerii Agerpres-ului și a reprezentanților presei din capitală. (p. 84)*

26. 1950 martie 14. *Sinteză informativă întocmită de Direcția Securității Capitalei privind starea de spirit a salariaților din aparatul de stat. (p. 88)*

27. 1950 martie 22. *Proces-verbal privind activitatea Sectorului de Agitație desfășurată în centrele industriale pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră și la sate având drept țintă lupta împotriva chiaburilor și demascarea imperialiștilor (fragment). (p. 96)*

28. 1950 martie 22, București. *Stenograma ședinței de instructaj făcut de Gh. Gheorghiu-Dej, cu brigada de partid care urma să plece la Canalul Dunăre-Marea Neagră. (p. 100)*

29. 1950 martie 22. *Ordin general nr. 12 al Ministrului Apărării Naționale privind numirea generalului-maior Leontin Sălăjan, Nicolae Ceaușescu și William Suder în funcțiile de ministru adjunct la Ministerul Apărării Naționale. (p. 105)*

30. 1950 martie 22. *Notă în legătură cu necesitatea prezenței unor consilieri sovietici pentru construirea Teatrului Național, specialiști pentru operă și balet care au făcut și obiectul tratativelor în vederea încheierii noului acord economic cu U.R.S.S. (p. 106)*

31. 1950 martie 24. *Proces-verbal încheiat în urma discuțiilor purtate de ministrul-adjunct M. Jianu, general-maior A. Nicolschi și colonel G. Birtaş pe tema folosirii în diferite munci a deținuților din penitenciare. (p. 107)*

32. 1950 martie 25. *Notă cu privire la problema plecărilor în Israel, întocmită de Comitetul Democrat Evreiesc (C.D.E.). (p. 109)*

33. 1950 martie. *Directivă a P.M.R. către Armată privind sarcinile muncii organelor politice, organizațiilor de partid și a U.T.M. referitoare la pregătirea de luptă și politică pe anul 1949-1950. (p. 112)*

34. 1950 aprilie 22. *Ordinul general nr. 16 al ministrului Forțelor Armate referitor la respectarea prevederilor instrucțiunilor privind căsătoria militarilor. (p. 120)*

35. 1950 aprilie 22. *Referat întocmit de Serviciul de Securitate al județului Alba privind rechiziționarea unei case parohiale ale cultului ortodox și la ocuparea abuzivă a unor case de rugăciuni ale cultelor baptist, adventist de ziua a 7-a și creștin după Evanghelie. (p. 121)*

36. 1950 aprilie. *Telegramă prin care se comunică decesul amiralului Gheorghe Koslinski. (p. 123)*

37. 1950 mai 4, București. *Proces-verbal al ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R., în care a fost dezbătut cazul Mișa Levin, dezertor, „în lagărul dușmanilor țării noastre“ și s-a hotărât excluderea lui din P.M.R. (p. 124)*

38. 1950 mai 9. *Ordin de zi al ministrului Forțelor Armate al R.P.R., referitor la sărbătorirea zilei Victoriei. (p. 126)*

39. 1950 mai 12. *Hotărâre C.C. al P.M.R., privind problema emigrărilor în Israel. (p. 127)*

40. 1950 mai 13. *Cuvântare rostită de generalul-colonel Emil Bodnăraș, ministrul Forțelor Armatei cu ocazia sărbătorii la 9 Mai a Zilei Victoriei Armatei Roșii asupra fascismului (fragmente). (p. 128)*

41. 1950 mai 16. *Dezbateri pe marginea raportului prezentat de Comisia Centrală de Verificare a membrilor de partid, prilej de excludere a peste 20% din efectivul existent. (p. 137)*

42. 1950 mai 16. *Ordonanța nr. 146 de încetarea urmării generalului Ilie Șteflea emisă de Parchetul Curții București. (p. 140)*

43. 1950 mai 15-17. *Raport cuprinzând principiile care au stat la baza unei organizări politice administrativ economice a teritoriului R.P.R., după modelul sovietic (fragmente). (p. 142)*

44. 1950 mai 19, București. *Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care au fost dezbătute: Raportul Comisiei de partid asupra constatărilor făcute pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră în zilele de 24-28 martie 1950 (raportor L. Răutu) și Raportul Direcției Generale a Canalului pe perioada oct. 1949-15 mai 1950 (raportor Gh. Hossu). (p. 144)*

45. 1950 mai 24, București. *Proces-verbal al ședinței Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. în care au fost abordate propunerile pentru îmbunătățirea muncii de partid la sate, pentru înființarea posturilor de directori adjuncți politici la S.M.T. și G.A.C., în acest context fiind dezbătută problema îngrădirii chiaburimii, fiind menționate și unele manifestări ale „dușmanului de clasă“. (p. 154)*

46. 1950 mai 24, București. Raport cuprinzând concluziile asupra rezultatelor muncii în domeniul organizării Gospodăriilor Agricole Colective, prezentat de Ana Pauker în cadrul ședinței Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. (p. 158)

47. 1950 mai 25. Nota S.S.I. referitoare la profesorul Mihnea Gheorghiu, membru al Uniunii Scriitorilor, căruia i se impută colaborarea sa cu Serviciul de Spionaj Britanic și al S.U.A., în slujba cărora era din perioada războiului, înaintată lui Iosif Chișinevschi, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. (p. 165)

48. 1950 mai 29. Mandat de arestare a generalului Iosif Teodorescu, emis de Parchetul Curții București. (p. 169)

49. 1950 mai. Rapoartele episcopilor de Râmnic, Argeș, Buzău, în care evidențiază rechiziționarea caselor parohiale, izgonirea și arestarea preoților, tratamentul jignitor și umilitor la care au fost supuși, sub pretextul că nu au îndeplinit planul de cultură și nu au predat cota de grâu (fragmente). (p. 170)

50. 1950 iunie 13. Proces-verbal al Ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care sunt consemnate dezbaterile pe marginea Hotărârii Plenarei C.C. al P.M.R. cu privire la rezultatele verificării membrilor de partid și recrutării de noi membri de partid. (p. 172)

51. 1950 iunie 13. Hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la organizarea și consolidarea gospodăriilor agricole colective. (p. 177)

52. 1950 iunie 15. Notă referitoare la decesul generalului Nicolae Macici. (p. 188)

53. 1950 iunie 27. Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. cuprinzând dezbaterile pe marginea alegerilor pentru Sfaturile Populare. (p. 188)

54. 1950 iunie 28. Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care s-a dezbătut necesitatea adoptării unei noi Constituții care să țină seama de transformările politice și economice ale perioadei. (p. 196)

55. 1950 iunie. Principiile de bază ale noii Legi electorale. (p. 201)

56. 1950 iunie. *Hotărârea Consiliului de Miniștri privind regimul efectelor de strămutare în orice altă țară a emigraților români. (p. 204)*

57. 1950 iulie 3. *Raport al P.M.R. – Comitetul județean Giurgiu privind incidentele care au avut loc în comuna Tudor Vladimirescu cu prilejul inaugurării G.A.C.-ului „16 Februarie 1933”, starea de spirit anticomunistă generată din cauza aplicării abuzive a cotelor de colectare. (p. 205)*

58. 1950 iulie 5. *Instrucțiuni asupra organizării și desfășurării muncii politice cu ostașii ctg. 1948, semnate general-maior N. Ceaușescu, ministru adjunct și șef al Direcției Superioare Politice a Armatei. (p. 206)*

59. 1950 iulie 8, Giurgiu. *Notă întocmită de Comitetul Județean Vlașca al P.M.R. referitoare la ciocnirile dintre sătenii unor comune din județul Vlașca și cei însărcinați cu strângerea cotelor de colectare. (p. 209)*

60. 1950 iulie 8. *Proces-verbal încheiat de reprezentanți ai organelor de securitate privind unele slăbiciuni constatate în activitatea de pregătire a campaniei de colectări. (p. 212)*

61. 1950 iulie 11. *Extras din Sentința nr. 699 a Tribunalului Militar București pronunțată în procesul celor implicați în organizația „Graiul Sângelui”. (p. 215)*

62. 1950 iulie 21. *Sinteză informativă semnalând manifestările cu „caracter agresiv” împotriva acțiunilor de colectare. (p. 217)*

63. 1950 iulie 31. *Cuvântarea generalului maior Leontin Sălăjan, șeful Marelui Stat Major în ședința activului de partid referitoare la concluziile acțiunii de verificare a membrilor de partid. (fragmente) (p. 221)*

64. 1950 august 6, București. *Memoriu adresat de Todorov Petru, citat în procesul grupului de spioni aflați în slujba serviciului de spionaj al grupului Tito-Rancovici, care a avut loc la Tribunalul Militar din București. (p. 237)*

65. 1950 august 23. *Ordin de zi al ministrului forțelor armate ale R.P.R. privind sărbătorirea a 6 ani de la „eliberarea țării noastre de către glorioasa armată a Uniunii Sovietice”. (p. 239)*

66. 1950 august, București. *Scrisoare adresată de C.C. al P.M.R. și Guvernul R.P.R. domnului S.I. Kavtaradze, ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al U.R.S.S., prin care îl înștiințează de propunerea cetățenilor orașului Brașov de a schimba denumirea localității lor în Orașul Stalin; decretul Prezidiului R.P.R. în acest sens, cu rugămintea de a fi remisă Guvernului U.R.S.S.* (p. 242)

67. 1950 septembrie 1. *Proces-verbal al ședinței Biroului Organizatoric în care s-au dezbătut schemele de organizare ale comitetelor de partid regionale, orășenești și raionale.* (p. 243)

68. 1950 septembrie 2. *Stenograma ședinței cu secretarii județeni cuprinzând dezbaterile pe problema transformării socialiste a agriculturii.* (p. 247)

69. 1950 septembrie 19. *Referat asupra unor abateri de la linia partidului în legătură cu organizarea gospodăriilor agricole colective.* (p. 263)

70. 1950 septembrie 22. *Memoriul adresat ministrului Afacerilor Interne de Sofia Cihoski, prin care solicită să i se redea pensia soțului său.* (p. 266)

71. 1950 octombrie 7. *Proces-verbal al consfăturii cu primii secretari regionali, președinții Comitetelor Provizorii regionale pe tema regimului pâinii (fragmente).* (p. 267)

72. 1950 octombrie 11. *Proces-verbal al ședinței prezidate de Gheorghe Gheorghiu-Dej cu instructorii Secției Agrare și membri ai aparatului de partid din județul Trei Scaune, în legătură cu modul de organizare a gospodăriilor agricole colective.* (p. 271)

73. 1950 octombrie 14. *Proces-verbal al ședinței Biroului Politic prezidate de Gheorghe Gheorghiu-Dej, pe tema electrificării țării.* (p. 284)

74. 1950 octombrie 16. *Ordin general nr. 31 al ministrului apărării naționale privind înființarea Cenzurii Militare.* (p. 288)

75. 1950 octombrie. *Fișă biografică privind activitatea revoluționară a Anei Pauker, vicepreședintă a Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe.* (p. 289)

76. 1950 noiembrie 8. *Stenograma adunării delegațiilor venite din țară cu ocazia zilei de naștere a secretarului general al partidului, Gheorghe Gheorghiu-Dej. (p. 290)*

77. 1950 noiembrie 16. *Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R., care a dezbătut problema îmbunătățirii structurii organizatorice a mișcării sindicale din R.P.R., în condițiile noii reorganizări administrative (fragmente). (p. 290)*

78. 1950 noiembrie 18. *Stenograma ședinței cu primii secretari ai comitetelor de partid regionale, în legătură cu stadiul de pregătire a campaniei electorale la orașe și sate (fragmente). (p. 303)*

79. 1950 noiembrie 21. *Scrisoare adresată lui Gheorghe Gheorghiu-Dej de Valter Roman (prin intermediul lui Leonte Răutu) prin care solicită lămuriri privind adevăratele motive ale îndepărtării sale din armată. (p. 310)*

80. 1950 noiembrie 28, București. *Notă informativă privind manifestări ale „dușmanului de clasă” în timpul campaniei electorale. (p. 312)*

81. 1950 noiembrie. *Notă informativă semnată de G. Dănălache prin care face cunoscute diferite manifestări potrivnice regimului comunist din regiunea Teleorman. (p. 315)*

82. 1950 noiembrie. *Notă informativă privind activitatea Academiei R.P.R. (p. 317)*

83. 1950 noiembrie. *Hotărârea Secretariatului C.C. al P.M.R. privind măsurile ce urmează a fi luate în cazurile de confiscări ale averii chiaburilor. (p. 318)*

84. 1950 decembrie 12-13. *Stenograma discuțiilor Plenarei C.C. generate de raportul prezentat de Miron Constantinescu privitor la Planul Cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. pe anii 1951-1955 (fragmente). (p. 322)*

85. 1950 decembrie 20. *Notă informativă semnată de V. Em. Galan la adresa mitropolitului Moldovei, Sebastian Rusan, catalogat drept un element dușmănos și periculos. (p. 337)*

86. 1950 decembrie. *Rechizitoriu privind trimiterea în judecată a generalului David Popescu. (p. 338)*

87. 1950. *Scrisoarea semnată de Ilie Zaharia și adresată lui Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R., prin care critica lipsurile constatate în activitatea acestuia. (p. 339)*

88. 1950. *Raport asupra curentului antisemit. Informații referitoare la provocările antiromânești din Transilvania și antiortodoxe dezlănțuite de Securitate la mănăstirile din județele Neamț și Iași (fragmente). (p. 340)*

89. 1950 decembrie. *Scrisoarea adresată ministrului de Interne prin care este denunțat generalul Ion Ilcușu. (p. 344)*

90. 1950. *Raport înaintat de Direcția Superioară Politică a Armatei Comitetului Central al P.R.M., în legătură cu verificarea membrilor de partid din armată. (p. 344)*

91. 1950. *Raport al Direcției Superioare Politice a Armatei privind munca politică și de partid în armată. (p. 347)*

92. 1950. *Raport susținut în cadrul ședinței Biroului Informativ al P.C.R., privind rezultatele acțiunilor organizate de partid împotriva „bandei titoiste de spioni și asasini“, care își desfășoară activitatea în R.P.R. și măsurile luate la frontiera româno-iugoslavă. (p. 359)*

93. *Notă informativă asupra activității Academiei de Știință a Republicii Populare Române. (p. 367)*

94. 1950. *Raport statistic privind compoziția socială a membrilor de partid, în perioada noiembrie 1948 — aprilie 1950. (p. 368)*

95. 1950. *Raportul Anei Pauker privind pregătirea planului cincinal „al construcției socialiste a țării noastre“. (p. 370)*

DOCUMENTE

1. 1950 ianuarie 4, București. *Stenograma ședinței cu responsabilii de propagandă și agitație privind intensificarea muncii politico-culturale la sate (fragmente).*

Tov. Raica – Severin

Biroul județean n-a dat importanță planului pentru intensificarea muncii politico-culturale la sate în perioada de iarnă și n-a urmărit realizarea lui până jos. Această muncă a fost lăsată secției de propagandă și agitație.

Mai jos s-a întâmplat același lucru: secretarii de plasă și sectiare n-au dat importanță acestui plan.

După primirea instrucțiunilor pe linie organizatorică, s-a procedat altfel. A început să se arate o grijă mare, s-au luat semnături de primire pentru broșuri, a devenit o preocupare.

Am discutat cu tov. Fericeanu să înființăm un curs de propagandiști; tov. Doncea, care a venit după aceea, s-a opus: la o ședință la care a fost tov. Doncea și Sisu, acesta a stat într-un colț, fără ca tov. Doncea să-i acorde vreo atenție. Se observă o totală despărțire între organizatoric și propagandă și agitație. Ar trebui insistat ca aceasta să dispară.

Responsabilii secției organizatorice și de cadre sunt tovarășii care nu au nici o școală medie și nu cunosc munca de propagandă; abea pot preda o lecție, și numai cu material privind munca lor. Cred că de aceea nu e coeziunea, pentru că nu se cunosc problemele. În zadar primim dispoziții să antrenăm tot biroul; munca culturală-propagandistică e dusă numai de secția noastră. Când e de prelucrat un material, sau de dus vreo acțiune, secția de propagandă trimite toți oamenii, pentru că celelalte secții nu pot trimite oameni care să vorbească în fața a 1000-1500 oameni.

La sectoare și la plăși e același lucru; secretarii sunt străini de probleme. De exemplu, secretarul de la Oțelul Roșu nu știe cum trebuie pus la punct un cerc de politică curentă. Se insistă asupra muncii organizatorice și a celorlalte munci, iar munca de propagandă e lăsată la urmă. Instructorii județeni niciodată n-au putut să dea un raport concret asupra muncii de propagandă și agitație. Nu corespund, n-au școli și sunt antrenați în munci de statistică, cerute de organizatoric.

Ei nu îndrăznesc să ia parte la un seminar pentru că nu cunosc lecțiile.

În ultimele luni, la insistențele mele, s-a discutat în biroul județean despre munca de propagandă. Responsabilul cultural și responsabilul Comisiei de propagandă au dat un raport asupra muncii lor, dar discuțiile au fost anemice pentru că tovarășii nu cunosc problemele. În general, nu se discuta probleme de propagandă și agitație în birou, când venea ceva legat de această muncă, mi se dădea mie.

Tov. Dănălache: Când veneau de la București tovarășii instructori organizatorici, se interesau și de planul de muncă al Secției de propagandă și agitație, pe

când instructorii pe linie de propagandă și agitație nu făceau același lucru la celelalte secții: nu luau parte la ședința de birou, ca instructorii organizatorici. Autoritatea propagandei trebuie întărită și din această direcție.

În județul Prahova, munca organizatorică nu e o muncă politică, ci birocratică, de statistică.

Se prevăzuse în plan, ca în ședințele care se țin cu activul secțiilor în județ să se discute probleme de propagandă; totuși, niciodată n-am fost sesizați de pe teren de vreo lipsă a muncii de propagandă și agitație, deși lipsuri existau. Am cerut să facem un instructaj special de muncă de propagandă – agitație și biroul a spus că activul cunoaște muncile. În legătură cu sarcinile din ultimul timp, am spus că tot biroul răspunde, deci trebuie să contribuim cu toții la realizarea lor. Mi s-a spus că am tendințe de avantgardism de secție, pentru că veneam des cu probleme.

Tovarășii din birou văd munca de propagandă ca muncă de gălăgie, adică agitația o consideră gălăgie. E o glumă care însă se reflectă până jos. Secretarii din plăși se plâng că propaganda vine mereu cu tot felul de lucruri.

Când e vorba de promovat un tovarăș într-o muncă, noi cercetăm dosarul, îl verificăm, dar pe urmă nu e acceptat, sub tot felul de pretexte.

Pentru acțiunea de iarnă la sate am reușit să mobilizăm întreg biroul; tovarășii au dat sprijin, tot biroul a mers pe teren, la organizațiile de bază.

Dificultățile sunt provocate de nivelul scăzut al tovarășilor. La organizatoric avem un tovarăș foarte slab.

Tov. Gălăteanu – Teleorman.

Aspectele arătate de tovarăși există și în județul nostru. Secției noastre i se spune „secția vorbă multă“.

Se întâmplă câteodată ca atunci când propunem un om, secția de cadre să tergiverseze sau să se opună, pentru că mai târziu omul să fie pus în muncă de cadre sau în alt loc, unde au nevoie de oameni.

În legătură cu acțiunea de iarnă, Biroul Județean a fost antrenat în această muncă. S-au făcut prelucrări până jos, în organizațiile de bază, iar biroul județean a mers în fiecare duminică în control.

Biroul județean nu citește. De 4 ori am început studiul Istoriei Partidului și apoi am întrerupt. N-am reușit să facem biroul să studieze. În schimb studiul cu activul merge bine. S-a început și studiul Economiei Politice, cu seminarii.

Când au venit instrucțiunile pentru comanda de iarnă, pe linie organizatorică, mi le-au dat tot mie, iar cu telegrama au făcut la fel.

Când e vorba de o muncă organizatorică e antrenat tot activul, dar când e vorba de o muncă de propagandă, o duce numai propaganda. Există tendința de a considera muncă de partid, numai munca organizatorică și de cadre. Faptul că se spune *Secția* centrală de propagandă și *Direcția* organizatorică, este pentru ei o dovadă că aceasta din urmă controlează munca de propagandă.

Pentru îmbunătățirea muncii se simte în județele agricole, cum e Teleorman, o mare nevoie de propagandiști ai secției care să poată fi întrebuințați în diferite chestiuni. Cei doi pe care îi avem nu pot cuprinde toate muncile, nu putem să cuprindem întreaga muncă numai cu aceștia.

Ar fi bine ca secretarii județeni să fie chemați să dea socoteală aici, de munca de propagandă. Sunt o serie de probleme pe care nici secretariatul, nici biroul nu le cunosc, deși ar trebui să le cunoască.

O deficiență e că materialul pentru propaganda vizuală și pentru agitație ajunge prea târziu. Materialul pentru 30 Decembrie a ajuns la 1 ianuarie; materialul pentru ziua tovarășului Stalin a ajuns la 27 decembrie; Carnetul agitatorului pentru 30 Decembrie a ajuns la județeană în noaptea de 29 decembrie. Urmarea este că nu putem să folosim acest material.

Zov. Wasserman – Buzău.

Cele spuse de tovarăși se aplică și la județul Buzău.

Pe lângă acestea, sunt diferite ocazii când trebuiesc ținute conferințe. Secția de propagandă le face, iar diferiți tovi le citesc. Aceasta se obișnuiește în toate județele. La fel la ziare. Câteodată nu faci altceva decât să scrii mereu conferințe și articole.

Sunt de aceeași părere că doi tovarăși la sectorul de propagandă e prea puțin. Avem sectorul forestier și petrol descoperit; munca e slabă pentru că nu avem tovarăși scoși din producție. Tovarășii din secții muncesc foarte mult. De școlile țărănești, cursurile duminicale și cursul de 3 luni m-am preocupat eu pentru că tovarășii nu puteau cuprinde.

În sectorul forestier sunt exploatările, Nehoiul și Fabrica. Acolo *nici secretarul nu e scos din producție*. La petrol e același lucru.

Tov. Tomescu – Dâmbovița:

Sarcinile de moment copleșesc pe cele cu caracter permanent. Facem un plan să stăm o zi la o întreprindere, dar dacă vine o circulară, rămânem în birou s-o discutăm și ziua trece. Așa se întâmplă cu munca de control, ne scapă din mână. În special instructorii județeni scapă din mână sarcinile permanente și se ocupă de acțiuni. Vine un tovarăș de la propagandă și cere un lucru, apoi unul de organizatoric cere alt lucru, pentru ca la urmă comisia de verificare să-i trimeată după referințe. Au trimis elevii de la școli să se ocupe de cursuri, dar ei au fost trimiși de comisiile de verificare să culegă referințe.

La propagandă este nevoie de 3 tovarăși pentru ca munca să fie cuprinsă.

Secția de cadre nu face muncă de descoperire de cadre, ci cercetează greșelile și verifică oamenii ceruți de C.C. Nu pleacă pe teren să descopere cadre.

La noi, de 5-6 luni secția n-a fost complectă cu toți 7 tovarăși. Biroul este de asemenea descompletat. În Târgoviște sunt 34 de organizații; ar trebui ca cel puțin un om să fie salariat și să se ocupe de toate.

Tov. Dănălache: Avem întreprinderi de 2000 de muncitori și nici un salariat. Așa e „I Mai” și Rafinăria nr. 1. De asemenea, Băicoiul ar trebui despărțit de plasa Ploiești și să formeze un sector aparte.

Tov. Raica: Instructorii care vin de la C.C., de la Direcția organizatorică se duc la birou și la secretar. Cei care vin de la propagandă vin la secție și apoi pleacă. Nu asistă la ședința biroului ca să afle ce face biroul pentru *aplicarea sarcinilor date de secția centrală de propagandă*. Trebuie reglementat de la C.C. ca toți instructorii să vină întâi la biroul județean și apoi la secție.

Sectorul propagandă ar trebui lărgit. Noi avem regiuni miniere și plăși. Avem o formă de învățământ pentru centre muncitorești și altă formă pentru plăși. Tovarășii trebuie să pregătească pe propagandiștii care fac seminariile și lecțiile. Ei fug de la un loc la altul.

Ar trebui să apară ca o hotărâre de la C.C. studiul obligatoriu pentru Biroul județean. Noi am introdus dimineața de la 7-9 citirea ziarelor și broșurilor și o jumătate de zi pe săptămână pentru citit.

Avem greutăți cu Secția administrativă. Noi primim instrucțiuni să întreprindem o acțiune și ei nu primesc. Ne spun că n-au bani și ne trimit pe noi să ne interesăm.

Ne îngreunează munca instrucțiunile care se modifică. Astfel pentru ziua de 21 decembrie am primit instrucțiuni să facem meeting în capitala de județ. Am pregătit camioane, dar în ultima zi, seara am primit o telegramă să ținem adunarea în săli închise. (La noi vremea era frumoasă). Mai târziu s-a reproșat că nu știm să ne orientăm.

Pentru 30 Decembrie am primit instrucțiuni să nu se lucreze de 30 și să se lucreze de 31 decembrie. Această hotărâre s-a schimbat de 4-5 ori. La noi s-a lucrat de 30 și de 31 numai jumătate de zi. La sfârșit nu am mai vrut să schimb, pentru că se prelucrase în meetinguri fulger de două ori și nu am vrut să zdruncin autoritatea Partidului.

În plasa Găget avem 4 organizații de bază; în care să dea raport conducerea cooperativei?

Tov. Wasserman: Unde sunt mai multe organizații, probleme generale sunt discutate în ședințe plenare.

Tov. Raica: În ceea ce privește difuzarea, ea se face de către Librăria Noastră. Responsabilul librăriei nu e om politic, dar el se suprapune responsabilului cu difuzarea din secție.

Tov. Răutu: Ne-am gândit că gazeta de perete e legată de agitație și că e bine să fie la agitație. Sarcina ei e de a mobiliza pe oameni la întreceri, de a demasca lipsurile.

Ne-am mai gândit că responsabilii de presă, cu excepția orașelor mari, nu au sarcini mari. De exemplu, la Prahova e un singur ziar, care trebuie controlat de secretarul județenei și de responsabilul de propagandă și agitație. Partea tehnică a difuzării au rezolvat-o; am luat un om, l-am salarizat la Librăria Noastră și el se ocupă cu asta, dar în secție nu e nimeni care să vadă în ce fel e răspândită cartea, în ce fel e popularizată și citită. Ne-am gândit ca responsabilul cu difuzarea, cel care e la Librăria Noastră să iasă din secție. iar în secție să rămână un responsabil cu presa și difuzarea care să aibă sarcina să supravegheze cum e răspândită presa care ne interesează, să supravegheze activitatea corespondenților locali, cum lucrează Librăria Noastră, Slova, cooperativele.

Responsabilul de presă trebuie să ajute redacției în problema corespondenților locali și să se ocupe de corespondenții salariați ai ziarelor centrale.

În ultimile luni am luat măsuri pentru îmbunătățirea propagandei de partid. Am scos broșuri, am înființat forme noi de învățământ, cercuri, etc. Se simte jos o creștere a interesului pentru învățatură?

Tov. Wasserman: La țară se simte foarte mult. Avem tovarăși de la cursul cu activul de la țară care s-au prezentat mai bine decât tovarășii din cursul de 3 luni. Frecvența e mai bună ca niciodată. S-a asigurat o bună predare a cursului. În plasa Pogoanelor se întrebuițează metode ca la cursul seral. Se frământă problemele. Și broșurile ajută mult. Unii oameni vin de la 10 km., pe ploaie.

Tov. Gălățeanu: La cursul duminical frecvența este de peste 100%. Vin oameni neînscriși.

Tov. Baternau: La țară învățătura merge mai bine decât cu minerii. Totuși, față de cum era înainte, e o creștere și la mineri.

◆
 Direcția Arhivelor Naționale Istorice Centrale, fond Comitetul Central al P.C.R., Cancelarie, dosar 3/1950, f. 2-7.

2. 1950 ianuarie 8. *Scrisoarea cu caracter autobiografic adresată de Victor Dușa, organizația P.C.R. Constanța, conducerii partidului insistând asupra rolului său în demascarea „legăturilor lui Pătrășcanu cu cercurile burgheze“ ș.a., fapt pentru care acum este marginalizat (fragmente).*

[...]

Faptele bine dovedite și controlate nu pot însă să nu înlăture aceste suspiciuni și să mă pună în adevărata mea lumină.

Dacă se va întreba Comisia de verificare din Constanța (tovarășul Naum, președinte) cât și toate subcomisiile de verificare din întreaga Dobroge, se va putea vedea că mii de tovarăși care au trecut prin verificare au declarat că au intrat în partid datorită faptelor și îndrumărilor mele, ca învățător, profesor, om politic, ca militar concentrat. Mulți tovarăși care erau ostași cu mine în timpul când purtam haina militară, fie în țară, fie pe frontul de răsărit – unde eram dus și unde eram cu sufletul strâns și îndurerat că eram acolo unde nu aveam ce căuta, toți pot confirma faptele mele patriotice cu adevărat. Căci dacă eram silit să îmbrac haina militară nu am uitat nici un moment ce trebuie să fac. Numai de un fapt dacă pomenesc din multele fapte:

Fiind ofițer adjutant la Divizion, la Timășevskaia lângă Krasnodar, am putut să scot aproape 300 cai din Armata română, otrăvindu-i cu orz și ricin. Și că acestea sunt foarte multe acțiuni săvârșite dintr-o justă și la timp înțelegere a rolului meu, oriunde mă găseam, pe care le-am scris sau nu le-am scris în datele autobiografice.

Am înțeles că armata este o largă organizație de masă în mijlocul căreia trebuie să lucrăm. Și acest lucru l-am făcut (ceea ce reiese din datele autobiografice alăturate). Regimentul unde eram concentrat se transformase într-un loc de întâlniri și ședințe.

Datorită agerimii cu care lucram, preveneam intențiile dușmanului și de aceea nu putea da de firul lucrurilor. Chiar în cele 2 procese, arestarea mea s-a produs

fără a fi prins în flagrant delict. Aceasta a făcut ca organizația de Dobrogea să nu fie descoperită până în aprilie 1943, deși ne mișcam într-o zonă restrânsă, cu o poliție extraordinară, cu o masă puțin educată în sensul luptei noastre.

Și nici după eliberarea mea, octombrie 1943 până la 23 August 1944 deși am dus o muncă foarte intensă. Siguranța nu a putut prinde nici un fir.

De aci ura neîmpăcată a Siguranței și a organelor de Siguranță militare contra mea, căci ei spuneau: „dușmanul era lângă noi și noi nu l-am cunoscut“.

În procese le-am demascat agenții și provocatorii, punând partidul în gardă. Astfel pe provocatorul Tudor Stoian, care avea legături sus la 22 iunie 1941 l-am demascat și am putut să-l izolez. Totuși, provocatorul și-a găsit alt om de lucru, pe Ion Marian, pe care C.C. l-a recomandat în contra voinței mele și părerii mele, să-l băgăm în comitetul județean la sfârșitul anului 1942. Prin acesta s-a produs căderea noastră în 1943, a tuturor (atitudinea lui în închisoare era elocventă în acest sens), pe când în 1941 numai a mea, organizația de partid rămânând intactă.

Ura neîmpăcată a Siguranței, a Parchetului militar contra mea, s-a manifestat și prin acel Proces-verbal măsluit că eu aș fi recunoscut verbal faptele, refuzând să le comentez în scris și aceasta am făcut-o pentru că – cum spuneau ei întotdeauna – Dușa trebuie să fie condamnat la moarte, el este comandantul plutonului de comuniști, dușmanul nostru, din cauza lui Constanța e mereu bombardată.

La închisoare unde erau aproape 30 tovarăși arestați, după ce eu făcusem o unitate monolită, deși la Siguranță se recunoscuseră unii pe alții – era aici o mică școală ceea ce Dumneavoastră făceați la Doftana și Caransebeș (să fie întrebați tovarășii de răspundere care erau cu mine în acest timp) toți negau faptele și demascau schingiuirile Siguranței antonesciene. Văzând aceasta, Serviciul secret al Armatei a trimis în septembrie 1943 la închisoarea unde ne aflam pe căpitanul Ismailescu din acest serviciu, care a bătut pe unii tovarăși și i-a cercetat – deși nu avea calitatea – amenințându-i că dacă nu-și mențin declarațiile de recunoaștere și nu acuză pe Dușa, vor fi împușcați chiar în acea noapte (există memoriu la dosarul procesului). Iar după achitarea mea, Siguranța Generală, înfuriată de acest rezultat a cerut Curții Marțiale Constanța să-i trimită neîntârziat motivele achitării, lista martorilor și aviz pentru internarea mea în lagăr.

Iar după 23 August dușmanii regimului și partidului mă loveau pe mine, pentru că învățasem ceva din luptă, pentru că aplicam just linia Partidului.

Nu întâmplător generalul Rădescu lovea prefectul de Constanța și cerea aproape zilnic Comandantului garnizoanei să mă aresteze.

Nu întâmplător burghezo-moșierimea din guvern până la 6 martie 1945 cerea în Consiliul de Miniștri capul prefectului de Constanța.

Nu întâmplător grupul burghez Tătărăscu a deschis în iunie 1947 – după faimosul memoriu – campania contra partidului nostru printr-un congres la Constanța în care primul lovit a fost prefectul de Constanța.

Nu întâmplător cercurile burghezo-chiaburești și negustorești eliminate din Cooperatie de mine – sprijin pentru ele economic și politic – m-au lovit cu atâta furie, așa cum știți.

Devotamentul meu nu poate fi pus la îndoială.

După 23 August 1941 am prezentat C.C. al Partidului, Tribunalului Poporului, Consiliului de Miniștri, Ministerului de Interne, Ministerului Justiției, Ministerului de Război, Președinției Consiliului de Miniștri, tablele cu toți cei pe care-i știam ca fiind dușmanii cei mai fățiși și elementele cele mai devotate ale reacțiunii, ceea ce se constată azi că în unele procese apar trădătorii arătați de organizația noastră de Constanța, semnați la timp (cazul amiralului Măcelaru etc.).

Și în mod continuu am făcut aceste demascări: sunt raportate la Ministerul de Interne și Ministerul de Război.

Și în dese rânduri și cu ani în urmă, în numele partidului, am demascat prin rapoarte legăturile lui Pătrășcanu cu cercurile burgheze, ceea ce s-a dovedit mai târziu. Iar în septembrie 1948, după ce am stat în Polonia aproape 2 săptămâni, am arătat drumul greșit pe care merge Dușa, pozițiile lui față de regiunile eliberate și față de țărani, ceea ce constatăm din faptul că acolo cooperația era numai în mâinile chiaburilor.

Să nu socotiți acestea ca laude sau întâmplări. Numai de acestea nu-mi arde. Dar trebuie să mă apăr că sunt prea greu lovit. Cetii articolul scris cu ocazia aniversării tovarășului Stalin de tov. Melenkov și îmi dă curajul să mă apăr și să cer dreptatea pe care o am.

Toate faptele spuse până aici nu arată altceva decât devotamentul și lupta mea consecventă și neîncetată și lovirea mea permanentă de către dușman, tocmai ca o consecință a celor de mai sus.

Nu pot învinui pe nimeni că azi sufăr în loc să mă bucur. Singur sunt vinovat pentru că am avut credința că tovarășii din comisia de verificare știu despre mine ceea ce eu știu despre mine și atunci autobiografiile mele și explicațiile mele nu au fost amănunțite.

Și în complexitatea de fapte de multe lucruri bune sau rele – nu mi-am adus aminte sau nu le socoteam prea importante, căci am avut credința că tovarășii care mă verifică nu au pus la îndoială – din fapte – nici cinstea și nici devotamentul meu.

Nu ascund nimic pentru că n-am ce ascunde.

Și nimeni dintre noi nu are interes să distrugă moralmente și fizicește un tovarăș. Îmi spuneți anul trecut că am suferit destul până când Cooperația s-a pus pe picioare. Eu mai mult sufăr de 9 luni!

Și poate aș fi meritat ca după o muncă administrativă – deși cu greșeli – să merg într-o muncă de partid să mă refac și să-mi completez cunoștințele la o școală de partid. Dar nimic din toate acestea, ci din contră, izolarea.

Eu mă știu cu conștiința curată și că-n abaterile, slăbiciunile, lipsurile – eu am consacrat Partidului toată energia și viața mea.

Și suferința mea pornește de acolo că sunt văzut altfel decât sunt în realitate. De altfel nici nu știu ce să mai cred: Când unii îmi spun că am rămășițe țărăniști și mic burgheze – ceea ce poate fi adevărat – când alții îmi spun că trebuie să fiu verificat nu ca un intelectual narodnicist ci ca pe un secretar regional de partid.

Vă trimet alăturat și datele autobiografice.

Vă rog, tovarășe Gheorghiu, să vă opriți și să cetiți și să mă vedeți cum sunt în realitate. Este o mare nedreptate care se face cu mine *fără să fi fost decât puțin ajutat și îndrumat în munca și lupta ce o ducem.*

Vă rog să spuneți – dacă credeți – aceste lucruri tovarășilor Ana Pauker, Teohari Georgescu, Vasile Luca. Stați de vorbă cu soția mea. Ea poate lămuri mai bine lucruri petrecute când eu eram la închisoare sau eram concentrat. Ea a fost o martiră pentru noi în Dobrogea în acest timp, căci făcea legăturile cu C.C. deși nu era membră de partid și era în împrejurări grele pentru ea. Nu trebuie să sufere nici ea, nici copiii, nici familia, nici eu.

Controlați cele afirmate de mine prin a sta de vorbă personal cu tovarășii Dumitru Coliu, Constanța Crăciun, Ivanca Rudenco, Constantin Pârvulescu, Iosif Rangheț, Emil Bodnăraș, care mă cunosc din ilegalitate și îmi știu munca din timpul războiului și cu care aveam legături directe.

Lupta a fost grea *atunci* și eu cred că sunt printre foarte pușinii dintre cei care nu erau în lagăre sau închisori – care nu m-am dat în lături de a continua lupta și cu rezultate destul de bune.

Rugămintea mea caldă este: de a pune mai repede capăt unui chin care, susțin, că nu-l merit.

Cu salutări tovarășești,
Victor Dușa

8 ianuarie 1950

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 170/1950, f. 7-12.

3. 1950 ianuarie 9. *Procesul-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.C.R., care a dezbătut și a luat măsuri pe marginea raportului prezentat de Emil Bodnăraș, ministrul Apărării Naționale asupra situației armatei și a problemelor de apărare națională.*

La ordinea de zi: raportul tov. Emil Bodnăraș asupra situației Armatei și a problemelor de apărare națională.

Participă tovarășii: **Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Iosif Chișinevski, Alexandru Moghioroș.**

Raportul tov. Emil Bodnăraș asistat de tov. Kolganov, consilier militar principal și tov. Petre Borilă.

*

Secretariatul, luând în dezbatere raportul prezentat a hotărât următoarele:

I. AJUTORUL U.R.S.S. ACORDAT R.P.R. PENTRU ÎNTĂRIREA CAPACITĂȚII EI DE APĂRARE

1. Secretariatul C.C. al P.M.R. mulțumește din toată inima tovarășului I.V. STALIN, C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., Guvernului Sovietic și Conducerii Forțelor

Armata ale U.R.S.S., pentru ajutorul imens și multilateral acordat Partidului Muncitoresc Român și Guvernului Republicii Populare Române, în legătură cu reorganizarea Armatei și întărirea capacității de apărare a țării.

2. În legătură cu cererea adresată Guvernului U.R.S.S. în luna septembrie asupra furnizării către R.P.R. de material militar, consideră necesar a trimite în U.R.S.S. o delegație militară pentru studiul la fața locului și precizarea detaliilor privitoare la această comandă.

Pentru aceasta, Ministerul Afacerilor Externe în legătură cu Ministerul Apărării Naționale vor întocmi până la data de 15 ianuarie cerere către Guvernul U.R.S.S. pentru aprobarea primirii delegației.

Delegația va fi compusă din:

tov. Emil Bodnăraș

tov. Teclu Iacob, subșef al Marelui Stat Major

tov. Costescu Romulus, comandantul Artileriei Armatei

tov. Focșăneanu Ion, șeful Transmisiunilor Armatei

tov. Ionescu Grigore, șeful Geniului Armatei

3. Apreciind rolul deosebit de important și valoarea sprijinului primit din partea consilierilor militari sovietici, socotește necesar a se interveni la Guvernul U.R.S.S. pentru detașarea pe lângă R.P.R. a încă unui număr de consilieri militari și anume:

1 consilier pe lângă Direcția Pregătirii de luptă a Armatei

2 consilieri pe lângă Secțiile Pregătirii de Luptă ale Regiunilor Militare 2 și 3

1 consilier pentru cele 4 Academii Militare

1 consilier pentru Serviciul Geografic al Armatei

1 consilier pe lângă toate școlile militare

1 consilier pe lângă Serviciul de Contrainformații al Armatei

1 consilier pe durată de 3 luni pentru proiectarea și organizarea postului central de pe lângă Aero

1 consilier pe durată de 6 luni pentru organizarea Comisariatelor Militare

4. În vederea grăbirii procesului de formare de cadre militare de tip nou, a se interveni pe lângă Guvernul U.R.S.S. de a admite și în anul 1950 primirea în școlile și academiile militare ale U.R.S.S. a unui număr de 320 elevi și ofițeri, dintre care 20 pentru trebuințele trupelor M.A.I.

5. Tov. Bodnăraș va pregăti până la data de 20 ianuarie 1950, cererile necesare asigurării hotărârilor de la punctele 3 și 4.

II. ORGANIZAREA DE PACE, EFECTIVELE ȘI DISLOCAREA ARMATEI

1. Confirmă organizarea și dislocarea Armatei în timp de pace așa cum aceasta se prezintă la 1 ianuarie 1950, cât și măsurile de completare prevăzute de M.A.N. pentru anul 1950.

Efectivul de pace al Armatei va însuma la data de 20 decembrie 1950 215.000 oameni (ofițeri, subofițeri, trupă și funcționari civili).

2. Pentru îmbunătățirea conducerii nemijlocite a dotării cu armament, munițiuni și materiale tehnice de orice fel a Armatei, se va numi la M.A.N. un ministru adjunct destinat exclusiv acestor probleme.

3. Ținând seama că problemele de organizare a apărării pasive sunt strâns legate de organele Ministerului Afacerilor Interne, stabilește ca aparatul apărării pasive să treacă asupra Ministerului Afacerilor Interne.

Tov. Teohari Georgescu și Emil Bodnăraș vor prezenta până la 1 februarie 1950 Consiliului de Miniștri, proiectul de decret asupra organizării și funcționării Apărării Pasive în sensul arătat mai sus.

4. Cercurile Teritoriale vor fi reorganizate și transformate în Comisariate Militare.

Direcția Organizatorică a C.C. se însărcinează ca până la data de 25 ianuarie 1950 să aleagă din cadrul Comitetelor Județene P.M.R. sau din activul județean de partid, un număr de 65 tovarăși care, începând de la 1 februarie vor urma un curs special de pregătire, pentru ca la data de 15 aprilie 1950 să poată lua conducerea Comisariatelor Militare în calitate de Comisari Militari.

Comisarii Militari vor fi încadrați în Armată, vor avea grad militar corespunzător și vor fi membri ai birourilor județene, urmând a se ocupa exclusiv de probleme militare.

M.A.N. se însărcinează cu organizarea cursului pentru pregătirea Comisarilor Militari și cu numirea lor în funcțiuni.

M.A.N. va elabora până la data de 1 martie 1950 proiectul de regulament asupra atribuțiilor și funcționării Comisariatelor Militare.

5. Odată cu intrarea în funcțiune a Comisariatelor Militare se va institui pe lângă comitetul provizoriu al fiecărui județ, câte o comisiune permanentă formată din: președintele Comitetului Provizoriu, secretarul Comitetului Județean al P.M.R. și comisarul militar, având ca secretar al comisiunii pe șeful Biroului Organizare-Mobilizare al Comisariatului Militar Județean.

În atribuțiunile acestei comisiuni intră rezolvarea tuturor problemelor de mobilizare, conform ordinelor superioare.

M.A.N. împreună cu Comisiunea de Stat pentru aplicarea legii Sfatului Populare, vor elabora până la data de 1 martie 1950 proiectul de decret de instituire și regulamentul de funcționare a acestor comisiuni.

6. Confirmă măsura luată de M.A.N. de a lichida ordonanțele cât și măsura de înlocuire treptată a personalului de serviciu militar cu personalul civil.

7. Pentru soluționarea la timp a tuturor problemelor de apărare națională, tov. Emil Bodnăraș se va prezenta Secretariatului C.C. al M.P.R. în fiecare lună pentru raport asupra executării hotărârilor luate, cât și asupra problemelor curente.

III. ORGANIZAREA, EFECTIVELE, IMOBILIZAREA ȘI CONCENTRAREA OPERATIVĂ A ARMATEI

1. Aprobă planul de mobilizare și de concentrare operativă a Armatei.
2. Stabilește efectivul de război al Armatei la 796.005 oameni.

IV. CADRE

1. Consideră că Ministerul Apărării Naționale realizează în general just linia politică de înlocuire a cadrelor vechi și de creștere și promovare de cadre noi.

2. Secretariatul C.C. al P.M.R. constată în același timp un șir întreg de lipsuri și anume:

a) Încă mai au loc atitudini împăciuitoare față de specialiștii vechi, fără a ține cont de calitatea lor politică. Din această cauză, cadrele noi încă nu sunt promovate cu destulă hotărâre și îndrăzneală.

b) Încă mai sunt în funcțiuni de răspundere în diferite eșaloane ale Armatei elemente, în care nu se poate avea încredere.

Ca urmare a acestui fapt nu sunt rare cazurile de sabotaj, spionaj și activitate subversivă.

3. Dacă în ceea ce privește creșterea, promovarea și repartizarea justă a cadrelor active îndeosebi a celor noi, Ministerul Apărării Naționale s-a orientat în general bine, Secretariatul constată că în ce privește cadrele de rezervă existente, verificarea și repartizarea lor trebuie considerată complet insuficientă, iar în ce privește cadrele de rezervă noi, M.A.N. nu a reușit încă să le realizeze.

Cu o lipsă serioasă trebuie considerată împrejurarea că nu s-a făcut până în prezent repartizarea pe Armată în vederea mobilizării a cadrelor politice de rezervă.

4. Ministerul Apărării Naționale, tov. Emil Bodnăraș va continua cu hotărâre să aplice linia C.C. al P.M.R. în politica de cadre și va lichida în cel mai scurt timp lipsurile constatate. Asupra completării efectivelor în cadre active și de rezervă, va prezenta raport Secretariatului la sfârșitul fiecărui trimestru.

5. Se aprobă numărul de cursuri, școli și academii existente în Armată pentru formarea cadrelor active cât și sistemul propus pentru formarea cadrelor de rezervă.

6. În scopul întăririi cadrelor din conducerea Armatei, Direcția Organizatorică și Direcția Cadrelor C.C. se însărcinează ca până la data de 1 februarie 1950 să

aleagă din activul de partid și să predea M.A.N. tovarășii necesari ocupării următoarelor funcțiuni:

- a) Ministrul Adjunct pentru armament, munițiuni și materiale tehnice.
- b) Șeful Direcției Agitației și Propagandei din D.S.P.A. El urmează să fie și loțiitorul șefului D.S.P.A.
- c) Șeful Direcției Cadrelor Armatei.
- d) Loțiitorul șefului Secției II din Marele Stat Major.
- e) Loțiitorii Politici pentru următoarele organe:
 - Comandamentul Marinei Militare;
 - Regiunile Militare 1,2 și 3;
 - Corpurile de Armată 1, 2 și 3 și Corpul de Tancuri;
 - Comandamentul Apărării A.A. a Teritoriului;
 - Academia Militară Generală
- f) 3-4 președinți de tribunale militare
- g) Șeful Direcției Sanitare a Armatei
- h) Secretarul Comisiei de Partid a Armatei

7. O comisiune formată din șefii Direcției Organizatorice, Direcției Cadrelor, C.C., D.S.P.A. și D.G.P.-M.A.I. se însărcinează ca până la 15 martie 1950 să stabilească evidența tuturor cadrelor din obiectivul de partid, cât și dintre membrii de partid, susceptibili să ocupe la mobilizare funcțiuni politice în Armată, și să facă propuneri de repartitia lor pe aceste funcțiuni, conform cu necesarul la mobilizare.

Aceste cadre, alese, urmează cu începere din anul 1950, să fie chemate pe serii corespunzătoare la concentrare, în vederea calificării lor pentru funcțiunile ce urmează a îndeplini la mobilizare.

M.A.N. va întocmi până la 1 aprilie 1950 planul de concentrare a acestor cadre, cu indicarea seriilor de concentrare cât și a duratei lor.

8. Însărcinează M.A.N. cu crearea Corpului Sergenților și noua așezare a gradelor acestui corp. Proiectul de decret privitor la Corpul Sergenților cât și regulamentul serviciului militar al acestui corp va fi prezentat Guvernului de către M.A.N. cel mai târziu la 1 aprilie 1950.

9. M.A.N. va trece în rezervă pe data de 15 ianuarie 1950 pe generalii Mihail Lascăr și Nicolae Cambrea.

V. PREGĂTIREA DE LUPTĂ; ACTIVITATEA ORG. DE PARTID ȘI MUNCA DE U.T.M.; MUNCA POLITICĂ ÎN ARMATĂ

1. Secretariatul C.C. al P.M.R. consideră că M.A.N. realizează just linia politică a C.C. al P.M.R. cu privire la pregătirea de luptă, munca de partid și munca politică în Armată, obținând rezultate importante.

Cu toate acestea Secretariatul C.C. consideră că:

a) Pregătirea de luptă deși se desfășoară normal, calitatea ei rămâne încă la un nivel scăzut, îndeosebi în ce privește pregătirea cadrelor superioare și a Statelor Majore.

Faptul acesta se explică în primul rând prin conservatorismul cadrelor provenite din vechea armată cât și prin opunerea ascunsă a mării majorități a acestor cadre față de noua armată clădită cu ajutorul U.R.S.S.

b) Munca politică educativă cât și de partid se face încă la un nivel politico-ideologic scăzut atât cu trupa cât și cu cadrele.

Adeseori conținutul muncii politice și de partid este rupt de sarcinile pregătirii de luptă.

c) Existența în Armată a unui număr mare de abateri, accidente și atitudini negative, demonstrează nivelul scăzut al muncii de educație îndeosebi din partea organelor politice, de partid și ale U.T.M.

2. Pentru înlăturarea acestor lipsuri, M.A.N. va lua toate măsurile pentru a perfecționa zi de zi capacitatea de luptă a Armatei și a ridica cu stăruință nivelul politico-ideologic al muncii organelor politice și a organizațiilor de partid și de U.T.M. în Armată.

3. M.A.N. va lua măsuri ca Marele Stat Major și Comisariatele Militare Județene să asigure în viitor o mai bună organizare a recrutării și încorporării contingentelor, spre a împiedica pătrunderea în rândurile Armatei a elementelor străine și dușmănoase.

4. În vederea îmbunătățirii pregătirii de luptă a unităților, aprobă propunerile M.A.N. referitoare la repartizarea terenurilor de instrucție necesare garnizoanelor cât și a câmpurilor de tabere militare.

Tovarășii Emil Bodnăraș și Vasile Vaida vor prezenta Guvernului până la data de 1 februarie 1950 proiectul de Hotărâre cu privire la această problemă.

5. M.A.N. de acord cu Ministerul Comunicațiilor, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Agriculturii vor prezenta Guvernului până la data de 1 februarie 1950 proiectul de Hotărâre privitor la regimul Aerodromurilor existente în țară, pentru a evita degradarea lor.

VI. ACTIVITATEA Secției I a ARMATEI, și a Secției a II-a a JUSTIȚIEI

1. Secretariatul C.C. al P.M.R. consideră că:

a) Munca S.II M.St.M. se află într-o stare inadmisibilă.

b) Munca de contrainformație a fost îndrumată până în ultima vreme îndeosebi spre descoperirea abuzurilor administrative și a abaterilor diferite, ocupându-se în mod redus de obiectivul ei principal: lupta împotriva spionajului și a acțiunilor contrarevoluționare; aceasta atât ca urmare a numărului mare de abuzuri din perioada 1943 și, în parte, 1949 cât și îndeosebi datorită încadrării în mare parte cu elemente vechi a acestui aparat.

c) Organele Justiției Militare sunt îmbăcsite de cadre vechi care în aplicarea politice de clasă a partidului în practica judiciară, manifestă de cele mai multe ori atitudini dușmănoase și șovăielnice.

2. În vederea îmbunătățirii organizatorice a organelor de informație, contrainformație și justiție și a muncii lor, Secretariatul C.C. al P.M.R. consideră necesar:

a. *Secția a II-a M.St.M*

– Direcția organizatorică și Direcția cadrelor C.C. vor alege și pune la dispoziția M.A.N. până la 1 februarie 1950 trei tovarăși corespunzători pentru a fi numiți ca atașați militari în *Franța, Anglia și Statele Unite ale Americii*;

– Tov. Ana Pauker și Bârlădeanu Alexandru vor acorda concurs Secției a II-a M. St.M. în sensul de a-i propune câte 1-2 funcționari de încredere din cadrul reprezentanțelor diplomatice și comerciale ale R.P.R. în țările capitaliste, care instruiți și îndrumați de S. II-a M.St.M să ducă muncă informativă militară;

– Tov. Teohari Georgescu va da concurs M.A.N. dându-i spre folosință locuințele necesare pentru muncă Secției a II-a din M.St.M.;

– Tov. Bodnăraș Emil în înțelegerea cu tov. Teohari Georgescu vor asigura organizarea până la 1 februarie 1950 a 3 (trei) puncte de informație militară la granița româno-iugoslavă;

– Tov. Profiri va primi pentru practică pe navele comerciale ale R.P.R. care navigă în străinătate, ofițeri sau subofițeri din Marina militară a R.P.R. la cererea M.A.N.;

– Pentru a asigura în condițiuni satisfăcătoare activitatea Secției a II-a Ministerul Finanțelor va suplimenta F.S.S.S. al M.A.N. pe anul 1950 cu suma de lei 29.430.00 lei în valutele indicate în procentul prezentat.

b. **Contrainformația**

– Serviciul de Contrainformație al Armatei (S.I.A.) se va trece din cadrul M.A.N. asupra M.A.I.;

– Tov. Teohari Georgescu și Emil Bodnăraș vor pregăti până la 15 martie 1950 toate măsurile necesare și vor prezenta Secretariatului proiectul pentru executarea acestei hotărâri;

– Până la data de 15 februarie cadrele S.I.A. vor trebui revizuite de acord cu M.A.I., elementele necorespunzătoare înlăturate, iar funcțiunile devenite libere vor fi ocupate cu elementele noi ce au fost repartizate S.I.A.;

– Sarcina principală a Serviciului de Contrainformații al Armatei urmează să fie lupta împotriva spionajului și a acțiunilor contrarevoluționare din Armată, acțiunea sa urmând a fi dusă în strânsă colaborare cu organele politice ale Armatei.

VII. DOTAREA MATERIALĂ A ARMATEI

Consideră dotarea materială a Armatei în timp de pace, în general satisfăcătoare. În ce privește cazarea trupeii cât și a cadrelor constată lipsuri încă destul de serioase. La fel de serioase sunt lipsurile în adăpostirea materialului și a munițiilor, pe de o parte, din lipsă de depozite și remize corespunzătoare, pe de altă parte, prin neînlăturarea încă a rămășițelor vechilor metode de administrare.

Dotarea materială pentru mobilizare este total nesatisfăcătoare, motiv pentru care capacitatea de război a Armatei se află la un nivel foarte scăzut.

Această situație se agravează prin lipsa aproape totală a rezervelor de stat în vederea asigurării nevoilor de apărare națională.

Capacitatea de apărare a R.P.R. este redusă și prin starea comunicațiilor feroviare, rutiere și a sistemului actual de telecomunicații.

Materialul rulant de cale ferată cât și parcul auto al R.P.R. nu satisfac astăzi trebuințele atât militare cât și economice ale țării în caz de război.

Industria R.P.R. încă are un plan de trecere pe picior de război la mobilizare, ea nefiind în stare să asigure în condițiuni satisfăcătoare, toate trebuințele de apărare națională (armament, munițiuni, echipament, etc.).

Lipsește un organ de stat care să planifice trebuințele de apărare națională în toate domeniile, ceea ce reduce și mai mult capacitatea de apărare a R.P.R.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, Secretariatul C.C. al P.M.R. hotărăște:

1. Organizarea la Consiliul de Miniștrii, pe lângă primul vicepreședinte, a unei secții militare.

2. Organizarea la C.S.P. a unei secții militare de planificare.

3. Crearea pe lângă Consiliul de Miniștri și sub conducerea unui vicepreședinte a unei Comisiuni de Stat pentru problema mobilizării pentru lucru a rezervei, comisiune compusă din:

– Președintele C.G.M.

– Șeful Marelui Stat Major

– Șeful Direcției Organizării a C.C. P.M.R.

– Secretar al Comisiunii, șeful Secției 5 Organizare – Mobilizare din Marele Stat Major.

4. Se însărcinează tovarășii: Teohari Georgescu, Alexandru Moghioroș, Emil Botnăraș și Miron Constantinescu ca până la 20 ianuarie 1950 să prezinte Consiliului de Miniștri proiectul de decret pentru înființarea și funcționarea organelor arătate la punctele 1, 2 și 3.

5. Drepturile de hrană, întreținere, combustibil și echipament ale trupeii și cadrelor pentru timp de pace, vor fi stabilite prin Hotărârea Consiliului de Miniștri la începutul fiecărui an financiar.

Pentru anul 1950 ministerele: Finanțelor, Afacerilor Interne și Apărării Naționale vor prezenta proiectul de hotărâre, pus de acord între aceste Departamente, până la data de 15 ianuarie 1950.

6. Ministerele: Finanțelor, Apărării Naționale, Afacerilor Interne și Comerțul Interior vor lua măsuri pentru trecerea la sistemul de aprovizionare a trupelor direct prin ministere, Departamentul Aprovizionării Armatei urmând a fi lichidat succesiv până cel mai târziu la 1 martie 1950, întocmind pentru aceasta până la data de 15 februarie un proiect de hotărâre.

7. Ministerul Comerțului Interior de acord cu M.A.N., M.A.I. și Ministerul Finanțelor va lua măsuri pentru trecerea treptată, până la sfârșitul anului, la organizarea comerțului militar (magazie, popote, cantine, comerț ambulant, etc.), proiectul de hotărâre urmând a fi prezentat până la data de 1 martie 1950.

8. M.A.N. va elabora proiectul privitor la o mai bună așezare a soldelor militare pe funcțiuni, grade și vechime, fără a depăși volumul bugetar al salariilor pe anul 1950. Proiectul pus de acord cu Ministerul Finanțelor va fi prezentat Consiliului de Miniștri cel mai târziu la 1 martie 1950.

9. În vederea îmbunătățirii cazării cadrelor nou ieșite din școlile militare sau a cadrelor mutate în diferite garnizoane în interes de serviciu, Ministerul Afacerilor Interne va asigura în cea mai largă măsură concursul necesar.

10. Ținând cont de lipsurile constatate în anul 1949, C.S.P. va lua toate măsurile necesare pentru ca materialele și materiile prime prevăzute în planul de lucrări al M.A.N. pe anul 1950 să fie la timp asigurate.

11. Pentru satisfacerea în cele mai bune condițiuni a trebuințelor Armatei, Ministerul Finanțelor va elibera Ministerului Apărării Naționale integral cotele parte lunare care revin din bugetul ordinar și cel de investiții.

12. În vederea unificării parcului auto al M.A.N. și M.A.I. Comisia de Stat a Planificării și Ministerul Comerțului Exterior, de acord cu M.A.N. și M.A.I., vor lua măsuri de înlocuire a mașinilor acestor departamente cu tipuri sovietice respectiv cehoslovace sau ungare, în condițiuni ce urmează a fi stabilite printr-o hotărâre a Consiliului de Miniștri. Hotărârea urmează a fi elaborată în comun de către ministerele indicare mai sus până la 1 februarie 1950.

Pentru a asigura nevoilor de apărare națională un parc auto cât mai uniform, Ministerul Comerțului Exterior și C.S.P. vor lua măsuri ca importul de mașini auto de orice categorie, să nu se facă decât pe tipurile și modelele preconizate de M.A.N.

13. Ținând seama de situația armamentului și a munițiilor existente, de diversitatea lor de tipuri, de gradul lor de uzură și de insuficiența cantitativă, Secretariatul C.C. al P.M.R. aprobă propunerea M.A.N. de a se trece integral pe măsura obținerii de materiale din U.R.S.S., la unificarea întregului armament și munițiuni pe tipuri sovietice.

14. În legătură cu problema unificării armamentului și a munițiilor Ministerului Metalurgiei și Industriei Chimice are sarcina de a se organiza cât mai grabnic în vederea producerii în țară a întregului armament ușor până la aruncătorul de 120 mm inclusiv, cât și toate felurile de munițiuni, după tipuri sovietice.

În vederea acestui scop Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice va elabora de acord cu C.S.P., până la 1 mai 1950 un proiect de organizare a industriei, făcând demersuri și pentru obținerea licențelor de fabricație din U.R.S.S.

15. Pentru a permite realizarea în condițiuni cât mai economice a programului de construcții navale în țară, Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice și C.S.P. vor trece asupra M.A.N. Comandamentul Marinei Militare, Șantierul Naval Brăila.

16. Pentru a asigura posibilitatea de întreținere în bune condițiuni a materialului aeronautic nou, Departamentul C.F.R. va restitui Ministerului Apărării Naționale până la 1 martie 1950 Atelierele A.S.A.M. Mediaș ca întreg utilajul lor cu care au fost primite de către Departamentul C.F.R.

17. C.S.P. și Ministerul Minelor și Petrolului vor lua măsuri ca în cursul anului 1950 să se poată trece la fabricația de carburanți și lubrifianți necesari aviației și tancurilor, după standarde sovietice.

18. Aprobă trimiterea în R.P. Ungară și R.P. Bulgaria a unei delegații militare pentru încheierea convenției de colaborare a aviației de vânătoare în combaterea evaziunilor aeriene și a violării spațiului aerian. M.A.N. va prezenta cel mai târziu la 15 ianuarie 1950 propuneri asupra compoziției delegației.

19. Secretariatul C.C. al P.M.R. hotărăște curățirea zonei de frontieră a Dobrogei (îndeosebi Litoralul), de toate elementele suspecte sau dușmane.

M.A.N. și M.A.I. vor prezenta Secretariatului cel mai târziu la 15 februarie 1950, proiectul de propuneri pentru a asigura securitatea Litoralului și a teritoriului Dobrogei față de spionajul străin.

20. Se va institui pe lângă M.A.I. un serviciu pentru transportul corespondenței secrete pentru toate ministerele, în vederea unei cât mai bune asigurări față de spionajul străin.

M.A.I. va prezenta până la 15 februarie 1950 proiectul de hotărâre a Guvernului pentru intrarea în funcțiune a acestui serviciu.

21. Secretariatul C.C. al P.M.R. consideră necesar ca în cursul anului 1950 să fie asigurat Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne echipamentul necesar până la limita de 60% față de necesarul la mobilizare, urmând ca restul de 40% să fie realizat în prima jumătate a anului 1951.

C.S.P. de acord cu Ministerul Finanțelor, Comerțul Exterior, Comerțul Interior, Industria Ușoară, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Afacerilor Interne vor prezenta Secretariatului până la 1 martie 1950 soluțiile cele mai potrivite pentru realizarea hotărârii de mai sus.

22. Secretariatul C.C. al P.M.R. socotește de trebuință ca sub conducerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, C.S.P., Ministerul Finanțelor, M.A.N. și celelalte

departamente interesate să ia de urgență în studiu problema acordării de mijloace suplimentare pe anul 1950 după propunerile prezentate de M.A.N. privind următoarele sarcini:

a) Lucrări de fortificații și amenajări de orice natură pentru întărirea apărării Litoralului Maritim.

b) Construirea Portului Militar Mangalia.

c) Completarea construcțiilor de cazarmă (barăci) pentru asigurarea la limită a dislocării trupelor, prevăzută pentru 1950 (indeosebi Banat).

d) Depozite de armament și munițiuni pentru adăpostirea în condițiuni satisfăcătoare a materialului sovietic.

e) Poligonul de tragere pentru A.A.A. (Dobrogea).

f) Continuarea construcției Academiei Militare din Mănăstirea Dealul (Târgoviște).

g) Completarea lucrărilor de cale ferată (construcții și material rulant), a șoselelor cât și a rețelei de telecomunicații.

h) Construirea în Moldova a unui atelier de bază pentru reparațiuni de material aeronautic pentru care utilajul a fost comandat în U.R.S.S.

i) Rezerve de mobilizare strict necesare pe timp de 14 zile la hrană și furaje pentru Armată; pe timp de 3 luni la combustibil și carburanți, pentru Armată, căi ferate și flotă.

j) Rezerve de stat pentru asigurarea tuturor trebuințelor militare pe timp de un an de război.

Până la data de 15 februarie 1950 tov. Gh. Gheorghiu-Dej va prezenta Secretariatului propuneri concrete cu privire la realizarea sarcinilor arătate la acest punct.

București la 9 ianuarie 1950

◆
D.A.N.I.C., fond C. C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 4/1950, f. 1-16.

4. 1950 ianuarie 11. Declarația Postului de Radio – Londra cu privire la politica agrară a regimului comunist de la București.

De vorbă cu sătenii

Curând după sărbătorile Crăciunului, Guvernul comunist al doctorului Petru Groza a convocat Adunarea Națională și în – ședințe secrete care au durat câteva zile și în cadrul cărora nu au existat discuții – a obținut aprobarea tuturor decretelor, conform principiilor de drept comunist, violând astfel constituția și drepturile fundamentale ale omului.

Cu această ocazie, cei care dețin astăzi conducerea afacerilor economice în România au rostit numeroase discursuri prin care au declarat că „comunizarea agriculturii constituie una din marile realizări ale regimului“. S-a afirmat că numărul muncitorilor agricoli a crescut. S-au arătat cifre care să confirme că

totalitatea hectarelor cultivate a sporit și că producția s-a mărit mulțumită metodelor sovietice de mecanizare a agriculturii. S-a repetat din nou că, mulțumită planului cincinal nivelul de trai al muncitorilor se va ridica.

În același timp, Miron Constantinescu, Gheorghe Gheorghiu-Dej, Petru Groza și Teohari Georgescu au declarat că țelul politicii economice pe anul 1950 este „accelerarea colectivizărilor, sporirea numărului stațiunilor de mașini și tractoare, precum și adoptarea sistemului de întreceri socialiste și în domeniul agriculturii.

Această ultimă hotărâre este destul de curioasă, având în vedere faptul că, după câte știm, țăranul român a muncit totdeauna din greu, din zori și până în noapte pentru a storce pământului tot ce acesta putea să dea în scopul de a-și ușura viața; țăranul român păstra o parte din producție pentru viitoarele însămânțări, iar restul era destinat vânzării, banii realizați fiind destinați pentru îmbunătățirea nivelului de trai.

Subliniem faptul că atât în gospodăriile colective cât și în fermele de stat, fiecare țăran este nevoit să muncească din greu; nu strică să amintim că țăranul care a intrat, nu de bună voie, desigur, în cadrul unei ferme colective, și-a pierdut orice brumă de avere pe care o avea, câștigând în schimb „dreptul“ de a fi veșnic legat de gospodăria colectivă, devenind astfel un șerb pe propriul său pământ. Nu există nici o deosebire între gospodăria colectivă și ferma de stat: amândouă pun pe țăran la cheremul funcționarilor de stat.

AGERPRES

Strict confidențial

Prin instaurarea sistemului de întreceri socialiste țăranul va munci și mai mult, primind aceeași leafă ca mai înainte; experiența a dovedit muncitorilor români că depășirea normei nu înseamnă și o sporire a rentabilității muncii. Întrecerile socialiste înseamnă de fapt să depui o muncă forțată pentru care nu ești nici măcar plătit.

Atunci când li se atrage atenția anumitor comuniști asupra faptului că rezultatele metodelor comuniste nu sunt conforme așteptărilor și că ele sunt cu totul disproporționate față de sarcinile făcute, aceștia răspund în mod invariabil: „Nu trebuie să fim nerăbdători; rezultatele concrete vor putea fi obținute mai târziu, după împlinirea a cel puțin unui plan cincinal“.

Să ne îndreptăm atunci atenția asupra Uniunii Sovietice, pentru a vedea ce rezultate au fost obținute într-o țară unde sistemul colectivizărilor este instaurat de aproape 30 de ani și unde s-au îndeplinit până acum câteva planuri cincinale.

Unii dintre voi au vizitat fermele colective și fermele de stat din Uniunea Sovietică cu ocazia recentei călătorii făcută în această țară. Dar țăranii din România nu au putut vizita decât acele gospodării pe care Guvernul sovietic este dispus să le arate străinilor. Mai există însă zeci și sute de ferme colective care nu pot fi vizitate de străini.

Guvernul sovietic cheltuiește sume importante pentru întreținerea acestor ferme colective de stat, singurele unde accesul străinilor este permis, deoarece ceea

ce produce ferma singură este cu totul insuficient. Ar fi cazul să ne adresăm celor care au văzut Uniunea Sovietică așa cum este ea într-adevăr. Nu de mult un cetățean rus a publicat o carte în Statele Unite, în care descria adevărata înfățișare a vieții în Rusia. Dar, deoarece a fost acuzat de trădare, mulți refuză să-i considere afirmațiile drept valabile.

Au existat însă și alte persoane care au dorit să cunoască adevărul asupra Uniunii Sovietice și să compare viața de acolo cu viața din alte țări.

Raportul asupra unor astfel de vizite a fost consemnat într-o carte despre care vom vorbi cu altă ocazie. Autorul ei a călătorit prin 40 de state diferite și a subliniat că nu a văzut nicăieri în altă parte o mizerie mai mare la sate ca în Rusia Sovietică. Fermele colective reușesc rareori să realizeze un surplus de producție pe care țăranii să-l poată vinde pe piață, bineînțeles după ce statul și-a încasat „beneficiile“.

AGERPRES

Strict confidențial

Sistemul comunist este același peste tot: comuniștii au desființat proprietățile particulare, fie cele mari, mijlocii sau mici și au încurajat pe țăranii fără pământ să se instaleze pe proprietăți care nu le aparțineau. Statul a preluat apoi aceste proprietăți, transformând astfel pe toți țăranii atât pe cei care au avut pământ, cât și pe cei săraci, în simpli salahori.

Pentru a dovedi cât de puțin eficace sunt metodele comuniste, putem să luăm un exemplu caracteristic din România, unde cinci ani de război pâinea este încă raționalizată. Sub vechiul regim, așa-zis „capitalist“ și exploator, nu existau raționalizări de alimente, iar pâinea se găsea din belșug: pe atunci România exporta grâu și alte produse agricole. Unde este astăzi grâul românesc? De ce în România de astăzi cetățenii sunt împărțiți în diverse categorii, câpătând cartele de diferite culori? De ce unii dintre cetățenii României nu au dreptul la anumite produse raționalizate, fiind puși în afara legilor, împreună cu părinții și descendenții lor?

D.A.N.I.C., fond C. C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 141/1950, f. 1-3.

5. 1950 ianuarie 13. Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R. pentru înființarea unităților de muncă.

Art. 1. – Pentru reeducarea elementelor dușmănoase Republicii Populare Române și în vederea pregătirii și încadrării lor pentru viața socială în condițiunile democrației populare și construirii socialismului, se înființează unități de muncă.

Art. 2. – Pot fi trimiși în unitățile de muncă:

a. acei care prin faptele sau manifestările lor, direct sau indirect, primejduiesc sau încearcă să primejduiască regimul de democrație populară, îngreunează sau încearcă să îngreuneze construirea socialismului în Republica Populară Română,

precum și acei cari, în acelaș mod, defăimează puterea de stat sau organele sale, dacă aceste fapte nu constituie, sau nu pot constitui prin analogie, infracțiuni.

b. condamnații pentru infracțiuni împotriva securității Republicii Populare Române, cari la expirarea executării pedepsei, nu se dovedesc a fi reeducați.

Art. 3. – Trimiterea în unitățile de muncă se face prin Decizia Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 4. – Durata reeducării în unitățile de muncă va fi de șase luni până la doi ani.

Ea poate fi redusă sau prelungită, în raport cu rezultatele reeducării, fără a putea depăși cinci ani.

Art. 5. – Părăsirea unității de muncă fără autorizație scrisă prealabilă, se pedepsește cu închisoarea corecțională de la șase luni la cinci ani.

Art. 6. – În cadrul Ministerului Afacerilor Interne, se creiază o direcție a unităților de muncă.

Art. 7. – Organizarea și funcționarea unităților de muncă se va stabili prin Hotărârea Consiliului de Miniștri.

MINISTRUL AFACERILOR INTERNE,

MINISTRUL JUSTIȚIEI,

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., dosar 78/1950, f. 3-4.

6. 1950 ianuarie 23. *Ordinul general nr. 4 al ministrului Apărării Naționale privind introducerea gradului de locotenent-major.*

Pentru o justă aplicare a Decretului Nr. 453/1949, Ministerul Apărării Naționale

ORDONĂ:

Prin Decretul Nr. 453 din 28.12.1949 s-a înființat un grad nou, acela de Locotenent-Major. Cu introducerea acestui grad nou în Armată, vechile grade de Sublocotenent și Locotenent, au devenit respectiv grade de Locotenent și Lototenent-Major.

Gradul de Sublocotenent rămâne în vigoare și se obține în condițiunile speciale de recrutare prevăzute de articolul 2 punctul 1 din acest Decret.

Faptul că Decretul Nr. 453/1949 a fost pus în aplicare la 30.12.49 și ca urmare Sublocotenenții și Locotenenții au devenit la acea dată respectiv Locotenenți și Locotenenți și Locotenenți-Majori, aceasta nu constituie o înaintare în grad, ci numai o schimbare în denumirea gradului.

Vechimile în noua denumire a gradelor rămân aceleași pe care cei în cauză le-au înaintat de 30.12.1949 (de ex.: un Locotenent cu vechimea 23.08.1945 a devenit la 30.12.1949, Locotenent-Major, cu vechimea în grad 23.08.1945).

D. O.
ȘEFUL DIRECȚIEI SECRETARIAT
Colonel,
I. MOISESCU

◆
Arhivele Militare Române, fond Direcția Secretariat, dosar 17/1950, f. 30.

7. 1950 ianuarie 23-24. Propuneri cu privire la organizarea organelor centrale și a aparatului central al Partidului Muncitoresc Român.

1. Înființarea unui birou organizatoric al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Împărțirea funcțiilor între Secretariat, Biroul Politic și Biroul Organizatoric va fi următoarea:

Secretariatul va lua ca și acum hotărâri asupra tuturor problemelor curente ale activității de partid și de stat; Biroul Politic va lua hotărâri asupra problemelor principale mai importante; Biroul Organizatoric se va ocupa cu analizarea activității organizațiilor de partid în domeniul activității organizatorice și politice. El va studia diverse aspecte ale activității organizațiilor de partid județene, de plasă, de bază, va elabora hotărârile corespunzătoare care vor servi drept normă toate organizațiile de partid. De exemplu: primirea de noi membri în organizația județeană Timiș, sau despre lipsurile în organizarea ședințelor în organizațiile de partid din jud. Brașov, sau despre munca cu agitatorii în marile întreprinderi siderurgice sau despre munca de partid în G.A.S. în județeană Dolj sau despre predarea științelor sociale în Universitatea din Iași ș.a.m.d.

Hotărârile cele mai importante ale Biroului Organizatoric vor fi supuse aprobării Biroului Politic.

De asemenea, Biroul Organizatoric se va ocupa cu coordonarea muncii diferitelor secții, în domeniul repartizării cadrelor, cu excepția cazurilor când hotărârile se iau de Secretariat sau de Biroul Politic numirea de miniștri, miniștri adjuncți, conducători ai secțiilor C.C., conducători ai organelor centrale ale organizațiilor de masă etc.

Organizarea muncii întregului Comitet Central și repartizarea problemelor între Secretariat, Biroul Organizatoric și Biroul Politic se va face de către Secretariat.

Din Biroul Organizatoric vor face parte toți secretarii C.C. al P.M.R., precum și un număr de 5-7 tovarăși de răspundere, membrii ai C.C., care conduc sectoare importante ale muncii de partid.

Intrarea întregului Secretariat în Biroul Organizatoric nu va îngreuna munca Secretariatului, întrucât Secretariatul va putea reglementa, după nevoie, participarea secretarilor la fiecare ședință a Biroului Organizatoric.

Hotărârile luate de Biroul Organizatoric ca și cele luate de Biroul Politic și de Secretariat sunt considerate ca hotărâri ale Comitetului Central.

2. Secțiile Comitetului Central.

Secțiile formează aparatul ajutător executiv al C.C. al Partidului.

Ele au următoarele sarcini principale:

– selecționarea, educarea și repartizarea cadrelor în domeniul lor de activitate,

– acordarea de ajutor organizațiilor de partid, în vederea îndeplinirii hotărârilor partidului,

– controlul executării hotărârilor partidului și ale guvernului.

Fiecare secție va avea un sector restrâns de evidență a cadrelor, cu sarcina exclusivă de a ține evidența acelor cadre, care fac parte din nomenclatura secției respective.

Aparatul central al partidului va avea următoarea alcătuire:

– Secția organelor conducătoare de partid, sindicale și de tineret

– Secția de Propagandă și Agitație

– Secția Industriei Grele și a Transporturilor

– Secția Industrie ușoară, Comerț, Planificare Finanțe

– Secția Agricolă

– Secția Administrativă

– Secția Externă

– Sectorul Nomenclaturii

– Sectorul de Administrație Internă.

I. Secția organelor conducătoare de partid, sindicale și de tineret îndrumază și controlează activitatea organelor conducătoare de partid /comitete județene, comitete raionale, comitete de plăși etc./, controlează aplicarea statutului de partid de către organizații, controlează aplicarea liniei partidului în activitatea organelor locale ale puterii, selecționează cadrele pentru întregul ei sector de activitate.

Această copie va avea următoarele sectoare:

1. Sectorul Carnetului unic de partid

2. Sectorul chestiunilor statutare

3. Sectorul organelor sindicale

4. Sectorul organelor de tineret

5. Sectorul documentării de partid

6. Sectorul evidenței cadrelor

7. Sectorul organelor puterii locale.

În cadrul secției funcționează corpul de inspectori ai C.C. având fiecare sarcina de a controla activitatea organelor de partid.

II. Secția de Propagandă și Agitație se ocupă de problemele propagandei de partid, ale muncii ideologice, ale muncii de partid în diferitele sectoare ale vieții

culturale și ale agitației politice de masă. Ea se ocupă de selecționarea și repartizarea de cadre, în sectoarele ei de activitate.

Această secție are următoarele sectoare:

1. Propaganda, învățământul de partid
2. Agitația
3. Presa
4. Știința
5. Învățământul Public
6. Literatura și Arta
7. Munca cultural-educativă
8. Edituri
9. Sectorul evidenței cadrelor

III.-V. Secțiile Industrie Grea și Transporturi, Industria Ușoară, Comerț, Planificare și Agricolă au sarcina de a controla executarea hotărârilor Partidului și guvernului și de a selecționa și repartiza cadrele în sectoarele de activitate respectivă.

Ele vor avea următoarele sectoare:

Secția Industrie Grea și Transporturi:

1. Industrie Grea
2. Mine și Petrol
3. Energie electrică
4. Transport și Comunicații
5. Evidența cadrelor

Secția Industria Ușoară, Comerț Cooperatie, Planificare, Finanțe:

1. Industria ușoară
2. Industria alimentară
3. Comerț
4. Planificare și Finanțe
5. Evidența Cadrelor

Secția Agricolă:

1. Agricultură
2. Silvicultură
3. Colectări de stat
4. Evidența cadrelor

VI. Secția Administrativă

Întrucât Direcția Superioară Politică a M.A.N. și Direcția Generală Politică M.A.I. funcționează cu dreptul de secții ale Comitetului Central, Secția Administrativă are în acest sector de activitate numai sarcina de a selecționa și repartiza cadrele.

Totodată Secția Administrativă va avea sarcina de a controla executarea hotărârilor partidului și guvernului și de a selecționa și repartiza cadrele în domeniul de activitate al Ministerului Justiției, Comisiei Controlului de Stat, Min. Sănătății, Crucii Roșii etc. În afară de aceasta în sfera de activitate a Secției Administrative va intra și Ministerul Cultelor.

Secția va avea un număr de 3 sectoare, precum și un sector de evidență a cadrelor.

VII. Secția Externă se va ocupa cu relațiile între Partidul nostru și partidele frățești.

VIII. Sectorul Nomenclaturii.

Atribuțiile pe care le-a avut înainte Secția de cadre, în ce privește selecționarea și repartizarea cadrelor, trec asupra tuturor secțiilor Comitetului Central.

În ce privește verificarea trecutului politic al cadrelor, ce se va face de către un sector al nomenclaturii.

Acest sector verifică numai acele cadre care fac parte din nomenclatura C.C. adică urmează să, fie aprobată de C.C.: șefii secțiilor și ai sectoarelor, secretari ai comitetelor de plasă, miniștri, miniștri adjuncți, directorii direcțiilor și ai centralelor din Ministere, președinții Comitetelor Provizorii județene și municipale, conducătorii principalelor instituții centrale de cultură, conducerile centrale ale organizațiilor de masă, directorii celor mai mari întreprinderi, procurorii până la procurorii județeni etc.

IX. Sectorul Administrației Interne se va ocupa cu problemele de ordin gospodăresc și financiare ale partidului.

3. Numele Comisiei de control va fi: Comisia Controlului de Partid pe lângă C.C. al P.M.R.

Sarcina Comisiei Controlului de Partid este de a chema la răspundere pe acei care s-au făcut vinovați de călcarea programului, statutului, a disciplinei și a moralei de partid.

Comisia Controlului de Partid va avea drept organe județene colegii de partid pe lângă fiecare comitet județean al partidului.

4. Toate organele de conducere locale ale partidului (județ, plasă, raion, orășenesc vor fi organizate pe baza principiului teritorial, lichidându-se abaterile care au avut loc în acest domeniu.

Alcătuirea birourilor județene va fi schimbată. În locul unui birou județean alcătuit din secretar și conducătorii tuturor secțiilor, biroul județean va fi format dintr-un prim-secretar, 2-4 secretari, și un număr de 7-11 tovarăși salariați sau nesalariați ai comitetului județean.

Se va recomanda includerea în biroul județean a președintelui Comitetului Provizoriu, a președintelui sau secretarului Consiliului Sindical Județean, a secretarului județean U.T.M., a conducătorului uneia din organizațiile de masă: UFDR, Frontul Plugarilor, UPM, a unui director de mare întreprindere, a unui secretar de raion, a unui secretar de mare organizație de partid, a unui sau doi conducători ai secțiilor comitetului județean, de preferință secția organizatorică și secția propagandei și agitației.

Comitetul județean va avea între 21-31 membri.

Comitetul județean va avea următoarele secții: secția organelor conducătoare de partid, sindicate și tineret; secția de propagandă și agitație, secția economică

(industrie, comerț, planificare, finanțe); secția agricolă; secția administrativă (care se va înființa pe măsura necesităților și posibilităților) sectorul de nomenclatură, sectorul administrației interne.

Comitetul de plasă va avea între 17 și 21 membri, biroul comitetului de plasă între 7 și 9 membri.

Comitetul de plasă va avea un prim-secretar și 1-2 secretari.

Comitetul de plasă va avea între 7 și 11 salariați în afară de personalul administrativ.

În centrele muncitorești nereședințe de județ se vor crea comitete orășenești depinzând direct de comitetul județean.

Orașele mari vor fi subîmpărțite pe raioane pe baza principiului teritorial potrivit cu împărțirea administrativă a orașului.

În vederea aplicării consecvente a principiului teritorial de organizare, sectoarele de partid pe mari întreprinderi vor fi desființate.

La întreprinderile cu un număr mare de membri vor exista mai multe organizații de bază pe subunități de producție conduse de un comitet de partid pe întreprindere.

Acolo unde împrejurările o vor cere, organizația de bază va putea fi împărțită în organizații pe secții, fără drepturi statutare (drept de a primi noi membri, de a exclude etc.).

Grupurile de partid se vor înființa numai acolo, unde o va cere specificul muncii sau în sectoarele mai importante ale întreprinderii (uzina electrică, turnătoria etc.).

Acolo unde nu există numărul necesar de membri pentru crearea unei organizații de bază conform statutului, se va înființa un grup mixt de partid și U.T.M. care va funcționa sub conducerea organizației superioare de partid.

În comunele rurale va exista o organizație de bază unică pe comună care va putea fi subîmpărțită în organizații sătești fără drepturi statutare.

5. Comitetul Organizației de București va avea un prim-secretar și 4 secretari.

Biroul Comitetului Organizației de București va avea între 9 și 11 membri, iar Comitetul Organizației de București între 31-35 membri.

Comitetul Organizației de București va avea următoarele secții:

Secția organelor conducătoare de partid, sindicate și tineret; secția propagandei și agitației; secția industrie grea transport; secția industrie ușoară, planificare, comerț, finanțe; secția administrativă; sectorul gospodăriei comunale; sectorul nomenclaturii; sectorul administrației interne.

Organizația de București va avea 12-14 comitete raionale, organizate strict pe principiul teritorial.

Organele de partid care au făcut parte din sectoarele centrale și ministere vor fi incluse în organizația de București.

Comitetul raional va avea 21-23 membri, iar biroul comitetului raional 7-9 membri.

Comitetul raional va avea un prim-secretar și 2 secretari.

Organizațiile circumscripției vor fi transformate în organizații de bază care vor ține legătură cu raionul.

6. În cadrul departamentului C.F.R. va funcționa o direcție politică, care se va ocupa cu munca politică de masă în rândurile C.F.R.-iștilor. Ea va avea secții politice pe regionale C.F.R. și sectoare la nodurile de cale ferată.

În cadrul Ministerului Agriculturii se va înființa o direcție politică, care se va ocupa cu munca politică de masă, în sectorul socialist al agriculturii.

La fiecare SMT și gospodărie de stat va exista un director adjunct politic.

7. Membrii de partid din organele de conducere locale a aparatului de stat se constituie în interiorul acestor organe în grupe de partid.

8. La întreprinderi sau șantiere mari de importanță națională, Comitetul Central al Partidului va numi în fruntea organizației de partid a întreprinderii sau șantierului un organizator de partid al Comitetului Central, care va fi subordonat organului statutar superior (comitet local, comitet orășenesc, comitet județean) și totodată va răspunde pentru munca sa în fața Comitetului Central.

În întreprinderi sau șantiere deosebit de importanțe pentru viața județului, vor putea fi numiți organizatori de partid ai comitetului județean.

9. Pe măsura încheierii operațiunilor de verificare pe județe, va începe primirea de candidați de partid.

Totodată pe măsura terminării operațiunilor de verificare vor avea loc alegerile organelor statutare de partid de la secretarul sau biroul organizațiilor de bază până la comitetul județean.

10. Plenara C.C. al P.M.R. va hotărî începerea pregătirilor pentru un congres al partidului. Data congresului va fi fixată ulterior.

Se va forma o comisie de pregătire a unui document programatic al partidului și o comisie pentru pregătirea modificărilor din Statut.

Propuneri

Tov. Gh. Florescu:

1. Secretarul adjunct să fie însărcinat să participe la ședințele de tineret.
2. Mărimea numărului activiștilor salariați și la comitetele de plasă U.T.M.
3. Să se facă un document special pentru demascarea trădătorilor în ilegalitate pentru că masa mare de membrii nu-i cunoaște.
4. Membrii U.T.M. în vârstă de 18 ani intrați în partid, să nu mai muncească în rândurile tineretului când sunt însărcinați cu munci de partid.

Tov. Alexa:

Privitor la colectivizare sunt prea puține exemplificări. Comisia de redactare să dea exemple concrete din munca de organizare a primelor gospodării colective.

Tov. Stoica:

Să se treacă în Rezoluția Plenarei problema amestecului org. de partid în activitatea organizatorică și financiară a sindicatelor, în scoaterea cadrelor.

Tov. Drăghici:

Să se admită ca numărul tovilor scoși din producție să fie stabilit de la caz la caz de către C.C. și pentru organizațiile de partid cu 300-800 m.d.p. pentru că problemele și greutățile sunt diferite.

Să se adauge în material problema mișcării cadrelor, ca acestea să fie mișcate numai cu aprobarea org. de partid și când se ivesc contraziceri, să vie hotărârea unui organ superior.

Să se studieze problema abuzului de ședințe.

Organizația de București să fie împărțită în 12 raioane.

Inițiativă și mai multă.

Tov. Pârvulescu:

Inspectorii să nu fie la dispoziția Secției Organizatorice a conducerii de partid ci să fie inspectorii ai Biroului Organizatoric.

Tov. Vaida:

Să se vorbească în material de reformă agrară care a fost o acțiune de importanță foarte mare.

Organizațiile de bază să nu controleze activitatea administrativă a gospodăriilor colective, pentru că organizațiile de partid la sate sunt slabe.

Tov. Sălăjan:

Să se precizeze că conducerea administrativă are dreptul să-și mute cadrele unde este nevoie.

Să se arate mai larg rolul Armatei sovietice, ajutorul de clasă pe care l-am primit din partea Uniunii Sovietice.

Să nu fie un singur secretar al Organizației de București și al jud. Ilfov.

Tov. Braeșter:

Org. de cartier să ție o evidență și a m.d.p. care lucrează în întreprinderi.

Tov. Nicula:

Comitetul antifascist german să fie mai activ în jud. Timiș unde trebuie bine lămurită problema germană.

Tov. P. Drăgoescu:

Să se precizeze în ce raporturi se găsește comitetul de plasă cu comitetul județean.

Tov. Liuba Chișinevschi:

Să se arate că este greșit că birourile județene sunt formate nu numai din reprezentanții secțiilor, dar și din reprezentanții diferitelor organizații de masă, ceea ce duce acolo că este luată conducerea din mâna celor aleși.

Să figureze în rezoluție problema grijei de cadre, care la noi este prost înțeleasă. Cadrele de partid care lucrează în altă parte nu sunt socotite cadre de partid.

Să se pună în document și faptul că se cere din partea cadrelor de partid o atitudine și în viața de partid și în viața particulară.

Tov. Neamțu:

Să se precizeze că directorul are conducerea personală, dar trebuie să țină seama de unele chestiuni prezentate de organizațiile de partid și să ia măsurile necesare.

Tov. Constanța Crăciun:

Să se treacă în document că secția organizațiilor de masă se ocupă de munca de partid în rândurile femeilor, deci și U.F.D.R. și în întreprinderi.

Secția organizațiilor de masă să sprijine ca întreaga încadrare a U.F.D.R. să fie muncitorească, cel puțin a conducătorilor.

La S.M.T. propune ca adjunctul să fie o femeie pentru că există din partea directorilor atitudine nejustă față de femei.

Tov. Ceaușescu:

Să se precizeze în document că cu problema agrară va fi însărcinat unul din secretarii de partid județean. La plasă munca aceasta s-o aibe de asemeni unul din secretarii de plasă.

Să se studieze posibilitatea ca conducătorii organizațiilor de bază din S.M.T. să fie elemente muncitorești.

Secția centrală de propagandă să înființeze un sector de propagandă la sate, care să concentreze întreaga muncă.

Tov. Chivu Stoica:

Problema dușmanilor pătrunși în conducerea partidului nostru nu este suficient de hotărât arătată, că vorbim prea timid despre aceste lucruri. Trebuie prelucrat cu toți și cu nemebrii de partid pentru ca ei să cunoască intențiile lui Pătrășcanu.

Nu este de acord că suntem un partid de tip nou tocmai prin existența acestor elemente provocatoare în partidul nostru.

Tov. Sorin Toma:

Propun ca-n Rezoluția Plenarei să se menționeze rolul presei centrale și a celei locale în legătură cu munca de popularizare a hotărârilor plenarei.

Propune ca pentru rubrica „Vieții de Partid“ să mi se dea oameni care au experiența vieții organizatorice.

Este necesar ca, menționând în rezoluție că, critica și autocritica sunt metode permanente de îmbunătățire a muncii, să se arate că presa partidului joacă un rol important, că trebuie întărită și să se menționeze că toate organizațiile de partid sunt obligate la primirea corespondențelor sau la apariția unui material cu caracter critic în presă, să cerceteze exactitatea faptelor, să ia măsuri de îndreptare și să

informeze de acest lucru conducerea partidului și organul de presă respectiv, ca să știe dacă a ajuns la bună rezolvare.

Correspondenții de presă, să nu fie schimbați prea des, deoarece ei trebuie să folosească experiența ce o capătă în această muncă.

Propun ca Scânteia să-și schimbe numele de „Organ Central al P.M.R.“ în acela de „Organ al Comitetului Central al P.M.R.“.

Tov. Olaru:

Propun ca C.C.: să analizeze situația concretă din Valea Jiului, care a fost asemănătoare cu situația din Prahova și atunci când se va adopta Rezoluția să țină cont de specificul Văii Jiului.

Nerespectarea legilor din partea altor unități industriale determină ca spre acele unități să fie un aflux de brațe de muncă, care pleacă din Valea Jiului.

Tov. Dalea:

Când se fac propuneri pentru numirea oamenilor în diferite posturi, aceste propuneri să fie făcute în scris și un exemplar să se pună la dosarul celui care propune, și altul la dosarul celui propus. În felul acesta, când unul din aceste elemente se va dovedi a fi un element dușmănos, se va putea urmări cine l-a promovat. De asemeni muncitorii ridicați în munci de răspundere să nu fie schimbați cu ușurință, ca necorespunzători, ci să se controleze în ce măsură au fost ei ajutați.

La primirea candidaților, să se țină seama de compoziția socială a partidului nostru. Propun ca prin instrucțiuni să se urmărească îmbunătățirea compoziției pentru fiecare județ și chiar localitate mai importantă în parte, nu numai compoziția în totalitate a partidului nostru.

Tov. Vasilache:

Propun ca să se arate în Rezoluție că în mod excepțional să se poată constitui organizații de partid pe un teritoriu, având în vedere specificul unităților. E vorba de organizația Economat Chitila.

La noi la C.F.R. secretarii au multe de lucru în timpul zilei, chiar atunci când oamenii sunt în producție și deci nu se pot ține ședințe, cu diferiți reprezentanți ai U.T.M., ARLUS, U.F.D.R., reporteri de la Scânteia etc. Aceasta îi scoate efectiv din producție. Propun să se reglementeze aceasta, arătând cine poate intra în unitățile noastre și lua contact cu organizația de partid.

Să se reglementeze mișcarea cadrelor, să nu se mai scoată oamenii din muncă în mod anarhic.

Tov. Emil Popa:

În ce privește selecționarea cadrelor, trebuie avut în vedere că sunt o serie de elemente care n-au fost în câmpul muncii, de exemplu: băieți de prăvălie, măcelari, elevi de școală, care sunt îmbuibați de practica lumii burgheze. Să se țină seama să se caute elemente în special provenite din câmpul muncii. Oamenii să fie întrebați unde au muncit; nu-i destul să aibe origină socială muncitorească, ci să răspundă din ce au trăit în ultimii ani.

În material se dă ca exemplu că în Valea Vinului din 85 capi de familie, 65 au intrat în partid. Nu știu dacă informația este controlată, pentru că acest lucru nu este de mirare căci acolo trăiesc minieri care din moși strămoși lucrează în minele de pirită.

În ceea ce privește denumirea instructorilor referenți la Comisia Controlului de partid, propun ca aceasta să fie schimbată în denumirea de „Anchetatori referenți“.

Tov. Răutu:

În Statutul partidului nostru se arată că organizațiile de bază sunt acelea care leagă conducerea partidului de masa membrilor de partid, și prin aceștia de masa poporului muncitor.

Cred că una din concluziile Plenarei trebuie să fie concentrarea efortului nostru asupra întăririi organizațiilor de bază.

Cred că odată cu măsurile de întărire aparatului central a organelor județene și de plasă – măsuri extrem de necesare și importante – trebuie să dăm o deosebită atențiune acestei verigi însemnate a întregii vieți de partid, care e organizația de bază. Ea să formeze centrul de preocupare a muncii organizatorice și de propagandă și agitație, ceea ce n-a fost decât în mică măsură în trecut.

Tov. Petrescu:

Materialul prevede pentru comitetul de organizație București și județene o secție a gospodăriei locale. Cred că nu e nevoie de o secție; e suficient să fie un sector, așa cum e la C.C.

Tov. Doncea:

Este nevoie să ne ocupăm serios de creșterea cadrelor și cu alte metode decât cele de până acum, pentru a asigura cadrele de conducere numeroase de care avem nevoie. Acest lucru trebuie trecut în document.

Elemente muncitorești pentru conducere nu putem să le scoatem decât din industria de bază. sunt de acord că această scoatere să se facă planificat.

O mare lipsă este că multe ministere nu au dat nici până acum planul.

Primirea de noi membri de partid să nu mai fie făcută la întâmplare, ci să se planifice pentru fiecare județeană ce compoziție au și de ce compoziție au nevoie. Să se introducă și în Rezoluție planificarea în primirea în partid.

În chestiunea aprovizionării sunt foarte multe greșeli și lipsuri în comerțul de stat. Aceasta s-a dovedit la Comcar, la Aprozar și acum la Alimentara. Cred că trebuie să ne mai dea tov. Chivu oameni pe care să-i punem în comerțul de stat. E un adevărat sabotaj ce se întâmplă acolo, pentru că noi alimente avem suficient chiar și pentru export, dar aprovizionarea nu merge bine.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 7, vol. I, 1950, p. 62-72; 210-217.

8. 1950 ianuarie 23-24. Planul de desfășurare a luptei pentru pace în Republica Populară Română (19 puncte) prezentat în cadrul Plenarei a V-a, C.C. al P.M.R.

I.

1. Rezoluția ședinței Biroului Informativ din noiembrie 1949 despre „Apărarea păcii și lupta împotriva ațățărilor la război“ au pus drept sarcină centrală a partidelor comuniste și muncitorești mobilizarea maselor largi ale poporului la luptă în vederea asigurării unei păci trainice. Această sarcină trebuie să fie sarcina centrală în activitatea partidelor comuniste și muncitorești.

Așa cum arată Rezoluția Biroului Informativ, în țările de democrație populară, partidului îi revine „odată cu demascarea ațățătorilor imperialiști la război și a uneltelor lor, sarcina continuei consolidări a lagărului păcii și socialismului, în numele apărării păcii și securității popoarelor“.

2. În cadrul acțiunii pentru apărarea păcii trebuie demascată goana febrilă de înarmări din țările imperialiste în frunte cu Statele Unite ale Americii, uriașele cheltuieli militare ale acestor țări, permanenta propagandă de ațătare războinică împotriva U.R.S.S. și țărilor democrației populare, dusă de imperialiștii anglo-americieni, arătându-se că ar fi greșit și primejdios pentru cauza păcii să se subaprecieze primejdia unui nou război.

Combătând orice manifestare de pacifism burghez trebuie să explicăm celor mai largi mase populare că un nou război ar aduce popoarelor cele mai grele distrugerii și nenorociri și că războiul poate fi preîntâmpinat numai prin lupta unită a tuturor partizanilor păcii. Trebuie întărită încrederea oamenilor muncii în propriile noastre forțe, arătându-se totodată că țara noastră duce lupta pentru pace alături de invincibila Uniune Sovietică, alături de marele popor chinez, alături de celelalte țări de democrație populară, alături de forțele uriașe ale păcii din întreaga lume, în fruntea cărora stă puternica țară a socialismului.

3. Trebuie larg popularizat faptul că după victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului și în anii ce i-au urmat, raportul de forțe între lagărul imperialist antidemocrație și cel antiimperialist democrat s-a schimbat în favoarea acestuia din urmă, că lagărul imperialist a slăbit și continuă să slăbească, iar cel democratic se întărește încontinuu, că „pentru prima oară în istoria omenirii a apărut un front organizat al păcii, condus de Uniunea Sovietică“.

Această idee trebuie ilustrată prin fapte concrete ca: marile succese repurtate de U.R.S.S. în domeniul economic și politic, comunicatul TASS cu privire la bomba atomică, formarea Republicii Democrate Germane, măreața victorie de importanță istorică mondială a marelui popor chinez, marile succese repurtate de țările de democrație populară pe drumul construirii socialismului, lupta oamenilor muncii în frunte cu partidele comuniste din Franța, Italia și celelalte țări capitaliste, avântul luptei de eliberare națională din colonii, ascuțirea crizei, creșterea șomajului, mizeriei și haosului economic în țările imperialiste etc.

4. Trebuie popularizată și mai adânc în masă uriașa experiență a Uniunii Sovietice în construirea socialismului în lupta împotriva nenumăraților dușmani.

Trebuie popularizată adânc în masă invincibila forță a Uniunii Sovietice – a popoarelor sovietice în frunte cu marele popor rus.

Trebuie subliniată forța uriașă pe care o reprezintă mișcarea în neconținută creștere a partizanilor păcii, întinsă pe întregul glob și în fruntea căreia se află eroicele popoare sovietice și genialul învățător și conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul I.V. Stalin.

„Sunt încă prea vii în amintirea popoarelor grozăviile trecutului război și sunt prea mari forțele sociale care sunt pentru pace, pentru ca elevii lui Churchill întru agresiune să le poată înfrânge, și să întoarcă lucrurile înspre un nou război“. (Stalin)

5. În centrul acțiunii pentru pace trebuie să stea ideea că cel mai prețios aport al oamenilor muncii din țara noastră la cauza apărării păcii îl constituie lupta pentru construirea socialismului, lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat, pentru întărirea statului nostru de democrație populară și întărirea capacității de apărare a Republicii Populare Române, consolidarea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, întărirea unității clasei muncitoare, întărirea politico-organizatorică a partidului clasei muncitoare.

6. Comuniștii trebuie să cultive în rândurile poporului patriotismul, dragostea fierbinte pentru patria noastră, unde se construiește socialismul, dragostea și devotamentul pentru Uniunea Sovietică, țara socialismului victorios, solidaritatea internațională cu forțele democrației, păcii și socialismului din întreaga lume.

Ei trebuie să cultive în rândurile poporului ura fierbinte și vigilența împotriva ațâțătorilor la război, împotriva slugilor lor din afară, în special a social-democraților de dreapta și a clicii de asasini și spioni Tito-Rancovici cât și a celor din țara noastră (agenți ai clicii Tito-Rancovici și alți agenți ai spionajului imperialist, diverse rămășițe fascisto-reacționare, sabotorii, răspânditorii de zvonuri provocatoare din rândurile elementelor burghezo-moșierești și chiaburești).

Trebuie acordată o atenție deosebită împletirii luptei pentru apărarea păcii cu demascarea clicii de spioni și asasini Tito-Rancovici. După cum arată Rezoluția Biroului Informativ asupra raportului tov. Suslov despre „Apărarea păcii și lupta împotriva ațâțătorilor la război“: „Imperiliștii anglo-americani acordă un rol important în realizarea planurilor lor agresive, mai cu seamă în Europa Centrală și de sud-est, clicii naționaliste a lui Tito – clică de spioni aflați în slujba imperialiștilor. Sarcina apărării păcii și a luptei împotriva ațâțătorilor la război cere o continuă demascare a acestei clici, care a dezertat în lagărul dușmanilor înverșunați ai păcii, democrației și socialismului, în lagărul imperialismului și fascismului“.

Trebuie să ducem o luptă neobosită împotriva otrăvirii naționalismului, șovinismului, cosmopolitismului, pe care imperialiștii și slugile lor o răspândesc atât în rândurile populației muncitoare românești cât și în cele ale populației muncitoare de altă naționalitate, din țara noastră.

7. Acțiunea pentru apărarea păcii trebuie să contribuie la o largă popularizare a uriașelor realizări ale Uniunii Sovietice pe drumul construirii comunismului și a

politicii externe a U.R.S.S. – forța conducătoare a frontului păcii. Trebuie larg popularizată politica externă a țării noastre ca factor activ al frontului democrației și păcii, arătându-se legătura indisolubilă ce există între apărarea păcii și apărarea intereselor naționale ale Republicii Populare Române, a independenței ei, a construirii în țara noastră a socialismului, și de a asigura poporului muncitor un viitor fericit. trebuie larg popularizat în mase faptul că putem construi cu succes socialismul în țara noastră, datorită marelui ajutor al Uniunii Sovietice. Trebuie cultivată dragostea caldă a întregului popor pentru armata noastră populară – apărătoarea păcii, a cuceririlor politice și economice ale poporului nostru, a independenței și suveranității țării noastre, și ura împotriva imperialiștilor americani și englezi care amenință pacea și uneltesc împotriva independenței și suveranității popoarelor.

II.

1. „Partidul nostru are o serie de realizări în organizarea luptei pentru pace, dar realizările în această direcție nu răspund nici pe departe sarcinilor puse la Consfătuirea Biroului Informativ. Noi trebuie să transformăm acest început de mișcare de luptă pentru pace într-o uriașă mișcare care să cuprindă cele mai largi mase populare din țara noastră“. (Gh. Gheorghiu-Dej). Partidul a cuprins în mișcarea pentru pace 7 milioane de oameni, prin diferite meetinguri, adunări etc. S-a editat material de propagandă, dar pentru sate insuficient. În general satele n-au fost cuprinse în mod serios, mai ales femeile n-au fost atrase încă în masă în mișcarea pentru apărarea păcii. Atragerea acestor mase uriașe la lupta pentru apărarea păcii este îndatorirea întregului partid.

Noi n-am demascat și combătut destul de concret pe dușmanii păcii, dușmanii regimului de democrație populară, din întreprinderi, din sate, instituții, din cultură, din știință. Lupta pentru apărarea păcii este de neconceput fără lupta necruțătoare, concretă împotriva feluritelor dușmani, oricum s-ar masca. La lupta pentru pace, pentru libertatea și suveranitatea națională a țării noastre, trebuie să ia parte întreaga clasă muncitoare, țărănimea muncitoare, intelectualitatea legată de poporul muncitor.

Mișcarea pentru pace trebuie să devină o mișcare a întregului popor.

2. În vederea întăririi și desfășurării largi a luptei pentru apărarea păcii, în toate întreprinderile, instituțiile, cartierele, gospodăriile de stat, SMT-urile, în școli și universități, în fiecare sat și cătun se vor înființa comitete de luptă pentru pace.

Aceste comitete vor avea un rol de coordonare a acțiunii pentru pace. Ele vor cuprinde membri de partid, membri ai organizațiilor sindicale, ai Frontului Plugarilor, ai organizațiilor cooperatve, ai organizațiilor de femei, de tineret, sportive etc., cât și oameni neorganizați fără deosebire de naționalitate și credință religioasă. Din comitete vor trebui să facă parte elemente democratice cinstite – fruntași în producție de la orașe și sate, tehnicieni, funcționari, oameni de știință, scriitori, artiști, profesori, învățători, preoți, invalizi și văduve de război etc.

Aceste comitete trebuie să se constituie pe baza propunerilor oamenilor muncii, adică să fie propuse de jos și să fie supuse aprobării în cadrul adunărilor largi de masă.

De asemenea se vor forma comitete de apărare a păcii pe județe și plăși.

3. Fiecare organizație de partid până la organizația de bază inclusiv va elabora un plan concret de desfășurare a luptei pentru pace în raza ei de activitate. Fiecare comunist trebuie să fie conștient de faptul că lupta pentru pace constituie o sarcină centrală a partidului nostru, că partidul nostru și organizațiile sale au rolul de organizatori și îndrumători ai întregii acțiuni pentru pace în țara noastră.

Organizațiile de partid vor pune sarcina luptei pentru pace în centrul muncii lor de propagandă și agitație, împletind toate sarcinile ce stau în fața partidului cu sarcinile de luptă pentru pace.

O deosebită atenție se va acorda agitației de la om la om în întreprinderi, instituții, cartiere și sate, la care trebuie să atrăși alături de agitatori ai partidului și agitatori din rândurile tuturor organizațiilor de masă.

4. La desfășurarea acțiunii pentru pace vor participa în mod activ Comitetele Provizorii ale Statuturilor Populare, sindicatele, U.T.M., U.F.D.R., organizațiile sportive, Frontul Plugarilor, cooperația, U.P.M. și alte organizații sau comitete ale naționalităților conlocuitoare, ARLUS, Crucea Roșie, FIAPP, Societatea pentru răspândirea științei, Academia, institutele științifice, universitățile și școlile, ateneele și căminele culturale, comitetele cetățenești, Uniunile de scriitori, muzicieni, artiști plastici, ziariști, societățile de tehnicieni, federația meseriașilor etc.

Fiecare organizație va trebui să-și elaboreze pe baza planului general un plan propriu de activitate concretă.

Fiecare organizație își va desfășura activitatea în așa fel, încât să cuprindă în acțiune și părțile neorganizate ale populației muncitoare.

5. Sindicatele trebuie să devină sub conducerea Partidului pivotul principal al mișcării partizanilor păcii în țara noastră. Ele au un rol însemnat în educarea oamenilor muncii în spiritul unității proletare, în spiritul solidarității internaționale, în cuprinderea întregii mase a salariaților în organizațiile sindicale pentru activizarea lor în lupta pentru pace. Sindicatele trebuie să dea un nou avânt întrecerii socialiste sub semnul luptei pentru îndeplinirea și depășirea planului și pentru apărarea păcii. Mobilizând clasa muncitoare la lupta pentru mărirea producției, a productivității muncii, pentru organizarea științifică a procesului de muncă, organizând încheierea noilor contracte colective și lărgind întrecerea socialistă, organizațiile sindicale trebuie să arate muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor că fiecare tonă de oțel, de cărbune sau petrol în plus, fiecare metru de stofă sau pereche de încălțăminte în plus, fiecare leu economisit asupra prețului de cost, fiecare succes obținut în domeniul întăririi disciplinei, a sporirii productivității muncii, a îmbunătățirii calității produselor, fiecare procent de depășire a planului, contribuie la întărirea forțelor păcii, ale democrației și socialismului.

Sindicatul din R.P.R. trebuie să contribuie în mod activ la întărirea F.S.M. și la demascarea scizioniștilor mișcării sindicale – sociali democrați de dreapta și altor scizioniști ai mișcării sindicale.

6. Sarcina de a organiza o mișcare de masă a luptei pentru pace, trebuie s-o aplicăm cu deosebită stăruință la sate.

Trebuie explicat fiecărui țaran muncitor și fiecărei țărănci muncitoare rostul luptei pentru pace, împotriva atâțătorilor la război, și scopurile criminale urmărite de imperialiști. Trebuie arătat țărănimii muncitoare că fiecare succes pe care-l obține pe tărâmul sporirii producției agricole, ajută la întărirea R.P.R. și prin aceasta – a întregului front al luptei pentru pace. Desfășurarea largă la țară a acțiunii pentru pace va contribui la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la mobilizarea întregii țărănime muncitoare la opera de construire a socialismului. Cei mai buni propagandiști și agitatori, trebuie folosiți pentru mobilizarea țărănimii muncitoare la lupta pentru apărarea păcii. În această acțiune trebuie să participe în mod activ comitetele provizorii, sindicatele muncitorilor agricoli, cooperativele, Frontul Plugarilor, căminele culturale, învățătorii de la sate ș.a.m.d.

7. Uniunea Tineretului Muncitor are sarcina de a mobiliza în acțiunea de apărare a păcii masele cele mai largi ale tineretului muncitor de la orașe și sate, educându-le în spiritul dragostei înflăcărate pentru patria noastră R.P.R. și pentru Țara Socialismului victorios, forța conducătoare a frontului păcii, Uniunea Sovietică.

U.T.M.-ul trebuie să acorde o atenție deosebită întăririi capacității de apărare a țării noastre, cultivând în rândurile tineretului dragostea nemărginită pentru armata Republicii Populare Române, grija pentru întărirea ei, educând tineretului în așa fel, încât să considere o cinste și o bucurie chemarea în rândurile armatei.

U.T.M.-ul trebuie să întărească activitatea educativă în rândurile pionierilor și a școlarilor în genere, atrăgând pe aceștia precum și pe părinții lor la o activă participare în lupta pentru apărarea păcii.

8. U.F.D.R. trebuie să desfășoare o muncă largă de masă, în primul rând în rândurile femeilor muncitoare de la sate cât și în rândurile gospodinelor din cartierele orașelor, în vederea mobilizării lor la lupta pentru pace.

U.F.D.R. trebuie să arate femeilor că în lupta pentru pace ele reprezintă o forță uriașă, că fiecare mamă trebuie să-și educe copiii în spirit de ură neîmpăcată împotriva imperialiștilor provocatori de război și slugilor lor, în spiritul dragostei pentru patria noastră – R.P.R., pentru prietena și sprijinitoarea noastră – U.R.S.S.

U.F.D.R. trebuie să atragă la lupta pentru pace văduvele și mamele care și-au pierdut soții și copiii în război.

9. Trebuie sporită editarea și îmbunătățită calitatea materialului de propagandă pentru țărănimea muncitoare și pentru femeile muncitoare de la orașe și sate.

10. Intelectualitatea progresistă are un rol de seamă în lupta pentru pace. Trebuie folosite diverse forme de activitate și diferite organizații și instituții

culturale și științifice pentru atragerea cercurilor largi ale intelectualilor la participare activă în luptă pentru pace, pentru demascarea otrăvirii ideologice imperialiste.

11. Organizațiile sportive trebuie să ducă o muncă permanentă de formare a unui tineret sănătos din punct de vedere fizic și moral, apt de a întări și apăra Republica Populară Română.

Organizațiile sportive trebuie să răspândească în mod deosebit acele forme de sport, care corespund intereselor de apărare a păcii: aviația sportivă, ski, înotul, atletismului etc.

Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport, syndicatele, U.T.M., trebuie să organizeze o adevărată mișcare de masă pentru insigna G.M.A (Gata pentru muncă și apărare).

12. În cadrul acțiunii pentru pace, ARLUS-ul trebuie să-și intensifice munca de popularizare a grandioaselor realizări ale Uniunii Sovietice, reazămul principal al păcii în întreaga lume să popularizeze politica sovietică de pace și propunerile sovietice în ceea ce privește dezarmarea și interzicerea armamentului atomic, să popularizeze pe larg politica stalinistă de egalitate între popoare și marele ajutor politic, economic și cultural pe care Uniunea Sovietică îl acordă țării noastre.

13. Uniunea Populară Maghiară, Comitetul Antifascist German, Comitetul Democratic Evreiesc și toate celelalte organizații și comitete ale naționalităților conlocuitoare trebuie să mobilizeze masele de oameni ai muncii în rândurile cărora activează, la lupta activă în unire frățească cu poporul muncitor român, împotriva imperialismului, pentru apărarea păcii.

Aceste organizații și comitete trebuie să dea o deosebită atenție combaterii oricăror forme de șovinism și naționalism. În lupta împotriva dușmanilor interni și externi ai păcii, democrației, socialismului și independenței naționale, ele trebuie să demaște curentele naționaliste, ca armă a dușmanului de clasă pentru spargerea unității oamenilor muncii din R.P.R.

14. Trebuie arătat oamenilor muncii că una din sarcinile principale ale luptei pentru pace în țara noastră este lupta pentru demascarea și lichidarea tuturor agenturilor imperialismului. Folosind învățămintele proceselor spionilor cercurilor imperialiste Rajk, Kostov, precum și propria noastră experiență, trebuie să mobilizăm vigilența oamenilor muncii din întreprinderi, instituții, din sate, pentru a lupta împotriva spionajului, împotriva actelor de sabotaj și diversiune întreprinse de dușmani.

Fiecare cetățean cinstit al Republicii Populare Române trebuie să acorde un ajutor activ organelor de stat pentru a descoperi, demasca și nimici fără cruțare agenturile imperialiștilor anglo-americani – dușmani de moarte ai păcii, ai cuceririlor democratice ale poporului nostru, ai independenței și libertății țării noastre. Trebuie educat fiecare cetățean să știe să păstreze cu sfințenie secretul de stat în întreprinderi, instituții, aparatul de stat etc.

Trebuie desfășurată o muncă sistematică în rândurile populației muncitoare sârbe din Banat, pentru că această populație să formeze un zid de nepătruns pentru agenții criminalei clici de spioni și asasini titoiști.

15. Biserica ortodoxă precum și alte culte (mozaic, reformat etc.) trebuie atrase la participare activă în acțiunea pentru pace prin pastorale, prin predici, prin contactul pe care îl au reprezentanții acestor culte cu credincioșii, pentru ca masa credincioșilor să ia parte la lupta pentru apărarea păcii și să ia atitudine împotriva acelor elemente din cler, care servesc interesele imperialiștilor ațățători la război. La această acțiune trebuie atrasă și acea parte din clerul catolic de jos, care este dornică să participe la lupta pentru apărarea păcii.

16. La trupele Ministerului Apărării și a Ministerului de Interne acțiunea de apărare a păcii se va organiza în forme potrivite condițiilor specifice.

Acțiunea pentru pace trebuie să contribuie la educarea ostașilor în spiritul patriotismului, în spiritul dragostei pentru R.P.R., a dragostei pentru Uniunea Sovietică, a credinței față de jurământ. Acțiune pentru pace trebuie să ajute pe fiecare ostaș să înțeleagă că întărirea puterii de apărare a țării noastre este o îndatorire de căpetenie ce revine țării noastre în lupta pentru apărarea păcii, că asigurarea unei păci trainice va fi cu atât mai posibilă, cu cât lagărul păcii va fi mai puternic și mai capabil de a face față oricărui atentat imperialist împotriva păcii, libertății și independenței popoarelor.

17. Toate acțiunile cu caracter politic, economic, cultural, duse de partid și de organizațiile de masă vor fi legate, de acțiunea pentru pace. Astfel, de exemplu, în perioada februarie-martie-aprilie următoarele acțiuni vor trebui strâns împletite cu lupta pentru apărarea păcii:

– Întrecerea socialistă în cinstea lui 1 Mai pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat;

– Congresul pe țară al Căminelor Culturale sătești;

– Ședința C.C. al C.G.M. (sfârșitul lui ianuarie);

– Congrese ale unor uniuni sindicale.

– Ziua glorioasei Armate Sovietice;

– Aniversarea a 5 ani de la evenimentele din 24 februarie 1945;

– 1 Martie (Mărțișorul Păcii);

– 6 Martie (1945-1950)

– Ziua Internațională a femeii (8 Martie);

– Congresul Cooperăției (20-22 martie);

– Săptămâna Mondială a Tineretului (21-28 martie) etc.

De asemenea, acțiunea pentru pace trebuie împletită cu manifestările de solidaritatea clasei muncitoare și a întregului popor muncitor din țara noastră cu lupta dusă de oamenii muncii din țările capitaliste și colonii împotriva jugului imperialist, împotriva exploatării capitaliste și pregătirilor de război, ca de pildă Ziua Solidarității Internaționale a Tineretului cu tineretul din colonii (21 februarie), mișcarea de protest împotriva teroarei fasciste din Italia, Grecia, Spania, Vietnam, Indonezia, Argentina etc.

18. În cadrul luptei pentru pace vor fi folosite toate formele de acțiune: adunări, mitinguri, demonstrații, congrese, conferințe publice, editarea și răspândirea de cărți și broșuri, publicare de articole, reportajii și anchete în presă, radioemisi-

unile, cinematografia, propaganda vizuală (afișe, fotovitrine, expoziții, caricaturi etc.).

Un rol de seamă în lupta pentru pace îi revine presei cotidiene și periodice care trebuie să privească această acțiune nu ca o companie de durată limitată, ci ca o preocupare centrală, permanentă.

19. Comitetul permanent pentru apărarea păcii va fi lărgit cu o serie de fruntași ai producției de la orașe și sate. Biroul său executiv va fi reorganizat pentru a cuprinde reprezentanți ai principalelor organizații și pentru a putea desfășura o muncă operativă concretă și neîntreruptă.

Comitetul permanent va avea un secretar scos din producție, ajutat de 2 secretari adjuncți.

Comitetul va ține o ședință lărgită, în care va adopta planul de intensificare și lărgire a acțiunii pentru pace și de demascare a ațăătorilor la război – imperialiștii anglo-americani.

Comitetul va lansa un apel către oamenii muncii din întreaga țară, chemându-i să organizeze comitete de luptă pentru apărarea păcii.

Comitetul va supune Marii Adunări Naționale apelul Comitetului Mondial al Partizanilor Păcii către parlamentele lumii în legătură cu interzicerea armei atomice.

*

Muncind cu energie și spirit de inițiativă pentru neconținută întărire a luptei pentru pace, partidul nostru se va putea achita cu cinste de sarcina pusă în fața tuturor partidelor comuniste și muncitorești de Consfătuirea Biroului Informativ, aceea de „a mări și mai mult vigilența popoarelor față de ațăătorii la război, de a organiza și mai strâns masele largi populare pentru apărarea activă a cauzei păcii în numele intereselor vitale ale popoarelor în numele vieții și libertății lor“. Victoria va fi de partea frontului păcii, democrației și socialismului, pentru că acest front este condus de marele învățător al omenirii muncitoare, tovarășul I.V. Stalin.

◆ *D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 7, vol. I, f. 139-149.*

9. 1950 ianuarie 24. *Stenograma celei de-a V-a ședințe plenare a C.C. al P.M.R., în care Chivu Stoica înfierează activitatea unor provocatori, elemente dușmănoase din partid, reproșând timiditatea în a lua poziție față de banda lui Foriș sau Lucrețiu Pătrășcanu (fragment).*

[...]

Tov. Chivu Stoica: Tovarăși, în document se vorbește în câteva locuri despre vigilența de partid, despre înarmarea partidului pentru a fi în stare să descopere pe provocatori, pe elemente dușmănoase, pe agenții imperialiști.

Ieri, tovarăsa Vass a arătat pe scurt ce a descoperit la verificare. Într-o serie de posturi de răspundere ale partidului, s-au perindat provocatori peste provocatori și mai ales în sectoarele economice în provincie, posturile de răspundere la întreprinderile economice cred că încă le deține o mulțime de elemente provocatoare, dușmănoase, care camuflate cu calitatea de membru de partid, pot să ducă munca de sabotaj, să înfrâneze economia țării și munca de construcție a socialismului.

M-am întrebat cum de a fost posibil că au putut în acești ani să existe acești provocatori, dușmani în partid care să dețină posturi de răspundere? Am ajuns la concluzia că noi foarte timid am luat poziție față de elemente provocatoare, banda lui Foriș. Partidul nostru n-a fost înarmat cu toate acțiunile duse de această bandă în timpul dictaturii fasciste în țar noastră. Trebuie să dăm dovadă și de modestie, să arătăm membrilor de partid și partidului, activitatea partidului în diferite faze de dezvoltare, fără să cruțăm elementele dușmănoase.

Din ceea ce-mi reamintesc eu în timpul războiului sau a dictaturii, antonesciene, banda lui Foriș a căutat să distrugă partidul, dar și din timpul Doftanei, lucru pe care partidul nu-l cunoaște. N-am înarmat partidul, n-am demascat metodele de distrugere a partidului de banda lui Foriș.

Văd o legătură între activitatea acestei bande și activitatea lui Pătrășcanu și cred că și față de Pătrășcanu ne-am comportat timid, n-am înarmat partidul cum trebuie pentru a lupta împotriva metodelor lui Pătrășcanu, care încă n-a fost singur și care astăzi mai are adepți. Aseară am citit într-un document din Baia Mare că elementele maniste, tehnicieni la uzinele din Baia Mare, îl admiră pe Pătrășcanu și se întreabă cu milă că „unde-o fi săracu, să ne mai dea și el ceva de veste“.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, d. 7/1950, vol. II, f. 134-135

10. 1950 ianuarie 24. *Tabel întocmit de Comisia Centrală de verificare a P.M.R. referitor la statistica pe categorii a membrilor de partid din 19 județe, care înainte de încadrarea în partid au făcut parte din alte partide.*

TABEL STATISTIC PE CATEGORII

al membrilor de partid confirmat (din 19 județe) care înainte de încadrarea în Partid, au făcut parte din diferite partide sau organizații burgheze, profasciste și fasciste

Nr. crt.	Județul	Total confirmați	P.N.T.	P.N.T. (Alex)	Liberali	Simpatiz. legion.	Înscriși la legionari	Cuziști	F.R.N.	Averesc	D.A.R.	G.E.C. Grupul etn.germ.	Salasiști	Imre-diști	Partid. Ardeal.	Alte org. fasciste	Sioniști	N.M.K. Sind. Galb.
1.	Argeș	10964	450	106	286	181	86	21	10	10	-	-	-	-	-	-	-	-
2.	Romanai	6716	204	-	135	-	286	19	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3.	Neamț	12005	528	-	269	286	494	84	2	12	-	-	-	-	-	-	160	-
4.	Dâmbovița	12654	999	-	478	523	269	123	-	-	-	-	1	-	-	5	-	-
5.	Gorj	5398	234	-	179	-	186	38	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6.	Reșița	5013	51	-	46	-	425	20	28	-	387	709	-	-	-	-	-	-
7.	Bihor	19371	447	-	202	-	387	22	76	-	-	6	91	128	70	154	175	-
8.	Satu Mare	12416	133	-	147	-	113	41	63	-	-	19	162	206	182	170	138	880
9.	Sălaj	9489	133	-	45	-	129	19	5	-	-	5	64	34	37	17	50	12
10.	Făgăraș	3767	62	-	43	-	210	36	15	-	-	-	-	-	3	-	9	-
11.	Trei Scaune	9901	32	-	15	-	5	1	10	-	-	3	114	9	468	21	4	96
12.	Caras	3110	157	-	121	-	325	52	9	-	-	48	-	-	-	-	5	5
13.	Ciuc	4027	9	-	9	-	10	-	6	-	-	-	2	13	74	6	16	102
14.	Botoșani	6908	252	-	208	-	199	150	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15.	Muscel	6918	1050	-	429	-	384	16	-	20	-	-	-	-	-	-	123	-
16.	Covurlui	13083	172	-	154	-	389	47	5	37	-	-	-	-	-	-	91	-
17.	Vaslui	6949	483	-	400	-	215	154	2	-	-	-	-	-	-	-	48	-
18.	Maramureș	3437	79	-	41	-	30	19	6	-	-	4	30	2	2	1	39	-
19.	Severin	8626	112	-	177	-	536	65	23	-	-	512	-	2	-	-	49	-
TOTAL		160749	5617	106	3384	990	4678	927	267	79	387	1306	464	394	836	374	907	1095
Din totalul confirmați, e un procentaj %			3,48	0,06	2,10	0,61	2,90	0,57	0,17	0,05	0,24	0,81	0,29	0,25	0,52	0,23	0,56	0,68

Din totalul de 160.749 membri de partid, confirmați, 21.811 au făcut parte înainte de încadrarea în partid, din diferite partide sau organizații burgheze, profasciste și fasciste, ceea ce reprezintă 13,52%.

◆ *D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 7, vol. I, p. 208-209.*

11. 1950 ianuarie 29. *Informații transmise de Postul de Radio Atena (limba română) referitoare la campania antititoistă și la procesul intentat împotriva fostului ministru al Justiției, Lucrețiu Pătrășcanu.*

București

La București se încenează o nouă serie de procese pentru a întări campania împotriva lui Tito și pentru a arunca vina asupra agenților străini, pentru situația mizeră din România¹.

Primul din aceste procese va fi intentat împotriva fostului ministru comunist al justiției, Lucrețiu Pătrășcanu, exclus din Partidul Comunist pentru deviațiune ideologică, înaintea izbucnirii conflictului Tito-Cominform.

București – arată că în România a fost dezlănțuit un nou val de epurări. În timpul din urmă au fost arestați mai mulți ofițeri de stat major, care – în ultimul război au activat în cadrul serviciului secret.

Au fost arestați de asemenea membri ai partidelor politice „istorice” și, în special, ai Partidului Liberal.

La București a fost arestat președintele comunității iugoslave, împreună cu fiul său, fiind acuzați de titoism.

Alte informații arată că Ana Pauker riscă să fie înlăturată și înlocuită de Liuba Chișinevschi, soția șefului poliției secrete din România.

◆ *D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 165/1950, f. 40.*

12. 1950 ianuarie 30. *Proces-verbal încheiat la Comandamentul trupelor Ministerul Afacerilor Interne, în urma discuțiilor asupra evacuării suspecților în zona de frontieră cu Iugoslavia.*

Astăzi treizeci ianuarie, anul una mie nouă sute cinci zeci, orele 9,30 la Comandamentul Trupelor M.A.I. s-a ținut un colectiv la care au participat:

¹ Rezoluție pe document:

Aceasta înseamnă că sunt crăpături în aparatul nostru pe unde pătrunde agenturile străine și află câte ceva. Trebuie mărită atențiunea și descoperite canalurile de informare ale dușmanului.

- Tov. General Locot. Drăgănescu Victor, Comandantul Trupelor M.A.I.
- Tov. General Locot. Cristescu Pavel, Director General al Miliției
- Tov. General Locot. Comișel Pantelimon, Comandantul Trupelor Grănicieri
- Tov. Colonel Filoteanu Gheorghe, Subșeful de Stat Major al C.T.M.A.I.
- Tov. Colonel David Gheorghe, Șeful secției I-a din C.T.M.A.I.
- Tov. Lt. Col. Rey Valentin din C.T.M.A.I.
- Tov. Lt. Col. Diaconu Leonida, Șeful Secției a II-a din C.T.M.A.I.
- Tov. Maior Bogdan din D.G.S.P.
- Tov. Maior Mureșanu din D.G.M.

Au fost luate în discuție următoarele probleme:

I. PROBLEMA EVACUĂRII SUSPECȚILOR DIN ZONA DE FRONTIERĂ

Comandantul Trupelor M.A.I. arată că în urma centralizărilor făcute la data de 1 iulie 1949, erau în evidență sa ca suspecți în zona de 7 km de la frontiera cu Iugoslavia, 800 indivizi care împreună cu membrii lor de familie totalizau circa 4.500 persoane.

Apreciind necesitatea de a cunoaște în primă urgență numărul celor care prezintă un pericol imediat la această frontieră, în zona de 7 km, Comandantul Trupelor M.A.I. a ordonat ofițerilor informatori convocați pentru azi 30 ianuarie 1950 să aducă această situație.

Din centralizarea situațiilor parțiale, s-a stabilit că numărul suspecților care prezintă un pericol imediat în zona de 7 km de la frontiera cu Iugoslavia, este de 225 care împreună cu membrii lor de familie totalizează 732 persoane.

Diferența dintre prima situație documentară și situația actuală adusă de ofițerii informatori, constă în aceea că, în prima situație erau trecuți ca suspecți, și elemente considerate ca atare în mod prezumtiv, fără ca acestea să fi comis în concret acte de dușmănie împotriva regimului, sau infracțiunii de frontieră.

Tov. general locot. Comișel arată că este necesar ca aceste 225 elemente periculoase din zona de 7 km de la frontiera cu Iugoslavia, să fie evacuate cât mai curând, împreună cu membrii familiilor lor.

Tovarășii generali Drăgănescu și Cristescu opiniază că este necesar ca tabelul centralizator cu cei 225 suspecți să fie trimis Regionalei de Securitate Timișoara pentru aviz, iar până la primirea avizului acestei Regionale, Direcțiunea Generală a Miliției să întocmească planul de evacuare și să prezinte acest plan Ministerului Afacerilor Interne, la 10.II.1950.

În caz de aprobare, planul ar urma să fie pus în aplicare la data de 15 februarie 1950.

Delegatul Securității Poporului, tovarășul maior Bogdan, opiniază că trebuie găsită cea mai bună metodă pentru ca operațiunea să se desfășoare simultan și cu repeziciune, pentru a nu crea stări de spirit dăunătoare în masa populației.

Apreciind că, în afara acestui prim lot de suspecți identificați în zona de 7 km de la frontiera cu Iugoslavia, ar mai fi și alte elemente, colectivul opiniază că este

de la părere a se întocmi noi tabele de suspecți, până la data de 1 aprilie 1950, pentru zona de 7 km de la frontiera cu Iugoslavia extinsă și pentru partea corespunzătoare de frontieră din județele Dolj și Arad.

Colectivul opiniază de asemenea că este necesar a se întocmi (cu caracter informativ), tabele de elementele suspecte din zona de 25 km de la frontiera cu Iugoslavia, până la 1 mai 1950.

În același timp ar urma să se întocmească până la 1 aprilie 1950 și tabele de suspecți, până la data de 1 aprilie 1950, pentru zona de 7 km de la frontiera cu Iugoslavia extinsă și pentru partea corespunzătoare de frontieră din județele Dolj și Arad.

În același timp ar urma să se întocmească până la 1 aprilie 1950 și tabele speciale pentru funcționarii de stat socotiți suspecți în zona de frontieră, fie prin aceea că au comis infracțiuni de frontieră, (contrabande, trafic etc.), fie că s-au manifestat împotriva regimului.

Întrucât și pe celelalte frontiere avem elemente care periclitează securitatea frontierelor și care în trecut au comis infracțiuni de frontieră, iar în prezent necesită o supraveghere specială, colectivul opiniază că până la 1 mai 1950 să se întocmească tabele de suspecți și pentru restul frontierelor, în zona de 7 km de la frontieră.

În toate cazurile de mai sus, tabelele de suspecți urmează a se întocmi de către Miliție cu avizul Securității și Grănicerilor, luându-se și avizul discret al organizațiilor de partid respective.

Tabelele întocmite la eșalonul plasă, ar urma să fie centralizate la Milițiile județene, care după ce vor fi luat avizul Securității județene și al Organizației P.M.R. județene, să le înainteze Direcțiilor regionale de Miliție. Acestea la rândul lor, să le înainteze la D.G.M., după ce vor fi luat în prealabil avizul Direcțiilor regionale de Securitate respective.

Ordinul pentru executarea celor de mai sus, ar urma să se dea pe linie de securitate, Miliție și Trupe, având însă un conținut comun.

II. PROBLEMA ÎNTOCMIRII UNUI PLAN GENERAL DE CĂUTAREA INFORMAȚIILOR ÎN ZONA DE FRONTIERĂ, PENTRU GRĂNICERI, SECURITATE ȘI MILIȚIE

Luând în discuție proiectul de plan propus de Secția II-a din Comandamentul Trupelor M.A.I., colectivul a fost de părere că dezideratele informative înscrise în acel proiect de plan sunt asigurate prin prevederile procesului verbal încheiat în urma colectivului M.A.I. din 13 decembrie 1949.

Colectivul a opinat că acțiunea informativă comună în vederea asigurării frontierei se poate asigura în cele mai bune condițiuni prin schimb de experiență și informații procesul ședințelor de colaborare lunare, prevăzute în procesul verbal sau amintit.

PROCES VERBAL

În aplicarea Directivei privitoare la dislocarea unor categorii de cetățeni din zona de frontieră cu Iugoslavia se exceptează temporar din unele categorii după cum urmează:

1. – Preoții
2. – Președinții de Sfaturi Populare
3. – Secretarii de Organizații de Bază
4. – Ofițerii deblocați și pensionați, originali din zonă, cu manifestări dușmănoase.

5. – Membrii Gospodăriilor Agricole Colective
6. – Inginerii și medicii de mare valoare profesională
Dislocarea acestor categorii se va face ulterior pe linia instituțiilor respective, după tabelele și indicațiile date de M.A.I.

Până la dislocarea lor va fi ținută în evidență de D.G.M.

MINISTRU AL AFACERILOR INTERNE,

Teohari Georgescu

Ministrul Adjunct,

Drăghici Alex

◆
Arhiva Serviciului Român de Informații, fond documentar, dosar 10090, f. 18-20.

13. 1950 februarie 10, Washington. *Scrisoarea expedită de Constantin Vișoianu, fost ministru al Afacerilor Străine, omologului său Grigore Gafencu în care își exprimă regretul față de lipsa de unitate din cadrul Consiliului Național Român, organismul românilor aflați în exil, din cauza regimului comunist instaurat după 1944 în România.*

Dragă Grigore,

Informațiuni recente vin să confirme ceea ce, într-o mare măsură, știam de mai multă vreme: campania pe care o faceți pe lângă Comitetul american „For Free Europe“ pentru ca să-l determinați să se amestece cât mai mult în treburile Comitetului nostru. Ți-aduci, desigur, aminte că am atras atenția membrilor Comitetului nostru asupra greșelii ce se face astfel și din punct de vedere românesc și din punctul de vedere al colaborării între noi și americani.

Îmi pare rău să constat că aceasta nu este o întâmplare, ci o atitudine sistematică pe care unii din membrii Comitetului o au și pe care au arătat-o și cu prilejul Comitetului, când au solicitat și obținut intervenția unui funcționar – de

altfel foarte cumsecade – de la Departamentul de Stat în negocierile noastre, privitoare la alcătuirea Comitetului.

Știi că e greu să schimbi mentalitatea și mai ales sensibilitatea oamenilor la o anumită vârstă. Și îmi dau seama că atitudinea în chestiunile naționale este inspirată, mai mult chiar decât din înțelepciunea politică a fiecăruia, din sensibilitatea sa personală. Judecata este aproape întotdeauna destul de fertilă ca să găsească justificări pentru orice atitudine; dar simți sau nu simți că steagul țării a fost înclinat.

Și în situația tragică în care se găsește țara noastră și noi cu ea – trebuie să facem o mai mare atenție la noile ei umilințe. Este greu să le evităm pe toate, dar este o neiertată greșală să le provocăm noi înșine.

Înainte de a lua alte decizii, țin să atrag încă odată atenția ta asupra greșelii pe care unii dintre noi o comit. Și anume, cei cari au pretenția să se plângă de o intervenție abuzivă a Regelui în viața Comitetului. Nu ți se pare curios să vezi oameni politici, care se arată atât de belalii față de actele Suveranului, arbitru constituțional și firesc în toate neînțelegerile noastre politice și, în aceeași vreme, fac apel la un Comitet american ca să arbitreze și să decidă asupra lor? Nu ți se pare nepatriotică și neînțeleaptă dorința de a substitui autorității Regelui pe aceea a Comitetului „For Free Europe”? Nu ți se pare mai indicat să spună Regele (în caz că noi nu ne înțelegem) cine să fie în Comitetul Național Român, decât să decidă Domnul Poole? Nu ți se pare mai drept și mai adevărat să decidă Regele țării dacă Comitetul Național Român reprezintă în adevăr nația română, decât să aprecieze Dl. Dolbeare, care nu a pus niciodată piciorul în România? Nu ți se pare lipsită de înțelepciune și de adevăr informațiunea ce se dă Comitetului american că autoritatea și popularitatea Regelui sunt diminuate în țara noastră?

Nu ți se pare mai frumos și mai util chiar că, printr-o atitudine de demnitate și în același timp de mare bunăvoință, să organizăm o colaborare adevărată între noi și Comitetul american?

Toți ceilalți străini ne felicită că avem printre noi, în fruntea noastră, pe suveranul țării și că putem afla la el sfaturile și hotărârile de care am avea nevoie. Și cred că toți ar fi înmărmuriți să afle că, în locul unei chibzuite colaborări cu Regele, noi cerem, implorăm, arbitrajul unui Comitet american.

Celelalte Comitete Naționale au în sânul lor deosebiri de vederi mult mai grave decât cele pe care le întâlnim noi, dar nici unul nu a avut nenorocita idee de a solicita Comitetul american să-i dea soluțiuni. Comitetul nostru a avut și în ochii Americanilor și în ochii celorlalte Comitete situațiunea cea mai bună, până ce dl. gen. Rădescu, susținut de unii dintre voi, a mers cu jalba în proțap la Comitetul american. Lor le-a spus că Regele dorește o schimbare a Comitetului, iar Regelui i-a comunicat că acel Comitet o cere. Nici față de unul, nici față de celălalt, nu a ferit Comitetul, pe care el însuși îl prezidează, de umilințe și de intervenții inutile. Dimpotrivă, a solicitat în toate părțile un ajutor și o intervenție pentru a realiza propriile sale veleități.

De el nu mă mir. Lipsit de orice experiență politică și de înțelepciune naturală, nu poate înțelege sau învăța la 75 de ani ceea ce nu a cunoscut până acuma. Mă mir de voi și, – lasă-mă să ți-o spun cu toată prietenia – mă mir, mai ales, de tine.

Nu mai este nevoie să-ți declar, cred, că îmi dau seama în întregime de nevoia de a colabora în cea mai strânsă măsură cu orice organism american, capabil să ajute cauza țării noastre. După cum îmi dau seama că, reprezentanți fugari ai unei țări mici și subjugate, nu avem nici calitatea, nici interesul să arătăm vreo îngâmfare sau chiar un obraz prea sensibil. Orice american și orice englez m-a cunoscut în România, știe câtă cumpătare și câtă modestie am arătat în treburile publice. Și de asemenea cunoaște dorința mea de colaborare cu ei.

Dar, între altele, tocmai pentru ca să înlesnim această colaborare, trebuie să le evităm un amestec în treburile noastre.

Îată, acum, când este gata să izbucnească o bătălie în jurul felului cum trebuie să colaborăm cu Comitetul american, crezi tu că a fost potrivit să se facă această campanie pe lângă acest organism? Crezi că aceasta va conduce la o bună colaborare? Sau la o mai bună situație a Comitetului nostru?

Bine a fost să se pună în cumpănă, în fața Comitetului american, legăturile noastre cu regele? Să se prezinte acelui comitet scrisorile de la suveran, însoțite de comentariile răuvoitoare pe care le cunoști?

Avem nevoie de americani. Desigur. Dar nu cred, în ruptul capului, că mijlocul cel mai bun de a obține ajutorul și stima lor este cel pe care îl întrebuințați voi.

Colaborarea cu ei, știind că ei sunt mari și puternici și că noi suntem mici, nenorociți și neputincioși – desigur. Dar să nu uităm niciodată că avem de apărut independența acestei țări mici și nenorocite. Și să nu-i târâm pe americani, prin propriile noastre slăbiciuni, pe căi greșite și lipsite de înțelepciune și de demnitate. Să nu facem, fără nici o nevoie, ceea ce făceau legionarii față de germani sau comuniștii de astăzi față de ruși. Americanii nu au nevoie de asta și au și înțelepciunea să nu o pretindă.

În orice caz, țin să-ți spun că eu nu mă voi asocia niciodată la o asemenea politică greșită și nepatriotică a unui Comitet Național Român. Și că, după ce voi atrage atenția celor în drept, voi părăsi un Comitet de care m-ar despărți toate concepțiunile mele politice și toată sensibilitatea mea.

Îți strâng mâna cu prietenie,
Const. Vișoianu

D.A.N.I.C., fond Grigore Gafencu, dosar 60, f. 79-82.

14. 1950 februarie 11, București. *Fragment din stenograma ședinței Consiliului de Miniștri în care Ana Pauker ridică problema acuzațiilor anglo-americe în privința nerespectării drepturilor omului.*

[...]

Tov. Ana Pauker: Tovarăși, am două chestiuni. Prima se referă la o notă pe care ne-au trimis-o englezii și americanii și prin care ne anunță că fiecare dintre ei și-au numit delegați într-o comisiune care, după art. 38 al tratatului de pace, trebuie

să cuprindă 3 membri: câte un delegat al părților în litigiu și un al treilea, neutru, hotărât de amândoi.

Chestiunea pe care o pun în discuție anglo-americanii este mult cunoscuta chestiune a nerespectării de către noi a tratatului de pace, ceea ce numesc ei „nerespectarea drepturilor omului“ din acel tratat de pace. Este o chestiune pe care ei au prezentat-o până acum sub diferite forme și anume: întâi ne-au sesizat pe noi că nu respectăm tratatul, ne-au chemat, au propus Uniunii Sovietice să formeze acea comisiune compusă dintr-un englez, un american și un sovietic. La care Uniunea Sovietică a răspuns că nu există diferend și că sunt numai motive artificiale, inventate, pentru ca să se creeze o chestiune care nu există, întrucât noi respectăm în totul tratatul de pace și ei nu fac decât să apere pe niște agenți ai lor.

Anglo-americanii au trecut mai departe și au adus chestiunea la ONU unde știți că din partea Uniunii Sovietice, Vâșinschi a spulberat-o în mod magistral.

Au mers apoi mai departe, cerând Curții de la Haga să judece dacă da sau ba există diferend între noi. Ne-au anunțat și pe noi că ne cheamă la Curtea de Justiție de la Haga, la care noi de asemenea am răspuns că nu avem ce căuta acolo, întrucât nu există un diferend.

În sfârșit, acum ne anunță că, urmând procedura art. 38, au făcut primul pas pentru menirea comisiunii și ne cer și nouă să desemnăm omul și să ne punem de acord asupra celui de-al treilea, neutru.

La aceasta, propunem ca guvernul nostru să răspundă englezilor și americanilor în felul următor: întâi că respinge în întregime demersul formulat în nota despre care am vorbit și reamintim că procedura declanșată conform art. 38 este un pretext pentru amestecul în afacerile interne ale țării noastre și pentru a încerca să schimbe politica guvernului nostru în direcția favorabilă intereselor imperialismului anglo-american și împotriva intereselor poporului român. Amintește apoi guvernul nostru că această încercare a lor a fost respinsă de Uniunea Sovietică și de noi și că procedura prevăzută de art. 38 nu are ce căuta aici, neavând nici o aplicare

[...]

◆ *D.A.N.I.C., fond Președinția Consiliului de Miniștri – Stenograme, dosar 2/1950, f. 6.*

15. 1950 februarie 13, București. Decretul de ratificare a Tratatului între R.P.R. și U.R.S.S. asupra regimului frontierei de stat româno-sovietice.

PREZIDIUL MAREI ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

În temeiul art. 44 pct. 2 și art. 45 din Constituția Republicii Populare Române;
Văzând hotărârea Consiliului de Miniștri cu No. 94 din 11 Februarie 1950;
Emite următorul:

DECRET No. 44

Pentru ratificarea Tratatului între Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, asupra regimului frontierei de stat româno-sovietice, și a Procesului Verbal de Încheiere, care face parte integrantă din Tratat, semnate la Moscova, la 25 noiembrie 1949.

Articol unic. Se ratifică Tratatul între Guvernul Republicii Populare Române și Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, asupra regimului frontierei de stat română-sovietice și Procesul Verbal de Încheiere, care face parte integrantă din tratat, semnate la Moscova, la 25 noiembrie 1949.

Dat în București, în ziua de 13 februarie 1950

D.A.N.I.C., fond Consiliul de Stat, Decrete, dosar 1/1950, f. 353.

16. 1950 februarie 14. Sarcini ce revin C.C. al P.C.R., Consiliului de Miniștri și Confederației Generale a Muncii în domeniul salarizării și al normelor de muncă.

Pentru aplicarea justă a sistemului socialist de salarizare după cantitatea și calitatea muncii, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Miniștri și Confederația Generală a Muncii hotărăște:

1. Ministerele vor lua măsuri ca până la întreprinderile și instituțiile să procedeze la normarea întregului lor personal precum urmează:

a. Pentru muncitorii de bază după fondul orelor de muncă, calculat în conformitate cu normele de producție motivate din punct de vedere tehnic în funcție de sarcinile de plan.

b. Pentru muncitorii auxiliari pe baza normelor de deservire a locurilor de muncă și a normelor de întreținere a utilajului.

c. Personalul tehnic și administrativ pe baza sarcinilor ce le revin, în conformitate cu schemele și regulamentele de organizare pe funcțiuni, a întreprinderii și instituției respective.

În acest scop, ministerele vor da instrucțiuni obligatorii pentru întreprinderile și instituțiile tutelare, sub îndrumarea metodologică a Ministerului Finanțelor și Comisiunii de Stat a Planificării și vor lua măsuri ca până la întreprinderile și instituțiile să-și normeze personalul în conformitate cu aceste instrucțiuni, iar acolo unde se va constata că s-au săvârșit unele abuzuri la încadrare, ele vor fi înlăturate.

Organizațiile Sindicale vor colabora și vor da sprijinul lor la întocmirea acestor scheme, cât și la justa lor aplicare pe teren.

2. Ministerele interesate în colaborare cu Comisia de Stat a Planificării, Ministerul Finanțelor și Confederația Generală a Muncii, vor propune, Consiliului de Miniștri, toate modificările și adăugirile necesare pentru corectarea greșelilor și omisiunilor constatate în indicatoarele tarifare actualmente în vigoare.

3. Se va introduce un sistem premial unic pentru îndeplinirea sarcinilor calitative ale planului de stat.

Ministerele vor elabora în colaborare cu uniunile sindicale, instrucțiuni pe ramuri pentru acordarea de premii pentru muncitori, ingineri și tehnicieni, personalul de conducere și administrativ din întreprinderi, ministere și instituții tutelare, ținând seama de:

a. Importanța politică-economică a diferitelor sectoare de producție în cadrul economiei naționale.

b. Meritele individuale ale salariaților stabilite după criteriile economiilor realizate și a îmbunătățirii calității produselor.

Premiile se acordă numai cu condiția îndeplinirii integrale și pe sortimente a tuturor sarcinilor cantitative și calitative de plan.

Sursa din care se acordă premiile este fondul de salarii; premiile se dau pe măsura creșterii productivității muncii.

Acordarea premiilor trebuie să însemne răsplătirea individuală pentru merite deosebite ale muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor, personalului de conducere și administrativ în producție.

Ministerele vor face propuneri Comisiei de Stat a Planificării de cote trimestriale, pe ramuri pentru calculul premiilor, conform instrucțiunilor de premiere.

Propunerile vor fi făcute pe bază de documente pe ultimele 3 luni din care să renască valoarea premiilor plătite lunar în raport cu fondul de salariu, precum și valoarea economiilor realizate, Comisiunea de Stat a Planificării în colaborare cu Ministerul Finanțelor și Confederația Generală a Muncii vor stabili pe baza datelor prezentate de ministere, cotele de premii trimestriale pe ramuri, din fondul de salarii planificat și le vor comunica la începutul trimestrului pentru ca întreprinderile să le poată cunoaște și diferenția.

Ministerele în colaborare cu uniunile sindicale vor lua măsuri ca aceste cote să fie diferențiate pe întreprinderi, iar în interiorul întreprinderii, conducerea va lua măsuri împreună cu Organizația de Partid și Comitetul Sindical, de diferențierea pe secții, ateliere, echipe, locuri de muncă și om, în așa fel ca premiile să oglindească efortul personal și realizările calitative concrete ale salariatului premiat.

Pentru ca premiile să nu-și piardă efectul mobilizator, ministerele vor lua măsuri ca întreprinderile să le plătească odată cu salariul pe luna respectivă.

4.a. Ministerele tutelare și Ministerul Finanțelor prin Banca de Stat, vor lua măsuri ca fondurile de salarii planificate să fie cheltuite în măsura în care se realizează sarcinile de producție. salariul mediu va putea crește numai în măsura creșterii nivelului productivității muncii.

Ministerul Finanțelor va introduce prin Banca de Stat, controlul plății salariilor.

4.b. Ministerele în colaborare cu Ministerul Finanțelor, Comisiunea de Stat a Planificării și Conferința Generală a Muncii, vor studia și lua măsuri pentru o justă salarizare a maeștrilor și maeștrilor șefi, ținându-se seama de rolul important pe care aceștia îl au în producție.

5. Comisiunea de Stat a Planificării împreună cu Ministerul Finanțelor, Confederația Generală a Muncii, vor aviza în mod cu totul excepțional, cote

trimestriale, de ore suplimentare numai pentru nevoile de producție, la propunerea Ministerelor, ținându-se seama în special de necesitățile industriei extractive, grele, de construcții de mașini și de industria construcțiilor. Cotele de ore suplimentare se vor acorda numai pe baza hotărârii Consiliului de Miniștri. Ministerele împreună cu Uniunile Sindicale vor diferenția aceste cote pe întreprinderi. În întreprinderi orele suplimentare se vor acorda în colaborare cu Organizația de Partid și Comitetul sindical, ținând seama de sarcinile de plan.

Comisiunea de Stat a Planificării împreună cu Ministerul Finanțelor și Confederația Generală a Muncii va fixa un plan de reducere succesivă a orelor suplimentare în conformitate cu prevederile Codului Muncii.

6. Comisiunea de Stat a Planificării împreună cu Ministerul Finanțelor și Confederația Generală a Muncii, va studia și propune măsuri pentru înlăturarea greșelilor făcute în aplicarea sistemului de salarizare, în așa fel, încât să se restabilească raportul just între diferitele ramuri de activitate economică, după importanța politico-economică a ramurii respective, precum și între diferitele categorii de salariați, după importanța muncii lor. Aceste măsuri se vor concretiza în planurile trimestriale începând cu trimestrul II 1950.

7. Fondul directorului are rostul de a cointeresa întregul colectiv al întreprinderii la creșterea productivității muncii și la bunul mers al întreprinderii, prin utilizarea lui la îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale ale colectivului de salariați din întreprindere.

Ministerele și Confederația Generală a Muncii vor lua măsuri ca fondul directorului să fie utilizat în primul rând în scopuri social-culturale: locuințe muncitorești, creșe, cantine, biblioteci, terenuri și materiale sportive. Directorul întreprinderii răspunde personal de justa utilizare și la timp a fondului directorului.

Revine ca sarcină Confederației Generale a Muncii de a prelucra în mod temeinic în Organizațiile Sindicale importanța politică, socială și economică a fondului directorului. De asemenea, Organizațiile Sindicale au sarcina să sprijine administrațiile întreprinderilor în vederea întocmirii anuale și trimestriale a planului de cheltuieli a acestui fond.

Organizațiile Sindicale vor lămurii salariații că fondul directorului se alimentează din beneficiile realizate de întreprindere, deci că mărirea acestui fond este în strânsă legătură cu creșterea rentabilității întreprinderilor.

Fondul Ministrului se întrebuințează în primul rând pentru scopuri social-cultural și apoi pentru premii de activitate excepțională.

8. Ministerele vor lua de îndată măsuri pentru verificarea justeții normelor pentru munca în acord ce se practică în întreprinderi, cu scopul de a schimba pe cele necorespunzătoare.

Ordinea sectoarelor de producție în care se vor verifica normele și planul de termene pentru aplicarea normelor noi se vor stabili de fiecare minister cu avizul Comisiunii de Stat a Planificării și a Confederației Generale a Muncii după gradul în care acestea nu mai corespund condițiilor tehnice existente în întreprinderi sau a nivelului de organizare a muncii; se va ține seama de planul forțelor de muncă și al fondului de salarii.

Pentru normele noi se vor studia în întreprinderi propuneri motivate din punct de vedere tehnic. Îndeplinirea acestor norme de către muncitori va fi asigurată prin studierea și aplicarea de măsuri tehnico-organizatorice care să determine și să asigure creșterea productivității muncii în întreprinderea respectivă.

Normele noi de muncă și tarifele de plată pe unitatea de produs vor fi supuse aprobării ministerului respectiv, cu avizul organelor sindicale corespunzătoare. Odată aprobate aceste norme nu vor mai putea fi schimbate de către întreprinderi după aprecierile sau după calculele proprii.

Prin aplicarea măsurilor tehnico-organizatorice, producția și productivitatea muncii vor crește, iar câștigurile vor crește de asemenea.

Numai acea creștere a salariilor, sprijinită pe creșterea și mai mare a productivității muncii duce într-adevăr la ieftinirea produselor și la îmbunătățirea nivelului de trai al muncitorilor.

Ministerele prin serviciile lor de muncă și salarii și prin cele din Direcții Generale Industriale vor transmite întreprinderilor instrucțiuni pentru strângerea, prelucrarea și sistematizarea materialului documentar necesar pentru elaborarea normelor noi de muncă, acolo unde normele nu sunt corespunzătoare. Aceste instrucțiuni vor fi făcute ținând seama de îndrumările metodologice date de Comisia de Stat a Planificării pentru metode științifice de normare.

Lucrarea va fi efectuată în întreprinderi la termenele ce se vor stabili de ministere în condițiile de mai sus, în care termene rezultatele vor fi comunicate Direcțiilor Generale Industriale respective.

Totodată întreprinderile vor studia împreună cu organele sindicale locale introducerea muncii în acord pe bază de norme juste și în acele sectoare unde încă nu se lucrează în acord sau unde se lucrează în acord într-o măsură redusă.

De executarea în bune condițiuni a acestor lucrări vor răspunde în întreprinderi directorul și inginerul șef. Ei se vor servi operativ la rezolvarea acestor probleme, de organul de muncă și salarii, care în acest scop va fi reorganizat și întărit cu personal tehnic de specialitate.

În secții și ateliere elaborarea propunerilor pentru noile norme se va face de către colective organizate în vederea acestor lucrări, compuse din:

- un normator tehnolog, delegat din partea organului de muncă și salarii care va fi și secretarul colectivului;
- șeful secției sau atelierului;
- maistrul sectorului în care se aplică normele respective;
- un delegat al Organizației de Partid din întreprindere;
- un delegat al Organizației Sindicale de secție.

Delegații Organizațiilor de Partid și Sindicale vor fi aleși dintre muncitorii cu cea mai bogată experiență în meseria în care se elaborează propunerile de norme și care au un nivel politic ridicat.

Colectivele vor lucra pe baza materialului documentar existent în întreprinderi și pe baza experienței lor proprii examinând în special posibilitățile de îmbunătățire a condițiilor de muncă în locul de lucru, îmbunătățirea pregătirii lucrului, îmbunătățirea deservirii locului de lucru cu materiale și scule, sau trecerea la lucru

la mai multe mașini sau aparate acolo unde acestea prezintă perioade lungi sau dese de funcționare automată.

Pentru aceste lucrări, colectivele se vor servi de tot materialul documentar strâns din studiile și cronometrările care au fost făcute în mod obișnuit de către normatori sau de către conducerea atelierelor în trecut. Cronometrările care se vor face totuși, vor avea mai ales scopul verificării calculelor de normare.

Muncitorii din secții vor fi lămurii asupra necesității revizuirii normelor de muncă acolo unde normele nu sunt juste. În acest scop, pe linie sindicală, se vor organiza adunări în care se va explica cum se revizuiesc normele și folosul adus clasei muncitoare de această acțiune, prin crearea de condițiuni mai bune pentru creșterea productivității muncii.

9. Ministerele vor lua măsuri pentru introducerea în planurile lor de școlarizare, organizarea de cursuri de normatori, necesari pentru îndepărtarea lipsurilor constatate în această direcție.

Organizațiile de partid și sindicale vor colabora cu conducerile întreprinderilor, pentru trimiterea la cursurile de normatori a celor mai buni muncitori cu o înaltă calificare profesională și un nivel politic ridicat.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 9/1950, p. 52-57.

17. 1950 februarie 17, București. Decret pentru înființarea și organizarea Comitetului de Stat pentru colectarea produselor agricole ca organ guvernamental pe lângă Consiliul de Miniștri.

Art. 1. – Pe data publicării prezentului Decret se înființează Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole, ca organ guvernamental pe lângă Consiliul de Miniștri.

Art. 2. – Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole are ca sarcină asigurarea politicii unitare a Statului în materie de colectări, contractări, cumpărări și livrări de produse agricole pe baza Planului de Stat.

Art. 3. – Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole are următoarele atribuțiuni:

a. – Întocmește pentru produsele agricole, normale livrările obligatorii, standardele, prețurile și mărimea cheltuielilor de colectare și le prezintă Consiliului de Miniștri spre aprobare.

b. – Întocmește planurile de colectări, contractări și cumpărări de produse agricole și le prezintă Consiliului de Miniștri spre aprobare.

c. Confirmă planurile de contractare și cumpărare a produselor, întocmite de alte departamente, instituții, întreprinderi sau organizații de stat și le supune Consiliului de Miniștri spre aprobare.

d. – Conduce operațiunile de colectare a lucrărilor obligatorii de produse agricole de la gospodăriile agricole particulare și colective, de preluare a produselor agricole de la gospodăriile agricole de stat și de la alte forme de stat pe baza planurilor stabilite, de încasarea plății în natură a debitelor de la S.M.T., a ratelor de împrumut, a restituirilor de semințe împrumutate de stat, precum și operațiunile de preluare a cumpărărilor libere de produse agricole făcute pentru stat, de către cooperative și organizațiile de stat.

e. – Reglementează și controlează executarea colectărilor contractărilor și cumpărărilor de produse agricole, efectuate de alte departamente sau instituții de stat, în cadrul prevederilor planului și a normelor fixate.

Reglementează și controlează cumpărările făcute de cooperative conform sarcinilor din plan.

f. – Organizează colectarea, contractarea, cumpărarea, conservarea și prelucrarea furajelor.

g. – Organizează achiziționarea și conservarea semințelor de cereale, leguminoase, oleangioase și furajere necesare statului.

h. – Organizează însilozarea produselor agricole colectate și controlează buna lor conservare.

i. – Elaborează împreună cu departamentele interesate și în limitele repartizărilor prevăzute în Planul de Stat, planul de livrări de produse agricole centralizate pe beneficiari și-l supune Consiliului de Miniștri spre aprobare.

j. – Elaborează împreună cu Ministerul Agriculturii normele de plată în natură pentru muncile efectuate cu mașinile S.M.T. și le supune Consiliului de Miniștri spre aprobare.

k. – Organizează, îndrumază și controlează organizațiile proprii de recepționare și conservare, silozurile, precum și întreprinderile de morărit, de decorticat și de brichetat furaje, subordonate Comitetului.

CAPITOLUL II

ORGANIZAREA COMITETULUI DE STAT PENTRU COLECTAREA PRODUSELOR AGRICOLE

Art. 4. – Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole este condus de un președinte, ajutat de 2 vice-președinți și de 4 consilieri ministeriali.

Președintele are rang de ministru, iar vice-președinții au rang de miniștri adjuncți.

Președintele și vice-președinții vor fi numiți prin decret prezidial, iar consilierii ministeriali prin Hotărârea Consiliului de Miniștri.

Art. 5. – Stabilirea atribuțiilor vice-președinților și consilierilor ministeriali se va face prin decizia Președintelui Comitetului de Stat pentru colectarea produselor agricole.

Art. 6. – Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole are organe centrale și exterioare.

Organele centrale sunt:

- Direcția Planificării;
- Direcția Organizării Colectărilor și Contractărilor;
- Direcția de Investiții;
- Direcția Financiară și a Contabilității;
- Direcția Generală a Organizațiilor de Recepționare și Conservare a Produselor

Agricole Colectate;

- Direcția Generală a Morăritului, Crupelor și Prelucrarea Furajelor;
- Direcția Generală a Silozurilor;
- Direcția Cadrelor;
- Direcția Secretariatului;
- Direcția Administrativă;
- Serviciul Controlului tehnic al calității și conservării produselor agricole;
- Corpul de Control;

Organele exterioare sunt formate din împuterniciții județeni și de plasă, cu aparatul lor.

Art. 7. – Comitetul de Stat în cadrul sarcinilor sale, va putea înființa direcții centrale și întreprinderi economice proprii.

Înființarea, organizarea și funcționarea direcțiilor centrale și întreprinderilor proprii se va face prin decizia Președintelui Comitetului de Stat, cu avizul Ministerului de Finanțe și al Comisiunii pentru Simplificarea și Raționalizarea Aparatului de Stat.

Art. 8. – Organizarea, atribuțiunile și normele de funcționare ale organelor Comitetului de Stat, se stabilesc prin Decizia Președintelui, dată cu avizul Comisiunii pentru Simplificarea și Raționalizarea Aparatului de Stat.

Art. 9. – Comitetul de Stat pentru colectarea produselor agricole, are buget propriu, înglobat în bugetul general al statului.

Art. 10. – Până la înființarea organelor proprii, planurile de colectare din recolta 1949, aprobate de Consiliul de Miniștri, se vor executa de către comitetele provizorii ale județelor, plășilor și comunelor, prin colective de muncă, care vor lucra sub conducerea președintelui comitetului provizoriu respectiv.

Finanțarea operațiunilor de colectare pentru produsele agricole din recolta anului 1949 se face din fondul constituit prin aplicarea unui procent stabilit asupra produselor colectate.

Art. 11. – Decretul Nr. 113 din 29 iunie 1948 și Decretul Nr. 305 din 20 Iulie 1949 se abrogă.

17 februarie 1950

C.I. Parhon

◆
D.A.N.I.C., fond Consiliul de Stat, Decrete, dosar 2/1950, f. 37-40.

18. 1950 martie 1. Sintează informativă întocmită de Direcția Securității Capitalei asupra activității Partidului Național Liberal-Bejan, Partidul Național Liberal-Brătianu și Partidul Social Democrat Independent.

P.N.L. – Bejan

În cursul lunii februarie a.c. în cadrul P.N.L.-Bejan, se observă în continuare o stagnare a activității politice organizată, deoarece nu au avut loc ședințe nici la clubul din Str. Polonă Nr. 100 și nici la cel din Gabroveni nr. 24, însă au avut loc discuții între unii membri ai acestui partid, în scopul de a se ține consfătuiri în luna martie a.c., iar pe de altă parte au avut loc convorbiri la BEJAN acasă, între acesta și cei cari l-au vizitat, conform directivelor date de el de a fi vizitat din când în când de unii membri ai partidului.

Astfel VASILE GEORGESCU, președintele Sect. III Albastru, a luat inițiativa să organizeze o reuniune cu fruntașii Sect. I Galben, la un restaurant unde trebuia să participe și 4-5 fruntași din Sect. III Albastru. Această propunere a fost făcută de VASILE GEORGESCU lui I. STAICU, secretarul Sect. I Galben, deoarece EFTIMIE GRICORESCU-PLĂVAN, nu se poate participa fiind bolnav. Această reuniune nu a avut loc nici până în prezent și nu este cunoscut localul la care trebuia să se țină.

VASILE GEORGESCU a proiectat o reuniune pentru luna martie, unde urmează să fie convocată delegația permanentă a Sect. III Albastru.

Această reuniune, după cum a afirmat GEORGESCU, în zilele de 20 și 25.II. a.c. se face cu scopul de a numi un nou președinte la Circ. 29, în locul lui ȘTEFAN MUSCĂ (decedat) și de a alege un nou comitet și președinte al Sect. III Albastru P.N.L.-Bejan.

Pe de altă parte, în sectorul IV Roșu, unii membri din comitetul de conducere al sectorului, l-au căutat pe dr. CEAPĂ, acasă la acesta, pentru a convoca o reuniune.

Astfel, CEAPĂ, a fost vizitat de D. CONSTANTINESCU – București Noi –, TITI PAPADOPOL și PIȚA SOARE, iar acesta din urmă în ziua de 25.II.a.c., a propus ca reuniunea să aibe loc duminică 5 martie orele 11, la capul liniei trolleybusului la Herăstrău.

Această reuniune se face cu scopul de a se clarifica situația șefiei Circ. 36, deținută de PIȚA SOARE și la care pretinde GH. PASCU (senior).

Unii membri, pentru a clarifica litigiul dintre cei doi, au propus ca PIȚA SOARE, să rămână mai departe șef al Circ. 36, iar lui GH. PASCU, să i de dea postul de vice-președinte al Sect. IV Roșu P.N.L.-Bejan.

Un alt scop al reuniunii, este acela de a se informa membrii comitetului de conducere asupra părerii partidului despre alegerile din Anglia, pentru ca aceștia la rândul lor, să știe ce să spună celorlalți membri din circumscripții.

Pe lângă activitatea arătată mai sus, mai este aceea că prin vizitele ce i se fac lui BEJAN de unii membri, acesta ține legătura cu unele elemente fruntașe ale sectoarelor. Astfel, în ziua de 4.II.a.c., BEJAN, a fost vizitat de VASILE

GEORGESCU, avocat CIUCĂ GH., și dr. CEAPĂ V. S-a discutat despre reclamația fostului administrator al ziarului DRAPULUL, care l-a dat în judecată pe BEJAN, pentru neplata salariului și despre realizarea Planului de Stat al R.P.R. pe 1949, care a fost discutat în planul Marelui Adunări Naționale, BEJAN afirmând că el nu crede că acest plan ar fi depășit cu 108% și nici nu are posibilitatea să-l verifice.

În ziua de 22.II.a.c., BEJAN a fost vizitat de dr. TOMA ILIE, înapoiat în ziua de 21.II.a.c. dintr-o deplasare pe care a făcut-o la Turda, Sibiu, Arad și Timișoara.

Scopul acestei vizite, a fost acela de a informa pe BEJAN, despre situația organizațiilor din localitățile vizitate (nu s-a putut stabili ce informații a dat TOMA lui BEJAN).

Pe de altă parte, unor membri le este teamă să-l viziteze pe BEJAN și chiar să mai activeze în cadrul partidului acestuia. Astfel, EFTIMIE GRIGORESCU PLĂVAN, președintele Sect. I Galben, în ziua de 2.II.a.c., a afirmat că ar vrea să-l viziteze pe BEJAN, pentru a afla noutăți asupra situației internaționale, iar numai după 11 zile, respectiv 13 februarie a.c., a făcut afirmații contrarii, spunând că din cauza necazurilor ce le are, cu fabrica sa de tâmplărie din Șos. Pantelimon, este decis să nu mai depună nici un fel de activitate politică și chiar să treacă mai rar pe la BEJAN, deoarece a fost luat la ochi de „comuniști“ și chiar o să se ia bine cu comuniștii pentru ca să-și facă o situație mai bună.

În afară de cei cari îl vizitează mai sunt alți membri din provincie, cari poartă corespondență cu BEJAN, raportând situațiile ce se petrec în localitățile respective.

Astfel, I.N. LUCA, învățător pensionar din Câmpulung-Muscel, a trimis o scrisoare lui BEJAN, prin care a arătat situația partidului în localitatea respectivă și în special a afirmat că președintele organizației a pactizat cu comuniștii și nu depune nici un fel de activitate, fapt pentru care a cerut delegația de secretar general, pentru a activa el în numele președintelui.

În cadrul P.N.L.-Bejan, mai sunt însă și unii, foarte puțin însă, cari simpatizează pe BEJAN și cari se afirmă fâțiș. Astfel, M. ȘERBĂNESCU, membru al Sect. IV Roșu, și dușman al lui RIGO, a afirmat în ziua de 8.II.a.c., înainte de a pleca la muncă în provincie (comuna Hârnicia-Dolj), că a rămas liberal convins și credincios lui BEJAN, și că oricând acesta va da ordine, va fi gata la dispoziția partidului și va trece la luptă. A mai spus că în cazul vreunui eveniment politici să fie imediat chemat.

Dar, contrar acestora cari simpatizează cu BEJAN, sunt alții cari nici nu vrea să audă de BEJAN, considerând atât pe acesta, cât și pe TĂTĂRĂSCU, ca pe niște oameni politici ratați.

Asemenea afirmații au fost făcute de N. TRESTIANU, la începutul lunii februarie a.c., care a mai spus că păstrează legătura cu cadrele din Sect. II Negru, și că toți împărtășesc atitudinile lui (autodizolvarea P.N.L. Bejan), și o dovadă concretă este aceea că BEJAN nu a putut organiza nimic în acest sector, cu toate eforturile depuse de el.

Contrar acțiunii de organizare dusă în sect. IV Roșu de dr. CEAPĂ, este acțiunea de autodizolvare dusă de ANDREESCU RIGO, care a afirmat în ziua de

15.II.a.c., că singurul care poate stăpâni acest sector este el cu grupul său de prieteni, printre cari: av. EMIL GEORGESCU, general MILICESCU, dr. HAMAT, GRIGORE COLCIU și alții.

El mai afirmă că va rămâne tot liberal și că interesele politice dictează această poziție a lui pe care BEJAN trebuie să o înțeleagă.

Pe linia autodizolvării continuă și SEVER PASCHIEVICI, care însă în ziua de 10.II.a.c., afirmat că nu este departe momentul când va izbucni războiul (această afirmație a făcut-o, menționând că a auzit-o de la un preot), și atunci va vedea BEJAN, care dintre ei doi a avut dreptate când el a procedat la autodizolvare, iar acesta, la excluderea sa din partid.

Față de această activitate a foștilor șefi de sectoare și pentru a-i compromite, BEJAN a însărcinat pe dr. V. CEAPĂ – după afirmațiile acestuia făcute în ziua de 16.II. – să urmărească activitatea celor patru foști șefi de sectoare și să adune material împotriva lor, în acest scop.

În altă ordine de idei, unii dintre liberalii tătarăscieni, se întâlnesc pe sălile Tribunalului, spre a schimba păreri și informații și pentru a comenta situația politică.

Astfel, în primele zile ale lunii februarie a.c., s-au întâlnit GH. VÂNTU, MARIN FLORESCU, TACHE SLĂVESCU, POPESCU-DOLJ, V. TIROIU și V.GH. BĂRCĂ. Acest grup se declară foarte pesimist asupra situației politice internaționale, iar MARIN FLORESCU și V. BĂRCĂ, spun că nu sunt semne de război și că Uniunea Sovietică, pe zi ce trece se întărește mereu. La aceste discuții, POPESCU-DOLJ a afirmat că se poate întâmpla să mai avem câțiva ani de așteptat până va izbucni conflictul.

În cursul acestei luni, BEJAN a continuat să facă obișnuitele sale intervenții. Astfel, în urma intervenției pe care a făcut-o pe lângă tov. CUMPĂNAȘU de la M.A.I., referitor la cazul moșierului A. DAVIDOGLU, a obținut o audiență pentru ziua de 3.II.a.c., însă la acea dată i s-a telefonat de la M.A.I. că nu poate fi primit.

În ziua de 20.II.a.c., BEJAN a mai adresat Ministerului Artelor, un memoriu prin care să i se plătească suma de 200.000 lei, costul aparatului său de filmat Bell-Hower, luat de către acest minister.

Tot în cursul acestei luni, BEJAN a fost îngrijorat de cazul colonelului ARITON, în legătură cu transportul de vin de la Mocești-Prahova, fapt pentru care i-a fost teamă să nu fie condamnat, lucru afirmat de BEJAN în ziua de 10.II.a.c.

Odată însă cu pronunțarea sentinței, prin care ARITON, fost condamnat la 3 luni închisoare sau 15.000 lei amendă, BEJAN i-a dat acestuia o anumită cantitate de stofă, spre a o vinde și a plăti suma cu care a fost pedepsit, pentru a nu mai face închisoare.

Lucru care a frământat însă pe membrii P.N.L.-Bejan, au fost alegerile din Anglia. Odată cu primele rezultate, ai au început să discute în diferite feluri. Astfel, în ziua de 26.II.a.c., BEJAN a afirmat că era normal ca laburiștii să câștige în alegeri, deoarece ei întrunesc procentul de peste 50% din populație. El a mai spus că sistemul de a se ajunge la socialism este mai bun decât acela întrebunțat de LENIN.

Tot în aceeași zi, dr. CEAPĂ fiind la BEJAN, a spus referitor la aceste alegeri că este deziluzionat de poziția liberalismului din Anglia.

ANDREESCU RIGO a afirmat în ziua de 26.II.a.c., REFERINDU-SE LA ALEGERILE DIN Anglia, că liberalii de acolo sunt inexistenți, ca și cei de la noi și că, comuniștii au dat voturile laburiștilor.

N. TRESTIANU, discutând despre aceste alegeri, a spus că se aștepta la un succes mai mare al laburiștilor, deoarece aceștia au satisfăcut revendicările maselor, însă nu au putut avea succesul mai mare, pentru faptul că ei nu au mai multe voturi decât acelea date de muncitori.

Tot în ziua de 26.II.a.c., EFTIMIE GRIGORESCU PLĂVAN, referindu-se de asemenea, la rezultatul alegerilor din Anglia, a spus unui cunoscut că spera într-un succes deplin al lui Churchill, care ar fi dat altă directivă politicei internaționale și că el crede că se vor face alegeri noi.

Din cele arătate mai sus, rezultă că activitatea P.N.L.-Bejan, continuă să stagneze și nu se observă decât unele eforturi din partea lui VASILE GEORGESCU și dr. V. CEAPĂ, de a organiza reuniuni în sectoarele respective.

Direcția Securității Capitalei, continuă să urmărească prin supraveghere informativă, activitatea P.N.L.-Bejan.

P.N.L.-Brătianu

În cursul lunii februarie a.c., în activitatea P.N.L.-Brătianu, nu s-a observat că membrii acestui partid ar duce vreo activitate organizată sau că s-ar reuni. S-a observat însă că unii au doar întrevederi amicale pentru a se face schimb de păreri și informații.

Majoritatea membrilor P.N.L.-Brătianu, prin atitudinile lor pesimiste față de situația politică internațională, devin ostili regimului, instigând și preconizând un inevitabil război.

Astfel, CONSTANTINESCU M. NICOLAE, funcționar la Minele Orjanca-Buzău, a spus în ziua de 7.II.a.c., că datorită acțiunii sale de instigare, dusă în rândurile minerilor, a reușit să determine pe minerul DUȚU de la susmenționata mină, să se prezinte directorului minei și să vocifereze pe considerentul situației grele a minerilor din întreprinderea respectivă.

În continuare, CONSTANTINESCU, a spus că el se teme de arestare, deoarece este urmărit și suspectat pas cu pas, iar în cazul când pericolul va deveni inevitabil pentru el, va dispărea de acolo. Totuși, se consideră mulțumit până în prezent de starea de spirit încordată, creată în rândurile minerilor.

În legătură cu procesul grupului TETORIAN, CONSTANTINESCU a afirmat că aceștia au lucrat bine, dar au fost trădați de un evreu și că în prezent cei condamnați se află la Gherla, după ce au fost purtați pe la mai multe penitenciare.

În cele din urmă, CONSTANTINESCU, a cerut părerea numitului OSVALD RACOVIȚĂ, dacă este cazul, în urma celor întâmplate, să plece de la Mina Orjanca.

RACOVIȚĂ l-a sfătuit să rămână pe loc, urma cărui fapt, CONSTANTINESCU NICOLAE, s-a și înapoiat la Minele Orjanca-Buzău.

În ziua de 9.II.a.c., numitul MIRCEA POPESCU a spus că este foarte entuziasmat de noua bombă hidrogenică și mai ales de faptul că Trumann a dat dispozițiuni ca bombele să fie lucrate în serie.

De asemenea, a mai afirmat că el este impresionat de declarația lui Johnsohn că „dacă la ora patru dimineața Rusia, va ataca, la ora 5, regiunea Bacu, nu va mai exista“, asta dovedește mai mult decât orice că America este dispusă să-i pună pe ruși la locul lor.

În ziua de 10.II.a.c., general de rez. STOENESCU, a spus că războiul este de neînălăturat. Rusia va fi învinsă pentru că istoria nu cunoaște înfrângeri în războaiele inițiate și purtate de Anglia și America. Armele de cari dispun aceste mari puteri sunt extraordinare ca efect. Nu degeaba se cheltuia atâtea milioane de dolari și nu degeaba se înarmează țările din Occidentul Europei, cu acest material distrugător. Lovitura ce se va da Rusiei, va fi mortală și va fi dată cu elemente germane cărora li se face o educație în acest sens, adică de ură neîmpăcată contra comuniștilor. Noi, cred că nu prea vom fi băgați în seamă în acest război, care se va declanșa, mai mult în răsăritul îndepărtat. La noi ca și în toate țările așa zise cu democrație populară, trebuie să întărim rândurile bunilor români, printr-o educație de autoapărare, încât să nu pătrundă puhoiul galben din Răsărit, că atunci va fi vai și amar de noi.

În ziua de 10.II.a.c., ALEXANDRU DRĂGHICI, a spus că pe timpul lui Antonescu, era om de stânga și dorea victoria armatelor sovietice, dându-și seama că nemții nu puteau să aibă dreptate. În prezent s-a schimbat, părerea lui este că războiul este inevitabil și izbucnirea lui e posibil să fie în acest an, din cauza tensiunii crescânde între U.R.S.S. și americani.

În ziua de 14.II.a.c., POPESCU MIRCEA, a spus că el este foarte încrezător în forța militară net superioară a americanilor, în domeniul tehnicii militare și că ei nu au rivali prin noile descoperiri a bombei cu hidrogen.

Mai departe, a arătat că pentru noi, situația este foarte grea și că viața animalică pe care o ducem va mai dura încă. Trebuie să fim răbdători și extrem de prudenți, ca să nu avem neplăceri inutile.

În ziua de 15.II.a.c., GHORGHIANZACHE DUMITRU, a spus că el a ascultat postul de radio Londra și a aflat că Guvernul englez a luat măsuri de a fabrica bombe cu hidrogen și depozitarea lor în stocuri mari.

În cursul acestei luni, s-au făcut următoarele vizite:

BEBE BRĂTIANU, a fost vizitat de către COSTACHE PILAT și BURSAN CONST. și au discutat despre situația politică internațională precum și despre alegerile din Anglia. În privința alegerilor din Anglia, BEBE BRĂTIANU, a spus că englezii merg spre stânga, dovadă că au reușit laburiștii.

Susnumitul s-a exprimat că el este contra unui regim politic comunist în Anglia și că este posibil să se facă noi alegeri, numai dacă va fi necesar pentru asigurarea unei majorități serioase în vederea unei legi deosebite.

GHEORGHE SLAMĂ, a fost vizat de avocatul XANTOPOL, cu care ocazie au discutat despre persoana lui GH. BRĂTIANU și alegerile din Anglia. În privința lui GH. BRĂTIANU, SLAMA a spus că în timpul lui Antonescu, de repetate ori i

s-a oferit lui GH. BRĂTIANU, președinția Consiliului de Miniștri, dar a refuzat deoarece nu a fost germanofil, și ca dovadă că nu a fost niciodată germanofil, nu a primit nici președinția Societății Româno-Germane, unde l-au numit fără a-l întreba.

Mai departe, SLAMA a afirmat că GHEORGHE BRĂTIANU, nu a fost nici germanofil, ci a fost românofil.

În legătură cu alegerile din Anglia, SLAMA a spus: „Căderea Conservatorilor înseamnă că poporul englez vrea război, iar slaba majoritate a laburiștilor, indică dorința englezilor de a merge lent pe calea reformelor. Tradiționiști cum sunt englezii, vor să rezolve reformele noi ale vremii de azi, suprapunându-le instituțiilor lor vechi, reforme, lente, încete, nu reforme revoluționare“.

La plecare, av. XANTOPOL l-a întrebat pe SLAMA: „Ce credeți, scăpăm anul acesta de război“, la care SLAMA a răspuns: „Nu va fi război nici anul acesta, nici la anul, dar sper să se facă o destindere pe plan internațional, iar dacă totuși, va fi un război, va fi cel mai groaznic și cu consecințe incalculabile“.

Avocatul XANTOPOL împreună cu un anume PETROVICI din jud. Trei Scaune, în cursul acestei luni, au luat masa la restaurantul „DURO“ din Calea Dorobanți.

GHEORGHE BRĂTIANU își procură cărți prin soția lui, citind în special literatură sovietică. Se mai ocupă și cu întocmirea unui studiu de istorie.

ELENA BRĂTIANU a spus că în anul 1948, soțul său a fost citat de istoricii ruși.

ELIZA BRĂTIANU a fost somată de către Oficiul de Închiriere, să se mute într-o singură cameră, însă ea a refuzat acest lucru, motivând că nu îi este suficient spațiul locativ ce i-a fost lăsat.

Se urmărește, în continuare, pe linie informativă activitatea P.N.L.-Brătianu.

P.S.D.I.

În cursul lunii februarie a.c., nu s-a observat nimic deosebit în activitatea P.S.D.I., iar din supravegherea informativă, nu rezultă că se duce activitate organizată propriu zis, sau în vederea unei acțiuni de regurare.

Contrar lunii precedente, s-au observat la unii membrii ai P.S.D.I.-ului, tendințe de a merge alături de regimul nostru, manifestându-se în acest sens.

Astfel, la începutul lunii februarie a.c., IONESCU VICTOR, fost secretarul Sect. II Negru, spunea că a avut dreptate VLAD DUMITRU, când a afirmat acum doi ani că P.S.D.I. nu este valabil, pentru că acesta nu este un partid care să meargă spre socialism, ci doar vorbește despre aceasta, pe câtă vreme, comuniștii știu ce vor și realizează.

A mai spus că acum trebuie să lase toți ambițiile și să nu mai urmeze P.S.D.I., ci să se „înhamă la carul ăsta mare“, la care nu are nimeni de pierdut, ci numai de câștigat.

În ziua de 1.II.a.c., dr. I. TURCU a afirmat că în prezent, orice s-ar întâmpla, intelectualii au alt câmp de activitate, mult mai bun ca în trecut și mai ales în bransa lui, când în trecut nu se dădea atenție deosebită bolnavilor.

El a continuat spunând că atât țelul comuniștilor, cât și al P.S.D.I-ului, este același, și că numai tactica diferită, deoarece TITEL PETRESCU, nu ar fi putut înfăptui, realizările de astăzi, nici în câțiva ani, adăugând că sarcinile principale de astăzi, sunt de a lupta pentru menținerea păcii.

În ziua de 6.II.c., profesorul VĂRZARU, spunea că atunci când două lumi se contrazic, când sunt două ideologii opune una contra celeilalte, este necesar ca individul să adopte pe cea a celor mulți și oropsiți, care vorbește și înfăptuiește socialismul și atunci burghezimea încearcă să amâne construirea socialismului, muncitorimea își va spune cuvântul.

În ziua de 21.II.a.c., profesorul BĂRLĂDEANU ALEXANDRU spunea că mare greșeală au făcut atunci când s-au înscris în P.S.D.I. și mai târziu cari au urmat pe I. PREDARU și mult mai bine au făcut acei care au plecat din acest partid, mai înainte, (a dat exemplu pe ATANASIU, BOGDĂNEASCA și ȘELARU), deoarece drumul către socialism este unul singur și nu interesează metoda de aplicare de care făceau caz frunțașii P.S.D.I.

El a spus că dacă vreodată va avea posibilitatea, se va înscrie în P.M.R., bineînțeles dacă va fi primit și că va da dovadă că știe să muncească pentru construirea socialismului.

În ziua de 2.II.a.c., RADIAN CATANĂ acuza pe TITEL PETRESCU, ADRIAN DUMITRU, PREDARU și alții, că deși au fost elevii săi, ei nu și-au însușit ideile socialiste, fapt pentru care a dus partidul de răpă și membrii în suferință. El a mai afirmat că va veni timpul să lucrăm (P.S.D.I-ul) cu comuniștii, pentru că pe noi nu ne desparte de ei decât o barieră tactică, țelurile fiind aceleași.

În ziua de 19.II.a.c., a spus că nu a mai auzit nimic în legătură cu P.S.D.I. și a afirmat următoarele: „Am spus și o spun întotdeauna, ca fiecare să-și vadă de treaba lui, deoarece P.S.D.I., nu mai există, iar care mai crede în existența acestui partid și va face ceva, va răspunde cu pielea lui“.

În cadrul acțiunii de strângere de fonduri, de la diferiți membri ai P.S.D.I-ului, s-a observat în cursul acestei luni, că PAVEL ALEXANDRESCU, membru al Sect. IV Roșu, P.S.D.I., și prieten al lui ALECU GHEORGHE continuă să strângă bani sub formă de cotizații. Astfel, în ziua de 12.II.a.c., acesta a cerut unui alt membru al P.S.D.I-ului din Sect. IV Roșu, suma de 100 lei, care reprezintă cotizația către partid, iar când acesta i-a cerut chitanța. ALEXANDRESCU i-a spus că suma donată se trece într-un tabel, fapt pentru care nu se mai eliberează chitanțe.

În cursul acestei zile, nu s-a observat dacă s-a continuat ajutorarea familiilor celor arestați, în schimb s-a observat că familiile acestora mai sunt vizitate de unele elemente foste P.S.D.I-iste.

Astfel, în ziua de 10.II.a.c., PROTOPOPESCU LILI, vizitând pe soția lui PREDEARU, aceasta i s-a plâns că o duce greu, că se zbate în lipsuri și că nu o ajută nimeni.

Regretă că bărbatul ei (I.PREDARU), nu a avut atâta cap, după cum a afirmat ea, pentru ca să-și vadă de treaba lui și să nu se amestece în politică, pentru ca cel puțin acum la bătrânețe, trebuia să o ducă și ea mai bine.

Direcția Securității Capitalei urmărește, în continuare, pe linie informativă, activitatea P.S.D.I.

A.S.R.I., fond documentar, dosar 8930, f. 239-250.

19. 1950 martie 2. *Notă prin care Serviciului Special de Informații semnează interceptarea unui număr de 117 scrisori cu material de propagandă titoistă expediate cetățenilor români.*

Au fost interceptate 117 scrisori cu material obișnuit de propagandă titoistă, expediate, prin Italia și Belgia, unor cetățeni români.

În afară de acestea, au mai fost interceptate 9 broșuri, sub banderolă, privitoare la „Democrația populară în Iugoslavia“ de Edvard Kardel.

Menționăm că materialul de mai sus nu a ajuns la destinație, fiind reținut.

Se anexează două broșuri și opt plicuri.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. dosar 165/1950, f. 56.

20. 1950 martie 6. *Notă privind reținerea corespondenței sub pretextul că „ar conține material de propagandă titoistă“.*

Au fost interceptate 5 scrisori, conținând material obișnuit de propagandă titoistă, trimise prin Italia.

Se menționează că plicurile nu au fost trimise la destinație, fiind reținute.

Se anexează două din sus-zisele plicuri.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 165/1950.

21. 1950 martie 9. *Dezbaterea proiectului de funcționare a Biroului organizatoric și al Secretariatului C.C. al P.M.R. Fragmente din intervențiile lui Vasile Luca, Anei Pauker, Alexandru Moghioroș, Gheorghe Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi.*

Tov. V. Luca: Este natural ca convocarea acestor ședințe în general este sarcina secretarului general. Însă pot de foarte multe ori să fie diferite probleme care vin la Bir. Org. și Secretariatul însărcinează pe cutare să pregătească această problemă. Pot fi însărcinați și alți tovi decât membri ai Secretariatului. Convocarea o face Cancelaria, iar dispoziție îi dă secretarul general. Nu este nevoie de dispoziție specială. Dacă este nevoie se poate din inițiativă proprie.

Tov. Ana: Dacă avem zilele fixate, atunci n-avem nevoie să asistăm cu toții ca să hotărâm convocarea.

Cred că trebuie să eliberăm toți secretarii de obligativitatea de a participa la toate ședințele Biroului Organizatoric.

Tov. Moghioroș: Primul secretar, ajutat de încă unul și un număr de cel puțin 9 membri ai Biroului Organizatoric pot fi convocați, însă răspunderea trebuie fixată. Participă unul din secretari, de ex. la probleme din domeniul finanțelor tov. Luca, sau altul. Ședința trebuie să fie planificată, pregătită și operativă.

Tov. Luca: Așa cum spune tov. Moghioroș Secretariatul dispare, care se adună să constate dacă este necesar să convoace. Astfel înlocuiești Secretariatul. Biroul Organizatoric nu trebuie să se transforme în Petrescu. Eu mă tem de lucrul acesta, pentru că așa a început. Și aceasta nu este numai vina noastră, este practica noastră. Dacă mergem pe această linie ca Biroul Organizatoric să se transforme într-un organ operativ, înlocuim Secretariatul. Secretariatul este organul operativ și nu Biroul Organizatoric. Secretariatul hotărăște care problemă merge la Biroul Politic și care la Biroul Organizatoric.

Tov. Gheorghiu: E adevărat, este o confuzie în text. Ordinea de zi a ședinței Biroului Organizatoric se stabilește de Secretariat. Aceasta este bine. Dar modificările ordinii de zi nu vor putea fi făcute de Biroul Organizatoric de vreme ce s-a stabilit de Secretariat.

Tov. Ana: Mai ales că planul este făcut mult înainte și ședința este pregătită după plan.

Tov. Gheorghiu: Consider o chestiune principală. Nu este politic just să știrbim autoritatea Secretariatului.

„Unul sau 2 secretari vor avea răspundere“, iar mai jos spune că ședința este condusă de un secretar, desemnat de Secretariat. Se vede că este o încurcătură și poate da loc la interpretări.

Tov. Ana: Avem aici un material sovietic: planul de activitate al Biroului Politic și Organizatoric al P.C.R. din 1927 (citește). Așa că se vede că Biroul Organizatoric nu este deloc operativ.

Tov. Gheorghiu: Aprobarea nomenclurii ar fi trebuit să se facă în Plenară. Plenara a dat însărcinare Biroului Politic. Secretariatul să pregătească și să ia hotărâre în numele C.C. Nu este vorba de a numi pe cineva.

Tov. Chișinevschi: Nu cu aprobarea nomenclurii, ci cu hotărârea privitoare la modul de numire trebuie să mergem la Biroul Politic. În proiect este tabelul nomenclurii. Acesta trebuie să-l rezolve Secretariatul. Miniștrii și miniștri adjuncți, fără îndoială Biroul Politic.

Tov. Gheorghiu: Este stabilirea cadrului principal, nu numiri nominale. Tabelul și hotărârea trebuie să meargă împreună la Biroul Politic. Deci rămâne:

Despre funcționarea Biroului Organizatoric – La Biroul Politic

Aprobarea schemei structurii organizatorice a Partidului – la Secretariat

Aprobarea șefilor și adjuncților secțiilor – la Secretariat

Aprobarea nomenclurii – la Biroul Politic

Normele de confirmare în funcțiuni a nomenclurii, cine pe cine numește – la Biroul Politic.

Planul de muncă al Biroului Organizatoric pe luna martie – Secretariatul pregătește și ședința comună a Biroului Politic și Biroul Organizatoric.

Tov. Gheorghiu: În legătură cu numirea șefilor și adjuncților secțiilor dau citire propunerilor (citește).

Tov. Luca: Cred că Ceaușescu este slab pentru Secția Agrară.

Tov. Moghioroș: Sunt de acord că e slab. Am mai propus pe Malinschi.

Tov. Gheorghiu: La Secția Agrară ar fi foarte nimerit, este economist în probleme agrare. Dacă vrem într-adevăr să stăpânim acest sector dată fiind importanța lui, să-l punem pe el.

Tov. Luca: El este teoretician în probleme agrare, nu practician. Eu de ex. n-aș avea nimic împotriva ca Malinschi să fie Ministrul Agriculturii. Nu este bine că l-am pus ministru și acum să-l scoți.

Tov. Ana: Eu sunt de acord să punem oameni care se potrivesc, dar să nu procedăm pripit. Să luăm 2-3 oameni, pe care să-i pregătim pentru Ministerul Comerțului. Această Secție ne va ajuta la pregătirea acestor oameni. Ceaușescu nu este potrivit.

Tov. Luca: Să-l punem pe Chirtoacă.

Tov. Moghioroș: El niciodată în viață nu s-a ocupat de probleme organizatorice. Nu merge singur. Eu susțin Ceaușescu și Chirtoacă să se completeze unul pe altul.

Tov. Ana: Ceaușescu nu este bun organizator. El merge pentru M.A.I.

Tov. Teohari: Eu l-am cerut pentru Com. de Stat pentru sfaturi.

Tov. Gheorghiu: Atunci rămâne Chirtoacă și trebuie dat un adjunct, un organizator bun.

Tov. Moghioroș: Cu Gizella Vass la Secția Externe nu prea sunt de acord, pentru că noi am propus și propun ca să fie adjunctul lui devotat.

Tov. Luca: La Secția organelor conducătoare de partid intră o mulțime de elemente bune, de la sindicat, tineret, se întărește.

Tov. Gheorghiu: Atunci suntem de acord cu Gizella la Externe.

Tov. Moghioroș: Eu nu sunt de acord. Propun pe tov. Raia

Tov. Ana: I-am dat 2 funcțiuni, nu poate să ducă muncă și la Cancelarie și alta.

Tov. Moghioroș: Am dat pe Manolache la Cancelarie.

Tov. Gheorghiu: Tov. Moghioroș nu este de acord cu Gizella Vass. Majoritatea Secretariatului este de acord. Vass Gizella trece deci la Secția Externe. (citește mai departe)

Tov. Luca: Lui Babenco trebuie dat un adjunct care mai târziu să-l poată înlocui.

Tov. Gheorghiu: (citește mai departe)

Tov. Luca: Și cu Rogojinschi sunt de acord, dacă partea ceea a muncii cu plecările a trecut la Secția Externe.

Trebuie să atrag atenția asupra unor lipsuri ale tov. Guină, propus pentru Comisia de Revizie. Principala sa lipsă este că n-are șira spinării când este vorba să ia o hotărâre, s-o aplice în practică. E foarte influențabil. Când este influențat în aplicarea unei hotărâri, șovăie. O aplică, dar șovăie.

Tov. Luca: Aici sunt chestiuni administrative, poate să meargă.

Tov. Gheorghiu: Atunci de acord. (citește mai departe)

Stoica Gheorghe poate că o s-o ia razna. Este puțin stângist. Dar are foarte mare experiență și are spirit critic, dar mai puțin spirit autocritic. În orice caz dacă ținem bine în mână lucrurile, pe primul secretar al organizației de București și județeană, îi controlăm, poate că o să meargă, trebuie mereu controlat și îndrumat.

Tov. Luca: El a suferit de un oarecare carierism, pe care însă l-a părăsit. El era nemulțumit că nu era acolo unde credea că avea dreptul. Păcat că n-a lucrat în munca de partid aici la C.C. înainte de a primi acest post. Totuși cu toate aceste slăbiciuni că este sectarist, nu ține cont de condițiuni și atunci poate să facă abateri sectariste, dar cred că ajutat bine, intrând în munca de partid, și controlat, se poate foarte repede să se lepede de acest sectarism. Cred că ar putea face față.

Tov. Gheorghiu: De acord. (citește mai departe)

Tov. Teohari: Nu sunt de acord ca Florescu Gheorghe să treacă la Organizația București. Cred că nu am face bine să-l scoatem de la U.T.M. El a corespuns în munca aceasta. Suntem abia după un an de la unificare. Pe linie internațională este un om cunoscut și apreciat și de mare ajutor pentru tovii sovietici din Comitetul Executiv al Federației Mondiale, al cărui membru este. Tovii sovietici au vorbit foarte bine despre el. Pe de altă parte n-aș avea nimic împotriva să-l trimitem la o muncă unde este nevoie. Avem însă o situație grea la tineret. Dintr-un colectiv de 5 a plecat Lupu, Lala a fost exclus, iar Orșa a plecat la școală. Dacă pleacă și Florescu rămâne numai Cornea.

Tov. Gheorghiu: Are dreptate. La tineret avem bune elemente, dar sunt unele femei îngrijorătoare și să nu ne jucăm cu asta. S-au ridicat tovi noi, sunt însă, prea tineri. Eu propun să-i mai dăm lui Florescu ca al doilea secretar pe Mihalache ca să întărim munca la tineret.

Tov. Teohari: Propun ca la Organizația București să-l punem pe Oproiu, cel mai bun secretar de județeană, cum spune tov. Petrescu.

Tov. Moghioroș: E în ilegalitate.

Tov. Gheorghiu: L-am remarcat și eu. Este un băiat cu foarte mare perspectivă. Să-l punem la București, dar să nu slăbim munca dincolo.

Tov. Chișinevschi: A fost și o propunere să-l scoatem pe Vințe și să-l dăm la București, dar nu merge.

Tov. Gheorghiu: Atunci hotărâm că trece Oproiu la București. (citește mai departe). Acum am să citesc propunerile pentru adjuncții șefilor de secție. (citește)

Tov. Moghioroș: Eu nu sunt de acord cu tov. Raia ca adjunct la Secția organelor conducătoare de partid. Mențin propunerea cu tov. Gizella.

Tov. Chișinevschi: Eu o propun ca adjunct la Propagandă.

Tov. Gheorghiu: Este chestia dacă se împacă la treabă. Dar nu înțeleg de ce trebuie să existe asemenea situație.

[...]

◆
D.A.N.I.C., fond al C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 15/1950, f. 13; 17-19.

22. 1950 martie 9. *Hotărârea asupra organizării Secțiunilor C.C. al P.M.R. și a numirii șefilor de Secțiuni, adoptată în Ședința Secretariatului C.C. al P.M.R. la care au fost prezenți Gh. Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, Vasile Luca, Teohari Georgescu, Lotar Rădăceanu, I. Chișinevschi, Alex. Moghioroș.*

Secțiunea Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și Tineret, Petrescu Dumitru

Secțiunea Propagandă și Agitație, Răutu Leonte

Secțiunea Industrie Grea, Gavriliuc Mihai

Secțiunea Industria Ușoară, Elena Tudorache

Secțiunea Agrară, Chirtoacă Pavel

Secțiunea Administrativ-Politică, Drăghici Alexandru

Secțiunea Plan-Finanțe, Vass Ladislau

Secțiunea Relațiilor Externe, Ghizela Vass

Secțiunea Gospodăriei de Partid, Babenco Simion

Sectorul Verificării, Rogojinschi Al.

Comisia Controlului de Partid, Pârvulescu Ctin

Comisia de Revizie, Guină Nicolae

Prim-Secretar al Comitetului Organizației de București și Comitetului Organizației Județene Ilfov, Stoica Gheorghe

Comitetul Organizației de București, secretar C. Oproiu

Comitetul Organizației județene Ilfov, Niculescu Petre

Al doilea Secretar al C.C. U.T.M., Mihalache Marin

Șeful Cancelariei (provizoriu), Raia Vidrașcu

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 15/1950, f. 5.

23. 1950 martie 10. *Nomenclatura Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român stabilită în Ședința Biroului Politic.*

Nomenclatura C.C. de care se ocupă Secția Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M.

A. Organe de Partid

1. Aparatul C.C.

a. șefii de secție

b. adjuncții șefilor de secție

c. inspectorii C.C.

d. șefii de sectoare

e. instructorii secțiilor

2. Directorii Universității „Ștefan Gheorghiu“.
- Profesorii și asistenții Universității „Ștefan Gheorghiu“.
3. Primul secretar și secretarii Comitetului Organizației de București
4. Membrii Comitetului Organizației de București
5. Președintele și membrii Colegiului de Partid (București)
6. Șefii secțiilor Comitetului Organizației de București
7. Adjuncții șefilor de secție (la Comitetul Organizației de București)
8. Instructorii Comitetului Organizației de București
9. Directorii, profesorii și asistenții școlii de 6 luni a Organizației de București
10. Primul secretar și secretarii Comitetelor Județene
11. Membrii birourilor Comitetelor Județene
12. Președintele Colegiului de Partid
13. Șefii secțiilor Comitetului Județean
14. Directorii și profesorii școlilor medii (de 6 luni)
15. Directorii, profesorii cursurilor de 3 luni
16. Birourile Comitetelor Raionale – București
17. Primii secretari și secretarii Comitetelor Naționale din București
18. Primii secretari ai Comitetelor Raionale Sătești (plăși)
19. Primii secretari ai Comitetelor Raionale Orășenești
20. Primii secretari ai Comitetelor Orășenești
21. Secretarii organizațiilor de partid din mari întreprinderi.

B. Organe sindicale

1. C.C. al C.G.M.
2. Șefii secțiilor C.C. al C.G.M.
3. Birourile Comitetelor Uniunilor Sindicale
4. Președinții și secretarii Consiliilor Sindicale Județene
5. Președinții și secretarii sindicatelor din marile întreprinderi

C. Organe U.T.M.

1. C.C. al U.T.M.
2. Șefii de secție
3. Instructorii C.C.
4. Primii secretari și secretarii ai Comisiilor județene
5. Birourile Comitetelor județene
6. Primii secretari ai Comitetelor raionale

D. Sfaturi

1. Șefii secțiilor Comisiei Centrale de Stat pentru aplicarea legii Sfaturilor Populare
2. Instructorii Comisiei Centrale de Stat pentru aplicarea legii Sfaturilor Populare,
3. Comitetele executive provizorii județene
4. Președinții și secretarii Comitetelor Provizorii de plasă.

E. Frontul Plugarilor

1. C.C. al Frontului Plugarilor
2. Instructorii C.C.

3. Șefii de secție
4. Birourile Comitetelor județene

F. U.P.M.

1. C.C. al U.P.M.
2. Instructorii C.C.
3. Șefii de secție
4. Birourile Comitetelor județene

G. U.F.D.R.

1. C.C. al U.F.D.R.
2. Instructorii C.C.
3. Șefii de Secție
4. Birourile Comitetelor județene

H. Comitetul Ruso-Ucrainian

Comitetul Grec

Comitetul Armean

Comitetul Antifascist German

Comitetul Antifascist Bulgar

C.D.E.

Comitetul Slav (sârb)

Comitetul Democrat Albanez

Federația Micilor Meseriași

Nomenclatura C.C. de care se ocupă Secția de Propagandă și Agitație Propaganda

1. Directorul Școlii de Înalte Științe Sociale „A.A. Jdanov“.
2. Directorul de studii a Școlii de Înalte Științe Sociale „A.A. Jdanov“
3. Directorii adjuncți ai Școlii de Înalte Științe Sociale „A.A. Jdanov“
4. Profesorii Școlii de Înalte Științe Sociale „A.A. Jdanov“
5. Asistenții Școlii de Înalte Științe Sociale „A.A. Jdanov“
6. Directorii Cursurilor Centrale de Propagandiști
7. Directorii Universităților serale de marxism-leninism
8. Directorii de studii ai Universităților serale de marxism-leninism
9. Directorii Școlilor serale de marxism-leninism

Presa

1. Redactorii responsabili ai tuturor ziarelor centrale și publicațiilor periodice din Capitală

2. Redactorii responsabili adjuncți ai „Scânteii“.
3. Secretarul responsabil al redacției „Scânteii“
4. Membrii Comitetului de redacție al „Scânteii“
5. Șefii de secție ai redacției „Scânteii“
6. Redactorul responsabil al „Luptei de clasă“
7. Secretar responsabil al redacției „Luptei de clasă“
8. Colegiul redacțional al „Luptei de clasă“

9. Redactorii responsabili adjuncți ai redacțiilor:

„România Liberă“

„Viața Sindicală“

„Scânteia Tineretului“

„Contemporanul“

„Flacăra“

10. Directorul Agenției Române de Presă „Agerpres“

11. Directorii adjuncți la „Agerpres“

12. Directorul Presei și Tipăriturilor

13. Directorii adjuncți ai Direcției Presei și Tipăriturilor

14. Șeful Serviciului Presei Interne din Direcția Generală a Presei și Tipăriturilor

15. Redactorii responsabili ai tuturor ziarelor – organe ale Comitetelor județene P.M.R.

16. Redactorii responsabili ai publicațiilor periodice din provincie

17. Directorul „Casei Scânteii“

18. Directorii adjuncți ai „Casei Scânteii“

Agitația

1. Redactorul „Carnetului Agitatorului“

2. Redactorul adjunct al „Carnetului Agitatorului“

3. Secretarul de redacție al „Carnetului Agitatorului“

4. Directorii cursurilor centrale de agitatori

Munca culturală de masă

1. Președintele Comitetului Așezămintelor Culturale

2. Vicepreședinții Comitetului Așezămintelor Culturale

3. Membrii

Știința

1. Membrii Prezidiului Academiei Republicii Populare Române

2. Membrii Secretariatului Academiei Republicii Populare Române

3. Secretarii Secțiilor Academiei Republicii Populare Române

4. Secretarii Filialelor Iași, Cluj ale Academiei Republicii Populare Române

5. Directorul Bibliotecii Academiei Republicii Populare Române

6. Directorii Institutelor de cercetări științifice ale Academiei Republicii Populare Române

7. Directorii adjuncți ai institutelor de cercetări științifice

8. Președintele Societății pentru răspândirea științei și culturii

9. Vicepreședinții Societății pentru răspândirea științei și culturii

10. Secretarul Societății pentru răspândirea științei și culturii

11. Președinții Societăților Științifice

12. Secretarii Societăților Științifice

13. Redactorii responsabili ai revistelor științifice

14. Directorii Arhivelor Statului

15. Președintele Comitetului Muzeelor și Monumentelor istorice din R.P.R (în curs de organizare)

16. Membrii Comitetelor Muzeelor și Monumentelor istorice din R.P.R. (în curs de organizare)

17. Directorul Institutului pentru studiul istoriei Partidului pe lângă C.C. al P.M.R.

18. Colaboratorii Institutului pentru studiul istoriei Partidului pe lângă C.C. al P.M.R.

Învățământul public

1. Consilierii Ministerului Învățământului Public

2. Directorii Ministerului Învățământului Public

3. Rectorii universităților, politehnicilor și ai institutelor de învățământ superior, aparținând M.I.P. sau altor departamente din sfera de preocupări a secției.

Rectorii sau directorii institutelor de învățământ superior, aparținând altor ministere, vor fi propuși spre aprobare de secția respectivă, de comun acord cu Secția de Propagandă și Agitație. Evidența lor se va păstra la secția respectivă.

4. Directorii de studii ai universităților și ai principalelor institute de învățământ superior.

5. Decanii Facultăților de Filosofie

6. Decanii Facultăților de Istorie

7. Șefii catedrelor de științe sociale: Bazele marxism-leninismului, materialismului dialectic și istoric, istorie, economie politică

8. Profesorii și conferențiarii catedrelor de științe sociale.

Asistenții catedrelor de științe sociale

Literatură și Artă

1. Consilierii Ministerului Artelor

2. Directorii Ministerului Artelor

3. Directorul Teatrului Național din București

4. Directorul Operei de Stat din București

5. Rectorul Institutului de Artă din București

6. Directorul de studii al Institutului de Artă din București

7. Directorul Institutului de Folclor din București

8. Directorul Galeriei Naționale

9. Directorul Societății „Romfilm”

10. Directorul artistic al Societății „Romfilm”

11. Președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

12. Secretarii Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

13. Președinții Filialelor din Iași, Cluj, Timișoara, ale Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

14. Secretarii Filialelor din Iași, Cluj, Timișoara ale Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

15. Președintele Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

16. Secretarii Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

17. Președinții Filialelor din Iași, Cluj, Timișoara, ale Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

18. Secretarii Filialelor din Iași, Cluj, Timișoara, ale Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

19. Președintele Sindicatului Artiștilor Plastici din R.P.R.

20. Secretarul Sindicatului Artiștilor Plastici din R.P.R.

21. Directorul Filarmonicii din București

22. Președintele Comitetului de Radioficare și Radiodifuziune

23. Vicepreședinții Comitetului de Radioficare și Radiodifuziune

24. Directorul Radio-jurnalului la Comitetul de Radioficare și Radiodifuziune

25. Directorul Direcției muzicii a Comitetului de Radioficare și Radiodifuziune

26. Directorul Direcției artistice-educative a Comitetului de Radioficare și Radiodifuziune

27. Directorul Cadrelor al Comitetului de Radioficare și Radiodifuziune

28. Redactorul responsabil al Editurii P.M.R.

29. Directorul administrativ al Editurii P.M.R.

30. Redactorul responsabil adjunct al Editurii P.M.R.

31. Redactorul Editurii P.M.R.

Edituri

1. Directorul general al Industriei poligrafice, Editurilor și Difuzării

2. Adjuncții Directorului general al Industriei poligrafice, Editurilor și Difuzării

3. Directorul Editurii de Stat

4. Directorul adjunct al Editurii de Stat

5. Redactorul responsabil al Sectorului Științific al Editurii de Stat

6. Redactorul responsabil al Sectorului Literar al Editurii de Stat

7. Redactorul responsabil al sectorului Naționalităților conlocuitoare al Editurii de Stat

8. Directorul Editurii „Cartea Rusă“

9. Directorul adjunct al Editurii „Cartea Rusă“

10. Redactorul responsabil al Editurii „Cartea Rusă“

11. Directorul Editurii „ELPA“

12. Directorul adjunct al Editurii „ELPA“

13. Redactorul responsabil al Editurii „ELPA“

14. Directorul Editurii „CGM“

15. Directorul adjunct al Editurii „CGM“

16. Directorul responsabil al Editurii „CGM“

17. Directorul Editurii Tineretului

18. Redactorul responsabil al Editurii Tineretului

19. Redactorul responsabil: literatura pentru copii al Editurii Tineretului

20. Directorul Editurii Tehnice

21. Directorul adjunct al Editurii Tehnice

22. Redactorul responsabil al Editurii Tehnice

23. Directorul Editurii Comitetului pentru Cultură fizică și Sport

24. Redactorul responsabil al Editurii Comitetului pentru Cultură fizică și Sport

Sport

1. Vicepreședinții Comitetului pentru Cultură fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri
2. Directorii Comitetului pentru Cultură fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri
3. Responsabilul Secției Legăturilor sportive cu Străinătatea a Comitetului pentru Cultură fizică și Sport
4. Responsabilul Secției Construcțiilor sportive a Comitetului pentru Cultură fizică și Sport
5. Responsabilul Secției Inventarului sportiv a Comitetului pentru Cultură fizică și Sport
6. Responsabilul Secției Contabilitate a Comitetului pentru Cultură fizică și Sport
7. Responsabilul Secției Administrative a Comitetului pentru Cultură fizică și Sport
8. Responsabilul Cancelariei – Secretariat a Comitetului pentru Cultură fizică și Sport

1. Președintele ARLUS-ului
2. Vicepreședinții ARLUS-ului
3. Secretarul ARLUS-ului
4. Secretarul adjunct al ARLUS-ului

1. Președintele FIAPP-ului
2. Biroul de conducere al FIAPP-ului

◆
D.A.N.I.C., fond al C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 16/1950, f. 17-25.

24. 1950 martie 11, București. *Decret pentru modificarea art. 7 din 14 ianuarie 1950, privind înființarea unităților de muncă.*

DECRET Nr. 60

Pentru modificarea art. 7 din Decretul Nr. 6 din 14 ianuarie 1950

Art. unic. Art. 7 din Decretul **Nr. 6 din 14 ianuarie 1950** pentru înființarea unităților de muncă se modifică după cum urmează:

„Organizarea și modul de funcționare a Direcțiunii unităților de muncă precum și a unităților de muncă înființate în cadrul acestei Direcțiuni se vor stabili prin Decizia Ministerului Afacerilor Interne“.

Dat în București la 11 martie 1950.

◆
D.A.N.I.C., fond Consiliul de Stat, Decrete, dosar 2/1950, f. 83.

25. 1950 martie 13. Stenograma Ședinței Secției de Propagandă și Agitație a C.C. cu participarea conducerii Agerpres-ului și a reprezentanților presei din capitală.

Tov. Popescu-Puțuri, în raportul său a arătat obiectul agenției care este de a pune la dispoziția partidului, guvernului, societății de radio și presei, diferite materiale din Uniunea Sovietică, țările de democrație populară, țările occidentale, precum și din țară. În același timp de a informa străinătatea asupra realizărilor noastre.

Se recepționează lunar cca. 421.000 telegrame prin intermediul a 10 agenții; cu știrile scoase din diferite ziare se ajunge la 500-600.000 știri lunar, la care se adaugă materialul din țară. Se mai procură material din ascultarea diferitelor posturi străine. Din acest material se redactează 11 buletine (plus unele buletine ocazionale). Din materialul din țară se redactează 3 buletine interne iar pentru străinătate 3 emisiuni și un buletin care apare în engleză și franceză.

Materialul trebuie să oglindească lupta lagărului păcii, demascarea ațâțătorilor la război, construirea socialismului în celelalte țări de democrație populară și la noi.

Făcând o analiză profundă a muncii, direcția a ajuns la concluzia că Agerpres-ul și-a îndeplinit sarcina de a procura material intern și extern acceptabil, iar știrile au început să capete un conținut din ce în ce mai sănătos.

Pe măsură ce munca s-a dezvoltat au reieșit o serie de slăbiciuni.

Munca nu a fost planificată de sus până jos. Materialul intră în buletin uneori necontrolat și nu era destul de folosit pentru a lovi pe dușmani.

Știrile din Uniunea Sovietică și democrațiile populare, de asemenea nu au fost folosite în destul.

A fost – și mai persistă încă – o lipsă de colaborare între secții. Munca se face încă birocratic, chiar și la Secția de cadre, care se ocupă cu de toate dar neglijează cunoașterea și controlarea oamenilor în muncă. În sectoare foarte importante, la fonie și radiocomunicații, au fost descoperite o serie de elemente dușmănoase, în administrație au fost câțiva oameni necinstiți care au compromis agenția. Scoaterea lor a durat prea mult.

Nu s-au luat din timp măsuri organizatorice, ca pe măsură ce agenția se dezvoltă, să asigure controlul în muncă.

Dacă în ce privește informarea în țară Agerpres a făcut progrese, a rămas însă în urmă în ce privește informarea străinătății; este singura agenție din lume care n-are corespondenți în străinătate. Pentru acoperirea golului, e nevoie de 10-15 tovarăși cu pregătire gazetărească.

Toate țările de democrație populară au buletine în limba rusă; noi nu avem decât în franceză și engleză. Ar fi necesar și un buletin în limba germană.

Până acum s-a făcut o analiză a acestor buletine, pentru ca să se știe precis ce trebuie urmărit.

Buletinele sunt anemice, lipsite de dinamism și nu oglesc cum se construiește socialismul la noi în țară. Stilul e șablon, de proces-verbal.

Cu tot sprijinul multilateral al Partidului, munca șchioapătă din cauza cadrelor insuficiente și necorespunzătoare. Proporțional cu numărul total al salariaților (520) numărul personalului redacțional e prea mic.

Unele secții sunt fără conducere, iar dintre conducătorii existenți, nu toți corespund politicește.

S-au bucurat de sprijinul multilateral al Partidului și de ajutorul tov. Borscenko. De asemenea Comitetul de Partid a dat un sprijin efectiv, ca și sindicatul.

Agerpres nu are legături cu statul; aceasta e o lipsă care se simte în muncă. Ar trebui să fie informați când se pregătesc anumite evenimente pentru a asigura din timp transmiterea informațiilor la ziare. Emisiunile pentru străinătate au fost folosite de Pravda, Tass, Isvestia etc. Aceasta înseamnă o mare răspundere pentru agenție și obligația de a verifica foarte bine materialul. Înainte de difuzare, materialul trece prin 4-5 mâini; totuși, scapă greșeli, mai ales la Secția reportaje.

De asemenea verificarea datelor e slabă.

S-a realizat un contact periodic cu presa din Capitală, care e util și trebuie menținut.

La Agerpres mai există elemente dușmănoase care nu au fost îndepărtate. Astfel e ing. Georgescu căruia nu i se poate găsi înlocuitor.

*
* *
*

La discuții s-au arătat greutățile în planificarea buletinului, din cauza lipsei de coordonare a materialului oficial de stat cu cel de partid.

Materialele primite de la organele de partid și de stat conțin greșeli și trebuiesc redactate din nou.

Tovarășii au ridicat problema limitării timpului până la care diferitele organe de stat și organizații de masă pot trimite materialul care să apară a doua zi.

S-a cerut să se impună o anumită disciplină, să se fixeze un termen și numai în cazuri excepționale să se revină asupra orelor fixate.

Problema are și un aspect politic căci întârzierea materialelor silesc și ziarele să apară mai târziu. Ca urmare, unele regiuni mai îndepărtate nu primesc ziarele în acea zi, ceea ce provoacă fenomene supărătoare. Tov. Breazu – care se află în Valea Jiului într-o zi când n-au sosit ziarele – a arătat că oamenii au început să-și pună tot felul de întrebări, care au adus apa la moară zvonștilor.

Deși s-a atras atenția ca știrile din străinătate trebuie să fie mai mult din Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și deși se primește un material bogat, totuși ceea ce se difuzează nu e de ajuns pentru popularizarea acestora, capacitatea de traducere și stilizare a Secției externe fiind insuficientă. Nu se aleg cele mai interesante știri. Nu se arată activitatea multilaterală și viața clocotitoare a oamenilor sovietici. Știrile sunt date mecanic, nu se scoate esențialul.

Materialul este mai bine controlat în ultimul timp, dar Agerpres s-a întins prea mult făcând buletine cu material teoretic, economic și filosofic. aceasta a slăbit sectoarele importante.

Pe linia țărilor de democrație populară nu există un colectiv de traducători.

Știrile din țările occidentale nu sunt politizate destul. Nu se dau unele materiale prin care imperialiștii se demască singuri. Aceste materiale trebuiesc folosite, însoțindu-le de comentarii și aici e nevoie de inițiativă proprie.

Buletinul de actualități nu cuprinde probleme legate de practica construirii socialismului, care ne interesează în momentul de față.

Pentru materialele din provincie, Agerpres are 47 corespondenți (22 sunt redactori responsabili ai organelor de Partid județene). Ei sunt operativi și trimit în general material bun, care e folosit din plin. Totuși informarea din provincie e insuficientă, mai ales din sate.

În ce privește activitatea Agerpres-ului în străinătate, ea nu joacă un rol activ internațional. Nu are material cu caracter exclusiv și de departe de agențiile celorlalte țări de democrație populară.

E nevoie să se precizeze linia care trebuie urmată în emisiuni, pentru ca să se dea materialul cel mai nimerit. Trebuie să se țină seama de caracterul specific al țărilor cărora ne adresăm. În general, nu ne arată destul străinătății cum se construiește la noi socialismul, cum se realizează lupta pentru pace, cum trăiesc oamenii. Lipsește combativitatea (din 30 emisiuni, numai 3 cu demascări titoiste). Se dă prea mult material oficial. Nu se pune destul suflet în muncă.

Se comit greșeli grave care pot fi folosite de dușmani.

Se propune ca buletinul pentru străinătate să fie controlat de Ministerul Afacerilor Externe (având în vedere situația cadrelor). E necesară colaborarea cu acest minister și pentru transmiterea de material ziarelor străine.

Materialul trimis Agenției „Tass“ este apreciat ca bun de tov. Borscenko.

Se discută inutilitatea buletinului săptămânal de știri economice, care nu e folosit nici de presă, nici de institute. În cazul că nu va mai apare, un număr de cadre vor putea îmbunătăți munca altor sectoare.

În ce privește problema fotografiilor, deși tov. Puțuri le consideră bune, din discuții, ca și din unele copii care ne-au parvenit, se poate constata (în afara faptului că nu se potrivesc cu comentariul respectiv) că fac un serviciu negativ. Un frunțaș în producție a arătat cu pantalonii rupți; la inaugurarea unei gospodării colective se văd fețe speriate; 2 oameni care mănâncă din aceeași farfurie, trebuie să arate ridicarea nivelului de trai ș.a.m.d.

S-a discutat mult problema cadrelor. În această privință la Agerpres situația e gravă; o compoziție socială neșănătoasă; o serie de elemente cunoscute ca neatașate regimului sau deschis dușmănoase nu au fost scoase încă din muncă (Ing. Georgescu).

Din 51 de redactori toți sunt de origină mic burgheză. La buletinul confidențial din 53 persoane, unul singur e de origine muncitorească și numai 16 membri de partid. La radio-recepție situația e mai bună din punct de vedere al originii sociale dar și aici sunt numai 9 membri de partid, din 38.

Din personalul care lucrează cu material confidențial, unul a lucrat la serviciul secret în 1940; altul are un frate legionar și unul antonescian; alta are soțul fugit în Germania iar fratele soțului criminal de război; una e proprietăreasa unui bloc cu 20 apartamente; trei originari din URSS fugiți de acolo; unul a făcut propagandă manistă în alegerile din 1946 și a ajutat manștii arestați; la documentare a lucrat un element care avea o firmă în Anglia ș.a.m.d.

Afară de aceasta sunt o serie de oameni, deși membri de partid, care având de-a face cu materialul propagandistic imperialist, îl discută și pot deveni colportorii tuturor ticăloșilor.

S-a ezitat de a se lua măsuri împotriva acelor care greșesc, Agerpres-ul având o atitudine fatalistă în problema înlocuirii elementelor necorespunzătoare.

Tovarășii își propun să reorganizeze serviciile, ceea ce le va aduce și o economie de forțe.

Deoarece problema cadrelor nu se poate rezolva decât cu timpul, se impune o muncă ideologică cu elementele mic burgheze, devotate. Membrii de partid sunt cuprinși în cursuri iar membrii de partid cer cu insistență să fie sprijiniți, munca lor profesională cerând un nivel ideologic ridicat. Se intenționează să se înființeze cursuri de limbi străine pentru elemente muncitorești.

Pe lângă aceasta, tov. Hervian cere ajutorul partidului pentru completarea aparatului de conducere și control.

În munca Agerpres-ului se observă tendințe de înfumurare, o oarecare lipsă de discernământ și o teamă de răspundere care face să se apeleze prea des la alte focuri. Totuși sunt o serie de progrese remarcabile. În ultimul timp au început să se facă în redacție telegrame privind actualități din viața internațională, care sunt bine redactate și chiar combative.

Din discuții reiese necesitatea că Agerpres-ul din instrument de transmisie și difuzare, să devină un aparat de redactare și transmisie.

În concluzie, tov. Răutu arată că analiza muncii Agerpres-ului n-a fost făcută destul de politic. Conducerea agenției n-a analizat problemele agenției, legate de cele generale ale partidului; popularitatea Uniunii Sovietice, demascarea manevrelor anglo-americane, realizarea planului de stat etc.

Există o lipsă de spirit de autocritică, o tendință de a pune lipsurile pe seama condițiilor obiective.

În problema cadrelor se va da un ajutor dar Agerpres-ul trebuie să facă eforturi pentru rezolvarea chestiunii.

În munca Agerpres-ului trebuie să domnească un spirit de partid mai pronunțat.

Operativitatea trebuie să constea în aceea ca orice problemă pusă de partid să fie frământată și să se procure pentru ea materialul necesar presei.

Agencia întrebuințează un stil cazon, declamativ, acordând o importanță exagerată aspectelor formale (cum se întâmplă cu protocoale).

La informațiile interne realizările noastre sunt prost popularizate, ca de altfel în întreaga presă. Gazetele au introdus acum o rubrică de știri interne, pentru care Agerpres-ul trebuie să procure material.

Știrile externe au mari slăbiciuni. O serie de materiale TASS nu sunt primite sau nu sunt transmise, în orice caz nu apar în ziare.

Nu se arată ce scrie presa sovietică despre țara noastră. Știrile despre țările de democrație populară sunt sărace.

O serie de materiale care apar cu caracter confidențial ar trebui folosite. Sunt unele lucruri care pot fi folositoare și Agerpres trebuie să le pună la dispoziție presei. Diferite declarații prin care imperialiștii se demască.

Organizarea Agerpres-ului trebuie îmbunătățită.

Buletinul economic nu e necesar și nu trebuie să mai apară. Să se renunțe de asemenea la materiale teoretice.

Trebuie neapărat să se facă un buletin săptămânal în limba rusă.

Să se înființeze o echipă de 2-3 oameni care să strângă articole scrise de personalități din țara noastră, care să fie transmise în străinătate.

Trebuie, în cel mai scurt timp să se organizeze o secție care să redacteze materiale pentru presa din provincie.

În redactarea materialului să se urmeze exemplul presei sovietice.

Să se țină cont de propunerile tovarășilor de a se schimba orele de transmisie pentru presa din provincie.

Trebuie îmbunătățită compoziția personalului. Elementele despre care s-a vorbit să fie date imediat afară, nu pot fi menținute până vin alții.

Să se concentreze, în special, atenția asupra sectoarelor care lucrează cu material confidențial, iar pentru materialul propagandistic imperialist, să se pună acolo elemente devotate, eventual să fie mai puține la număr.

Agerpres să aibă cel puțin un corespondent în fiecare județ. De asemenea, să se pregătească corespondenți pentru străinătate, înființându-se un curs, pentru a se lichida situația de până acum.

Trebuie să se organizeze un control eficace și trebuie îmbunătățit materialul, în special cel care merge în străinătate.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Conclerarie, dosar 17, f. 2-7.

26. 1950 martie 14. Sineză informativă întocmită de Direcția Securității Capitalei privind starea de spirit a salariaților din aparatul de stat.

În rândul salariaților din instituțiile și întreprinderile de stat sunt o serie de frământări care prin comentariile care se duc cristalizează stare de spirit a acestora.

În ceea ce privește vechea salarizare discuțiile au luat o amploare în acest sens pentru faptul că nu le ajung salariul la cei cu salarii între 3 și 6.000 lei, în felul acesta neputând face față cheltuielilor pe care le au și așteaptă ca această situație să fie îndreptată prin noua schemă de salarizare, care la unele instituții au apărut.

De asemeni, la unele instituții sanitare s-au făcut comentarii defavorabile pentru motivul că a fost suspendată plata orelor suplimentare, ore care în multe cazuri se efectuează, cât și primele de muncă fiind motivate la unele instituții că a fost redus bugetul.

În legătură cu noile încadrări, care s-au făcut la unele instituții, se remarcă nemulțumiri pentru faptul că elemente care au dat în muncă un randament excepțional, au fost încadrate într-o categorie inferioară muncii lor, iar alte elemente care dau un randament mai slab în muncă au fost încadrate în categorii superioare fiind susținute de directori.

În rândurile salariaților de la R.A.T.B. se remarcă nemulțumiri datorită faptului că conducerea administrativă nu se îngrijește de condițiile în care prestează serviciul cei de la Serviciul Garaje.

Se mai remarcă nemulțumiri în rândurile salariaților din Centrala Gostat-ului cât și cei din provincie, deoarece la întocmirea primului plan pe 1950 care a fost întocmit greșit, astfel a fost nevoie să fie refăcut pierzându-se mai mult timp și cu această ocazie s-a întârziat îndeplinirea planului la timp iar răsadnițele nu s-au putut face până la 15 februarie 1950, datorită greșelii de mai sus.

Tot la Gospodăriile Agricole de Stat, muncitorii sunt nemulțumiți pentru faptul că Ministerul Agriculturii, Direcțiunea Aprovizionării refuză să dea piesele de schimb, necesare Gostat-ului, datorită faptului că sunt păstrate pentru unitățile S.M.T.-ului.

În legătură cu efectuarea concediului pe 1949, un număr mic de salariați sunt nemulțumiți pentru faptul că până în februarie 1950 nu au primit concediul cuvenit.

În rândurile salariaților de la Telegraful Central s-au creat nemulțumiri în ceea ce privește întocmirea tablourilor de concedii pe 1950 pentru faptul că majoritatea salariaților vor să plece în concediu în lunile iulie-august.

Printre salariații de la fabrica „21 Decembrie“, fost S.E.T. se fac comentarii defavorabile, pentru faptul că o serie de muncitori care au fost trimiși ca vârfuri conducătoare în alte întreprinderi unde s-au dovedit incapabili, fie din rea voință sau că nu au fost capabili de muncile ce li s-au dat de unde au fost îndepărtați și retrimiși în fabrică, fiind puși tot în posturi de răspundere cu salarii mari.

Datorită atitudinii pe care o au unele vârfuri administrative s-au creat nemulțumiri printre salariații respectivi și datorită faptului că aceste vârfuri iau măsuri de unul singur și fără aprobarea colectivului.

În rândurile salariaților Băncii R.P.R. circulă zvonul că Comitetul de conducere al acestei instituții, va fi schimbat, cu care ocazie se remarcă o frământare printre cei în cauză.

În urma verificărilor membrilor de partid, unele elemente care au fost excluse din partid au mai rămas ca vârfuri administrative, cu această ocazie s-a dat naștere la comentarii defavorabile în rândurile salariaților membri de partid din Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice.

În legătură cu eliminarea elementelor ce s-a dovedit a avea atitudini antidemocrate și contrare liniei partidului, precum și că susține elemente reacționare se constată printre salariații democrați din Banca R.P.R. o vie satisfacție că asemenea elemente au fost retrogradate.

La unele Oficii de Închiriere se remarcă faptul că solicitanții pentru ca să obțină locuințe sunt nevoiți să dea șperțuri, datorită cărui fapt se fac comentarii defavorabile.

În județ în rândul salariaților Comitetelor Provizorii s-au înregistrat nemulțumiri în ceea ce privește salarizarea și lipsa de alimente raționalizate, fiind nevoiți ca atât pentru ei cât și pentru familiile lor să se aprovizioneze de la bursa neagră.

Faptul că unele Comitete Provizorii, nu depun suficientă muncă pentru pregătirea campaniei de însămânțări de primăvară și fac chefuri cu chiaburii, făcând în felul acesta să scadă prestigiul în fața maselor și creând astfel nemulțumiri.

Astfel redăm mai jos cazuri concrete în spiritul celor afirmate mai sus:

Salariații Spitalului nr. 5, fost Filantropia, din Bdul. 1 Mai sunt nemulțumiți datorită faptului că salariul pe care-l primesc este mic și nu pot face față cheltuielilor. De asemeni, aceste nemulțumiri se mai datoresc și faptul că s-a suspendat plata orelor suplimentare, pe care personalul spitalului totuși le prestează precum și primele de muncă, motivându-se că Ministerul Sănătății a redus bugetul spitalului cu peste 500.000 lei.

Acești salariați în număr de cca. 500 printre care 100 medici, 150 surori și moașe, 100 tehnicieni iar restul oameni de serviciu, se mai plâng că din salariile ce primesc mai trebuie să plătească masa între 35-50 lei și chirie între 3-700 lei lunar, precum și celelalte taxe, astfel făcând ca unor salariați să le rămână lunar 7-800 lei.

Acești sunt încadrați în următoarele salarii:

Medici Primari salariu între 7-14.000 lei

Supraveghetori salariu între 4-6.000 lei

Surori – Moașe salariu între 3-5.5000 lei

Tehnicieni salariu între 3.500-6.000 lei

Oameni de serviciu salariu 3.600 lei

O parte din salariații Centralei Industriale a Lemnului sunt nemulțumiți pentru faptul că au salariu mic și nu pot face față scumpirii ce domnește pe piață.

Cele de mai sus sunt întărite de funcționara MARCUȘ PAULA din Centrala Industrială a Lemnului.

În rândurile salariaților din Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice, se constată nemulțumiri pentru faptul că orele suplimentare și salariile personale nu se fac în așa fel ca toată lumea să fie satisfăcută.

Astfel la distribuirea primelor pe luna ianuarie 1950, care s-a făcut la începutul lunii februarie, au avut loc nemulțumiri pentru faptul cum au fost distribuite.

Numitul CUSARU NICOLAE de la Direcția Administrativă, spune că la acea direcțiune, aceste prime s-au distribuit în mod secret unui număr restrâns de salariați, fiind aceiași cari primesc în fiecare lună.

O parte dintre ceilalți funcționari întrebând pe numitul FROST OSIAS care întocmește tabelele, acesta le-a răspuns că primele se vor da prin rotație, răspuns la care a fost întreat că dacă se vor da prin rotație de ce nu s-a afișat lista celor care au primit această primă pe ianuarie.

De asemeni, se mai remarcă tot o nemulțumire în Direcțiunea Administrativă în rândurile oamenilor de serviciu, care a fost creată pentru faptul că direcțiunea a împărțit tot în mod secret salarii personale unui număr restrâns de cameristi și câte o pereche de bocanci.

Aflând ceilalți oameni de serviciu s-au manifestat nemulțumiri dând naștere la vociferări iar alții refuzând să mai lucreze până ce au fost lămuriți că acești bocanci au rămas din anul trecut și au fost dați celor mai săraci și cu greutăți multe.

Acest procedeu de a se da în ascuns a dat loc la suspiciuni.

Aceiași nemulțumire în ceea ce privește distribuirea primelor a avut loc și la Direcțiunea Contabilității, unde dintr-un număr de cca. 200 de salariați au primit prime numai 24, dintre care directorul CORNEL POPESCU a luat 25.000 lei.

Acest caz a produs serioase nemulțumiri din rândurile celorlalți salariați, după cum realizează funcționarea BANTAȘ FELICIA din această direcțiune.

De asemeni, aceeași situație este și la Direcțiunea de Plan și Evidență, unde după cum spune numita BANTAȘ și numitul NEAGU, desenator, pentru faptul că la ei nu s-a dat nici o primă.

În urma încadrărilor ce s-au făcut în noua schemă a Serviciului Planului de Casă din Direcția Planificării a Băncii R.P.R., se remarcă printre salariații acestui serviciu nemulțumiri pentru faptul că unii dintre ei care au muncit și au dat un randament excepțional au fost nedreptățiți la încadrare, iar alte elemente care au muncit mai puțin au fost mai bine încordate, datorită protecției făcute de către numitul ELEFTERIE NICULESCU fostul director al Planificării.

Astfel numitele LEROY ROMELIA și BĂDESCU GETA au fost încadrate în categorie de salarizare inferioară muncii lor de 7/1.

Sus numitele pe lângă faptul că sunt elemente tinere sunt și foarte bune funcționare și devotate instituției.

Această nedreptate se datorește antipatiei pe care o are numitul ELEFTERIE NICULESCU față de sus numitele cât și de alte elemente tinere, al căror nume însă nu s-a putut obține.

Pe de altă parte numitul ELEFTERIE NICULESCU a făcut serioase intervenții pentru a încadra bine elementele susținute de el cum este cazul numitei GLODARIU MARGARETA.

În rândul salariaților ce prestează serviciul la garajele RATA se observă o nemulțumire prin faptul că Administrația nu se îngrijește de condițiunile în care prestează în momentul de față serviciul.

Astfel numitul VASILESCU AGAPIE spune că toate garajele nu sunt dotate cu materialele necesare și cu aparatele necesare pentru curățenie și regresare. În acest fel mecanicii sunt nevoiți a intra sub mașini pentru diferite reparații fără a avea rogojini pentru protecția îmbrăcăminteii cât și a sănătății.

Deși administrația cunoaște aceste greutăți, după cum continuă să spună numitul VASILESCU, în special ale mecanicilor, nu ia nici o măsură deși aceștia la rândul lor au cerut aceste revendicări să li se dea haine de protecție și rogojini care să înlocuiască foile de cort ce se întrebuințau în asemenea ocazii.

Salariații și tehnicienii atât cei din Centrala Gostatului cât și cei din provincie sunt nemulțumiți deoarece primul plan făcut pe anul 1950 a fost întocmit greșit, astfel că a trebuit să treacă mai mult timp pentru a se reface acest plan și așa s-a întârziat lucrările.

Serviciul Planificării din Gostat, trebuia ca la întocmirea planului să consulte și pe tehnicieni.

Contra acestei dispoziții numiții BEK FRITZ, ORĂȘEANU GHERASIM, TOPOR și EXARCU, sub motiv că nu au găsit pe tehnicienii indicați de a face această lucrare, au întocmit singuri exemplarele și le-au expediat la unități, fără nici o prelucrare în prealabil, cu dispoziția fermă de a fi terminate în 9 zile.

După cca. 20 de zile a venit pentru centralizare la control la Centrală și a fost găsită complet greșită această situație.

Pentru acest motiv s-au făcut din nou formulare, dându-se noi instrucțiuni pentru ca unitățile respective să refacă planul.

Această lucrare datorită greșelilor făcute a costat cca. 3.000.000 lei pentru imprimate și diurne, de asemeni s-a întârziat finanțarea unităților respective pe luna ianuarie a planificării materialelor de exploatare, fapt care determină neexecutarea anumitor sarcini din plan în timp util.

Spre exemplu, răsadnițele nu s-au putut face până la 15 februarie, deoarece Comlemnul nu a repartizat scânduri până la data respectivă, motivând că unitățile Gostatului, nu au un plan.

Tot pentru acest motiv nu li s-a repartizat materialul lemnos necesar sectorului viticol.

De asemeni, muncitorii de la Gospodăriile Agricole de Stat sunt nemulțumiți pentru faptul că Direcția Aprovizionării din Ministerul Agriculturii refuză să dea piesele necesare Unităților Gostatului, păstrându-le, pentru unitățile S.M.T.-ului.

Datorită faptului că această dispoziție este dată de către directorul BOȘ al Direcției Aprovizionării care este provenit din cadrele S.M.T.

În urma acestui fapt funcționarii Serviciului Magaziilor de la Gostat, au neplăceri din partea delegațiilor de la Serviciile exterioare, puși pe drumuri degeaba iar în al doilea rând sunt obligați să refacă în fiecare zi planul de aprovizionare, pentru a nu stânjeni executarea în termen a planului de reparațiuni.

Aceste lucruri au fost afirmate de numiții IONESCU FLORICA, NEAGU MARIA, și POPESCU GAVRILĂ.

De asemeni din cauza timpului neprielnic din toamna anului 1949 recolta cartofilor nu a fost bine condiționată încât peste iarnă s-au stricat foarte mulți.

Cu toate instrucțiunile date pentru izolarea cartofilor precum și a controlului ce trebuia făcut în timpul iernii la fiecare siloz, nedându-se destulă atenție a determinat stricarea a 60 vagoane de cartofi rezidenți la râia neagră, în jud. Suceava și cca. 20 vagoane de cartofi care s-au stricat în jud. Rădăuți.

La Uzinele Sovrom Transport din Brașov, delegații Gospodăriilor Agricole de Stat, trimiși să ridice piesele necesare unităților lor, până la eliberarea lor sunt ținuți câte o săptămână sau două.

În rândurile tehnicienilor de la Gostat se mai remarcă unele nemulțumiri cauzate de faptul că dispoziția dată de minister ca toate circularele cu caracter tehnic să fie trecute spre verificare pe la centrală, cu toate că aceste instrucțiuni sunt verificate în colectiv, totuși de la minister se reîntorc cu aceeași poziție tehnică și după așa zisa verificare.

În afară de acest fapt instrucțiunile întârzie cu câte 2-3 săptămâni, ajungând pe teren după perioada de lucru indicată în instrucțiunile respective.

Cele de mai sus sunt cunoscute de numitul DEDIU IOAN inginer.

În rândurile salariaților din Centrala Industrială Metalurgică Prelucrătoare, se observă o nemulțumire pentru faptul că un număr de cca. 40 salariați nu au primit concediul cuvenit pe anul 1949. Aceasta datorându-se unor modificări și schimbări suferite de către Centrala respectivă, astfel că era necesar ca salariații în cauză să fie permanenți la serviciu.

Întrucât Ministerul de Finanțe nu a alocat sumele necesare pentru plata concediilor aceștia cer să li se dea concediul în cursul acestui an, astfel după cum cer cei în cauză, vor concediul dublu, fapt ce a determinat vârfurile administrative să nu le aprobe, fixând un termen când toții salariații care nu au primit concediu să lichideze cu el până la 31 martie 1950, de la această dată anulându-se. Acestea sunt întărite de afirmația numitului ȘTEFĂNESCU NICOLAE, inginer la Ministerul Industriei.

În rândul salariaților din Telegraful Central se constată unele nemulțumiri și discuțiuni în ceea ce privește întocmirea tablourilor de concedii.

Aceasta de datorește faptului că majoritatea salariaților vor să plece în lunile iulie și august, astfel că vârfurile administrative în colaborare cu organizația de Partid și resp. asistenței sociale, au fixat concediile la fiecare salariat, după cum a crezut, căutând ca în lunile de sezon să plece în concediu cei care sunt suferinzi și evidențiați în muncă.

Salariații de la fabrica „21 Decembrie“, fost S.E.T. sunt nemulțumiți pentru faptul că o serie de muncitori au fost scoși din câmpul muncii și trimiși ca vârfuri conducătoare în alte întreprinderi unde s-au dovedit incapabili fie din rea voință sau că nu au fost capabili de muncile ce li s-au încredințat, de unde au fost îndepărtați și reprimiți în fabrică fiind puși tot în posturi de răspundere cu salarii mari.

Astfel numitul MARINCIU de la fabrica mai sus arătată a afirmat într-o ședință plenară ce a avut loc la această întreprindere că aceste nemulțumiri ce sunt în rândurile muncitorilor se datorește celor de mai sus și a cerut să i se spună dacă fabrica „21 Decembrie“ este mânăstire pentru pocăirea celor ce au greșit în altă parte.

Numitul MARINCIU a afirmat că conducerea fabricii în frunte cu directorul CRISTIAN STOICA tolerează și acoperă multe abuzuri cum a fost cazul unor muncitori care au fost prinși furând.

De asemeni, sus numitul a mai spus că a doua zi după ședință a fost chemat la direcțiunea fabricii și a fost ținut timp de 4 ore unde i s-a spus că cele afirmate de el în ședința plenară trebuiau aduse la cunoștința direcțiunii în mod confidențial și nicidecum în plenară.

Tot Marinciu mai spune că majoritatea muncitorilor sunt nemulțumiți și numai frica de a rămâne fără lucru și fără cartele îi mai ține în serviciu.

La întreprinderea de construcții din cadrul Comitetului Provizoriu al Capitalei, salariații sunt nemulțumiți de modul cum se poartă directorul Ștefănescu față de ceilalți salariați.

Sus numitul lucrează de unul singur când trebuie să ia o hotărâre, fără să întrebe colectivul.

Datorită comportării acestuia 3 ingineri și-au dat demisia, angajându-se în altă parte.

Dintre cei nemulțumiți face parte și inginerul RADU care este șeful șantierului de la spitalul Filantropia.

În rândurile Comitetului de Conducere a Băncii R.P.R cât și la ceilalți salariați se constată o vie frământare în sensul că toată conducerea cât și o parte din cei care

au posturi de răspundere mai mici ca a consilierilor, vor fi înlocuiți datorită trecutului lor dubios și anti-democrat.

În acest sens, circulă diverse zvonuri printre care se fac și preconizări cine va fi numiți consilieri.

Astfel numitul PREDESCU STAMATE funcționar al Băncii R.P.R. de la agenția Craiova, aflându-se în București în luna februarie, a spus că toți consilierii Băncii sunt îngrijorați, pentru că în curând vor fi înlocuiți de la conducere din diverse motive, după cum urmează:

Consilierul RĂDULESCU GHEORGHE va fi înlocuit de urgență pentru că a fost membru în P.N.L. Brătianu și a fost demascată cu ocazia verificării unor membrii de partid că susține elemente dubioase și antidemocrat precum și pentru faptul că tergiversează anumite lucrări, făcând în felul acesta să sufere bunul mers al serviciului.

Cele de mai sus, sunt susținute și de numita LELIA ȘTEFĂNESCU care face parte din comitetul sindical și care a afirmat față de Predescu că va fi numită consilier în locul lui Rădulescu.

De asemenea, Predescu a mai spus că consilierul CSAKANY BELLA va fi schimbat pentru faptul că a avut legături cu organizația Săgețile de Foc ale lui Horthy din Ungaria, iar în Banca R.P.R. din cauza lui a suferit mai multe direcții prin nerezolvarea lucrărilor la timp, cum este cazul Direcției Creditelor Industriale și a Serviciului Contencios.

Consilierul MAZILESCU va fi schimbat pentru faptul că are un trecut dubios și a făcut unele afaceri în bancă după cum continuă să spună Predescu.

Se remarcă o frământare ce a dat naștere la comentarii defavorabile pentru faptul că în Ministerul Metalurgiei și Industriei după verificarea membrilor de partid au fost excluse unele persoane care aveau funcțiuni de răspundere administrative, funcțiuni pe care le păstrează și în prezent și pentru care nu au dat dovadă că merită să facă față partidului.

Astfel numitul VICTOR GRIGORE intendent se manifestă nemulțumit pentru faptul că șeful Serviciului Auto care este numitul ROPCEA a fost exclus din partid pentru felul cum s-a purtat cu ceilalți muncitori din Serviciul Auto, fiind sprijinit de numitul BĂRBULESCU responsabilul organizatoric al Org. P.M.R. cum și de șeful atelierelor de reparații auto ANTONESCU care este de asemeni exclus din partid și continuă a-și păstra funcțiunile avute.

Sus numitul mai arată că nu a dispărut încă favoritismul care face să se treacă cu vederea asupra anumitor greșeli.

Numitul VICTOR GRIGORE mai spune că atât ROPCEA cât și ANTONESCU sunt bucuroși că au fost excluși din partid deoarece nu mai sunt obligați a participa la ședințe.

De asemeni se mai constată nemulțumiri că nu au fost îndepărtați din partid toți cei ce meritau acest lucru, cum este cazul numitului BOTEZ din Direcția Cadrelor și Învățământului, care mai înainte a fost magistrat și membri în Partidul lui Vaida Voevod.

Printre salariații Băncii R.P.R. se constată o vie satisfacție în legătură cu hotărârea luată de tov. ministru Vijoli de a retrograda din funcțiile de directori următoarele persoane care s-au dovedit a avea atitudini antidemocrate și a susține elemente dubioase care în urma verificării făcute de partid au fost declarați excluși.

Astfel este cazul numiților MIHALACHE CONSTANTIN, fost director al cadrelor administrative în prezent referent tehnic de specialitate; BENEȘ, ATANASIE VASILIU, ambii foști directori în prezent referenți tehnici și ALDOIU, fostul director în prezent trecut în c.d.

Cele arătate mai sus sunt afirmate de numiții DINU MIHĂILESCU și IONESCU ELENA.

Această satisfacție pentru eliminarea din serviciu a elementelor dușmănoase au avut posturi de răspundere, se remarcă și printre salariații soc. Alimentara, de unde au fost îndepărtați de la conducere inginerul ROMAN, GHERAR MOSCU și IONESCU BEJU, care în prezent se află arestați.

În legătură cu obținerea camerelor de locuințe la Oficiile de Închiriere printre solicitanți se remarcă nemulțumiri datorită faptului că unii funcționari de la aceste oficii iau șperțuri.

Astfel numita ȘOVA MARIANA domiciliată în str. Brezoianu 29, a spus că MIA BRAIA care în prezent este căsătorită cu cpt. VOLOGA pentru ca să poată obține o locuință pe care a solicitat-o acum câteva luni, la Oficiul de Închiriere, a dat șperț 10000 lei numitului GEORGESCU care funcționează la Oficiul de Închiriere nr. 31 în urma cărui fapt, Mia Braia a obținut un apartament pe str. Știrbei Vodă, vis-a-vis de Marele Stat Major și pe care în prezent îl locuiește.

În județ în orașul Oltenița, în rândurile salariaților din cadrul Comitetului Provizoriu cât și a celorlalte comitete din această plasă sunt nemulțumiri din punct de vedere al salarizării pentru faptul că o mare parte din ei au salariu până la 4.500 lei.

De asemeni, se mai remarcă nemulțumiri datorită faptului că pe cartele nu au fost distribuite săpun, paste făinoase etc. din luna octombrie 1949.

Problema aprovizionării cu alimente raționalizate, frământă majoritatea salariaților administrativi din orașul Oltenița, deși iau masa la cantina Comitetului, au și familii care nu se pot aproviziona pe cartela de alimente.

Astfel sunt nevoiți să se aprovizioneze de la bursa neagră.

În rândurile țăranimii sărace din comuna Valea Dragului jud. Ilfov, s-au înregistrat nemulțumiri datorită faptului că, Comitetul Provizoriu al acestei comuni care este compus din numiții GH. PANAITESCU secretar, NICOLAE ST. PENE zis HAPCHI, vicepreședinte și agentul agricol MIHAIL I. CHIRAN, nu depun destulă insistență în cadrul pregătirii campaniei însămânțărilor de primăvară, ci favorizează pe unii chiaburi și elemente exploatoare, făcând chefuri împreună cu ei, iar cu ocazia diferitelor munci și impuneri la cotele de colectare caută să-i favorizeze în felul acesta pierzându-și prestigiul în fața țăranimii sărace și îndepărtându-se de la linia partidului.

Acest caz a fost semnalat de către Biroul de Securitate respectiv și Comitetul Provizoriu al plășii Vidra cât și Organizației P.M.R. a plășii, însă nu s-au luat nici un fel de măsuri de îndreptare.

În perioada 27 ianuarie-28 februarie în Aparatul de Stat au fost identificate următoarele elemente dușmănoase.

STĂNCIULESCU NICOLAE, funcționar la Banca R.P.R. a fost membru activ în mișcarea legionară și a activat în cuibul legionar „Ostași Români“. A fost membru în P.N.Ț. Maniu. În prezent are atitudine dușmănoasă. Este exclus din P.M.R.

COSÂMBESCU TEOFIL, funcționar la Banca R.P.R. lansează zvonuri tendențioase.

VIJOLI BARTOLOMEU, director la Secretariatul General din Societatea Telecomunicații, este cunoscut ca legionar în timpul guvernării legionare a botezat un copil cu numele de Codreanu.

Sus numitul desconspiră referințele despre persoanele care se dau la această direcție.

IONESCU ALEXANDRINA zis SANDA, funcționară la Ministerul Muncii, a fost legionară și are atitudini antidemocrate.

TRAUTESCU ALEXANDRU, revizor la Revizoratul Regional C.F.R., s-a dovedit a fi un element dușmănos regimul democrat prin manifestările sale.

HUSON NICOLAE, din Ministerul Metalurgiei și Industriei Chimice are manifestări antisovietice.

Propuneri

Opiniam ca în instituțiile de stat să se aibă în vedere salariații care au un salariu între 3-5000 lei pentru a le veni în ajutor cu ocazia noilor încadrări.

Să se ia măsuri de îndreptare la instituțiile care nu se îngrijesc de dotarea cu cele trebuincioase personalului tehnic (cum este cazul RATA).

Referitor la salariații care s-au dovedit că au atitudini antidemocrate și o purtare nedemnă, nefiind pe linia trasată de partid, să se ia măsuri pentru a duce o muncă de lămurire cu ei și a fi sancționați în raport cu greșelile comise.

A.S.R.I., fond documentar, dosar 8930, f. 493-499.

27. 1950 martie 22. *Proces-verbal privind activitatea Sectorului de Agitație desfășurată în centrele industriale pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră și la sate având drept țintă lupta împotriva chiaburilor și demascarea imperialiștilor (fragment).*

[...]

În luna decembrie sub conducerea directă a sectorului de agitație au avut loc în 7 centre industriale importante, cursuri de agitație de 12 zile pe ramuri de producție (siderurgie, mine, petrol, etc.) prin care au trecut 400 de activiști recrutați dintre responsabilii comisiilor de agitație județene și cei mai buni agitatori. Seria din Arad a fost formată numai din femei. Programul și materialul a fost pregătit de sectorul

de agitație, insistându-se în mod deosebit în aplicarea pe teren a metodelor practice a muncii de agitație. Aceste acțiuni au contribuit la întărirea muncii de agitație.

În legătură cu intensificarea muncii politico-culturale la sate în perioada de iarnă colectivul de agitație a contribuit la elaborarea instrucțiunilor precum și la controlul aplicării lor pe teren în 19 județe; în urma controlului făcut și pe baza rapoartelor și din alte județe s-a scris un articol în „Scânteia“ la „Viața de Partid“.

În ianuarie și februarie, pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră, s-au organizat cu ajutorul sectorului de agitație trei cursuri de agitație de câte 12 zile cu responsabilii muncii de propagandă și agitație din organizațiile de bază și cu cei mai buni agitatori; prin aceste cursuri au trecut 175 de tovi.

În sectorul socialist din agricultură și la sate, prin deplasările colectivului, s-a îndrumat și controlat munca de agitație, intensificând munca de agitație prin trimiterea celor mai buni agitatori și activiști, dându-se atenție deosebită satelor unde existau cereri de a constitui Gospodării Agricole Colective. În județele unde au fost agitatori care au refuzat să intre în G.A.C. s-au dat îndrumări ca aceștia să fie schimbați.

Colectivul de agitație a contribuit la pregătirea diferitelor materiale și instrucțiuni privind problema țărănească; a contribuit în mod efectiv, cu ocazia înființării G.A.C. în primăvara aceasta, la pregătirea și inaugurarea lor.

Prin deplasările colectivului de agitație au fost ajutate Comitetele județene în acțiunea alegerii Comitetelor de pace. Din inițiativa sectorului de agitație Editura P.M.R., și Ministerul Artelor au editat 100.000 plicante „Lupta pentru pace“ și 60.000 plicuri cu diferite broșuri pentru întreprinderi, sectorul socialist din agricultură și pentru sate. 20% din aceste plicuri au fost editate în limba maghiară. Aceste plicuri au fost difuzate într-un cadru festiv celor mai buni agitatori.

Pentru a veni în ajutorul colectivului de agitație al capitalei s-a ținut la C.C. în ianuarie o ședință de rapoarte și analiză a muncii, repartizându-se cu această ocazie fiecărui tovarăș din colectivul de agitație un sector de mare întreprindere, pentru o mai strânsă legătură cu capitala.

S-au mai organizat consfătuiri de câte 2 zile la Arad, Brașov, Mehedinti, Bacău și sectorul IV Roșu din Capitală cu colectivele de agitație și propagandă din principalele organizații de partid din întreprinderi și sectoare, unde s-au dat rapoarte pe probleme urmate de discuții.

În ultima vreme deplasările pe teren au fost organizate de sectorul de agitație care a ajutat tovarășii cu mai puțină experiență cu munca pe teren.

Conținutul carnetului agitatorului în această perioadă s-a îmbunătățit calitativ aducând colaborări de jos din câmpul muncii. Există o rețea de corespondenți în județele mai importante recrutați după indicațiile sectorului de agitație. Carnetul a crescut și cantitativ de la 120.000 – 210.000.

Toate carnetele apărute în această perioadă s-au încadrat în sarcina centrală a partidului nostru, lupta pentru pace; s-au scos 2 carnete speciale consacrate exclusiv luptei pentru pace.

Majoritatea carnetelor au cuprins material documentar asupra U.R.S.S. și țărilor de democrație populară și de demascare a lagărului imperialist.

Au fost scoase 2 numere speciale pe ramuri de producție.

Greutăți: Colectivul de agitație a fost în toată această perioadă cu mult sub numărul de tovi, necesari și încă din aceștia au fost ridicați tovarăși în alte munci fără a mai fi înlocuiți. Din această cauză colectivul a avut slabe posibilități de a se pregăti și a lua măsuri preventive legate de munca de agitație într-o serie de probleme: aprovizionări, colectări, lemne, tichete.

Lipsuri: Deși colectivul a avut un plan de muncă nu s-a urmărit sistematic realizarea acestui plan. Nu s-a urmărit organizarea model a muncii de agitație; legătura colectivului cu organizațiile de masă și sectoarele de mari întreprinderi; cursurile de agitație n-au mai fost în centrul preocupărilor și astfel în unele județe ele nu mai funcționează. Nu întotdeauna sectorul a luptat suficient pentru a obține sprijinul presei centrale și locale a ceea ce a dus la lipsă de material pentru agitatori.

N-au existat legături organizate cu unele organe și instituții de stat care prin specificul muncii lor ar fi constituit un punct de orientare în muncă; de asemenea nici cu C.G.M. și mai ales cu Uniunile Sindicale n-au fost legături organizate.

Nu s-a sprijinit suficient munca de agitație pe Canalul Dunăre-Marea Neagră.

După o perioadă de deplasări permanente a urmat o perioadă de studiere a materialelor și problemelor ceea ce a dus la o ruptură de probleme ce se puneau pe teren.

În ceea ce privește carnetele speciale pe ramuri de producție s-au luat sarcini care depășeau capacitatea colectivului, pe lângă aceasta la carnet există o muncă sectară nereușindu-se să se creeze un colectiv larg de colaboratori.

Nu există nici un plan pe probleme pentru mai multe numere ale carnetului.

O lipsă a colectivului și a tov. Cărcimărescu personal este că nu s-a ținut ședințe de analiză a muncii, n-a reușit să controleze îndeplinirea sarcinilor, n-a existat o evidență a sarcinilor.

Cu toate greutățile și lipsurile sectorului, munca de agitație, comparativ cu perioadele trecute, s-a îmbunătățit dar nu în ritmul sarcinilor mereu crescânde. Este necesară întărirea și completarea colectivului.

După un raport tov. Cărcimărescu dă citire proiectului de plan pe 3 luni.

Tov. Vass: Accentuează asupra faptului că agitația a muncit, nu suficient, dar mai mult decât a reieșit din raport, în ceea ce privește popularizarea Uniunii Sovietice, străduindu-se să popularizeze expozițiile ARLUS, broșuri ca: „O pildă măreață“ etc., interesându-se în deplasări de activitatea ARLUS-ului.

Agitația s-a organizat, în general, controlul asupra ei la fel, aceasta ne-o arată exemplul agitației la S.M.T. și G.A.C. a cursurilor de agitație sistate. Încă o lipsă cu care trebuie să lupte sectorul de agitație sunt metodele de răspândire a formelor și experiențelor de agitație. Carnetul agitatorului este o metodă dar nu pare suficient; trebuie să se ceară în această direcție ajutorul presei centrale.

Va trebui, acolo unde sunt cabinete de partid să fie mobilizate în sprijinul agitației; să dăm mai mult material la dispoziția agitatorilor.

În sectorul agitației au fost improvizații începând de la tov. Vass. N-a existat o suficientă planificare a muncii, perseverență pentru aplicarea unor metode de

control și ajutor al muncii. Nu s-a reușit să se îmbine perioadele de deplasări pe teren cu perioadele de nedepasări, când tovarășii au stat aici.

Tov. Goldberger: Sectorul de agitație și-a îmbunătățit munca iar agitația s-a simțit într-o serie de acțiuni. Însă nici raportul și nici proiectul de plan de muncă nu se vorbește de lupta de clasă de la țară, de ascuțirea acestei lupte, în ce măsură materialul nostru este sau nu, un ajutor pentru agitatori în lupta împotriva chiaburilor. Partea cea mai slabă a agitației noastre este agitația la țară. Este necesar ca planul de muncă să se preocupe de această problemă. Accentul să se pună asupra câtorva G.A.C., G.A.S. și S.M.T., din centrele importante care să fie model de organizare și agitație.

Problema evidenței sectorului de agitație este foarte importantă și din raport a lipsit acest lucru; planul de muncă să se ocupe și de această problemă. De asemeni e timpul ca metoda de muncă a sectorului să fie stabilită; să se facă ședințe săptămânale cu cei care sunt aici, să se urmărească ce s-a realizat din planul de muncă.

Tov. Răutu: Raportul a arătat o serie de realizări pozitive; sectorul de agitație a depus o muncă serioasă, a ajutat organizațiile de partid sub diferite forme.

Dar raportul n-a dat suficientă atenție lipsurilor din care noi trebuie să învățăm. Lipsuri ca de exemplu campania de însămânțări care n-a fost aproape deloc organizată. Și aceasta e valabil și pentru colectări și G.A.C. – Acțiunile economice ale partidului trebuie să fie dinainte pregătite, mai ales cunoscând nivelul scăzut al județelor, pentru a evita întârzierile. Deși sectorul de agitație are greutăți – lipsa de cadre – totuși se poate face cu ajutorul tovarășilor din colectivul Carnetului Agitatorului.

Pentru că nu putem cuprinde toate sectoarele dintr-o dată, să ne planificăm pentru o perioadă de 3 luni câteva centre importante de pildă: Canalul, I.S.S. Hunedoara, etc., ca să putem întări în aceste sectoare agitația.

Trebuie să facem față unor chestiuni ca: sectele care sunt active, iar activitatea agitației în acest domeniu e foarte abstractă; sau propaganda titoistă în Banat unde munca politico-culturală e slabă. Aceste chestiuni trebuie să constituie o preocupare pentru sectorul de agitație.

În sectorul socialist în agricultură este o mare slăbiciune lipsa unei evidențe a muncii de agitație în fiecare G.A.C.; trebuie organizată aceasta. În domeniul industrial sectorul de agitație e rupt de unele probleme economice și nu duce agitație în jurul lor. Problema scăderii calității produselor este o preocupare a C.G.M.-ului și ar trebui să fie și pentru sectorul nostru de agitație, dar lipsește legătura cu C.G.M.; asemenea neajunsuri trebuiesc lichidate și pentru aceasta trebui împărțit colectivul pe probleme.

Tov. Răutu arată sarcinile care vor veni și pentru care sectorul de agitație trebuie să se pregătească.

Alegerea Sfaturilor Populare, în legătură cu aceasta să se îmbunătățească munca de agitație la sate.

Acțiunea pentru pace: transformarea comitetelor de luptă pentru pace într-un activ pe care agitația să-l poată folosi în demascarea dușmanului.

E timpul ca agitația să deschidă focul împotriva încercărilor imperialiștilor de a se strecura în aparatul de stat și în alte părți. Agitatorii să știe și să arate muncitorilor că aceștia trebuie să fie demascați. Să concretizăm acțiunile noastre pentru vigilență, să vedem câți dușmani au prins agitatorii noștri.

Propune ca planul de muncă să mai cuprindă rapoarte verbale de la 2-3 responsabili de secție de agitație și propagandă, cu responsabilii comisiilor de agitație. Este de acord cu propunerea tovarășului Goldberger pentru a întări agitația în câteva G.A.C. Gazetele de perete să treacă la sectorul de agitație.

Colectivul de agitație va fi întărit dar până atunci trebuie să facă față cu forțele proprii; trebuie întărită legătura cu organizațiile de masă și să fie ajutate în muncă. Planul de muncă să fie îmbunătățit, concretizat.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar 22/1950, f. 2-8.

28. 1950 martie 22, București. *Stenograma ședinței de instrucțaj făcut de Gh. Gheorghiu-Dej, cu brigada de partid care urma să plece la Canalul Dunăre-Marea Neagră.*

Au participat la ședință toții: Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, L. Răutu, D. Petrescu, Raia Vidrașcu, Gh. Marussi, Cornel Onescu, Nițescu și I. Haber.

Tov. Gheorghiu: Din cele câteva vizite făcute la Canal s-a căpătat impresia că deja s-a creat un spirit propriu Canalului, au început lucrări foarte întinse și sunt în curs de permanentă perfecție.

Ceea ce ne-a izbit pe noi ca neajunsuri – poate să fie numai o impresie – că organizația de partid de la Canal lucrează slab. Nu are suficientă legătură cu masa. În unele locuri pare să fie izolată cu totul de mase, așa se face că inspectând unul din punctele de la Canal, interesându-se cum sunt cazați, cum stau cu alimentația, s-a strâns o masă de oameni în fața cantinei destul de importantă, care avea ceva de spus. Noi am crezut mai întâi că este o demonstrație. Una din femei care a ieșit din masă, a raportat că se exercită o presiune asupra oamenilor, se plângea împotriva celor care aveau muncă de răspundere în acel sector. Că mâncarea nu este ca lumea, că îi silește la treabă, că nici cei de la punctul sanitar nu se interesează de starea sănătății oamenilor, că în loc să le dea sfaturi în privința sănătății îi batjocoresc, și diverse nemulțumiri.

Ceilalți o susțineau. La un moment unul din cei de acolo a intervenit: „Lasă, că te știm noi că ești rea de gură!” Poate să fie și un om nepregătit, dar el nu trebuia să-și permită acolo. Atunci a întrebat-o de ce nu a spus până acum și de ce o spune tocmai acum și nu i-a spus lui. Asta arată felul birocratic cum lucrează oamenii.

La intrarea în camerele organizației de partid este un afiș că intrarea e strict interzisă.

Se pare că organizația de partid de un timp destul de bunișor a dat o atenție deosebită problemelor administrative, problemelor propriu-zise de Canal, de

organizare a muncii, de înlăturarea defecțiunilor în rezolvarea diverselor probleme de șantier și că treptat înlocuia chiar aparatul administrativ. Aparatul administrativ – nu vorbesc în întregimea lui, dar probabil unor elemente le-a venit bine socoteala aceasta, pentru că le-a convenit să se amestece organizația de partid, pentru ca, atunci când s-a întâmplat ceva să spună că nu sunt ei de vină, ci organizația de partid. În loc ca organizația de partid să păstreze rolul de control, să sprijine conducerea tehnică, administrativă, s-o îndrepte, să reclame dacă sunt asemenea cazuri, chiar sus de tot, însă hotărârea să aparțină direcției, acolo și organizarea administrativă și tehnică, pentru că întreaga răspundere s-o poarte ei și nu organizația de partid, pentru ca nemulțumirile care în mod firesc se produc ici și colo să nu se descarce ca într-un paratrăsnet în organizația de partid. Masa să vadă în organizația de partid, sfătuitorul, conducătorul, care întotdeauna vine și le dă un sfat, fără să submineze autoritatea administrației. Dacă omul are dreptate să-i spună acest lucru și atunci însăși conducerea administrativă și tehnică ia măsuri. Se întâmplă de multe ori să fie făcute observații în mase de felul cum se utilizează mașinile, materialele, dacă se face risipă, sunt inițiative foarte frumoase.

Folosind metoda de a se adresa din când în când jos mobilizează masa, ține trează grija și atenția conducerii că într-un moment sau altul o să vină cineva care să-i tragă la răspundere.

Nu sunt nemulțumiri generale, însă sunt unele motive care dau loc la nemulțumiri.

Mâncarea se gătește bine, mâncare substanțială cu excepția câtorva locuri și asta numai din vina organizației de partid. Trebuie să aleagă cei mai potriviți, cei mai legați de mase, cu autoritate în masă, să controleze dacă se dă alocația respectivă de alimente, dacă se pregătește în condițiuni igienice, dacă nu se fură, ba chiar să stabilească menu-ul.

De lucrul acesta se folosesc elementele dușmănoase care sunt la Canal. Altfel nu pot să-mi explic sensul nemulțumirilor care mi-au fost aduse la cunoștință. Cine a mobilizat masa care m-a așteptat afară?

Organizația de partid nu pleacă urechea la masă, sunt izolați, nu se preocupă de toate problemele care frământă masa și am văzut mai cu seamă că e lipsa de preocupare de problemele culturale și politice.

Se face ceva treabă, dar este infinit insuficient față de ceea ce trebuie să fie. Noi nu facem numai un Canal, acolo trebuie să construim odată cu acest Canal și omul, pregătit din punct de vedere politic, să iasă agitatori, propagandiști buni, să iasă organizatori buni, să iasă oameni cu pregătire profesională, cu calificare tehnică înaltă. Acolo noi experimentăm tot ce vreți și în materie de organizare, a construcțiilor lucrărilor de proporții și a normelor și întrecerilor. Este un laborator, care în timp de 4-5 ani cât o să dureze munca la Canal, trebuie să ne dea după un plan anumit un număr de oameni calificați, disciplinați, cu un nivel de conștiință ridicat, cu nivel politic, cu experiență de organizare, conducători de șantiere.

Dar s-au găsit acolo și oameni care n-au nimic comun cu Canalul, prostituate, vagabonzi, elemente lumpenproletare, care pot să îmbolnăvească sufletește masa.

Tov. Gheorghiu: Trebuie să vă documentați acolo asupra felului cum lucrează Partidul, dar amănunțit, temeinic, cum funcționează organizația de partid, cum își organizează munca, dacă cuprinde sau nu munca. Despre relațiile dintre organizația de partid și administrație, dacă înlocuiește sau nu administrația, dacă este o anexă a administrației. Dacă organizația de partid are un plan de lucru, de ex. în legătură cu viața internă de partid ce preocupări au și de văzut o perioadă de câțva timp, de ce s-a ocupat organizația de partid. Trebuie să stați de vorbă nu numai cu conducerea organizației de partid de sus, ci și cu membrii de partid de jos. De văzut dacă organizația de partid lucrează numai în funcție de ce văd, sau analizează situația și-și propun sarcini? Ce rezultate a dat munca de ridicare a spiritului partinic, al simțului de răspundere partinic, legat cu sarcinile care le-au fost date. Cum își țin ședințele și ce probleme au la ședințe. Dacă îi scot din lucru pentru ședințe pe socoteala lucrului de la Canal.

Cum conduce acolo partidul școlile, seminariile. Cum se asigură linia partidului în activitatea sindicală. Cum funcționează sindicatul, organizațiile de masă, tineretul. De câte ori într-un timp anumit au fost acolo organizate momente politice despre situația politică, despre situația politică de la Canal. Ce manifestări culturale au avut loc, subiectele tratate. Cum este privită presa de partid. Studiul problemelor clasicele marxism-leninismului. (Cum este situația cu bibliotecile, dacă sunt cărți, dacă sunt suficiente, cum se citesc, se îngrijește cineva de lucrul acesta, dacă cineva urmărește această treabă). Dacă se ocupă de problemele de cultură generală, dacă sunt preocupări permanente de problemele culturale. Cum este organizată viața culturală. Desigur, dacă nu este această preocupare este loc de a organiza altceva decât viața culturală, de a se ocupa de alte lucruri. Dacă au puncte de cinematograf, ce filme au fost acolo. Dacă au fost echipe teatrale, ansamble. Dacă au și acolo organizate echipe. Dacă există un program, un plan cu probleme culturale, artistice, distractive. Aici poți să pui oameni capabili să prindă câteva momente caracteristice frământărilor de la Canal, pentru a biciui, pentru a lua sub foc anumite scăderi, lipsuri de acolo. Motive se pot găsi foarte bune. S-au făcut și ceva cântece, se lucrează și la o piesă. Acestea nu le poți face decât dacă cunoști viața de acolo, frământările, oamenii.

Să vă documentați asupra tuturor acestor lucruri, întrebând, aprofundând întrebările și să vă împărtășiți treaba în așa fel ca să nu fiți cu toții într-un loc, să puteți cuprinde toată rețeaua de la Canal.

Să aruncați un ochi și la aparatul administrativ. În principal vă duceți pentru a vă documenta asupra felului cum își face activitatea organizația de partid sub toate raporturile și de văzut cum este cu munca culturală.

Întreaga documentare s-o sistematizați ca să faceți un scurt raport cu observațiile, cu constatările pe care le-ați făcut acolo și să faceți propuneri concrete pentru îndeplinirea lucrărilor de acolo, pentru îndeplinirea sarcinilor organizației de partid, tineret, sindicat.

(În activitatea surplusurilor de contingente văd posibilitatea de a face din aceste unități cadre tehnice și politice, organizatorice, în proporție de masă. Trebuie făcute și câteva unități de excavatoriști, braghetiști din surplusul acesta de

contingent. Acolo sunt și sectanți, care sunt foarte periculoși, fac propagandă, descompun. Cred că de acolo de la Canal trebuie scoși. Băieții de la surplusul de contingent vor primi și arme și întreaga pază să nu fie făcută de oricine, ci să fie făcute de aceste unități disciplinate).

Voi n-o să dați de acolo directive. Trebuie să vă purtați așa fel ca oamenii să nu aibe frică, să nu se sperie. Să vă strângeți din când în când. Să căutați să spargeți zidul care se ridică de multe ori între noi și cei cu care stăm de vorbă, ca să nu stea în gardă. De căutat să deschidem inima oamenilor, de stat de vorbă cu membrii de partid, de văzut cum lucrează și cei care au răspundere acolo, poate să fie niște dictatori.

Lipsurile trebuie să ne intereseze, stările nesănătoase, neajunsurile.

Să întărim, ca urmare a analizei pe care o s-o faceți, munca în legătură cu organizația de partid, tineret, sindicat, să putem lua cele mai bune măsuri, să facem un model de organizație de partid acolo. (Este cea mai grandioasă lucrare pe care o facem. Poate o să cereți să trimitem oameni acolo pentru un timp, fie pe linie de organizare, fie pe linie politică, eventual anumite schimbări care vor trebui făcute.

Va trebui să vedeți și pe tov. Mihai ce metode folosește, dacă nu introduce metode marinărești, să nu producă frică).

Disciplina n-a intrat încă în sângele oamenilor, nu sunt încă pătrunși de disciplina în muncă.

Trebuie pusă la punct întrecerea socialistă, organizată în toate domeniile.

Desigur că vârful preocupărilor organizației de partid trebuie să fie îndreptată spre lucrare. Însăși munca politică, momentele politice să fie legate cu Canalul.

Tov. Chișinevschi: Tov. Gheorghiu a cuprins problema. După așa un instructaj totul este clar. Vroiam să mă refer asupra unor lucruri de amănunt.

În primul rând trebuie ținut cont în munca de acolo de sesizare, de faptul, că construcția Canalului, în sistemul tuturor construcțiilor din țara noastră și în sistemul muncii noastre de partid este o sarcină centrală. Nu întâmplător Direcția Canalului depinde de Consiliul de Miniștri și nu este întâmplător că și pe linie de Partid răspunde tov. Gheorghiu de această muncă. Aceasta trebuie să fie ca o orientare în descoperirea tuturor lipsurilor de la Canal. Este prima uriașă construcție a sute de mii de oameni care construiesc cu totul altfel decât am construit și am moștenit, construim într-un fel nou, din inițiativa Partidului. Pornind de la această idee centrală a instructajului tov. Gheorghiu, pentru a dovedi că apreciem așa, trebuie să organizăm munca după modelul nou. A nu scăpa răspunderea. Trebuie văzut dacă în întreaga activitate este precizată răspunderea fiecărui membru de partid, începând de la secretarul organizației de partid, secretarii organizațiilor de bază, membrii de partid, dacă știu ce sarcini au. Cum își aplică fiecare sarcina. Să avem un plan clar, pentru cunoașterea oamenilor, a cadrelor. De acolo o să apară buni conducători de întreprinderi, conducători de stat, de partid, bărbați de stat, oamenii noștri, educați de noi în muncă.

În al doilea rând în ce măsură a pătruns acolo, cum a fost prelucrat și cum se simte în munca de partid începutul spiritului după ultima Plenară a noastră, în ce măsură aplică critica și autocritica și cum le aplică și în ce măsură se ocupă

educarea vigilenței membrilor de partid și în masă împotriva uneltirilor dușmănoase, a zvonurilor etc.

La stabilirea răspunderii este foarte necesar, atunci când se vede că s-au dat sarcini, trebuie constatat ce fel de sarcini a dat organizația de partid secretarilor de celulă, membrilor de partid, cum se aplică. Dacă se observă că o sarcină dată n-a fost bine primită, ce spun oamenii.

Pe baza unei astfel de documentări conducerea partidului va putea într-adevăr să cunoască bine situația. Misiunea voastră este o misiune de sesizare, un îndreptar.

Tov. Gheorghiu s-a oprit asupra muncii culturale, de propagandă la Canal. În special acolo unde este o masă așa pestriță și probleme așa multe care stau în fața noastră acolo, întregul sistem al muncii culturale pe linie sindicală trebuie să fie de un nivel mai superior decât oriunde. Presa, calitatea ei, participarea oamenilor în presă, dacă se ține cont de observațiile critice din presă. Dacă avem ziare de perete. Câte. Cum participă oamenii la aceste gazete. Cine este redacția, dacă sunt oameni verificați, dacă nu cumva gazeta de perete se transformă în batjocorirea oamenilor, trebuie văzut și acest lucru. Trebuie controlate cu foarte mare grijă bibliotecile, dacă s-au trimis cărți acolo, ce cărți, de unde, câte volume sunt, dacă nu se introduc cumva cărți greșite, dacă sunt cărți marxist-leniniste, romane, dacă sunt cărți sovietice, cărți despre construcție. Cum este organizată activitatea artistică, pe linie de partid, sau de organizația de masă, cum este îndrumată.

De văzut cine vine din București, pentru că de aici se dau directive, dar de văzut dacă au fost.

Trebuie văzut în ce măsură îndrumează organizația de partid activitatea sportivă. De aici din București s-au fixat diferite lucruri. De văzut dacă au mijloace, dacă se ocupă de educația politică a sportului, dacă din București Comitetul de Cultură Fizică și Sport dă destulă importanță, dacă este un responsabil care se ocupă de aceste probleme, ce au făcut acolo.

Fiecare o să-și noteze discuțiile cu oamenii. Este de dorit ca după o zi de muncă să fie totalizate, Aceasta ca sistem de muncă. Apoi la sfârșit de redactat un document amănunțit, pe compartimente.

Propune ca tov. Răutu să fie șeful brigăzii acestea.

Tov. Răutu: O să împărțim munca și pe probleme și pe teritorii. O să trebuiască să stăm acolo vreo 5-6 zile. Aș propune să plecăm vineri. Măine facem o ședință ca să elaborăm planul de activitate.

Tov. Gheorghiu: Să vă faceți un plan de lucru, să vedeți traseul. Sunt de acord să plecați vineri.

Tov. Petrescu: Aș ruga ca unul din doi, sau tov. Marussi sau tov. Nițescu să nu plece.

Tov. Răutu: În orice caz sunt de părere ca tov. Marussi să plece.

Tov. Chișinevschi: Trebuie văzut și cum funcționează școlile tehnice.

Tov. Răutu: După ce terminăm acolo comunicăm comitetului ceva din constatările noastre?

Tov. Gheorghiu: La început este bine să facem o ședință.

Tov. Gheorghiu: Da.

Au participat la această ședință toții:

Gheorghiu-Dej, I. Chișinovschi, L. Răutu, D. Petrescu, Raia Vidrașcu, Marussi, Onescu, Nițescu și Haber.

Brigada de partid care pleacă la Canal e compusă din toții:

L. Răutu
Raia Vidrașcu
Cornel Onescu
Marussi
Haber

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar 22/1950, f. 2-8.

29. 1950 martie 22. *Ordin general nr. 12 al Ministrului Apărării Naționale privind numirea generalului-maior Leontin Sălăjan, Nicolae Ceaușescu și William Suder în funcțiile de ministru adjunct la Ministerul Apărării Naționale.*

În urma Hotărârii Consiliului de Miniștri și conform Decretelor Prezidiului Marii Adunări Naționale specificate mai jos, s-au făcut următoarele schimbări în conducerea Armatei Republicii Populare Române:

1. Cu **Decretul nr. 229** din 18 martie 1950, generalul-maior Leontin Sălăjan a fost numit Ministru Adjunct la Ministerul Apărării Naționale și Șef al Marelui Stat Major.

2. Cu **Decretul nr. 232** din 18 martie 1950, generalul-maior Ceaușescu Nicolae a fost numit Ministru Adjunct la Ministerul Apărării Naționale și Șef al Direcției Superioare Politice a Armatei.

3. Cu **Decretul nr. 233** din 18 martie 1950, generalul-maior Suder William se numește Ministru Adjunct la Ministerul Apărării Naționale pentru probleme care privesc Spatele Armatei.

Conform ordinului ministrului Apărării Naționale, prezentul ordin va fi adus la cunoștința tuturor cadrelor Armatei.

Arhivele Militare Române, fond Direcția Secretariat, dosar 17, f. 152.

30. 1950 martie 22. Notă în legătură cu necesitatea prezenței unor consilieri sovietici pentru construirea Teatrului Național, specialiști pentru operă și balet care au făcut și obiectul tratativelor în vederea încheierii noului acord economic cu U.R.S.S.

În legătură cu tehnicienii sovietici necesari pentru construcția Teatrului Național din București, și anume: un arhitect specialist în construcții de teatre, un inginer specialist în construcții de scene, un inginer specialist în probleme de acustică și un inginer electrician, s-au făcut diferite intervenții începând din anul 1948.

Ultima intervenție a fost făcută prin Ministerul Afacerilor Externe la începutul lunii august 1949. La 18 august 1949 Ministerul Afacerilor Externe a primit o notă din partea Ambasadei U.R.S.S. în R.P.R., prin care se făcea cunoscut că Guvernul sovietic va trimite în scurtă vreme acești specialiști împreună cu cei ceruți pentru fizică, cultură și sport.

Problema specialiștilor pentru Teatrul Național a figurat și în lista pe care a înaintat-o o delegație economică română condusă de tov. Bârlădeanu, cu prilejul tratativelor pentru încercarea noului acord economic cu U.R.S.S.

După audiența pe care a avut-o la 28 decembrie 1949 la tov. Lebedev, Președintele Comitetului pentru Artă al U.R.S.S., în cadrul căreia am ridicat din nou această problemă împreună cu celelalte privind ajutorul în cadre pentru Ministerul Artelor, am fost întrebat prin Ambasada R.P.R. din Moscova, la ce dată ar fi oportun să sosească specialiști care pot fi trimiși imediat, adică acei pentru operă și balet și un arhitect și un inginer constructor pentru Teatrul Național. Am propus data de 1 februarie. Cei trei specialiști au sosit la 30 ianuarie pentru operă și balet. Cu prilejul ultimei audiențe pe care am avut-o la tov. Bespalov, vicepreședintele Comitetului pentru Artă al U.R.S.S., am ridicat din nou problema lor și am primit asigurări că nu vor întârzia.

La data de 18 august 1949 ministrul nostru a primit de la ambasada ns. din Moscova o adresă (nr. 345) prin care comunică răspunsul ministrului Afacerilor Externe U.R.S.S. la cererile noastre repetate și anume că: Guvernul U.R.S.S. a decis să trimită în R.P.R. specialiști ceruți de noi: 3 ingineri pentru construirea Teatrului Național precum și specialiști pentru construirea studiourilor de cinematografie.

Nota verbală prin care ministrul a cerut aceste ajutoare, trimisă ambasadei U.R.S.S. la București cu data de mai 1949 și revine la notele trimise anterior adică la 19 ianuarie 1949 și alte 2 la 31 ianuarie și 5 martie 1949“.

V.E. CHIVU

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 165/1950, f. 62.

31. 1950 martie 24. Proces-verbal încheiat în urma discuțiilor purtate de ministrul-adjunct M. Jianu, general-maior A. Nicolschi și colonel G. Birtaş pe tema folosirii în diferite munci a deținuților din penitenciare.

PROCES-VERBAL

Astăzi, 24 martie 1950, colectivul format din tov. ministru adjunct Jianu Marin, general maior Nicolschi și tov. colonel Birtaş Gavrilă, au luat în discuție problema folosirii deținuților din penitenciare, la diferite munci în interior și exterior, căzând de acord asupra următoarelor propuneri:

1. Vor putea fi folosiți *la șantierele de lucru de la Canalul Dunăre-Marea Neagră*;

a. Condamnații pentru port ilegal de armă și pentru trecere frauduloasă de frontieră, cu pedepse până la 12 ani.

b. Condamnații cu pedepse până la 10 ani, pentru infracțiuni politice ca:

– uneltiri împotriva ordinii sociale și anume: răspândirea de zvonuri s-au informațiuni false, privitoare la situația economică a țării, nemulțumiri ale populației etc. (art. 198 C.P.); instigarea locuitorilor de a se ridica contra ordinii constituționale și sociale și uneltirea contra ordinii constituționale și sociale și uneltirea contra ordinii sociale (art. 207-209 C.P.); încercarea de a provoca răzvrătire (art. 210 C.P.); producerea dezordinii în stat pentru uzurparea de funcțiuni militare (art. 212 C.P.); crimele și delictele prevăzute de art. 213 și 214 C.P.

– Omiterea denunțării infracțiunilor contra liniștei publice (art. 337 C.P.) adică a asocierii pentru comitere de crime și delictes (art. 315 C.P.), a organizării în formațiuni militare fără încuviințarea autorităților (art. 326 C.P.), fabricării, transportării și păstrării de arme și explozibile (art. 335 C.P.);

– Ațâțarea contra liniștii publice, adică purtarea de embleme, steaguri, uniforme nepermise de lege, îndemnarea la dezordine (art. 322-324 C.P. și 328, 329, 331 C.P.); strângerea, fabricarea, transportarea s-au păstrarea în mod clandestin de arme, muniții de orice fel, mașini infernale etc. în scopul de a le întrebuința el însuși sau a le da făcătorilor de rele (art. 335-336 C.P.);

– Răspândirea de publicații interzise, adică reproducerea, vânzarea sau distribuirea de scrieri, desene sau imprimare, interzise de autoritățile în drept etc. (art. 325 C.P.);

– Instigarea publică, adică instigarea directă a publicului la nesupunerea către legi sau către autorități, sau la comiterea de crime sau delictes (art. 327 C.P.), precum și încercarea de a întreprinde sau întreprinderea de acțiuni împotriva formei de guvernământ democratice;

– Injuria rasială, adică atingerea în orice mod a onoarei sau prestigiului naționalităților conlocuitoare sau unei persoane și aplicarea de tratamente diferențiale pe temeiul de rasă, limbă etc. (art. 327 bis și 330 C.P.).

În categoriile indicate mai sus, vor intra numai acei legionari, muncitori și țărani, având condamnare până la un an.

Restul de legionari, nu vor fi scoși pentru muncă afară din penitenciar.

c. Condamnații pentru devize și deținere de aur.

d. Criminalii de război, cu pedepse până la 10 ani, exceptându-se vârfurile periculoase.

e. Condamnații de drept comun la pedepse de la 5-25 de ani.

2. Vor putea fi folosiți *la Gospodăriile Agricole de Stat și gospodăriile de sine stătătoare de pe lângă penitenciare:*

a. Condamnații de drept comun până la 5 ani;

b. Condamnații pentru sabotaj până la 10 ani, exceptându-se elementele capitaliste și tehnicienii specialiști.

c. Condamnații pentru chestiuni religioase (sectanții) indiferent de pedeapsa ce o au, exceptându-se preoții care urmează a rămâne în penitenciare.

3. Vor putea fi folosiți *la atelierele de la penitenciare:*

a. Deținuții de drept comun preveniți și condamnați, meseriași, iar dintre nemeseriași cei ce vor să învețe o meserie. Aceștia vor fi aleși de către directorul gospodăriei de sine stătătoare în colaborare cu directorul și educatorul penitenciarului.

b. Condamnații legionari, spioni și trădători, meseriași și nemeseriași, cu o condamnare până la 10 ani.

– Vârfurile legionare precum și ale grupărilor subversive, cei condamnați pentru spionaj și înaltă trădare cu condamnări peste 10 ani, vor lucra izolați în celule.

Direcția Generală a Securității Poporului, va indica pe toți cei care se încadrează în categoriile de la pct. b al. 2.

4. Vor putea fi folosiți *la diferite întreprinderi de stat:*

Condamnații de drept comun până la 5 ani.

Tehnicienii de specialitate vor putea fi folosiți la întreprinderile de stat, în care muncesc deținuții, numai în caz de absolută necesitate și numai cu aprobarea ministerului.

5. Vor putea fi folosiți *pentru munca în mine*, elementele capitaliste condamnate pentru sabotaj, criminalii de război, condamnați pentru înaltă trădare, criminalii de drept comun (ucigașii și toți cei care au fost condamnați pentru activitate în bandă sau organizații subversive, cu pedepse de la 10 ani în sus.

6. Vor putea fi folosiți *la șantierele de construcții și reparații ale penitenciarelor*, deținuții preveniți și condamnați pentru fapte de drept comun și sabotaj.

7. *În celulele și camerele de deținere ale penitenciarelor*, vor putea să lucreze preveniții în instrucție, de toate categoriile penale, fiind separați unii de alții, după categoria faptelor penale săvârșite.

Cei cu instrucție neterminată pot fi folosiți la muncă numai cu asentimentul organelor anchetatoare.

Condamnaților care vor fi folosiți la șantierele de lucru de la Canalul Dunăre-Marea Neagră, li se va aplica regimul condamnaților care muncesc în prezent pe acele șantiere.

Regimul condamnaților care muncesc în afara penitenciarelor, la întreprinderi, ferme etc., va fi cel stabilit pe baza propunerilor ce se vor face în acest scop.

De asemeni, pe baza propunerilor ce se vor face se va stabili și regimul condamnaților folosiți la munci în atelierele din interiorul penitenciarelor.

Condamnații care prestează munci atât în afară cât și în interiorul penitenciarelor vor beneficia de eliberare înainte de termen în condițiile Decretului Nr. 72 din 16 martie 1950, și a Deciziei de aplicare acestui Decret.

MINISTRU ADJUNCT,

M. Jianu

G-ral Maior de Securitate,

A. Nicolschi

Colonel de Securitate,

G. Birtaş

◆
A.S.R.I., fond documentar, dosar 10090, f. 182-184.

32. 1950 martie 25. Notă cu privire la problema plecărilor în Israel, întocmită de Comitetul Democrat Evreiesc (C.D.E.).

Întrucât se acordă posibilități de plecare după criterii foarte largi și indiferent de vârsta și poziția socială a solicitatorului, credem că această situație creează o atmosferă neprielnică, având în vedere că și evreii sunt cetățeni români și că sunt lăsați să plece într-o țară capitalistă, unde există șomaj și mizerie.

De asemenea, apare ca un regim acordat în mod excepțional evreilor, posibilitatea de a putea pleca, dacă vor, mai ales că printre cei care pleacă sunt și oameni încadrați în câmpul muncii.

După ultima plecare organizată spre statul Israel, din ianuarie 1949, au mai avut loc, în primăvara aceluiași an, în fața legației statului Israel, unele manifestări, a celor care își exprimau dorința de plecare.

Cu sprijinul partidului și prin munca CDE-ului, aceste manifestări au încetat.

Cererile de plecare, erau îndreptate către autoritățile competente, care le rezolvau, problema neprezentând caracter de masă, cu aspecte politice negative.

La mișcarea proporției acestei probleme, a contribuit într-o măsură hotărâtoare, importantul număr de încadrări în muncă productivă, în cursul anului 1949 (peste 18000 evrei au fost încadrați prin îndrumarea CDE-ului, pe lângă un număr de evrei încadrați în același an, și care nu sunt cuprinși în numărul de mai sus.

Aceste fapte au determinat ca la ședința Comitetului Democrat Evreiesc, Comitetul Central, din iunie 1949, să putem face aprecierea „... se constată o scădere mare a influenței sioniste din rândurile maselor muncitoare și sărace a populației și o participare din ce în ce mai largă a acestora la opera de construire a socialismului”.

În iarna 1949-1950, frământările pentru plecarea au cuprins din nou, într-un grad accentuat, o parte a populației evreiești.

În mai multe orașe, Bacău, Piatra-Neamț, Oradea, Satu-Mare se stă „la coadă”, chiar 24 ore, pentru a putea obține formularul necesar, formelor de plecare. La Bacău s-au eliberat 3000 formulare față de o populație evreiască de 12000 oameni. La Focșani 1000, Satu Mare 550, Cluj 400, Oradea 500, Tg. Mureș 300, Alba Iulia 400, față de o populație evreiască de 1200 oameni ș.a.m.d.

Între cei înscriși, numărul celor aflați în câmpul muncii, este destul de mare. Spre exemplificare, putem arăta că de la 1-10 martie 1950, s-au înregistrat în capitală un număr de 1074 cereri pentru certificate fiscale, necesare pentru formalitățile de plecare. Acest număr cuprinde 409 salariați, 227 fără profesii, 223 casnice, 73 fără muncă, 43 elevi și studenți, 38 pensionari, 33 mici meseriași, 13 liber profesioniști și 12 diverse categorii.

Acest fenomen coincide cu faptul că prin organele administrative ale Ministerului de Interne, cererile de plecare sunt soluționate favorabil, într-un număr mare, fără deosebire de vârstă și poziție socială a solicitantului.

Sesizați de aceste frământări din întreaga țară, am analizat fenomenul, am cercetat cauzele lui, și am ajuns la următoarele constatări:

– Munca de lămurire dusă de CDE, în rândurile populației evreiești și de combatere a naționalismului sionist, sub toate formele lui de manifestare, nu a fost suficient de adâncă. Elementele slab pregătite politicește sau controlate îndeajuns, au fost folosite în această muncă de lămurire.

– Posibilitățile largi de plecare au creat rezerve serioase la cei neîncadrați în producție, care numai caută o asemenea încadrare, în așteptarea zilei de plecare și de teamă că încadrarea în producție ar putea să constituie o greutate în plecarea lor.

– Uneltirile sioniste șovine, reușesc să influențeze puternic o parte a populației muncitoare evreiești și s-o antreneze pe calea plecărilor, adică împotriva intereselor regimului și construcției socialismului în R.P.R., folosind mai ales în propaganda lor, pericolul special pentru populația evreiască de aici, în cazul unui nou război.

– Cei încadrați în producție, depun printre actele cerute pentru plecare, certificatele de la întreprinderile respective, prin care se arată că ei nu sunt necesari producției.

– Este greșită atitudinea conducătorilor acelor întreprinderi, care eliberează certificate, că evreii, oameni ai muncii, încadrați în acele întreprinderi, nu sunt utili producției; deoarece în condițiile construirii socialismului, toate brațele de muncă sunt necesare și folosibile.

De asemenea, prin eliberarea unor asemenea certificate se poate interpreta că ar exista dorința unor conducători de întreprinderi de a înlătura muncitorii evrei.

– În organizațiile de masă, sindicate, U.T.M., U.F.D.R., și nici în ședințele organizațiilor de partid, nu se prelucrează această problemă, și noi nu am cerut sprijinul în această direcție, deși o parte din membrii acestor organizații, sub influența sionistă, sunt antrenați în plecare.

– Foștii mici negustori, întâmpină mari greutatea la încadrarea în producție.

– Deși există unele manifestări antisemite și deși legea sancționează aspru, astfel de manifestări, totuși nu cunoaștem și nu știm să fi fost făcute cunoscut, vre-o sancțiune aplicată împotriva unor asemenea manifestări. sunt însă unele cazuri, chiar de achitări nejustificate.

– Există un număr foarte restrâns de elemente muncitoare religioase, care vor să respecte repausul de sâmbătă, fapt care constituie o greutate în încadrarea lor în muncă.

– Există categorii de evrei, care își vor manifesta dorința de plecare în orice caz, și asupra căror munca de lămurire, rămâne în cea mai mare măsură, ineficace, ca de exemplu:

Părinți vârstnici, ai căror copii sunt în Israel.

Copii, până la 18 ani, ai căror părinți sunt acolo.

Soți care se găsesc despărțiți.

Elemente refractare ale micii burghezii evreiești.

– În două rânduri, am ridicat partidului, noile aspecte ale acestei probleme a plecărilor. În amândouă cazurile ni s-a repetat că în această problemă, linia partidului este următoarea: „Cei care sunt obsedați de plecare, să plece“, cu sublinierea în același timp, că munca politică a CDE-ului, trebuie intensificată pentru ca fenomenul, să nu pătrundă în rândurile masei muncitorești evreiești.

DIN ACESTE CONSTATĂRI AM TRAS URMĂTOARELE CONCLUZII ȘI FACEM URMĂTOARELE PROPUNERI:

1. Munca politică de lămurire de la om la om, ca și sub alte forme a CDE-urilor, va fi intensificată și îmbunătățită.

Va fi intensificată și îmbunătățită de asemenea, acțiunea pentru combaterea uneltirilor naționaliștilor sioniști; adoptându-se în acest scop forme multiple și variate de agitație (broșuri agitatorice, campanii de presă, popularizarea și folosirea elementelor muncitoare evreiești cu atitudine pozitivă și hotărâri etc.).

Activiștii care se deplasează pe teren, vor trebui să cunoască îndeaproape pe cei care îi vizitează, și vor avea asupra lor material de lămurire, pentru a se putea astfel orienta mai ușor în munca lor.

2. Dacă pentru: părinții vârstnici ai căror copii sunt în Israel,

Copii până la 18 ani ai căror părinți sunt în Israel,

Soți care se găsesc despărțiți,

acordarea posibilităților de plecare este justificată, considerăm, că pentru elementele din câmpul muncii și pentru elementele mic burgheze, reeducabile și care pot fi încadrați în muncă, acordarea dreptului de plecare, nu este în interesul construirii socialismului.

De asemenea, plecarea elementelor refractare ale micii burghezii și a elementelor mari burgheze, dușmane Republicii, nu este justificată.

3. Credem că ar fi bine să se dea indicații ca să nu se mai elibereze certificate doveditoare, că solicitantul nu este necesar în producție.

4. Propunem ca Partidul să dea sarcină organizațiilor de masă, sindicate, U.T.M., U.F.D.R., să facă muncă de lămurire, în rândurile sindicaliștilor, tineretului și femeilor, pentru combaterea influenței sioniste și a tendințelor de plecare.

De asemenea să se facă prelucrări în organizațiile de Partid, și să se dea ca sarcină, în special membrilor de partid, evrei, să ducă muncă de lămurire în rândurile populației evreiești, cu atât mai mult, cu cât sunt și membrii de partid antrenați în plecare și care își fac chiar formele de plecare.

Aceasta este cu atât mai necesar, cu cât o bună parte a oamenilor muncii evrei, încadrați în producție, sunt de puțină vreme în câmpul muncii, și deci nu s-a format încă la ei, o conștiință muncitorească, capabilă să-i lege mai strâns de producția socialistă, și să-i facă astfel mai puțin șovăelnici în fața uneltirilor sioniste.

5. Socotim că este necesar de a se lua măsuri ca și foștii mici negustori, să se poată încadra în producție cu mai multă ușurință.

6. Socotim că este necesar ca manifestările de antisemitism să fie sancționate conform legilor în vigoare. Aceasta va însemna aplicarea justă a principiilor Partidului în problema națională și va aduce la micșorarea numărului acestor manifestări.

De asemenea va avea o influență pozitivă asupra populației evreiești, și va constitui astfel un sprijin în munca noastră politică.

7. Dat fiind că în unele cazuri se dau aprobări de plecare unor persoane, a căror atitudine și activitate dușmănoasă regimului nostru, de democrație populară, este bine cunoscută de noi, și pentru a se evita asemenea situații, care ridică și greutăți mari în munca noastră politică, propunem să se țină seama de ajutorul pe care noi îl putem da în această problemă.

8. Întrucât problema sub aspectul care se prezintă nu este una exclusivă a Comitetului Democrat Evreesc, ci una de ordin general, socotim că ar fi bine ca problema să fie din nou reexaminată, luând măsurile care vor reeși din analizarea acestei situații.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. – Cancelarie, dosar 91/1950 f. 3-7.

33. 1950 martie. *Directivă a P.M.R. către Armată privind sarcinile muncii organelor politice, organizațiilor de partid și a U.T.M. referitoare la pregătirea de luptă și politică pe anul 1949-1950.*

*DIRECTIVĂ
Către,*

Locțiitorii Politici ai Comandanților și Șefii Direcțiilor Politice ale Regiunilor Militare și Comandamentelor de Armă,

Locuitorii Politici ai Comandanților și Șefii Direcțiilor Politice ale Regiunilor Militare Aeriene, ale Forțelor Militare Navale,
Locuitorul Politic al Șefului Marelui Stat Major,
Locuitorii Politici ai Comandanților și Șefii Secțiilor Politice ale Corpurilor de Armată, ale Diviziilor, ale Brigăzilor ale Academiiilor, ale Școlilor Militare.
Locuitorii Politici ai Comandanților de Unități.

DESPRE SARCINILE MUNCII ORGANELOR POLITICE, ORGANIZAȚIILOR DE PARTID ȘI ORGANIZAȚIILOR U.T.M., REFERITOR LA PREGĂTIREA DE LUPTĂ ȘI POLITICĂ PE ANUL 1949/1950

În anul în care s-a scurs, țara noastră, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, cu ajutorul frățesc pe care nu l-a acordat în toate domeniile Marea Uniune Sovietică, a făcut pași însemnați pe calea construirii socialismului. Primul Plan de stat a fost îndeplinit cu 108%. Producția industrială a înregistrat creșterea considerabilă de 40% față de nivelul anului 1948. Alianța clasei muncitoare cu țărăimea s-a întărit și pe baza acestei alianțe s-a pășit trainic pe calea transformării socialiste a agriculturii.

Anul ce a trecut se caracterizează și prin întărirea continuă a armatei, prin ridicarea capacității ei de luptă, prin succesele de o deosebită însemnătate pentru ridicarea și educarea de noi cadre militare. Verificarea membrilor de partid, care este în curs, a contribuit la activizarea considerabilă a vieții interne a organizațiilor de partid. Membrii de partid și U.T.M. au depus multă muncă și energie în opera de perfecționare a măiestriei militare a întregului efectiv, de întărire a disciplinei și a ordinii militare, de ridicare a capacității de luptă a unităților și subunităților.

Organele politice și organizațiile de partid au acumulat experiență în munca politică și de partid, făcând progrese în legarea ei de sarcinile unităților și Marilor Unități.

S-a dus o muncă intensă pentru educarea ostașilor în spiritul dragostei față de Patria noastră liberă, Republica Populară Română, în spiritul fidelității față de jurământul militar, al dragostei și devotamentului față de Guvern și Partidul Muncitoresc Român, al prieteniei și al fidelității indestructibile față de Uniunea Sovietică și al dragostei nemărginite față de Marele Stalin.

Paralel cu succesele incontestabile obținute în activitatea organelor politice, a organizațiilor de partid și U.T.M. mai există încă foarte multe lipsuri.

1. Nivelul ideologic și organizatoric al muncii desfășurate de organele politice, organizațiile de partid și organizațiile U.T.M. mai este încă scăzut, mai ales în domeniul educației ideologice și politice a cadrelor.

2. Formalismul și lipsa de inițiativă în munca politică și de partid, ruperea ei de sarcinile pregătirii de luptă și politice a unităților și Marilor Unități sunt încă departe de a fi învinse. Compania, unde se hotărăște succesul pregătirii de luptă, a educației politice și ostășești a întregului efectiv, n-a devenit încă centrul muncii politice și de partid. Deseori lucrătorii politici și activiștii de partid nu se îngrijesc de eficiența măsurilor politice, de realizarea unor anumite rezultate în lupta pentru calitatea înaltă a pregătirii de luptă, pentru nivelul înalt al disciplinei militare.

Multe organe politice nu și-au concentrat atenția lor principală asupra problemelor educației ideologice și politice a comuniștilor și U.T.M.-iștilor și nu totdeauna îndrumază în mod eficace activitatea lor, pentru ca membrii de partid și U.T.M.-iștii să devină în mod efectiv fruntași în pregătirea de luptă și politică, în păstrarea disciplinei militare și nu au obținut ca toți membrii de partid și membrii U.T.M. să devină adevărați conducători și organizatori ai celor fără de partid. aceste lipsuri se datoresc faptului că în numeroase organizații de partid nivelul muncii interne de partid este foarte scăzut, mai ales în organizațiile de partid ale Statelor Majore și în cele ale subunităților de gospodărie. Problemele arzătoare ale vieții unităților aproape că nu își găsesc rezolvarea în adunările de partid și U.T.M. Critica și autocritica nu au devenit încă principiul fundamental al vieții interne de partid a organizațiilor din armată. Adunările de partid și U.T.M. sunt pregătite în grabă și nu au devenit încă o școală de educație bolșevică. Nu există grijă pentru repartizarea membrilor de partid și U.T.M. în subunități, precum și pentru asigurarea unui ajutor viu și concret din partea organelor politice în munca organizațiilor de partid de companie și secretarilor organizațiilor de bază, a secretarilor organizațiilor de bază U.T.M.

Nu sunt rare cazurile când problemele cele mai importante ale teoriei marxist-leniniste sunt studiate superficial, la un nivel ideologic scăzut, în afara legăturii cu politica curentă a partidului și a guvernului. Nimic nu este mai străin leninismului – care este o puternică armă a luptei revoluționare a maselor decât abstractizarea. Teoria marxist-leninistă – ne învață tovarășul Stalin – nu este o dogmă, ci o călăuză în acțiune.

Calitatea conținutului ideologic al pregătirii marxist-leniniste depinde întru totul de nivelul pregătirii teoretice și metodice a propagandiștilor.

Din păcate munca propagandistică este deseori încredințată unor oameni puțin pregătiți, iar câteodată se încredințează celor fără de partid, care nu sunt în stare să asigure un nivel ideologic și organizatoric înalt al lecțiilor. Mai mult, unii loctiitori politici de unități și șefi ai secțiilor politice s-au înlăturat singuri de la această primă îndatorire și nu participă personal în munca de propagandă. Trebuie să fie clar că numai contactul nemijlocit cu subordonații va permite lucrătorilor politici să afle starea de spirit politic, nevoile și cerințele ostașilor; numai printr-un contact viu cu cadrele putem determina calitățile lor militare și politice.

Nivelul ideologic și organizatoric al lecțiilor politice -- ca metoda principală a educației politice și ostășești a întregului efectiv – este scăzut. Nu sunt organizate seminarii permanente pentru pregătirea conducătorilor de lecții politice; sunt slab folosite și alte forme ale muncii de educație politică în afara orelor de program (convorbiri, referate, lecții ș.a.m.d.).

Citirea zilnică și obligatorie a ziarelor cu ostașii nu este organizată; în grupe nu sunt repartizați ostași care să citească cu voce tare ziarul, nu se face instructajul agitatorilor de plutoane și munca lor nu este îndrumată pentru rezolvarea sarcinilor principale care stau în fața unității sau a Marii Unități. Cerințele ostașilor în legătură cu problemele care îl interesează, în privința situației internaționale, a vieții interne a țării, nu sunt luate în considerare și nu-și găsesc oglindirea în planurile muncii de educație politico-culturală.

Lecțiile politice, informaționale și convorbirile cu întreg efectivul, se țin de regulă în cadrul companiei cu forțele aparatului politic și rare ori comandantii sunt atrași la educația politică și ostășească.

3. Existența în armată a unui număr mare de încălcări ale regulilor vieții ostășești, de manifestări imorale și cazuri de nepăsare condamabilă, dovedește că organele politice, organizațiile de partid și U.T.M. nu duc o luptă permanentă și perseverentă pentru o disciplină militară de fier și nu au creat o atitudine intransigentă față de cei care încalcă disciplina militară. În munca de educație, lucrătorii politici folosesc foarte puțin una din cele mai bune forme de educație, – popularizarea frunțașilor în pregătirea de luptă și politică, care dovedesc prin fapte înalta lor cunoștință politică. Aceste lipsuri ar fi fost mult mai puține dacă organele politice ar fi renunțat la practica dăunătoare a conducerii pe hârtie a organizațiilor de partid și U.T.M. și s-ar fi apropiat de unități, de trupe, de oamenii vii, acolo unde se hotărăște succesul pregătirii de luptă și politică. Unele organe politice și unii lucrători politici nu au renunțat încă la vechile sisteme ale muncii de educație, nu dau activității lor un caracter de partid, nu o desfășoară în spiritul metodelor de partid, nu conduc în mod concret organizațiile de partid și U.T.M.

Activitatea politică crescândă a întregului efectiv și sarcinile pentru ridicarea continuă a capacității de luptă a armatei cer organelor politice, organizațiilor de partid și U.T.M. îmbunătățirea radicală a întregii lumi organizatorice și politice de partid și ridicarea ei până la nivelul sarcinilor politice trasate de către Comitetul Central al P.M.R.

În acest scop se vor lua următoarele măsuri:

1. Munca organelor politice, organizațiilor de partid și U.T.M. va fi reorganizată în conformitate cu instrucțiunile referitoare la organele politice și organizațiile de partid și U.T.M. din armată, îndreptând efortul principal al muncii lor pentru educarea întregului efectiv în spiritul devotamentului față de P.M.R., față de Guvernul R.P.R., în spiritul dragostei față de Patria noastră liberă, Republica Populară Română, în spiritul prieteniei indestructibile față de Uniunea Sovietică și al dragostei nemărginite față de Marele Stalin, al încrederii în superioritatea orânduiri socialiste față de cea capitalistă, pentru a dezvolta la întregul efectiv ura față de dușmanii socialismului și ai democrației, imperialiștii anglo-americani, pentru a cultiva fidelitatea față de jurământul militar și permanenta vigilență revoluționară;

– va fi îmbunătățită radical munca organelor politice, organizațiilor de partid și U.T.M. pentru înlăturarea deficiențelor mari în pregătirea de luptă și politică a unităților și Marilor Unități și pentru lichidarea definitivă a ruperii muncii politice și de partid de sarcinile pregătirii de luptă a trupelor;

– compania să devină centrul adevărat al muncii politice și de partid;

– organele politice să aibă planuri concrete de muncă pentru asigurarea sarcinilor și pregătirii de luptă pe perioadele de instruire a trupelor;

– prin întregul sistem al muncii de educație să se cultive dragostea față de mijloacele tehnice de luptă, să de îndrepte eforturile întregului efectiv pentru studierea și păstrarea lor și să se insufle întregului efectiv încrederea în puterea mijloacelor tehnice de luptă moderne;

– organele politice să lichideze în munca lor autoliniștirea și indolența.

2. Pe baza verificării membrilor de partid, care este în curs, se va activa munca organizațiilor de partid și U.T.M. și se va ridica nivelul muncii organizatorice de Partid, ținând seama de indicația tovarășului Stalin, că principiul în munca organizatorică este alegerea oamenilor și controlul îndeplinirii sarcinilor.

– se va îmbunătăți opera de educare ideologică a membrilor de partid și U.T.M.;

– se va întări grija organizațiilor de partid și U.T.M. pentru starea pregătirii de luptă și politică a unităților și Marilor unități. La adunările de partid se va discuta mai des problemele vieții unității, starea pregătirii de luptă și a disciplinei militare și pe baza criticii și autocriticii bolșevice se vor descoperi lipsurile înregistrate în pregătirea de luptă și politică și a educației ostășești a întregului efectiv, pentru ca organizațiile de partid și U.T.M. să devină adevărate ajutoare ale comandantului în munca pentru crearea unei înalte capacități de luptă a unității;

– se va ridica nivelul adunărilor de partid astfel ca ele să fie transformate într-o școală adevărată de educație bolșevică a membrilor de partid; se va intensifica activitatea membrilor de partid în adunările de partid și în viața de partid;

– pentru discutarea principalelor probleme ale vieții interne de partid, ale sarcinilor pregătirii de luptă și politice ale unităților și marilor unități, ale problemelor vieții politice a țării, se vor convoca adunări ale activului de partid, la divizii, brigăzi, academii, școli;

– Secretarilor organizațiilor de partid și U.T.M. li se va asigura un ajutor zilnic, în care scop, pe lângă secțiile politice ale diviziilor, brigăzilor și similor, se vor organiza seminarii pentru secretarii organizațiilor de bază ale partidului și U.T.M.-ului și pentru responsabilii grupelor de partid și U.T.M., la care să se discute problemele muncii practice desfășurată de către secretarii organizațiilor de partid și U.T.M. în subunități și să generalizeze experiența muncii lor;

– se va acorda o atenție deosebită repartizării juste a membrilor de Partid și U.T.M. și se va ține ca în companie să fi creată organizația de companie și organizația de U.T.M., iar unde acest lucru nu este posibil, în companie să se organizeze grupe de partid și U.T.M.;

– în timpul cel mai scurt se va pune ordin completă în întocmirea și administrarea documentelor de partid. se va începe ținerea unei evidențe precise a membrilor de partid și U.T.M., se va pune în ordine ținerea și păstrarea documentelor de partid (procese-verbale, planuri de muncă, carnetele de membri etc.);

– se va organiza învățământul de partid pentru membrii de partid și U.T.M. în școlile de partid, în afara orelor de program, în conformitate cu programul Direcției Superioare Politice a Armatei;

– se vor folosi sarcinile de partid, ca mijloc de creștere ideologică și politică a membrilor de partid și U.T.M. și de ridicare a capacității organizatorice a comuniștilor.

3. Se vor lichida deficiențele înregistrate în opera de educare politică și ostășească a întregului efectiv, la care trebuie să participe lucrătorii politici și comandanții de toate gradele:

– se va îmbunătăți radical calitatea pregătirii marxist-leniniste a ofițerilor și se va trece la studierea profundă cu ei a „Cursului scurt de istorie a P.C.(b) al U.R.S.S.– enciclopedie a marxism-leninismului și a lucrării tovarășului Stalin „Despre Marele Război a Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei“, repartizând pentru aceasta 10 ore pe lună de studiu;

– organele politice vor crea toate condițiunile necesare pentru studiul individual al ofițerilor în vederea ridicării nivelului lor ideologic și politic;

– pentru ca ofițerii să fie mai bine informați în problemele situației internaționale, a vieții interne politice a țării, precum și a politicii curente, se vor introduce pentru ofițeri ședințe obligatorii de informație politică – o dată pe săptămână, cu o durată de un ceas;

– se va duce o muncă susținută pentru desrădăcinarea formalismului din pregătirea politică a întregului efectiv; pentru îmbunătățirea conținutului ei ideologic, legând-o de viața unităților;

– în scopul ridicării calității lecțiilor politice cu ostași se va trece la ținerea lecțiilor politice pe plotoane, sub conducerea conducătorilor de lecții politice, aleși dintre comandanții de plotoane și companie pregătiți și din aparatul politic al unității. În cadrul unității se vor organiza seminarii pentru conducătorii lecțiilor politice, la care se va face pregătirea acestora în privința conținutului și metodei lecțiilor politice pe teme indicate de Direcția Superioară Politică a Armatei;

– pentru ostași se va introduce citirea zilnică obligatorie a ziarelor, destinând pentru aceasta, prin ordin de zi dat de către Comandantul Marii Unități, câte 30 minute zilnic în programul unității. Pentru soldații cari nu pot să citească singuri ziarele, se vor repartiza ostași care să citească cu voce tare, dintre membrii de partid și U.T.M., pregătiți special pentru aceasta. De asemenea se vor lua măsuri ca ostașilor care nu înțeleg românește să li se citească presa de către agitatori care pot traduce în bune condițiuni în limba maternă a acelorora cărora li se citește;

– în scopul organizării muncii educativ-culturale de masă cu soldații și sergenții, se vor organiza în fiecare companie cluburi ostășești, iar acolo unde acest lucru nu este posibil, se vor organiza cluburi ostășești în cadrul batalionului; în aceste cluburi trebuie să se găsească ziare noi, reviste, instrumente muzicale pentru cercurile artistice, jocuri diferite; aici se va organiza ascultarea emisiunilor de radio;

– Direcția Superioară Politică a Armatei va elabora instrucțiunile pentru funcționarea cluburilor ostășești și va da indicațiuni organelor politice asupra conținutului muncii acestor cluburi;

– se va îmbunătăți în mod radical deservirea prin cinematograf și prin radio a militarilor și a familiilor lor, în așa fel încât fiecare ostaș sau ofițer să aibă posibilitatea să vizioneze o dată pe săptămână un film. Pentru acest scop, în garnizoanele mari se va organiza instalațiuni cinematografice fixe, iar acolo unde acest lucru nu este posibil, prin înțelegerea cu Sfaturile Populare locale, se vor folosi cinematografele existente; iar pentru deservirea acelor unități care nu au posibilitatea de a folosi instalațiile cinematografice locale, se vor crea pe lângă Direcțiile Politice ale Regiunilor Militare, caravane cinematografice;

– se va mări fondul de cărți al bibliotecilor existente; Direcția Superioară Politică a Armatei va crea biblioteci de campanie pentru soldați. Direcția Pregătirii de Luptă și Direcția Superioară Politică a Armatei va asigura unitățile cu inventar sportiv, cu jocuri, cu hârtie, cu caiete, cu instrumente muzicale în cantitate suficientă, pentru desfășurarea muncii de cultură fizică de masă și a activității artistice;

– se va organiza în mod radical activitatea Caselor Armatei de Garnizoană și a Cluburilor din unități, pentru ca ele să devină adevărate centre ale muncii politice și culturale cu ofițerii și familiile lor (Organizarea diferitelor cercuri, organizarea muncii cabinetelor de partid, a bibliotecilor, a muncii sportive, a secțiilor de artiști amatori etc.).

Casele Armatei trebuie să devină organizatoare ale muncii de cultură fizică și sport de masă și ale repaosului civilizat al ofițerilor și al familiilor lor;

– gazetele ostășești vor arăta mai larg experiența fruntașilor în pregătirea de luptă și politică, generalizând experiența pozitivă și criticând lipsurile; va prezenta munca organizațiilor de partid și U.T.M. desfășurată pentru educarea ideologică și politică a întregului efectiv, pentru asigurarea politică a pregătirii de luptă a unităților, lupta pentru o disciplină militară de fier, precum și problemele satisfacerii nevoilor de trai ale întregului efectiv;

– se va îmbunătăți în mod radical calitatea agitației vizuale, pentru ca ea să aibă un caracter combativ și operativ și să nu piardă legătura cu viața unității și cu problemele vieții politice curente a țării.

4. Se va duce lupta hotărâtă împotriva autoliniștirii și a nepăsării, împotriva lipsei de sinceritate față de organele de stat, precum și împotriva sabotajului ascuns, pe care îl desfășoară unele elemente;

– se va duce munca pentru determinarea unei atitudini de intransigență față de dezorganizare, față de beție, față de lipsa de vigilență, pentru lichidarea completă a familiarismului și lipsei de exigență în muncă;

– se vor pedepsi cu severitate acei care prin comportarea lor compromit titlul înalt de ostaș-cetățean. Loctiitorii politici și organele politice vor raporta just Direcției Superioare Politice a Armatei despre toate cazurile de abateri de la regulile militare, de manifestare imorală, precum și despre starea capacității de luptă a unităților și starea lor morală și politică;

– Organizațiile de partid și U.T.M. sunt obligate să mobilizeze pe toți militarii la luptă pentru o disciplină militară înaltă, pentru organizarea și ordine în armată; este necesar, să criticăm pe toți acei ce nu dau dovadă de grija adevărată pentru ridicarea măiestriei lor de luptă și care nu fac nici un progres în cunoștințele lor, pe acei care, prin comportarea lor și lipsa de organizare, încalcă regulile stabilite prin legile și regulamentele militare.

Direcția Superioară Politică a Armatei va elabora instrucțiuni privitoare la judecata de onoare a ofițerilor.

– În scopul popularizării fruntașilor în pregătirea de luptă și politică în unități și mari unități, se vor introduce tabele de onoare, pe care se vor trece numele ostașilor care s-au distins. Organul Central al Armatei și gazetele ostășești vor

populariza mai larg experiența pozitivă a frunțașilor în pregătirea de luptă și politică, publicând fotografiile lor la loc de cinste.

Comandanții de Mari Unități, loțiitorii lor politici și șefii secțiilor politice, vor organiza convocări ale frunțașilor în pregătirea de luptă și politică, cu scopul de a face schimbul de experiență și popularizarea experienței muncii lor.

5. Organele politice și organizațiile de partid vor munci cu perseverență pentru ridicarea continuă a nivelului întregii munci U.T.M. îmbunătățirea eficienței ei, întărirea influenței U.T.M.-iștilor asupra masei de tineret și atragerea celei mai bune părți a tineretului în rândurile U.T.M.-ului;

– conducerea U.T.M.-ului de către partid trebuie să fie îndreptată în vederea ridicării activității organizațiilor U.T.M. a mobilizării energiei și spiritului de inițiativă al membrilor U.T.M. la lupta pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor pregătirii de luptă și politice a unității, pentru întărirea disciplinei militare, pentru o atitudine plină de grijă față de bunurile obștești;

– în anul curent trebuie să se ajungă ca toți membrii U.T.M. să devină frunțași în pregătirea de luptă și politică;

– o atenție deosebită trebuie acordată companiei unde se realizează practic pregătirea de luptă și politică. Munca de partid trebuie să fie îndreptată în special spre activizare, prin toate mijloacele muncii organizațiilor de partid de companie și a organizațiilor de bază ale U.T.M.-ului, dând o atenție deosebită educării ideologice și politice a membrilor U.T.M.;

– organizațiile U.T.M.-ului trebuie să fie în fruntea operei de lichidare a analfabetismului și a organizării muncii educativ-culturale de masă (sport, activitate artistică etc.).

6. O sarcină obligatorie a organelor politice, a loțiitorilor politici și a organizațiilor de partid trebuie să fie grija permanentă pentru educarea, creșterea și repartizarea cadrelor, pentru cunoașterea calităților lor militare și politice, pentru studierea amănunțită a calităților și defectelor fiecărui ofițer, pentru cunoașterea muncii unde își poate desfășura mai bine fiecare om aptitudinile sale;

Se va acorda o grijă deosebită creșterii cadrelor se va lucra cu răbdare cu ele, grăbind prin aceasta creșterea lor;

– se vor ridica cu mai multă îndrăzneală la posturi de răspundere în armată noile cadre către tinere, verificate, care cresc și care constituie fondul de aur al partidului și al statului.

– este necesar ca organele politice, loțiitorii politici de unități și organizațiile de partid să atragă mai larg cadrele tinere de muncă de educație politică și ostășească și să le facă cunoscute formele și metodele muncii politice și de partid în armată. Se va ajuta prin toate mijloacele creșterea lor ideologică și politică și ridicarea calificării lor militare, în care scop se vor organiza pentru ei referate, lecțiuni în legătură cu problemele științei militare sovietice, ideologiei militare sovietice, educației ostășești și se va face studierea experienței de luptă a Armatei sovietice, acumulată în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

Va fi sprijinită prin toate mijloacele inițiativa creatoare și chibzuită a comandanților și loțiitorilor politici. Aceștia trebuie să-și ridice considerabil

inițiativa și existența în muncă, să pună și să ridice cu mai multă îndrăzneală problemele în fața organelor superioare.

În scopul introducerii ordinii în ținerea evidenței cadrelor de lucrări politici, D.S.P.A. va completa până la 15 mai 1950 dosarele personale pentru întregul Aparat Politic al Armatei.

7. Organele politice, loțiitorii politici, organizațiile de partid și U.T.M. trebuie să pătrundă mai adânc în nevoile vieții materiale a ostașilor și cadrelor, să studieze, din toate punctele de vedere, viața lor, ținând seama că grija pentru condițiile de trai ale oamenilor are consecințe nemijlocite asupra capacității de luptă a unității sau a Marii Unități. Se va duce o luptă hotărâtă împotriva atitudinii nepăsătoare față de nevoile oamenilor;

– Lucrătorii politici vor îmbunătăți în mod radical legătura cu masele de ostași și ofițeri, vor studia oamenii, nu pe hârtie, ci prin contact viu în munca practică, vor cunoaște starea lor de spirit, nevoile, cerințele lor și se vor îngriji în mod permanent de satisfacerea nevoilor și cerințelor subordonaților lor.

8. Prezenta directivă va fi adusă la cunoștința tuturor comandanților și lucrătorilor politici, până la comandanți de pluton inclusiv. Se vor stabili măsurile practice pentru îndeplinirea directivei, care vor fi discutate la adunările de partid și U.T.M.

Loțiitorii politici și Șefii Direcțiilor Politice și ai Secțiilor Politice vor raporta o dată pe lună despre îndeplinirea prezentei directive.

Șeful Direcției Superioare Politice a Armatei va raporta despre măsurile stabilite pentru a asigura îndeplinirea prezentei directive la 15 aprilie 1950.

MINISTRUL APĂRĂRII NAȚIONALE
GENERAL-COLONEL

Emil Bodnăraș

MINISTRUL ADJUNCT AL APĂRĂRII NAȚIONALE
ȘEFUL DIRECȚIEI SUPERIOARE POLITICE A ARMATEI
GENERAL-MAIOR
Nicolae Ceaușescu

◆
Arhivele Militare Române, fond Direcția Superioară Politică a Armatei, dosar 3394, f. 134-146.

34. 1950 aprilie 22. *Ordinul general nr. 16 al ministrului Forțelor Armate referitor la respectarea prevederilor instrucțiunilor privind căsătoria militarilor.*

Prin Decretul nr. 60/1949, s-au stabilit condițiunile care trebuiesc îndeplinite de către militarii activi pentru a li se aproba căsătoria. Cu toate acestea s-a constatat

că s-au contractat căsătorii fără a respecta calea ierarhică, deoarece cei în cauză n-au cunoscut aceste dispozițiuni.

Pentru o justă și întocmai aplicare a Decretului Nr. 60 din 17 februarie 1950 cât și a Deciziei Nr. 352 din 18 martie 1950, referitoare la căsătoria militarilor activi, Ministrul Forțelor Armate,

ORDONĂ:

1. Comandanții de unități vor aduce la cunoștința trupei, subofițerilor, maiștrilor militari și ofițerilor, dispozițiunile Decretului Nr. 60/1949 și Decizia nr. 352/1950, – prin ședințe speciale de instructaj.

2. Loțiitorii politici, organizațiile de partid și U.T.M. din unitate, vor duce o muncă susținută de lămurire în rândurile cadrelor și ostașilor, arătându-le că orice abatere de la această lege va fi sancționată.

D.O. ȘEFUL DIRECȚIEI SECRETARIAT

Colonel,

I. MOISESCU

◆ *Arhivele Militare Române, fond Direcția Secretariat, dosar 17/1950, f. 205.*

35. 1950 aprilie 22. *Referat întocmit de Serviciul de Securitate al județului Alba privind rechiziționarea unei case parohiale ale cultului ortodox și la ocuparea abuzivă a unor case de rugăciuni ale cultelor baptist, adventist de ziua a 7-a și creștin după Evanghelie.*

REFERAT nr. 537/1950

În ultimele luni în jud. Alba autoritățile au trecut la rechiziționarea unor case parohiale ale cultului ortodox și la ocuparea unor case de rugăciuni ale cultelor baptist, adventist de ziua 7-a și creștin după Evanghelie.

Aceste operațiuni au creat la fața locului și în cadrul Cultelor o atmosferă încărcată. Verificând atât reclamațiile înaintate de cultul creștin baptist direct la M.A.I., de cultul creștin după Evanghelie la Ministerul Cultelor, transmis la D.G.S.P., cât și relațiile obținute de la informatorii din problemă, rezultă în esență următoarele:

Toate aceste acțiuni au fost pornite din intervenția tov. TUSINEANU FLAVIU, secretar de plasă al Județenei P.M.R. Tov. TUSINEANU FLAVIU este necunoscut în evidențele D.G.S.P. și D.R.S.P. Sibiu. Aceste acțiuni au fost efectuate de organele comitetelor provizorii, cu ajutorul organelor de Miliție și în unele cazuri în prezența organelor de Securitate.

Cazurile cele mai caracteristice au fost următoarele:

În comuna Humor-Alba casa parohială ortodoxă a fost ocupată de postul de Miliție.

Casa parohială din Aiud a preotului HINESCU a fost ocupată de Cooperativa 23 August – Secția textile, cel în cauză neprimind altă locuință corespunzătoare, neputând astfel activa pentru consolidarea unificării.

Fructele și iarba din cimitirul din comuna Ciucuzel-Alba au fost luate pentru taurii comunali, nedându-se nimic bisericii.

RUSU IOAN, secretarul general adjunct al cultului baptist, a fost condus la Serviciul de Securitate de secretarul local al U.T.M.-ului și percheziționat, „pentru a se vedea dacă nu are manifeste cu caracter propagandistic“.

În 13 februarie 1950, Miliția Județeană Alba a înaintat Serviciului Județean de Securitate și predicatorul baptist ARTEMIE ZDRANC, pentru că a ținut o adunare religioasă în comuna Noșlac-Alba, fără a avea „vreo autorizație prealabilă din partea Comitetului Provizoriu Județean“. Menționăm că predicatorii în deplasare necesită numai o aprobare a Ministerului Cultelor.

În timpul celor 9 ore, cât a fost reținut ARTEMIE ZDRANC la S.J.S.P. Alba, s-a prezentat acolo tov. TUSINEANU FLAVIU, care a relatat că în comuna Limba jud. Alba, „masele de credincioși ortodocși“ au cerut ca localul de rugăciuni baptist să fie transformat în Cămin Cultural și că el – TUSINEANU – prezentându-se bapțiștilor pentru a cere cheia, a fost refuzat.

Drept urmare tov. lt. major de securitate Cleju Ioan, șeful Serviciului Județean, a delegat pe tov. slt. Cormoș Petre de la S.J.S.P. să se deplaseze în comuna respectivă împreună cu tov. TUSINEANU cu mașina plasei P.M.R. Alba. La fața locului s-a constatat că spiritele sunt agitate și nu se poate obține în mod pașnic preluarea cheilor. Atuncii tovii s-au reîntors la Alba Iulia l-au invitat pe predicatorul ARTEMIE ZDRANC să-i întovărășească în comună pentru a calma spiritele.

Nereușindu-se nici cu ZDRANC să se obțină predarea cheilor de bună voie, 3 conducători bapțiști din comună au fost ridicați de organele de securitate și aduși la S.J.S.P. Alba, unde au fost „convinși“ în 10 minute să predea cheile, după care au fost puși în libertate să pună la dispoziție cheile respective.

Numai cu sprijinul organelor de Miliție, tov. TUSINEANU FLAVIU a trecut la sfârșitul lunii februarie la confiscarea caselor de rugăciuni baptiste din comuna Păclișa, Blândeana, Acmar și Tăuți. Se menționează că din reclamația cultului creștin baptist rezultă că cu scurt timp înainte s-a încercat ocuparea și a caselor de rugăciuni din comunele Sebiș, Petrești, Daia Română și Hâpria.

Tot astfel a fost ocupată și casa de rugăciuni a cultului creștin după Evanghelie din comuna Vingard-Alba și dat în folosință ca locuință.

Minsterul Cultelor, sesizându-se de situație, a trimis la fața locului o inspecție, care luând contact cu autoritățile locale, a reușit să obțină restituirea către cult a majorității caselor de rugăciuni sus menționate, precum și a caselor parohiale în cauză.

Din cele de mai sus expus, rezultă următoarele:

Concluzii:

– În jud. Alba tov. TUSINEANU FLAVIU, secretar de plasă P.M.R. și cu colectivul lui, împreună cu organele Sfatului Popular, la Miliției și într-un caz a Securității, au trecut la confiscarea unor case de rugăciuni sectante și la ocuparea unor case parohiale, creând o stare de spirit agitată.

– Trecându-se apoi la restituirea caselor în cauză, prestigiul tuturor organelor care au efectuat confiscarea și ocuparea, a fost diminuat.

– Abaterea făptuită de organele S.J.S.P. Alba este mai gravă, pentru că:

a. În problema cultelor s-au dat ordine instructive detaliate pentru a se cunoaște atitudinea de adoptat în astfel de cazuri,

b. Tovii de la S.J.S.P. Alba fuseseră prelucrați în mod special în 1949, pentru că trecuseră la reținerea cu totul nejustificate de predicatori sectanți și

c. Tov. lt. maj. Cleju fusese personal și de repetate ori lămurit că are în această problemă păreri stângiste („dați-mi un ordin să ridic toți popii și rezolv problema“).

Considerând acestea, prezentăm următoarele:

Propuneri:

– A se comunica situația la C.C. P.M.R., D.G.M. și Comisia pentru aplicarea Legii Sfaturilor Populare, pentru ca toții în cauză să fie prelucrați și să adopte pe viitor o atitudine justă în problema cultelor.

– A se majora sancțiunea de „ordin observatoriu“, aplicată de tov. lt. colonel Crăciun tov. lt. major Cleju pentru participarea sa la confiscarea casei de rugăciuni din comuna Limba-Alba; a se aproba deplasarea pe termen de 10 zile a tov. cpt. Vaculin la Sibiu, Alba Iulia și Blaj pentru instructaj, cu accent în problema catolică.

CĂPITAN DE SECURITATE,

<indescifrabil>

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 153/1950, f. 1-3.

36. 1950 aprilie. Telegramă prin care se comunică decesul amiralului Gheorghe Koslinski.

Cont 10 D.T.

Telegramă

Doamna Koslinski Elena, născută Panaitescu, București, Bulevardul Ana Ipătescu nr. 41.

Comunicăm: soțul Dvs. Koslinski Gheorghe decedat 30 aprilie 1950, suferind de congestie pulmonară.

Directorul Penitenciarului Aiud,
Farcaș Alexandru

Nr. 5.203/1950

A.S.R.I., fond „P“, dosar nr. 105.281, vol. 13, f. 14; publ. de Florica Dobre și Alesandru Dușu, în Distrugerea elitei militare sub regimul ocupației sovietice în România, vol. II, 1 aprilie 1947 – 27 iulie 1964, București 2001, p. 164.

37. 1950 mai 4, București. *Procesul-verbal al ședinței Biroului Politic al C.C. al P.M.R., în care a fost dezbătut cazul Mișa Levin, dezertor, „în lagărul dușmanilor țării noastre“ și s-a hotărât excluderea lui din P.M.R.*

Prezenți tovii: Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, V. Luca, T. Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Gh. Apostol, E. Bodnăraș, M. Constantinescu, T. Iordănescu, Gh. Vasilichi, Șt. Voitec, Chivu Stoica, M. Moraru, I. Râgheț, Zaharia Tănase și V. Vaida.

Prezidă tov. Gheorghiu-Dej.

Ordinea de zi:

1. Comunicarea asupra trădării lui Mișa Levin

Tov. Gheorghiu: S-a convocat Biroul Politic pentru a lua cunoștință despre un caz destul de neplăcut și totodată de a lua o hotărâre privitor la acest caz. Este vorba de fuga lui Mișa Levin, despre dezertarea lui în lagărul dușmanilor țării noastre, dușmanilor frontului socialismului și a păcii.

La urma urmei nu este vorba de un om politic excepțional, nu este vorba de un om care să fi avut o legătură cât de cât cu interesele clasei muncitoare și cu interesele partidului nostru, un tip de carerist, tip de mic-burghez, lumpenproletar, care nu s-a mulțumit cu cinstea pe care i-a făcut-o partidul nostru, numindu-l în postul de consilier, care și-a văzut probabil de interesele sale personale, de interese cu totul străine de țelurile clasei muncitoare, străine regimului nostru și și-a luat tâlpășița, înșelând buna-credință a partidului nostru, încrederea care i s-a acordat și s-a dus în băltoaca unde se simte mai bine, unde se simte acasă la el.

Este neplăcută situația aceasta, pentru că totuși ne-a înșelat buna noastră credință. Arată că nu am fost destul de atenți, destul de vigilenți. Unde s-a dus, ce va face acolo, asta nu este greu de înțeles, acolo se va întâlni fără îndoială cu alții fugiți din țară, cu Voinea, Gherman și alții. Scurt, a dezertat de la datorie, este un dezertor, un trădător.

Sigur, ca fost membru al C.C. el trebuie exclus din C.C. și trebuie în această privință o hotărâre.

Tov. Luca: Scos din C.C. și exclus din partid.

Tov. Gheorghiu: Da, cu mențiunea să nu dăm amploare, nu merită. Să menționăm că este scos din C.C. și este exclus din partid pentru dezertare, pentru trădare.

Acest lucru trebuie să ne facă a fi mai atenți pe cine trimitem în străinătate. Trebuie bine cântăriți, bine aleși oamenii, bine verificați, să fie oameni legați de popor, legați de regim, legați de partid, devotați partidului dacă vrem să le trimitem în străinătate și să nu avem asemenea neplăceri ca. cu acest pezevenchi de Mișa Levin.

Propun de a se lua o hotărâre în sensul arătat, totodată Biroul Politic să sublinieze – bine înțeles este vorba de o indicație, o dispoziție a noastră interioară – că în viitor să nu mai trimitem în străinătate în asemenea posturi sau altele asemănătoare, decât oameni absolut verificați și oameni în care se poate avea încredere.

Consider că noi am făcut greșeală că l-am trimis pe Mișa Levin acolo. Iată rezultatul.

Aș da citire proiectului de hotărâri.

Tov. Ana: Rămâne internă scoaterea din C.C. și se publică că este exclus din partid.

Tov. Gheorghiu: Sigur (citește textul hotărârii).

În legătură cu cele spuse și cu textul hotărârii are ceva de spus ceva?

Tov. Voitec: Din fundul inimii înfierz nemernicia trădătorului Mișa Levin. Toată activitatea lui am socotit-o ca a unui oportunist, este un act de ticălos, de oportunist. Chiar în fostul partid social-democrat a activat din oportunism. A fost un nemernic. A fost o greșeală că a fost trimis.

Tov. Rădăceanu: Aș putea găsi cuvinte și mai tari. Regret că nu-l avem aici ca să capete ceea ce merită asemenea bandit.

Tov. Vasilichi: Suntem de acord cu propunerea.

Tov. Bodnăraș: Mai am o propunere: Asemenea act de trădare cred că trebuie sancționat foarte grav. Excluderea din partid este o măsură grea, dar în hotărâre se spune că este trădător al partidului și al R.P.R., el a avut și calitate oficială și cred în această calitate Mișa Levin ar trebui judecat și condamnat ca trădător, cu măsuri corespunzătoare trădării. Trădarea de patrie este cea mai grea crimă, trebuie pedepsită și pedepsit public.

Noi publicăm că a fost exclus, deci în hotărârea noastră să fie și propunerea către guvern de a-l trimite în judecata instanțelor competente și să-l pedepsim acolo.

Tov. Gheorghiu: Sunt de acord cu propunerea tov. Bodnăraș, însă în hotărâre nu este nevoie să punem aceasta. Pe linie de guvern potrivit acestei hotărâri consecințele decurg din textul de Constituție și se iau măsurile necesare.

În spiritul acestei hotărâri și C.G.M. trebuie să ia o hotărâri.

Tov. Bodnăraș: și neamurile de aici trebuie să simtă.

Tov. Vasilichi: Aș propune să nu se facă cu prea mult tărașoi.

Tov. Gheorghiu: În hotărâre se dă calificativul de trădător al clasei muncitoare și a R.P.R., de aici decurge sarcina pentru stat de a fi dat în judecată, dacă Biroul Politic este de acord cu propunerea, urmând ca toții care au răspunderea pe linie de stat să ia măsurile corespunzătoare.

Tov. Rangheț: Sunt de acord, aș fi de acord chiar și cu propunerea pentru neamurile să luăm măsuri.

Tov. Gheorghiu: Neamurile lui sunt plecate.

Tov. Rangheț: Dar sunt alții, de altă natură de infrațiuni. Neamurile sunt aici, își fac de cap, au legături și nu i-am pus la punct.

Tov. Gheorghiu: Asta este treaba Securității.

Cred că ne mărginim la hotărârea citită. Atunci putem considera hotărârea luată și să se dea curs spre publicare. Urmează ca pe linie de stat să se ia celelalte măsuri.

Proces-verbal nr. 6 al ședinței Biroului Politic din 4 mai 1950

Asistă tovii: Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, V. Luca, T. Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Gh. Apostol, E. Bodnăraș, M. Constantinescu, T. Iordăchescu, Gh. Vasilichi, Șt. Voitec, Chivu Stoica, M. Moraru, I. Rangheț, V. Vaida și T. Zaharia.

Prezidă tov. Gheorghiu-Dej

I. Excluderea din partid a lui Levin Mișa

S-a hotărât:

A se adopta hotărârea de excludere anexată.

Hotărârea Biroului Politic al C.C. P.M.R. din 4 mai 1950

Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român hotărăște:

Levin Mișa este exclus din rândurile Partidului Muncitoresc Român ca trădător al intereselor clasei muncitoare și ale Republicii Populare Române.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 31/1950, f. 2-6.

38. 1950 mai 9. Ordin de zi al ministrului Forțelor Armate al R.P.R., referitor la sărbătorirea zilei Victoriei.

ORDIN DE ZI Nr. 2

din 9 Mai 1950

al MINISTRULUI FORȚELOR ARMATE ALE R.P.R.

Tovarăși soldați, subofițeri, ofițeri și generali,

Sărbătorim astăzi ziua victoriei istorice dobândite de glorioasa Armată Sovietică împotriva Germaniei hitleriste. Totodată sărbătorim și ziua independenței noastre naționale.

Zdrobind acum 5 ani armata hitleristă și silind statul fascist german să capituleze, Uniunea Sovietică a salvat întreaga omenire progresistă de la cumplita primejdie a înrobirii și exterminării pe care i-o pregătea imperialismul german.

În drumul glorios străbătut până la Berlin, Forțele Armate Sovietice au eliberat poporul nostru, care și-a putut astfel căpăta deplina independență națională, pentru care au sângerat laolaltă ostașii ruși și români în războiul din 1877, când țara noastră a scuturat jugul turcesc.

Victoria Uniunii Sovietice în al doilea război mondial, dobândită sub conducerea gloriosului Partid Bolșevic și a marelui Stalin, a produs o răsturnare a raportului de forțe în lume, în favoarea democrației și socialismului.

Poporul nostru muncitoresc, sub conducerea clasei muncitoare și a Partidului Muncitoresc Român, a izgonit de la putere clasele exploatoare și a pășit pe drumul construirii socialismului, cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice.

Republica Populară Română participă tot mai puternic la lupta dusă de lagărul antiimperialist pentru pace, pentru împiedicarea planurilor războinice criminale ale imperiaștilor americani.

Tovarăși soldați, subofițeri, ofițeri și generali,

Cu prilejul Zilei Victoriei și a independenței naționale, vă felicit și vă urez noi succese în pregătirea de luptă și pregătirea politică.

Întăriți disciplina militară, studiați tehnica nouă militară. Însușiți-vă arta militară și experiența de luptă a armatei sovietice, pentru făurirea unei armate populare puternice, care să apere cu hotărâre independența și interesele de stat ale Patriei noastre.

– Trăiască scumpa noastră Patrie, independentă și suverană, Republica Populară Română!

– Trăiască Partidul Muncitoresc Român, conducătorul poporului nostru muncitoresc pe drumul socialismului!

– Trăiască Forțele Armate ale Republicii populare Române, apărătoare ale cuceririlor revoluționare ale poporului muncitor!

– Trăiască prietena, eliberatoarea și aliata noastră, Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice!

– Trăiască invincibila Armată Sovietică, cea mai puternică forță militară din lume, garanția păcii și independenței popoarelor!

– Trăiască genialul comandant de oști, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii din lumea întregă, Generalisimul Stalin!

MINISTRUL FORȚELOR ARMATE ALE R.P.R.

GENERAL-COLONEL,

Emil Bodnăraș

◆
Arhivele Militare Române, fond Direcția Secretariat, dosar 16/1950, f. 5-6.

39. 1950 mai 12. Hotărârea C.C. al P.M.R., privind problema emigrărilor în Israel.

Secretariatul Comitetului Central al P.M.R. luând în discuție în ședința sa din 12 mai 1950 problema emigrărilor în Israel, hotărăște:

1. Sunt libere de a pleca în Israel acele elemente din rândurile populației evreiești, care își vor exprima voința de plecare prin completarea formularelor distribuite de M.A.I.

2. Organizațiile de partid și de masă vor duce o muncă sistematică de lămurire a populației muncitoare evreiești, în special în rândurile elementelor productive din întreprinderi și instituții (muncitori, tehnicieni, ingineri, contabili, medici) pentru ca aceștia să rămână în Republica Populară Română unde au un viitor asigurat. Instituțiile economice și întreprinderile vor sprijini încadrarea în producție a elementelor dormice de muncă, din păturile sărace și mijlocii ale populației evreiești.

3. Prin presă, broșuri, conferințe, prin agitatori speciali evrei, români și maghiari, se vor duce acțiunile de lămurire în problema emigrărilor:

a. *Se va arăta ce deosebește R.P.R. de statul Israel; ce înseamnă a schimba cetățenia unui stat în care se construiește socialismul, viața nouă, liberă, luminoasă, pentru a deveni cetățean al unei țări capitaliste unde la putere este burghezia; o țară unde cei ce muncesc sunt exploatați, asupriți, o țară aservită imperialismului american etc.; o țară care servește imperialiștilor anglo-americani drept bază de pregătiri războinice împotriva țărilor de democrație populară și împotriva Uniunii Sovietice.*

b. *Se vor arăta condițiunile economico-politice din ce în ce mai grele ale maselor muncitoare din Israel, șomaj, lipsă de locuințe, foamete, mizerie.*

c. *Se va intensifica demascarea și combaterea sionismului a conținutului său reacționar, contrarevoluționar etc.; se va trata problema evreiască din punct de vedere teoretic leninist-stalinist, în opoziție cu punctul de vedere al sionismului, al bundismului, al Congresului Mondial Evreiesc, organizația care reprezintă interesele marii burghezii evreiești internaționale; se va arăta că problema evreiască există numai în țările capitaliste, fiind legată de exploatarea capitalistă și asuprire națională, rezolvarea ei acolo unde proletariatul a răsturnat burghezia și a luat în mâinile sale puterea politică; rezolvarea problemei evreiești în U.R.S.S. și țările de democrație populară, unde s-a desființat exploatarea omului de către om și asuprirea națională.*

4. În centrele cu populație evreiască se vor trimite instructori speciali de partid pentru prelucrarea acestor probleme.

5. Vor fi luate măsuri practice de către organele de stat împotriva organizațiilor sioniste, cari își desfășoară activitatea ilegal.

Se vor lua măsuri speciale pentru ca, printre cei care pleacă, să nu se strecoare elemente urmărite de autorități.

De asemenea vor fi luate măsuri pentru a împiedica înstrăinarea operelor de artă și alte valori (aur, devize etc.).

6. Nu se vor mai da comunicate în legătură cu emigrările indiferent de forma sau scopul acestor comunicate.

7. Se vor lua măsuri de intensificare a transporturilor celor care emigrează.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 91/1950, f. 1-2.

40. 1950 mai 13. *Cuvântare rostită de generalul-colonel Emil Bodnăraș, ministrul Forțelor Armatei cu ocazia sărbătorii la 9 Mai a Zilei Victoriei Armatei Roșii asupra fascismului (fragmente).*

Tovarăși,

Acum câteva zile, la 9 Mai, popoarele și oamenii liberi din toată lumea au sărbătorit a V-a aniversare a marii victorii a Armatei Roșii asupra fascismului.

Această victorie repurtată sub conducerea tovarăşului Stalin (aplauze prelungite, ovații) este cel mai de seamă eveniment care a imprimat istoriei pecetea sa în tot ceea ce s-a desfășurat de atunci încoace (...).

În domeniul politic nu putem să ocolim una din realizările care ne privesc pe noi, sectorul apărării naționale, sectorul construcției Forțelor Armate. Aici, tovarăși, sub îndrumarea partidului și având ajutorul – poate cuvântul ăsta este prea slab dar n-avem altul – ajutorul oamenilor sovietici, noi în acest sector ne prezentăm cu numeroase realizări pozitive.

Se știe astăzi că Armata noastră nu mai seamănă cu armata din 1947, ca să nu iau decât ultim an în care armata ajunsese la un grad de decădere îngrijitor, sub influența politicii duse prin intermediul vechilor elemente din armată, a unora dintre ele, care au făcut din ea un corp demoralizat, decăzut.

Armata de astăzi are altă înfățișare, datorită îndrumărilor partidului, a sprijinului său și datorită ajutorului oamenilor sovietici.

Armata noastră mai are multe, multe lipsuri și aceste lipsuri trebuie să le atribuim slăbiciunilor serioase pe care partidul nostru încă le are în Armată și despre aceasta vor vorbi în partea a doua a acestei expunerii (...).

În ceea ce privește Aparatul Politic și organizațiile de partid din Armată, prin prisma Rezoluției Plenarei a V-a, rezultă pentru acest aparat și pentru organizațiile noastre de partid o serie întreagă de sarcini. În primul rând de ordin organizatoric, pentru realizarea cărora am convocat conferința acestui activ de partid din Aparatul nostru Politic.

Experiența sovietică, învățătura Partidului Bolșevic, aplicate la construcția Forțelor Armate ne învață: capacitatea de luptă a Armatei este direct proporțională cu conștiința politică a oamenilor care sunt cuprinși în organismul militar, este direct proporțională cu starea moralo-politică a trupei și a cadrelor. Va fi conștiința politică mai ridicată, va fi starea moralo-politică a trupei și a cadrelor mai ridicată, capacitatea va fi și ea mai ridicată și invers. Cele mai perfecte tehnice rămân fără viață dacă omul nu are o conștiință, un nivel politic superior. Aici este marea greșeală politică pe care o fac capitaliștii. Nu bomba atomică decide, nu tunurile decid, în ultimă instanță, oamenii decid, omul potrivit ca individ și omul organizat ca masă. Gradul său de conștiință, nivelul său politic, perspectiva pe care o întrezărește și spre care năzuiește organizația, aceasta decide, abia atunci tunurile, mașinile, avioanele, bombele capătă sens. Altfel ele rămân mijloace oarbe.

Spre acest om deci trebuie să ne îndreptăm atenția și aceasta în condițiunile construirii socialismului, treaba pe care nu poate să o facă, care nu poată fi încredințată decât unei singure forțe, partidul. Numai partidul, realizatorul învățăturii lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, poate să formeze oamenii. Pentru a realiza aceasta partidul trebuie să fie tare, membrii care-l compun trebuie să fie ridicați politicește, organizațiile sale trebuie să corespundă muncii politice, capacitatea lor de mobilizare trebuie să fie mărită, pentru a nu lăsa goluri în care să pătrundă dușmanul.

Avem în armată, după ce am izgonit monarhia și am pășit la construcția armatei noi, organizații de partid, un aparat politic, căruia nu-i mai spunem

Educație, Cultură și Propagandă, E. C. P.-ul de altă dată, căruia îi spunem limpede, acesta e partidul. Aceasta este învățătura comunistă, învățătura lui Lenin și a lui Stalin aplicată la construcția armatei populare, ca instrument de apărare a independenței și a securității noastre.

Astăzi trebuie să fie limpede pentru membrii de partid și pentru nemembrii de partid din armată că organele noastre politice sunt în domeniul muncii de partid și al muncii politice organe conducătoare de partid, organe conducătoare ale Partidului Muncitoresc Român în armată. Aceștia sunt organele noastre politice, organe conducătoare de partid, nu simple organe de cultură, propagandă.

Așa fiind, trebuie să fie clar că organele politice conduc organizațiile de partid și de tineret din armată, ele devin un sprijin al acestora, lor le revin sarcina să le educe în spiritul partidului, în spiritul învățăturii comunistilor, în spiritul lui Lenin și Stalin, să le educe în acest spirit, tinzând să formeze din ele și trebuie să formeze organizații de partid și de tineret în armată, ajutor și reazim pentru comandă, pentru conducere și model în executarea îndatoririlor militare. Aceasta este obiectivul care stă în fața aparatului nostru politic, ca organ conducător de partid.

Ca organe conducătoare de partid, deci ca organe în întregime responsabile și unic responsabile sub raportul muncii politice și a muncii de partid în armată, acestor organe le revine sarcina grijii față de om.

Este o lege fundamentală în viața partidelor comuniste legătura cu masele, dar o legătură nu formală și abstractă, ci o legătură materializată prin contact zilnic și prin grijă permanentă pentru om, pentru viața lui spirituală și materială, pentru că politica izvorăște din viața materială în care oamenii se mișcă.

Sarcinile noastre în construcția armatei noi, a armatei populare a Republicii noastre, le vom putea îndeplini în măsura în care ne vom pricepe să îndeplinim sarcinile noastre fundamentale de partid.

La unii tovarăși, membri de partid și nemembri de partid, există confuzia că problema de construcție a aparatului militar este deosebită de problema muncii de partid, că aceasta este treabă profesională și cealaltă este treabă politică. Trebuie să atragem atenția asupra gradului greșelii în a pricepe astfel problema. Aici nu sunt două treburi; pe una o face partidul, pe cealaltă o fac specialiștii militari. Aici este o singură treabă pe care nu poate s-o facă decât numai partidul. Și vom arăta că sarcina lucrătorilor noștri politici în armată nu este de a se familiariza cu limbajul propagandistic. Una din sarcinile de bază a lor este de a-și însuși perfect știința și arta militară modernă stalinistă. Partidul este acela căruia îi revine sarcina construirii armatei noi sub toate raporturile, și politic, și organizatoric, și profesional.

Nu se poate înțelege tactică și strategie militară fără teorie bolșevică, fără priceperea perspectivei istorice a clasei muncitoare, fără cunoașterea în amănunt, nu superficial, a raportului de forțe pe plan politic internațional și național, fără cunoașterea în amănunt a felului cum baza materială a celor care luptă pentru consolidarea libertăților se dezvoltă și ce rezultă de aici, fără toate acestea profesiunea militară rămâne fără conținut și nu poate fi înțeleasă.

Numai partidul poate să dirijeze și să creeze la oameni aceste perspective, aceste permanente cunoașteri, cu ajutorul învățaturii noastre revoluționare, a fenomenelor și deci justa interpretare și juste concluzii.

Conducerea muncii de partid în Armată o are Direcția Superioară Politică a Armatei. Direcția Superioară Politică, care lucrează cu dreptul de secție militară a Comitetului Central al Partidului, este organul conducător al muncii de partid în Armată, organ central conducător care conduce nemijlocit această muncă.

În această privință regulamentul de întrebuițare în luptă a Marilor Unități, la art. 82 este limpede și recomand foarte stăruitor tovarășilor noștri locțiitori politici să nu omită până a-și însuși pe dinafară, atât ca formulare, cât și ca conținut, acest regulament la capitolul V, art. 81 până la 94.

Direcția Superioară Politică a Armatei, ca organ de conducere a muncii de partid și politice în Armată, realizează această conducere prin secțiile sale politice, respectiv direcțiile sale politice. În secțiile politice, respectiv direcții „numite”, locțiitorii politici nu se aleg, șefii secțiilor politice nu se aleg, aparatul lor de lucru nu se alege, el se numește.

În organismul de partid în Armată se aleg numai organele de conducere ale organizațiilor de bază și comisiile de partid. Astea sunt singurele organe alese.

Pentru considerațiuni legate de caracteristica deosebită a organismului militar, în Armată funcționează organizațiile de bază de partid ca organizații unice, pe care Aparatul Politic le conduce și le înarmează, nu despărțite pe categorii, ci ca organizații unice, având în fruntea lor un birou.

Locțiitorii politici din regimente trebuiesc considerați și sunt reprezentanți ai secțiilor politice. În această calitate, întrucât Direcția Superioară Politică realizează conducerea prin secțiile politice, locțiitorul politic de regiment capătă calitatea de a conduce organizația de partid respectivă, de a fi îndrumătorul, conducătorul ei, ca reprezentant al secției politice. Nu este ruptă de acest organism secția politică care are funcțiuni de conducere sub îndrumarea Direcției Superioare Politice a Armatei.

Asta este structura organizatorică. Acum, din această structură derivă metodele de lucru asupra cărora probabil că s-a insistat, eu voi rezuma pe scurt.

Munca politică și de partid în armată trebuie să aibă un obiectiv bine definit.

Dacă organizațiile de partid, oriunde ar fi ele, în cadrul civil sau în cadrul militar, au sarcina de a ridica nivelul politic al oamenilor, al membrilor de partid, și prin ei, prin legăturile lor, a masei fără de partid de oameni ai muncii, apoi sarcina specială, permanentă și centrală a organizațiilor de partid și de tineret în armată, conduse de Aparatul Politic, este în timp de pace pregătirea de luptă. Asta este sarcina centrală.

Comuniștii în armată trebuiesc determinați de dimineață până seară să se gândească la acest obiectiv central.

Ce cere partidul în Armată? Să formăm valori militare, să creeze luptători conștienți politic și capabili să lupte; să întărim capacitatea de luptă a Armatei, să stăpânim bine tehnica, să stăpânim bine învățătura militară, știința și arta militară, să cunoaștem metodele de luptă moderne, să înscăunăm o disciplină de

fier, cu spirit de vigilență, toate acestea urmate de un nivel politic în general superior.

Sarcina centrală este pregătirea de luptă. Trebuie să spunem, tovarăși, că din constatările noastre făcute cu ocazia inspecțiilor, controalelor, a rapoartelor voastre, organizațiile noastre de partid, Aparatul nostru politic nu întotdeauna s-a îndrumat consecvent și permanent spre acest obiectiv, fără de care rolul nostru de membrii de partid, de organizații de partid, se anihilează, rămâne fără folos intereselor clasei muncitoare și a partidului.

Deci munca politică și munca de partid trebuie să se concentreze pe fondul general al ridicării nivelului politic al oamenilor, spre pregătirea lor de luptă, ridicarea întâi a acestei pregătiri.

Despre pregătirea de luptă, dacă am încercat să facem un bilanț al perioadei care a trecut sau este pe trecute, a plutonului și similelor, noi n-a putem caracteriza decât satisfăcătoare, în progres față de anul trecut, dar numai satisfăcătoare. În cea mai însemnată măsură cred că acest calificativ de satisfăcător se datorește împrejurării că membrii de partid, comuniștii din Armată, organizațiile noastre, Aparatul nostru Politic, nu și-au concentrat în suficientă măsură atenția asupra acestui obiectiv de bază al Armatei: pregătirea de luptă.

Ne pregătim să intrăm în perioada pregătirii de luptă de vară a unităților noastre; în a doua jumătate a lunii mai începe perioada companiei și odată cu ea trecerea unităților noastre la viața de tabără. Devine sarcina de bază pentru organizațiile noastre de partid, pentru Aparatul nostru Politic, să acorde cea mai serioasă atenție acestei faze, acestei etape a pregătirii de luptă de vară. (...)

Merită atenție de asemenea problema cadrelor. În armata noastră avem acum o mulțime de cadre, creație a regimului nostru: cadre noi le spunem. Le spunem noi, fără însă a ne gândi să creăm o prăpastie între cadrele noi și cadrele vechi, cum s-au manifestat tendințe în unele unități. „Noi suntem ăștia noi, voi sunteți ășia vechi“. Am văzut tendința la cadrele vechi de a persista în a se considera vechi și de a nu voi să devină și ele noi și pe unii care tind să se înfumureze și să spună: „Noi avem pecetea P.M.R., voi nu aveți pecetea aceasta“, după cum și pe alții care spun: „noi suntem cei vechi, noi am intrat în școala militară nu cu 4 clase, ci bacalaureați“ și socoteli din acestea.

Aparatul nostru Politic, comuniștii, vor trebui să ducă o luptă foarte activă pentru a explica oamenilor despre ce este vorba. Trebuie știut că și cel „nou“, dacă va merge de-a curmezișul drumului nostru, dacă se va îndrepta împotriva mersului nostru general, vom ști să-l lovim.

Ofițerul vechi, atâta timp cât merge cinstit, deschis, cu încredere alături de noi, de partid, urmează îndrumările partidului nostru, luptă să realizeze zi de zi sarcinile pe care i le dă partidul. își ridică nivelul său politic și profesional, poate să doarmă liniștit și să meargă cu noi la drum, cu toată încrederea.

Este una din sarcinile Aparatului nostru Politic, a organizațiilor noastre de partid, să se priceapă cu dibăcie să creeze acest sentiment de siguranță, de încredere în capacitatea omului, de a putea să-și repare micile greșeli din trecut, de a-și putea să-și găsească o viață nouă, o viață care să-i mulțumească, viață constructivă, viață care să-i aducă stîm și prețuirea tuturor.

După cum nimeni să nu creadă că dacă poartă stegulețul partidului, o să ne închidem ochii în fața neglijențelor, a diferențelor sau a ușurințelor sale, sau, mai mult, a fărădelegilor sale. Lovim fără milă.

Prin această atitudine față de problema cadrelor, Partidul ne va ajuta, organizațiile de partid ne vor ajuta să putem duce o sănătoasă politică de cadre.

Aparatul nostru central, Direcția Cadrelor Armatei, responsabilă cu organizarea și îndrumarea acestei politici de cadre va avea în aceasta un prețios sprijin.

Tot în cadrul acestei griji pentru om, iată ce spune tot același articol 88 al Regulamentului:

„Contractul personal al locțiitorilor politici și al cadrelor Aparatului Politic cu subalternii, este forma principală a muncii politice în Armata Republicii Române“.

Un locțiitor politic sau un secretar de organizație de partid, indiferent gradul, subofițer, ofițer sau soldat, care omite să profite de cel mai neînsemnat prilej pentru a lua contact personal cu subalternii, calcă Regulamentul. Acela care dovedește contactul personal cu subalternii prin hârtii, săvârșește o infracțiune față de legile partidului, exprimate în acest regulament. Regulamentul acesta este Regulament Sovietic, acesta este experiența partidului Bolșevic și este și experiența Partidului nostru.

Comunistul, lucrătorul politic, trebuie să se priceapă să se așeze cu soldatul și pe o buturugă, pe o margine de gard: „Ia spune, mă loane, cum e pe la voi? unde te doare?“ Să vezi unde au rămas rămășițe, putregai, și să i le scoți.

V-am mai spus de multe ori să-l citiți pe Furmanov; să creăm oameni vii, nu birocrăți și atunci vor întări legăturile noastre cu masa, autoritatea comuniștilor va crește, autoritatea partidului va crește și vom putea mai ușor construi Armata populară, decât o facem astăzi.

Educația de partid a comuniștilor, a utemiștilor, asta este treabă foarte delicată. Trebuie să crezi spiritul partidului, să nu se simtă omul călcat pe bătătură, că a trecut subalternul pe lângă el și nu i-a dat bună ziua cum trebuie. Să aibă grijă să analizeze care este cauza acestei atitudini, să o combată, dar cu cap.

Un locțiitor politic care iese din biroul său și pândește în dreapta și stânga să vadă care l-a salutat mai întâi, el căpitan, să vadă dacă maiorul i-a dat mai întâi bună ziua sau nu, ăsta nu este locțiitor politic, care-i preocupat de exterior. Pe el trebuie să-l intereseze fondul și dacă fondul îl va interesa și se va apropia de oameni, să fii sigur că va fi salutat cu multă plăcere, cu multă bucurie și de mai mari ca el.

El trebuie să le cunoască toate, să le priceapă toate și asupra tuturor să acționeze cu experiența partidului, transformând omul, schimbându-l. Burghezia a făcut educația la cei mai mulți, nu Partidul Comunist. Abia acum încep să răsară tinerii copii pe care îi educăm noi și încă n-am reușit să-i educăm în masă, să-i cuprindem în totalitate sub influența partidului și a experienței sale. Va dura multă vreme până când rămășițele educației burgheze vor dispărea din practica lor.

Problema disciplinei. Eu cred că nu este un cuvânt care să fie mai des întrebuințat în Armată cu disciplina, însă dacă observăm Armata noastră astăzi, eu

cred că nu este calitate care să lipsească mai mult decât această disciplină, deși vorbim foarte mult de ea.

Noi avem două mijloace de a acționa asupra acestui factor, disciplina: convingerea și constrângerea. Noi trebuie să ne pricepem să uzăm de ambele. Dacă ne vom limita numai la unul, n-o să atingem obiectivele în condițiunile noastre de dezvoltare.

Comuniștii trebuie să uzeze și de unul și de altul.

Trebuie spus că mulți din tovarășii noștri au înțeles problema formării și afirmării disciplinei nu tocmai just, că ei s-au limitat numai la convingere, numai la prelucrări.

În Regulament, deci tot după Regulamentul sovietic, veți vedea că există acolo un punct care spune că comandantul n-are voie să-l sustragă de la pedeapsă pe acel care a călcat o dispoziție regulamentară. Noi trebuie să operăm cu amândouă aceste elemente, convingerea și constrângerea, oriunde călcarea regulamentelor, a ordinelor, periclitează securitatea organismului militar.

Alături de disciplină merge vigilența. Acolo unde disciplina este înaltă și vigilența este bună, acolo unde disciplina scade, și vigilența este în scădere.

Burghezia era sălbatică când vedea câte un agitator comunist în ilegalitate, cu manifestul comunist în buzunar sau lipind câte un afiș într-un cartier muncitoresc, însă era și mai nemiloasă când îl prindea într-o cazarmă. Ea știa ce înseamnă politicește să scape din mână influența asupra ostașilor.

Lupta de clasă în Armată, caracterizată prin încercările dușmanului de a slăvi organismul militar, de a mina unitatea și disciplina sa, nivelul politic al oamenilor care o compun, al cadrelor, capătă forme mai ascutite decât în viața civilă.

Trebuie să ne pricepem să vedem pe dușmanul de clasă. Și numai un comunist vigilent poate să facă treaba aceasta. Dușmanul de mult nu mai lucrează deschis. El știe ce înseamnă astăzi să scoată capul, că e foarte periculos. El nu renunță la luptă, el nu poate să renunțe, el nu cunoaște însă situația ca o clasă să se predea, să spună, să capituleze fără condiții. Deocamdată clasele luptă, mor luptând. O singură măsea găunoasă ar mai exista poate să muște.

Lupta de clasă se manifestă sub diferite forme: spionaj, diversiune, întreținerea sub formă sentimentală, de legături cu ofițerii deblocați, dați afară, care nu au ce căuta în familia noastră. Chiar aceasta din urmă este o formă a luptei de clasă. Dușmanul nu vrea să piardă contactul cu aceste elemente.

Lui Truman nu-i poate fi indiferent faptul că în țările de democrație populară se construiesc armate de tip nou, când vede că aceste armate se construiesc după modelul Armatei Sovietice, că ele, prin structura lor, sunt unitare. Lui nu-i poate fi indiferent când știe ce pericol reprezintă pentru regimul capitalist, pentru societatea capitalistă, asemenea armate. Aceasta nu e bomba atomică, e mai rău, că are și bomba atomică. Aici sunt masele. De aceea, ei vor face tot posibilul ca să împiedice organizarea acestor armate, să le dezorganizeze, sau cel puțin să întârzie formarea acestora. Și ei găsesc în rândurile noastre aliați, găsesc elemente dușmănoase, ascunse. Cel mai prețios aliat este ușurința noastră, neactivitatea organizațiilor de partid și a Aparatului Politic.

Comunistul care aude un zvon că circulă să dea imediat alarma. Este departe de a merita titlul de membru de partid acela care nu ia imediat atitudine. Nu merită titlul de membru de partid acela care nu caută să tragă lanțul zvonului, să vadă de unde vine, unde e dușmanul, care are interes să ne compromită, să ne zăpăcească, să ne încurce. Acela care stă și spune: „Hai să mai aștept, poate nu o fi așa“, nu este un bun comunist, acela e un rătăcit în partid. Vigilența noastră trebuie să descopere și aceste elemente care s-au strecurat în partid.

Tovarăși,

Am trecut verificările în mare masă, acum sunt în curs la trupă. Să nu ne imaginăm că prin acestea, gata, ne punem perdele la ochi, am terminat. Comuniștii se verifică permanent, în fiecare zi, în fiecare ceas, în fiecare minut, în orice acțiune a lor. Aparatul nostru Politic nu trebuie să tocească ascuțirea vigilenței comuniștilor. Aceștia trebuiesc mereu controlați, verificați și ajutați unde e nevoie de ajutor.

Morala trebuie să fie morală proletară. Am văzut ofițeri ieșiți din școli, tăvălindu-se în beții, în petreceri. Nu este bine acest lucru. Nu așa vrem noi să vedem pe ofițerul Armatei populare nu așa putem să-l admitem. Aici este o treabă a comuniștilor față de membrii de partid, față de oricare din organismul nostru militar care încalcă morala.

Nu trebuie însă să devenim niște înăcriți, niște chei de biserică; poți merge și la joc, poți să bei și un pahar cu vin, să rămâi însă om cu răspundere, grijuliu față de morala noastră proletară, să nu facem compromisuri cu ea.

În sfârșit, tovarăși, ajung la una din problemele de bază în viața noastră de partid, la problema criticei și autocriticei. Am auzit pe unul spunând: „Cum o să mă apuc să critic pe comandant, cum este posibil treaba aceasta? Hai să nu-l criticăm!“ Și este de ajuns să renunți la asta și să continui: „Păi dacă renunț la critica comandantului, dă-mi voie să renunț și la autocritică“. Și iați cum două mijloace de bază pentru creșterea activității noastre sunt aruncate la o parte.

Critica și autocritica este de mult lege de dezvoltare a partidului. Fără critică, fără a scoate în evidență ce este rău, fără autocritică, fără a lupta pentru a te ajuta singur, să înlături aceea ce este rău, comuniștii nu pot crește, dimpotrivă, se transformă în niște mecanisme fără conținut.

Noi n-avem voie nici în Armată să renunțăm la aceste arme ale criticii și autocriticii, decât că în aplicarea lor trebuie să asigurăm toate măsurile ca ele să nu lezeze principiile și regulile de viață militară. Ce vreau să zic cu aceasta? Că nu pot fi discutate și criticate ordinele, hotărârile comandantului. Ordinele și hotărârile comandantului trebuiesc executate, dar trebuiește sever criticat acolo unde elementele dușmănoase, elementele care nu vor să ne ajute să meargă cu ei, refuză să execute ordinele sau le execută prost.

Noi presupunem că ordinele noastre nu ies fără cap pe toată scara avem locțiitori politici care sunt direct responsabili alături de comandant și contrasemnează ordinele și când locțiitorul politic este conducător de partid în Armată, atunci când se dă un ordin el pune toată răspunderea sa și deci ordinele

nu le discutăm. Asta nu este critică, asta ar însemna destrămarea disciplinei și ordinii militare, dar trebuie să pedepsim cu toată asprimea pe cei care nu execută ordinele, pe cei care se abat de la executarea ordinelor.

Acolo unde un comandant este de criticat, acolo biroul organizației și locțiitorul politic apreciază unde, în ce caz se face această critică. Comandantul de regiment nu poate fi discutat și criticat în organizația lui de bază, de membrii de partid vorbesc. Cazul lui și el personal este discutat în eșalonul superior.

Comisia de Partid de la divizie, – sau până vom avea acele comisii de partid, le-am pus la Direcțiile Politice ale Regiunilor Militare, respectiv Comandamentelor de Armă, – la sesizarea biroului, a secretarului, a locțiitorului politic, sau după cum se produce cazul, dacă e să se critice un ofițer, noi am stabilit deocamdată provizoriu până la eșalonul batalion, până la eșalonul comandantului de batalion. Acest lucru poate fi făcut în birou și numai după consultarea locțiitorului politic, eventual într-un activ mai largit, afară din birou, dar totdeauna nu recomandăm în întreaga organizație de bază.

De la batalion în sus chestiunea trece la Direcția Politică. Mai târziu, când vom avea comisii de partid, chestiunea trece la comisiile de partid de divizie, respectiv mai sus, de regiune.

Același lucru cu sancțiunile de partid și suntem limpezi că ele privesc pe acei membri de partid care nu execută însărcinările, sau care din alte încălcări mai implică și sancțiuni de partid. Sancțiunile de partid se aplică după aceeași regulă pe care am arătat-o aici, până la comandamentul de batalion și de la comandantul de batalion în sus. Direcția Superioară Politică va da și instrucțiuni în această privință.

Este limpede că organizația de bază nu poate da dispozițiuni comandantului, organizația de bază nu poate să impună o hotărâre, organizația de bază nu poate discuta funcțiunile comandantului în exercitarea profesională. Să nu facem greșeala să începem să transformăm organizația de bază, nerespectând această recomandățiune, în organ care începe să discute conducerea unității.

Comandantul și locțiitorul politic împreună au întreaga răspundere și sarcinile lor pe această linie de comandă nu pot fi discutate, nu pot fi frământate în organizația de bază, în ceea ce privește funcțiunea lor de comandanți.

Tovarăși,

Eu închei cu ultima recomandăție care rezultă din una din prescripțiunile de bază ale Regulamentului și care formează o sarcină permanentă a Aparatului nostru Politic și organelor de partid, și anume articolul 86:

„Cadrele Aparatului Politic sunt datoare să-și însușească cu toată perseverența cunoștințele militare, să le completeze și perfecționeze, pentru a deveni maestri în arta militară, astfel încât să poată ocupa în orice moment funcții de comandă“.

Articolul 86 spune:

„Cadrele Aparatului Politic sunt datoare să-și însușească cu toată perseverența cunoștințele militare, să le completeze și perfecționeze, pentru a

deveni maeștri în arta militară, astfel încât să poată ocupa în orice moment funcții de comandă. “

Eu consider această prescripțiune una din dispozițiunile esențiale în Armata noastră, pentru a afirma în întregime rolul partidului și pentru a putea face o bună, o justă politică de partid.

Cadrele Aparatului Politic sunt datoare să-și însușească, cu toată perseverența spune Regulamentul, pentru a deveni ce? nu simpli cunoscători, maeștri. Și Regulamentul, care însumează experiența făcută cu sute de milioane de oameni, arată că Aparatul nostru Politic trebuie să stăpânească bine știința și arta militară. Atunci vor putea spune că aparatul nostru Politic, că organizațiile de partid și-au găsit una din cele mai pozitive realizări în formarea unor cadre de asemenea tip, și politic tari, dar și profesional la un nivel de maestru în arta militară.

Cu aceste însărcinări, cu care am completat partea I a expunerii politice, urmează să vă întoarceți acasă, la unitățile voastre. Direcția Superioară Politică va stabili în detaliu cum urmează să prelucați în unități problemele care au fost dezbătute aici. Noi să plecăm de aici cu hotărârea de a ne pune serios pe muncă, de a fi la înălțimea Rezoluției Plenarei a V-a, în munca noastră organizatorică, politică și de partid în Armată, de a fi la înălțimea Directivei în care se vorbește despre sarcinile organelor politice, a celor de partid și U.T.M., de a fi la înălțimea chemării partidului nostru, acum când hotărârea clasei muncitoare în drum spre construirea socialismului este mai fermă, când sarcinile noastre, pe care nu le-a dat partidul, de a construi o armată populară, sunt deosebit de mult ușurate prin ajutorul pe care îl primim de la consilierii militari sovietici, din partea Uniunii Sovietice, din partea Partidului Bolșevic, din partea tovarășului Stalin (aplauze).

Să plecăm de aici cu hotărârea de a fi pătrunși de acest ajutor și de încrederea pe care clasa muncitoare și partidul o pune în Aparatul Politic, în organizațiile sale din Forțele noastre Armate (aplauze).

Arhivele Militare Române, fond Direcția Superioară Politică a Armatei, dosar 3430, f. 317, 335, 338-344, 352-363.

41. 1950 mai 16. *Dezbateri pe marginea raportului prezentat de Comisia Centrală de Verificare a membrilor de partid, prilej de excludere a peste 20% din efectivul existent.*

Tov. N. CEAUȘESCU:

Raportul prezentat de Comisia Centrală de Verificare și rezultatele obținute în urma verificării membrilor de partid au scos în evidență o stare de lucruri destul de serioasă care exista la un moment dat în partidul nostru. Numărul de 20 și ceva la sută de excluși și cu cei care nu s-au prezentat, a arătat de asemeni că în Partid au reușit la un moment dat să pătrundă o serie de elemente care reprezentau un balast

și un pericol pentru unitatea partidului nostru, pentru asigurarea conducerii luptei clasei muncitoare de către partidul nostru. În acest scop, cred că verificările au avut o importanță deosebit de mare pentru întărirea muncii partidului nostru. Ele ne-au ajutat foarte mult să curățim în parte partidul nostru de o serie de elemente – pentru că nu putem spune că noi am reușit să curățim partidul de toate elementele dușmănoase, necorespunzătoare, de elementele mic burgheze și carieriste, care au mai rămas cred cu duiumul în partidul nostru și care mai reprezintă încă un pericol serios pentru bunul mers al partidului nostru.

Verificarea a arătat însă – și cred că e necesar de a trage învățăminte pentru activitatea viitoare – felul de muncă pe care l-am dus noi un timp îndelungat, în primul rând în ceea ce privește primirea de membri de partid. Cred că putem spune fără să greșim, că am călcat însuși Statutul Partidului nostru, pentru că Statutul prevede totuși că primirea de membri de partid trebuie să se facă de organizația de bază, cu aprobarea ei. De fapt, un număr de membri de partid intrați în partid, nici n-au trecut, nici n-au fost văzuți de organizațiile de bază. Dacă a-și lua numai capitala, unde și eu am lucrat câteva luni, se făcea întrecere pentru a se ajunge la 100.000 membri de partid și a fi în fruntea întrecerii. Deși aveam organizații de bază în fabrici, înscrierea se făcea peste capul organizațiilor de bază, de oameni trimiși din afară, elemente de multe ori mic burgheze, care înscriau oamenii fără să-i cunoască, peste capul organizației de bază. Și deci nu este întâmplător că au pătruns tot felul de legionari, de informatori. Cifrele nu oglindesc tot ceea ce am constatat. Întâmplător am lucrat la această muncă din însărcinarea C.C.-ului și cunosc o serie de aspecte. Noi am avut un număr mai mare de agenți provocatori la Timișoara, numai în com. jud. au fost 3 agenți provocatori. Același lucru și în alte părți. Aceștia n-au pătruns întâmplător. Aceasta se datorește tocmai faptului că noi am călcat în picioare regulile elementare ale partidului nostru.

În această privință trebuie să spun că și eu, în munca care am dus-o scurt timp la capitală, am călcat în picioare aceste principii ale statului nostru, m-am lăsat antrenat în această întrecere condusă pe atunci de tov. Miron Constantinescu, de a ajunge la un număr de 100.000 membri de partid, și apoi de Neagu etc.

Trebuie să spun, în al doilea rând, că nu-i întâmplătoare nici situația de azi din Oltenia. La un moment dat, partidul nostru în Oltenia era condus de național-fărăniști: la Vâlcea naț. țăr.; la Gorj naț. țăr., la Romanați naț. țăr., așa-ziși de stânga, dar care de fapt duceau o politică politicianistă mic burgheza, și nu întâmplător acolo au pătruns cele mai multe elemente chiaburești, reacționare și se ducea o politică de îndepărtare a elementelor muncitorești.

Cred că trebuie să spunem că în politica noastră de ridicare a cadrelor, la un moment dat toți am dus o politică greșită.

Trebuie să spunem că și la capitală, și cred că și la ridicarea aici, la C.C., s-au ridicat de foarte multe ori elemente mic-burgheze, numai pentru faptul că vorbeau mai bine, că veneau mai bine îmbrăcați, că știau să țină un discurs, pentru că citeau acasă pe Lenin și Stalin și vorbeau la ședințe frumos, dar care de fapt nu aplicau învățămintele lui Lenin și Stalin. De ce să nu spunem că la capitală, secția de cadre în majoritate era formată din elemente mic-burgheze sioniste, și când am asistat la

verificare, am văzut că un fost vânzător din piață era șef de secție de cadre la capitală. Ce politică de cadre putea duce acesta. De ce să nu spunem că s-au ridicat la muncă oamenii pentru că erau șomeri și neavând de lucru au fost luați la muncă de partid. Aceasta a fost situația și la Ilfov și în alte părți. Chiar la C.C. a reușit să pătrundă un criminal de război. Aceasta este o situație care arată o lipsă serioasă a vigilenței și a controlului nostru.

Eu pun această problemă, pentru că cred că analizând acum munca, după aproape doi ani, trebuie să tragem învățăminte foarte serioase pentru activitatea viitoare a partidului nostru.

În primul rând trebuie să spunem că mai sunt asemenea elemente, că încă și acum în multe locuri unii tovarăși se orientează după faptul că cineva vorbește bine, și-l pune la anumite munci, fără un control serios și acest lucru se întâmplă în multe locuri, și mai ales în aparatul de stat trebuie să dăm bătălie pentru a ridica elemente muncitorești.

Trebuie să spunem aici de situația de la Planificare și Statistică: Nu-i întâmplător că statistica ne-a dat de 4 ori date greșite pentru agricultură, pentru că la Statistică există elemente care au fost sub Antonescu. Și nu-i întâmplător ce se întâmplă în multe locuri la Planificare, fiindcă verificarea ne-a arătat că acolo e o grupă de bandiți și nu s-au luat măsuri pentru îndepărtarea lor. Aceasta este o stare de lucru serioasă.

E just că, comisiile de verificare n-au dreptul să schimbe oamenii din diferite munci, dar ele vin și propun aceasta, ele atrag atenția conducătorilor de ministere asupra stării de lucruri și le pun în față că trebuie să ia măsuri pentru că aceasta nu-i problema unui minister, ci a partidului nostru. Și existența unor astfel de elemente în posturi de răspundere nu asigură o justă planificare și nici îndeplinirea Planului de Stat.

Iată de ce cred că totuși e necesar ca toții de la ministere să țină seama de aceste lucruri. Și în unele părți, ei n-au vrut să țină seama de aceste recomandări și păstrează în unele posturi bandiți. Dacă comisia de verificare n-are dreptul să dea afară, dar ele pot cere tovilor și organizația de partid din ministere poate cere tovilor din conducere, să scoată pe bandiți și să nu fie puși ca directori sau șefi de secții. Cred că totuși ar fi bine ca în această privință, C.C.-ul să exercite un control mai serios, asupra felului cum se duce politica de cadre în ministere și atitudinea față de unele elemente de acest fel, pentru că numai în felul acesta vom putea ca autocritica care ne-o face aici, că am greșit, că am călcat, să fie aplicată în practică. Pentru că am mai vorbit de ședințele C.C.-ului despre aceste lipsuri, dar foarte mulți dintre noi nu aplică așa cum trebuie nici acum aceste învățăminte. Și de aceea cred că în Rezoluția C.C. în legătură cu verificarea membrilor de partid să se atragă și serios atenția asupra constatărilor făcute în ceea ce privește munca de până acum și în ceea ce privește politica de cadre și îndeosebi politica controlului muncii de cadre și a ridicării de cadre în ministere, unde e încă o situație serioasă.

◆
D.A.N.I.C., fond Cancelarie C.C. al P.C.R., dosar 32/1950, f. 74-77.

Republica Populară Română
Parchetul Curții București
Crime de Război
Dosar nr. 1.906/1948

Noi, Stan Alexandru, procuror delegat pe lângă Parchetul Curții București.

Având în vedere dispozițiunile legii nr. 291/1947, modificată prin Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale nr. 207/1948, pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de crime de război sau împotriva păcii sau umanității.

Având în vedere actele și lucrările dosarului nr. 1.906/1948, privitor pe:

Șteflea Ilie, de 58 ani, fost general, născut în comuna Săliște, județul Sibiu, în prezent decedat.

Având în vedere că instrucția în cauză este terminată.

Expunem următoarele:

Generalul Ilie Șteflea, a ocupat în 1939 postul de subșef al Marelui Stat Major, până la 6 octombrie 1940, când a fost chemat să îndeplinească funcția de secretar general al Ministerului Apărării Naționale, unde titular era mareșalul de tristă memorie Ion Antonescu.

Luând în primire acest post, generalul Ilie Șteflea a devenit un fel de loctiitor al lui Ion Antonescu, jucând un rol foarte important.

Din răspunsurile date de generalul Ilie Șteflea la interogatoriul ce i s-a luat, reiese că pe timpul când avea funcția de subșef al Marelui Stat Major, în atribuțiile sale avea conducerea Secției Informații, precum și a acelei operative.

În consecință, el declară că avea cunoștință de forța ce o reprezenta Armata Roșie, precum și de pregătirile de război ce se făceau de nenți și de Antonescu.

De asemeni, atât din declarațiile generalului Ilie Șteflea, cât și din actele dosarului, reiese clar rolul jucat de el în declanșarea războiului contra Uniunii Sovietice.

Un rol important a avut și în organizarea masacrului îndreptat împotriva populației evreiești de la Iași.

În prima perioadă a războiului a luat parte, în calitate de comandant al diviziei la operațiunile de la Odessa, fără a-și neglija însă atribuțiunile pe care le avea pe lângă Ion Antonescu.

La 20 ianuarie [1942] acceptă șefia Marelui Stat Major, pe care i-o încredințează Ion Antonescu, pentru încrederea și devotamentul ce le avea față de acesta.

La unul din interogatoriile ce i s-au luat generalului Ilie Șteflea, pretinde că el s-a opus la trimiterea trupelor pe front în număr mare. Însă acest lucru este în contradicție totală cu actul nr. 317.185 din 14 februarie 1943, aflat la dosar și semnat de el, în care cerea tuturor să-și unească toate eforturile pentru a lupta „până la înfrângerea dușmanului nostru de totdeauna“.

Generalul Ilie Șteflea a încheiat o serie de convențiuni cu reprezentanții armatei hitleriste, cu privire la capturile de război de pe teritoriile sovietice ocupate. În calitatea lui de șef al Marelui Stat Major a făcut toate propunerile de felul cum trebuie evacuate toate materialele de la est la Nistru. Într-o ședință a consiliului de colaborare militară la care a participat și generalul Șteflea Ilie, au fost aprobate propunerile sale în [cu] referire la evacuarea în țară a tuturor instalațiilor industriale, a tractoarelor agricole, a animalelor etc.

Răspunderea generalului Ilie Șteflea mai este angajată și în alte domenii: împiedicarea acțiunii antifasciste prin orice mijloace de represiune; măsuri cu privire la regimul de discriminare rasială a evreilor, propagandă și contrpropagandă de natură fascistă.

Din declarația dată de generalul Dumitru Popescu reiese că Marele Stat Major, cu o lună înainte de începerea războiului de agresiune contra Uniunii Sovietice, a cerut arestarea și internarea în lagăre a unui mare număr de adversari politici, care erau contra în declanșarea unui război injust.

În privința regimului aplicat evreilor, socotim suficient a menționa recunoașterea generalului Șteflea Ilie, atunci când spune că măsurile de trimitere la muncă obligatorie a evreilor erau luate de Marele Stat Major.

Cu privire la propaganda și contrapropaganda duse în tot timpul războiului, generalul Ilie Șteflea recunoaște că prin conducerea Statului Major s-a făcut o propagandă de sprijinire a războiului contra Națiunilor Unite și în special contra Uniunii Sovietice. În acest scop primea de la nemți materialul necesar, care era răspândit la armată și care avea un caracter ațâțător și vexatoriu la adresa popoarelor cu care erau în război și a evreilor.

În concluzie, din toată activitatea desfășurată de generalul Șteflea Ilie, reiese devotamentului și convingerea că activitatea dusă de el pentru războiul hitlerist se identifica cu planurile și intențiile regimului antonescian, al cărui colaborator conștiincios era și, în consecință, este responsabil de faptele sale.

Având însă în vedere că din extrasul de moarte nr. 1.456/1946, eliberat de Comitetul Provizoriu București, rezultă că la data de 21 mai 1946, generalul Șteflea Ilie a încetat din viață și, întrucât conform art. 4 din procedura penală, moartea este o cauză legală de încetare a urmăririi,

Pentru aceste motive,

Disponem:

Încetarea urmăririi penale deschisă contra lui Ilie Șteflea, fost general și șeful Marelui Stat Major al regimului antonescian, actualmente decedat.

Dat în cabinetul nostru astăzi, 16 mai 1950.

Procuror delegat Alexandru Stan

◆
A.S.R.I., fond „P“, dosar nr. 20.727, vol. 1, f. 41-42; publ. de Florica Dobre și Alesandru Dușu, op. cit., p. 164-166.

43. 1950 mai 15-17. Raport cuprinzând principiile care au stat la baza unei organizări politice administrativ economice a teritoriului R.P.R., după modelul sovietic (fragmente).

Supunem discuției Plenarei Comitetului Central al Partidului și aprobării sale următoarele principii ale noii organizări politice administrativ-economice a teritoriului R.P.R.

1. Raionarea trebuie să corespundă organizării statului de tip nou, regimului de democrație populară care își exercită puterea prin organe alese – Sfaturile Populare.
2. Să oglindească rolul politic conducător al clasei muncitoare în stat.
3. Să asigure înfăptuirea legăturii nemijlocite între organul central al Puterii de Stat, organele puterii locale și marea masă a poporului muncitor.
4. Să înlăture separarea artificială a centrelor industriale pe regiunile agricole, să ducă la crearea de unități administrative armonioase întemeiate pe:
 - a. Studiul structurii sociale – economice și perspectivei de dezvoltare;
 - b. Unități naturale geografice și
 - c. Rețeaua căilor de comunicație.
5. Să înlesnească transformarea socialistă a agriculturii.

În raportul său la Congresul al XVI-lea al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S., Tovarășul Stalin a spus că:

„Nu poate exista îndoială că noi nu am fi putut executa munca uriașă de restructurare a agriculturii și de dezvoltare a mișcării colhoznice, dacă nu am fi exercitat raionarea. Mărirea valostilor și prefacerea lor în raioane, destiințarea guverniilor și prefacerea lor în unități mai puțin mari (cercuri) în sfârșit înființarea regiunilor, ca puncte directe de sprijin a C.C. – acesta este aspectul general al raionării. Scopul raionării – de a apropia aparatul de partid, sovietic și economic, cooperatist de raion și stat, pentru a obține posibilitatea de a rezolva la timp problemele urgente ale agriculturii, a ridicării ei, a reconstruirii ei. În acest sens ... împărțirea în raioane a dat un câștig uriaș întregii noastre construcții“.

6. Raioanele să devină unități economice administrative de mare însemnătate, puncte de întâlnire a structurii socialiste la sate.

Să se asigure apropierea de raion și comună a aparatului de partid, de stat, a organizațiilor de masă, pentru a rezolva la timp problemele economice, politice și

social-culturale și pentru a putea mobiliza poporul muncitor în vederea îndeplinirii Planului de Stat și a sarcinilor legate de construirea socialismului.

7. Să corespundă dezvoltării forțelor de producție ale țării, condițiilor stabilite în Planul de Stat, pentru a contribui la lichidarea rămănerii în urmă a unor unități politice – administrative la valorificarea resurselor locale, ținând seama de perspectivele apropiate de dezvoltare economică a noilor unități.

8. Să se țină seama de condițiile geografice, istorice și naționale.

9. Să corespundă posibilităților de comunicație dintre unități și centrale administrative.

10. Să corespundă intereselor apărării naționale (despre punctul acesta nu se va vorbi public).

Noua organizare politico-administrativă a teritoriului R.P.R. va cuprinde următoarele unități administrative: județul (sau regiunea), orașul, raionul și comuna.

1. *Județul* (sau regiunea) trebuie să fie o puternică unitate politică-administrativă teritorială, pe care să se sprijine direct Comitetul Central al P.M.R. și Guvernul R.P.R. în aplicarea politicii partidului și statului. Pe cât posibil, această unitate va trebui să aibă baze proprii de aprovizionare locală.

2. *Orașul* trebuie să fie un centru politic-administrativ important, industrial și comercial, reprezentând o concentrare masivă de populație muncitorească în prim rând.

Vor fi trei feluri de orașe: orașe de însemnătate republicană (fost „asimilate cu județele“), orașe subordonate direct județului, care nu fac parte din raioane, orașe subordonate raioanelor.

3. *Raionul* să constituie o unitate teritorială operativă din punct de vedere economic, politic administrativ, alcătuit din mai multe comune, capabile să mobilizeze masele muncitoare pentru construirea socialismului (la delimitarea raionului se va ține seama de particularitățile locale, de posibilitățile de dezvoltare a industriei, pe baza resurselor locale, de căile de comunicații etc).

Vor fi două feluri de raioane:

a. raioane alcătuite din mai multe comune și

b. raioane orășenești, subîmpărțiri ale orașelor.

4. *Comuna* este un centru important de populație țărănească alcătuit din mai multe sate apropiate și având în medie o populație de 3.000 locuitori.

III

După cum am arătat la începutul acestui raport, întreaga lucrare de pregătire a noii împărțiri administrativ-economice a teritoriului R.P.R., lucrare deosebit de grea și de complicată, ar trebui să fie făcută sub conducerea și controlul partidului.

Toate organizațiile de partid vor trebui să fie mobilizate în vederea reușitei acestei operații, de bună însușire și aplicare a principiilor și instrucțiunilor stabilite de partid în privința raionării, va depinde rezultatul.

De asemeni, organizațiilor sindicale, Comitetelor Provizorii ale Sfatului Populare, Uniunii Tineretului Muncitoresc, Uniunii Femeilor Democrate din R.P.R. le vor reveni sarcini însemnate în vederea îndeplinirii raionării.

Propun ca întreaga lucrare de pregătire a raionării să se desfășoare sub conducerea unei comisiuni desemnată de Comitetul Central al Partidului, și formată din reprezentanți ai Comisiunii de Stat pentru Aplicarea Legii Sfaturilor Populare, Comisiunii de Stat a Planificării, Ministerul Forțelor Armate.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 72/1950, f. 4-6.

44. 1950 mai 19, București. *Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care au fost dezbătute: Raportul Comisiei de partid asupra constatărilor făcute pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră în zilele de 24-28 martie 1950 (raportor L. Răutu) și Raportul Direcției Generale a Canalului pe perioada oct. 1949-15 mai 1950 (raportor Gh. Hossu).*

Asistă tovii: Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, V. Luca, T. Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi și Al. Moghioroș.

Prezidează tov. Gheorghiu-Dej.

Au fost invitați la ședință tovii: L. Răutu, D. Petrescu, Gh. Hossu, P. Borilă, M. Gaston, ing. Grünberg și Mihai.

Despre mersul lucrărilor de construcție a Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Secretariatul a ascultat:

a. Raportul comisiei de partid asupra constatărilor făcute pe șantierele Canalului în zilele de 24-28 martie 1950. Raportor tov. L. Răutu.

b. Raportul Direcției Generale a Canalului pe perioada octombrie 1949-15 mai 1950. Raportor tov. Gh. Hossu.

c. Raportul Comitetului de Partid al șantierului Canalului Dunăre-Marea Neagră. Raportor tov. Mihai, secretarul Comitetului de Partid.

S-a hotărât:

A se primi rapoartele prezentate.

A se aproba proiectul de hotărâre a C.C. al P.M.R. cu privire la munca organizației de partid a Canalului Dunăre-Marea Neagră conform anexei.

Ședința Secretariatului C.C. din 19 mai 1950

Asistă tovii: Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, V. Luca, T. Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi și Al. Moghioroș.

Prezidează tov. Gheorghiu-Dej.

Au fost invitați la ședință tovii: L. Răutu, D. Petrescu, Gh. Hossu, P. Borilă, M. Gaston, ing. Grünberg și Mihai.

Despre mersul lucrărilor de construcție a Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Tov. Răutu: (citește raportul Comisiei de partid).

Își exprimă impresia că în unele cazuri tov. Hossu se lasă influențat de explicațiile specialiștilor și se știe că aceștia pot explica orice, dar problema este că și se poate schimba orice.

Tov. ing. Grünberg: Arată greutățile în transporturi, pentru că toată cheia este o lucrare de transporturi. Trebuie 250 vagoane din parcul circulabil și au încheiat o convenție cu C.F.R. pentru repararea a încă 500 vagoane. Explică cum se urmărește Planul: Planul trimestrial se desparte de Direcția Generală în planuri lunare și este apoi trimis unităților chemate să-l realizeze. Este discutat apoi cu colectivul de tehnicieni și defalcat pe fiecare grup. S-a introdus fișa prin care se urmărește productivitatea zilnică a lucrului efectuat. Sub îndrumarea tovilor sovietici s-a introdus fișa de producție anuală pe fiecare escavator și fișă de evidență zilnică. Pentru a activa maiștrii escavatoriști li se acordă un premiu de fiecare escavatorist calificat și aceștia își dau astfel interesul să califice cât mai mulți oameni.

Tov. Gheorghiu: întreabă ce observații au tovil din conducerea Canalului la raportul prezentat de Comisia de partid.

Tov. Hossu: spune că ei au arătat lipsurile lor și că lipsa sesizată de tov. Răutu le-a mai fost arătată când din lipsă de documentare oscila față de părerile specialiștilor. Că și-a organizat un curs tehnic personal și angajează uneori discuții tehnice.

Tov. Răutu: spune că n-a reieșit din raport dacă Direcția e preocupată de curățirea aparatului de elemente dușmănoase.

Tov. Hossu: arată felul în care a fost recrutat personalul, arată că au curățat în bună parte, și numai la începutul lui mai au fost scoși 70-80 oameni. La reîncadrarea personalului s-au mai scos 170 oameni necorespunzători. Pe măsura ridicării de elemente corespunzătoare se vor scoate și alții.

Tov. Mihai: (expune raportul)

Tov. Luca: arată că construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră este o operă din cele mai mari începută de noi în perioada începerii construirii socialismului dar în afară de interesul partidului și guvernului această lucrare interesează și pe dușmani și ei mobilizează totul pentru a strica, pentru a afla tot ce se face acolo. Au fost la început neajunsuri. A existat mentalitatea veche la cadrele tehnice, dar nici nu am avut de unde alege. Nu am dat, de asemenea, atenție problemei cadrelor și tot felul de deblocați au intrat în posturi de conducere. În multe posturi administrative putem lua elemente muncitorești verificate și să înlăturăm dușmanii. Aceștia au pătruns mai mult la Ministerul Construcțiilor.

La început nu era disciplină financiară, se cheltuia fără răspundere, se pornise pe o pantă periculoasă. Dacă analizăm just atât părțile bune, cât și părțile negative, nu putem să nu apreciem munca gigantică ce trebuie dusă pentru a face ordine la Canal. În același timp dușmanul caută să împiedice construcția Canalului, să dezorganizeze munca.

Tovii în timpul scurt au avut succese serioase și după vizita la Canal a brigăzii C.C. s-au făcut îmbunătățiri. Din raport lipsesc însă datele financiare și în legătură cu disciplina financiară. Trebuie să luptăm ca lucrările să fie cât mai bune și să

coste cât mai puțin. Canalul va fi o mândrie pentru țara noastră. Apoi la asemenea lucrări căpătăm cadre, ce le vom avea pentru lucrările din viitor. Trebuie de aceea să ducem o politică de cadre, să urmărim serios creșterea lor politică și să curățăm partidul de elemente dușmănoase la Canal. Lupta pentru Canal se ascute și trebuie să spunem că noi nu vom construi așa ușor. Trebuie să întărim vigilența.

Propun ca agitația și propaganda să lucreze mai adânc în ce privește arătarea scopului Canalului din punct de vedere tehnic economic. Trebuie dusă o muncă de lămurire în legătură cu revendicările care nu sunt juste.

Trebuie sc luate măsuri pentru lichidarea lipsurilor și să nu se lucreze fără proiecte și devize căci aceasta nu este o muncă de un an, doi. Proiectele trebuie controlate și văzute de tovii sovietici, mai ales proiectele de urbanistică.

Este de acord să se dea ajutor în chestiunea transporturilor și cu sarcinile arătate.

Este de acord cu numirea unui partorg, legat cu C.C.

Tov. Ana: arată că oricine a asistat la începerea lucrărilor, își dă seama că într-un an s-a făcut o muncă imensă, atât în munca de construcție, cât și în munca de partid. Raportul tov. Răutu, deși critic, prezintă slab realizările. Sarcinile cer extrem de multă muncă și în primul rând formarea de cadre noi.

Atrage atențiunea tov. Hossu că e bine că are o înclinație deosebită pentru cunoștințe și să nu uite că a fost pus la canal ca m.p. tov. Mihai e un cadru serios, cuprinde munca, dar nu e bine ca locurile să le facă rupt de organizația de partid Constanța. Nu poți lucra bine dacă nu ești legat de Comitetul județean Constanța. C.C. nu poate fi rupt de Canal, el trebuie și pe linie de partid să exercite controlul. Se impune legătura cu Constanța și tov. Mihai să facă parte din birou.

Tov. Teohari: arată că a avut ocazia să vadă locul unde se lucrează la o lună după hotărâre. Acum 1 lună jumătate a văzut ce muncă uriașă s-a făcut în acest timp. O serie de lipsuri au fost înlăturate. Tovii să aibe mare grijă ca în această sarcină de cinste să nu se găsească în situația de a face planuri, care nu realizează. Termenul trebuie respectat și tovii să aibe mare grijă în această privință. Atrag atenția că greu abia începe.

Începând cu organizația de partid să nu se considere că problemele au fost rezolvate în vreun sector. O problemă foarte serioasă este fluctuația și va trebui găsită o metodă pentru a împiedica aceasta. Dușmanul poate lucra în această situație, să stea 1-2 săptămâni și pe urmă să plece.

Pe linia tineretului, organizația de tineret să trimită un grup din cei mai buni pe șantier.

Unul din succese este că s-a reușit să se mobilizeze membrii de partid în demascarea dușmanului. Zeci de oameni au fost descoperiți pe această cale. Trebuie să știm că pe măsură ce vor înainta lucrările, dușmanul va încerca acțiuni de sabotaj. Să se pună de aceea organizația de partid sarcina să ridice vigilența.

Tov. Chișinevschi: arată că a fost de două ori la Canal și a văzut deosebirea mare. Din materiale care au dat un tablou clar a reieșit în linii mari că construcția merge bine. Aprecierea din hotărâre este încurajatoare. Au fost lipsuri, care trebuie combătute. Acum mergem înainte pe baza realizărilor. Lupta pentru desco-

perirea dușmanilor e datoria fiecăruia. Organizația de partid e sănătoasă, tov. Mihai cunoaște Canalul, are capacitate, s-a pierdut în chestiuni tehnice, dar pe baza criticei și a autocriticei putem spune că vom merge înainte. Trebuie dat ca lozincă „Canalul îl construiește întreaga țară“. Să se evite izolarea de Județeană de Partid Constanța.

La Construcții este o infecție și să mobilizăm organizația de partid pentru îmbunătățire.

Principial să hotărâm ca raportul să fi primit, la fel și cererile Direcției Generale a Canalului în sprijinirea construcției. Ar fi bine să constatăm, că în îndreptarea lucrurilor în construire a Canalului o contribuție serioasă o dă tov. ing. Grünberg, care-și dă foarte multă silință și învață de la tovii sovietici.

Simultan cu creșterea de cadre profesional să fixăm ca sarcină și pregătirea de cadre politice pentru viitor, cadre comuniste, pe care să le aruncăm ca echipe de șoc în alte părți. Poate ar fi bine să creăm un sector de femei pe lângă organizația de partid.

Organizația de partid din București și a Canalului ar fi bine să fie încadrată la Organizația București.

Tov. Moghioroș: este de acord cu aprecierea făcută asupra muncii și arată că se lucrează pe linia de partid.

Ajutorul muncitorilor de pe șantier ne-a ajutat și pe noi, pentru că am primit unele sesizări de acolo. Sunt o serie de fapte, care arată că dușmanul se pregătește să lovească. La silozurile de lângă Canal au pătruns foști legionari activi și se încearcă o încercuire în jurul Canalului. Să ne punem ca sarcină să vedem ce e cu întrebările din jurul Canalului. Să întărim vigilența, iar cei ce conduc Canalul nu trebuie să vadă numai Canalul, trebuie participarea întregului popor. Acum la Canal toată atenția dușmanului este ațintită spre a zădărnici activitatea în domeniul folosirii utilajului mecanizat, pentru că aici poate da lovitura cea mai grea. Sunt informat că un escavator transportat cu trenul a fost lovit la un pod și stă și acum și asta e o mare lipsă.

O altă problemă e a fluctuației, care favorizează dușmanul și dezorganizează munca. Două lucruri pot împiedica aceasta: munca politică de masă și crearea condițiilor pentru a lega pe muncitori de Canal, mai ales calificarea lor. Noi am mai trimis cadre, dar trebuie să punem ca sarcină ridicarea nivelului politic al tovilor. Și pe tov. Mihai ar fi bine pentru un timp să-l băgăm într-o școală de partid. Trebuie să dăm și pe linie de partid atenție, să meargă din când în când 2-3 tovi din câteva secții.

Chestia partorgului este justă. Ca formă tov. Mihai trebuie să fie unul din secretarii județeni, altfel nu va putea munci dacă rămâne izolat când se pune problema Canalului, care este o problemă a întregului partid.

Tov. Gheorghiu: arată că cele două rapoarte au reușit să prezinte Secretariatului un tablou complet asupra felului cum își desfășoară organizația de partid și de masă activitatea, cum își îndeplinește conducerea de partid sarcinile, care sunt succesele și greșelile. De asemenea, completat cu raportul Directorului General al Canalului putem să considerăm ca întemeiate concluziile puse în

raportul brigăzii la Canal și întemeiate cererile tov. Hossu. Cu rezolvarea lor și cu hotărârea nu numai că se vor înlătura lipsurile, dar se va produce un salt în munca organizației de partid și de masă și în activitatea Directorului General.

Puși în fața unor lucruri cu totul noi, fără ajutorul pe care ni l-a dat Uniunea Sovietică prin specialiști, ar fi de neconceput să credem că ne-am fi putut gândi la o asemenea lucrare. Am întâmpinat două feluri de greutăți: lipsa de cadre, de oameni care să cunoască ceea ce e un Canal și ce experiență de organizare presupune. Prima încercare de probă a fost trecută cu succes, cu lipsurile de care s-a vorbit – lucru fără plan, lipsă de proiecte etc. Au fost la început și puține pierderi, dar ele ne-au dat posibilitatea să învățăm din ele. Partidul și guvernul au dat sprijin și am reușit să determinăm cursul unui curent, să interesăm întreaga populație a țării și să trecem la cea de a doua fază când lucrurile devin mai bine conturate. De la început Canalul constituie un punct de experiență, de încercare a cadrelor partidului, un loc unde vor crește noi m.p., cu experiență de organizatori, propagandiști etc. Va trebuie să se creeze o armată de m.p. cadre tehnice, care însușind tehnica sovietică, să fie în stare să facă față și altor sarcini.

Oamenii au început să se preocupe serios de lichidarea calificării tehnice, să aprecieze eforturile tov. Hossu și a altora care și-a propus să devină stăpân pe tehnică, pe organizarea muncii și aceștia reprezintă viitoarele cadre.

Lozinca ce va trebui dată tuturor membrilor de partid și de tineret, este să-și însușească cunoștințele tehnice din domeniul lor de activitate.

Întrecerile nu vor fi o vorbă goală. Această lozincă poate și trebuie realizată, îmbrățișată acolo cu entuziasm. Însă ridicarea nivelului cunoștințelor tehnice nu trebuie să ducă la uitarea că sunt membrilor de partid. Cu cât vor studia, se vor ridica conducători politici.

Din raportul tov. Mihai s-a simțit că era ca un al doilea raport al tov. Hossu, și-a însușit critica, s-a dus la ședințe, dar asta nu-l împiedică să participe la ședințele biroului. Dacă tov. Hossu crede că va putea trece greutățile care vin și sunt foarte serioase, fără să se sprijine pe organizația de partid, se înșeală. Organizația de partid este forța care va trebui să mobilizeze muncitorii. Tov. Mihai a început să cunoască puțin terminologia tehnică, n-a învățat-o încă așa bine și mă tem să n-o uite pe cea de partid.

Sunt de acord cu concluziile raportului brigăzii și propunerile făcute de tov. Hossu. Așa că trebuie asigurată unitatea de conducere a lucrărilor Canalului. Nu mai poate merge cu fătăiala de delegați. cu faptul că nu se ține seama de hotărârile guvernului. Tov. Hossu n-a reușit să pună ordine în activitatea celorlalte departamente. Dacă lucrurile nu merg dincolo, nu merg nici aici. Trebuie rezolvată problema organizatorică, căci numai așa vom putea elimina frecăturile. Aici nu mai e vorba de un patriotism local, ci o ignorare a importanței unității de conducere. Trebuie un singur organ, din care să facă parte trimisul C.C. și el să conducă organizația de partid direct. Trebuie intensificată activitatea politică de masă. Canalul este o lucrare cu care ne putem mândri și la ea participă întregul popor sub diferite forme. Dacă noi n-o să vorbim despre Canal, o să vorbească Canalul. Trebuie să predicăm sentimentul de mândrie. trebuie să înconjurăm dușmanul prin

precizia în stabilirea sarcinei. Să luăm măsuri pentru paza bunurilor. Paza o făceau într-o vreme oamenii din mahalale care furau împreună cu toții. Acum s-au luat măsuri și se folosește plusul de contingent pentru pază, care este un corp bine organizat.

Trebuie de asemenea mobilizate femeile, tineretul și sindicatul. Ne vom mai gândi dacă să facem un sector de femei.

Noi am întrerupt construcția orașelor noi, pentru că se făceau clădiri caraghioase. Trebuie să ținem seama că ar fi greșit să construim orașele odată cu Canalul. ele trebuie să crească de la sine. De aici vom scoate și o parte din bani și material. Va trebui să se pregătească modele de locuințe și problema orașului să formeze un proiect al Guvernului. Ministerul Construcțiilor trebuie oricum să dea ghes ca proiectele să fie făcute, pentru că vor trebui făcute și lucrări permanente.

Secretariatul va studia propunerile Direcției Generale pentru ca să nu fie o piedică lipsa de transport, lipsa de oameni etc.

Tov. Hossu: arată că-și însușește critica făcută de tov. Ana, că-și ia angajamentul să rămână un activist de partid, că el învață să cunoască problemele, urmează și un curs seral, caută să dobândească experiența pentru a nu putea fi înșelat de elementele tehnice, care spun odată într-un fel și altădată în alt fel. Își ia angajamentul de a se îndrepta spre munca de partid și timpul de pregătire să-l împartă între pregătirea teoretică de partid și pregătirea tehnică.

Tov. Gheorghiu: arată că este de acord cu propunerea tov. Moghioroș, ca atunci când va fi posibil, tov. Mihai să fie trimis la un curs de partid.

Tov. Mihai: arată că a vrut să prezinte un raport mai detaliat, dar din cauza timpului s-a văzut silit să prezinte numai unele aspecte. Consideră că chemarea în fața Secretariatului va fi un eveniment de seamă și tot ce s-a spus în ședință va fi pentru organizația de partid. a Canalului program de lucru, pe care vor dovedi că-l vor aduce la îndeplinire.

Hotărârea Comitetului Central al P.M.R. cu privire la munca Organizației de partid a Canalului Dunăre-Marea Neagră

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român constată că Biroul organizației de partid de pe Canalul Dunăre-Marea Neagră se achită în genere de sarcinile sale și are rezultate pozitive în munca sa.

Canalul Dunăre-Marea Neagră este una din principalele lucrări întreprinse în cadrul construcției socialiste în țara noastră. Canalul Dunăre-Marea Neagră va permite industrializarea regiunii de Sud-Est a țării, va asana regiunea mlăștinoasă și va crea condițiuni pentru înflorirea agriculturii în aceste regiuni.

Șantierul Canalului este primul șantier de asemenea proporții din țara noastră. El va sluji drept școală pentru muncitori, tehnicieni, ingineri, activități de partid.

Organizația de partid a Canalului Dunăre-Marea Neagră a avut o activitate pozitivă în executarea lucrărilor de pe șantierele Canalului – escavații, îndiguiri, linii ferate, exploatarea de cariere de piatră, cât și în construirea de locuințe și asigurarea unor bune condițiuni de trai pentru muncitori.

Biroul se preocupă de problemele producției. În ședințele sale, Biroul de partid a analizat o serie de probleme importante din domeniul activității economice și administrative.

Ca rezultat al muncii depuse de Biroul de partid, cu toate greutatea întâmpinate, s-a reușit să se organizeze în mod satisfăcător majoritatea organizațiilor de bază, promovându-se în mod satisfăcător majoritatea organizațiilor de bază, promovându-se în conducerea lor elemente sănătoase, cu perspectivă.

Organizația de partid a canalului are realizări pozitive în domeniul muncii politice; pe șantier s-au creat diferite forme ale învățământului de partid; se răspândește în număr mare presa de partid; se duce muncă de agitație în rândurile muncitorilor de pe Canal.

S-au obținut rezultate pozitive în domeniul muncii sindicale. O preocupare de seamă a sindicatului a fost îmbunătățirea condițiilor de trai ale muncitorilor și tehnicienilor.

U.T.M. desfășoară o largă activitate în rândurile tineretului, antrenând tinerii în lupta pentru realizarea cu succes a sarcinilor în domeniul producției.

Datorită muncii depuse de organizația de partid, starea de spirit a masei de oameni și muncii de pe șantier e sănătoasă. A crescut combativitatea și vigilența muncitorilor; sunt cazuri frecvente când muncitorii și funcționarii, membri și nemembri de partid ajută la descoperirea și demascarea elementelor dușmănoase.

Totodată, în munca Biroului de partid al Canalului Dunăre-Marea Neagră se constată o serie de lipsuri serioase. În unele cazuri Biroul organizației de partid și secretarul său neglijează problemele vieții de partid, ocupându-se mai mult de probleme administrative.

Biroul organizației de partid a Canalului nu se preocupă în mod sistematic de munca organizațiilor de bază. Ajutorul acordat acestora poartă de multe ori un caracter superficial și general. Cadrele de partid sunt în mod greșit repartizate. Biroul organizației de partid are un aparat numeros, în timp ce sectoarele nu-și pot realiza sarcinile din lipsă de oameni.

Problemele producției sunt tratate de Birou în mod general.

În ședințele lui, Biroul nu a analizat o serie de probleme centrale ale producției: munca în timpul iernii, repararea și întreținerea utilajului, formarea de cadre calificate ș.a.m.d.

Biroul nu a luat măsuri energice cu caracter politic și organizatoric în vederea stăvilirii fluctuației care continuă și după ce s-au creat pe șantier bune condiții de trai.

Biroul organizației de partid nu a ridicat la nivelul convenit munca sindicală. El a neglijat comitetele de întreprindere. Sindicatul lucrează slab; nu are un contract strâns cu masa de muncitori, nu rezolvă problemele ridicate de muncitori.

Există lipsuri serioase și în domeniul muncii politico-culturale. Biroul organizației de partid nu s-a ocupat suficient de o pregătire a agitatorilor; cercurile de politică curentă funcționează foarte slab. Slabe sunt gazetele de perete; agitația vizuală e aproape inexistentă; bibliotecile sunt sărace și prost organizate.

Biroul organizației de partid nu s-a ocupat în mod temeinic de organizarea întrecerii socialiste, lăsându-se influențat în practică de părerea că în condițiile

de iarnă, întrecerea nu este posibilă. Nu s-a luat o atitudine hotărâtă împotriva încercărilor de a discredita minunatul exemplu al mișcării stahonoviste. Mari slăbiciuni au fost și în ce privește organizarea diferitelor forme de calificare a muncitorilor. Organizația de partid n-a cultivat în măsură suficientă în rândurile muncitorilor spiritul de disciplină, grija față de bunurile obștești, în deosebi față de utilaj. Biroul nu s-a preocupat suficient de problema muncii în rândurile tehnicienilor, Biroul organizației de partid nu s-a ocupat în mod sistematic de munca în rândurile femeilor.

Din punct de vedere organizatoric, faptul că Biroul de partid al Canalului funcționează paralel și cu totul independent de Comitetul Județean Constanța, creează anumite dificultăți care vor crește pe măsura desfășurării largi a lucrărilor pe Canal. Faptul că Biroul de partid nu se află pe șantier, ci în orașul Constanța, contribuie la slaba legătură a Biroului cu masa de partid și cu masa muncitorilor de pe Canal.

Ținând seama de lipsurile constatate în munca Biroului de partid al Canalului, C.C. al P.M.R. hotărăște:

1. Orgaizația de partid a Canalului va fi condusă de un organizator de partid al C.C. al P.M.R. care va fi totodată și secretarul Comitetului de partid al Canalului. Biroul organizației de partid va avea compoziția prevăzută de hotărârea Plenarei a V-a a C.C. al P.M.R., pentru birourile comitetelor județene. Tov. Hossu, directorul general al Canalului, va face parte din Birou.

Biroul organizației de partid se va muta din Constanța în Orașul Nou-Poarta Albă.

Cele 2 organizații de bază ale Direcției Generale a Canalului din București vor fi încadrate în Organizația de București a P.M.R.

2. Comitetul Județean P.M.R. Constanța va fi serios întărit. Relațiile între Biroul de partid al Canalului și Comitetului Județean Constanța vor fi cele hotărâte de Plenara V-a a C.C. al P.M.R. pentru organizațiile conduse de un organizator de partid al C.C. al P.M.R.

Această schimbare urmează să se facă treptat, în termen de câteva luni, în urma întăririi Comitetului Județean Constanța.

3. Pentru a întări simțul de răspundere și spiritul de inițiativă a Biroului de partid, organizația de partid a Canalului nu va avea detașat pe lângă ea un instructor permanent al C.C. al P.M.R. Activitatea ei va fi controlată de C.C. al P.M.R. prin instructorul care are în seama lui județele Constanța și Tulcea.

4. Aparatul Biroului de partid al Canalului va fi simțitor redus, întărindu-se în schimb aparatul celor 3 comitete de sector (Cernavodă, Medgidia și Midia).

5. Formele organizatorice ale sindicatului și U.T.M.-ului vor fi analoage cu cele ale organizației de partid.

6. Se va indica Biroului de partid necesitatea de a aprofunda problemele producției, desfășurând o persistență muncă politică în vederea realizării în termen și înainte de termen a lucrărilor Canalului. Biroul de partid trebuie să elaboreze de îndată un plan al măsurilor cu caracter organizatoric și politic în vederea lichidării fluctuațiilor de pe Canal.

7. Călăuzindu-se de hotărârile Plenarei a V-a a C.C. al P.M.R. privitor la întărirea organizației de bază – veriga principală în munca partidului, Biroul de partid al Canalului trebuie să mute centrul de greutate a întregii munci de partid în organizațiile de bază, de a acorda un ajutor concret, zilnic, organizațiilor de bază și secretarilor lor, punând în centrul activității lor problemele producției, de a strânge legătura Biroului de partid cu masa de muncitori de pe Canal, de a studia cu atenție cerințele și nevoile oamenilor muncii și a lua în mod operativ măsuri concrete de rezolvare justă a problemelor ridicate de muncitori.

Biroul de partid trebuie să organizeze în mod temeinic controlul executării sarcinilor de către activiștii de partid sau membrilor de rând ai partidului și să cultive la ei un înalt simț de răspundere.

Organizația de partid trebuie să cultive în masele cele mai largi ale oamenilor muncii de pe Canal, entuziasmul în muncă și sentimentul de mândrie a constructorilor Canalului – operă grandioasă, inițiată de partid pentru a întări patria noastră R.P.R. și a contribui la întărirea frontului păcii și al democrației.

8. Biroul de partid trebuie să îmbunătățească conducerea de către partid a organizațiilor sindicale. Pe măsura înaintării lucrărilor pe Canal, întrecerea socialistă trebuie să se lărgească și să devină o metodă permanentă de luptă pentru realizarea planului de construcție. Inginerii, tehnicienii, personalul administrativ trebuie atrași și ei în întrecere alături de muncitori.

Ziarul Canalului, ziarul Comitetului Județean Constanța și presa de perete au rolul să se ocupe în permanență de lărgirea întrecerii socialiste, de popularizarea celor evidențiați în producție, de răspândirea experienței lor. Membrii de partid trebuie să fie în fruntea întrecerii, dând exemple de disciplină și atitudine socialistă față de muncă.

Trebuie larg popularizată experiența stahanoviștilor sovietici. Frunzații în muncă de pe șantier trebuie popularizați, iar metodele lor de muncă larg răspândite.

C.G.M. va trimite pe șantier un grup de tovarăși experimentați pentru a ajuta la îmbunătățirea muncii sindicale. Alegerile sindicale de pe Canal trebuie folosite pentru întărirea organizațiilor sindicale. O deosebită atenție trebuie acordată lichidării rămănerii în urmă a sindicatului în ce privește munca culturală de masă, în special în ce privește munca cluburilor, a colțurilor roșii și a bibliotecilor. *Întreaga muncă culturală trebuie subordonată sarcinilor producției.*

9. Pentru aceasta Biroul de partid al Canalului va trebui să ia măsuri urgente pentru îmbunătățirea muncii politice, acordând o deosebită atenție cursurilor serale, cercurilor de politică curentă și altor forme ale învățământului de partid, agitației politice de masă pe locul de muncă și în barăci, presei și literaturii de partid, agitației vizuale.

În centrul muncii politice, trebuie să stea lupta pentru îndeplinirea în termen și înainte de termen a lucrărilor Canalului, popularizarea realizărilor poporului muncitor din R.P.R. pe drumul construirii socialismului, lupta pentru apărarea păcii, pentru demascarea imperialiștilor anglo-americani, ațâțători de război, popularizarea grandioaselor realizări ale Uniunii Sovietice, patria socialismului.

Se va recomanda organizațiilor de partid ale Canalului să desemneze la fiecare baracă un membru de partid care să răspundă pentru munca politică-culturală în baracă, fiind ajutat de agitatori și activiști sindicali și de U.T.M.

10. Biroul organizației de partid a Canalului trebuie să asigure o permanentă conducere și îndrumare organizațiilor U.T.M.-ului, cultivând în rândurile tineretului elanul în muncă, pentru ca tineretul de pe Canal să joace un rol de seamă în lupta pentru construirea în termen a Canalului. O atenție deosebită trebuie acordată calificării tineretului muncitor de pe Canal.

11. Pentru îmbunătățirea muncii în rândurile femeilor se va crea pe lângă Comitetul sindical al Canalului un colectiv de 3-4 femei.

12. Biroul de partid al Canalului va trebui să aibă, drept una din preocupările centrale problema însușirii de către muncitori membri și nemembri de partid utilajului, în special al celui greu, să vegheze la buna lui întreținere, să asigure înmulțirea și buna funcționare a școlilor și cursurilor de calificare. Membrii de partid trebuie să-și însușească cei dintâi tehnica și să stimuleze pe ceilalți muncitori să se califice în ramura utilajului greu (dragliniști, excavatoriști etc.).

13. Biroul organizației de partid trebuie să ducă o permanentă muncă în rândurile tehnicienilor, mobilizându-i să-și dea toate cunoștințele și toată energia construirii Canalului.

14. Biroul de partid al Canalului trebuie să-și întărească vigilența față de toate formele de activitate a dușmanului de clasă, acordând o deosebită atenție încercărilor de sabotaj prin alcătuirea de planuri greșite, să cultive spiritul de vigilență la ingineri, tehnicieni, funcționari, muncitori; să ia grabnice măsuri de îmbunătățire a pazei și securității materialelor și documentelor.

15. Biroul de partid trebuie să combată tendința unei părți din cadrele administrative de a introduce în aparatul administrativ sub formă de specialiști elemente dubioase din punct de vedere politic sau chiar dușmănoase. D.G.C. trebuie ajutată de a ridica în posturile cheie elemente muncitorești devotate Partidului.

16. Comitetul Județean Constanța va fi obligat să desfășoare în rândurile populației din județ o largă acțiune de lămurire asupra însemnătății Canalului Dunăre-Marea Neagră pentru întreaga țară și îndeosebi pentru județul Constanța. De asemeni, în întreaga țară se va intensifica acțiunea de popularizare a Canalului Dunăre-Marea Neagră.

17. Secțiile C.C. al P.M.R., redacția ziarului „Scânteia” și conducerea organizațiilor de masă vor îmbunătăți și intensifica ajutorul acordat organizației de partid și organizațiilor de masă de pe Canal în vederea îmbunătățirii muncii lor.

18. Ministerele Învățământului, Comerțului, Sănătății, Artelor, Comitetul de Radio, Comitetul de Cultură Fizică și Sport, Comitetul Așezămintelor Culturale, Direcția Generală a Editurilor vor fi obligate de a acorda cea mai mare atenție satisfacerii nevoilor sociale și culturale ale oamenilor muncii de pe Canal.

19. Prezenta hotărâre va fi prelucrată într-o ședință a activului organizației de partid a Canalului Dunăre-Marea Neagră, iar apoi în întreaga organizație până jos.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 37/50, f. 3-16.

45. 1950 mai 24, București. *Proces-verbal al ședinței Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R. în care au fost abordate propunerile pentru îmbunătățirea muncii de partid la sate, pentru înființarea posturilor de directori adjuncți politici la S.M.T. și G.A.C., în acest context fiind dezbătută problema îngrădirii chiaburimii, fiind menționate și unele manifestări ale „dușmanului de clasă”.*

Discuții:

Tov. Luca: În raport a fost arătată amănunțit situația colhozurilor și a fost date o serie de propuneri, cu care nu pot decât să fiu de acord. Tov. Ana a dezvoltat ascuțirea luptei de clasă la țară și metodele chiaburilor. Ei vor fi un pericol permanent care vor căuta să păgubească, să distrugă recolta gospodăriilor colective. În concluzii se prea vorbește de problema securității recoltei și a vigilenței.

Noi suntem pentru îngrădirea chiaburimii, fiindcă avem încă nevoie de produsele ei și atunci nu putem permite să nu muncească și statul să le ia surplusul. Dar îngrădirea și deschiaburimea, acestea nu sunt despărțite cu un zid chinezesc. Și dacă colhoznicii nu au deschiaburit singuri pe unii chiaburi, foarte just au făcut. Pentru că nu este posibil de menținut colhozul într-un sat unde chiaburii au influență asupra majorității satului. Nu chiaburul o să dea acolo foc recoltei, ci o să pună pe cel mai nenorocit muncitor agricol să o facă. Acolo nu mai că au făcut bine că l-au gonit, dar trebuie să luăm măsuri ca paralel cu dezvoltarea colhozurilor, pe măsura dezvoltării lor, să începem deschiaburirea, pentru că avem acolo colhozul care să înlocuiască pe producătorul chiabur.

Propun că acolo unde se fac colhozuri, să fie scoase în primul rând elementele cele mai dușmănoase chiaburești, și pe măsura dezvoltării colhozurilor, să fie scoși chiaburii din satul respectiv.

Tov. Petrescu: Și unde să-i ducem?

Tov. Luca: Se poate găsi unde, la muncă: Ce vom face când îi vom scoate cu miile: Aceasta nu vine cu nimic în contradicție cu linia noastră de îngrădire a chiaburimii.

Cu totul alta e problema când cineva e primit în colhoz și apoi dat afară. Nu e bine ca cineva să fie primit și apoi dat afară pentru motive din trecut. Ori să nu fie primit, dar dacă e primit, atunci să-l țină, căci aceasta devine o problemă a alianței cu mijlocașul. Imediat iese vestea în 10 județe, că a fost primit ca să i se ia pământul și apoi dat afară.

O altă problemă este că vin instructori de ex. de la UFDR și dau la gospodării colective sfaturi, în lucruri unde nu se pricep, peste capul organizației de partid județeană sau de plasă. Să ferim colhozurile de acești protectori nechemați. A lăsa pe oricine să meargă când vrea la colhozuri, înseamnă a crea o atmosferă nesănătoasă sau a da îndrumări păgubitoare. La noi peste tot e un liberalism putred față de chiaburi. După impozitul agricol, n-venim decât 2½% chiaburi și venitul mediu al chiaburilor pe baza cărora au fost impuși este socotit la 80.000 lei anual. Ori acesta nici nu poate fi socotit chiabur. Pe de altă parte, am găsit țărani săraci,

care n-aveau 12.000 lei venit anual, impuși pe criterii politice drept chiaburi. Sau se întâmplă așa: Nevasta unui „chiabur“ a vorbit ceva împotriva colhozului s-a intervenit la Securitate să-l ridice pe bărbatul chiabur. El are 15 jugăre, dar are 9 copii, toată viața a muncit și n-avea nici o cămașă pe el. Mai ales unele elemente stângiste au lansat că de la 5 jugăre în sus trebuie considerați chiaburi. În felul aceasta facem ca țăranul mijlocăș să fugă de colhoz. De multe ori adevăratul chiabur rămâne protejat de Sfatul Popular, iar în alte locuri mijlocășii sunt confundați cu chiaburii, ceea ce este extraordinar de periculos. Mult mai mare pericol este a confunda pe un mijlocăș cu chiaburul, decât a scăpa 1-2 chiaburi.

Sunt de acord cu forma aceasta, ca populația să ceară să fie gonit de chiabur.

Sunt de părere ca în legea comasării să se treacă că cine nu muncește pământul, n-are drept la pământ. Excepție poate 1-2 pogoane de muncitor.

Nu trebuie permisă fărâmițarea pământului. Rezervele de Stat mai bine să fie date întovărășirilor, cu perspectiva de a trece la colhoz sau la stat, la cooperativă. În nici un caz nu trebuie mers de a lucra pământul nici pe linie de sfaturi populare, nici altfel, în bucățele, ci comasat și lucrat cu mijloace tehnice, pentru a întări colectivizarea.

Tov. Petrescu: Propun că dacă sunt propuneri concrete să se facă, și să se închidă discuțiile, întrucât raportul a fost destul de clar.

Tov. Gheorghiu: Este aici un pasaj unde se face constatarea că organizațiile de partid n-au fost suficient mobilizate, au așteptat de la centru. Sunt de acord cu această apreciere. Ar trebui să antrenăm organizațiile de partid pentru a dezvolta o inițiativă cât mai largă, nu să limităm aceasta la sarcina unei comisii. Aceasta îngustează baza însăși și a acțiunii de transformare socialistă a agriculturii.

Tov. Luca: Dar aprobarea trebuie să rămână cum a fost.

Tov. Gheorghiu: Baza de acțiune pentru organizarea de gospodării colective e îngustată. Însăși organizațiile de partid nu vor crește, nu vor simți o răspundere mai mare față de sarcina de creare a gospodării colective. Însăși aspectul luptei împotriva chiaburimii e diminuat dacă nu vom da sarcini organizațiilor de partid, sub îndrumările date de sus, condiționat cum s-a spus mai înainte ca să nu scape din mâna conducerii partidului controlul creării noilor gospodării agricole colective, atingerea obiectivelor care se fixează. Însă trebuie făcută o mobilizare largă a organizațiilor de partid. Dacă am fi dezvoltat inițiativa organizațiilor de partid, dacă le-am fi mobilizat pe linia hotărârii Plenarei în această problemă, rezultatele ar fi fost mai bune. Numărul oamenilor cuprinși de această problemă ar fi fost mai mare.

Tov. Moghioroș: Eu am stat de vorbă cu 10-15 secretari județeni și când i-am întrebat de ce au numai așa puține propuneri de înființare de gospodării colective, ne-au arătat Rezoluția Plenarei din martie și au spus: E adevărat, dar noi socotim că am mers în litera și spiritul rezoluției care spune că aceste gospodării colective se înființează numai acolo unde condițiunile sunt îndeplinite și aceste gospodării colective trebuie să aibe un caracter model care să fie un exemplu pentru țăranime. Nu trebuie să mergem pe chestiunea aceasta larg, trebuie să ținem cont de capacitatea noastră tehnică etc. Atunci ei spun: noi nu știm care este această

capacitate tehnică și cum sunt cadrele, nu știm care sunt intențiile partidului, nu cumva să avem un număr prea mare. A trecut un an de la Rezoluția aceasta, și toți tovii știu că numărul înscrierilor făcute este destul de mare, ținând cont de această timiditate cu care am mers, timiditate care se dovedește în însăși metodele noastre. Acest lucru are repercursiuni asupra organizațiilor noastre de jos. De ex. avem cereri unde sunt condițiuni bune, încă din februarie și noi încă nu le-am acceptat, iar tovii din comune ne spun: Cât ne mai chinuiți? Ce ne facem dacă C.C. spune nu?... Eu cred că după trecerea acestui an, putem să vedem ce vrem, cât vrem și cum trebuie să mergem. Secretarii au înțeles că în munca aceasta trebuie să mergem timid.

Tov. Ana: În alte părți n-au înțeles așa.

Tov. Moghioroș: Eu susțin că trebuie arătat că a nu merge masiv la colectivizare nu înseamnă a nu organiza munca de lămurire, a nu pregăti partidul, a nu lămuri țărănimea muncitoare.

Tov. Gheorghiu: Crezi că trebuie schimbată hotărârea și principiile care stau la baza ei?

Tov. Moghioroș: Nu, dar trebuie schimbată metoda. Trebuie spus tovilor: Nu mai așteptăm să formăm un buchet și când avem cereri într-un loc unde condițiunile sunt bune, se poate înființa, cu aprobarea Consiliului de Miniștri și a partidului, nu strânse multe cereri laolaltă.

Tov. Gheorghiu: Dezlegarea de a înființa gospodării colective e în primul rând în funcție de asigurare acelor condițiuni despre care se vorbește în Rezoluția din Martie. Datoria noastră era de a prelucra această Hotărâre. Dacă am aduna faptele, am vedea că nu sunt chiar așa timizi.

Tov. Moghioroș: Ca perspectivă, trebuie să examinăm și măsurile pentru înzestrarea cu mașini și cadre.

Tov. Luca: Trebuie să vedem cât poate SMT să asigure.

Tov. Ana: SMT a lucrat 250.000 ha. Acum poate cuprinde 500.000.

Tov. Chișinevschi: E just că ceea ce s-a făcut s-a făcut pe linia Hotărârii din Martie. De făcut poate am fi putut face mai multe colhozuri, dar ce ne facem cu ele? ... Cred că Rezoluția din martie este actuală și corespunde capacității noastre. Desigur în acest an industria noastră socialistă a crescut într-un anumit grad și poate să contribuie la înzestrarea mai multor colhozuri. De asemenea și SMT. Faptul că unii tovi n-au îndrăznit să meargă mai hotărât, nu e din cauza Rezoluției. Este nevoie numai de o prelucrare mai temeinică a Rezoluției. Să trecem la colectivizarea în masă nu suntem în stare, aceasta ar fi un stângism. Însă pe baza celor expuse și la redactarea hotărârii, ar fi bine ca să fi incluse câteva date convingătoare în care să arătăm ce putem face. Vorbesc de creșterea capacității noastre, a potențialului industrial. Aceasta ar fi o încurajare și corespunde realității. Cred că facem o hotărâre, nu o rezoluție.

Tov. Vaida: Propun să se facă asigurarea producției gospodăriilor colective, asupra cărora se abat diferite calamități .

Tov. Luca: Trebuie să pregătim introducerea asigurării obligatorii pentru toate gospodăriile agricole și colhozuri și Gostat.

Tov. Vaida: Până acum am făcut noi registrele pentru ținerea evidenței la gospodăriile colective. Acum trebuie dat ca o sarcină Editurii de Stat să tipărească registre și prin cooperative să le pună la dispoziția colhozurilor.

Tov. Ana: Să punem în hotărâre și chestiunea luptei împotriva chiaburilor și ca sindicatele să apere mult mai serios interesele țăranilor care lucrează la chiaburi. Aceasta pentru apărarea intereselor lor și pentru a lovi serios în chiaburi prin această apărare.

Tov. Liuba Chișinevschi: Tov. Ana a vorbit de a da colhozurilor pământul din rezervele de stat. Dar mai avem o hotărâre a C.C. că din rezervele de stat trebuie dat și pentru gospodăriile ajutoare. Trebuie combinate aceste două lucruri.

Tov. Ana: Desigur se va ține seama. În unele locuri, de ex. în Banat, nici nu-i nevoie de dat.

Tov. Gheorghiu: E primită propunerea tov. Petrescu de a se aproba raportul cu propunerile, pe baza cărora să ne facă un proiect de hotărâre, adăugându-se acele propuneri care sunt în cadrul hotărârii Plenarei în chestiunea transformării socialiste a agriculturii.

Eu propun, după ce va fi alcătuită hotărârea să fie examinată de Secretariat. Pe baza hotărârii să se dea sarcină de a întocmi un plan de acțiune, în care să fie propuse sarcini concrete. Mă refer la propunerea din raport, de pregătire a cadrelor necesare pentru colhozuri, pentru asigurarea mijloacelor mecanice necesare, puse în perspectiva creșterii numărului colhozurilor. Noi fixăm să înființăm 1000, dar aceasta nu se va trece în hotărâre. Când vorbim de cadre înțeleg și contabili, adică socotitori.

Să se prevadă sarcinile organizațiilor de partid sunt de acord cu aprecierea că anul trecut, în munca de organizare a primelor gospodării agricole colective, centrul de greutate a căzut pe aparatul C.C. și al Ministerului Agriculturii. În primăvara acestui an, organizațiile de partid au fost antrenate mai activ. Ele n-au fost antrenate în lupta directă împotriva chiaburimii. Dar nu cumva prin aceasta să iasă acțiuni izolate de masă, prin măsuri administrative. E calea cea mai grea, dar cea mai bună, de a pregăti țăranimea săracă și mijlocașă, de a-i crea o astfel de dispoziție împotriva chiaburului, încât aceasta singur să fie mulțumit când scapă cu pielea întreagă. În asemenea cazuri, ținând seama de toate condițiunile puse de Plenară, anumite vârfuri ale chiaburimii vor trebui să cadă. Însă mă tem că dacă nu vom instrui bine organizațiile de partid și ne va scăpa din mână controlul acțiunilor întreprinse de organizațiile de partid, de masă, să nu ajungem acolo unde s-a referit tov. Luca. Noi, încă n-avem o bază de aprovizionare cu cereale. Chiaburul are de jucat un rol, deci atunci când îl deschiaburim trebuie să fie îndeplinit un șir întreg de factori, așa ca în această bătălie destul de serioasă să nu pierdem noi și să frângem gâtul chiaburului cu cât mai puține pierderi din partea noastră. Nu voi confunda acea parte a chiaburimii, care vrea să se deschiaburească singură. Chiaburul vrea să pară generos, dar din aceștia avem un număr destul de mic. Însă totuși aceasta este cea mai mare primejdie, de a solidariza țăranimea săracă și mijlocașă împotriva măsurii politice și economice ale guvernului, de a-și împărți pământul de a-l fărâmița, de a câștiga țăranimea săracă și mijlocașă de partea sa,

donând pământul. Lupta pentru aliați, de a câștiga definitiv și serios țărănimea săracă și mijloacă este foarte importantă și trebuie evitate cazurile arătate aici de tovarășii Ana și Luca, de confundare a mijloacășului cu chiaburul. Acest lucru îl întâlnim și la colectări.

Deci, în acțiunile împotriva chiaburului trebuie să ajungem a interesa și mobiliza țărănimea săracă și mijloacă pe această bază și nu pe baza măsurilor luate de tov. Teohari, ca să nu se creeze dispoziția la țărănimea muncitoare să plângă după chiaburi, și să-l privească ca pe un dușman.

Problema deschiaburirii este legată de un lucru de mare importanță; noi nu putem spune că am ajuns în stadiul că chiaburii s-au demascat, a devenit limpede figura lor hidoasă în ochii țăranilor săraci și mijloacăși. Dacă îi scoatem cu mijloace administrative o să-l plângă. Până când ponderea în problema asigurării, aprovizionării cu produse agricole nu începe să se apropie, să tragă balanța, până atunci chiaburul, din interesele economice la care s-a referit tov. Luca, trebuie numai să-l îngădim, obligându-l să-și lucreze pământul, împiedicându-l de a-și dona pământul și a deveni astfel un binefăcător în ochii țăranimii muncitoare și a munci stăruitor pentru a-l face urât de oameni. Atunci e ușor de scăpat de el din sat.

În comitetele de plașă, responsabilitatea muncii de organizare a gospodăriilor colective să fie dată personal secretariatului comitetului de plașă. Aceasta să devină o sarcină centrală, de bază a organizațiilor de partid. De aceea ne propunem să întărim org. de clasă de a arunca cele mai bune cadre în sectorul muncii de partid la țară, altfel comisia aceasta, sau Secția, care este un aparat al C.C., va organiza gospodăriile și nu aparatul de organizat gospodăriile colective, nici Ministerul Agriculturii, care este una din pârgii, ci C.C.-ul.

Trebuie pornit neapărat chiar dacă nu punem aceasta în hotărâre, să întărim conducerea Ministerului Agriculturii. Chiar de la Plenara când ne-am pus sarcina de transformare socialistă a agriculturii, s-a luat curs în această privință.

Trebuie să spunem că conducerea e slabă și oricâtă bunăvoință ar avea, nu poate face față. Numai mobilizând organizațiile de partid, ținându-le mereu sub presiune, aruncând cadre bune acolo, să nu ne pară rău să trimitem acolo cadre bune, chiar dacă le scoatem din alte părți numai așa vom avea succes. Nici industria nu se mai poate dezvolta în actualele condițiuni. Nu facem un plan de cinci ani dar nevoile de aprovizionare ale populației sunt din ce în ce mai mari. Dacă noi nu vom lua măsuri nu vom avea succes. Hotărârea e bună, dar noi lucrăm prost, nu suntem de vină că n-am lămurit pe secretari ci i-am ținut cu lucruri generale. Nu vreau să mă abat de la rezoluție, totuși probabil mai târziu, pe baza unui studiu care se pregătește, planul cincinal Partidul probabil va preveni să vină în mod public cu un document în care să fie fixat precis pentru organizațiile de partid, obiectivele în legătură cu sarcina de transformare socialistă a agriculturii.

◆ *D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 38/1950, f. 20-26; 50.*

46. 1950 mai 24, București. *Raport cuprinzând concluziile asupra rezultatelor muncii în domeniul organizării Gospodăriilor Agricole Colective, prezentat de Ana Pauker în cadrul ședinței Biroului Organizatoric al C.C. al P.M.R.*

Din cele arătate mai sus se poate trage concluzia că organizarea primelor gospodării colective, pe baza Rezoluției Plenarei C.C. din 3-5 martie 1949 a dat rezultate pozitive.

Atât în cele 56 gospodării colective organizate în vara anului 1949, cât și în cele 120 organizate în primăvara anului 1950, a fost colectivizat pământul, inventarul viu și mort, au fost aduse în mare parte în regiunile unde au fost recoltate semințele și furajele cuvenite conform statului, fără greutate deosebite.

În regiunile cu recoltă slabă, membrii gospodăriilor colective au avut o atitudine serioasă, față de aplicarea acestui punct din Statutul Model, aducând semințe, cu toate că nu aveau nici un fel de rezerve pentru hrană.

Un rezultat pozitiv este și faptul că gospodăriile colective organizate în vara anului 1949, au terminat într-un termen foarte scurt construcțiile necesare. În multe gospodării colective aceste lucrări au fost executate cu mare entuziasm și însuflețire.

Cu excepția câtorva gospodării colective, lucrările de însămânțare din toamnă și primăvară s-au desfășurat în mod organizat, au fost terminate mai devreme, în termene mai scurte și la un nivel agrotehnic mai înalt, decât la gospodăriile țărănești individuale. Plivitul și prășitul au fost începute la timp și se desfășoară în condițiuni bune.

Un număr însemnat de gospodării colective au trecut la crearea de ferme zootehnice (vacii, oi, porci, păsări, albine).

Îndeplinirea cu succes a muncilor agricole dovedesc că majoritatea covârșitoare a membrilor gospodăriilor colective respectă disciplina muncii prevăzută de Statut. Absențele și eschivările de la muncă se observă numai în unele gospodării colective.

În toate gospodăriile colective, la adunările generale, au fost prelucrate și adoptate normele de muncă și evaluarea muncii în zile muncă.

O altă concluzie este aceea că în primele gospodării colective s-au unit în fond gospodării țărănești sărace; iar procentul gospodăriilor mijlocașe este de 29,5%. Majoritatea gospodăriilor colective au o bază tehnică materială insuficientă și în deosebi se simte în multe gospodării colective insuficiența vitelor trăgătoare.

De aceea C.C. și Guvernul au trebuit să dea o serioasă atenție ajutorării lor. După cum se știe, acest ajutor a fost dat prin S.M.T. sub forma executării unor munci agricole cu tractoarele și mașinile și prin acordarea de credite de stat în valoarea de 120.000.000 lei, pentru construcții și cumpărarea de vite.

În prezent gospodăriile noastre colective stau în fața unei foarte serioase etape din viața lor. Se apropie strângerea recoltei, îndeplinirea obligațiunilor față de stat și facerea socotelilor a primului an de activitate economică. Aceasta este un

moment foarte important, care constituie de fapt un examen al întregii noastre activități anterioare în chestiunea organizării gospodăriilor colective. De îndeplinirea cu succes a măsurilor de mai sus, depinde direct întreaga noastră muncă de viitor, pentru transformarea socialistă a agriculturii

Nu vom greși dacă vom spune că spre aceasta este îndreptată nu numai atenția membrilor gospodăriilor colective, ci și a tuturor prietenilor și a dușmanilor agriculturii socialiste. Orice greșală în executarea acestei munci, poate provoca serioase complicații.

De aceea trebuie să fim bine pregătiți pentru strângerea recoltei, colectarea produselor agricole în sectorul gospodăriilor colective și repartiția veniturilor. Trebuie găsite căi juste pentru rezolvarea tuturor problemelor practice care stau în fața noastră ca de ex.: stabilirea cotelor obligatorii de predare, a termenelor de restituire a semințelor împrumutate și a altor obligațiuni naturale. Trebuie de asemenea găsită o cale justă pentru rezolvarea problemei avansurilor pentru membrii gospodăriilor colective.

Organele de partid trebuie să dea o îndrumare justă întregii munci care stă în fața noastră.

Cu toate acestea există destule neajunsuri și greutăți care încurcă munca. Trebuie arătat în primul rând lipsurile în organizarea și evidența muncii membrilor gospodăriilor colective.

Din pricina acestor neajunsuri în unele gospodării colective nu sunt atrași la muncă în mod egal toți membrii gospodăriilor și nu se ține o evidență justă a muncii lor, deși este știut că participarea la munca colectivă și evidența justă a zilelor muncă efectuate determină rezultatele anului economic, pentru fiecare membru al gospodăriei colective.

Există serioase greutăți în chestiunea construcțiilor, care sunt legate de insuficiența materialelor de construcție și a conducerii tehnice.

De asemenea, nu este organizat așa cum se cuvine ajutorul agronomic ce trebuie dat gospodăriilor colective.

Există un șir întreg de alte neajunsuri și greutăți. Toate acestea depind în primul rând de lipsa de experiență de organizarea muncii din partea organelor conducătoare ale gospodăriilor colective.

E necesar să analizăm starea lucrurilor din gospodăriile colective, starea conducerii lor în fiecare județ și plasă, să scoatem la iveală toate lipsurile existente și să asigurăm aplicarea tuturor măsurilor necesare, pentru întărirea gospodăriilor colective existente.

Mai trebuie să rezolvăm acum, munca pe mai departe de organizarea gospodăriilor colective. Ca urmare a influenței pozitive a primelor gospodării colective, ca urmare a muncii de lămurire dusă de organele de Partid, s-a întărit în sânul țărănimii muncitoare curentul către formele colective de organizare a agriculturii.

În ultimul timp au sosit la C.C. circa 900 de cereri, de la grupe de țărani muncitori din diferite colțuri ale țării, care își manifestă dorința de a organiza gospodării colective.

În această privință, pe baza numărului de cereri, este necesar să tragem concluzia că nu toate organele locale de partid și de stat, au înțeles just linia partidului în chestiunea transformării socialiste a agriculturii, rolul lor în aplicarea hotărârilor Plenarei C.C. din 3-4 martie 1949.

În unele județe organizarea gospodăriilor colective este lăsată să meargă de la sine. Tovarășii noștri de jos așteaptă ca țărani să se organizeze singuri în gospodării colective, nu duc o muncă de lămurire, nu ajută țărani muncitori să pornească pe acest drum.

Principiul organizării gospodăriilor colective este dorința benevolă a țăranilor muncitori. Aceasta ne-a învățat Lenin, aceasta a subliniat de nenumărate ori tov. Stalin, acest principiu a fost adoptat și de Plenara C.C. al partidului nostru.

Dar aceasta nu înseamnă că organizarea gospodăriilor colective trebuie lăsată să meargă de la sine. Partidul trebuie să stea în fruntea acestei mișcări, să sprijine tendința țăranilor muncitori de a trece la forma socialistă de organizare a gospodăriilor colective, să ducă muncă de lămurire și să-i ajute pe țărani prin toate mijloacele.

Justețea acestei teze e confirmată de experiența uriașă a transformării socialiste a agriculturii din U.R.S.S.

În chestiunea organizării noilor gospodării colective sunt și greșeli politice din partea unor organe locale de partid. Ele se manifestă prin aceea că în unele județe, s-a mers pe drumul de a nu supăra pe chiaburi și de a rezolva problema organizării gospodăriilor colective ținând cont de starea de spirit a chiaburimi, adică au lăsat chestiunea organizării gospodăriilor colective pe seama chiaburilor.

În primăvara acestui an, formele de organizare a muncii noastre au fost întru câțva schimbate.

Dacă în anul trecut în munca de organizare a primelor gospodării colective centrul de greutate a muncii a căzut pe aparatul C.C. și al ministerului, apoi în primăvara acestui an, organele județene de partid și de stat au fost antrenate mai activ în această muncă. Această experiență a dat un rezultat pozitiv și ea trebuie folosită în munca noastră de mai departe, adică fără a scăpa conducerea din mâinile C.C., urmărind zi de zi desfășurarea muncii, să fie atrasă la o participare mai activă, organele noastre locale de partid și de stat.

Problema transformării socialiste a agriculturii, este una din cele mai importante sarcini ale partidului nostru și ea trebuie să devină o preocupare permanentă a întregului partid, a tuturor organelor lui, a tuturor membrilor lui și noi trebuie să luăm un șir de măsuri practice, care să asigure succesul muncii mai departe.

PROPUNERI

1. Primul lucru asupra căruia trebuie să fie concentrată atenția noastră, este întărirea economică organizatorică gospodăriilor colective existente. Plenara din martie a partidului nostru arată că „aceste prime gospodării agricole colective, vor avea rolul unor gospodării colective model, de la care țărani săraci și mijlocași neorganizați în astfel de gospodării să învețe că este gospodăria colectivă și să se

convingă cu ochii lor, de avantajele acestei forme superioare de cooperativă de producție agricolă“.

Și fără îndoială că aceasta așa este. Țăranul trebuie convins de justetea drumului arătat de Partid prin exemple practice, care să poată fi înțelese de el. Aceasta înseamnă că toate gospodăriile noastre colective trebuie să fie puternice și politicește și economicește, să-și conducă munca pe baza Statutului adoptat și să arate țăranilor avantajile unirii lor în astfel de gospodării. În același timp se cere întărirea conducerii lor de către noi.

Pentru a asigura întărirea economică, organizatorică a gospodăriilor colective și a îmbunătăți conducerea muncii lor, este necesar să fie luate următoarele măsuri practice:

Să fie întărită munca organelor locale de partid, privitoare la conducerea gospodăriilor colective existente și la viitoarele gospodării.

În acest scop, pe lângă Comitetele Județene de Partid, trebuiesc create secții agrare, în primul rând în județele agricole mari. În comitetele de plasă responsabilitatea muncii de organizare a gospodăriilor colective să fie dată personal secretarilor comitetelor de plasă.

2. Este necesar de asemenea să fie reorganizată munca organizațiilor de bază de Partid, să fie mărită responsabilitatea lor pentru desfășurarea activității economice a gospodăriilor colective existente și pentru organizarea celor noi. Trebuie dusă o luptă hotărâtă contra conducătorii lor, în timpul organizării primelor gospodării colective.

3. Întărirea muncii organizațiilor U.T.M. în vederea atragerii tineretului în acțiunea de transformare socialistă a agriculturii, ca tineretul să fie în primele rânduri în această acțiune. În acest scop organele de partid trebuie să întărească conducerea organizațiilor de U.T.M.

4. Întărirea conducerii activității economice a gospodăriilor colective din partea Comitetelor Provizorii a Sfaturilor Populare și a organelor agricole. În această privință e necesară verificarea unor activiști însărcinați cu această muncă, curățirea organelor locale de personal dușmănoasă față de formele socialiste ale agriculturii. Întărirea organelor agricole cu cadre capabile, mărirea responsabilității Comitetelor Provizorii a Sfaturilor Populare și a secțiilor agricole pentru munca în gospodăriile colective.

5. Întărirea disciplinei muncii în gospodăriile colective. Să nu se admită călcarea Statutului adoptat de gospodăriile colective. Brigada trebuie să fie unitatea de bază de producție și pentru întărirea ei trebuie concentrată atenției noastre. Trebuie asigurată respectarea necondiționată și strictă a Statului, care prevede că brigăzii i se dau în seamă parcele de teren din câmpul asolamentului, pe timpul cât durează asolamentul, vitele și uneltele necesare muncii. Ne trebuie o mică despersonalizare în munca brigăzii.

6. Să se introducă cu orice preț cea mai precisă evidență a fiecărui membru al gospodăriei colective, unele încurcături care există în unele gospodării colective în această privință să fie lichidate până la începutul străngerii recoltei. Ca să fie ordine pusă în evidență din gospodăriile colective, le trebuie dat un ajutor zilnic, iar pentru

aceasta trebuie să nu mai târziu de 10 zile să fie adusă la îndeplinire Hotărârea despre completarea Secțiilor Agricole Județene, cu contabili instructori pentru gospodăriile colective. Responsabilitatea pentru aceasta să fie dată Ministerului Agriculturii.

7. Să se ia măsuri de întărire muncii, pentru crearea și dezvoltarea unor noi ramuri de producție agricolă în gospodăriile colective care să permită folosirea mai perfectă a forței de muncă din gospodăriile colective, mărirea veniturilor lor și întărirea lor economică. Pe lângă mărirea suprafețelor cu plante industriale, care cer mai multă muncă, trebuie dat în primul rând atenție creării formelor zootehnice, ținând cont în primul rând de condițiunile locale. În acest scop, trebuie mai cu seamă pe linia Ministerului Agriculturii, asigurată îmbunătățirea elaborării planurilor de producție, trebuie acordat ajutor tehnic și material, folosind just creditele ce le-au fost date de către stat.

8. Să fie asigurată îndeplinirea planurilor de construcții stabilit, organizând ajutorarea tehnică a gospodăriilor colective pe linia Ministerului de Agricultură și a Comitetelor Provizorii. Gospodăriile colective trebuiesc orientate către folosirea materialelor de construcție locale. Totuși noi va trebui să ajutăm gospodăriile colective cu materiale deficitare și blocate, va trebui să eliberăm prin C.S.P. – pentru gospodăriile colective cca. 60.000 m³ material lemnos, cca. 220 tone fier, 300.000 kg. cuie, precum și alte materiale.

9. Să fie organizată valorificarea produselor gospodăriilor colective, să nu se lase să se desfășoare de la sine. Un principiu de bază trebuie să fie contractarea producției gospodăriilor colective care nu este supusă cotelor obligatorii către Stat, în condițiuni avantajoase. Să fie ajutate gospodăriile colective pentru transportarea produselor agricole.

10. Să se acorde o atenție deosebită intensificării muncii de pregătire a cadrelor de conducere pentru gospodăriile colective. În cursul acestui an, să fie pregătiți prin cursuri au mai puțin de 900 președinți de gospodării colective, 900 brigadieri și 900 socotitori.

În cadrul Ministerului de Agricultură, trebuie studiată problema organizării școlilor permanente pentru pregătirea cadrelor de conducere a gospodăriilor colective. Să fie elaborate planuri și programe de învățământ pentru aceste școli, ținând seama de sarcinile care stau în fața noastră, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Să fie revăzute planurile și programele de învățământ ale tuturor școlilor în chestiunea organizării producției colective.

11. Să fie îmbunătățită conducerea agronomică în gospodăriile colective. Acolo unde există S.M.T., aceasta se va face prin agronomi de sector de la S.M.T., iar în celelalte gospodării, prin agronomii de la plasă.

Ministerul Agriculturii să organizeze în acest an, numărul necesar de agronomi de sector pentru S.M.T., și ridicarea calificării specialiștilor care lucrează la exterior.

Copiilor membrilor gospodăriilor colective, să li se dea întâietate în școlile de agricultură.

12. Să fie menținut și pe mai departe principiul conducerii gospodăriilor colective de către partid, prin organizatorii de partid ai Comitetelor Județene, să fie îmbunătățită instruirea și conducerea muncii lor.

13. Organele de partid trebuie să ia în mâna lor chestiunea patronajului muncitorilor industriali asupra gospodăriilor colective, ca el să devină efectiv.

14. Să fie revăzută chestiunea amânării restituirii creditelor de producție care au fost acordate membrilor gospodăriilor colective înainte de intrarea lor în gospodării colective.

În chestiunea organizării noilor gospodării colective, să fie aplicate următoarele măsuri:

1. Trebuie atrași la o muncă mai activă pentru noile gospodării colective organele locale de partid și de stat, fără a slăbi, ci a întări conducerea din partea Comitetului Central al P.M.R. și al Ministerului Agriculturii.

2. Cel mai târziu până la 15 iunie a.c., să fie studiate toate cererile primite în vederea organizării de gospodării colective, să fie ajutați țăranii care au făcut cereri de organizare a acestei gospodării colective, așa încât această muncă să fie terminată înaintea de pregătirea terenului însămânțărilor de toamnă.

3. În munca viitoare pentru organizarea de noi gospodării colective, să nu se procedeze mecanic limitând numărul gospodăriilor noi colective, prin cifre stabilite de sus, ci să se ducă această muncă, pe baza studierii situației de la fața locului, pe baza unei juste munci de lămurire a țăranimii muncitoare, sprijinind inițiativa țăranilor muncitori.

4. Socotim rațională crearea gospodăriilor colective nu numai în regiunile de câmp ale republicii noastre, ci și în regiunile muntoase și păduroase, unde pe lângă cultura plantelor, sunt dezvoltate și alte ramuri ale agriculturii, pomicultură, creșterea vitelor etc.

5. Să fie întărită munca pentru apărarea țăranimii muncitoare, contra agitației chiaburești și a acțiunilor dușmane.

Contra persoanelor care manifestă atitudine dușmănoasă contra gospodăriilor colective, să fie luate măsuri severe de pedepsire.

6. Paralel cu organizarea de noi gospodării colective, să fie intensificată munca pentru organizarea celor mai simple forme de întovărășire, pentru folosirea în comun a mașinilor agricole, pentru cultivarea în comun a pământului și altele, ca o bază pentru organizarea viitoarelor gospodării colective. Să fie dat în folosință vremelnică acestor întovărășiri, terenurile libere cu condițiunea ca să contracteze predarea producției către stat.

Este necesar, să atragem în munca de întărire a sectorului solicitat la sate și toate celelalte departamente și organe de stat. În executarea planurilor lor de producție la țară, fiecare minister, trebuie să se bazeze în primul rând pe gospodării colective și pe gospodării de stat.

Aceasta privește în primul rând Ministerul Comunicațiilor, în chestiunea introducerii comunicațiilor telefonice, în gospodării colective, a îmbunătățirii drumurilor și construirii podurilor; Ministerul Electricității, în chestiunea electrificării gospodăriilor colective; Ministerul Sănătății, Artelor și Învățământului Public în domeniul muncilor.

În scopul întăririi economice, organizatorice, a gospodăriilor colective, a precizării unor prevederi din Statutul Model – e necesar ca în noiembrie a.c., să fie convocată prima conferință a membrilor gospodăriilor agricole colective din țară.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 38/1950, f. 28-35.

47. 1950 mai 25. *Nota S.S.I. referitoare la profesorul Mihnea Gheorghiu, membru al Uniunii Scriitorilor, căruia i se impută colaborarea sa cu Serviciul de Spionaj Britanic și al S.U.A., în slujba cărora era din perioada războiului, înaintată lui Iosif Chișinevschi, vicepreședinte al Consiliul de Miniștri.*

Născut la 5.V.1919 în București, fiul lui Dumitru și Alexandra, căsătorit cu *Ivonne Neamțu*, zisă *Fraga*, născută în 1925 în Sibiu, domiciliat în București, str. Aviator Iuliu Tetrat, Nr. 1.

Fost membru în Comitetul Central al Tineretului Progresist și fost redactor responsabil la „Scânteia Tineretului“.

Fost consilier de presă în Ministerul Informațiilor și fost profesor de limba engleză la Universitatea din București (Facultatea de Litere).

Din anchetele Gh. Tomaziu și Annie Samuely, precum și din materialul existent la fișier, rezultă următoarele:

– La 28.II.1941, fiind student al Facultății de Litere din București, este semnalat că transmite legației americane rapoarte asupra activității studențești. Materialul îl transmitea prin numita ANA SOFIA TOMESCU (căsătorită apoi cu ing. CARTIANU), asistentă la Catedra de limbă engleză.

Cu aceeași ocazie, se arată că numitul era un acolit al profesorului englez JOHN BURBANK.

– La 11.IV.1941, este semnalat că împreună cu TIBERIU TRETINESCU și DAN DUTESCU (devenit după 23 August șeful de cabinet al lui Pătrășcanu), fac intensă propagandă anglo-filă, având contact cu cercurile anglo-file care l-ar furniza chiar unele sume de bani.

– La 20 și 28.XI.1941, este semnalat că împreună cu BERNARD, secretarul Institutului de Înalte Studii Franceze și cu ajutorul mai multor studenți democrați, ar desfășura o intensă activitate în cercurile studențești, în vederea unei participări masive la cursurile de propagandă De Gaulle-iste.

Tot aici este prezentat și ca omul de încredere al prof. englez JOHN BURBANK și al lui MICHEL DARD, director la Institutul Francez de Înalte Studii, profesor la Facultatea de Litere și înfocat susținător al politicii lui De Gaulle.

Paralel cu aceasta, diferite alte semnalări din 1942, 1943 și 1944 îl arată a fi în legătură cu:

– REMUS ȚEȚU cel care, după 23 August 1944 a pus bazele organizației „T”. Acesta în colaborare cu legionarul TEODOR MIHADAS conducea în 1942 un grup de studenți.

– ZUCA TEODOR și

– DIDITA TĂNASE, legionari, studenți la Facultatea de Litere.

De asemeni cu:

– ANTON DIMITRIU, (fost șef al Tineretului Liberal tătărescian, condamnat în procesul Xenopol)

– DUTESCU C. DAN,

– OVIDIU RĂUREANU,

– VICTOR ISAC,

– OCTAV ILIESCU,

– AURELIU RĂDULESCU, și alții, împreună cu care ar lucra pe linia politicii liberale-democratice.

– La 17.VII.1943, este semnalat că ar urma să facă parte dintre colaboratorii unei reviste, pe care ar intenționa să o scoată CONSTANTIN VISOIANU, cu colaborarea lui MIHAIL RALEA, MIRON R. PARASCHIVESCU, BADEA MARINESCU și GEO BOGZA.

– La 15.I.1944 este semnalat că, din însărcinarea lui MIHAIL RALEA, caută o persoană reprezentativă din Oltenia, care să extindă acolo activitatea politică a lui MIHAIL RALEA.

– La 17.VI.1944 a fost descoperită o organizație de spionaj britanic condusă de către prof. universitar ECK ALEXANDRU, care avea misiunea de a culege în spectacol date în privința activității armatei germane în România și pe front.

– Din cercetările făcute, care au durat până în preajma lui 23 August 1944, a rezultat că din această organizație au făcut parte următoarele persoane: Prof. PIERRE GUIRRAUD, supus francez, domiciliat în București, Bd. Dacia Nr. 7; MARGARETA HALLER, domiciliată în str. Dr. Lister Nr. 5; GHEORGHE TOMAZIU, pictor domiciliat în București str. Vasile Conta Nr. 2; DINU ALBULESCU, domiciliat în Str. Plantelor Nr. 16; MIHNEA GHEORGHIU, concentrat la acea dată în Reg. 9 Artilerie, cu gradul de sublt. rez.; GHIGORESCU CONSTANTIN, sublt. rez. Reg. 27 Infanterie; sublt. rez. MUNTEANU MIRCEA din Reg. 13 Dorobanți; Caporal T.R. BUJOR GHEORGHE, din Reg. 27 Infanterie; IRINA și TATIANA OLSEWSKI, domiciliată în București str. Dr. Lister, Nr. 67.

Pentru transmiterea informațiilor, organizația se servea de: un post de radio-emisie, deservit de doi polonezi; curieri; persoane din Legatia Turciei sau Franței. Legătura se făcea cu centrul „Intelligence Service” de la Istanbul.

– În referatul cuprinzând rezultatul cercetărilor făcute de către Biroul Juridic Cernăuți și de către Secția de Poliție Militară Judiciară Cernăuți, se arată despre numitul următoarele: „MIHNEA GHEORGHIU, doctorand în anul II Litere și Filosofie, licențiat în Franceză și Engleză, domiciliat în Craiova Str. Madona Dudu Nr. 47, în prezent mobilizat în Reg. 9 Artilerie P.A. cu gradul de sublt. rez., este un filo-francez și filo-englez convins. A cunoscut pe TOMAZIU GHEORGHE la Facultatea de litere din București în timpul guvernării legionare. A fost recrutat în

organizația de spionaj de către Tomaziu, începând să culegă informațiuni despre deplasările de trupe germane în Oltenia. A cunoscut pe DINU ALBULESCU la TOMAZIU acasă. *A primit inițial, prin Tomaziu Gh., câte 15.000 lei lunar, iar apoi din ce în ce mai mult până la suma de lei 70.000 lunar.* A cunoscut pe ALEXANDRU ECK, sub numele de „Monsieur Le Professeur“ și redacta notele informative în limba franceză. A cunoscut pe MARGARETA HALLER sun numele de „Micuța“. Prin intermediul acesteia, trimiterea notele informative lui ECK. A cunoscut pe surorile IRINA și TATIANA OLSEWSCHI la TOMAZIU. A lucrat în organizație numai cu TOMAZIU, MARGARETA HALLER și prof. ECK. *În organizație era cunoscut sub numele de „Marcel“.* A recomandat lui TOMAZIU GH., ca om de legătură și informator pentru Moldova, pe GRICORESCU CONSTANTIN. A activat începând din 1941, cunoscând pe prof. ECK în 1943. După 4.IV.1944, nu a mai activat“.

Cu prilejul cercetărilor, MIHNEA GHEORGHIU a dat un număr de 4 declarații, datate 26, 27, 29 VI.1944 (toate aflate în original la dosar), în care arată în amănunțime întreaga activitate pe care a dus-o în cadrul acestei organizații. *După ce în prima parte a declarației sale din 26.VI.1944 își motivează întreaga acțiune dusă prin sentimentele sale puternice anglo-franco-file, el afirmă că după 4.IV.1944 și-a dat seama „că s-a năruit un castel de iluzii, că ceea ce mi se făgăduise în privința ajutorului aliat împotriva tuturor dictaturilor teroriste (mi s-a insinuat chiar o separațiune profundă între Aliați și U.R.S.S.), era o minciună“.* *Arată apoi că fiind concentrat și trimis pe front, el a uitat cu totul de organizație și că acolo a trăit o viață nouă. „Am fost observator informator pe malul Nistrului pentru Gruparea Tactică „Nord“ , – scrie el mai departe. Am dat informații de cea mai mare importanță, prin truda mea. Am predat o serie de partizani anchemtați de mine și în ultimul timp mi s-a încredințat rolul de ofițer cu siguranța zonei, în cadrul căreia am procedat la evacuarea populației civile și la semnalarea suspecților. Ordinul de arestare m-a găsit în dimineața ce a urmat unei activități de 24 ore la observator și cu mâna pe telefon. Solicit trimiterea mea înapoi pe front, pentru a-mi ispăși vina de a fi crezut în făgăduielile pe care am fost informat că englezii le-au făcut țării mele.*

În cadrul aceleiași declarații, el arată că a fost propus pentru „brevet“, ceea ce însemna ofițer în armata britanică.

În declarația sa din 29.VI.1944, vorbind despre legăturile sale cu străinătatea, în afara celor pe linia Intelligence Service-ului, el arată că a cunoscut numeroși studenți englezi, americani și francezi, în cadrul congreselor studențești internaționale, la care a participat. De asemenea, el arată că a fost secretarul Societății Studenților români, în cadrul Uniunii Studenților din întreaga lume și a Ligii Națiunilor, până la venirea legionarilor. *Tot el mai arată că a fost singurul lector român tânăr la Institutul Britanic din România (British Council), recomandat de profesorul JOHN BURBANK și de asistentul său IVOR PORTER, secretar de legăție și protejat personal atât de fostul ministru la București, Hoare, cât și de prof. Sir John Amery. A fost prieten cu Peter Neagoe, șeful românilor din America.*

– La 23 August 1944, numitul ca și toți componenții organizației de spionaj mai sus menționată – car se aflau în arestul S.S.I., au fost eliberați și cauza clasată prin Decretul-Lege care s-a dat în această privință atunci.

După 23 August 1944, MIHNEA GHEORGHIU devine membru în Comitetul Central al Tineretului Progresist și secretar al „Scânteii Tineretului“.

Este ales de asemeni reprezentant al Tineretului Progresist în Biroul de Pregătire al Congresului Anti-Fascist din Balcani, în care calitate a solicitat, în iunie 1945, eliberarea unui pașaport pentru Iugoslavia.

În același an, a făcut o călătorie la Londra, participând ca reprezentant al Tineretului Progresist din România la un congres care s-a ținut acolo.

Paralel cu această activitate, MIHNEA GHEORGHIU își păstrează însă și legăturile de strânsă prietenie cu GH. TOMAZIU și DINU ALBULESCU, deși din discuțiile ce le aveau putea să bănuiască faptul că ei își continuă activitatea de spionaj din timpul războiului și după 23 August 1944.

O notă din 25 august 1945 îl arată de asemeni ca prieten cu legionarul MARCU JUSTIN, care ar căuta o apropiere din cercurile Tineretului Progresist, cu intenția de a produce diversiuni.

O altă notă din 7.XII.1945 îl arată ca făcând parte din Comitetul de Redacție al revistei „Româno-Americană“ editată de către Asociația „Amicii Statelor Unite“.

– Între 16-30 martie 1946, a fost pus sub supraveghere. Nu a luat contact cu nici o persoană suspectă.

S-a constatat însă că vizita blocul din Str. Dionisie Lupu Nr. 12, unde deținea cu rechizitie o cameră goală și unde își primea corespondența.

La data de 31.VII.1946 a fost angajat de Ministerul Informațiilor în calitate de consilier de presă. Lucrează în același timp și la S.R. de Radiodifuziune în colectivul Orei „Națiunilor Unite“, de unde pleacă în noiembrie 1947, descoperindu-se (potrivit unei comunicări făcută pe linie de partid de către tov. Iosif Ardeleanu, de la Comitetul de Radio) ca fiind responsabil al orei britanice primea bani atât de la Societatea de Radiodifuziune cât și de la Legația britanică, prin Ivor Porter.

În anul 1948, Mihnea Gheorghiu îl recomandă pe Gh. Tomaziu la Ministerul Informațiilor ca specialist în prezentarea grafică a tipăriturilor. Pe baza acestei recomandării Gh. Tomaziu este angajat.

În plus, prin FRAGA (IVONNE) GHEORGHIU – soția lui MIHNEA GHEORGHIU – funcționară la Ministerul Comerțului Exterior, Gh. Tomaziu a mai obținut să i se atribuie numeroase lucrări.

În schimb, la începutul anului 1950, după concedierea sa de la Universitate – unde fusese între timp numit profesor de limba engleză – MIHNEA GHEORGHIU i-a cerut lui Gh. TOMAZIU să dea despre el o referință în care să prezinte colaborarea lui cu Serviciul de Spionaj Britanic despre un act de patriotism. Referința trebuia prezentată tov. VERA CALIN, pe care MIHNEA o considera vinovată de concedierea lui. GH. TOMAZIU a refuzat să dea referința, considerând că nu are calitatea să o facă.

GH. TOMAZIU mai afirmă că MIHNEA GHEORGHIU participa la vizionările de filme organizate de Oficiul de Informații American, era invitat de americani la recepții și avea corespondența unor ziare românești din America.

Soția sa, FRAGA GHEORGHIU a continuat a frecventa spectacolele engleze și americane și după ce MIHNEA GHEORGHIU nu se mai ducea, deși acesta căuta să o oprească spre a nu fi suspectată.

Asupra caracterului și convingerilor sale politice, considerăm interesant a transcrie cele arătate despre MIHNEA GHEORGHIU într-o semnalară din 13.XII.1947:

„Este un tip care speculează orice situație, trăgând foloase personale. A făcut o căsătorie de afaceri, însurându-se cu o fată bogată, pe care se spune că nu o iubește petrecându-și timpul liber cu alte femei. În cercurile apropiate este cunoscut ca unul ce nu ar fi sincer membru al P.C.R. Este fanfaron și superficial. Este nestatornic, amestecându-se în toate, plăcându-i să se afișeze, lăsându-le pe toate baltă la un moment dat, nereușind să le ducă pe toate la bun sfârșit.“

În prezent, MIHNEA GHEORGHIU – neîncadrat oficial nicăieri – este membru al Uniunii Scriitorilor din R.P.R.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R.; Cancelarie, dosar 165/1950, f. 72-77.

48. 1950 mai 29. Mandat de arestare a generalului Iosif Teodorescu, emis de Parchetul Curții București.

Parchetul Curții București

Cabinetul I Instrucție

Criminali de Război

Mandat de arestare nr. 2.354

În numele legii și al Prezidiului Republicii Populare Române, Noi, Gheorghe Diaconescu, Procuror Șef al Curții din București, aistat de dl. Ion Tănăsescu, grefier la acest Cabinet.

Având în vedere actele de procedură aflate în dosarul Cabinetului nr. ... 194... încheiate contra lui Iosif Teodorescu, de 64 ani, născut în com. Rucăr, jud. Muscel, fost comandant militar al Capitalei și apoi inspectorul Infanteriei, cu ultimul domiciliu în București, Calea Victoriei nr. 68, azi necunoscut, acuzat că a săvârșit crime contra umanității, prin aceea că în calitate de comandant militar al Capitalei în 1944, intenționat a participat și a dat dispoziții la executarea excesivă a legilor derivate din starea de război, trimițând în judecată un detașament de evrei bătrâni și bolnavi, sub pretextul neexecutării întocmai a unei ordonanțe – oameni care au fost condamnați, executând parte din pedepse.

Având în vedere că din cercetările făcute în cauză și din actele dosarului rezultă sarcini și indicii grave de culpabilitate contra acuzatului.

Având în vedere [că] faptele mai sus expuse [sunt] prevăzute de art. 1 pct. c și 4 Legea 207/1948 de urmărire și sancționare a celor vinovați de crimă de război sau împotriva păcii ori umanității [care modifică legea] cu nr. 291/1947, publicată în „Monitorul Oficial“ nr. 189 din 18 august 1947 și se pedepsesc cu muncă silnică pe viață.

Văzând și Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. ... prin care sus-numitul inculpat este deferit pentru cercetări pentru infracțiunile de mai sus acestui Parchet, conform art. 5 din legea 291/1947, pentru urmărirea și sancționarea celor vinovați de crime de război sau împotriva păcii sau umanității, publicată în „Monitorul Oficial“ nr. 189 din 18 august 1947.

Văzând și disp. art. 6 al. 1 și 2 din aceeași lege,
Pentru aceste motive,

Disponem:

Arestarea preventivă a acuzatului Iosif Teodorescu.

Ordonăm tuturor agenților forței publice ca, în conformitate cu legea, să-l aresteze și să-l conducă la Penitenciarul Jilava.

Invităm pe toți depozitarii forței publice să dea concursul convenit pentru executarea acestui mandat care s-a semnat de noi și s-a investit cu sigiliul Cabinetului nostru.

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat este dator a lăsa copie de pe dânsul acuzatului și să se conformeze disp. art. 256, 258, 259, 260 și 442 din Codul de Proc. Pen.

Dat în Cabinetul nostru din Palatul Justiției din București, astăzi 29 mai 1950.

Procuror șef Gheorghe Diaconescu

Grefier I. Tănăsescu

◆
A.S.R.I., fond „P“, dosar nr. 20.724, vol. I, f. 159; publ. de Florica Dobre și Alesandru Dușu, op. cit., p. 168-169.

49. 1950 mai. Rapoartele episcopilor de Râmnic, Argeș, Buzău, în care evidențiază rechiziționarea caselor parohiale, izgonirea și arestarea preoților, tratamentul jignitor și umilitor la care au fost supuși, sub pretextul că nu au îndeplinit planul de cultură și nu au predat cota de grâu (fragmente).

[...]

9. Episcopul Râmnicului și Argeșului comunică prin Raportul Nr. 16.669/1950 că un număr de 18 Case Parohiale au fost luate de Comitetele Provizorii, Miliție, Dispensare etc. fără aprobarea Eparhiei iar preoții au fost izgoniți din ele.

Protoeria Plășii Caracli a fost scoasă din localul său, imobilul clerului românean și mutată într-un imobil dărăpănat și insalubru.

Preoții din comuna piatra Olt, Mărghineni, Doba, Cârloga, Cefari, Greci și Pleșoiu, au fost arestați, sub pretextul că nu au îndeplinit planul de cultură și nu au predat cota de grâu. „Țin să adaug, continuă raportul revizorului contabil al Episcopiei, că întreaga recoltă li s-a luat, nelăsându-se nici pentru sămânță. Au fost duși din post în post unii la Caracal, alții la Slatina. Preotul de la Cârlogani a fost palmuit de președintele Sfatului, care s-a exprimat de a termina mai repede biserica, ce este în reparație, trebuind să facă un cinematograf în ea. Preotul de la Găneasa a fost arestat pentru motivul că a făcut parastase sâmbăta. Cu președintele Sfatului de la Doba Romanați, am stat personal de vorbă și mi-a spus că lor nu le trebuie biserică, că mai sunt câteva zile și termină ei și cu aceasta“.

Președintele Sfatului Provizoriu din comuna Ursa Jud. Romanați, în ziua de 6 februarie a.c., pe un ger puternic, dimpreună cu învățătorul Cârco, directorul școlii, au scos pe preotul Ioan Delcea din casa lui cu cei 5 copii și cu toate lucrurile și zvârlit în șosea, după ce în vara anului 1949 îi luaseră Casa Parohială, transformând-o în magazie de lemne și cereale. Preotul cu cei 5 copii este găzduit acum de un enoriaș dormind cu toții în aceeași cameră. Cererea originală anexată prezentului raport.

Cu raportul Nr. 2195, Episcopia Râmnicului și Argeșului, ne încunoștințează că în plășile Grădiștea, Lădești, Horeu etc., au fost convocați preoții, învățătorii, președinții de Comitete Provizorii etc., unde un oarecare Constantinescu, în calitate de delegat al A.R.L.U.S.-ului din jud. Vâlcea, „a făcut un rechizitoriu vulgar și jignitor, în stil pamfletar la adresa preoților și a familiilor lor, producând mâhnire în sufletul poporului sau ilaritate unde ar fi găsit vreun ins cu aceleași greșite vederi [...] Respectivul deservește regimul de democrație populară, susținut de biserică și vorbește în numele său personal, neavând consimțământul conducerii politice, iar în al doilea rând pune Guvernul R.P.R. într-o dizonanță cu poporul prin aceasta, deoarece este element politic“. Această propagandă s-a făcut în cursul lunii ianuarie și februarie 1950.

10. Episcopul Buzăului a fost insultat de către Dl. Zirbo, responsabilul școlii de contabili din orașul Buzău, pentru că nu-i cedează localul în care funcționează Școala de cântăreți bisericești.

Episcopia Buzăului, prin raportul Nr. 10.496/1950, raportează că în jud. Brăila s-a luat cărămida destinată construcției bisericilor Parohia Nicolești Jianu etc. „Unii preoți au fost evacuați din Casele Parohiale Parohia Batogu jud. Brăila; Parohia Pârscov jud. Buzău etc.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 156/1950, f. 2-3.

50. 1950 iunie 13. Proces-verbal al Ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care sunt consemnate dezbaterile pe marginea Hotărârii Plenarei C.C. al P.M.R. cu privire la rezultatele verificării membrilor de partid și recrutării de noi membri de partid.

Au luat parte tovii: Gheorghiu-Dej, Ana Pauker, V. Luca, T. Georgescu, Al. Moghioroș și I. Chișinevschi.

1. *Hotărârea Plenarei C.C. al P.M.R. cu privire la rezultatele verificării membrilor de partid și recrutarea de noi membri de partid.*

Tov. Moghioroș propune ca hotărârii să-i urmeze o instrucție precisă pe județe, ținându-se seama de situația respectivă, deoarece trebuie reglementată primirea noilor membri de partid și scoaterea elementelor necorespunzătoare.

Tov. Gheorghiu-Dej arată că în primul rând hotărârea trebuie să fie clară, ca ea să ajute organizațiile de partid pentru realizarea sarcinilor. Trebuie de aceea un cadru de plan, pe baza căruia să se mobilizeze comitetele județene să-și întocmească planul în conformitate cu situația de acolo. Să se întocmească de asemenea un plan de prelucrare a hotărârii, în cadrul căruia să participe membri ai Biroului Politic și ai C.C.

În legătură cu proiectul de hotărâre, consideră că unele lucruri nu sunt suficient de clar exprimate, că este prea slabă pentru rezultatul uriaș care a fost verificarea. Sunt apoi necesare unele precizări. Consideră că termenul de „recrutare“ dă un sens de campanie.

Arată apoi că numărul membrilor de partid 790.000, este prea mare și elementul muncitoresc formează abia 42,6%. Trebuie redus acest număr pe seama elementelor mic burgheze și în hotărâre trebuie stabilite precis criteriile. Consideră că formularea de la pag. 6 că „organizațiile de partid vor începe recrutarea... și a altor pături muncitoare neproletare“ nu este justă.

Tov. Luca: arată că formularea este falsă și nu este în spiritul Plenarei. Compoziția socială a partidului este proastă, de asemenea și calitatea membrilor de partid. De aceea Plenara a hotărât să se țină cont de aceasta la primirea membrilor de partid, pentru a îmbunătăți compoziția și să se facă recrutarea dintre fruntașii în producție. În acest sens trebuie arătat că trebuie dusă o muncă pentru recrutarea elementelor muncitorești fruntașe în producție, iar pe de altă parte că la primirea în partid a elementelor neproletare trebuie condițiuni mai multe. Sunt așadar două probleme: pe de o parte primirea în general iar pe de altă parte recrutarea în special a fruntașilor în producție, cu care trebuie să ducem muncă și să-i convingem să intre în partid.

Numai în acest sens poate rămâne termenul de „recrutare“.

Tov. Chișinevschi: consideră că este mai nimerit să spunem primire, deoarece jos recrutarea ar putea fi înțeleasă în sens de campanie. Dacă însă putem asigura ca jos să fie înțeles în sensul arătat de tov. Luca, poate rămâne termenul de „recrutare“, dar trebuie dată o formulă foarte bine alcătuită ca să nu se dea posibilitatea de a se transforma în campanie.

Tov. Ana: arată că situația noastră este deosebită de cea a Partidului bolșevic în 1928, care era după luptele grele cu troțkiștii. Cu toate acestea, s-a cerut să se înceapă o verificare, iar în partid au rămas numai cei care au dat dovadă în luptă că sunt luptători activi. Ori, noi avem în partid oameni cu totul pasivi, care timp de 4 ani de când au dat adeziunea nu au făcut nimic și s-au trezit că au fost chemați la verificare, care, întrucât nu erau bandiți, i-a făcut membri de partid. Și în Partidul bolșevic, după 1928, s-a pus ca sarcină să fie recrutați muncitorii buni, care n-au vrut să se înscrie și au trebuit să fie convinși. Va trebui și noi să punem ca sarcină în fața organizatorilor de partid, pentru a căpăta anumite elemente în partid și pentru aceasta trebuie dusă o muncă de recrutare și nu o muncă birocratică, de a primi pe cine vrea să vie. Ne trebuie oameni care să schimbe compoziția partidului și în primul rând oameni din industrie. Ar fi deci greșit să nu spunem clar, să nu vorbim de necesitatea de a recruta elementele vechi în producție din întreprinderile mari. Nu facem apoi numai muncă de recrutare, ci și de primire, de ex. a muncitorilor agricoli. Nu vom putea primi pe fiecare și va trebui o muncă de verificare. De asemenea vom primi și ceva intelectuali, care se vor fi dovedit deosebit de valoroși, de devotați, legați de clasa muncitoare.

Deci, în titlu, să se spună „despre recrutarea de muncitori în partid“, iar în cuprins să clarificăm, ca să iasă limpede din hotărâre că este vorba de recrutarea anumitor oameni.

Tov. Moghioroș este de acord că noi n-am făcut curățire în partid și chiar în hotărârea cu privire la începerea verificării se sublinia că nu este vorba de elemente inactive, ci numai de elemente dușmănoase. Noi avem astăzi o serie de oameni în partid care nu corespund, sunt o mulțime de elemente carieriste. O problemă care se pune la primirea noilor membri de partid este aceea a organizațiilor de partid, care trebuie să primească noi membri și care nu sunt compuse din cele mai bune elemente. Dacă nu vom avea grijă să curățăm balastul și să punem în fruntea organizațiilor de partid cele mai bune elemente, care să fie în stare să primească la rândul lor elementele cele mai bune, vor fi primiți oameni de aceeași calitate cu cei care trebuie să-i primească. Trebuie deci foarte mare atenție în punerea problemei recrutării de noi membri de partid. Să nu punem recrutare în general, pentru că va începe o recrutare în masă. Materialul trebuie foarte mult îmbunătățit, pentru că este o repetare din materialul în problemele organizatorice. A accentuat că curățirea trebuie să fie o sarcină permanentă pentru că au rămas încă destule elemente necorespunzătoare. În legătură cu stagiul, în Uniunea Sovietică cei care făcuseră parte din partidele burgheze trebuiau să aibă un stagiul mai mare și să spunem și noi clar acest lucru.

Tov. Teohari: este de acord că trebuie o grijă foarte mare pentru scoaterea elementelor străine și recrutarea celor mai bune elemente. Realitatea arată că sunt încă nenumărați membri de partid dușmani provocatori și ceea ce s-a întâmplat de ex. la Adam Clisi este o dovadă. Scoaterea mai departe a elementelor dușmănoase este o preocupare principală. Consideră însă că problema recrutării nu trebuie limitată numai la marile întreprinderi, ci trebuie extinsă și la sate. În ultimii doi ani sunt elemente care s-au dovedit alături de partidul nostru. Trebuie să ținem seama

de lupta pe care o dăm la sate și de aceea recrutarea trebuie să cuprindă și satul. Consideră că în material nu reiese că pe primul plan trebuie să fie problema curățării de elementele dușmănoase.

Tov. Gheorghiu: este de acord cu părerile exprimate în legătură cu situația în care se găsește partidul după verificare. Sinteza materialului rezultat din verificare dă o imagine bine conturată a situației în care se găsește partidul. Noi am pornit să curățăm partidul de elemente dușmănoase și consider că am procedat just. Am înțeles prin elemente dușmănoase, elemente conducătoare legionare, agenți de siguranță, provocatori, criminali de război etc. Aceasta era orientarea. S-a întâmplat în practică că atunci când am început să răscolim, am constatat că au mai rămas elemente legionare, care au trecut prin verificare și au rămas membri de partid. Noi am prevăzut că elementele dușmănoase vor trece la o nouă tactică, că vor încerca să-și ascundă fața și vor încerca să ne împingă să lovim în elementele cinstite. Mai sunt încă elemente dușmănoase nedescoperite și trebuie subliniat în material ca o datorie a tuturor organizațiilor de partid sarcina de continuare a acțiunii de descoperire a acestor elementare.

Dacă ne-am limita însă aici, nu am face mare lucru. Avem 790.000 membri de partid. Stăm în fața primirii de noi membri de partid. În fața partidului se pune problema calității membrilor de partid. Fața de sarcinile mari de transformare a agriculturii, ne trebuie un partid de cadre. Este vorba de partea cea mai avansată a clasei muncitoare. Ori suntem un partid de masă, ori suntem un partid de clasă și atunci în compoziția partidului trebuie să domine elementul proletar, și nu elementul proletar în general. În toate documentele partidului bolșevic trece ca un fir roșu că nu este vorba de orice fel de muncitori, pentru ca aceasta ar duce la diluarea partidului, la transformarea lui în organizație de masă. În perioada ilegalității, se pune problema trecerii fiecărui membru de partid prin încercări serioase, ca să poată fi primit în partid. Acum nu mai există teama de siguranță, dar sunt alte probleme care rezultă din situația în care ne găsim. De ex. muncitorii care se luptă pentru realizarea planului, care aplică linia partidului în acest sens. În material se folosește o formulă generală: „cele mai revoluționare, cinstite“ se pun într-o cofă toate elementele. Când pomenim cuvântul de recrutare să se vadă că e vorba de muncitorii din marile întreprinderi, din marea industrie, care să aibă un stagiu la mașină și în primul rând muncitorii din industria grea. Pentru aceștia să se stabilească un stagiu de 6 luni, iar celorlalți un stagiu mai mare. Și țăranilor săraci trebuie să li se stabilească stagiu mai mare. elementului mic burghez trebuie fixat un stagiu și mai mare, de asemenea și intelectualilor burghezi. Întărindu-și poziția, micșorându-și numărul și îmbunătățind calitatea, partidul va putea mobiliza masele cele mai largi.

Deci în material să punem accentul: 1. pe sarcina permanentă de a se elibera de balast, pe calea curățirii permanente și a micșorării numărului elementului mic-burghez; 2. pe regularea compoziției sociale, atragerea în partid a elementelor celor mai bune și spus precis muncitori din industria grea etc. ca nici un secretar să nu mai poată spune că n-a înțeles.

Este o problemă reorganizarea conducerii organizațiilor de partid, pentru a putea supraveghea și a ține în mână acțiunea de primire. Trebuie să spunem că mai ușor vom primi, dar mai greu vom da afară elementele necorespunzătoare.

Tov. Ana: Consideră că va trebui să se fixeze un număr anumit de membri, de ex. printr-o curățire continuă și prin primirea de noi membri de partid, ne propunem ca în 2 ani să avem 600.000 membri de partid. Să spunem că vom primi 100.000 noi membri de partid, din care 80.000 muncitori și va trebui să scoatem 300.000 membri de partid. Să ne fixăm și un timp, să zicem 2 ani. Ca la sfârșitul acestei perioade, să ajungem la o compoziție muncitorească și la scoaterea elementelor necorespunzătoare. Noi nu putem ajunge la o mișcare printr-o acțiune mecanică, date fiind condițiunile noastre speciale: unificarea etc. Peste vreo câțiva ani, va trebui să facem o adevărată „cistcă”¹ și atunci ne vom fixa să mai scoatem încă 200.000. Propune ca formulele greșite să fie scoase și formele neîndeajuns de clare să fie îmbunătățite. Propune ca în titlu să se pună „primire”, iar în cuprins numai acolo unde este vorba de muncitori să se pună „recrutare”.

Tov. Luca: Consideră că hotărârea are mai mult un caracter de rezoluție, adică se ocupă mai mult de probleme principale, pe când hotărârea, pe baza liniei, stabilește sarcini concrete. Propune ca în introducere să se arate compoziția socială proastă și calitatea slabă a membrilor de partid, că Plenara a dat sarcină pentru îmbunătățirea calității și a caracterului social. De aici am arătat pe puncte ce trebuie făcut: Recrutarea elementelor foarte bune care s-au evidențiat în acești doi ani și aceasta foarte rapid. Apoi pregătirea primirii în partid a celorlalte elemente. Pentru îmbunătățirea calității partidului nu trebuie să mergem pe linia compromisurilor față de Statut. Să punem ca sarcină urmărirea mai strânsă a aplicării Statutului. Țărani care nu pot fi convinși să intre în colhoz, care agită contra colhozului, nu pot conduce ei transformarea socialistă a agriculturii, fiind în partid. Suntem foarte buni prieteni cu ei și dacă sunt în afara Partidului. De asemenea elemente care nu vin la ședință, care nu plătesc cotizația, să rămână în afara partidului. Dacă aplicăm strict Statutul putem să dăm afară 300-400.000 membri de partid, pentru că balastul acesta nu ne ajută, ci dimpotrivă, înlăturându-l, întărim calitatea partidului. Propun aplicarea Statutului și a pus sarcini concrete de ce trebuie făcut pentru îmbunătățirea situației partidului. Este de acord ca în titlu să se spună „primirea” și în cuprins într-un singur loc să se spună „recrutare”, unde e vorba de muncitori.

Tov. Gheorghiu-Dej: În legătură cu formularea din hotărâre privitoare la rezultatele pozitive ale verificării, consideră că sunt prea slab arătate, că nu sunt fixate punctele cele mai caracteristice ale rezultatelor pozitive ale verificării și nu sunt interpretare. Consideră că formularea de la pag. a 2-a că „verificarea a demonstrat unitatea de voință și de acțiune” nu este justă, pentru că manifestările care au avut loc nu arată această unitate de acțiune și de voință.

Tov. Luca: consideră că în general s-a păstrat unitatea, dar au avut loc manifestări foarte periculoase.

Tov. Gheorghiu arată că ideea conține o atitudine oportunistă față de greșeli, grija de rotunjire a colțurilor, că ar fi greșit și nejust să tăcem și să nu criticăm. Că

¹ În limba rusă, „curățire, epurare”.

am trecut printr-un foarte mare pericol când în toată țara izbucneau focare și ceea ce ne-a salvat a fost că în Partid a intrat și o parte sănătoasă și datorită acestei părți sănătoase noi am putut trece peste aceste pericole. Formularea să fie deci schimbată pentru că este o cocoloșire a lipsurilor. Trebuie să vorbim de efectul prezenței elementelor dușmănoase în partid – de formări ale liniei și directivelor conducerii partidului, iată ce înseamnă prezența elementelor dușmănoase. În interpretare, să dăm o sinteză strânsă, logică, pentru ca jos să se vadă ce pericol a însemnat prezența elementelor dușmănoase. Analizând lucrurile critic, avem posibilitatea să arătăm și felul cum am trecut aceste pericole, să vorbim de partea sănătoasă din partid, care a învins și dușmanul n-a putut abate proletariatul de la linia sa. Că elementul sănătos este adevăratul partid. La fel și în ceea ce privește punctul 3, unde se spune că au fost călcate reguli elementare de vigilență. Aceasta este tot o menajare a lucrurilor. Trebuie să ne referim la perioada în care a avut loc abaterea de la principiile leniniste, să dăm o caracterizare principială a devierii și să nu spunem că numai unele organizații de partid s-au abătut.

Tov. Luca atrage atențiunea să nu se meargă la formulări care subminează autoritatea CC, să nu cocoloșim lipsurile, dar să dăm o formulare care să întărească autoritatea conducerii.

Tov. Gheorghiu-Dej arată apoi că sunt unele formulări care se repetă și pe seama lor s-ar putea îmbunătăți analiza. La pag. 3 ultimul aliniat „verificarea hotărâtă de C.C. a permis ...“ consideră că s-ar putea da o formulare mai precisă, de arătat ce am da afară și să nu ne facem iluzii că n-au mai rămas elemente dușmănoase. De asemenea, aliniatul următor nu merge „elemente șovăielnice“.

Formularea „în unele locuri *este în floare* familiarismul ...“, consideră că este o figură de stil care nu merge în document. De asemenea, formularea „toate acestea au ușurat pătrunderea elementelor dușmane ...“ nu este o analiză suficientă.

Consideră că nu este just să ne spună că „activul fără de partid trebuie să formeze principalul rezervor“, că este fals din punct de vedere principial marxist-leninist, deoarece principalul rezervor sunt sindicatul, U.T.M.-ul.

De asemenea, din cuprins se lasă impresia că membrii tuturor colhozurilor trebuie să fie băgați în Partid. În înțelegere este just dar trebuie dată o formulare cât mai clară.

Să se fixeze în material când să înceapă și cât să dureze recrutarea.

Tov. Chișinevschi: la stagiul să se spună că „se stabilește“ și nu „se va stabili“. De asemenea să nu se spună că „Plenara cheamă întregul partid să transforme critica și autocritica“ ci „trebuie să explice“. (pag. 5)

Tov. Ana propune ca aceeași comisie care a lucrat materialul să îl refacă pe baza observațiilor făcute în ședință, împreună cu tov. Gheorghiu, în termen de 2-3 zile, și materialul în noua redactare să fie prezentat fiecărui tov. secretar, pentru a-și face observațiile.

Tov. Gheorghiu este de acord ca tov. Ana să se ocupe de redactarea materialului până la plecarea ei.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 42/1950, f. 5-11.

51. 1950 iunie 13. Hoărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român cu privire la organizarea și consolidarea gospodăriilor agricole colective.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român constată că în perioada de timp scursă de la Plenara din 3-5 martie 1949 a C.C. al P.M.R., Partidul a obținut succese însemnate în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

În cursul anilor 1949-1950 s-au depus eforturi pentru lărgirea și întărirea bazei materiale și tehnice necesare în vederea transformării socialiste a agriculturii. Mulțumită muncii fără regret a clasei muncitoare, din țara noastră și ajutorului neprecupețit și multilateral din partea Uniunii Sovietice, industria noastră socialistă produce un număr tot mai mare de mașini agricole și tractoare. Aceasta a făcut posibilă înființarea până în prezent a 138 Stațiuni de Mașini și Tractoare, bine înzestrate atât cu utilaj tehnic cât și cu cadre calificate. Prin lucrările executate în bune condițiuni, prin munca dusă de organizațiile de partid și sindicale, prin munca de lămurire desfășurată de tractoriști la sate, S.M.T.-urile au devenit în mare parte puternice pârgii de atragere a țărănimii muncitoare pe drumul mecanizării agriculturii și al unirii micilor gospodării individuale în mari gospodării agricole colective. În tovărășiile țăranilor muncitori pentru folosirea în comun a tractoarelor statului, rezultat al muncii politice de lămurire desfășurată de organizațiile de partid din sate și de către tractoriști, ducând la desființarea haturilor, a constituit un pas înainte pe drumul trecerii de la mica gospodărie individuală la marea gospodărie socialistă. În același timp în gospodăriile agricole de stat, fiind mecanizate principalele munci agricole și fiind introduse metode agrotehnice și zootehnice sovietice înaintate, a sporit simțitor producția culturilor și productivitatea animalelor față de micile gospodării țărănești individuale. Aceasta a dat posibilitatea unui număr tot mai mare de țărani muncitori, să-și dea seama de superioritatea marii întreprinderi agricole față de cea mică.

În urma creării acestor condițiuni materiale și a muncii politice de convingere a țărănimii muncitoare, desfășurată de organizațiile de partid și folosind experiența P.C. (b) al Uniunii Sovietice în organizarea colhozurilor. Partidul nostru a reușit să determine în sânul țărănimii muncitoare un curent din ce în ce mai puternic pentru unirea micilor gospodării individuale în mari gospodării agricole colective. Astfel au luat ființă în cursul anului 1949 și în primăvara anului 1950 primele 176 gospodării colective, care își încheie acum primul an de activitate.

Aplicând prevederile Statutului adoptat, membrii primelor 176 gospodării colective au comasat pământul, au colectivizat vitele de muncă și uneltele mari, au executat lucrările agricole la timp și în condițiuni mult mai bune, decât în gospodăriile individuale, au construit clădirile gospodărești necesare, au pus bază unor ramuri de producție noi, au organizat munca pe brigăzi introducând în același timp și o disciplină superioară în muncă.

Ca urmare a aplicării prevederilor statutului model, cele 176 gospodării colective au obținut o recoltă de cereale și alte culturi agricole mai mari decât gospodăriile țărănești individuale.

Gospodăria colectivă „Viața Nouă“ din comuna Sântana, regiunea Arad, a obținut o recoltă de grâu de 2.800 kg la ha, cea mai mare recoltă din regiune.

Gospodăria colectivă „Gheorghe Doja“ din comuna Turia, fostul județ Trei Scaune, a obținut o recoltă de două ori mai mare față de recolta medie obținută de gospodăriile individuale din aceeași comună. Numai din vânzarea legumelor, această gospodărie a obținut o sumă de 2.500.000 lei.

Gospodăria colectivă din comuna Cenadul Mare, regiunea Timișoara, a realizat o producție medie de grâu de 2.030 kg la ha, de pe o suprafață de 224 ha.

Cu toată seceta, care a bântuit în această parte, gospodăria colectivă din comuna Sălciile, fostul județ Prahova, a obținut o recoltă medie de 1.400 kg grâu la ha, în timp ce gospodăriile individuale din aceeași comună, au obținut cel mult 600 kg la hectar.

Numeroase gospodării colective au obținut recolte superioare de porumb, floarea soarelui, cartofi și alte culturi.

Cu toată seceta puternică din regiune, gospodăria colectivă „Secera și Ciocanul“ din comuna Ion Corvin, regiunea Constanța, a obținut un venit de 2.000.000 lei numai din vânzarea unei părți a recoltei de zarzavaturi.

Obținerea unor recolte mari, permite celor mai multe gospodării colective chiar din primul an, să asigure membrilor lor la împărțirea veniturilor însemnate cantități de produse și sume de bani, în raport cu zilele de muncă făcute. Numeroase gospodării colective au împărțit de pe acum membrilor lor o mare cantitate de grâne sub formă de avans din fondul de 15%.

Membrii gospodăriei colective „Viața Nouă“ din comuna Sântana, regiunea Arad, au primit ca avansuri câte 7,4 kg de grâu pentru o zi de muncă. Foarte multe gospodării colective au eliberat avansuri câte 2-3 kg cereale pentru o zi de muncă, în afară de alte produse.

Folosind resursele lor interne și în parte cu ajutorul creditului acordat de Stat, numeroase gospodării colective și-au creat ferme pentru creșterea vacilor de lapte, a porcilor, a oilor și a păsărilor, și-au organizat stupine, și-au construit întreprinderile anexe, cărămidării, țesătorii, tâmplării ș.a. care au început să aducă venituri însemnate.

În același timp, sub conducerea organizațiilor de bază, ale P.M.R., s-a desfășurat în aceste gospodării o intensă activitate de educație politică și culturală a colectivităților, s-au creat biblioteci, echipe culturale artistice, contribuind activ și la activitatea culturală a satelor din jur.

Prin muncă organizată, lucrarea mai bună a pământului și obținerea recoltelor superioare față de gospodăriile individuale, prin justa împărțire a veniturilor și prin noile relații de colaborare și ajutor reciproc create între membrii lor, primele gospodării colective din țara noastră au avut o bună înrăurire asupra țărânimii muncitoare din jurul lor, care manifestă un interes crescând și o pornire tot mai pronunțată de a trece la formele colective de gospodărie.

Folosind rezultatele obținute și întărindu-și munca de lămurire în rândurile țărânimii muncitoare din sate, organizațiile de bază ale partidului și membrii gospodăriilor colective au reușit să atragă noi familii de țărani săraci și mijlocași în aceste gospodării.

În gospodăria colectivă din comuna Botiz, regiunea Baia Mare, numărul membrilor a crescut de la 52, până la 156 familii, în gospodăria colectivă din comuna Pechea, regiunea Galați, au intrat peste 100 de noi familii, în comuna Ion Corvin, județul Constanța, numărul membrilor gospodăriei colective a crescut de la 48 până la 104 familii, iar în gospodăria colectivă din comuna Bervenii, regiunea Baia Mare au intrat 491 noi familii. Acest lucru s-a petrecut în majoritatea gospodăriilor colective.

Organizațiile de partid din întreaga țară, folosind experiența câștigată prin organizarea primelor gospodării colective și înrăurirea pozitivă exercitată de acestea asupra țărănimii muncitoare din jur, au trecut la intensificarea muncii de lămurire în mase, reușind să convingă un număr din ce în ce mai mare de țărani săraci și mijlocași de a se uni în noi gospodării agricole colective. Astfel în vara acestui an s-au constituit încă 830 gospodării colective.

În majoritatea acestor gospodării colective, aplicând prevederile Statutului model pe care l-au adoptat, colectivității îndrumați de organizațiile de bază ale partidului și în consiliile de conducere ale gospodăriilor, au trecut la organizarea muncii pe brigăzi, au dus vitele de muncă, uneltele, semințele și furaje, construiesc grajduri, remize pentru mașini și au început în colectiv muncile agricole de toamnă.

Astfel de pildă: În regiunea Timișoara, din 58 gospodării colective înființate în vata aceasta, în 54 dintre ele colectivității au terminat aducerea vitelor de muncă, a restului inventarului și a semințelor, și în toate au început în bune condițiuni muncile agricole de toamnă.

În regiunea Buzău, din cele 22 gospodării colective noi la 18 dintre ele colectivității au terminat aducerea vitelor, uneltelor, semințelor și furajelor și peste tot se construiesc și se repară grajdurile și remizele. Colectivității au început în toate gospodăriile însămânțările de toamnă.

C.C. al P.M.R., analizând munca de organizare a gospodăriilor agricole colective, constată că cele 1006 gospodării colective constituite până acum, cuprinzând peste 60.000 familii de țărani muncitori, precum și rezultatele obținute în activitatea lor, reprezintă un succes însemnat al partidului pe drumul transformării socialiste a agriculturii, pe baza liniei trasate de Plenara C.C. din 3-5 martie 1949.

Aceasta dovedește în același timp, că țărănimea muncitoare din țara noastră înțelege din ce în ce mai mult că drumul arătat de partidul nostru este singurul drum care duce la înlăturarea exploatarii chiaburești și la făurirea unei vieți îmbelșugate și fericite.

Odată cu succesele obținute de partidul nostru prin organizarea în decurs de un an a peste 1000 gospodării colective, dintre care cea mai mare parte se dezvoltă sănătos, pe baza principiilor leninist-staliniste, C.C. al Partidului constată că unele organe locale și activiști de partid s-au abătut de la linia partidului, călcând în mod grosolan Hotărârile Plenarei C.C. din 3-5 martie 1949 în problema transformării socialiste a agriculturii.

1. În locul muncii politice de masă, pentru lămurirea și convingerea țărănimii muncitoare asupra avantajelor și superiorității pe care le prezintă marile gospodării colective față de micile gospodării individuale, ei au folosit metode de constrângere

cu totul străine de metodele de muncă ale partidului. Acești membri de partid au nesocotit învățătura marxist-leninistă, experiența istorică a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice și indicațiile precise al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej care în raportul său ținut în fața Plenarei C.C. din 3-5 martie 1949 a spus: „Partidul va duce o muncă sistematică în sânul țăranilor săraci și mijlocași spre a-i convinge de necesitatea de a se uni treptat în gospodării colective, deoarece colectivizarea agriculturii e posibilă numai în baza liberei consimțiri a țăranilor“.

C.C. constată că mai mulți activiști din fostele județe Trei Scaune, Argeș, Târnava Mică, Baia, Alba, Dolj, Sibiu, Arad, în goană pentru realizarea „planului“ de creare a gospodăriilor colective au început să folosească metode administrative pentru atragerea de membri, abătându-se astfel de la linia clară a partidului nostru.

2. Pentru a-și ușura munca, unele organizații de jos ale partidului și chiar unii activiști din fostele comitete județene au mers pe calea promisiunilor demagogice încălcând prevederile statutului model. S-a promis astfel în unele locuri că acei care intră în gospodăriile colective nu vor plăti impozite către stat, vor fi scutiți de cotele de colectare, că vor primi cartele, că numai ei vor avea dreptul la mărfurile din cooperative și așa mai departe.

3. De repetate ori, conducerea partidului a atras atenția asupra grijii ce trebuie avută că țăranii săraci și mijlocași, ce deocamdată nu sunt hotărâți să intre în gospodăriile colective, să nu fie nedreptățiți cu ocazia comasărilor. Totuși, în unele locuri, în mod greșit, s-a ales pentru gospodăriile colective pământul cel mai bun și mai apropiat de sat, iar un însemnat număr de țărani săraci și mijlocași au fost siliți să accepte în schimb pământ mai prost și mai departe de vatra satului. Acești membri de partid s-au abătut de la indicațiile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej care spune: „Trebuie accentuat că alcătuirea gospodăriei agricole colective va avea loc nu pe baza ruinării și distrugerii gospodăriilor mici și foarte mici, nu pe calea luptei cu ele, ci pe calea ridicării lor economice, a ridicării lor la un nivel mai înalt al tehnicii, culturii și organizării lor. Gospodăria colectivă nu se opune gospodăriilor individuale mijlocașe sau sărace ca o forță dușmană lor, ci li se alătură și constituie un ajutor pentru ele, un exemplu de superioritate a gospodăriei mari, un îndemn de unire treptată a lor în gospodării mari.

4. În loc de a duce o muncă stăruitoare de atragere a țăranilor mijlocași alături de țăranii săraci, unii activiști în goana după pământ au obligat salariații să intre în gospodăriile colective.

5. C.C. al P.M.R. constată că sub pretextul creării bazei materiale pentru gospodăriile colective, unele organe locale de partid au mers pe drumul greșit al primirii donațiilor din partea chiaburilor, uitând că în felul acesta chiaburii, dușmanii de moarte ai țăranimii muncitoare, apăreau ca binefăcători ai acesteia. Rezultatul a fost că în aceste locuri, chiaburii în loc să fie demascați și izolați de țăranimea muncitoare, au reușit să-și păstreze vremelnice influența chiar asupra unei părți din membrii gospodăriilor colective, influență pe care au încercat ulterior s-o folosească pentru destrămarea gospodăriilor. În alte locuri, unele organe locale ale partidului, lipsite de vigilența revoluționară au mers până acolo încât sub pretextul că chiaburii sunt buni gospodari au permis pătrunderea lor în sânul gospodăriilor

colective și chiar în organele lor de conducere, dând astfel dușmanului posibilitatea să le submineze dinăuntru. Acei membri de partid care au comis asemenea grave greșeli au nesocotit că partidul are datoria să intensifice lupta de clasă la țară, mobilizând sărăcimea satelor și țărănimia mijlocașă împotriva exploatării capitaliste pentru îngrădirea chiaburimii“. (Raportul tov. Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949).

6. În timp ce în unele locuri chiaburii au fost primiți în gospodăriile colective, în unele părți s-a trecut la măsuri de deschiaburire, călcându-se linia politică a Partidului trasată de Plenara D. C. din 3-5 martie, care stabilește că „În etapa actuală, lupta împotriva exploatării capitaliste la sate trebuie dusă prin aplicarea unei politici de îngrădire a chiaburimii, pentru a-l împiedica pe chiaburi de a-și mări bogăția prin exploatarea țărănimii sărace și mijlocașe, și a îngrădi exploatarea muncitorilor agricoli“ (Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949).

7. Toate greșelile și abaterile grosolane de la linia partidului constatate mai sus, C.C. al P.M.R. constată că au luat forme și mai grave în fostul județ Trei Scaune. Unii membri de partid și chiar activiști ai fostului comitet județean au înlocuit munca politică de masă cu metode care n-au nimic comun cu linia politică a Partidului. Au exercitat presiuni asupra țărănimii muncitoare, au comis acte abuzive, au făcut promisiuni demagogice, au primit chiaburi în gospodăriile colective, înlesnindu-le chiar pătrunderea în organele de conducere ale gospodăriilor. Și mai grav este faptul că, sub influența naționalismului burghez, unii membri de partid au încercat să „teoretizeze“ această chestiune, susținând teza falsă că în secuime nu sunt chiaburi, ci numai „buni gospodari“.

8. Aceste grave greșeli și abateri au pus în pericol alianța clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare și în condițiile de ascutire a luptei de clasă au înlesnit și favorizat acțiunile criminale ale chiaburilor și altor elemente dușmane ale țărănimii muncitoare și ale regimului nostru de democrație populară.

Acțiunea dușmanului de clasă a fost favorizată și de faptul că unele comitete județene de partid în goana după înființarea unui număr cât mai mare de gospodării colective, n-au mai avut grijă de ele, lăsându-le fără ajutor după inaugurare, dând astfel chiaburilor posibilitatea să-și desfășoare nestingherit activitatea lor dușmănoasă.

9. C.C. al P.M.R. constată că aceste greșeli și abateri de la linia partidului au putut avea loc în primul rând din cauza insuficienței însușiri de către membrii de partid a liniei politice a partidului trasată prin Hotărârile Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949. Din această cauză unii membri de partid nefiind convingși de justețea liniei partidului, nu numai că n-au intrat în gospodăriile colective, ci căzând sub influența chiaburilor au o atitudine ostilă față de ele.

Unele din fostele comitete județene, neglijând munca politică de pregătire a organizării gospodăriilor colective, au ascuns totodată greșelile și abaterile lor, inducând în eroare C.C. Unii activiști din aparatul de control al Comitetului Central ducând o muncă superficială pe teren, n-au sesizat sau n-au dat importanță acestor abateri și greșeli săvârșite de organele locale ale partidului și nu au informat la timp conducerea partidului despre ele.

Toate aceste fapte arată că unii membrii de partid au călcat în picioare linia politică a partidului nostru și n-au ținut seama de marea experiență a Partidului bolșevic și învățătura lui Lenin și Stalin în chestiunea colectivizării.

„Leninismul ne învață – spune tovarășul Stalin – că țărani trebuie aduși de bună voie pe calea gospodăriei colective, convingându-i de superioritatea gospodăriei sociale, colective față de gospodărie individuală. Leninismul ne învață, că țărani pot fi convinși de superioritatea gospodăriei colective numai în cazul când li se arată și li se dovedește în fapt, prin experiență că colhozul este mai bun decât gospodăria individuală, că el este mai avantajos decât gospodăria individuală, că colhozul deschide țăranului sărac și celui mijlocăș o poartă de ieșire din lipsuri și mizerie. Leninismul ne învață, că fără aceste condițiuni, colhozurile nu pot fi trainice. Leninismul ne învață, că orice încercare de a i se impune cu sila gospodăria colectivă, orice încercare de a întemeia colhozuri cu forța, poate da numai rezultate negative, poate numai să îndepărteze pe țărani de mișcarea colhoznică“. (I.V. Stalin, *Problemele Leninismului*, Ediția P.M.R., 1948, pag. 498)

III.

Pentru a asigura o îmbunătățire radicală a muncii de organizare a gospodăriilor colective și pentru a ajuta la consolidarea și dezvoltarea gospodăriilor colective existente pe linia trasată de Plenara din 3-5 martie 1949, C.C. al Partidului Muncitoresc Român hotărăște:

1. Comitetele de partid regionale și raionale vor organiza prelucrarea temeinică în lumina situației concrete locale, în toate organizațiile de bază a rezoluției istorice a Plenarei C.C. al P.R.M. din 4-5 martie 1949, care stabilește linia politică a partidului nostru cu privire la transformarea socialistă a agriculturii, linie ce trebuie însușită de către toți membrii de partid și în primul rând de către cadrele partidului.

În prelucrarea acestei rezoluții se va insista asupra principiului unirii de bunăvoie fără nici o constrângere, că prin convingere, a țăranimii muncitoare, în gospodării agricole colective; asupra faptului că chiaburii n-au ce căuta în aceste gospodării, asupra împărțirii produselor gospodăriei colective numai pe baza zilelor-muncă efectiv prestate. Se va arăta că organizarea gospodăriilor colective nu se face în dauna țăranilor muncitori cu gospodărie individuală ci în interesul acestora și că deci gospodăria colectivă trebuie astfel creată încât să nu lovească în interesele țăranilor săraci și mijlocași rămași în afara gospodăriei. Se va acorda o atenție deosebită popularizării largi a realizărilor minunatei agriculturii colhoznică din Uniunea Sovietică și a gospodăriilor agricole fruntașe din țara noastră.

În adunările organizațiilor de bază ale partidului se va sublinia că linia politică a partidului la sate în etapa actuală, este: sprijinirea temeinică pe țăranimea săracă, încheierea unei alianțe trainice cu țăranul mijlocăș și lupta neîncetată împotriva chiaburimii. Se va arăta în mod concret măsurile luate de partid și guvern, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale țăranilor săraci și mijlocași pentru a-i apăra de exploatarea chiaburilor, și măsurile luate împotriva chiaburilor pentru îngrădirea posibilităților lor de exploatare.

2. Comitetele de partid regionale și raionale și organizațiile de partid de la sate vor lua măsuri concrete de prelucrare a acestei rezoluții și de răspândire a cărților, broșurilor și presei de partid în masele țărănimii muncitoare, în așa fel încât cuvântul drept și luminos al partidului să ajungă la fiecare țaran sărac și mijloacă, și să devină călăuză sa cea mai sigură, pe care s-o urmeze cu căldură și s-o apere în interesul său și al viitorului copiilor lor, în interesul construirii socialismului în scumpa noastră patrie.

Comitetele de partid regionale și raionale vor lua măsuri de întărire și lărgire a tuturor formelor de muncă politică de masă (agitația, cercurile de politică curentă, cercuri de cetire, colțuri roșii, conferințe pentru răspândirea științei, cercuri agrotehnice, difuzarea presei de partid la timp, difuzarea cărții filmul, manifestările artistice etc.) atât în gospodăriile colective cât și în sate pentru a înarma țărănimea muncitoare cu o conștiință de clasă clară, pentru a înțelege bine interesele sale, care sunt alături de clasa muncitoare și pot fi rezolvate numai în alianță și sub conducerea clasei muncitoare, în lupta împotriva chiaburimii exploatoare.

3. Comitetele de partid regionale și raionale vor lua măsuri imediate de anchetare a tuturor cazurilor de abatere de la linia partidului în domeniul transformării socialiste a agriculturii, săvârșite de unii activiști și membri de partid din fostele județe, de sancționare a acestora conform Statutului partidului nostru, și înlocuirea lor cu tovarăși care și-au însușit linia partidului nostru în mod temeinic și sunt în stare s-o aplice și s-o apere cu devotament.

Comitetele de partid vor îndruma organizațiile de masă și organele de stat din raza lor de a lua măsuri asemănătoare împotriva activiștilor lor, care au săvârșit abateri în aceeași chestiune, de la linia partidului.

4. În mod special Comitetul de partid al regiunii Stalin va lua măsuri în raioanele Târgu Secuiesc și Sfântul Gheorghe fost județul Trei Scaune) de cercetare și sancționare severă a tuturor celor ce s-au abătut de la linia partidului, pe chestiunea aderării de bună voie a țăranilor săraci și mijlocași la gospodăria colectivă, a celor ce au îndemnat sau permis primirea în gospodăria colectivă a chiaburilor și au înlocuit lupta de clasă împotriva acestora cu „unitatea națională deasupra claselor“ și va înlocui pe cei destituiți cu acei tovarăși care au stat cu fermitate pe poziția apărării liniei partidului.

5. Comitetele de partid regionale și raionale vor lua măsuri în întreaga țară pentru întărirea organizatorică a organizațiilor de partid și organizațiilor de bază de la sate. Vor fi revizuite toate comitetele de partid și birourile organizațiilor de bază, vor fi eliminați din rândul lor toți acei care sunt împotriva liniei partidului sau șovăie în aplicarea ei, și vor fi înlocuiți cu cei mai buni membri de partid, care și-au însușit linia partidului și sunt hotărâți a o aplica și a o apăra împotriva oricărei devieri. Se va intensifica munca de ridicare a nivelului politic și ideologic al membrilor de partid de la sate, dându-se o atenție deosebită membrilor de partid cinstiți, dar care datorită nivelului politic scăzut nu sunt în stare să înțeleagă și să-și însușească în întregime linia partidului. Vor fi demascați și excluși din partid toți acei așa ziși membri de partid din organizațiile de bază de bază de la sate, care de fapt, căzând sub influența chiaburilor au trecut de partea dușmanului de clasă.

Partidul nostru nu are nevoie de asemenea membri de partid. El se întărește curățându-și rândurile de elemente oportuniste și dușmane.

6. Întrucât țărăncile muncitoare au dovedit că acolo unde sunt bine lămurite și organizate, sub conducerea organizațiilor de partid, constituie o forță socială deosebit de activă și combativă în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și aduc un aport deosebit de însemnat în munca și viața gospodăriilor colective, C.C. al U.F.D.R., ajutat de Comitetele de Partid regionale și raionale, au sarcina de a termina cu subaprecierea acestor probleme, de a-i da o atenție deosebită și de a lua măsuri concrete de îmbunătățire a muncii de organizare și educare a femeilor de la sate pentru că ele să-și poată îndeplini rolul ce li se cuvine în marea operă de transformare socialistă a agriculturii.

7. C.C. al U.T.M. împreună cu Comitetele de partid regionale și raionale trebuie să ia măsuri concrete de îmbunătățire a muncii organizațiilor de U.T.M. din gospodăriile colective și a muncii de organizare și educare a tineretului muncitor de la sate, pentru ca acesta să lupte în primele rânduri sub conducerea organizațiilor de partid, canalizând entuziasmul său nesecat, în opera de transformare socialistă a agriculturii, cheazășie a unui viitor luminos pentru tineretul muncitor de la sate.

8. Comitetele Centrale ale F.P., U.P.M., Uniunii Sindicatelor de salariați agricoli, ajutate de Comitetele de partid regionale și raionale vor lua măsuri de întărire a organelor și organizațiilor de la sate ale acestor organizații de masă. Organele lor de conducere vor fi întărite cu cadre bine alese și vor fi îndrumate a demasca și exclude pe chiaburii rămași încă în rândurile lor, pentru a-și îmbunătăți munca de lămurire a țăranilor săraci și mijlocași, folosind exemplul gospodăriilor agricole fruntașe, create până acum, pentru a convinge mase din ce în ce mai largi din sânul țăranimii muncitoare, să pornească cu încredere pe drumul agriculturii socialiste.

9. Pentru consolidarea celor 1006 gospodării agricole colective existente, Comitetele de partid regionale și raionale vor lua următoarele măsuri:

a. Vor îndruma organizațiile de bază din gospodării pentru a-și întări rolul lor conducător în viața gospodăriilor, care de la început să se dezvolte pe baza respectării stricte a Statutului, a urmării și aplicării metodelor agrotehnice înaintate sovietice, a unei discipline interioare conștiente, să-și dezvolte baza economică prin înființarea de gospodării anexe rentabile, să-și respecte obligațiile față de stat, să creeze și să dezvolte astfel de relații între colectiviști și o astfel de viață în gospodărie, încât ea să devină modelul de urmat de către țăranimea muncitoare din afara gospodăriei.

b. Organizațiile de Partid din gospodăriile colective vor mobiliza pe membrii gospodăriilor colective pentru a demasca și exclude din sânul lor pe chiaburi, acolo unde aceștia au reușit să se strecoare, datorită lipsei de vigilență sau spiritului împăciuitorist al membrilor de partid și al celorlalți țărani săraci și mijlocași intrați în gospodărie.

Acest lucru trebuie făcut cu o deosebită atenție sub controlul organelor de partid superioare, pentru a nu confunda pe țăranul mijlocaș, aliatul clasei muncitoare în opera de transformare socialistă a agriculturii, cu chiaburul,

dușmanul de moarte al țărănimii sărace și mijlocașe, care caută să pună piedici, pe față sau în ascuns, din afara sau din lăuntru gospodăriilor colective, eliberării țărănimii muncitoare de exploatarea chiaburească, prin construirea agriculturii socialiste.

c. Vor îndruma organizațiile de bază din gospodăriile create în vara aceasta pentru a mobiliza pe colectivști la aducerea neîntârziată a vitelor de muncă, a uneltelor, la aducerea semințelor și furajelor, conform Statutului model, acolo unde acest lucru încă nu s-a terminat; la organizarea muncilor agricole de toamnă pe brigăzi și la ținerea unei evidențe stricte a zilelor-muncă.

d. Vor iniția și organiza întrecerea socialistă între gospodăriile colective, între brigăzi și membrii pentru ridicarea productivității muncii.

e. Vor da un ajutor efectiv la terminarea grabnică a construcțiilor necesare pentru grajduri și remize de mașini, pentru a asigura îngrijirea în bune condițiuni a inventarului viu și mort, proprietate colectivă a gospodăriilor, aduse de membrii săi conform statutului, mobilizând în cât mai mare măsură rezerve locale și munca membrilor gospodăriilor colective, precum și sprijinul temeinic al Comitetelor Provisorii ale Sfaturilor Populare și al întreprinderilor ce patronează aceste gospodării.

Se va arăta colectivștilor că trebuie să conteze în primul rând pe propriile lor forțe, pe propriile lor mijloace și să nu aștepte să primească totul de la stat. Baza economică a gospodăriilor colective o constituie în primul rând avutul colectivștilor și munca lor: statul ajută gospodăriile colective să-și completeze minimul necesar dezvoltării lor.

f. Vor îndruma pe directorii și directorii adjuncți precum și organizațiile de bază din S.M.T.-uri să acorde o atenție mai mare muncilor, pe care trebuie să le presteze și ajutorului permanent politic și agrotehnic, pe care trebuie să-l acorde gospodăriilor colective, ținând cont de importanța rolului, pe care îl au S.M.T.-urile în acțiunea de organizare și consolidare a gospodăriilor agricole colective.

g. Să îndrumeze organizațiile de bază și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective, să ia măsuri temeinice de păstrare și pază a bunurilor gospodăriilor pentru a preveni și împiedica deteriorarea lor și distrugerea de către dușmanii de clasă, chiaburii și uneltele lor.

h. Vor îndruma organizațiile de bază și consiliile de conducere ale gospodăriilor colective care au recoltat în toamna aceasta în comun să pregătească în mod temeinic repartizarea justă a produselor, în conformitate strictă cu Statutul, imediat după strângerea întregii recolte, după ce au fost predate obligațiunile către stat și au fost asigurate fondurile de semințe și furaje și fondurile indivizibile ale gospodăriei.

i. Vor îndruma organizațiile de bază din gospodăriile colective și consiliile de conducere ale acestora de a crea prin toate mijloacele astfel de relații între gospodăria colectivă și restul țărănilor muncitori din sat, încât aceștia să privească cu simpatie gospodăria colectivă, s-o ajute și să dorească a deveni membrii ei. Vor îndruma organizațiile de bază din gospodăriile colective asupra felului cum trebuie dusă de către membrii de partid și de către ceilalți colectivști munca politică de lămurire și atragere în gospodăria colectivă a unor noi familii de țărani săraci și

mijlocași pe baza respectării stricte a aderării de bunăvoie, fără nici un fel de constrângere.

j. Vor ajuta pe organizatorii de partid de pe lângă gospodăriile colective pentru ca să-și poată îndeplini mai bine sarcinile și vor controla îndeaproape munca lor.

10. Întrucât învățătura leninist-stalinistă, experiența marii Uniuni Sovietice și propria noastră experiență obținută pe baza aplicării liniei trasate de Plenare C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949 ne-a dovedit că pe drumul transformării socialiste a agriculturii cooperația de consum și de desfacere și cu deosebire cooperația de producție agricolă, joacă un rol deosebit de important, comitetele de partid regionale și raionale vor da o atenție deosebită acestei chestiuni, mobilizând organizațiile de partid și de masă de la sate, pentru a da o extindere din ce în ce mai mare cooperativelor în general și secțiilor lor de prelucrare a produselor agricole în special, înarmându-le cu cadre de conducere bine selecționate capabile și devotate Partidului nostru, pentru a obișnui din ce în ce mai mulți țărani săraci și mijlocași de a lucra în comun, și pentru a crea cât mai multe produse de larg consum, pentru intensificarea schimbului de produse între orașe și sat. De asemeni cooperativele vor fi îndrumate a-și intensifica munca de convingere a țăranilor săraci și mijlocași de a închiria mașini și unelte agricole de la centrele de închiriat ale cooperativelor, spre a scăpa de exploatarea și specula chiaburilor.

11. Comitetele de partid regionale și raionale vor îndruma organizațiile de partid de la sate, precum și organizațiile de partid din S.M.T.-uri spre a-și intensifica munca de lămurire și convingere a maselor de țărani săraci și mijlocași, de a se uni în mari întovărășiri pentru folosirea în comun a tractoarelor statului, desființând haturile și asigurând astfel o mai bună arătură, însămânțări în mai bune condițiuni, garanție a unor recolte mai îmbelșugate. Va fi controlată îndeaproape calitatea muncii tractoriștilor, pentru ca munca cu tractoarele pe pământurile țăranilor întovărășiți să convingă pe aceștia de avantajele muncii agricole mecanizate pe suprafețe mari.

12. În ceea ce privește organizarea de noi gospodării colective. Comitetele de partid regionale și raionale, înainte de a trece la organizarea lor, vor cerceta la fața locului și în mod minuțios cererile țăranilor, pentru a vedea dacă într-adevăr le-au făcut de bună voie, având în același timp grija să nu pătrundă chiaburi și alte elemente dușmănoase; vor asigura ca în primul rând membrii de partid și apoi ceilalți țărani muncitori înscriși în gospodărie să cunoască în mod detaliat statutul gospodăriilor colective, pentru ca ei să-l adopte în mod conștient; vor controla să nu se facă nici un fel de promisiuni, care sunt în contradicție cu statutul; vor acorda o atenție deosebită controlului proiectului de comasare și a schimbului de pământ, pentru a nu fi lovite interesele țăranilor săraci și mijlocași individuali, vor organiza vizite ale țăranilor ce vor să se unească în gospodărie colectivă, la gospodăriile colective create și consolidate, pentru a se convinge cu proprii lor ochi de avantajele muncii în comun.

În acțiunea de organizare a gospodăriilor colective, în munca de agitație în masă la sate pe această linie, trebuiesc folosiți numai tovarăși bine selecționați, dintre muncitori de la orașe și dintre membrii gospodăriilor colective și țărani

muncitori din sate care și-au însușit temeinic linia partidului și nu vor permite nici o abatere îndreptată împotriva ei.

Pentru mărirea avutului țăranilor ce se unesc în gospodăriile colective, nu trebui îngăduit a se primi așa zise „donațiuni“ de la chiaburi, care încearcă pe această cale să câștige influența asupra colectivităților, pentru a le toci simțul de clasă și a putea apoi să-i lovească, îmbrăcați în piese de oale.

Trebuie să înceteze în același timp însă și acțiunile de deschiaburire. Există legi ale Republicii Populare Române îndreptate împotriva exploataților și celorlalte elemente dușmănoase, pe care organele dictaturii proletariatului sunt chemate a le aplica aceluia care le calcă. Aceste legi trebuiesc respectate cu strictețe și în primul rând de către membrii de partid.

13. Atât în acțiunea de organizare cât și în munca de consolidare a gospodăriilor agricole colective, comitele de partid regionale și raionale trebuie să aducă pe membrii de partid și prin ei pe toți țăranii săraci și mijlocași să dea dovadă de vigilență de clasă ascuțită, împotriva chiaburilor, care în mod direct sau prin uneltele lor strecurate în aparatul de partid și de stat de jos caută să împingă și pe oamenii cinstiți, dar nelămuriți suficienți, la călcarea liniei partidului nostru, pentru a-și putea crea condițiuni prielnice, acțiunilor lor dușmănoase.

14. Se păstrează și pe viitor regula de a se cere C.C. al P.M.R. aprobarea de constituire a gospodăriilor colective, pe baza prezentării materialului detaliat asupra condițiilor existente în comuna respectivă, situație de a cărei exactitate răspunde Comitetul de partid regional.

15. Ministerul Agriculturii trebuie să ia măsuri grabnice de îmbunătățire a muncii, de îndrumare și ajutorare a gospodăriilor agricole colective. Trebuiesc controlate echipele de tehnicieni care fac proiectele de schimb și comasare a pământului pentru a preveni nedreptățirea țăranilor săraci și mijlocași.

Ministerul Agriculturii trebuie să accelereze acordarea creditelor și repartizarea materialelor de construcție pentru gospodăriile agricole colective, să îmbunătățească și să accelereze creșterea cadrelor tehnice, socotitori, contabili, agronomi etc. necesari acestor gospodării și să-și îmbunătățească munca de control a organelor sale în subordine, care se ocupă de gospodăriile colective.

16. Comitetul de artă și Comitetul Așezămintelor Culturale, Societatea pentru răspândirea științei și culturii trebuie să ia măsuri de întărire a muncii lor la sate, îmbunătățind calitatea și înmulțind mijloacele de răspândire a cunoștințelor politice, a științei și artei, în masele țăranimii muncitoare, susținând activ prin munca lor linia partidului în problema transformării socialiste a agriculturii.

17. Secția Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. și Secția Agrară a C.C. al P.M.R. trebuie să-și îmbunătățească radical munca de control ce o desfășoară pe teren în ceea ce privește organizarea și consolidarea gospodăriilor agricole colective.

Ele vor lua măsuri de revizuire a metodelor și aparatului lor de control pe teren, pentru a asigura un control mai profund, mai temeinic, la fața locului, a condițiilor de creare a gospodăriilor colective și a felului cum au desfășurat organele și organizațiile de partid și de masă, munca politică de convingere a

țăranimii muncitoare pentru a se uni, de bună voie, în gospodăriile agricole colective. Controlul va trebui făcut treptat, începând cu momentul înaintării cererilor de înscriere în gospodăria colectivă și cu proiectul de comasare și a schimbului de pământ.

18. Secția de Propagandă și Agitație a C.C. va controla mai temeinic felul cum desfășoară comitetele de partid regionale și raionale, precum și organizațiile de bază agitația politică de masă pentru convingerea țăranimii muncitoare de a porni pe drumul gospodăriei colective. Ea va controla presa de partid, centrală și din provincie asupra felului cum oglindește această muncă, cum popularizează linia partidului, succesele sale în domeniul transformării socialiste a agriculturii și cum combate abaterile de la linia partidului. Îndeosebi „Scânteia“, organul central al P.M.R. va lua măsuri de îmbunătățire a muncii sale în acest domeniu. Secția de propagandă și agitație a C.C. va controla îndeaproape felul cum este asigurată răspândirea în masele țăranimii muncitoare a literaturii și presei de partid destinată satelor și va ajuta instituțiile de cultură care le editează, să-și îmbunătățească munca lor.

19. Prezenta hotărâre va fi prelucrată în mod amănunțit în toate organele și organizațiile de partid și în organizațiile de masă și vor fi întocmite planuri de măsuri practice pentru aplicarea ei.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 42/1950, f. 14-30.

52. 1950 iunie 15. *Notă referitoare la decesul generalului Nicolae Macici.*

În ziua de 15 iunie 1950 a decedat la penitenciarul Aiud condamnatul politic Macici Nicolae, suferind de paralizie cardiacă.

A.S.R.I., fond „P“, dosar nr. 40.011, vol. 26, f. 248; publ. de Florica Dobre și Al. Alexandru Dușu, op. cit., p. 169.

53. 1950 iunie 27. *Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. cuprinzând dezbaterile pe marginea alegerilor pentru Sfaturile Populare.*

Au asistat toții: Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Teohari Georgescu, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș.

Tov. Teohari Georgescu: Problema alegerilor pentru Sfaturile Populare a fost pusă de Secretariat de mult timp. În legătură cu această pregătire a alegerilor, s-a dat ca sarcină să se pregătească un material, în care să fie subliniate directivele și

planul pentru pregătirea alegerilor, care să fie supus Secretariatului și Biroului Politic spre aprobare. Problema alegerilor Sfaturilor Populare a devenit o problemă care nu mai poate să întârzie. Comitetele Provizorii au devenit cam permanente. Funcționarea lor timp de un an și jumătate ne-a dat o experiență foarte bogată, ne-a învățat cum trebuie să vedem aceste Sfaturi Populare. O primă retușare de la forma în care ele au fost inițial create a fost în urmă cu câteva luni, când la Secretariat și Biroul Politic s-a pus problema lărgirii Comitetele Provizorii. Când le-am creat așa era situația, când am adâncit mai mult pregătirea materialului necesar pentru Sfaturile Populare, abia acum ne-am dat seama de felul cum se aplică în viață toate învățămintele în legătură cu Sfaturile Populare. Ele sunt aplicate în Uniunea Sovietică în condițiuni diferite. De ex. noi am avut în comune la început 3 membri în Comitetele Provizorii, la plasă 3, la orașe 5 și în orașe mai mari 7. Apoi am lărgit la comune 5, plasă 7, orașe 11. Însă când se spune că sovietele sunt o școală de conducători și trebuie să se sprijine pe milioane de oameni, ele reprezintă firele care leagă milioanele de oameni de soviete, aceasta se traduce în viață cu totul altfel pentru Sfaturile Populare. De ex. la comunele cele mai mici, un minimum de 9 deputați, mergând până la București, unde să aibă 1.000 deputați. Aceste cifre pot fi discutate și se vor preciza când se va stabili tehnicește, pe baza mărimii și importanței orașelor, însă în felul acesta se ridică la sute de mii de deputați, fără comisii și secțiuni, care atrag alte sute de mii de oameni în munca de conducere a țării. În felul acesta, și la noi vom avea pentru prima dată Sfaturi Populare largi, formate nu din salariați. Acum noi le-am mai lărgit, însă sunt încă foarte înguste. La regiuni poate merge până la 200 deputați, la raioane 70-80, la orașe mari sute de oameni. În felul acesta își capătă conținut problema Sfaturilor Populare.

Pe baza acestei sarcini, am căutat să elaborăm un material care să fie discutat și să primim din partea Secretariatului îndrumări, pentru ducerea la bun sfârșit a acestei probleme.

Eu a-și propune să luăm materialele prezentate, să le citim și asupra fiecăruia, toții să-și spună părerea.

În privința legii electorale, noi am pornit de la ideea că principiul care să stea la baza ei să fie principiul sovietic. Pentru prima dată ar trebui să aplicăm: circumscripția și deputatul. Noi am frământat problema cum putem aplica aceasta la noi. Am ajuns la concluzia că putem face aceasta la regiuni și raioane în ce privește comunele rurale, n-am văzut posibilitatea, în condițiunile de azi, să facem circ. și deputatul. În Uniunea Sovietică e ușor de aplicat acest principiu. Dacă noi luăm o comună de 8-9000 locuitori, care trebuie să aibă 9 deputați, ar însemna să facem 9 circumscripții. Ne-am gândit că trebuie să facem un compromis de la acest principiu just. Principiul care urmează este revocabilitatea deputatului. Atunci e în practică posibilă revocabilitatea, deputatului, când își are circumscripția. Când n-o are, e o problemă mai grea. Deci propunem la comune rurale să mergem pe 2-3 circumscripții care să aleagă numărul de deputați respectivi.

(Citește materialul)

Tov. V. LUCA: Acesta este un material care a avut grijă de toate problemele, conține propuneri concrete, și noi trebuie să-l primim. Aceste alegeri trebuiesc

făcute cât mai repede. Sarcinile care stau în fața partidului depășesc formele organizatorice actuale ale statului. Sunt astăzi imense sarcini, cărora Comitetele Provizorii nu le pot face față, mai ales în domeniul economic-financiar. Deci este necesară crearea acestor organe corespunzătoare, lărgite. Eu sunt de acord cu propunerile. Trebuie să se facă o serie de lucrări pregătitoare. În ce privește comisia, pentru că alegerile vor costa multe parale, propun ca un ministru adjunct de la Finanțe, Modoran sau Iacob, să participe în comisie, ca să asigurăm toată coordonarea financiară a alegerilor. Astfel permanent vor fi greutăți.

Tov. Gheorghiu: Să fie un element împuternicit din partea Ministerului de Finanțe, care să rezolve toate problemele de ordin financiar.

Tov. Luca: Cu principiile sunt de asemenea de acord. E greu ca și în sate să facem circumscripții după deputați, până nu vom înfăptui transformarea aparatului organelor locale de stat, la noi există tendința de a umfla aparatul și a-l izola de masă, și aceasta din cauză că funcționarii sunt elemente salarizate. Conducătorii acestor secții ale diferitelor ministere, care sunt și secții ale Sfaturilor Populare, trebuie să se bucure de încrederea poporului, să aibă legătură cu el. Acesta nu trebuie să fi un aparat de stat birocratic. Atunci aici să nu mergem pe linia de a lărgi numărul salariaților sau să căutăm a salariza cât mai mulți care n-au altă ocupație, ci să fie candidați și aleși în Sfaturile Populare conducătorii secțiilor respective, să fie legați de popor. Nu poți pune acolo un conducător al întregii munci agricole, fără să aibă încrederea țăranilor. El trebuie să fie neapărat ales în Sfaturile Populare și chiar în comitetul executiv, unde în afară de sarcina concretă de a se ocupa de agricultură, participă la toate problemele comunei respective și astfel nu stă izolat, astfel Sfaturile Populare vrând nevrând e obligat să discute, să controleze munca fiecărei secții. De ex. în ce privește comerțul, avem la Sfatul Popular secția comercială. Comerțul local încă nu-i organizat și dezvoltat, Sfatul Popular nu se interesează deloc de comerț, ci așteaptă să vină fonduri centrale. Sf. Pop. nici măcar nu se gândesc să stabilească locul unde se deschide un magazin. Sau el stabilește unde se deschide un restaurant, el dă local unul lângă altul, unul al Sfatului Popular, altul al cooperativei. Deci iată cum Sfatul Popular nu se ocupă cu organizarea comerțului. În general, pentru că totul e centralizat, greșit nu se ocupă ca pe lângă fondul central să creeze fonduri locale, regionale, schimbul între regiuni a mărfurilor. Fi au sarcini din ce în ce mai mari să organizeze producția locală și să creeze mărfuri de larg consum local. Aceasta este o sarcină a Sfatului Popular. De aceea, dacă șeful Secției comerciale nu-i membru ales, ce comerț poate să facă el, cum poate să coordoneze cu celelalte organe. Dacă însă el e membru al Sfatului, atunci Sfatul se va interesa nu în general cu problemele locale, ci adânc, cu sarcini concrete, zi de zi. Astăzi acest control lipsește complet. Dar în acest fel cum punem acum, putem coordona toată viața economică, politică, culturală, jos, și Sfatul va asculta rapoarte ale chestiunilor comerciale, învățământ, sănătate etc. Deci nu trebuie să mergem pe principiul lărgirii aparatului, ci coordonării. De ex. au venit azi la mine să ceară un aparat de 800 inși care să controleze cum se cultivă bumbacul, când au la Sfatul Popular veterinari, agronomi, secție agricolă. Poate să fi nevoie pentru aceasta de un om la regiune, dar în nici un caz nu de 800. Vom

avea președinți, vicepreședinți, secretari – restul membrilor să nu fie salariați la Sfat, să lucreze în altă parte. Desigur alta este chestiunea aparatului tehnic, a funcționarilor de acolo. Unele funcțiuni se pot face și în comun, de ex. organizarea transportului, pe baza unor norme stabilite, pot fi garaje comune etc.

O altă chestiune care trebuie rezolvată este salarizarea șefilor de secții. Se întâmplă lucruri foarte ciudate. Un șef de secție administrativă are un salariu mai mic ca un funcționar în subordine, când el de fapt umblă cu miliarde și trebuie să le gospodărească. Un administrator de moară plătit mai bine ca șeful secției respective. Ai situația când oamenii cer să fie eliberați, vor să plece în altă parte, și pot căpăta salarii de 2-3 ori mai mari, pentru că au căpătat pregătire economică, financiară. Trebuie controlată disciplina financiară. Oamenii aceștia răspund, și au salarii de mizerie. Trebuie studiată această problemă care creează greutăți în muncă, delăsare, demoralizare, corupție.

Tov. Chișinevschi: Cred că materialul e bine studiat și pe baza lui se poate porni. Legea electorală trebuie pregătită și pe baza ei începută campania. Comisia face parte integrantă din campanie, dar problema centrală va fi cum se va lucra ulterior. Aceasta trebuie pregătit din vreme, cum vor lucra Sfaturile și secțiile. Trebuie să existe o comisie care să se ocupe cu studiul activității Sfaturilor și care să întocmească regulamentele secțiilor, incluzând toate aspectele de muncă. Trebuie să fie azi alegerile, și mâine Sfaturile să poată să-și înceapă munca.

Rămâne de stabilit sub ce nume mergem. Părerea mea este să mergem tot ca Frontul Democrației Populare, fără un organism special pentru asta. La el vor participa comuniști, organizațiile sociale, culturale și economice, precum și cei fără de partid.

O altă problemă: În Comisia centrală de conducere a alegerilor sunt prevăzuți 3 secretari. Eu cred că este suficient unul.

Tov. Teohari: Când s-a propus s-a avut în vedere ca fiecare secretar să conducă câte o subcomisie.

Tov. Chișinevschi: Eu mă bazez pe experiența alegerilor trecute. Trebuie o singură mână să concentreze. Ceilalți să ajute, să intervină.

Din vreme o comisie de partid să înceapă să lucreze asupra normelor și regulamentelor de funcționare a Sfaturilor Populare și a secțiilor, să nu așteptăm până după alegeri.

Tov. Moghioroș: Eu propun să grăbim lucrurile. Problema raionării e fixată pentru 1 septembrie. Eu cred că e cam târziu. Eu propun ca termenul de aprobare să fie la 15 august. Sunt de acord să fie un singur secretar.

Tov. Gheorghiu: Eu cred că dacă facem la termenul pus de Plenară e lucru mare!

Tov. Luca: Trebuie să avem în vedere că după raionare trebuie numite noi comitete provizorii, pe baza noii împărțiri. Și aceștia trebuie verificați.

Tov. Teohari: Comisia însărcinată de Secretariat a lucrat mult, zi și noapte. Materialul acesta se mai poate mult îmbunătăți.

Sunt de acord cu problemele ridicate de tov. Luca să fim atenți să nu se umfle aparatul, căci există această tendință. Și mai e tendința la unele ministere de a

considera schimbarea justă făcută cu secțiile de la Finanțe, de a căuta și ei să iasă de sub controlul Sfaturilor, și va trebui să arătăm departamentelor că e o greșeală și nu-i permis să alunece de la principiile stabilite prin lege, și ei nu trebuie să confunde situațiile.

Tov. Luca: Și noi de aceea numim prin lege „Secția Financiară a Sfaturilor Populare“, pentru ca să simtă că sunt legate și acolo, nu numai sus cu Finanțele.

Tov. Teohari: Până acum, experiența ne-a arătat că dacă facem o restructurare, am putea face o scădere a aparatului în multe secții.

Eu susțin propunerea ca în comisie să fie 3 secretari. Problema nu-i ușoară, ca trebui să venim din săptămână în săptămână în fața Secretariatului să vedem cum stăm cu lucrările, și va trebui ca secretariatul să revadă toate problemele, legea electorală, legea raionării etc. Un singur secretar nu va reuși să cuprindă toate trei subcomisiile. Dacă noi o să ne adunăm, nu va fi nici o greutate, nici o piedică în munca noastră, ci din contră, va fi garantată introducerea în viață a hotărârilor luate de Secretariat.

Tov. Gheorghiu: Și eu susțin propunerea.

Tov. Luca: Aici nu-i vorba numai de campania electorală.

Tov. Teohari: Va fi o serie de probleme și unul singur nu le va putea urmări

În ce privește propunerea tov. Chișinevschi cu regulamentele, sunt de acord să se pregătească materialul, dar nu sunt de acord cu formarea unei comisii. Există o Comisie a Sfaturilor Populare. În momentul de față ea a pregătit regulamentul de funcționare, materialul trebuie revăzut și făcut așa ca în momentul când facem alegerile să fie gata. Noi am lucrat pe baza materialelor sovietice. Trebuie revăzut, ca atunci când facem alegerile, să pute, trece la aplicarea lui. Această comisie este și de partid, acolo intră și tov. Vasilichi și eu. Vom ruga pe tov. Luca să vadă materialul.

Sunt de acord să mergem la alegeri sub numele de F.D.P.

În ce privește problema ridicată de tov. Moghioroș, noi am căutat să nu pierdem nici o zi însă întâmpinăm greutăți, se ivesc probleme noi. De ex. sunt sate care sunt îndepărtate, vor avea ele Sfaturi? Unii spun să aibă numai delegați în comitetul comunei. Sunt probleme pe care trebuie să le lămurim. Noi ne străduim să terminăm înainte de termen. În măsura în care vom putea, e bine, dar să punem termenul de 15 august pentru aprobarea de C.C. și Parlament, dacă punem aceasta în fața comisiei, noi ne vom strădui s-o realizăm, dar e posibil să iasă în paguba calității muncii, și aceasta este o chestiune foarte serioasă. Eu aș fi pentru ca tovii să ia ca bază ce s-a propus, și e datoria ns. să ne străduim să o realizăm înainte de termen.

Tov. Moghioroș: Renunț la părerea mea să fie un singur secretar. Eu am înțeles propriu zis pentru campania electorală. Și vrând nevrând, chiar dacă n-am să fiu în comisie, tot acolo am să ajung.

Tov. Gheorghiu: Nici campania electorală nu o poți lăsa pe baza unui singur om.

Tov. Gheorghiu Dej: De discutat nu mai avem ce, materialul este bun prin aceea că face propuneri concrete, stabilește date și linia e corespunzătoare. Pe baza

acestora vor trebui întocmite materiale care stabilesc principiile în legătură cu legea electorală etc.

Sunt de acord cu propunerea făcută în numele cui să mergem: Frontul Democrației Populare prezintă o platformă largă pentru condițiile noastre, exprimă și în formă și în conținut caracteristica regimului nostru cu partidul ca forță conducătoare, clasa muncitoare care are puterea în alianță cu țărănimea săracă și mijlocașă.

În al doilea rând, neapărat trebuie făcute regulamentele de funcționare a Sfaturilor Populare, și din timp. Avem de unde ne inspira în această privință. Funcționarea Sfaturilor Populare și a aparatului Sfaturilor trebuie să răspundă sarcinilor care se pun acestor organe ale puterii noastre de stat. Se va putea atinge și problema că există o tendință de umflare a aparatului și nu e necesar să înlocuim un aparat birocratic cu altul. Trebuie să avem organe ale puterii poporului, care să aibă sprijin, să se bucure de încrederea maselor, să fie cele mai largi organizații de masă, Sfaturile, ele vor fi chemate să realizeze sarcinile Comitetelor Provizorii.

Cu privire la termen, cred că 1 septembrie e un termen record, dacă vrem să facem treabă bună, să luăm toate măsurile, să stabilim astfel planul de lucru al comisiei, ordinea de executare a lucrărilor, ordinea pregătirii lor, aprobarea, votarea de Marea Adunare Națională și până la mergerea la raionare, să avem gata oamenii. Va fi o muncă foarte serioasă și vom întâmpina și dificultăți în chestiunea raionărilor. Odată stabilit și aceasta, conturul raioanelor, vom ști cam ce număr de oameni trebuie să cuprindă, dacă nu cu precizie, cu aproximați oamenii de care avem nevoie pentru a cuprinde aceste raioane și regiuni. Trebuie deci de pe acum pregătite cadre și aceste cadre trebuie să învețe regulamentele acestea de funcționare a Sfaturilor Populare pe de rost, să le cunoască bine și nu mecanic, trebuie de făcut cu acești oameni pregătire prealabilă. De la început să ne propunem ca acești oameni care vor fi trimiși în Comitetele Provizorii în epoca de tranziție după raionare, să fie considerați ca viitori candidați care vor fi aleși jos în Sfaturile Populare. Depinde și de ei, și de felul cum îl pregătim, ca să câștige autoritate, încrederea maselor. E posibil ca unii să nu corespundă și atunci îi vom schimba, ținând seama de principiul că deputatul trebuie să aibă autoritate, să fie cunoscut, legat de mase, să se bucure de încrederea maselor.

Tov. Luca: În Uniunea Sovietică, fiecare conducător de secție financiară etc., are obligația de muncă obștească, au împărțite circumscripții unde să meargă din casă în casă să facă muncă de agitație, de lămurire, mai ales în timpul campaniei electorale.

Tov. Gheorghiu: Deci, numărul acesta de oameni, pe care îi vom desemna, vor fi propuși pentru a face parte din Comitetele Provizorii, să-i considerăm ca viitori candidați pentru Sfaturile Populare. În timpul când vom face campania, aceștia să fie bine pregătiți și trebuie să ne ocupăm o lună de acești oameni, fiindcă multe greșeli vin din lipsa de înțelegere cum să răspundă, ce misiuni au acei reprezentanți ai puterii locale. Avem manifestări de patriotism local, când spun de ex. că aici avem recoltă mai puțină. Tendința de a privi ca o republică autonomă regiunea, localitatea respectivă. Deci trebuie pregătiți să-și cunoască misiunea lor,

să fie fiecare ca și un ostaș pe front. Și ei vor fi pe primul front de luptă, mai cu seamă că avem lupta de clasă care se ascute. Ei trebuie să știe cum să acționeze acolo. De vreme ce e organul puterii, o școală, un organism prin care exercităm puterea. El trebuie să cunoască deci misiunea lui, ca să nu se transforme într-un aparat birocratic, trebuie să lichideze lipsurile Comitetelor Provizorii. sunt însă puternice reminiscențe ale vechilor forme ale aparatului de stat și sigur că oamenii din Comitetele Provizorii au putut face unele greșeli, au făcut acte împotriva legilor. Sunt oameni buni de trimis în judecată pentru călcarea legilor statului nostru. De aceea trebuie nu numai bine aleși, dar și bine pregătiți, și pentru aceasta nu-i suficient să le ții o conferință despre Sfaturile Populare, ci trebuie să prelucreze bine partea politică tehnică a lucrărilor, să cunoască precis întreaga tehnologie de lucru, cum trebuie el să rezolve problemele ce se pun în fața organului puterii locale. Pentru aceasta trebuie timp. Ori, termenul de 15 august înseamnă o lună și jumătate. Noi de acum avem material, ca de ex. regulamentul, și aceasta este foarte important, despre rolul și funcționarea aparatului Sfaturilor Populare. Se pot da anumitor secții sarcini speciale: de ex. la secțiile financiare, trebuie să ținem seama de nivelul politic cultural și conștiința cetățenească, deci de calitatea și nivelul Sfaturilor noastre Populare. Dacă de ex. la păduri am luat o hotărâre bună, dar vedem acolo o serie de fapte pozitive și negative: se arată cum se pradă avutul național, se distrug păduri, bunuri materiale, fără rost. De ex. dacă luăm secțiile financiare, vedem că dacă le-am fi lăsat așa cum le-am prevăzut la început, am fi făcut cea mai mare prostie, ne-am fi răpit articulația principală. Principial era foarte just, dar în practică nu putem merge așa. Deci în această privință să nu ne considerăm legați.

Tov. Luca: Trebuie să înțeleagă Sfaturile Populare că îndeplinesc sarcini de stat și disciplina financiară de stat în primul rând.

Tov. Gheorghiu: Să cunoască misiunea lor practic, cum o pune viața. E un fenomen foarte interesant: Secțiile, potrivit dispozițiilor venite în mod birocratic, opreau dispozițiile de la Ministere și desconsiderau Sfatul, considerat amestecul Sfatului ca nepotrivit; sau Sfatul împiedica secția să aplice dispozițiile ministerului. Aceasta deoarece oamenii n-au fost lămuriiți. E posibil să fie aici și mâna dușmanului și am fi proști să credem că e numai nepricepere. Unii lucrează așa încât stărnesc ura și indignarea împotriva regimului. Și cred că n-ar strica în această privință de făcut un material documentar, pentru a ne servi, de ex. cum nu trebuie să se lucreze. Aceasta este experiența felului cum am lucrat până acum. Să luăm cele mai caracteristice întâmplări și fapte, considerând că ar constitui un material extrem de bun pentru pregătirea celor care vor fi propuși pentru comitetele provizorii. Deci nu mergem pe linia de conferințe, ci prelucrarea temeinică a materialelor aprobate de partid. Înainte de a căpăta putere de lege, trebuie câștigat timp și am fi bucuroși să îndeplinim toate până la 1 septembrie. Ar fi aventuros dacă ne-am lua sarcină să facem până la 15 august, să dăm lucrurile peste cap.

Chestiunea cine să răspundă: e evident Secretariatul, Biroul Politic a dat anumite indicații pe baza cărora s-a lucrat materialul, însă pregătirea pentru alegeri nu poate fi făcută de un singur secretar. Nici fizicește, nici răspunderea, toate

depășesc cu mult limita răspunderii unui singur secretar. Aceste subcomisii prevăzute în material, sunt niște pârgii principale. Noi trebuie să considerăm aceasta ca o sarcină imediată, centrală, a noastră, pentru că un eșec datorită lipsei de prevedere, ar putea compromite toată lucrarea. Să nu uităm că la noi alegerile pentru Sfaturile Populare trebuie să fie un răspuns categoric dat țărilor imperialiste, regimurilor burgheze, lui Tito, cărora să le arătăm. Iată ce înseamnă regimul de democrație populară – respectarea drepturilor poporului muncitor și nu admitem dușmanului de clasă să-și bage coada. Însăși alegerile trebuie să fie privite ca rezultatul ciocnirii luptei împotriva dușmanilor regimului de democrație populară. Va fi o desfășurare de forțe, vom întâmpina rezistența dușmanului, care va căuta să opereze pe linie interioară, în sensul că va căuta să se bage în Sfaturi, alții vor căuta să meargă la cei pe care-i vom propune – și vom propune și nemembri de partid altfel am face o greșală, pentru că am îngusta, de ce sunt Sfaturile organe ale celor mai largi mase, cărora le face educația – așa că aici trebuie să avem atenția trează, chiar să ne gândim la un fel de raport în ce privește membri de partid și cei fără de partid. Dușmanul va căuta să pătrundă, se va duce la oamenii de bună credință, cinstiți, curați, dormici să ia parte activă la viața politică a țării, să construiască o viață nouă, și le vor spune: Ești nebun, o să te spânzure de limbă englezii și americanii că ai fost pe listă pentru Sfaturile Populare! ... Aceasta se va verifica fără îndoială mâine, poimâine, când vom propune oameni candidați pentru Sfaturi. Deci trebuie pregătită această chestiune, lovit în dușmani prin măsuri pe care le vom lua, în sensul de a lămuri bine. Aceasta este cel mai important: lămurirea celor mai largi mase populare asupra conținutului, obiectivelor acestui organ al puterii de stat, ca masa nu numai să înțeleagă, dar să considere aceste Sfaturi ca organul puterii care apără interesele sale, și pe care el îl sprijină. Deci părerea mea este că un singur secretar nu este suficient. Sunt de acord să fie 3 iar în ce privește campania propriu-zis, Secretariatul va avea aceasta ca principală treabă în momentul declanșării campaniei. Unul din secretari va avea regiunea cutare, altul alta ... zi și noapte , permanent va trebui să lucrăm, va fi o bătălie serioasă, așa că dacă înainte a fost posibil să fie o comisie, cu un președinte și un secretar care a făcut toată treaba efectivă, astăzi aceasta nu mai e posibil. Acum nu avem numai simple alegeri. Aș ruga să fim cu toții de acord să fie 3 secretari: Tovii Moghioroș, Teohari, Chișinevschi, iar tov. Luca, care s-a ocupat de problema aceasta și cunoaște probleme de drept și o serie întregă de lucruri, va trebui să ia curs pentru pregătirea acestui material. să-l vedem în Secretariat, să-i dăm drumul.

Aici, în legătură cu legea electorală, se pomenește de Constituție. Părerea mea este că Constituția nu mai exprimă stările de lucruri actuale, au intervenit asemenea schimbări că ea nu mai corespunde. Ea constituie o mulțime de frâne și lasă o mulțime de neclarități și confuzii. Eu aș propune să luăm curs de studiere temeinică a problemelor legate de Constituție și să întocmim un material, pe baza căruia să aducem schimbări Constituției.

Tov. Luca: Ar fi logic ca până la alegeri să facem și aceste schimbări.

Tov. Gheorghiu: Constituția nouă o vom face cu ocazia alegerilor pentru Marea Adunare Națională.

Tov. Teohari: La 20 iulie e pus în plan directive în legătură cu modificarea Constituției și alegerile pentru Marea Adunare Națională. Noi am discutat aceasta și am ajuns la propunerea ca viitoarele alegeri pentru Marea Adunare Națională să se facă cu Constituția aceasta, și Marea Adunare Națională nouă să dea o nouă Constituție.

Tov. Luca: În campania de alegeri ar trebui să mergem cu proiectul noii Constituții. În primăvara viitoare să facem alegerile.

Tov. Gheorghiu: Odată cu prezentarea acestui material în fața Biroului Politic, să facem și propunerea aceasta de alcătuire a unei comisii mai largi de partid, sub președinția unuia dintre noi, care să facă pe grupe de probleme grupuri, colective de oameni, și pe baza unei directive să începem studiul pentru noua Constituție. Constituția actuală, la o primă analiză vom constata că nu corespunde împrejurărilor, că au intervenit schimbări în diferite domenii ale vieții economice, culturale, sociale, de stat, fundamentale, pe care ea nu le cuprinde. Avem o Constituție învechită. Deci trebuie să punem problema de pe acum în fața Biroului Politic și el să însărcineze o comisiune de partid, care într-un timp anumit să prezinte materialul pentru noua Constituție.

Tov. Luca: O comisiune de partid în frunte cu tov. Gheorghiu. Trebuie să venim din partea Secretariatului cu propuneri concrete în fața Biroului Politic. Voi face eu propunerile.

Tov. Gheorghiu: Putem considera materialul prezentat și propunerile făcute – ca primite. Măine le vom prezenta în fața Biroului Politic tov. Teohari va face expunerea. Tov. Luca va propune comisia, consultându-se și cu alți tovi. La ședință se va prezenta materialul prezentat aici plus propunerile.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 47/1950, f. 4-14

54. 1950 iunie 28. *Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R. în care s-a dezbătut necesitatea adoptării unei noi Constituții care să țină seama de transformările politice și economice ale perioadei.*

Tov. Miron: Eu cred că materialul este bine pregătit și propunerile sunt juste. Dar m-am gândit că în toamna acestui an vom avea o serie de lucruri mari de făcut: raionarea, noile alegeri, Planul Cincinal, colectările, Congresul Păcii. Va trebui depus un mare efort, care va duce la rezultate bune numai dacă vom organiza astfel lucrurile și vom avea un calendar astfel întocmit, încât să nu se încălece sarcinile una peste alta. Trebuie făcut un plan și să ținem riguros de el, pentru că altfel se pot încurca lucrurile și va suferi calitatea. Planul Cincinal trebuie să iasă în octombrie, cu atât mai mult cu cât în campania electorală pentru alegerile din noiembrie-decembrie, planul trebuie să fie una din marile arme electorale ale partidului ns. În

jurul lui să fie mobilizat poporul. De altfel sunt de acord cu cele enunțate. Sunt încă unele lucruri de detaliu, în legătură cu restructurarea aparatului de stat. În altă parte, nu reiese dacă se referă la organe centrale. Trebuie precizat clar. S-a atras atenția că se copiază prea mult și în mod mecanic alcătuirea organizatorică a partidului.

Tov. Voitec: Cooperația este și ea o organizație de masă, va trebui și ea adaptată la raioane, de aceea rugăm partidul să ne dea sprijin în această restructurare, să reorganizăm tot aparatul cooperatist.

Tov. Gheorghiu: E o chestiune pentru care trebuie să vă strângeți și să hotărâți voi.

Tov. Luca: Trebuie să studiem dacă organizăm Uniuni pe raioane, dacă creăm regionale. O să discutăm aceasta.

Tovarășii votează în unanimitate pentru textul prezentat de tov. Teohari Georgescu, cu observațiile făcute de tov. Miron.

Tov. V. Luca: citește proiectul de hotărâre cu propunerea secretariatului de elaborare a unei noi Constituții.

Tov. Gheorghiu-Dej: arată că Constituția nu mai corespunde nici în formă nici în conținut situației actuale, ci constituie o frână pentru mersul înainte. Propune să se întocmească o comisie, care atrăgând și pe alți oameni ai muncii din diferite domenii de activitate, pentru elaborarea materialului acesta, pentru sistematizarea lui, pentru a da orientare, pentru a organiza întreaga lucrare, a o pune la punct și a o prezenta Biroului Politic sub formă de ante-proiect. Timpul până la care se consideră posibile alegerile pentru Marea Adunare Națională va fi abia anul viitor Alegerile pentru Sfaturile Populare vor merge încă pe baza acestei Constituții. Marea Adunare Națională va fi Constituantă. În discuțiile secretariatului ne-am gândit să aducem îmbunătățiri Constituției actuale. Însă nici din punct de vedere politic nu-i just să aducem cârpeli actualei Constituții. Ea a fost întocmită în condițiunile colaborării cu burghezia, în Parlament mai avem liberali. Însă transformările prin care am trecut, o fac să nu mai corespundă. Decât să avem o Constituție cârpită, mai bine să avem una care să exprime noile împrejurări, să exprime conținutul politic, social, al împrejurărilor în care ne găsim noi. De aceea ne-am gândit să propunem Biroul Politic textul acestei hotărâri, pentru a lua curs de pe acum, întrucât e vorba de o lucrare de mare răspundere.

Tov. Iordăchescu: Constituția actuală e făcută pe baza principiilor de democrație populară. Democrația populară mergând spre socialism, înseamnă că noi trebuie să îndeplinim toate condițiunile, să avem primele etape ale societății socialiste. Când vom considera că aceste etape sunt îndeplinite, vom considera că suntem în stadiul socialist, nu mai suntem în stadiul de democrație populară. Fără îndoială că atunci va fi nevoie de o Constituție cu totul deosebită, o Constituție care să conțină toate principiile socialiste. După cum am mers până acum, condițiile de creare a primei etape ale societății socialiste, și după cum merg și prietenii din lagărul nostru, celelalte țări de democrație populară, nu mai avem cale așa de lungă până să intrăm în stadiul socialist. Cred că până atunci, cu anumite modificări, care n-ar fi tocmai cârpeli, Constituția actuală ar putea să ne servească, ca să nu trecem

prin prea multe Constituții. Dacă e vorba de anumite îmbunătățiri politice, necesare să curățim drumul spre socialism, cred că putem face aceste îmbunătățiri, ca după câțva timp să mergem la Constituția adevărată, socialistă, a statului nostru.

Tov. Miron: O nouă Constituție trebuie să exprime un stadiu nou. Într-un an nu vom avea realizată societatea socialistă în linii fundamentale, așa cum a fost realizată în Uniunea Sovietică în 1936, când s-a dat Constituția Stalinistă. Deci constituția de anul viitor va fi tot o constituție de democrație populară, a dictaturii proletariului. Aici mă deosebesc de tov. Iordăchescu. Tov. Iordăchescu a făcut o oarecare confuzie între stat și societate. Statul nostru e actualmente un stat de tip socialist, e o formă a dictaturii proletariului, e un stat de tip socialist, e o formă a dictaturii proletariului, e un stat de tip socialist cum a fost Comuna din Paris, cum e regimul sovietic din Uniunea Sovietică. Și democrațiile populare sunt de același tip, deosebite însă ca formă. Însă societatea socialistă nu-i încă construită în țara noastră, pentru că aceasta ar presupune o transformare socialistă a agriculturii, pe lângă transformarea socialistă a industriei. Apoi, în noua Constituție, va trebui mai mult subliniată importanța transformărilor economice care s-au produs în țara noastră, pentru că Constituția din 1948 era făcută înainte de naționalizare, și constituția de acum va trebui să cuprindă tocmai transformările economice esențiale. În Constituția din 1948 erau prevăzute ca forme de proprietate socialistă, însă într-o formă vagă și foarte generală. Acest lucru va trebui acum bine formulat și precizat. De asemenea în privința Sfaturilor Populare, există acest lucru, dar nu suficient conturat. Și aceasta va trebui accentuat. Deci o nouă Constituție, față de cea din 1948, va trebui să exprime aceste două lucruri esențiale: din punct de vedere politic – importanța Sfaturilor Populare în organizarea statului, și transformările economice în viața economică a țării, consolidarea sectorului socialist și apariția modului de producție socialist, care în Constituția din 1948 încă nu era. Însă această Constituție nu va putea exprima o societate nouă socialistă pentru că în 1951 nu vom putea spune că avem societate socialistă construită în linii fundamentale, cum era în 1936 în Uniunea Sovietică din cauză că transformarea socialistă a agriculturii va fi abia la început. Așa că aici am vrut să subliniez deosebirea față de 1948 și în același timp ceea ce va lega această nouă Constituție cu cea veche.

Tov. Gheorghiu: Referindu-te la formularea tov. Iordăchescu, ai făcut o observație pe care n-am putut s-o previn, că face confuzie între stat și societate și ai spus câteva categorii...

Tov. Miron: Eu am spus așa. De ce tip e statul în țara noastră? De tip capitalist? Nu. N-avem burghezie. E dictatura proletariului. Un astfel de stat este de tip socialist. Dar statele de tip socialist pot avea mai multe forme: forma Comunei din Paris, forma sovietică și forma democrației populare. În legătură cu societatea socialistă: societatea socialistă încă nu-i înfăptuită la noi. Statul e de tip socialist, din moment ce proletariatul a preluat puterea, dar abia construim societatea socialistă. De aceea nu-i încă înfăptuită societatea socialistă, și încă n-am atins stadiul pe care l-a atins Uniunea Sovietică în 1936. Și atunci chiar, tov. Stalin a spus că societatea socialistă e construită în liniile sale fundamentale, nu în toate

detaliile. La noi acest lucru încă nu-i și suntem în curs de construire a socialismului. Dar statul nostru, ca formă a dictaturii proletariatului, e un stat de tip socialist.

Tov. Bodnăraș: Observațiile tov. Iordăchescu și Miron, la care nu a pus concluziile, au pus în discuție dacă e cazul să facem o Constituție nouă, sau dacă e de ajuns să modificăm actuala Constituție. Tov. Miron a adus în discuție câteva elemente, care constituie ele înșiși temeuri suficiente care să justifice elaborarea unei noi Constituții și nu modificarea celei vechi. Eu vreau să adaug că la data când am făcut Constituția actuală, ideea că regimul de democrație populară realizează cu succes sarcinile dictaturii proletariatului nu era conturată, și aceasta este ideea esențială, și de aceea în Constituția noastră noi nu găsim nici în structura puterii de stat, nici în definirea rolului conducător al clasei muncitoare.

În al doilea rând, la data când noi am făcut Constituția actuală, materializarea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, prin colectivizare, în construcția socialistă, care are nevoie de expresie și statutare în mod constituțional, la fel nu există și nici nu se putea pune. Dar azi ideea aceasta de construire a socialismului la țară a căpătat contur precis și activitate temeinică. Deci socot că pe lângă considerațiile de ordin economic și politic de care a vorbit tov. Miron, naționalizarea care s-a produs după și elementul acesta al Sfaturilor Populare, toate acestea sunt temeuri nu pentru revizuirea actualei Constituții, ci pentru așezarea unei Constituții noi. De aceea sunt de acord cu proiectul de hotărâre al Secretariatului și consider că aceasta este unica soluție justă a problemei și nu revizuirea actualei Constituții.

Tov. Vasilichi: Cred că tov. Iordăchescu a pus o problemă care n-ar fi just privită din punct de vedere al bazei pe care trebuie să se fixeze Constituția. El poate își închipuie că aceasta va fi ultima noastră Constituție. Noi am schimbat relațiile de producție din 1948. Ori, a face modificarea, înseamnă a pune stofă nouă la nasturi vechi. Pentru că însăși baza a fost schimbată, nu mai există. Însă cred că forma statului, de democrație populară, nu ne împiedică pe noi să mergem cu această formă până la socialism, pentru că forma aceasta a democrației populare, unde proletariatul își exercită dictatura sa de clasă, este cea mai potrivită în condițiunile de azi. Peste 4-5-10 ani, fără discuție că va fi nevoie de o altă Constituție, pentru că atunci vor surveni elemente noi, cum e de ex. naționalizarea pământului, care este o condiție de bază. Azi când vrei să faci ceva undeva, te împiedici să calci peste pământul cuiva. Noi avem de-a face cu schimbări structurale, și noua Constituție trebuie să corespundă cu această stare de fapt. În ce privește chestiunea ridicată de tov. Miron, care a vorbit de Comună, cred că nu se poate pune chestiunea că Comuna în sine a fost o societate de tip socialist.

Tov. Gheorghiu: Propun să nu discutăm această chestiune.

Tov. Vasilichi: Cred că sarcina noastră este să nu stabilim principiile, ci să numim o comisie care să vie cu proiectul.

Tov. Iordăchescu: Eu n-am fost lămurit asupra principiilor, care din discuție au reieșit mai concret. Acum sunt de acord.

Tov. Apostol: Noi am făcut acum Codul Muncii și principiile de bază ies în afara principiilor Constituției. Cu atât mai mult se cere ca Constituția să corespundă situației.

Tov. V. Luca: Problema ridicată de tov. Iordăchescu izvorăște dintr-o neînțelegere a regimului de democrație populară. Există tendința de a se pune un zid chinezesc, când se termină regimul burghezo-democratic și când începe democrația populară. Democrația populară n-a început în forma sa actuală. La început clasa muncitoare avea o influență foarte puternică, predominantă, atunci când am început să ne numim dem. pop. cu toate că încă puterea era împărțită, conținutul acestei democrație populare nu era cristalizat cum este astăzi, încă nu a fost pusă problema că democrația populară poate și trebuie să îndeplinească cu succes sarcinile dictaturii proletarietului. Și din moment ce democrația populară poate să îndeplinească cu succes sarcinile dictaturii proletarietului, atunci această formă de stat a democrației populare poate foarte frumos să construiască socialismul. Interesant este că noi, într-o serie de chestiuni, chiar nu lichidăm unele rămășițe feudale, totuși am pășit la construirea socialismului. Acestea sunt caracteristici proprii ale regimului de democrație populară, care nu ne împiedică să mergem înainte și să construim socialismul. De ex. nedespărțirea religiei de stat. Din contră, noi căutăm colaborarea Bisericii cu statul, în lupta împotriva războiului, face un front larg popular chiar pentru construirea socialismului, și rămânem cu denumirea de democrație populară – și e just așa – cu toate că am început construirea socialismului. Însă de la naționalizare încoace, democrația populară a căpătat un conținut noi, s-a schimbat ceva, și încă ceva esențial. Această Constituție nu conține în sine dictatura proletarietului. În Parlament participau atunci liberali, țărăniștii lui Lupu, care au fost scoși – și aici am depășit Constituția. Între timp s-au făcut schimbări fundamentale. Sunt o serie de formulări care nu mai corespund, de ex. „puterea emană de la popor“ ... Și Codul Muncii, de asemenea, depășește Constituția. E necesar ca pe baza acestor schimbări, să facem schimbări fundamentale în Constituție, trebuie elaborată o Constituție nouă, pentru că nu putem să modificăm Constituția din 48, și apoi peste 3-4-5 ani s-o modificăm din nou. Aceasta este o Constituție care exprimă o perioadă, aceea a începutului democrației populare când clasa muncitoare avea deja preponderența, însă nu era singură la putere și nu putea trece la aplicarea deplină a dictaturii sale. Nu trebuie să ne uităm că în guvern nu mai erau reprezentanți ai capitalismului, dar în fabrici era o situație intolerabilă și a trebuit să gonim burghezia din fabrici, căci capitaliștii aveau în mână întreprinderile economice, atunci când am făcut Constituția. Până ce n-am făcut naționalizarea, noi luam hotărâri de stabilizare, și ei sabotau în fabrici. Dictatura proletarietului nu era încă. Una din caracteristicile democrației populare la începutul ei este că clasa muncitoare din ce în ce mai mult dăruiește puterea burgheziei, nu deodată, ci treptat, gonind-o întâi din guvern, apoi am făcut naționalizarea și am trecut la construirea socialismului.

Tov. Gheorghiu: De multe ori nici n-am respectat Constituția.

Tov. Luca: Cum poate să trăiască dictatura proletarietului, atunci când menții capitalismul la fabrică, la proprietatea pământului? Aceasta se poate numai atunci când conducerea partidului trădează interesele clasei muncitoare. Aceasta o face Tito, care nu conduce decât un guvern marionetă a imperialismului. Așa am fi ajuns și noi, dacă am fi menținut situația de atunci, am fi pierdut puterea politică.

Nu se poate să fie puterea politică a proletariatului și puterea economică a capitaliștilor. Numai atunci a trecut întreaga putere în mâna proletariatului, când am smuls principalele mijloace de producție din mâinile exploataților. De la primul punct al Constituției, unde vorbește de statul *popular* este deja o formulă vagă.

Tov. Iordăchescu: Hotărârea aceasta se va publica?

Tov. Luca: Nu.

Tov. Miron: Constituția nu subliniază că clasa muncitoare e clasa conducătoare, nici că statul e al clasei muncitoare, așa că consider că propunerea Secretariatului e justificată, să fie elaborată o nouă Constituție și nu făcut numai modificări.

Tov. Gheorghiu: Putem considera că Biroul Politic în unanimitate a aprobat proiectul de hotărâre propus de Secretariat cu privire la schimbările necesare ce trebuie aduse, la întocmirea și pregătirea materialului necesar, care să exprime transformările ce s-au produs în țara noastră. Consider că este o hotărâre de mare importanță și orice întârziere poate să dăuneze. Noi de fapt operăm cu funcțiunile dictaturii proletariatului în mai toate domeniile, fără să apelăm la Constituție. Cred că numai o minimă parte din juriștii noștri mai consultă Constituția, care trebuie să fie legea fundamentală a statului nostru. Era și firesc ca această Constituție să oglindească raportul de forțe din împrejurările de atunci. Dacă studiați puțin veți vedea că domină elementele corespunzătoare stadiului burghezo-democratic. Nu mai vorbesc de funcțiunile statului însuși, cum este el formulat, dacă suntem stat popular, care e temelia de bază, sarcinile sale, dacă puterea emană de la popor, poporul nu poate fi luat ca o unitate, căci încă n-am lichidat clasele. De aceea, propunerea Secretariatului de a înlătura clasele aruncate de la putere și expropriate, de la dreptul de vot trebuie prevăzută. În împrejurările actuale trebuie să vedem care e ponderea spre socialism. Constituția trebuie să oglindească stările de lucruri de fapt, să înlătore orice frână care ne-ar împiedica să mergem înainte. Hai să spunem că pentru moment am pune formularea că facem schimbări, dar aceste schimbări vor însemna practic tot o nouă Constituție, fiindcă majoritatea prevederilor Constituției nu corespund stadiului de dezvoltare în care ne găsim. Constituția trebuie să exprime fermitate, claritate. Este propusă o comisie. Fără îndoială că vor fi discuții când va trebui de precizat caracterul statului, ce stat suntem, care sunt sarcinile etc. După ce luăm hotărârea, o vom supune Consiliului de Miniștri care va forma comisia guvernamentală.

– Se aprobă.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 48/1950, f. 3-9.

55. 1950 iunie. Principiile de bază ale noii Legi electorale.

Noua lege electorală trebuie să reglementeze atât alegerile pentru Marea Adunare Națională cât și alegerile pentru Sfaturile Populare.

Legea ar urma să cuprindă patru părți:

1. Dispozițiuni generale;
2. Dispozițiuni speciale pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională;
3. Dispozițiuni speciale pentru alegerile deputaților în Sfaturile Populare;
4. Dispozițiuni comune.

La baza legii electorale trebuie să stea următoarele principii:

1. **Votul universal**

Votul să fie universal, fiind asigurat dreptul de a alege tuturor oamenilor muncii.

Întrucât însă în Statul nostru clasele exploatoare răsturnate n-au fost încă nimicite și ele își înțelesc împotrivirea, urmează să fie excluși de la dreptul de a alege exploatoarii (patronii și chiaburii) și foștii exploatatori (moșieri, fabricanți, bancheri etc.).

Excluderea de la dreptul de a alege a acestora se va realiza în felul următor: Constituția prevede la art. 18 alin. 3 că „nu se bucură de dreptul de vot persoanele interzise, lipsite de drepturi civile și politice și *nedemne* declarate ca atare de organele în drept conform legii“. Pe baza acestui text legea electorală va prevedea că sunt nedemni exploatoarii și foștii exploatatori, declarați ca atare de Sfaturile Populare, pe bază de liste nominale ce se vor aduce la cunoștință publică la sediul Sfatului Popular respectiv.

Astfel se va realiza excluderea de la dreptul de vot a elementelor exploatoare, pe cale de texte de lege.

2. **Votul egal**

Vot egal înseamnă că cetățenii au un singur vot, că dreptul de a alege, dreptul de vot, se exercită pe baze egale.

Această egalitate a votului, a votului țaranului muncitor cu a muncitorului, nu împiedică realizarea în fapt a rolului conducător a clasei muncitoare care nu este exprimat prin Constituția Republicii Populare Române.

3. **Vot direct și secret**

În ceea ce privește principiile votului direct și secret ele au fost înscrise în Constituția Stalinistă odată cu înscrierea principiului votului egal.

În consecință introducându-se în noua lege principiul votului egal urmează a se introduce și principiile votului direct și secret.

4. **Legătura strânsă dintre deputați și alegători. Răspunderea deputatului față de alegători**

În regimul de democrație populară trebuie să existe o legătură strânsă între deputați și alegători, deputații fiind răspunzători de activitatea lor în fața poporului și putând fi revocați de către alegători.

Pentru ca principiile sus amintite să aibă înfăptuire deplină, propunem ca pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, Sfaturile Populare de regiune, de raion, de orașe cu împărțire raională precum și de orașe, candidaturile și votarea să se facă individual, formându-se înlăuntrul acestor unități administrative, circumscripții electorale, care vor alege un singur deputat.

Astfel, pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională se va forma în cadrul aceleiași regiuni, printr-o grupare potrivită a populației, mai multe circumscripții electorale care vor alege câte un deputat. Aceste circumscripții vor cuprinde cca. 40.000 locuitori, și se vor fixa prin Hotărârea Consiliului de Miniștri.

Cu acest sistem, la populația țării de cca. 16.000.000 locuitori am avea aproximativ 400 deputați.

Pentru alegerea Sfatului Popular de regiune, circumscripțiile electorale se vor forma grupându-se o comună sau mai multe la un loc, fixându-se atâtea circumscripții câți deputați va alege fiecare regiune.

Pentru buna gospodărire și conducere a unei regiuni, propunem fixarea unei circumscripții, deci a unui deputat la o populație de 5.000 locuitori. În felul acesta regiunile vor avea între 80-180 deputați.

Pentru alegerea Sfatului Popular de raion, circumscripția electorală se va forma pe principiul stabilirii numărului de deputați necesari pentru conducerea și administrarea raionului, pe care îl propunem să fie între 40-60 deputați, ceea ce ar reveni un deputat la 1.000 locuitori.

Pentru orașele cu împărțire raională și pentru orașe, circumscripțiile electorale se vor stabili pe principiul numărului de deputați necesari pentru conducerea și administrarea acestor unități administrative, pe care îl propunem să fie între 25-100 deputați, cu excepția capitalei. Circumscripțiile se vor fixa grupând de la 300-1.000 locuitori.

5. În ce privește alegerea deputaților Sfatului Popular comunal, propunem ca circumscripția electorală să fie formată din întreaga comună, adică deputații care vor fi aleși în această unitate administrativă să candideze pe o listă comună. Această excepție de la principiul candidaturii și alegerii individuale a deputaților, se propune pentru Sfaturile Populare comunale deoarece, deocamdată, ar fi o greutate extrem de mare constituirea circumscripțiilor electorale cu comisii și birouri electorale pentru comunele care au între 1.000-5.000 locuitori și care vor trebui să aleargă între 9-25 deputați.

Cifrele de 40.000 locuitori pentru circumscripțiile electorale formate în vederea alegerilor pentru Marea Adunare Națională, de 5.000 pentru alegerile Sfatului Popular de regiune, 1.000 locuitori pentru alegerea Sfatului Popular de raion și de 500-1.000 la orașe cu împărțire raională și orașe, trebuiesc privite numai ca propuneri, ca bază indicativă.

6. Revocabilitatea deputaților

Art. 4 din Constituție prevede că reprezentanții poporului în toate organele puterii de stat „pot fi revocați prin voința alegătorilor în condițiile prevăzute de lege“. Pentru a se da viață acestui principiu democratic propunem ca legea electorală să prevadă condițiile și modalitățile revocării deputaților Marii Adunări Naționale și ai Sfatului Popular, precizând forma de exprimare a voinței alegătorilor în aceste cazuri.

*
* *
*

În ce privește modul de dezvoltare a principiilor mai sus arătate, observăm că legea se va limita la enunțarea principiilor generale, iar dezvoltarea principiilor se va face prin Hotărârea Consiliului de Miniștri.

*
* *
*

Observăm că înlăturarea claselor exploatoare de la dreptul de vot după propunerea noastră se face pe cale de interpretare a dispozițiilor art. 18 alin. 3 din Constituție și că o excludere expresă ar necesita modificarea Constituției.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 47/1950, f. 21-24.

56. 1950 iunie. *Hotărârea Consiliului de Miniștri privind regimul efectelor de strămutare în orice altă țară a emigraților români.*

Începând din ziua de 8 iunie 1950, regimul efectelor de strămutare pentru emigranții în orice țară, este următorul:

1. Se interzice scoaterea din țară a următoarelor: mobile, obiecte de artă, tablouri, covoare de orice fel, aparate de radio, aparate electrice de orice fel, răcitoare electrice, mașini de gătit cu aragaz și buteliile lor, patefoane, aparate fotografice, aparate de proiecție, orice fel de instrumente muzicale, orice fel de obiecte tehnice, biciclete, motociclete, automobil, arme, blănuri, cărți de știință, orice fel de obiecte fabricate din metale prețioase cu excepția unei verighete și a unui ceas de mână sau de buzunar.

2. Se permite ca emigranții să ia cu ei bagaj cu efecte personale și de uz casnic, cu condiția ca acestea să nu fie noi, în următoarele cantități:

a) Oamenii din câmpul muncii: muncitori, mici meseriași, funcționari, pensionari, salariați – 70 kg. de persoană;

b) Alte categorii – 40 kg. de persoană.

3. Copiii până la 12 ani pot avea cu ei efecte personale în greutate cu 10 kg mai mică decât părinții.

4. Liberii profesioniști, artiștii, meseriașii, vor putea lua uneltele sau instrumentele muzicale strict necesare exercitării profesiei lor, cu aprobare specială, prezentând un certificat eliberat de autoritatea tutelară respectivă, însoțită de cartea de muncă doveditoare că își exercită în mod efectiv profesiunea. Aceste unelte se vor calcula în greutatea efectelor de strămutare admisă la export persoanei respective.

5. Obiectele personale servind cultului religios (pentru rugăciune) sunt permise, ele calculându-se în greutatea efectelor de strămutare admisă la export persoanei respective.

6. Nu se permite exportul de efecte de strămutare persoanelor care au părăsit țara.

7. Din ziua de 8 iunie 1950 nu mai este necesară eliberarea permiselor de export pentru strămutare, decât în cazurile prevăzute în art. 4.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 124/1950, f. 1.

57. 1950 iulie 3. Raport al P.M.R. – Comitetul județean Giurgiu privind incidentele care au avut loc în comuna Tudor Vladimirescu cu prilejul inaugurării G.A.C.-ului „16 Februarie 1933”, starea de spirit anticomunistă generată din cauza aplicării abuzive a cotelor de colectare.

Pe 2 iulie 1950, în comuna Tudor Vladimirescu, plasa Corbii Mari, s-au întâmplat următoarele acțiuni cu ocazia inaugurării Gospodăriei Colective „16 februarie 1933“.

La sosirea unei delegații, care venea să participe la inaugurarea G.A.C., s-a plâns că dintr-o curte s-a aruncat cu pietre în ei. De asemeni, la plecarea delegațiilor, după terminarea inaugurării, căruțele delegațiilor din comunele vecine au fost întâmpinate de cca. 100 cetățeni dintre care mai multe femei având asupra lor ciomege și furci. Unele căruțe au fost oprite lovind câțiva delegați cu acele unelte și odată depărtându-se aruncau cu pietre în ei.

Astfel au fost bătuti mai mulți delegați, dintre care 2 tovarăși mai grav, și anume Ion Iancu, muncitor la G.A.S. Corbii Ciungi, care se află internat în spital și tov. Gheoghe Neagu, care în urma bătăii, scuiă sânge.

Aceasta s-a produs la o distanță de cca. 200 m departe de sediul Gospodăriei Colective. Tovarășii din partea Comitetului județean care se aflau acolo, sesizați de aceasta s-au deplasat la ei pentru a potoli spiritele care erau foarte agitate, în fruntea cărora se aflau mai multe femei, care se agitau împotriva Gospodăriei Agricole Colective, spunând că au primit pământ mai departe și mai prost, cu ocazia comasării, că prin aplicarea cotelor rămân fără grâu și porumbul în comuna lor este compromis – pentru aceasta nu vor să audă de Gospodăria Agricolă, Colectivă.

Este adevărat că, cu aplicarea cotelor de colectare nu este o atmosferă bună în comună, cu toate că au aplicat just, însă nemulțumirile provin că ei nu au respectat planul de cultură.

La serbare după amiază, la inaugurarea gospodăriei, au participat numai cca. 250 cetățeni, familiile celor înscriși, delegațiile din comunele vecine și un număr foarte mic de tineri din comună.

Cetățenii din comună care au vrut să vină la serbare, au fost opriți de acele grupuri, care stau la o depărtare de gospodărie, unde discutau și puneau la cale acțiuni dușmănoase.

În această situație, fost nevoie de intervenția Miliției, care a ajutat la restabilirea acestei situații, fără a face uz de armă.

Această acțiune și atmosferă s-au creat prin faptul că pentru crearea Gospodăriei Agricole Colective au fost deschise 2 chiaburi, care au antrenat cetățenii la această acțiune legată de problema colectărilor, comasărilor, cooperativei etc.

Astfel de situație s-a observat că s-a mai manifestat într-o măsură mai mică și în comunele Arsache, unde cca. 200 cetățeni s-au adunat în fața Comitetului Provizoriu, foarte agitați, spunând că nu sunt mulțumiți de felul cum sunt aplicate cotele de colectare, fiindcă nu le mai rămâne grâu aproape de loc; cazuri asemănătoare au mai fost în Purani, plasa Siliștea, Cinac, Branăștea, plasa Giurgiu, Bălăria, Schitu și Mihăilești, plasa Ghimpați.

Aceștia opun și o rezistență la începutul treierii motivând că producția la hectar este slabă și cotele sunt prea mari.

Măsurile care au fost luate în această privință sunt: Biroul județean s-a întrunit într-o ședință operativă unde a analizat această situație, luând hotărârea ca, Comitetul Provizoriu Județean să ia măsuri pentru îndreptarea acestei situații dacă există nemulțumiri și aplicarea mecanică a Hotărârii C.C. al P.M.R. și Guvernului.

Notă:

De la Oinac a venit o delegație la 1 iulie la Județeană Partidului.

La Puieni la 2 iulie circa 200 săteni s-au adunat la Comitetul Provizoriu. După ce au fost prinși instigatorii, sătenii s-au dus la Miliție și-au cerut eliberarea lor.

La celelalte s-au dus sătenii la 2 iulie la Comitetul Provizoriu Comunal.

Ședința operativă a Biroului s-a ținut în ziua de 3 iulie. Urmează să se trimită tov. de la Comitetul de Partid al plășii și de la județeană pentru a se constata dacă hotărârea a fost aplicată mecanic, să se rectifice, iar dacă nu, sătenii să predea cele prevăzute.

SECRETARUL COMITETULUI JUDEȚEAN

Florea Pavel

ȘEFUL GRUPULUI CU DOCUMENTARE DE PARTID

Dănică Petre

Direcția Județeană Giurgiu a Arhivelor Naționale, fond C.C. al P.C.R. org. București, dosar 8609, f. 40-41.

58. 1950 iulie 5. Instrucțiuni asupra organizării și desfășurării muncii politice cu ostașii ctg. 1948, semnate general-maior N. Ceaușescu, ministru adjunct și șef al Direcției Superioare Politice a Armatei.

În toamna anului acesta urmează să fie lăsați la vatră ostașii contingentului 1948.

Potrivit sarcinilor trasate armatei de către P.M.R. organele politice din armată, organizațiile de partid și tineret au datoria să pregătească pe acești tineri astfel ca fiecare ostaș înapoiat în câmpul muncii să fie un cetățean conștient în îndeplinirea îndatoririlor față de Patrie, să-și cunoască bine sarcinile ce îi revin în mijlocul tovarășilor săi de muncă, să contribuie în mod efectiv la construirea socialismului în țara noastră și să fie un luptător neobosit pentru cauza păcii.

În acest scop, în afară de lecțiile politice programate se vor ține cu ostașii ctg. 1948 încă patru lecții cu următoarele teme, care vor fi trimise la timp de către D.S.P.A.:

1. Să sprijinim activitatea Sfaturilor Populare organe ale puterii de stat;
2. Cum se organizează o gospodărie agricolă colectivă;
3. Organizarea muncii și plata muncii în gospodăria agricolă colectivă;
4. Să fim propagandiști și agitatori de frunte în satul nostru, pentru atragerea tărânimii muncitoare la opera de organizare socialistă a agriculturii.

Membrii de partid, utemiștii și ostașii agitatori vor desfășura o temeinică muncă de lămurire în rândurile ostașilor ce urmează a fi lăsați la vatră cu privire la sarcinile ce le revin odată înapoiți în câmpul muncii. În acest scop ei se vor documenta din articolele ce vor apare în „Carnetul Agitatorului“ în lunile iulie, august și septembrie 1950.

În cadrul cluburilor ostășești aparatul politic din unități va organiza câteva conferințe privind problemele colectivizării agriculturii și lupta împotriva superstițiilor și misticismului, dând toată atenția pregătirii conferențiarilor.

Locuitorii politici de garnizoane vor lua legătura cu filialele Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii și cu responsabilii gospodăriilor agricole colective, de stat, S.M.T., căminele culturale etc., pentru a obține specialiști care să conferențeze despre aceste probleme.

Conferințele se vor organiza în cadrul Caselor Armatei de garnizoană. Vor participa la ele toți ostașii ctg. 1948 din unități. De asemeni, ostașii ctg. 1948 vor fi duși să participe și la alte conferințe care au loc în garnizoană și care tratează despre aceste probleme.

Prin grija cluburilor ostășești se vor organiza vizite colective la G.A.C., S.M.T. și G.A.S.

Se vor organiza expoziții de fotomontaje cu tematici legate de superioritatea gospodăriilor colective asupra celor individuale. Se va ține o conferință instructaj în cadrul clubului ostășesc în legătură cu „Rolul și activitatea căminelor culturale“.

Echipele artistice vor avea în programul lor material din revista „Educația Artistică“, privitor la colectivizarea agriculturii (poezii, prezentări muzicale în legătură cu lăsarea la vatră a ctg. 1948 etc.).

Cu ostașii fruntași în sport se va face un instructaj privitor la rolul lor în conducerea sau sprijinirea cercurilor sportive satești.

Bibliotecile vor organiza expoziții de cărți, în legătură cu conferințele ce se vor ține la cluburile ostășești. De asemeni, vor duce o acțiune susținută de popularizare a broșurilor legate de transformarea socialistă a agriculturii.

Organele politice și de partid vor duce muncă specială pentru a face din fiecare ostaș ce urmează a fi lăsat la vatră, un bun propagandist A.R.L.U.S.

Se va organiza vizionarea filmelor cu subiecte legate de activitatea pe care o vor desfășura ostașii după lăsarea la vatră și în deosebi a următoarelor filme:

- Cazacii din Cuban,
- Trei întâlniri,
- Chirchizia Sovietică,
- O pildă măreață,
- Logodnica bogată,
- Jurnale documentare în legătură cu G.A.C., G.A.S., S.M.T., întovărașiri etc.

Organele politice și de partid vor da o deosebită atenție organizării citirii în colectiv a presei de către ostașii ce urmează a fi lăsați la vatră, insistându-se asupra articolelor ce vor apare în presă, special pentru ei.

De asemeni, este necesar a se mobiliza ostașii ctg. 1948 pentru a scrie articole la „Glasul Armatei“ și la gazetele ostășești, asupra angajamentelor ce și le iau în vederea activității ce o vor desfășura după plecarea din cazarmă.

Comandanții și loțiitorii politici ai unităților vor înmăna ostașilor care s-au evidențiat în mod deosebit pe timpul îndeplinirii stagiului militar, „Mențiuni“ a căror imprimare se vor trimite de D.S.P.A. De asemeni, se vor trimite scrisori de apreciere, familiilor acestora, unităților de producție unde au lucrat ostașii și Comitetelor Provizorii din comunele de origină.

Pentru fiecare ostaș ctg. 1948 care urmează să fie lăsat la vatră, aparatul politic din unități va întocmi câte o scurtă caracterizare (pe o singură pagină), care va trebui să scoată în evidență părțile pozitive și negative din activitatea ostașului timpul îndeplinirii serviciului militar.

Forma caracterizărilor va fi cea arătată în Anexa nr. 1.

Caracteristicile astfel întocmite vor fi îndosariate (fără a fi cusute) de către unități, pe județe și comune în ordinea alfabetică, conform Anexei nr. 2.

Dosarul cu caracteristicile ostașilor dintr-un județ vor avea în față și tabele nominale cu cei ce li s-a făcut caracterizarea.

M.U. vor centraliza caracterizările primite de la unități potrivit aceluiași procedeu și le vor înainta Regiunii Militare sau Comandamentului de Armă de care aparțin.

Regiunile Militare și Comandamentele de Armă, procedând în același fel, le vor înainta la D.S.P.A., Direcția Organizare și Instrucțaj, până la dat de 1 octombrie 1950.

Caracterizările vor fi semnate de loțiitorul politic al unității, care vor fi ajutat la întocmirea lor de către loțiitorii politici de companie și secretarii organizațiilor de bază partid și U.T.M. Pe caracterizări nu se va pune nici o ștampilă unității și nici numele unității.

Afară de aceste caracterizări ce se fac pentru toți ostașii, secretarii organizațiilor de bază vor face pentru membrii de partid câte o scurtă caracterizare (de partid), în care se va arăta cum a muncit și activat ostașul în calitate de membru de partid pe timpul cât a fost militar.

Aceste caracterizări se vor îndosaria separat, tot pe județe și se vor trimite la D.S.P.A odată cu dosarele ce conțin caracterizările tuturor ostașilor.

Pentru ostașii care au urmat școlile de tractoriști, contabili de cooperative de consum, socotitori, organizatori de partid pentru gospodăriile agricole colective și loțiitori politici pentru gospodăriile agricole de stat și S.M.T., se vor întocmi de către aparatul politic din unități tabele conform Anexei nr. 3.

Tabelele semnate și de ostașii ce sunt trecuți în ele, vor fi trimise la D.S.P.A. în dosar separat odată cu caracterizările tuturor ostașilor ce se lasă la vatră.

Aceste tabele vor fi făcute separat pe fiecare categorie:

- tractoriști,
- contabili pentru cooperative,
- socotitori pentru gospodăriile agricole colective,
- organizatori de partid pentru gospodăriile agricole colective și loțiitori politici la gospodăriile agricole de stat și S.M.T.

De exactitatea celor conținute în caracterizări și tabele, răspund cei ce le vor întocmi și semna.

MINISTRU ADJUNCT ȘI ȘEF AL D.S.P.A.

GENERAL MAIOR

N. Ceaușescu

Arhivele Militare Române, fond Direcția Superioară Politică a Armatei, dosar 3393, f. 152-156.

59. 1950 iulie 8, Giurgiu. *Notă întocmită de Comitetul Județean Vlașca al P.M.R. referitoare la ciocnirile dintre sătenii unor comune din județul Vlașca și cei însărcinați cu strângerea cotelor de colectare.*

În urma ședinței din ziua de 5 iulie a.c. ținută cu Comitetul Provizoriu și conducerea organizației de bază în comuna Ciuperceni, plasa Siliștea. Pe ziua de 6 iulie la orele 6 dimineața un grup de cetățeni s-au dus la președintele Comitetului Provizoriu ca să le spună unde este directorul școlii și cine a dat dispoziții să-l aresteze (directorul școlii care este chiabur, Marin Ionescu, a făcut investigații, antrenând pe cetățeni să nu treiere și să nu dea nici un fel de cotă la colectare).

Aflând că tovarășul Palade Ion, care ținuse ședință și luase unele măsuri ca toți cei din Comitetul Provizoriu și organizația de bază să treiere și să-și ducă cota.

Acest tovarăș trecând cu bicicleta prin fața Comitetului Provizoriu, unde erau strănși, mergând spre Siliștea, unii din acel grup a spus: „Uite mă, ăsta a dat dispoziții să-l aresteze pe Marin Ionescu și a spus să dăm grâul la colectare“ și astfel un grup de 6-7 țărani s-au luat cu o căruță după el, prinzându-l și tăbărând cu furci și ciomege asupra lui, aruncându-l în căruță și mergând cu el spre Comitetul Provizoriu, reținându-l acolo după data de 6 iulie până în ziua de 7 iulie a.c. dimineața.

În tot acest timp veneau grupuri de cetățeni (câte 10), întrebându-l și lovindu-l, spunând: „Tu ești acela care vrei să ne ei grâu“.

Între timp pe la orele 12 s-a deplasat în acea comună, locotenentul major Toader, comandantul Securității Vlașca, împreună cu încă doi tovarăși locotenenți, care apropiindu-se de Comitetul Provizoriu unde erau strânși cca. 400 cetățeni și întrebându-i despre ce este vorba, îndemnându-i să-și vadă de treaba lor, iar cetățenii i-au înjurat și reținut în Comitetul Provizoriu, spunându-le că dacă nu-l aduce pe Marin Ionscu, îi omoară.

La orele 6 dimineața pe data de 7 iulie au sosit 4 mașini cu o companie de securitate și trecând prin fața Comitetului Provizoriu, aceste mașini au fost atacate cu foc de armă, dintr-o curte de lângă Comitetul Provizoriu.

În această situație s-a deschis foc asupra lor, împușcând trei inși mortal.

În acest timp veneau grupuri a 10-20 cetățeni, din următoarele comune: Cosmești, Siliștea, Scurtu, Selaru, Negreni și Baci (care) unde vizitau pe cei arestați, iar la venirea lor în comună erau primiți cu urale spunând că le-a venit ajutoare de luptă.

Pe ziua de 7 iulie a.c. în comuna Siliștea s-a strâns pe la orele 8 dimineața cca. 40-50 cetățeni în fața Comitetului Provizoriu care spuneau că nu vor să treiere după cum spune Comitetul Provizoriu, pentru că rămâne fără grâu, însă tovarășii de la plasa P.M.R. și cei de la Comitetul Provizoriu i-au îndemnat să ducă să treiere și să nu se mai ia după zvonurile mincinoase ale chiaburilor, că rămân fără grâu.

În acest timp a venit Vișa C. Petre împreună cu încă un cetățean din comuna Ciupereni la Judecătoria având proces, iar în acest timp a venit un grup de femei în frunte cu Frusina, Maria Carașol și Veta M. Răducu care au început să agite acel grup de cca. 200 cetățeni, spunând: ce stați mă aicea degeaba și nu mergeți să scăpați pe cei doi arestați din comuna Ciupereni. Atunci toți acei cetățeni i-au luat pe cei doi de la judecătoria și de acolo s-au îndreptat spre Comitetul Provizoriu făcând agitație astfel: jos comuniștilor, fiindcă ne-ați luat tot grâu, nu ne-ați dat stambă și am ajuns muritori de foame și dezbrăcați. În fruntea acestui grup se aflau mai multe femei și copii care au început să strige: hai să mergem la biserică să tragem clopotul să vină tot satul să putem omori pe comuniști.

În acel timp tov. Vârban Dumitru, responsabil cu Educația și Propaganda din Biroul județean al F.P. care se găsea acolo, zinzind s-a dus repede și a tăiat sfoara de la clopot și la un moment dat toată acea mulțime de oameni au venit la sediul Plășii P.M.R. începând să arunce cărămizi, pietre și bucăți de lemn în geamuri, apoi intrând înăuntru cu forța, luând la bătaie pe tov. Vârban Dumitru, care tăia sfoara de la clopot și pe cei 11 tovarăși din activul plășii în frunte cu secretarul. Din aceștia în urma bătăii 4 se află internați în spital.

După aceasta s-au dus la centrala telefonică a plășii distrugând un telefon și spunându-i dirigintelui ca să nu dea cumva legătura telefonică comuniștilor că-l omoară. În continuare, au mers la cooperativă spunând: să spargem cooperative și să luăm totul că e a noastră.

Pe la orele 10 a venit o mașină cu 24 milițieni care a oprit la o distanță de cca 50 m. față de cei 6-700 cetățeni strânși spunându-le: măi fraților ce vreți, mai

duceți-vă acasă, nu vă luați după zvonurile chiaburilor. Așa au fost sfătuiți cca o oră. Ei căutau să se apropie în acest timp să înconjoare milițienii, cu uneltele ce le aveau asupra lor ca: topoare, ciomege etc., un grup de 50-60 femei conduse de Frusina (fugită din Basarabia) s-a dus la biserică unde a tras clopotul din nou, chemând și pe alți cetățeni la această acțiune.

În acest timp venea și din comuna Purani un convoi de cca 200 cetățeni, în ajutorul comunei Siliștea. La un moment dat cetățenii s-au apropiat la 10 m de milițieni ca să-i atace, spunând că mai bine vor să moară decât să trăiască în regimul ăsta și continuând să se apropie, manifestând. Milițienii au început să tragă pe deasupra pentru a-i intimida și până nu au tras în plin în aceea din frunte care agitau, împușcând mortal cca. 2 cetățeni și 7 răniți.

Cetățenii văzând că nu glumesc, iar cei din față sunt împușcați s-au retras.

De asemeni și cei din comuna Purani.

Astfel au mai venit întărituri cu câteva mașini, cu trupe de securitate și s-a putut liniști situația din comuna Siliștea.

Tot în aceeași zi, în cătunul Șopârlești, Preajba, Bleșești, au dat drumul cetățenii la vite în lanurile Gospodăriilor Agricole de Stat și au tăiat orzul pe o suprafață de 5 pogoane.

De asemenea au bătut tractoriștii și au demontat piesele tractoarelor ca să nu mai poată strânge recolte, cu scopul de a o fura ei.

Pe la orele 19, s-au deplasat trei mașini cu o companie de securitate, fiind condusă de tov. colonel Câmpeanu, unde prin cercetări au descoperit cine e vinovatul, luând măsuri.

Nu se cunoaște până în prezent dacă membri de partid au luat parte la această acțiune.

Astfel de situații s-a observat și în comunele Baci, Negreni, Purani și Scurtu, însă datorită intervenției batalionului de securitate care a mers demonstrativ în câteva comune, ridicând câte un chiabur din principalii instigatori nu au mai continuat astfel de acțiuni. Astfel de acțiuni agitate s-au mai observat și în comuna Cămineasca, plasa Ghimpați, unde pe ziua de 6 iulie a.c. s-au strâns circa 400-500 cetățeni în fața Comitetului Provizoriu, manifestând că ei nu dau cota cu cât au fost impuși și nici treieratul nu vor începe dacă nu se stabilește să dea 2 dal. la pogon. Printre acestea se afla și fiul chiaburului Dumitru T. Otetoc, care spunea către tov. secretar al Comitetului Provizoriu de plasă și un tov. activist de la plasă“ de ce ați venit aici, să ne luați grâul? – să poftiți pe arie să luați că băgăm furcile în voi“.

Aceasta s-a întâmplat de la orele 20 până la 3 noaptea.

Cazuri asemănătoare au mai fost și în comunele Bila, Bălăria și Iepurești.

În comuna Bila au spart geamurile Comitetului Provizoriu și au vrut să-i lovească pe tov. Preda Niculae de la Frontul Plugarilor Plasă și pe Riza Victoria de la U.F.D.R.

Au fost luate măsuri pentru principalii instigatori și se duce muncă de lămurire temeinică pentru a preveni aceste situații.

Secretarul Comitetului Județean,
Florea Pavel

Şeful grupului documentare de partid,

Dănică Petre

Notă:

Marin Ionescu avea în 1950, doi cai, o vacă, patru oi, doi porci și 25,24 ha teren (A.N. Giurgiu, Sfatul Popular Giurgiu, Biroul special, ds. 49/1950 – 1952, f. 275, poziția 35).

Direcția Județeană Giurgiu a Arhivelor Naționale, fond P.C.R. – Regiunea București, dosar 8609/1950, f. 37-39.

60. 1950 iulie 8. *Proces-verbal încheiat de reprezentanți ai organelor de securitate privind unele slăbiciuni constatate în activitatea de pregătire a campaniei de colectări.*

Noi, colonel Patriciu Mihai asistat fiind de lt. col. Cuteanu Gheorghe, am trecut la analizarea unor slăbiciuni în munca noastră în general și în special în activitatea noastră în legătură cu pregătirea campaniei de colectări. Totodată am trecut la prelucrarea sarcinilor imediate ce stau în fața unităților noastre, sarcini trasate de către Direcțiunea noastră Generală prin tov. ministru Pintilie Gheorghe, la conferința ținută la București în ziua de 7 iulie 1950.

Au fost de față: tov. Maior Kovacs Mihai, șeful Serviciului Turda, tov. Maior Gligor Viorel, șeful Serviciului Bistrița, tov. cpt. Mihaly Alexandru șeful Serviciului Mureș, tov. lt. Stern loctiitorul șefului de Serviciu Someș, tov. lt. maj. Breiner Gheorghe, șeful Secției I, tov. lt. maj. Dascăl Eugen șeful Secției II, tov. lt. maj. Stănescu Aurel, șeful Secției V, tov. lt. Mureșan Alexandru, șeful Bir. de Securitate Huedin, tov. lt. maj. Bogacenco Vitalie, șeful Bir. de Securitate Mociu, tov. lt. Crișan Iuliu, șeful Bir. de Securitate Hida.

Sarcina centrală a partidului nostru, a guvernului nostru, deci și a Securității Poporului în momentul de față este asigurarea desfășurării în bune condițiuni a campaniei de colectări.

Comitetul Central al Partidului nostru, prin hotărârea adusă în legătură cu pregătirea campaniei de colectări ne-a atras atenția la timp și ne-a trasat sarcinile ce stau în fața noastră în legătură cu campania aceasta și în afară de aceasta prin organul de partid „Scânteia“ ne arată zilnic ce avem de făcut.

De reușita campaniei de colectări depinde în mare măsură reușita planurilor noastre în celelalte domenii și chiar de aceea dușmanii de clasă, agenți ai imperialismului, caută cu o furie turbată să stânjenească buna desfășurare a acestei campanii. Deja sunt cazuri când din cauză că organele noastre nu au luat măsurile necesare și la timp, chiaburii și chiar țărani muncitori instigați de aceștia, au trecut la atac direct contra organelor partidului, a securității.

Că în regionala noastră nu s-au întâmplat încă astfel de cazuri, nu se datorește faptului că noi am luat toate măsurile preventive trasate la mai multe ședințe anterioare și, în special, trasate de Comitetul Central al partidului nostru, ci se datorește faptului că la noi suntem încă numai la începutul acestei campanii.

Cu toate că s-au trasat sarcini concrete, pentru luarea măsurilor ca: verificarea oamenilor care vor constitui paza ariilor, verificarea proprietarilor de batoze, controlarea batozelor ca acestea să fie reparate în bune condițiuni până la începerea treierîșului, luarea de măsuri pentru prevenirea incendiilor la arii etc., până în prezent nu s-a raportat nimic de felul cum s-a dus la îndeplinire această sarcină. Sunt deja cazuri, unde din cauză că organele noastre nu au luat măsurile necesare, au fost aprinse ariile, batoze și s-au dat foc chiar la cereale încă nesecerate. Nu trebuie să căutăm dușmanul numai între chiaburi, căci pe aceștia în majoritate îi cunoaștem și îi putem găsi cu ușurință, ci trebuie să căutăm dușmanul chiar și între organele executive, care prin măsurile luate neconform directivelor partidului și guvernului, pot să provoace nemulțumiri în sânul țărănimii muncitoare, prin care să provoace pe aceștia la acțiuni contra regimului. De exemplu: s-a întâmplat că organele în drept, adică unii dușmani infiltrați între aceștia, au impus pentru predarea cotelor de cereale, țărani săraci, care nici nu cultivă cereale etc.

Pentru reușita acțiunilor noastre în legătură cu desfășurarea campaniei de colectare, să fie asigurată, este nevoie ca în special în această perioadă, să avem o colaborare zilnică cu partidul, neconspirând nimic în fața organelor de partid în ce privește această campanie. Totodată trebuie să colaborăm în mod permanent cu Comitetul Provizoriu, Comisia de Colectări, pentru că astfel împreună vom putea asigura buna desfășurare a acestei campanii.

Trebuie să intensificăm colaborarea noastră cu Miliția, care de asemenea are instrucțiuni precise în acest sens. Dar noi având experiență mai mare să-i sprijinim și să-i mobilizăm pentru îndeplinirea sarcinilor comune. Trebuie să lichidăm cu neîncrederea care există în unele locuri față de Miliție. Să nu privim Miliția prin prizma unor elemente necinstite care mai există în Miliție. Să lichidăm cu tendințele de suprapunere față de Miliție, să creăm o atmosferă de colaborare tovarășească, în urma căreia vor primi un ajutor foarte mare din partea Miliției, deoarece organele acesteia sunt răspândite din partea Miliției, deoarece organele acesteia sunt răspândite și mai numeroase decât organele noastre. Acest lucru nu înseamnă însă, să nu urmărim elementele necinstite infiltrate în Miliție, dar aceasta cu mult tact și prudență. Să nu se mai întâmple ca faptele sesizate de către Miliție să nu se raporteze imediat și de către organele noastre și, în special, în legătură cu colectările. Sigur că cele raportate trebuiesc în prealabil verificate.

Trebuie să luăm măsurile cele mai hotărâte contra acelorora care caută să împiedice desfășurarea în bune condițiuni a campaniei de colectări. Trebuie să fim atenți, să nu lovim în oameni săraci, nelămuriți, care sunt instigați de către dușmanul principal, chiaburul. Să căutăm pe adevăratul dușman și să lovim fără cruțare în acesta.

Ni s-au mai arătat o serie de lipsuri din partea tovarășilor directori de la Direcția Generală. Lipsuri care provin nu din lipsă de pregătire a noastră, ci din superficialitate care mai există în munca noastră.

Sunt unii tovarăși care mergând la diferite conferințe la Direcțiunea Generală, vin înapoi încrezuți și câteodată se și îngâmfează, că au ieșit printre primii pe țară. Trebuie să lichidăm cu această manifestare nesănătoasă, care duce la adormirea vigilenței noastre și la necăutarea lipsurilor care există în munca noastră, în urma cărora urmează delăsarea.

Ni s-au arătat lipsurile în legătură cu propunerile pentru U.M.S., au propus tehnicieni, profesori, studenți, care au mai avut 1 lună până la examene, iar în unele locuri au fost ridicăți toți chiaburii din comună, în loc ca din fiecare comună, să fi fost ridicat chiaburul cel mai agresiv, tânăr, sănătos, cu putere de muncă. Trebuie să analizăm propunerile noastre prin prisma politică, ca să nu îngreunăm prin măsurile noastre îndeplinirea Planului de Stat, să căutăm ca prin aceste măsuri să micșorăm numărul dușmanilor și să-l mărim.

S-a mai observat că nu se dă suficientă importanță educării personalului de pază și nu se efectuează un control permanent asupra muncii acestora. Sunt cazuri când organul de pază a fost un mijlocitor între arestat și familia acestuia, sau chiar între complicii nearestați încă. Trebuie să mărim vigilența noastră și să veghem ca dușmanul de clasă să nu aibă posibilitate să intre în rândurile noastre, și dacă a intrat să-l descoperim, având totodată grijă să nu ne transformăm în organe de urmărire în interiorul instituției.

În celelalte munci operatoare, de asemeni se observă lipsuri destul de serioase, organele de filaj sunt de cele mai multe ori descoperite, investigațiile nu se adâncesc, perchezițiile se fac superficial, din care cauză materialul compromițător care ar ajuta la ușurarea anchetei, nu este descoperit la timp. Sunt o serie de elemente urmărite pe țară, dintre care foarte puțini sunt identificați de organele noastre, pentru faptul că nu se dă importanță cuvenită acestei munci. Nu este o preocupare permanentă a noastră de puterea bandelor de fugari, care sunt dușmanii cei mai înverșunați ai regimului nostru. Trebuie să lichidăm urgent cu acești bandiți și în general să lichidăm cât de repede lipsurile pe care le avem în munca noastră operativă.

Trebuie să întărim conspirativitatea, să se sisteze pentru totdeauna perindarea dintr-un birou în altul, nu trebuie să știe nimeni din munca noastră, mai mult decât cade în competența lui. Fiecare șef de unitate, răspunde personal pentru activitatea tovarășilor în subordine.

De asemenea, s-au observat lipsuri în pregătirea tovarășilor, care merg în operații și din această cauză sunt expuși ușor atacului dușmanului și chiar în unele cazuri se întâmplă accidente grave, din cauză că tovarășii nu sunt instruiți de felul cum trebuie mânuit armamentul și s-au împușcat ei înșiși.

În întocmirea dosarelor de anchetă, de asemeni se observă lipsuri care se datoresc superficialității în muncă. În multe cazuri sunt contraziceri neclarificate. Propunerile nu sunt întemeiate pe baze reale, nu sunt sprijinite cu material documentar suficient. Trebuie să lichidăm de urgență aceste lipsuri.

Ce sarcini imediate avem:

1. Urmărirea de ceas cu ceas a desfășurării campaniei de treieris și colectări.

Luarea măsurilor cele mai hotărâte și urgente necesare pentru asigurarea desfășurării în bune condițiuni a acestei campanii (seceris, treieris, desmiriștit, colectări).

Să se țină legătura strânsă cu organele de partid și celelalte organe ale puterii de stat locale.

Să se urmărească cu strictețe îndeplinirea întocmai a sarcinilor trasate de către Comitetul Central al Partidului și guvernului nostru.

Să se identifice și să se ia măsurile cele mai drastice contra acelor care caută să saboteze măsurile luate de partid și guvern, fiind atenți ca să lovim în dușmanul principal.

Să se raporteze zilnic și dacă este cazul în interval și mai scurt, felul cum decurge campania de treieriș și colectări, starea de spirit în legătură cu măsurile luate de guvern în acest sens și în alte domenii.

Trebuie să întărim munca informativă prin crearea unei armate întregi de informatori, care să fie cuprinse de rezidenți bine verificați, instruiți. Acești rezidenți trebuie să fie recrutați pe circumscripții poștale în comune, iar în oraș pe străzi. Trebuie să-i verificăm și să-i instruim pe acești rezidenți în așa fel, ca după un timp să fie posibil încadrarea lor în Securitate.

Până la 1 septembrie 1950, trebuie să organizăm cel puțin 50% din acești rezidenți.

Trebuie să ne fie o preocupare permanentă încadrarea unităților noastre cu elemente capabile, cinstite, devotate.

Trebuie să sprijinim în permanent cadrele noastre pentru a putea cuprinde munca.

În tovarășii noștri trebuie să fie întruchipate toate calitățile bune, ce pot să existe într-un om. Trebuie să fie în așa fel educați, ca să-și iubească patria, partidul, Instituția, familia și cartea.

Este necesar ca vigilența noastră să fie în permanență trează. După cum am văzut noi, nu numai în Ungaria, Bulgaria etc. au fost și sunt spioni și trădători, ci există și la noi, numai că noi din lipsă de vigilență, i-am descoperit mai târziu. Trebuie să lucrăm din ce în ce cu mai multă conștiinciozitate, să eliminăm cât mai curând lipsurile care le avem, pentru a putea duce la îndeplinire sarcinile mari, cu care ne-a încredințat partidul nostru.

2. Tov. lt. col. Cuteanu, atrage atenția ca forțele noastre să fie împărțite planificat, după importanța regiunii.

3. Să vedem ca cerealele colectate să ajungă la destinație.

4. Să se urmărească ca imediat după seceriș, recolta să fie transportată la arii, unde este asigurată prin pază.

Tov. lt. maj. Bogacenco Vitalie, arată că în raza lui nu este încă asigurată peste tot siguranța ariilor prin pompe de apă și minimaxuri. Propune să se ia măsuri prin Comitetul Provizoriu Județean.

În urma lămuririi problemelor în legătură cu cele de mai sus, ședința s-a ridicat.

Drept pentru care am adresat prezentul proces-verbal.

Colonel de securitate:

Patriciu Mihai

Lt. col. de securitate,

Cuteanu Gheorghe

A.S.R.I., fond documentar, dosar 4638, f. 110-115.

61. 1950 iulie 11. *Extras din Sentința nr. 699 a Tribunalului Militar București pronunțată în procesul celor implicați în organizația „Graiul Sângelui”.*

Tribunalul Militar București

Secția a II-a

Dosar nr. 972/1950

Prezidiul Republicii Populare Române.

Astăzi 6 iulie 1950,

Tribunalul Militar București, Secția a II-a, compus conform art. 9-14 C.J.M. din: președinte: maior magistrat Fănică Gheorghe; Membri: Nichifor Constantin; maior Anghelii Grigore; căpitan magistrat Florea Marin; căpitan Luca Gheorghe Ion; procuror militar: căpitan magistrat Sorescu Iulian; grefieri de ședință: Anastasiu Grigore.

S-au întrunit în ședință publică, cu respectarea dispozițiilor prevăzute de art. 19-22 C.J.M. și având toți prestat jurământul conform legii, în scopul de a judeca pe:

1. **Vulcănescu Ion**, de 34 de ani, născut în Buzău, fiul lui Dumitru și Tatiana, profesor, domiciliat în București, str. Doamna Oltea, Aleea C nr. 11, condamnat a mai fost la 1 an de închisoare pentru tipărituri interzise.[...]

1. **Vulcănescu Ion**, în primăvara anului 1945, împreună cu Balaban Nicolae și Constantinescu Victor, pune bazele unei organizațiuni subversive, politice, cu nume conspirativ de „Graiul Sângelui” și alcătuiesc un program, ce urma să se ramifice în nuclee, la centrele ce le considerau mai importante și care să fie dotate cu armament și munițiuni necesare.

Întocmește un manifest semnat cu inițialele „G.S.”, ce cuprindea idei la modul de acționare și scopurile urmărite de organizație, iar în toamna anului 1945, prin Constantinescu Victor, recrutează în organizație pe Șendrea Vasile și Coifan Virgil, care la rândul-i aduce pe Iorgulescu Dumitru. În primăvara anului 1946, numărul membrilor crescând cu Ciupercă Nicolae și Râmniceanu, recrutați prin Șendrea Vasile, Vulcănescu Ion are până în mai 1946, 4-5 ședințe în casa lui, cu membrii organizației, unde Ciupercă depune jurământul față de aceasta și le sunt prezentați comandanții unităților de șoc: locotenent rez.av. Coifan, sublocotenent rez. farmacist Iorgulescu Dumitru, locotenent-colonel Constantinescu V. și general activ Râmniceanu. Ciupercă fiind pus atunci la curent cu plecarea lui Rădescu din țară, înlesnită de Vulcănescu. În mai [noiembrie - n.ed.] 1946, Vulcănescu fiind implicat în complotul Aldea, este condamnat la 1 (un) an închisoare, iar Coifan și Constantinescu la câte 6 (șase) luni pentru aceleași motive. Coifan Virgil urmând să se elibereze, e trimis Vulcănescu la Ciupercă acasă, pentru a-i duce vești despre el, ceea ce Coifan a și executat. În anul 1947, Vulcănescu ieșind din închisoare, reia legătura cu membrii organizației, cum și cu generalul Ciupercă, Coifan, Constantinescu Victor și Iorgulescu Dumitru, pentru reorganizarea și lărgirea activității subversive, iar în vara aceluși an, Vulcănescu pleacă la Turnu-Severin, constituind un grup subversiv cu Jilavu Petre, Bedreag Ștefan și Ene Nicolae. Le dă sarcini acestora să coopteze cât mai mulți membri în organizația lui și în primăvara

anului 1948, recrutează pe Ion Sabin, ce avea în plus sarcina să constituie un grup subversiv la Cluj.[...]

În consecință,
Tribunalul,
În numele legii

Hotărâște:

Cu unanimitate de voturi, făcând aplicațiunea art. 209 partea III-a C.P. combinat cu art. unic legea 212/1948, art. 304 și 463 C.J.M., condamnă pe:

I. Vulcănescu Ion la 25 (douăzecișicinci) ani muncă silnică și 10 (zece) ani degradare civică, confiscarea averii și 5000 (cincimii) lei chelutieli de judecată, cu socotirea prevenției de la data de 30 aprilie 1949. [...]

◆
Arhivele Militare Române, fond Tribunalul Militar București, Secția a II-a, dosar sentențier pe anul 1950; publ. de Florica Dobre și Alesandru Duțu, op. cit., p. 170-180.

62. 1950 iulie 21. Sintează informativă semnalând manifestările cu „caracter agresiv” împotriva acțiunilor de colectare.

I. MANIFESTĂRI DE MASĂ CU CARACTER AGRESIV

Județul Gorj

În ziua de 19 iulie a.c., mai mulți țărani săraci, mijlocași și chiaburi din comuna Sărdănești, satul Piscuri, au refuzat să predea cota la colectare.

Trecându-se la verificarea cauzelor ce au determinat pe aceștia să refuze a preda cotele, s-a stabilit că au fost instigați de către numiții Constantin V. Carcea, Ioan I. Constantinescu și Dumitru Vlădoianu, care au fost reținuți de către organele noastre pentru cercetări.

După ridicarea acestora, starea de spirit a țăranilor, s-a liniștit.

În cursul nopții de 19/20 iulie a.c. mai mulți țărani săraci și mijlocași în stare de ebrietate instigați fiind de către chiaburii Bratu V. Grigore, Constantin Constantinescu și Gheorghe Piscoveanu s-au dus la domiciliul agentului agricol pe care l-au bătut grav, în urma căruia acesta a încetat din viață.

În ziua de 20 iulie la orele 12, o bandă organizată de către numiții Constantin Constantinescu chiabur cu 20 pogoane, fost P.N.T.-ist, Grigore Bratu, Ștefan Bratu, Ștefan Cinca, Gheorghe Scerdeanu, Părvu Ioan, Grigore Predescu și Ioan Popescu s-au adunat în casa numitului Dumitru D. Ioan unde au consumat o cantitate de țuică, îmbătându-se, apoi au trecut la mobilizarea întregului sat pentru a porni la agresiuni contra organelor puterii de stat care i-au impus să dea cote la colectare.

Pe țăranii care refuzau să se alătore lor, aceștia îi băteau și îi schingiuiuau.

Doi din instigatori au trecut într-un sat vecin pentru a agita și pe aceștia.

După ora 12, aceștia s-au deplasat la aria de treer unde au bătut pe delegații ariei de treer.

Pentru restabilirea ordinii în această comună, s-au deplasat la fața locului organele Serviciului de Securitate Gorj și organe ale Miliției, formând total o echipă de 10 oameni.

Intrând în sat, aceștia au fost întâmpinați de aproximativ 250 de oameni printre care femei și copii, toți înarmați cu securi, topoare etc., care fără a scoate vreo vorbă au sărit asupra lor, începând să-i lovească, reușind în acest timp să dezarmeze 3 tovi din Org. de Securitate.

Față de această situație, organele noastre au tras focuri de armă pentru intimidarea agresorilor, însă nu au obținut rezultate, aceștia continuând să lovească.

Agresorii, cu cele 3 pistoale luate, au tras în tovarășii noștri, rănind 5 din ei.

În învălmășeală, tov. cpt. Nabadan Gheorghe șeful Serviciului de Securitate Gorj, a fost lovit cu un par în cap de către agresorul Ioan Boboioc, fracturându-i baza craniului.

Astfel au mai fost răniți tov. lt. Goga Vasile, slt. Brăiloiu Constantin, plutonierul Cojocaru și alți doi.

Cu mare greutate tovarășii noștri au reușit să scape cu mașina din încercuire. Cei răniți au fost transportați la spitalul din Gorj, unde tov. cpt. Nabadan a încetat din viață în urma loviturilor primite.

În momentul de față, în satul Piscuri nu mai există nici un bărbat, deoarece aceștia fiind agresori, au fugit în pădurile de care este înconjurat acest sat.

Organele noastre fac cercetări pentru identificarea și prinderea agresorilor.

De menționat este că în pădurea ce înconjoară satul, rebelii găesc un loc foarte prielnic pentru ascunzișuri, unde greu pot fi găsiți.

Dintre cei în cauză, a fost prins numai numitul Popescu Ioan care a luat parte la organizarea acestei agresiuni, restul fiind dispăruți.

III. MANIFESTĂRI CARE AU CUPRINS GRUPURI DE OAMENI CARE ÎȘI MANIFESTĂ NEMULȚUMIREA FAȚĂ DE COLECTĂRI

Județul Olt

Majoritatea țăranilor săraci și mijlocași din comuna Cristoara, sunt foarte nemulțumiți din cauză că în urma predării cotelor nu mai le rămâne grâu nici măcar de sămânță pentru anul viitor.

Printre aceștia se află numiții Ioan I. Cristea, Dumitru Gheorghe și Olteanu Gheorghe, cărora nu le-a ajuns grâul nici cel puțin pentru completarea cotelor la care au fost impuși.

Județul Totova

În aceiași situație se găesc și țăranii din comuna Carja unde un număr de 23 de țărani care au treierat în cursul zilei de ieri (20 iulie) au plecat în urma predării cotelor la colectare, fără nici un pic de grâu.

De asemeni sunt nemulțumiți de cotele la care au fost impuși, membrii Gospodăriei Agricole Colective din comuna Carlomănești.

În urma manifestărilor de nemulțumire a acestora, a fost sesizat Comitetul Provizoriu Județean care urmează a lua măsuri.

Județul Ciuc

Numitul Boeru Tudor din comuna Bicaz-Chei, care a fost impus să predea la colectare 228 kg boabe de porumb, 1440 kg cartofi și 1364 kg fân, și-a manifestat nemulțumirea deoarece nu are de unde să predea aceste cote, deoarece terenul acestei comune fiind foarte slab, recolta a fost redusă.

Același lucru se petrece și cu numitul Moldovan Simion din comuna Bicaz Ardelean, care a fost impus să predea la colectare 385 kg cartofi, 897 kg fân și 88 kg boabe de porumb. Acesta are 9 copii, iar din recolta obținută nu-i este suficient nici pentru predarea cotei.

De această situație a fost sesizată comisia de stat pentru colectări din Ciuc, care urmează a lua măsuri.

Țăranii săraci și mijlocași din mai multe comune din plasele Ciuc și Gheorgheni, s-au manifestat nemulțumiți față de felul cum organele locale au aplicat impunerile de colectare, deoarece aceștia au favorizat pe chiaburi, iar țăranilor săraci le-a fixat cote încât aceștia în majoritatea au rămas fără cereale.

Astfel în comuna Lăzărești, chiaburul Szanta Coloman a fost impus să predea la colectare 307 kg și 2.500 kg cartofi, deși avea posibilități mult mai mari, iar numita Balin Ștefan, văduvă cu 5 copii, posedând 4 ha de teren, a fost impusă să predea 307 kg secară, 178 kg orz, 24 kg ovăz, 2.400 kg cartofi, 500 kg fân și 66 kg borceag, în urma cărui fapt aceasta din urmă rămâne fără posibilități de a se mai întreține pe ea și copiii ei.

Organele locale până în prezent nu au luat nici o măsură.

Același lucru s-a întâmplat și în comuna Păuleni unde chiaburul Regher Petru care posedă 3,16 ha teren productiv, a fost impus să predea la colectare 100 kg cartofi în timp ce văduva Tamaș care nu posedă decât 2,806 ha teren dintre care nu este arabil decât 1,16 ha, a fost impusă să predea 400 kg cartofi.

De către organele noastre a sesizat Comisia de Stat pentru colectări din Ciuc, căreia i s-a arătat lipsurile ce le au organele în aceste comune.

VI. ACȚIUNI IZOLATE INDIVIDUALE PRIN INCENDIERI, ACTE DE SABOTAJ, INSTIGĂRI, LANSĂRI DE MANIFESTE ETC.

Județul Ilfov

Președintele Comitetului Provizoriu din comuna Mogoșoaia, numitul Parascivescu Gheorghe, împreună cu agentul agricol Tănase Buzatu au creat nemulțumiri în rândurile țăranilor, prin faptul că în timpul nopții au treierat recolta după 3 ha, împărțind grâul între ei.

Cazul a fost semnalat Organizației P.M.R. pentru a lua măsuri.

La aria de treier din comuna Podul Pitarului, a fost descoperit chiaburul Petre Niță proprietarul batozei, împreună cu numitul Gogu Costache (țăran sărac) responsabilul ariei, în timp ce înregistra cantități de grâu mai mici decât cele reale, rezultate din treieris.

Cazul este în cercetarea organelor de Miliție.

Județul Someș

În comuna Laszlo numiții Alexandru Ioan, țăran sărac și numitul Rebau Gheorghe, au agitat băgătorii furcași să silească pe președintele Comitetului

Provizoriu din comuna Cristești pentru a le da lor grâul rămas la arie ca uium, contrar dispozițiilor Comitetului Provizoriu, ca acest grâu – fiind de calitate superioară – să rămână pentru sămânță.

În urma instigării făcute de susnumiții, aceștia au sărit cu furcile asupra președintelui Comitetului Provizoriu, amenințându-l cu moartea în cazul când nu le cedează grâul. Întrucât acesta a refuzat, furcașii au luat cu forța cantitatea de 1.080 kg grâu pe care l-au transportat la ei acasă.

Instigatorii urmează a fi reținuți de către organele noastre.

Județul Constanța

În comuna Misleanu numitul Apostol Constantin fiu de chiabur, s-a manifestat ostil față de regim, încercând totodată să-l lovească pe agentul agricol al comunei, pentru faptul că tatăl său posedând 28 ha teren arabil, i s-a oprit la colectare aproape toate cerealele produse.

Cazul a fost adus la cunoștința organelor Miliției.

În rândurile țărănimii sărace și mijlocașe din plasa Ostrov, s-a creat o stare de spirit agitată prin faptul că deși li s-a promis că li se va lăsa câte 80-100 kg cereale de fiecare persoană, totuși organele competente nu au procedat conform celor stabilite.

Astfel, țăranul sărac Tănase Nicolae cu 6 ha teren arabil având 5 copii, la 1 ha însămânțat cu secară a scos 449 kg din care i s-a reținut sămânța și uiumul, rămânând cu 220 kg.

Neagu N. Neagu cu 2 ha pământ având 4 copii, din producția de 650 kg secară recoltată de pe 1,5 ha după predarea cotei i-a mai rămas pentru familie cantitatea de 266 kg.

Starea de spirit arătată mai sus se datorește atitudinii pe care președintele Comitetului Provizoriu al Comunei Ostrov care o are față de țărănimea săracă și mijlocașă, deoarece atunci când i-a spus că li s-a luat prea mult la colectări și nu mai au ce mânca, acesta le-a spus „să mănânce iarbă și pământ“.

De asemeni atunci când o serie de țărani săraci au solicitat bonurile de măciniș, susnumitul a refuzat să le elibereze dându-i afară.

Cazul a fost adus la cunoștință Județenei P.M.R.-Cta. și Comitetului Provizoriu Județean.

Județul Sibiu

Numitul Munteanu Gh. din Comuna Subcetate satul Bucium când i s-a adus la cunoștință de cota ce trebuie să o dea la colectare s-a exprimat printre altele că el nu vrea să moară până când nu se va schimba acest regim, pentru că are satisfacția să moară neapărat doi oameni.

Organele noastre îl supraveghează pe susnumitul, strângând totodată material necesar cercetării lui.

De asemeni Inănescu Pavel din Comuna Sânpetru plasa Hațeg în urma primirii obligațiilor de predarea cotei la colectare s-a manifestat ostil strângând pe stradă printre altele că asta nu este democrație. Întrucât susnumitul este membru de partid organele noastre a semnalat cazul organizației P.M.R. din localitate.

Țăranul mijlocaș Petric Cosma din Comuna Lapugiul Superior se manifestă cu orice ocazie contra regimului, făcând instigări printre țărani, cărora le arată „că ce

bine era în trecut, că nu le lua nimeni cotă la colectare. De asemenea acesta îndeamnă pe țărani să nu ducă grâul la arii și să nu dea cotă la colctare.

Susnumitul este cercetat de către organele noastre

Județul Olt

Țăranii din Comuna Cristioara sunt nemulțumiți datorită faptului că numitul Cărmizescu Gh. împuternicit cu colectările îi înșeală cu diferite cantități de cereale.

Susnumitul instigă țăranii să nu predea cotele de grâu la colectare. Astfel că numiții Nicolae Vătafu și Dumitru Vătafu din această comună în urma sfatului primit de la susnumitul colector, nu au predat nici o cotă la colectare.

DIVERSE

Județul Dâmbovița

În Comuna Lazuri, plasa Matei Voievod nu se poate trece în bune condițiuni, deoarece batoza și locomobila repartizată aici nu funcționează în bune condițiuni, deoarece din cauza turației prea mici pe care o are amestecă grâul cu paiele.

Cazul a fost semnalat Comitetului Provizoriu Județean.

Județul Buzău

Pe aria Comuna Cândești se află depozitat cca 25000 kg grâu neputând fi transportat din lipsa mijloacelor de locomoție fiind astfel expus stricăciuni.

Județul Suceava

În raza acestui județ s-a început seceratul grâului, orzului, ovăzului și secarei, însă nu se poate face treieriușul din cauza lipsei de combustibil, ca: benzină, motorină, petrol și ulei.

Județul Bihor

Numitul Barău Nicolae din Comuna Ciomegiu care posedă 4 ha pământ nu a predat la colectare decât pentru un ha. A fost sesizat Comitetul Provizoriu al plasei Salonta pentru a lua măsuri.

A.S.R.I., fond documentar, dosar 9449, f. 3-9.

63. 1950 iulie 31. *Cuvântarea generalului maior Leontin Sălăjan, șeful Marelui Stat Major în ședința activului de partid referitoare la concluziile acțiunii de verificare a membrilor de partid. (fragmente)*

Tovarăși,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, cât și din partea Conducerii Ministerului Forțelor Armate, vă aduc un cald salut (aplauze prelungite).

Verificarea membrilor de partid, efectuată în perioada din noiembrie 1948 până acum, în mai 1950, a constituit, așa cum arată Rezoluția Plenarei Comitetului

Central, unul din cele mai importante și deosebite evenimente în viața partidului nostru.

Ca să ne putem da seama mai bine de întreaga importanță pe care au avut-o verificările, trebuie să știm să ne reamintim de condițiunile politice interne și internaționale în care s-au desfășurat aceste verificări.

Acțiunea de verificare a activului de partid s-a desfășurat într-o perioadă când lupta dintre cele două lagăre, lagărul păcii, al democrației și al socialismului pe de-o parte, iar pe de altă parte lagărul imperialist, lagărul dușmanilor democrației și a păcii, când această luptă s-a ascuțit din ce în ce mai mult.

E cunoscut, tovarăși, de toți dintre dumneavoastră că astăzi ca și ieri în tabăra imperialistă situația economică se caracterizează prin coacerea unei noi crize economice, se caracterizează prin tot ceea ce fac imperialiștii pentru a-și servi țările coloniale, țările capitaliste în cadrul planului Marshall sau în cadrul planului Schumann, prin încercările disperate pe care le fac imperialiștii de a-și supune economia altor țări precum și libertățile popoarelor.

Pe tărâm politic vedem cum zi de zi trec la fascizarea țărilor lor, la conducerea țărilor lor prin metodele fasciste.

Ultima acțiune mârșavă a imperialiștilor americani în Coreea, dovedește că imperialiștii sunt gata cu orice preț să treacă la sugrumarea libertății popoarelor, că ei au dovedit prin fapte în ultima vreme, prin agresiunea împotriva Chinei și prin atacarea Coreei, că vor cu orice preț să dezlănțuie un al treilea război mondial.

Deci se poate spune, tovarăși, că pericolul de război în urma acestui atac, în urma acestei politici a imperialiștilor s-a mărit foarte mult.

De asemenea, tovarăși, se poate socoti în această tabără a dușmanilor păcii, pe unul dintre cei mai mârșavi agenți ai imperialiștilor, banda titoistă, care provoacă zi de zi împotriva țărilor de democrație populară și în primul rând împotriva Uniunii Sovietice.

Pe de altă parte vedem, tovarăși, un alt aspect, ceea ce se petrece în țara socialismului și în țările de democrație populară. În primul rând în Uniunea Sovietică vedem construcția pașnică a comunismului, întărirea zi de zi a sistemului economic socialist, îmbunătățirea vieții celor ce muncesc din Uniunea Sovietică.

De asemenea, în țările de democrație populară se duce o muncă uriașă pentru îndeplinirea planurilor economice, pentru bunăstarea și fericirea popoarelor; aici vedem colaborarea economică frățescă pe care o au țările de democrație populară, în contrast cu ce se petrece în lagărul imperialist, unde capitaliștii sunt gata să se sugrume și între ei pentru a avea unul sau altul predominanța economică.

În lagărul nostru, tovarăși, țările noastre se dezvoltă cu ajutorul dezinteresat, neprecupețit al Uniunii Sovietice.

Victoriile popoarelor din lumea întreagă în lupta pentru pace, în lupta pentru libertate și independență, sunt în toi și putem vedea cu mare satisfacție rezultatele importante ale acestor victorii care au dus la eliberarea poporului chinez în lupta împotriva imperialiștilor și a slugilor lor din această țară.

De asemenea, vedem, tovarăși, cum luptă poporul coreean, cum își apără independența și unitatea sa națională; el luptă într-un așa mod de i-a speriat pe

imperialiști și a dat încredere popoarelor coloniale, le-a dat îndemn îl plus pentru a vedea că rezultatele luptei popoarelor pentru libertate nu sunt zadarnice.

Spună imperialiștii câte minciuni ar spune, tovarăși, fapt este că poporul coreean vrea să fie liber, vrea să fie unit. Oricâte încercări, oricâte explicații și oricâte tunuri și tancuri ar mai duce americanii în Coreea, voința de a învinge a poporului coreean nu poate fi înfrântă.

Tovarăși,

Pentru noi este clar și trebuie să fie clar pentru toată lumea că fără hotărârea, voința poporului coreean, fără convingerea poporului coreean de a se scutura de jugul imperialiștilor, fără ajutorul deosebit de mare pe care îl au ei în familia popoarelor din lumea întreagă, care îi sprijină astăzi, fără voința lor zi de zi de a învinge, e clar că ei n-ar fi obținut rezultatele pe care le cunoaștem astăzi. Oricâte minciuni s-ar țese în legătură cu Coreea, fapt este – și asta nu poate fi dezmințit – că poporul coreean dorește să fie liber de sub stăpânirea americană și acesta este lucrul cel mai important din tot acest război și aceasta va și duce la victoria deplină a poporului muncitor din Coreea.

Lupta pentru pace se desfășoară în întreaga lume. E o luptă uriașă care capătă un caracter nou, un caracter deosebit. Această luptă pentru pace se duce astăzi împotriva imperialiștilor, care în mod concret din nou au arătat că sunt gata să provoace un al treilea război mondial. Semnăturile care s-au pus pe apelul de pace de la Stockholm, pentru interzicerea armei atomice și declararea de criminali de război a celor care vor folosi primii arma atomică, dovedește că popoarele sunt hotărâte să lupte pentru apărarea păcii.

Nu este greu de înțeles, tovarăși, că această voință a popoarelor, această mișcare uriașă a popoarelor pentru pace, nu poate să fie înfrântă. Oricâte bombe, oricâte mijloace de distrugere ar avea imperialiștii, fără oameni și ei oameni n-au decât mercenari, pentru că oamenii cinstiți sunt pentru pace, sunt gata să lupte să-și dea viața pentru pace – ei nu pot și nu vor putea să înfrângă această voință de pace, de libertate a popoarelor. (Aplauze prelungite).

Tovarăși,

În timpul acestor verificări – și semnificativ pentru aceste verificări – a fost lupta poporului nostru muncitor înlăuntrul țării, de a merge hotărât pe drumul construirii socialismului în țara noastră. Primul plan de un an, primul plan economic, cât și cel de-al doilea pe anul acesta se desfășoară cu succes, iar cel de anul trecut a fost îndeplinit, după cum știți, cu deplin succes. Acum, țara noastră se pregătește cu un plan economic de 5 ani, care va însemna îmbunătățirea vieții economice, sociale, culturale a poporului nostru, cum puțin au visat-o. Volumul de investiții, din cifrele de control care sunt stabilite de guvern, arată un asemenea nivel pe care nu l-a avut burghezia în existența ei în tot ceea ce a investit ea.

Această situație, tovarăși, trecerea cu curaj înainte pentru a construi o țară nouă, având o bază puternică economică, industrială, nu poate să nu aducă pentru poporul nostru bunăstarea și fericirea.

De asemenea, tovarăși, în domeniul agriculturii în țara noastră tot mai mult se merge pe drumul construirii agriculturii pe baze noi, socialiste, prin întărirea

gospodăriilor agricole de stat, a S.M.T.-urilor, iar în ultima vreme – și aceasta în ciuda tuturor prevestirilor dușmanului – prin trecerea la colectivizare, la crearea de gospodării agricole colective. Cu toată propaganda dușmanului, pe care o cunoaștem, că țăranul nostru n-o să vrea colhozul, țăranul nostru muncitor vrea atunci când este lămurit și este convins de treaba aceasta și după felul cum muncește și după rezultatele pe care le-au dat primele gospodării agricole colective, se vede că țăranul nostru muncitor a înțeles să meargă pe drumul colectivizării.

Desigur, toate aceste realizări nu le uităm nici o clipă și aceste realizări de proporții așa de mari n-ar fi fost posibile dacă noi nu avem ajutorul continuu al Uniunii Sovietice, a experienței uriașe a Uniunii Sovietice, a Partidului Comunist (bolșevic) din Uniunea Sovietică.

Tovarăși,

Dar aceste transformări uriașe, istorice din țara noastră nu se desfășoară în mod lent, liniștit și pașnic. E de presupus pentru orice om cu mintea luminată, că a smulge din mâinile unui pumn de exploatare puterea politică și economică, a le smulge raiul din mâna lor, nu este o treabă care să o poți face pe cale pașnică, că aceasta presupune o luptă îndârjită pe viață și pe moarte.

Aici, așa cum ne arăta Lenin pe vremuri, se pune problema care pe care și noi știm, după rezultatele la care a ajuns politica în Uniunea Sovietică, care din aceste două o să învingă, anume forțele clasei muncitoare, forțele oamenilor muncii din țara noastră (aplauze prelungite).

Tovarăși,

Dacă lupta noastră pentru nimicirea claselor exploatare este dusă în alte condițiuni decât a fost dusă în Uniunea Sovietică, nu înseamnă tovarăși că noi nu avem zi de zi ciocniri mai mult sau mai puțin violente cu dușmanii noștri, că lupta pe care o ducem noi și astăzi nu este încă o luptă dusă cu jertfe și această luptă trebuie continuată cu mai multă îndârjire, pentru a simți dușmanul nostru hotărârea poporului muncitor de a învinge, de a-și crea o viață nouă și fericită.

În aceste condițiuni de luptă ascuțită s-a dus acțiunea de verificare. În aceste condițiuni s-a făcut o operațiune deosebit de importantă.

Partidul nostru, Partidul Muncitoresc Român este forța conducătoare în statul nostru. E normal ca de acest partid, de felul cum este el, de felul cum se comportă și ce fel de elemente sunt în acest partid, depind o serie de realizări, depind realizările din țara noastră în toate domeniile.

Și atunci este clar pentru toți că problema curățirii Partidului, problema întăririi partidului prin curățenia sa, prin calitatea sa, joacă un rol deosebit de important pentru dezvoltarea țării noastre pe drumul socialismului. Ca rezultat al acestor verificări noi vedem cât de justă a fost hotărârea Congresului din februarie 1948, când s-a stabilit trecerea la verificarea membrilor partidului nostru.

Tovarăși,

Dacă dușmanul duce lupta împotriva noastră prin fel de fel de mijloace, fel de fel de căi, apoi nici în cadrul acestei acțiuni de verificare n-a lipsit dușmanul, care a încercat prin toate mijloacele fie să compromită Comisiile de verificare, fie prin

altfel de mijloace, introducând neîncrederea în sânul membrilor de partid, arătând că de acum toată lumea o să fie spânzurată, semănând neîncrederea în propriile forțe, lansând zvonuri și așa mai departe. Prin astfel de mijloace ei au încercat să împiedice această acțiune importantă a partidului nostru.

Tovarăși,

Rezultatul îl cunoaștem cu toții. Marea majoritate a membrilor partidului nostru au trecut cu hotărâre verificarea, venind în fața comisiilor, arătându-și situația, trecutul și lipsurile lor și astfel au reușit să-și îmbunătățească munca, să-și limpezească o serie de lucruri care nu le erau clare înainte.

Mai mult, tovarăși. În această acțiune de verificare noi am avut sprijinul deosebit de larg al maselor fără de partid. Peste 200.000 de muncitori pe întreaga țară, așa cum arată Rezoluția, au venit și ne-a ajutat, arătând o serie de elemente care au intrat în Partidul nostru, demascându-le și în felul acesta ei înșiși s-au apropiat și au înțeles ce este partidul nostru, devenind un activ puternic de sprijin al partidului nostru.

De asemenea, Plenara constată că verificarea s-a desfășurat în spiritul principialității partinice și a dus la consolidarea organizațiilor noastre de partid, a dus la întărirea autorității partidului în fața maselor largi muncitoare. Să ne gândim tovarăși și fiecare dintre noi știm câte elemente străine, banditești, n-au fost până mai ieri în partidul nostru și câte elemente cinstite mai stau pe din afara partidului și care se întrebau: „Oare omul ăsta care vorbește despre țeluri așa de înalte, cum de rabdă în sânul lor asemenea stărpituri care au putut pătrunde în partid?“ Era o întrebare legitimă a oamenilor cinstiți din afara partidului, care au văzut elementele exploatare, elementele dușmănoase regimului, legionari, carieristi, care au servit fel de fel de regimuri. Vedeau elementele acestea și se întrebau: „Ce caută ăștia, care e adevărul aici? Ori partidul ăsta nu e partidul așa cum își spune el, ori ce-i cu oamenii aceștia acolo?“

De aceea, tovarăși, problema curățirii partidului a avut o influență deosebit de mare în sânul maselor muncitoare, care au văzut că partidul nostru nu afirmă pur și simplu anumite lucruri, nu-și afirmă ideologia sa ca paravan doar, ci este consecvent acestor principii pe care le-a fixat.

De aceea, tovarăși, importanța aceasta a verificărilor nu poate să fie în întregime arătată cât a fost de mare.

Plenara Comitetului Central, Rezoluția sa arată o serie de părți pozitive care au fost atinse, care au fost realizate în cadrul acestor verificări.

Primul lucru și cel mai mare succes al partidului nostru, că partidul a scăpat de 192.000 elemente dușmănoase, elemente exploatare, carieriste, oportuniste, dușmane regimului nostru. (aplauze prelungite).

Aceasta constituie 20 procente din efectivele partidului nostru.

Aceasta de fapt este una din formele de autocritică; de altfel întreaga verificare constituie o metodă din cele mai superioare de autocritică, pe care și-o face partidul în fața maselor largi muncitoare, prin faptul că-și curăță rândurile, că își vede greșelile că a primit în partid elemente care nu meritau să intre.

Aceasta de fapt este o formă autocritică superioară și prin eliminarea acestor 192.000 oameni – desigur că aici au fost și multe elemente care erau înscrise

formal, unii nici nu s-au prezentat la verificare – noi am scăpat de un balast și nu numai de un balast, noi am scăpat de un dușman care ne rodea în interiorul partidului nostru; pentru că, tovarăși, cine poate să dea o altă interpretare la o serie de acțiuni care erau duse în momente grele, în 1946-1947, când ba aici, ba dincolo, apăreau acțiuni dușmănoase împotriva partidului, acțiuni duse chiar în fabrici, o serie de manifestări la „I.T.A.“, într-o serie de locuri unde existau o serie de membri de partid? ce erau acestea de fapt altceva decât acțiuni de multe ori dinăuntru partidului, duse de elementele dușmănoase. Deci, noi nu am scăpat numai de un balast, ci ne-am curățit rândurile, ceea ce a dus și nu putea să nu ducă la întărirea unității de acțiune, a unității de voință a partidului nostru.

De asemenea, tovarăși, un mare succes a fost că scăpând de aceste elemente, eliminându-le din partid – aceste elemente de fapt erau cele mai multe din sânul micii burghezii – partidul nostru după verificare și-a îmbunătățit compoziția sa socială. Astfel, procentul de muncitori pe țară a crescut cu 4%, iar în organele de conducere ale partidului și în aparat, procentul de muncitori a crescut de la 53-64; în posturile de răspundere în aparatul de stat procentul de muncitori a crescut de la 24-40. De asemenea au fost ridicați un număr de peste 40.000 membri de partid la o serie de munci de răspundere.

Deci, tovarăși, prin aceasta partidul și-a întărit și mai mult ceea ce numeam noi una din caracteristicile sale de bază, aceea că partidul este al clasei muncitoare, o parte a clasei muncitoare.

Prin eliminarea acestor elemente mic-burgeze, exploatoare, desigur că compoziția Partidului s-a îmbunătățit, deși nu îndeajuns; acțiunea trebuie să fie dusă mai departe.

Al treilea lucru pe care îl constată Plenara este că a crescut vigilența revoluționară a organizațiilor de bază cât și a membrilor de partid. Odată cu demascarea elementelor dușmănoase, acțiunea aceasta de verificare tocmai a avut darul că au participat toți membrii de partid, care au putut să stea la aceste ședințe, să se examineze pe sine, să analizeze lipsurile altor tovarăși atât în ședințele individuale, cât mai ales, în cele colective, unde au putut să învețe toate aspectele de manifestare a dușmanului împotriva partidului nostru.

Când am avut noi asemenea prilej ca în mod special, în mod deosebit să ne ocupăm cu aceste probleme, cum se manifestă dușmanul, care sunt metodele sale de lucru, care sunt lipsurile, în general, ale oamenilor, care sunt rămășițele învechite, mentalitatea lor, să analizeze omul de la naștere până în prezent? Acest prilej l-am avut la verificare și această muncă a reușit să ajute membrii de partid, să ajute sute de mii de membri de partid ca să cunoască dușmanul, să-și asculte vigilența împotriva dușmanului.

O altă realizare importantă pe care ne-o aduce verificarea este că una din armele noastre care în multe locuri este destul de tocită, arma criticii și autocriticii, care pentru noi constituie una din metodele de bază pentru educarea și creșterea membrilor noștri, a fost pusă în mod deosebit în mișcare. De altfel, cum arătam mai înainte, însăși toată verificarea este o metodă de critică și autocritică superioară. Critica și autocritica a putut să fie folosită și a putut fi înțeleasă importanța ei de

membrii noștri de partid, în lupta pentru îmbunătățirea muncii, pentru a putea scăpa de lipsuri și de neajunsuri în muncă.

De asemenea, tovarăși, cu prilejul acesta au ieșit la iveală o serie de metode care nu erau juste și în felul acesta membrii de partid s-au putut mai bine convinge de necesitatea metodelor noastre de muncă care trebuie să fie în partid, a metodei de convingere, a principiului democrației interne de partid, precum și alte metode pe care le avem noi în munca noastră de partid.

De asemenea, tovarăși, Plenara scoate la iveală o serie de lipsuri pe care le-am avut în trecut în ceea ce privește păstrarea documentelor de partid, evidența membrilor de partid. Într-adevăr, la o serie de organizații – și la noi în armată vom vorbi noi despre treaba aceasta în mod deosebit – era această anarhie în documentele de partid. Luni de zile nu putem da de situația unui membru de partid. Despre aceasta noi vom mai vorbi, în orice caz acțiunea aceasta a fost importantă pentru că s-a putut pune în ordine pe toată țara toate documentele, s-au putut găsi formele corespunzătoare pentru păstrarea lor, pentru ținerea evidenței exacte a membrilor de partid.

Tovarăși,

Desigur în ceea ce privește părțile pozitive ale verificării, despre acestea s-ar putea vorbi mai mult; vom insista însă în mod deosebit asupra unor lipsuri pe care le-a constatat Plenara Comitetului Central, analizând modul cum s-au desfășurat verificările.

În primul rând Plenara Comitetului Central a arătat că principalul rezultat al verificărilor a fost descoperirea și eliminarea din rândurile partidului a cca. 192.000 elemente exploatoare, dușmane și străine de clasă, necinstite, necorespunzătoare; aici vedem una dintre lipsurile noastre serioase și aici cred că trebuie să ne punem fiecare întrebarea cum de a fost posibil ca 192.000 oameni să fi pătruns în partid și câți dintre aceștia n-or mai fi încă în partid, care nu au fost încă descoperiți? Cum a fost posibil să intre aceste elemente la noi în partid? O întrebare care trebuie să și-o pună orice membru de partid când aude cifra aceasta: „dar ăștia nu au venit singuri, că doar oamenii la noi în partid se primesc nu întră singuri“.

Tocmai acesta este una din cele mai serioase lipsuri pe care le-am avut noi, felul cum s-a făcut primirea membrilor în partid. Au fost călcate în mod grosolan principiile leninist-staliniste de primirea membrilor în partid. Nu se poate altfel explica că într-o serie de locuri au fost atrași în partid oameni pe liste, în grupuri, ba în multe locuri cu anumite ademeniri. Noi cunoaștem cazuri când i-a înscris pe oameni, s-au dus la oamenii din cartier și i-a întrebat: „Care vrea mălai?“ – și s-au înscris oamenii pentru mălai și la urmă s-au trezit că sunt membri în partid. Am avut asemenea situații, tovarăși.

S-au călcat principiile noastre de bază, de a lua om cu om și a vedea dacă el poate și merită să fie membru în partidul nostru. Îmi amintesc că în 1947 am avut o ședință chiar cu câțiva militari, – nu-i mai văd pe aici, n-am mai dat de ei. Era o celulă celebră, mi se pare tovarășul Rabb cunoaște chestiunea, era Apostol, secretar și arăta unul cum duce lupta pentru primirea în partid și spunea: „Eu la ai mei le-am spus așa: „azi avem în 20, până în ziua de 1 vreau să vă văd pe toți înscriși în

partid!“ E clar, cu asemenea metode nu puteau intra elemente devotate partidului nostru.

Pe urmă la ministere era metoda aceasta că îi punea omului în față adeziunea și îi spunea: „gândește-te dacă vrei să te înscrii, în orice caz gândește-te bine“ – și lăsa hârtia acolo. Omul se gândea „doamne ferește dacă nu mă înscriu ce-o să fie cu mine, mă dă afară din servicii!“ Și asemenea grosolanii s-au petrecut.

De aceea, Comitetul Central și-a făcut și el autocritica că nu a combătut cu toată hotărârea aceste lucruri, că de arătat s-a arătat linia Comitetului Central: tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej încă la conferința Partidului Comunist Român din 1945 a arătat principiile după care trebuie să fie primiți oamenii în partid, nu în bloc, nu pe liste, ci în mod individual, căci aceasta este o treabă a fiecărui om în parte, el trebuie să consimtă, să înțeleagă ce este partidul, astfel nu poate fi de nici un folos partidului nostru.

Plenara constată că: „datorită lipsei de vigilență revoluționară, nivelului politic scăzut și influențelor străine, datorită „bunavoinței“ oportuniste și atitudinii nepăsătoare de gură cască, manifestare de numeroși membri de partid, a fost posibilă pătrunderea în rândurile partidului a unui însemnat număr de elemente dușmane, străine de clasa muncitoare, descompuse, carieriste, oportuniste“.

Desigur, tovarăși, partidul nostru avea în conducerea statului un rol hotărâtor, prin legea din 1945 din primăvară – și în felul acesta s-a făcut că pe o serie întregă de elemente oportuniste, carieriste, îi atrăgea această situație a noastră de partid de guvernământ și noi nu am fost destul de vigilenți, nu ne-am dat seama îndeajuns ce înseamnă întregul acest balast care a intrat și aceste elemente dușmănoase care au intrat în partidul nostru. În special, aceste elemente strecurate în partid preferau să ajungă în aparatul de stat, unde se ducea munca de cadre, și apoi unul după altul își atrăgeau acolo oamenii lor, elementele dușmănoase. Într-adevăr te întrebai la o serie de acțiuni care o fi cauza că nu merge treaba, o întorceai pe o parte și pe alta să vezi care a fost cauza, însă ei erau destul de pricepuți ca să mascheze toată treaba aceasta a sabotajului lor.

Aceste elemente se mai găsesc într-o serie de posturi unde pun piedici în această mașinărie a noastră și de aici încă se trag multe și multe greutăți și nenorociri pentru mulți oameni ai muncii din cauza acestor elemente care se mai găsesc și în partid, și în aparatul de stat etc.

Desigur că în această situație autoritatea partidului nostru a slăbit, pentru că masele largi se uitau după faptele oamenilor și faptele acestor oameni pe care i-am dat afară din partid ce fel de fapte puteau să fie, ne dăm seama cu toții.

Mulți tovarăși, eu cunosc din trecut, introduceau aceste elemente fasciste, care erau fasciste pur și simplu ca mod, ca mentalitate, ca totul și vă dați seama cât rău ne-au produs nouă aceștia.

Partidul nostru s-a umflat îndeajuns, a ajuns la 700.000 membri, dar apoi mai târziu, la unificarea cu Partidul Social Democrat a dat încă o năvală de elemente mic burgheze, carieriste, exploatare, dușmănoase. Păi doar este cunoscut că Partidul Social-Democrat la un moment dat chiar cu această lozincă îi atrăgea: „veniți încoace ca să luptăm contra comuniștilor!“

Pentru burghezie Partidul Social-Democrat era de fapt o platformă bună pentru a lupta împotriva Partidului Comunist și atunci vă dați seama că o parte ne era dușmănoasă, desigur nu toată lumea, pentru că numai partea de stânga a putut intra în partid, însă în orice caz și această parte de stânga și-a avut elementele ei de dreapta, cu atât și noi aveam asemenea elemente în partid.

(Pauză 15 minute)

[...]

Tovarăși,

Trecem acum la partea care ne privește pe noi concret. [...]

Tovarăși,

În ceea ce privește munca Comisiei Centrale de Verificare și a comisiilor noastre, fără doar și poate au avut și ele lipsuri.

Nici aici la noi nu s-au analizat toate problemele, oamenii nu au avut experiență în chestiunea aceasta. Desigur că au fost o serie de lipsuri, unele au fost îndreptate cu ajutorul Comisiei Centrale și în felul acesta ne-am mai îmbunătățit munca. Fără doar și poate că au mai fost lipsuri acolo unde eventual s-au strecurat greșeli și care vor fi îndreptate la timpul lor.

(Pauză 15 minute)

Tovarăși,

Din Analiza asupra verificărilor, Plenara a stabilit o serie de sarcini concrete pentru întregul nostru partid, sarcini care au izvorât din însăși analiza care am arătat-o aici și care am făcut-o în parte.

De aceea, ca primă sarcină pe care o pune partidul, este îndreptarea acestor greșeli care s-au constatat în ceea ce privește compoziția partidului, felul cum s-a făcut primirea de membri, care ne-a dus la situația cunoscută. De aceea, Plenara constată că compoziția socială a partidului de acum, cu 42% elemente muncitorești, este nesatisfăcătoare și de aici apoi sarcina ca în 2-3 ani, așa cum arată Rezoluția, partidul să-și îmbunătățească compoziția socială, ajungând la o creștere până la 60% elemente muncitorește.

Tovarăși,

Cu atât mai mult astăzi, când în fața noastră stau sarcini mari, stă în fața noastră Planul de 5 ani și nu-i o jucărie, va trebui să ne mobilizăm toate forțele, când în fața noastră stă problema transformării socialiste a agriculturii care, după aprecierile tovarășului Stalin, reprezintă în Uniunea Sovietică, ca factor de luptă împotriva dușmanului, ceva asemănător sau egal cu Revoluția din Octombrie.

Deci, pentru noi tovarășii, dacă la naționalizarea întreprinderilor la o serie de succese pe care le-am avut până acum, am avut ajutorul Uniunii Sovietice, desigur că-l vom avea și de acum înainte, dar problema transformării socialiste a agriculturii pune sarcini de așa natură încât toate forțele vii ale poporului nostru, elementele cinstite, valoroase din sânul clasei muncitoare trebuie să lupte cu abnegație pentru îndeplinirea acestor sarcini.

Afară de aceasta, tovarășii, pentru noi, în mod special pentru armată, situația internațională nu este de așa natură ca să ne culcăm pe lauri, nu este de așa natură

ca să ne mulțumim, mă rog, avem câteva succese în armată și rămânem la treaba aceasta. În fața noastră stau sarcini mari și dușmanul din afară, ca și dinăuntru numai în măsura în care noi vom ști să ne ridicăm forțele la un nivel deosebit de ridicat, numai în această măsură vom reuși să-l convingem, fie prin această demonstrație a forțelor noastre, fie prin alte mijloace care ar fi nevoie, pentru a ne apăra cuceririle poporului muncitor din țara noastră, pentru a asigura libertatea și independența țării noastre.

De aceea, în problema întăririi partidului, în problema compoziției de partid, burtăverzimea, mica-burghezie nu poate să ne înțeleagă și nici nu avem nevoie de altfel să ne înțeleagă. Nu ne putem aștepta ca elementul mic-burghez, care știe să facă larmă, care știe să vorbească mult și care ne-a înșelat pe mulți dintre noi, am crezut că ăsta e de-al nostru dar faptele lui sunt contrarii de ceea ce cere partidul, deci cu asemenea elemente noi nu putem să ne îndeplinim sarcinile. De aceea, o problemă de bază în viața partidului nostru, a statului nostru, este întărirea compoziției sociale, este îmbunătățirea acestei compoziții, este asigurarea cu elemente care cu trup și suflet sunt gata să se sacrifice la nevoie pentru interesele proletariatului.

De aceea, problema îmbunătățirii compoziției este o sarcină fundamentală și cu aceasta începe ca sarcini pentru noi Rezoluția Plenarei noastre.

Asta nu înseamnă, tovarăși, că această reglementare a compoziției sociale a partidului trebuie să se facă în mod mecanic, dând sarcini de calendar, așa cum se făcea înainte, când până și la stațiile de tramvai se recrutau membri de partid, nu însemna ca de acum să se facă întreceri care să aducă mai mulți membri de partid.

Acțiunea aceasta de recrutare, de primire în partid, trebuie să fie rezultatul muncii întregului partid, a organizațiilor noastre de partid, care prin munca lor de lămurire de zi cu zi în mijlocul maselor, prin exemplele pe care le dau acolo, vor ridica elemente noi, sănătoase, care să zică: „Vreau să fiu și eu membru de partid ca cutare, care este cinstit, muncește cu dragoste pentru poporul nostru muncitor“.

Așa trebuie să se desfășoare treaba aceasta, nicidecum după planuri întocmite sus în birou. Desigur că în privința aceasta partidul, Comitetul Central va avea un plan, acela de a recruta elemente în primul rând din industria de bază.

Trebuie, tovarăși, să ne fie un lucru clar: nici pe muncitori noi nu-i punem în mod egal, nu-i considerăm în mod egal. Noi în primul rând ne orientăm spre acei muncitori din industria de bază, muncitori cu palmele bătătorite, oameni care prin tot ce este viața lor de muncitori sunt gata de luptă în producție, sunt frunțași în toate activitățile din țara noastră, dau dovadă de muncă, de luptă.

Spre asemenea elemente din industria de bază în primul rând ne vom orienta și vom recruta, adică ce înseamnă a recruta? Înseamnă că vederile partidului vor fi îndreptate în primul rând în spre industria de bază, în spre industria grea pe care o are țara noastră și acolo, prin muncă sistematică, crescând oamenii, ne vom ridica în primul rând elementele de care are nevoie partidul.

De aceea, Plenara arată că aceste primiri de membri de partid nu pot și nu trebuie să se desfășoare ca o campanie oarecare ci aceasta trebuie să fie, așa după cum v-am arătat, printr-o muncă continuă, zi de zi pentru ridicare oamenilor.

Plenara însă ne recomandă ca aceste primiri să se facă conform statutului, adică primirea membrilor să se facă individual. Ce înseamnă individual? Mi-aduc aminte că nu pe toată lumea am primit-o prin liste la urma urmei. Omenii au dat adeziuni, așa au venit majoritatea la noi. Dar asta însă nu epuizează problema primirii individuale, pentru că primirea în partid în mod individual este aceea când noi ne ocupăm de fiecare om în parte, când omul nu intră în partid pe baza unei atmosfere: „hai măi, tu nu vii în partid, hai să mergem în partid!“ Primirea individuală se face printr-o muncă intensă, de zi cu zi, ca omul singur să ajungă la această convingere, să spună: „Ce o fi cu toată lumea nu-mi pasă, or mai fi alți membri de partid, n-or mai fi, dar eu vreau să fiu membru de partid“.

La această convingere trebuie să ajungă, să vrea el indiferent ce se întâmplă cu alții. El să aibă această convingere, acolo să ajungem și atunci într-adevăr vom avea activiști în sânul poporului. Membrul de partid trebuie să fie un activist care în fond trebuie să fie recunoscut de masele din jurul său ca conducător, ca membru al avangardei clasei muncitoare. De aceea, problema primirii individuale nu trebuie epuizată la formalități birocratice, ci trebuie stat de vorbă cu oamenii lămurindu-i luni de zile, nu așa „vii, nu vii, bagă de seamă“.

Când omul ajunge la o asemenea convingere poți spune că ai un partid puternic, altfel ne lăbărțăm, ne întindem și asta nu ne ajută la nimic.

O altă recomandare: trebuie să ne îndreptăm preocuparea principală spre calitatea membrilor de partid nu spre cantitate. Ce dacă suntem 192.000 membri mai puțin, suntem mai slabi? Partidul nostru este mult mai tare pe țară și eu cred că mai putea încă ceva, ceva de acolo să mai scadă și cred că ne întăream și mai mult. Tocmai aceasta este și concluzia Rezoluției, că n-am descoperit toate elementele dușmănoase și prin descoperirea lor ne vom întări și mai mult.

Să întărim disciplina, să ridicăm vigilența, revoluționară la nivelul sarcinilor partidului. Sarcinile sunt mari, sunt istorice; noi creăm o viață nouă pentru generații și generații. Nu-i o treabă care o facem numai pentru noi, nouă ne este dat să trăim în aceste momente când lupta este cea mai ascuțită. Noi să punem mâna fiecare și să ajutăm poporul muncitor, copiii noștri, generațiile viitoare, și de aceea, trebuie întărită disciplina, trebuie înțeles momentul în care ne găsim actualmente.

Plenara pentru primirea candidaților de partid dă următoarele directive:

„Vor fi primiți candidați și membri în partid dintre elementele cele mai devotate cauzei clasei muncitoare, care luptă cu fermitate pentru introducerea în viață a hotărârilor partidului și guvernului, care muncesc cu devotament și abnegație la locul lor de muncă pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție, care prin exemplul personal ridică productivitatea muncii și disciplina în muncă; muncitori și muncitoare care arată tărie politică în fața greutăților, se dovedesc hotărâți în combaterea manifestărilor anarhice și șovăielilor mic-burgheze și luptă pentru întărirea Republicii Populare Române și aplicarea legilor ei“.

Iată, tovarăși, punctul de bază în jurul căruia noi trebuie să privim toată problema aceasta a primirii de candidați și de membrii de partid.

Rezoluția mai arată că apoi vor fi primiți elemente din industria grea, elemente care prin munca lor, prin atitudinea lor pot fi socotite elemente de avangardă ale

clasei muncitoare. Apoi, în a doua ordine vin elementele din sânul clasei muncitoare, din restul întreprinderilor, din S.M.T., din gospodării agricole colective, din instituții și așa mai departe.

De asemenea, se vor primi candidați din rândul tehnicienilor, inginerilor, oamenilor de știință care și-au pus toate cunoștințele și forțele lor de muncă în slujba constituirii socialismului și au dovedit atașament față de clasa muncitoare.

De asemenea, tovarăși, sigur că va trebui să se dea o atenție deosebită femeilor, care reprezintă fără îndoială o forță importantă, revoluționară, în statul nostru.

De asemenea, problema tineretului, ținând seamă că noi avem aici un rezervor deosebit de important în mâna noastră; tot tineretul trece prin mâna noastră și stă aici doi ani de zile. Zi de zi îl ai în mână, îi faci școală, educație, îl disciplinezi, îl faci să gândească. Nici nu știm ce comoară avem noi în mâna noastră, ce elemente alese. Fiii de chiaburi, de elemente exploatare noi nu primim și să ne dăm seama de lucrul acesta. De multe ori nici nu apreciem pe cine avem în mână, ce izvor extraordinar de important avem și ce elemente se pot crea.

De aceea, creșterii cadrelor tinere trebuie să-i dăm o importanță deosebită. Nici unul dintre noi nu are contract să devină nemuritor. Fiecare trebuie să-și dea seama de aceasta, de entuziasmul tineretului, care poate aduce îmbunătățiri, care oricât ar încerca o serie de elemente mai vechi, nu vor fi în stare să le rezolve așa cum le rezolvă tineretul și pentru armată chestiunea aceasta este capitală. Tineretul este plin de viață, de entuziasm, gata de sacrificii, trebuie numai îndrumat ca să devină rezervorul nostru de bază.

Aici mai este un punct special în ceea ce privește armata.

„Vor putea fi primiți în partid ostași ai Armatei Republicii Populare Române, devotați cu trup și suflet partidului, poporului muncitor și apărării cuceririlor lui revoluționare, care dau dovadă de patriotism fierbinte și își însușesc cu stăruință știința militară“.

În privința aceasta desigur că noi trebuie să dăm o mare atențiune. Desigur, noi trebuie să ne mărim rândurile partidului nostru în armată, însă va trebui să verificăm pe fiecare, să cunoaștem ce visează omul, așa să-l cunoaștem, să nu fie făcută munca aceasta de întâiuială.

Unii locuitori politici au mers la cei excluși și le-a spus: „Du-te măi și fă cere-re să te reprimească“. Deși știau că sunt elemente dușmănoase, totuși îi îndemneau să facă cerere de reprimire. Ce-o fi în capul acestor locuitori politici nu știm.

Desigur, noi dăm dreptul oamenilor să ceară reprimirea, dar nu-i forțăm; sunt însă o serie de elemente care pot cere mult și bine și nu vor fi primiți în partid. Pot fi o serie de elemente unde comisia a avut scăpări și vor fi reprimiți, dar n-o să începem în privința aceasta o campanie de făcut cereri, când nici ei singuri nu sunt convingși, nu vor așa ceva: „Iar încep ăștia cu partidul, iar mă ia ca prin 1947!“

Deci, la primirea în partid va trebui să fim cu deosebită grijă. Aici se mai arată și formele după care se intră în partid. Omul trebuie să ceară să fie primit în partid, să spună „vreau să intru în partid“, să auzim aceasta de la el, pentru că în timpul verificării din acești 192.000 sau găsit multe elemente care au spus: „tovarășe, eu nu m-am înscris în partid, nu știu nimic de treaba aceasta, eu nu am cerut aceasta“,

și într-adevăr noi nu aveam un document să-i arătăm că s-a înscris. Este o chestiune destul de neplăcută ca omul să se trezească să fie în partid.

Apoi treaba aceasta de primire în partid este treaba organizației de partid. Organizația de partid trebuie să vadă pe om, să-l cunoască, să-l asculte și în față cu cei care îl recomandă să se hotărască și apoi eșalonul superior să-și spună părerea în privința aceasta, dacă este cazul să-l primească sau nu ca membru de partid sau candidat.

Desigur că atunci când organizația de partid trebuie să facă munca aceasta nu înseamnă că organul de conducere, Biroul Organizației de Bază nu trebuie să se preocupe în mod personal de oameni, să-i ajute, să-i cunoască, să-i urmărească. Deci întreaga organizație de bază trebuie să urmărească problema și cu atât mai mult conducerea organizației de bază.

Rezoluția arată că din cel care vor fi primiți în partid 80% să fie elemente muncitorești și 20% din restul categoriilor sociale. Aceasta este iarăși o problemă categorică în privința îmbunătățirii compoziției sociale.

Pe baza statutului se arată că stagiul de candidatură pentru cei care vin din industria de bază, din sânul muncitorimii, din industria grea, va fi de 6 luni și vor trebui să fie recomandați de doi tovarăși membri de partid cu o vechime de cel puțin 3 ani în partid. Pentru ceilalți muncitori stagiul va fi de un an, iar recomandările trebuiesc făcute de 3 membri de partid cu o vechime de cel puțin 3 ani în partid. Pentru celelalte categorii sociale stagiul de candidat va fi de un an și jumătate, recomandați de 4 membri de partid cu o vechime de 4 ani.

De asemenea, cel care recomandă trebuie să aibă un stagiul de lucru împreună cu cel recomandat, să-l cunoască de cel puțin un an. Este însă de dorit ca recomandările să se caute de la oameni care îl cunosc de ani de zile.

Aici se mai dau sarcini comitetelor județene de raion, pe care le vom avea după raionare, cum să urmărească această muncă, pentru că adevărul este că în trecut organele de conducere nu s-au preocupat în mod sistematic de această chestiune.

Faptul acesta de a fi în partid, primirea și excluderea oamenilor sunt chestiuni de cea mai mare importanță în viața unui om. Cinstit să recunoaștem fiecare că n-am știut să apreciem acolo unde ne-am găsit ce înseamnă să fii membru de partid și de aici se trage toată superficialitatea în această muncă.

Noi am văzut în timpul verificării, că oamenii își expuneau viața lor și uitau să spună momentul când au intrat în partid, își făceau autobiografia și nu știai „a intrat sau nu în partid?” Pentru ei aceasta nu a fost un eveniment. Ce fel de membru de partid este acesta? Eu nu uit toată viața mea ziua exactă când am auzit că m-a primit în partid; era cea mai mare bucurie și în momente desigur când partidul nu era la putere.

De aceea, problema primirii membrilor de partid este de cea mai mare însemnătate, să-i facem conștienți pe oameni să înțeleagă ce înseamnă a fi în partid. Nu este un oarecare partid, este un partid deosebit.

Partidele comuniste din toată lumea și-au pus o sarcină mare pe care trebuie s-o știe fiecare membru care intră în partid. În felul acesta noi vom putea să le dăm oamenilor întreaga imagine de ce este partidul nostru și cum trebuie să se comporte, să nu le fie indiferent acest lucru.

Oamenii de partid trebuie să gândească tot timpul: „Măi merit să fiu în partid dacă fac treaba cutare și cutare?“

Mai departe, tovarăși, o problemă nouă care până acum nici n-am prea înțeles-o, problema activului fără de partid. Îl mai chemăm câte odată la adunare și îl botezăm noi așa?

Aici în Rezoluție vine și lărgeste masa de oameni muncitori din jurul partidului nostru, lărgeste această masă în ce sens? Nu de a avea niște oameni care simpatizează cu partidul, stau la distanță și se uită cum te zbați în greutăți și ei spun că simpatizează. Noi de la oamenii care spun că sunt activ fără de partid cerem ca aceștia să fie activi, nu în partid căci n-au ajuns la nivelul de a fi membri de partid, dar poți să le dai o sarcină concretă și s-o ducă la îndeplinire.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne-a dat un exemplu zilele acestea, pe care l-a citit din „Pravda“, cum a dat organizația de partid sarcina unui grup de activ fără de partid să rezolve o serie de chestiuni foarte importante pentru uzină. Deci erau importante? Iată, unor oameni din afara partidului, partidul îi mobilizează, desigur specialiști, oameni de bază, oameni cu capacitate, pe care i-a pus la treabă.

Deci nu numai că partidul este frunțaș, dar reușește să mai strângă în jurul său asemenea oameni.

Deci, problema activului fără de partid are o importanță deosebită. De asemenea, ei trebuie să fie recomandați, nu se declară singuri ca făcând parte din activul de partid și organizația de bază le dă sarcini concrete, le dă să învețe, le dă misiuni.

Tovarăși,

De asemenea, o altă situație importantă este că mulți din membrii de partid care au rămas după verificare nu sunt la nivelul unui membru de partid, nici la ședințe încă n-au înțeles să vină regulat, nici să-și ducă o sarcină, ba chiar cotizația n-o plătesc regulat. Ei n-au ajuns nici la nivelul de a înțelege problemele ideologice-politice.

Este cazul să-i ții în partid pe oamenii aceștia, ce rost are aceasta? Ar însemna să scădem importanța acestei denumiri de membru de partid. Atunci este clar că de aceste elemente partidul trebuie să se elibereze, iată, să devină candidați de partid, să li se dea o posibilitate, poate că trecând prin situația aceasta se vor îndrepta în orice caz este o situație foarte grea să treci de la membru de partid, candidat, nu-i o treabă să fii membru de partid și pe urmă să treci în calitate de candidat. Poate că aceste elemente, care sunt în această situație, vor munci, poate se vor trezi, vor pune mâna cu râvnă și le vom da pe urmă posibilitatea să redevină membri de partid. Totuși se pune chestiunea foarte serios de a continua curățirea partidului nostru. Asta este o sarcină care nu poate să nu scape nici unuia din noi. În ce sens? Nu ca o campanie, ci pe baza muncii fiecărui om, pe baza atitudinii sale.

Eu sunt sigur că au mai rămas o serie de elemente necorespunzătoare, care au știut să-și arate trecutul frumos – noi n-am cunoscut prea multe despre ei – au scăpat vigilenții noastre și au rămas să-și ducă activitatea lor dușmănoasă împotriva noastră, unii mai deschis, alții pe ascuns, în orice caz aceste elemente trebuie descoperite și trebuie scoase.

Statutul partidului nu dă posibilitatea să scoatem acele elemente din partid care nu merită să fie în mijlocul nostru. Iar în ceea ce privește trecerea de la calitatea de membru de partid la calitatea de candidat, aceasta trebuie făcută cu toată grija. Aici să fim atenți, să analizăm bine pe fiecare om în parte, posibilitățile lui, condițiunile lui, ajutorul tovarășilor, pentru că recunoaștem că și ajutorul dat de organizație n-a fost de cea mai bună calitate.

Rezoluția încheie cu următoarea frază:

„Ar fi o iluzie periculoasă să credem că după încheierea acțiunii de verificare n-au mai rămas în partid elemente dușmane neidentificate, cu atât mai mult cu cât există pericolul infiltrării și mai departe în rândurile partidului a elementelor străine și dușmane. Fiind partid de guvernământ, singurul partid politic din Republica noastră Populară, Partidul Muncitoresc Român nu poate să nu țină seama de faptul că spre rândurile sale se vor mai îndrepta fără îndoială, în cursul unui șir de ani, elemente străine, că dușmanul își va înzeca eforturile și va folosi mereu noi și noi mijloace și vicieșuguri pentru a pătrunde în partid. Procesele lui Rajk, Costov și Koci Dodze, cazul Pătrășcanu și al altor trădători în slujba burgheziei au arătat că încercarea de a pătrunde în partidele comuniste cu scopul de a submina pe dinăuntru constituie o metodă obișnuită a dușmanului“.

De aceea, tovarăși, noi trebuie să le luăm această sarcină ca să urmărim ca elementele să nu pătrundă în partid, spre a nu lovi în unitatea partidului.

Tovarăși,

Ca sarcini de bază care se mai pun pentru partidul nostru pe lângă acestea care sunt în Rezoluție, sunt sarcinile noastre speciale. Este vorba de problema pregătirii de luptă, pregătirii politice, însușirii noilor regulamente militare, aplicării lor cu măiestrie, problema cunoașterii tehnicii noi militare. Noi avem în toate aceste domenii lipsuri serioase, atât în pregătirea de luptă, atât în cunoașterea regulamentelor, atât în cunoașterea tehnicii, cât și în îngrijirea acestei tehnici.

Noi nu avem partid ca să avem partid, partidul este să îndeplinim o serie de sarcini. Noi trebuie să îmbunătățim și să ne perfecționăm baza militară, ca oamenii muncii să aibă siguranță și încredere că ei pot munci liniștiți, că sunt aici forța care la nevoie pot să le apere cuceririle lor, pot să apere independența Patriei noastre, să aibă acest sentiment care este foarte important că prin munca noastră de zi cu zi fiecare membru de partid poate să stea în fruntea acestei pregătiri.

Să nu creadă membru de partid că dacă a ieșit să țină un discurs, să facă o prelucrare, apoi s-au terminat sarcinile lui. El este în armată, el trebuie să cunoască problemele milităriei. Desigur, pe lângă munca aceasta concretă, specială de partid, el trebuie să fie exemplul, să fie în frunte, să antreneze după el pe ceilalți oameni fără de partid. Aceasta este sarcina noastră, a membrilor de partid.

În ceea ce privește disciplina, tovarășul Stalin ne învață că cea mai importantă condiție a capacității de luptă a forțelor noastre armate este disciplina militară fermă.

Indisciplina trebuie combătută pe toate căile. Aici este armată, o forță organizată, care nu-și poate permite situații din aceștia ca oamenii să-și facă de cap și noi să facem prelucrări cu ei. Și aici, mai ales, tovarășii noi, care au venit din

câmpul muncii, trebuie să le atragem foarte serios atenția. Oamenii care au venit din câmpul muncii trebuie să fie în fruntea acestei discipline. Disciplina la ei este din convingere, pentru că i-a trimis partidul și ei sunt convinși de lupta pe care o duc aici.

Ori, sunt unele manifestări chiar exterioare, că intră cu chipiul în cap la superior, intră cu țigara în gură, lucruri mici dar care au importanță pentru disciplina militară, care nu permite acest lucru.

Eu am stat de vorbă cu tovarășii consilieri, care ne dau un ajutor deosebit, și care ne-au spus că în timpul serviciului trebuie disciplina cea mai severă, aici nu este voie să facem compromisuri. Orice inimă largă a cuiva, nu face decât rău individului respectiv, căruia îi permite asemenea lucruri. De asemenea, vigilența, despre ea putem vorbi foarte mult. Pentru noi chestiunea aceasta este de cea mai mare importanță. Muncești ani de zile, gândeți-vă la treaba aceasta, și cad documentele noastre în mâinile dușmanului și dușmanul îți cunoaște planul tău de operații. Vă dați seama ce crimă este aceasta la adresa poporului nostru. Neglijența nu poate fi iertată, ea trebuie sancționată cu cea mai mare asprime, ca omul să-și dea seama că aici este într-o instituție specială, că el trebuie să aibă grijă de documentele secrete ale statului nostru și că aici nu se pot permite delăsări. Noi cunoaștem foarte multe abateri în ceea ce privește păstrarea documentelor secrete, și așa mai departe.

De asemenea, tovarășii, vigilență față de dușman, față de manifestările sale, față de elementele care spionează legăturile lor din afară. Nu așa cum fac unii cu aprobarea de căsătorie. Nu se prea interesează cu cine umblă omul, cui face curte. Numai când vine cu cererea și i-o prezintă, îi spune: „Stai să-ți facem dosar, nu te poți însura așa!“ În loc să ne ocupăm din vreme cu ofițerul tânăr, să știm cu cine umblă, nu după ce s-a încurcat, că el trăiește de luni de zile și vine să facă doar o formalitate. „Trăiește cum poți cu ea, dar eu nu-ți aprob căsătoria!“

Un tovarăș de la Informații spunea cum căuta o femeie în jurul Statului Major să stea de vorbă cu un soldat:

- E greu, ești supărat ...
- Nu mi-e greu deloc – a spus soldatul.
- Dar cum merge la voi?

Acesta era un soldat mai priceput și a simțit că vrea să prindă ceva de la el. Pe urmă l-a invitat și acasă. Sunt trimiși special, plătiți bine ca să afle ce facem, ce pregătim, ce armament avem, deci chestiunea aceasta trebuie să ne fie de cea mai mare atenție.

Pe urmă educația de partid, pentru aceasta este o altă rezoluție. Trebuie să recunoaștem că stăm foarte slab cu creșterea nivelului politic. Trebuie pus mâna serios pe carte și învățat. Nici nu putem conduce altfel dacă nu cunoaștem experiența aceasta bogată a partidului, experiența clasei muncitoare.

Aici trebuie să accentuăm de o mie de ori că fără partid nu putem construi o armată. Ori cât de deștepti am fi noi, cei care conducem aparatul propriu zis administrativ, dacă în fruntea ministerului s-ar găsi nu știu ce geniu, nu este posibil de creat o armată nouă, o armată populară, fără ajutorul partidului, fără un

instrument care să se întindă în întreaga masă, de jos de la ostași până sus la toate eșaloanele, care să fie o forță, un motor. De aceea, problema întăririi armatei noastre este strâns legată de partid, de dumneavoastră, de noi toți, de toți membrii de partid care îi avem.

Să muncim – și sunt sigur că vom munci – să punem umărul să luăm experiența bogată a Uniunii Sovietice, căci nouă nu ne trebuiesc mulți ani căci avem o experiență câștigată de la ei.

Pe drumul acesta, pe linia aceasta, pe drumul indicat de Comitetul Central, de partidul nostru, de tov. Gheorghiu-Dej, să mergem cu toată hotărârea pentru crearea armatei noi, Armatei noastre Populare! (aplauze prelungite)

Arhivele Militare Române, fond Direcția Superioară Politică a Armatei, dosar 3430, f. 258-268, 279-290.

64. 1950 august 6, București. Memoriu adresat de Todorov Petru, citat în procesul grupului de spioni aflați în slujba serviciului de spionaj al grupului Tito-Rancovici, care a avut loc la Tribunalul Militar din București.

În legătură cu faptul, că la procesul grupului de spioni aflați în slujba serviciului de spionaj al clicii fasciste Tito-Rancovici care s-a ținut în fața Tribunalului Militar din București, a fost pomenit numele meu și anume după cum mi-a comunicat tov. Vass Ghizela, Silin Miladin afirma că m-ar fi recrutat ca informator, iar Adamov Milorad afirma că aş fi semnat chiar un angajament că voi lucra pentru el, subsemnatul am să declar următoarele:

Pe Silin Miladin l-am cunoscut pe la sfârșitul lunii aprilie 1948. Și anume: în acel timp eu am fost asistent la școala medie de cadre de la jud. Timiș. Împreună cu tov. Goanță Andrei care este acum activist al C.C. al P.M.R. și cu tov. Taco Elena de la jud. Timiș am făcut parte dintr-o comisie care avea ca sarcină să propună oamenii de pe teren pentru a fi scoși din producție și pentru a fi ridicați la diferite posturi de conducere. Atunci am vorbit pentru prima oară cu Silin Miladin care era învățător la Diniaș – și secretarul comitetului de partid.

A doua oară am vorbit cu Silian Miladin imediat după publicarea Rezoluției Biroului Informativ asupra situației din P.C.I. Borislav Popovici președinte al Uniunii Asociațiilor Culturale Democratice Slave din Timișoara, Miloș Todorov fost pe atunci secretar general la organizația slavă din Timișoara și cu mine am fost trimiși de către comitetul județean P.M.R. Timiș în comuna Diniaș să demascăm pe Paia Stoianov, fost corespondent la Taniug, care se afla pe atunci vreo câteva zile la Diniaș și făcea propagandă împotriva Rezoluției Biroului Informativ. Demascarea lui Paia Stoianov s-a făcut în cadrul organizației slave din localitate, adică la o adunare care a fost organizată în acest scop.

După aceea, Silin a fost adus la Timișoara la „Pravda“ și la „Îndrumătorul Cultural“.

La sfârșitul lunii iulie 1948 eu am fost trimis cu munca la București la C.C. al P.M.R. unde mă aflu și acum. După vreo lună de zile am fost trimis să muncesc la Radiodifuziune numai înainte de masă, după masă munceam la secție. Silin Miladin era însărcinat să trimită la radio pe cale telefonică știri și materiale în legătură cu populația slavă din Banat. Cine l-a însărcinat cu această muncă nu-mi este cunoscut. Eu am primit telefonic de 2 ori astfel de material de la Silin Miladin.

În august 1949 pe când mergem în concediu am fost trimis din partea Radiodifuziunii să prelucreze cu tov. de la „Îndrumătorul Cultural“ cum să ne trimită datele necesare în legătură cu populația slavă din Banat. De față a fost Silin Miladin și Dobrivoi Iovanovici. Cu această muncă a rămas însărcinat și pe mai departe Silin.

În legătură cu aceeași problemă am stat de vorbă și cu tovarășii de la organizația slavă, cu tov. Curici Alex, Bojin Borislav, Lazarov Olrad, care sunt la școala în limba sârbă din București. De atunci n-am mai vorbit niciodată și n-am avut nici o legătură cu Silin Miladin.

N-am avut nici un fel de relații de prietenie cu Silin. Veneam în contact cu el numai în legătură cu munca.

Nu mi-a vorbit și nu mi-a propus niciodată să fiu informatorul lui.

Pe Adamov Milorad l-am cunoscut la Sânnicolau Mare. Nu pot să precizeze dacă în 1945 sau în 1946. El venea la Sânnicolau și se întreținea la Conici Borislav. Eu l-am cunoscut cu numele „Brataș“ cred că la Sânnicolau sunt puțini care știu că se numește Adamov Milorad. Venea pe la Sânnicolau de multe ori, l-am văzut de vreo câteva ori în uniformă de partizan și înarmat, mergea pe stradă fără să ascundă acest lucru.

În decembrie 1946 am fost împreună cu Conici Borislav, Kelici Vitomir și Peici Costa ultimii doi din comuna Variaș în Iugoslavia. Am stat 3-4 zile. Scopul pentru care am fost în 1946 în Iugoslavia este:

1. Să-mi aduc certificatul de școală care se afla și poate că se află și acum la Belgrad. În 1940-1941 am urmat anul I la teologie din Sremski Karlovoi, am fost acolo vreo 6-7 luni.

2. Să cumpărăm cărți.

3. Vroiam să văd cum este în Iugoslavia după eliberare.

Pentru aceleași motive spunea că merge și Conici. În afară de aceasta el mai avea acolo rude. Eu nu am rude în Iugoslavia. Kelici are o soră în Chichinda la care am stat 2 zile cu toții spunea că merge s-o vază.

Peici Costa a urmat în Iugoslavia Medicina Veterinară câte îmi amintesc.

După ce am stat noi două zile la sora lui Kelici venise între timp acasă Adamov Milorad. Conici și cu mine am plecat și am stat atunci la el. Zicea să nu facem greutăți acestei familii. Dintre autorități am fost de față când ne-am întâlnit cu un sublocotenent care-și zicea Krivokapici – nu știu dacă acesta este adevăratul lui nume, poate este și el vreun „Brataș“. Acest sublocotenent era din OZN-a Spunea Kosta Peici că el ar fi telefonat la graniță să ne lase să trecem. Dar planul nostru de a merge mai departe la Belgrad a rămas baltă, deoarece sublocotenentul a spus că nu este permis să plecăm mai departe fiindcă este interzis, că se fac razii

prin trenuri etc. Am văzut că Peici Costa îl cunoștea mai dinainte pe acest sublocotenent.

La Chichinda am mai vorbit cu Tihomir Raicici care este din Sânnicolaul Mare. Prin 1945 a plecat cu niște rude de ale lui din Ivanda la Ioșa Tomici unde se află poate și acum. Menționez că eu l-am chemat telefonic. Lucra acolo pe la Percepție.

După ce am stat o zi sau două la Adamov Milorad, deoarece nu ni s-a permis să mergem mai departe ne-am întors tot prin Nakovo-Lunga Comloș acasă.

De atunci nu l-am mai văzut și nu am vorbit niciodată cu Adamov Milorad.

Nu mi-a propus niciodată nici verbal nici în scris să devin informatorul lui.

Nu am semnat niciodată nici un angajament de informator.

Acești bandiți și Silin și Adamov dar, mai ales, Silin cunoșteau foarte bine activitatea mea, mai ales, după publicarea Rezoluției Biroului Informativ.

Prin această provocare ei încearcă să mă compromită pentru a nu mai putea munci mai departe.

Tovarășii cu care am muncit și cu care muncesc cunosc activitatea mea pe care eu mă bazez pentru a mă apăra împotriva acestei provocări josnice din partea acestor spioni și trădători de partide.

Am deplină încredere în partidul nostru. Cer ajutorul partidului pentru a aduce lumină în această chestiune.

Am luptat și am să lupt neîncetat alături de oamenii muncii cinstiți din întreaga lume pentru doborârea bandei fasciste de la Belgrad Tito-Rancovici.

Cu salut tovrășesc
ss. Todorov Petru

București, 6 august 1950

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., dosar 165/1950, f. 110-113.

65. 1950 august 23. *Ordin de zi al ministrului forțelor armate ale R.P.R. privind sărbătorirea a 6 ani de la „eliberarea țării noastre de către glorioasa armată a Uniunii Sovietice”.*

Tovarăși soldați și matrozi, sergenți și carnici, ofițeri și generali.

Se împlinesc astăzi 6 ani de la eliberarea țării noastre de către glorioasa armată a marii Uniuni a Republicilor Sovietice Socialiste.

Mândrii de drumul pe care l-au străbătut timp de șase ani prin luptă grea, recunoscători din adâncul inimii Marelui Stalin și Uniunii Sovietice pentru neîntreruptul ajutor frătesc pe care țara noastră l-a primit și-l primește, pătruși de dragoste față de partidul care-i conduce, oamenii muncii din țara noastră întâmpină istorica aniversare a eliberării lor de sub jugul fascismului cu noi și însemnate succese.

Țara noastră nu mai este și nu va mai fi niciodată la dispoziția bancherilor și fabricanților, ea nu mai este și nu va mai fi niciodată cap de pod pentru agresiunile războinice ale clicilor imperialiste, soarta și interesele ei nu vor mai fi hotărâte niciodată la bursa combinațiilor capitaliste.

Sub conducerea partidului ei, clasa muncitoare a țării noastre în strânsă alianță cu țărănimea muncitoare construiește socialismul.

Se întărește puterea de stat a celor ce muncesc, răsar noi fabrici și uzine socialiste, nenumărate șantiere de construcție clocotesc de muncă creatoare, sute și mereu alte sute de gospodării agricole colective, baze ale socialismului la sate, deschid țărănirii noastre muncitoare drum de viață nouă.

Zeci de mii de oameni talentați ieșiți din masa celor ce muncesc vin să adauge la creația inginerilor, tehnicienilor și oamenilor de știință nouă putere, noi izvoare de muncă creatoare.

Lumina învățurii lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, dă oamenilor muncii tot mai puternic sentimentul valorii lor nenumărate în așezarea lumii noi, a lumii socialiste, ridică zi de zi conștiința femeilor muncitoare ale țării noastre, tovarășe de luptă egale în făurirea socialismului alături de bărbați, deschide tineretului nostru minunatele căi ale unui viitor fericit.

Țara noastră liberă, constructoare a socialismului este o forță activă în marele lagăr al popoarelor iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, bastionul păcii, democrației și socialismului.

Oamenii muncii din țara noastră luptă pentru pace și sunt hotărâți să o apere cu toate forțele. Peste zeci de milioane de semnături puse pe apelul păcii de la Stockholm stau mărturie neclintită a acestei hotărâri.

Poporul nostru înfruntă neșovăitor uneltirile ațâțătorilor la război americani și englezi și a instrumentelor lor ticăloase și trădătoare de felul bandei mârșave a lui Tito.

Poporul nostru salută cu entuziasm lupta pentru libertate și independență a eroicului popor coreean și victoriile sale; salută cu entuziasm lupta popoarelor din celelalte părți ale lumii împotriva hoardelor crotopitoare ale imperialiștilor americani, englezi și francezi, lupta necruțătoare a clasei muncitoare din Franța, Italia și Belgia și a oamenilor progresiști din toate țările împotriva robiei marshalizate.

Aducem un frățesc omagiu memoriei celor căzuți sub loviturile teroarei imperialiștilor, pentru marea cauză a libertății oamenilor muncii și a păcii între popoare.

Tovarășii soldați și matrozi, sergenți și carnici, ofițeri și generali.

De a șasea aniversare a eliberării sale naționale poporului nostru trimite un fierbinte salut frățesc gloriosului popor sovietic și genialului său conducător tovarășului Stalin, marelui popor chinez victorios în lupta împotriva imperialiștilor pentru libertatea și independența sa, popoarelor prietene din Republica Populară Ungară, Republica Populară Bulgaria, Republica Cehoslovacă, Republica Polonă, Republica Populară Albania, Republica Democrată Germană, Republica Populară Mongolă și Republica Democrată Vietnam.

Suntem mândri de succesele noastre de până acum în munca de construirea socialismului și de consolidare a Republicii noastre Populare.

Toți oamenii muncii din țara noastră se pregătesc cu voință din ce în ce mai călită să treacă la realizarea sarcinilor mărețe ale primului nostru plan de cinci ani. Sub conducerea partidului vom spori prin realizarea acestui plan, puterea economică a țării noastre, vom întări și mai mult statul și regimul nostru de democrație populară, vom crea mai bune și mai multe mijloace pentru a ridica bunăstarea celor ce muncesc, vom duce cu și mai mult succes înainte lupta pentru sfărâmarea metodică a resturilor capitalismului în țara noastră.

Forțele noastre armate construite sub îndrumarea partidului și a guvernului pe baza experienței glorioase a celei mai înaintate armate din lume, a Armatei Sovietice, își reamintesc cu prilejul aniversării eliberării noastre naționale de îndatorirea lor de bază de a păzi cu vigilență și înflăcărat patriotism independența și suveranitatea Republicii noastre Populare, pacea și munca creatoare a poporului nostru.

Soldații, matrozii, sergenții, carnicii, ofițerii și generalii noștri au datoria să-și desăvârșescă neconținut pregătirea lor politică și militară, să învețe neîntrerupt din bogata experiență a Armatei Sovietice, să studieze și să-și însușească cu tot mai multă stăruință știința și arta militară stalinistă cât și tehnica modernă de luptă pentru a merita dragostea și încrederea oamenilor muncii în îndeplinirea sarcinii de cinste de a sta de strajă neclintită păcii și muncii lor cât și a apăra oricând interesele de stat ale Republicii Populare Române.

De a șasea aniversare a eliberării noastre naționale vă felicit și vă urez succes pe drumul întăririi armatei noastre populare.

Pentru sărbătorirea acestei aniversări,

ORDON:

Astăzi 23 August 1950, orele 21,00, în capitala patriei noastre, București, se vor trage în semn de salut 20 salve de artilerie.

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Română și Forțele sale Armate!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare a luptei poporului muncitor din Republica Populară Română pentru pace, bunăstare și socialism!

Trăiască Uniunea Sovietică, patria socialismului, steag al marelui front al păcii!

Trăiască glorioasa Armată Sovietică, eliberarea popoarelor de sub jugul fascismului!

Slavă genialului conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, marele prieten al poporului nostru, Iosif Vissarionovici Stalin!

Ministrul Forțelor Armate

General-colonel,

Emil Bodnăraș

Arhivele Militare Române, fond Direcția Secretariat, dosar 16/1950, f. 38-41.

66. 1950 august, București. Scrisoare adresată de C.C. al P.M.R. și Guvernul R.P.R. domnului S.I. Kavtaradze, ambasador extraordinar și ministru plenipotențiar al U.R.S.S., prin care îl înștiințează de propunerea cetățenilor orașului Brașov de a schimba denumirea localității lor în Orașul Stalin; decretul Prezidiului R.P.R. în acest sens, cu rugămintea de a fi remisă Guvernului U.R.S.S.

Tovarășe AMBASADOR,

*La inițiativa muncitorilor CFR-iști din Brașov, cetățenii orașului Brașov au exprimat Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Guvernului Republicii Populare Române dorința lor fierbinte ca orașului lor să i se acorde înalta cinste de a purta numele marelui geniu al omenirii muncitoare, conducătorul poporului sovietic, eliberatorul și prietenul iubit al poporului român **IOSIF VISSARIONOVICI STALIN.***

Satisfăcând dorința exprimată de cetățenii orașului Brașov și Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, în semn de adâncă dragoste și recunoștință pentru marele Stalin, au luat hotărârea ca acest oraș să poarte de acum înainte numele de orașul Stalin.

Avem onoarea de a vă emite alăturat scrisoarea cetățenilor orașului Brașov precum și hotărârea Guvernului Republicii Populare Române și Decretul Prezidiului Republicii Populare Române prin care orașul Brașov este numit orașul Stalin, cu rugămintea de a le transmite Guvernului Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Dr. Petru Groza

SECRETAR GENERAL AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Gheorghe Gheorghiu-Dej

DOMNULUI

S.I. KAVTARADZE AMBASADOR EXTRAORDINAR ȘI MINISTRU PLENIPOTENȚIAR AL U.R.S.S.

Prezidiul Marelui Adunări Naționale a Republicii Populare Române

În temeiul art. 44 pct. 2 și art. 45 din Constituția Republicii Populare Române;

Văzând Hotărârea Consiliului de Miniștri cu nr. 930 din 22 august 1950;

Emite următorul

DECRET No. 211

pentru schimbarea numelui orașului Brașov în acela de Orașul Stalin.

Art. unic. – Cu începere de la data publicării prezentului Decret, orașul Brașov va purta numele Orașul Stalin, în cinstea marelui geniu al omenirii

muncitoare, conducătorul poporului sovietic, eliberatorul și prietenul iubit la poporul nostru, Iosif Vissarionovici Stalin.

Dat în București, la 22 august 1950

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 179/1950, f. 6.

67. 1950 septembrie 1. Proces-verbal al ședinței Biroului Organizatoric în care s-au dezbătut schemele de organizare ale comitetelor de partid regionale, orașenești și raionale.

Tov. Luca: Directivele venite de la guvern au fost de multe ori schimbate jos. Asta se datorește faptului că este foarte slabă și disciplina de partid și disciplina de stat.

În ce privește problema de a se izola București de Ilfov, ar fi fost ușor a se lega București direct de C.C. și Ilfov la fel cu C.C., dar ar fi fost păgubitor și pentru Ilfov și pentru București fără acest secretar unic. Colaborarea însă între cele două organe este absolut necesară. Colaborarea nu exclude ca fiecare comitet să se ocupe de problemele sale, e datoria Partidului să ajute și să conducă aplicarea planului economic etc. Organul de partid este răspunzător pentru bunul mers a problemelor atât cele ale regiunii și ale orașului, chiar dacă orașul este de importanță republicană și se supune din punct de vedere administrativ guvernului. Trebuie explicat acest lucru. Trebuie coordonate toate lucrările și mobilizate toate forurile de răspundere pentru rezolvarea tuturor problemelor comune.

De obicei președintele Sfatului orașenesc a fost în U.R.S.S. în Comitetul de Partid Regional și supus Comitetului Regional și așa Comitetul Regional înlocuiește C.C. și aplică în practică această legătură. Secretarul comitetului orașenesc a fost membru în comitetul sovietului și activitatea de partid a fost strâns legată de activitatea sovietului.

La noi, secretarii de partid sunt niște funcționari de partid și nu sunt bogați în problemele concrete, în asemenea organe cum sunt sovietele, ei sunt străini de toate problemele administrative, gospodărești, ceea ce a dus la călcarea disciplinei de stat și de partid.

De aceea problema organizării structurii partidului în noua structură administrativă are o importanță hotărâtoare asupra întregii noastre vieți de partid și de stat, asupra construirii socialismului. Este foarte importantă această schemă și, în general, este bine întocmită. În general, cuprinde problemele și nu putem spune că această schemă este definitivă, prima noastră experiență ne va arăta dacă corespunde pentru aplicarea hotărârii Plenarei noastre din ianuarie.

Dacă pe baza vechii scheme am fi creat aceste organe și secții atunci n-am fi avut 11-13.000 membri, ci de 3 ori mai mult. Noi de fapt prin introducerea raionării și a noii scheme facem economii mult mai mari.

Desigur dacă analizăm mai adânc situația constatăm că unele organe sunt prea menajate, altele prea strânse. De fapt noi am dat prea puțin. Care este sarcina

principală a statului? Construirea socialismului, ceea ce înseamnă fabrici, comerț, plan, finanțe, înseamnă din ce în ce mai multe sarcini statului, înseamnă sarcini economice, sarcini culturale și de aici izvorăște și sarcina partidului care conduce statul și toate celelalte probleme care sunt legate de suprastructură. Chiar lupta noastră pentru pace este de a apăra această construcție socialistă.

La noi în realitate se întâmpla ca organizațiile de partid, toată structura noastră de ordin administrativ și de partid erau rupte tocmai de aceste sarcini. Problemele importante s-au rezolvat numai sporadic prin campanii, ba campania pentru recoltă, ba pentru colectare, am început să creăm organe izolate de Sfaturi care nu puteau să rezolve problemele economice și administrative în mod just, mobilizarea maselor în aceste chestiuni totdeauna provoacă ruptură între mase și partid ceea ce înseamnă slăbirea regimului, înseamnă ciocniri, pe care dușmanul a putut să le folosească din lipsa organizării noastre. Nu întâmplător a venit Plenara prin crearea diferitelor secții, ca să fie cuprinsă munca nu sporadic la fiecare campanie, ci trebuie să fie o preocupare permanentă a Sfatuirilor și Partidului pentru realizarea planului, mobilizarea clasei muncitoare și a întregului activ, propaganda și totul trebuie pus în slujba construirii socialismului. Toate acestea vechea schemă de organizare nu le permitea. Numai când am creat la C.C. secțiile, chiar așa slabe cum sunt încă, au dat un formidabil ajutor, dacă nu altceva, dar numai informarea tovarășilor de răspundere din fruntea ministerelor a fost deja un ajutor enorm și rezolvarea problemelor le pare mai ușor.

Acum avem situația că împărțim regionalele în 4 categorii, dar în viitor toate regionalele trebuie să se dezvolte și au toată perspectiva. Sarcina este de a le dezvolta pe toate.

Fiecare județ trebuie studiat concret, nu mecanic împărțite cadrele, ci pe sarcini concrete, după conținutul, după caracterul regiunii în perspectiva dezvoltării ei.

Astfel trebuie să aplicăm schema, însă cu îmbunătățiri și trebuie dată importanță mai mare pentru problemele economice.

La noi, când este vorba de munca politică la sate, de problemele agricole ca atare, este socotită ca o chestie de ordin secundar. Dar aceste probleme nu sunt problema de ordin secundar. Pentru raioane acestea sunt problemele principale.

Orașele din raioane însă aparțin mai mult regiunii, de ex. Reșița nu poate să fie supus Oraviței. Când asemenea orașe au caracter central, va fi altfel bugetul lor decât dacă este băgat în bugetul regiunii. Din această privință are importanță. Orașele centre industriale trebuie să aparțină regiunii, nu raionului, ca să nu fie împiedicat în dezvoltare de raionul respectiv.

Raionul în primul rând se ocupă cu probleme agricole, mecanizarea agriculturii, organizarea agriculturii, organizarea colhozurilor, transformarea socialistă a agriculturii. Aceasta este sarcina principală a raionului. Aceasta exprimă toate sarcinile și felul cum trebuie constituit Comitetul raional. Acolo cea mai mare atenție trebuie dată agriculturii, vorbesc de secții economice, agrare, cooperatie, comerț, plan-finanțe.

Cu secțiile să nu mergem prea mecanic, ci să ținem cont de sarcina economică a raionului studiat în parte.

Cu orașele republicane și conducerea regiunii am lămurit problema.

Va fi asigurat de a nu fi călcată disciplina de partid și de stat, ceea ce este cel mai important și trebuie neapărat întărit și agitația și propaganda. Nerespectarea disciplinei de stat și de partid trebuie să aibă ca urmare severe condamnări, de asemenea manifestările anarhice mic-burgeze care nu țin cont de importanța întăririi statului și care prin anarhie subminează regimul democrației populare a dictaturii proletariului, care este instrumentul cel mai puternic și important.

Dacă este vorba de descentralizare operativă, descentralizarea sarcinilor, totuși centralismul democratic rămâne în vigoare în toată puterea lui, adică organele inferioare se supun față de organele superioare.

În ceea ce privește problema de a se izola București de Ilfov discuțiile s-au clarificat. Este vorba de o lipsă în metoda de activitate, care desigur trebuie discutată. Tov. Stoica trebuie lămurit, ajutat. Dar alta este aici problema.

La București alta este situația pentru că și din punct de vedere industrial și din punct de vedere economic și din punct de vedere comercial, toate centrele sunt aici, însă București nu poate fi izolat de regiunea sa de aprovizionare, de hinterlandul său, dimpotrivă regiunea a crescut, să aibă sarcini și mai mari și față de București, nu numai față de satele și orașele și este absolut necesar să fie două comitete. Unul pentru București și unul pentru Ilfov. Important este însă că aceste două comitete să aibă legătură nu numai prin C.C. dar este necesară o coordonare și de aceea am pus un om care conduce ambele comitete. Asta înseamnă că metoda de lucru trebuie să fie că fiecare secretar care urmează și la regiune și la București trebuie să aibă caracterul de prim secretar în comitetul său, deci trebuie să aibă această răspundere, îi trebuie dată această răspundere.

Este foarte just că tov. Stoica se ocupă și de problema cartofilor, însă depinde cum. Dacă singur vrea să rezolve și chestiunea cartofilor, planul, industria, gospodăriile locale sunt milioane de chestiuni în care se va pierde definitiv pentru că nu mai este elementul coordonator, îndrumător. El trebuie să reprezinte aceste două comitete în C.C., care l-a trimis acolo ca să nu fie două legături și aceste două comitete au importanță și centrală și regională pentru că trebuie să fie strâns legate din toate punctele de vedere.

Metoda trebuie să fie astfel ca munca și răspunderea să fie împărțită. Cel mai rău merg acele ministere unde miniștrii fac toate treburile singur și nu împart sarcinile. Ei primesc directive și răspund deplin pentru munca lor.

Și secretarul care se ocupă direct cu regionala Ilfov trebuie să aibă deplină răspundere pentru munca, pentru activitatea Comitetului Regional. Tov. Stoica are răspundere pentru amândoi. Întregul comitet trebuie să simtă că secretarul are răspunderea.

Cel mai important lucru este că noi trebuie să atragem elemente din sectorul economic, elemente din diferite sectoare culturale, administrative, de sănătate etc. să fie atrase în munca de răspundere de partid. Dealtfel hotărârea noastră nu este ca acești oameni să fie simpli luați și salariați toți, ci în birou intră și oameni care lucrează în altă parte, primesc salariu la instituția respectivă, iar la partid fac muncă obștească. Astfel se leagă munca de partid cu activitatea din întreprindere. Nu se

lucrează în felul ca fiecare are legături printr-un om oarecare pe care nu-l cheamă la ședințe de partid pentru că este președintele Sfatului Popular sau Vice-Președintele unde problemele gospodărești trebuie discutate foarte serios. Legătura individuală ca în ilegalitate trebuie complet schimbată ca metodă de lucru și trebuie mobilizare cât mai largă. Chiar adunări mari cu întregul activ de partid pentru a rezolva o sarcină de partid sau de stat, însă în timpul lor liber. Trebuie mobilizați membri de partid la munca obștească de partid, la îndeplinirea sarcinilor de partid, fără a fi salariați ai partidului. Nu există să fie membri de partid care să nu aibă și sarcini obștești de partid.

La noi, cu această schemă, așa cum este făcută și cu atenție la punerea ei în aplicare ținând cont de condițiunile reale, cred că va fi o cotitură foarte serioasă în activitatea noastră de partid și de stat.

Desigur trebuie să vedem de cadre. Am văzut lista secretarilor regionali. Să știți că stăm mizerabil.

Trebuie să spun că este tendința de a lua tot ce este bun de jos și de a lua la centru. De multe ori am pus oameni la centru în posturi unde se putea aduce oameni mai puțin pregătiți, mai ales dacă este vorba de chestiuni administrative și chiar probleme politice. Dacă ai o parte bună, se dezvoltă alături și elemente mai slabe, dar dacă iei pe cei buni de jos și lași numai pe cei slabi n-ai făcut nimic. Mă tem că vom îndeplini foarte greu aceste sarcini care ni le dau organizarea Partidului și Sfatului Popular, dacă menținem și continuăm cu asemenea metode de cadre. Dimpotrivă trebuie văzut să trimitem elemente de la centru în centrele importante. Trebuie terminat cu această politică de a concentra totul la centru. Pentru centru putem să ridicăm de aici, fabricile din București pot să ne dea cadre, și trebuie să dea cadre nu numai pentru centru dar chiar și pentru regiune. La noi s-a întâmplat invers. Proletariatul din București este cel mai revoluționar, de aici trebuie ridicate cadre.

Singuri simțiți aceste lipsuri mari și pe linie sindicală și pe linie de partid, organizațiile de masă, femeii, tineret etc. Noi nu am dat importanță suficientă de a ridica, de a da partidului din ce în ce mai multe cadre din București și n-am apreciat la valoarea justă valoarea proletariatului din București.

București a dat foarte multe cadre pentru aparatul de stat, poate chiar prea mult, pentru că am fi găsit în provincie cadre care nu sunt conducători de partid și n-au muncă importantă în provincie, dar din punct de vedere administrativ, economic, sunt superiori multor tovi din București care au venit în aparatul superior al ministerelor și care nu știu ce este în țară. Noi scoatem strungari din fabrici pentru a-i face directori în ministere, iar pe de altă parte cheltuim bani să facem strungari. S-au scos strungari pentru a face din ei miliționeri. Pentru aceasta trebuie luați țărani, muncitori necalificați, să fie trimiși să facă școală, ei sunt buni pentru miliționeri. În posturi de conducere desigur să fie elemente muncitorești. Desigur și la „Scânteia“ și la Propagandă trebuie să fie și metalurgiști, dar nu luați simplu de la strung și băgați acolo, ei trebuie trimiși în școlile noastre de partid. Deci trebuie văzut unde ridicăm muncitori în posturi.

Tov. Petrescu: Ce ar fi să scoatem această parte din stenogramă, și să dăm la toate ministerele?

Tov. Luca: Sunt de acord.

Când schimbi funcționari cu muncitori îi schimbi drepturile, de plecare în odihnă, tratăm funcționarii noi așa cum am tratat funcționarii din vechiul aparat de stat. Este o atitudine absolut justă. Nu se poate despărți azi așa funcționarii de muncitori. Și din vechii funcționari nu se poate spune că toată lumea a rămas bandit și trebuie înlocuit cu elemente muncitorești. Nu este just. Trebuie să creăm funcționari prin școli, tineretul țărănesc care intră în școli se ridică, să facem din ei funcționari. La posturi de conducere am pus de nevoie elemente muncitorești calificate scoase din fabrică, dar acum când crește fiul muncitorului, devenind student, învață, despre el nu putem să spunem că este mic burghez pentru că n-a fost la strung. Noi trebuie să luăm acest lucru și să-l scoatem la lumina zilei, să ne dezorganizăm întreprinderile.

Propun ca la aplicarea acestor scheme să ne uităm la politica noastră de cadre și să întărim regionalele și raioanele și să nu ridicăm mereu cadre de acolo pentru ca apoi să nu trimitem pe nimeni înapoi. Prin școlile noastre trimiți cât mai mulți după o activitate practică pentru că înțelege mult mai bine când avem și ceva pregătire practică.

Deci schema este aprobată de Biroul Organizatoric și aplicarea schemei trebuie studiată în fiecare raion pentru a întări sectorul care suferă.

Ședința s-a ridicat la ora 14.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 55/1950, f. 11-16.

68. 1950 septembrie 2. *Stenograma ședinței cu secretarii județeni cuprinzând dezbaterile pe problema transformării socialiste a agriculturii.*

Tov. Moghioroș: Tovarăși, cu ocazia numirii tovarășilor secretari de regiuni a partidului n.s., credem, că e necesar de la început să punem în fața tovarășilor secretari unele probleme de bază, de cea mai mare importanță a partidului nostru, problema transformării socialiste a agriculturii, în domeniul căreia organele noastre de partid au obținut succese foarte frumoase, numărul gospodăriilor noastre colective se apropie de 1000, numărul țăranilor muncitori din gospodăria colective este un număr apreciabil, suprafețele arabile ale țării, care trec în sector socialist sunt mereu în creștere, prin urmare sectorul socialist crește și se întărește în așa fel, încât creează condiții favorabile în anii ce vor veni, pentru a pune problema la sate, cine pe cine.

Dar în activitatea organizațiilor noastre de partid, s-a comis o serie de greșeli, alături de lipsurile obiective izvorâte din greutățile în muncă. Ceea ce este mai gravă este aceea, că în cursul executării hotărârii Comitetului Central și guvernului, organizațiile de partid au denaturat linia politică a partidului, au comis greșeli stângiste, care favorizează pe dușmanii, care vor să slăbească regimul nostru de democrație populară.

De aceea tovarăși, cum am spus, avem nu numai lipsuri, avem județene, care au lucrat bine, respectând linia Partidului, aplicând și normele economice pentru înființarea gospodăriilor colective, dar pentru ca să punem capăt unor manifestări, care s-au făcut, este nevoie să punem la ordinea de zi aceasta problemă și tovarășii secretari de regiune, care au muncit în diferite județe, este de dorit să facă un scurt raport concret, mai ales în ceea ce privește metodele de muncă folosite de organele de partid, de Comitetul Județean al Partidului, de organizația de partid de plasă și mai cu seamă de organizațiile de bază din comună, de asemenea asupra felului metodei folosite de organizația de partid în privința controlului muncii de partid, în așa fel, ca să scoatem la suprafață toate lipsurile, toate greșelile cu curaj, să nu le acoperim, să nu ne lăsăm legănați de iluzii false, că am muncit bine și putem fi mulțumiți. Ce am muncit bine, este un bun al nostru, dar ce este greșit, trebuie îndreptat. Dacă vom acoperi mai departe greșelile, aceasta va avea repercusiune serioasă în munca noastră în viitor. Să facă un scurt raport tov. Niculescu de la fosta județeană Ilfov.

Tov. Niculescu: Conform planului de muncă a județenei Ilfov întocmit de la 1 aprilie-1 septembrie 1950, noi am inaugurat 30 de gospodării colective, în afară de cele 3, care au fost inaugurate anul trecut și în primăvara acestui an. În această muncă Comitetul și Biroul Județean a procedat în felul următor: în primul rând ne-am consultat cu birourile plășilor, care sunt posibilitățile, și unde s-a dus muncă mai temeinică în organizațiile de bază pentru crearea gospodăriilor colective. Avem o serie din aceste gospodării colective, care putem spune au perspective frumoase de dezvoltare, însă în această muncă noi am făcut greșeli grave, prin faptul, că în loc să adâncim munca politică în rândul țărănimii mijlocașe, care să aducă pământul în colectiv, pentru ca media pe gospodărie a terenului adus de gospodari să fie 4,5 ha, s-a mers pe linia de a lua pământ de la chiaburi. Mai mult tov. secretar Durluț, secretar pe linie agrară, fără ca să ne întrebe pe noi, a chemat pe președintele Tribunalului Ilfov și primul procuror și împreună au făcut un plan, pe care chiaburii să judece, să-l condamne, fie că există motive sau nu, numai pentru a lua pământul, ca să avem terenul necesar pentru gospodăria colectivă. Vina nu e numai a lui, ci și a noastră. fiindcă nu l-am controlat, astfel ne-am trezit la unele fapte, ca de ex. la Curcani a fost condamnat un chiabur de 80 ani, pe motivul, că nu a dezmiriștit la timp, la o lună de zile închisoare și confiscarea averii. În mai multe părți s-au comis astfel de greșeli, la care a contribuit și președintele Tribunalului, care a făcut acestea fără nici o opoziție și fără să se sesizeze, din contră după ancheta făcută s-a stabilit, că dacă așa îi zice județeană, el așa face. Desigur noi am deviat de la linia Partidului, am dat apă la moara reacțiunii, în unele comune, țărănimea săracă compătimitind pe chiaburi. În loc să atragem masa, am prilejuit, că o bună parte din țărănimea săracă să se solidarizeze cu chiaburii de ex. la Drăgoești, Movilița. Acestea sunt greșeli izvorâte din lipsa de control și lipsa de orientare.

În ceea ce privește metodele de convingere, n-aș putea spune, că s-a întrebuințat metode tari, s-a dus muncă de lămurire prin organizația de bază, prin agitatorii, care s-au dus la țară. A lăsat impresia, că se întrebuințează metodă de

forță, prin faptul că țăranii au fost pe pământ și numai seara am putut sta de vorbă și omul a fost adus la 9, 10 seara la Comitetul Provizoriu. Alte cazuri eu nu cunosc.

Tov. Reznicenco: În județul Constanța s-a făcut în ultimul timp un număr mai mărișor de gospodării colective, aceasta ca rezultat al muncii în general, de propagandă a partidului nostru și mai puțin pe linia organizațiilor de bază. Care sunt motivele, că jud. Constanța are succese în munca de masă? Este, că are și alte condiții obiective: pământul e sărac, e pământ mult, dar n-au cu ce lucra. Țăranii au fost de mai multe ori mutați de la haturile lor, nu mai țin așa de mult de pământul propriu. Aici este pământ cam uniform. Acestea sunt condiții găsite, gata create. Județeanul a muncit, un secretar nu s-a ocupat cu altceva și încă un instructor județean. Un alt secretar s-a ocupat numai de celelalte. Acestea sunt cauzele rezultatelor. Lipsurile muncii au fost în problema deschiaburirii necorespunzătoare liniei partidului. Până acum una și jumătate, două luni, s-a mers pe linia împăciuitoarismului, stăteau nopți întregi și cereau pe chiaburi să semneze documente de donații. S-a folosit preoți să se înscrie, ca după ei să vină masa. Tot așa și cu învățătorii. După ce s-a găsit această lipsă cu chiaburii; ceea ce este lipsa mea personală s-a mers pe panta cealaltă, și anume eu fiind instructor al Comitetului Central pe acea vreme, am urmărit să se schimbe situația de împăciuitoarism, fiind unele cazuri, când trebuiau să fie deschiaburiți câțiva. Comitetul Provizoriu, n-a avut curaj, atunci eu personal neorientat, am pornit în sat și am luat măsuri pentru deschiaburire. După aceasta s-a pornit în județ la acțiuni anarhice, ceea ce n-a fost ușor de oprit, degeaba am încercat prin diferite metode. În 5-6 cazuri s-a deschiaburit peste lege. A trebuit în mod special să chemăm secretarii și în ultimul timp s-a intrat în legalitate. Un caz vreau să arăt cu împărțirea recoltei. În jud. Constanța este recoltă slabă și 15% avans a fost puțin. Aici n-am avut spiritul de prevedere să pregătim aceste adunări, activiștii soseau la față locului numai la 11 seara, dar chiaburii până atunci pregăteau terenul pentru ei. Dar această situație s-a schimbat, deoarece acum, cu 45 zile înainte merg echipele formate din activiști ai organizațiilor de masă. O altă lipsă că plasa nu am fost antrenată, nu am putut cuprinde astfel munca, iar pe urmă, când plășile au primit munca de organizare a gosp. colective, la început nu erau bine antrenate, și astfel le scăpa munca. Organizațiile de masă sunt iarăși insuficient de antrenate, ceea ce e de asemenea o lipsă. În ultimul timp este o lipsă, că am neglijat gospodăriile, pe care le-am inaugurat, astfel la aducerea vitelor în unele locuri sunt greutăți. S-a făcut ședință de birou pentru îndreptarea acestor lipsuri.

Tov. Petrescu: Câte gospodării aveți?

Tov. Reznicenco: 60 și acuma vom inaugura încă 4.

[...]* În jud. Trei-Scaune, în timp de 3 luni s-au organizat 23 gospodării colective, aici la început s-a simțit o rezistență puternică din partea țăranimii în întregime. După o muncă mai organizată în această privință și după antrenarea organizațiilor de bază, am reușit ca să începem să organizăm comisii de inițiativă la mai multe comune, care au dus munca în acest sens. În județul nostru am avut o

* Așa în text.

comună Lemia, după care se orienta tot județul. Până nu făceam aici gospodărie, n-am putut organiza decât o singură gospodărie colectivă. După ce am reușit să facem aici, după aceasta am putea spune, că a mers mai ușor, după aceasta orientându-se mai multe comune. Aici am avut greșeala, că noi am lucrat direct cu comune, fără antrenarea comitetelor de plasă. După ce am analizat metodele de muncă, am reorganizat forțele noastre. În județul nostru, cu toate că am făcut organizarea de gosp. colective în mare măsură prin muncă de lămurire, dar avem și aici lipsuri serioase. S-a întâmplat, că un mijlocaș, care era om de bază în comună, dacă n-a fost convins, a fost chemat la Securitate, și ținut acolo 1-2 zile la Aita-Mare și după ce s-a dus acasă s-a angajat că se va înscrie în gospodăria colectivă, bine înțeles n-a fost convins sută la sută. Nu numai că n-a fost convins n-a refuzat să se înscrie, aici este și lipsa mea, că n-am putut să descopăr această problemă, că a fost dus la Securitate, și când a venit timpul să semneze, el a luat cuvântul și a arătat, că intră fiindcă nu vrea să se putrezească în închisoare. Altă metodă, care nu e justă în această privință a fost că tovarășii, ca să aibă mai mare rezultat în muncă, atunci când abia aveau 10-12 țărani care au vrut să se înscrie în gospodăria colectivă, s-au dus în hotarul comunei arătând unde vor comasa, prin care exercitau influență asupra acelor, care aveau teren în acel loc și astfel decât să i se schimbe pământul, s-au înscris în gosp. colectivă. La schimb de pământ s-a folosit metoda că seara târzie și noaptea au chemat țărani să iscălească schimbul. Nu am cunoscut mult timp această metodă, dar era suspect că tov. secretar și ceilalți tovi, care erau cu dânsul venea noaptea la orele 3-4 și chiar la 5 acasă. Și așa am aflat că chemau noaptea la schimb pe țărani, chiar îi sculau din pat, chemați la Comitetul Provizoriu, și fiind speriați semnau actul de schimb, alte cazuri: la comuna Leț, unde cu toate că era deja un chiabur ridicat de acolo, totuși chiar tov. Denes, care era responsabilul Secției agrare, dădea dispoziție, ca să mai ridice încă vreo 3 chiaburi din comună fără ca să ne anunțe, fără ca să știe biroul de aceasta. Am luat cunoștință numai că venea comandantul Miliției și întreba dacă avem cunoștință. Șeful de post de Miliție se bucura dacă primea astfel de dispoziție, fiindcă atunci când ridica pe chiaburi, a spus că partidul și Sfatul Popular a dat ordin, astfel a antrenat toate rudele lui împotriva regimului. O altă lipsă importantă este, că n-am reușit și aceasta este în primul rând slăbiciunea mea, ca colectivul, care se ocupă cu organizarea gosp. colective să fie compus din elemente corespunzătoare, astfel profesorul Vecsei, fost conducător P.S.D., cel mai mare instigator împotriva Partidului Comunist și azi e folosit în această muncă, care el însuși după căsătorie este chiabur. În comunele unde el este trimis, numește mijlocași pe chiaburi și îi face să intră în gospodăria colectivă. Am avut slăbiciunea să nu-l pot convinge pe secretarul adjunct să nu se folosească de asemenea elemente, care nu sunt atașate partidului, pe care putem considera ca dușmani. La început, mai ales, am avut încredere în tovarășii mei de acolo, mai multă decât trebuia, am crezut cele spuse și nu m-am dus să mă conving personal de munca lor, dar după ce am văzut că e un fel de împăciuire față de chiaburi chiar din partea activiștilor noștri, atunci am început să mă uit mai adânc în această problemă, dar până atunci s-a strecurat în G.A.C. și elemente dușmănoase.

Tov. Petrescu: Cum se face că Comitetului Județean Trei-Scaune i s-a atras atenția de mai multe ori față de împăciuatorism, de ce n-ați luat măsuri mai rapide. Și cum se face că până acum 3 săptămâni n-au fost în acest județ aproape deloc gospodării colective și în ultima lună au început să intre sate întregi. Și ce poziție a luat Comitetul Județean față de aceste lipsuri?

[...]*

În primul rând am analizat această problemă și am căutat să eliminăm aceste elemente, care aveau influență asupra Comitetului Județean în acest sens. În comuna Peteni, Sütteni, spune, că un chiabur organizează gospodăria comunală. După ce am eliminat pe chiabur, trebuia să depunem o muncă de 3-4 luni până am organizat gosp. colectivă. Chiar în sânul Comitetului Județean a fost atitudine de împăciuatorism, care se reflecta până jos la org. de bază, nu puneau problema despre chiaburi, că e chiabur, ci că este un gospodar bun. Chiar am întâlnit glasuri în comune: „dacă am avea noi mulți gospodari, ca aceștia“. După ce am reușit ca în oarecare măsură să antrenăm masele împotriva chiaburilor, chiaburul și-a schimbat atitudinea și în mod deschis nu mai venea împotriva gosp. colective, avea aspect, că s-a retras, dar și-a schimbat tactica, lăsând să facem gospodărie colectivă și trimitea elementele lui, cu scopul de a se submina mai târziu. Dacă am reușit să facem gospodăria colectivă să intre tot satul, este un motiv și acesta pe de altă parte sunt comune, unde au fost ridicați chiaburii și scoși de locuitori, unde erau săraci, aveau pământ puțin, și ca să pună mâna pe pământ, tot așa în mai multe locuri s-a făcut promisiune că toți chiaburii vor fi ridicați în comună.

Tov. Teohari Georgescu: Tovarășii secretari regionali, se găsesc în ajunul instalării lor în funcțiunea lor, în ajunul multor probleme, care au cu aceasta reorganizare. Totuși e bine că s-a ridicat în fața tovarășilor o problemă importantă: cum se aplică hotărârile Comitetului Central în privința creării gospodăriilor agricole colective.

Trebuie să spunem un lucru, că în ultimul timp mai accentuat s-au provocat nemulțumiri în țara oamenilor muncitori, care merg alături de noi, toți avem datoria să ne apropiem, nemulțumiri datorate fărădelegilor săvârșite de organele de stat, chemate să apară cetățenii cinstiți. La Cancelaria Comitetului Central vin zilnic zeci și zeci de scrisori de plângere din partea cetățenilor din toată țara, reclamând abuzuri. Aceste scrisori dovedesc, că oamenii au încredere în partidul nostru, dar arată și aceea, că tovarășii noștri, care aveau funcția de secretar și aveau munci de răspundere în aparatul de stat, nu-și făceau datoria, prin faptul, că se petreceau în fața lor abuzuri. Aceasta este o notă proastă pentru ei și pentru noi toți. Oamenii au venit din fundul țării la noi, ca să ceară scăpare. Au fost amestecați președinți de Comitet Provizoriu, secretari de partid, instructori județeni. Atunci când în funcția de răspundere s-au strâns zeci de mii de oameni, în aparatul de stat și în partid, s-a putut întâmpla că unii sunt elemente, a căror trecut îi împing să facă asemenea fărădelegi. Dar problema este mai serioasă și lucrurile capătă alt caracter, atunci când tovarăși de răspundere din org. de partid patronează direct sau indirect

* Așa în text.

fărădelegi. Eu consider, că nu e vorba numai de lipsă, dar trebuie să facem deosebire între lipsuri și abuzuri, de călcarea grosolană a directivelor Partidului, fiindcă nu putem afirma, că nu s-au dat directive clare în diferite probleme. În felul acesta au început să devină lucrurile mai serioase și toate abuzurile au fost îmbrăcate în ascuțirea luptei de clasă, în lupta împotriva elementelor dușmănoase. Un aspect foarte periculos, aici am putut asculta un tovarăș, care arată că în județ sunt elemente dușmănoase și este firească măsura împotriva lor, deschiaburirea etc. Noi știm destul de clar, că linia partidului și guvernului și toate legile Republicii noastre populare sunt de așa natură, încât apără regimul nostru de democrație populară. Aceste legi trebuie să asigure mersul nostru liniștit mai departe. Că legile acestea se aplică acolo unde au fost grupuri de spioni, până la moarte, la bande, la confiscarea averii. Nu suntem deci în situația să nu avem legi și aparat care să apără regimul nostru împotriva uneltirilor dușmanului. Cu toate acestea noi ne-am găsit la un moment dat cu călcări grosolane, care s-au transformat în abuzuri și consider aceasta problemă foarte serioasă. A spus tov. Moghioroș, că tot ce e bun, e frumos și e succesul partidului nostru, dar noi trebuie să vedem lucrurile la timp, să oprim asemenea metode și trebuie să avem garanții că linia partidului va fi aplicată așa cum trebuie.

Dacă vom ajunge la concluzie, că s-a făcut o greșală aici și în altă parte, greșală la Turda, greșală la Ilfov, greșală la Constanța, noi vom fi convinși în conștiința noastră, că avem de a face cu greșeli, nu mergem mai adânc și ne vom pomeni cu situații mai grele, unde va fi descoperit dușmanul. Fără îndoială în acțiunile petrecute în țară, trebuie să vedem, unde e dușmanul, indiferent unde s-a greșit. Tovarășii au vorbit despre metodele nejustificate în privința gospodăriilor colective. Vă punem întrebarea, această problemă, care atât s-a discutat, nu e clară? e permis să facem greșeli atât de grosolane, încât în gospodăriile colective, pe care le creăm, să nu mai avem încrederea, că acestea sunt modele, care să fie urmărite de ceilalți țărani muncitori. Atunci, când din organizația de partid din comună nu intră decât o parte din membrii de partid, aceasta arată, că nu merge bine munca. Mă întreb, de ce dau acum năvală în gospodăriile colective? Să vedem dacă ei vor crea gospodării colective viabile, care vor merge sau creăm gospodării colective pe nisip?

Iată de ce, tovarăși, cele petrecute în țară, trebuie să ne facă să privim lucrurile serios. La un moment dat am răs în cursul ședinței, dar problema e foarte serioasă. Dau exemplul din Ilfov. Pornim la crearea de gosp. colectivă și avem neapărat nevoie să ridicăm o serie de locuitori dinainte stabiliți după un tablou, ținem conferință, unde atragem organele de stat, punând sarcina să ne ajută la crearea gospodăriilor colective și începem să facem plan, nu 1-2 locuitori, ci 10-12 cazuri, din fiecare comună 2-3 inși. Motivele a arătat tov. Niculescu, au fost motive, care nu aveau nimic cu legile noastre, care pedepsesc pe cei care comit infracțiuni. Au fost trimiși oameni în judecată nu pentru infracțiune, ci pentru ca țărani să intre în gospodărie colectivă. Așa se explică amenda de 200 lei și confiscarea averii. Locuitorul are chitanță de predare a cotei și totuși condamnați pentru că nu a dat cota, pentru confiscarea averii. Am avut plan pentru crearea gospodăriilor

colective, nu am pus accent pe munca de lămurire, ci a face dinainte o zestre, de a face pământ, inventar și casă pentru sediul gospodăriei. Anumitor locuitori, cu care s-au întâmpnat asemenea lucruri, nu trebuie să căutăm mult și vom găsi între ei și țărani mijlocași. Trimitem în judecată oamenii cu 5 ha și 3-4 copii. Dar ce s-a întâmpnat? Nu mai avem de a face cu abuzurile unui secretar din comună, ci din partea organelor de partid, organelor de stat, Justiție, Miliție, a unor elemente responsabile din munca de conducere, și tov. de la Trei Scaune spune că a făcut greșală prim procurorul fiindcă a ascultat de tov. secretar adjunct și nu s-a informat. A făcut o crimă și organele de Justiție și Miliție, dar ca responsabil a organizației de partid, trebuie să punem întrebarea, oare aruncăm cu piatra, după ce noi i-am adunat în conferință și i-am dat impresia că acestea sunt directivele Comitetului Central. Pe oamenii aceștia îi tragem la răspundere, nu trebuia să aplice măsurile acestea, dar oamenii au fost împinși, fiindcă tovarășii noștri au înțeles greșit colaborarea între organizațiile de partid și organele de stat. Să vedem, în ce situație ne găsim noi azi cu măsurile luate în foarte multe județe, cu măsuri complet abuzive, care n-are nimic cu linia partidului și legile noastre. Transformăm Justiția, instituție socialistă într-o parodie, punem să dea sentințe, care nu știe ce este. Tovarășii bine ar face să adâncească acest lucru. Sigur acum nu ne găsim numai în fața secretarilor regionali. Sunt unii care au muncit în aceasta direcție și sunt alții care vin din școală, dar totuși vorbim de această problemă, pentru ca să revizuiască munca tovarășii care au muncit și a înarma ceilalți tovarăși de felul, cum trebuie să lucreze. În ce situație punem Comitetul Central care dă directive și guvernul, care dă legi. În ce situație punem, când organele Guvernului sunt jos modelate așa cum un tovarăș jos crede de bine. În ce măsură mai are garanție Comitetul Central și guvernul că vor fi aplicate legile țării, atunci când legile se aplică după dorința secretarului județean. Prin faptul, că sunt membrii de partid în aparatul de stat în funcție de răspundere, cred secretarii, că au dreptul să dea directive și împing pe oameni să facă abuzuri cu mâna altora. E complet greșit înțeles colaborarea. Secretarii nu pot să dea directive aparatului de stat, aceste directive se primesc de la Guvern. Astfel în multe locuri aparatul de stat începe să se ocupe de condamnări, și ala călcăm noi autoritatea Guvernului, deconspirăm legile noastre și pe urmă spunem, că măsurile erau necesare, pentru că sunt dușmani. Aceasta înseamnă să ascundem lipsurile noastre. Da, e adevărat, sunt dușmani în țară și aici e pericolul dacă noi o să ne ocupăm de oameni în felul acesta, numai ca să luăm fără motiv pământul, atunci ne va scăpa dușmanul. Știm, că avem dușmani în țară, și lucrează și nu unul, ci în bandă. Da, organizațiile de partid sunt chemate să dea ajutor aparatului de stat. Să cheme acolo, dacă nu aplică legile și este o delăsare în acțiunile împotriva bandiților. Comitetul Județean să sesizeze Comitetul Central, unde vede, că nu se aplică directivele guvernului. Dar dacă noi începem să dăm directive la județ, este acesta just? Iată ce se întâmplă, când lucrurile sunt luate superficial. Tovarășii au vrut numai să realizeze planul, spunând că chiaburii sunt dușmani. Dar ia să vedem, dacă a spus Comitetul Central să lichidăm chiaburimea. Dar deschiaburirea în nici un caz nu se face așa. Atunci când se pune problema, poate să fie numai acțiune de masă, nu acțiunea a 2-3 inși

de la Miliție. Alături de Miliție trebuie să fie solidaritatea țărănimii muncitoare. S-au întâmplat cazuri, când au fost ridicați chiaburii, familia scoasă din casă și lăsați pe marginea drumului, trezind compătimirea țăranilor muncitori, care s-au solidarizat astfel cu chiaburii. Avem asemenea cazuri în jud. Odorhei, unde această solidarizare cu chiaburii a devenit acțiunea comunei întregi, au venit cu 100 căruțe la capitala de județ, să ceară dreptate. Astfel s-a creat atmosfera grea, țărănimea săracă nu este de acord cu aceste metode. În loc ca tovarășii să vadă, ca locuitorii de acolo să ridice problema, că nu mai vor să fie chiaburul cutare în comună, atunci să ia chiaburul bagajul și să plece. Cu așa măsuri nepolitice, ce s-au luat, dăm apa la moara reacțiunii. Să vedem, cum am creat gospodăriile colective, dacă nu respectăm linia partidului, să vedem, dacă poate să meargă treaba așa, sau nu. La Constanța a fost o perioadă de timorare a chiaburilor, o echipă de instructori, secretari de partid, pornesc la o metodă, care sunt legionare, dacă verifici, să vezi că sunt legionari activi între ei. Oare noi asistăm pasiv, când se sare peste cal? Noi credem, că aceștia sunt revoluționari? Aici e greșeala, băgăm totul într-o oală, nu vedem, care e greșeala. Un chiabur, dacă nu îndeplinește legea, să fie scos în fața satului și arătat în fața satului întreg ce a făcut. Altfel ne trezim, că măsurile nu mai cunoști, directivele sunt denaturate și tovarășii nu vin să spună, cum s-au întâmplat aceste lucruri. Să analizați, trebuie să fie până la sfârșit mâna dușmanului. Prin denaturarea directivelor guvernului se întâmplă, că oamenii cinstiți nu mai vor să fie președinte la Comitetul Provizoriu, fiind tocmai din aceste motive obiectul atacurilor din partea țăranilor săraci și mijlocii. Fiindcă în Sfatul Popular se petrec lucruri, prin care este transformat Sfatul în Miliție. Dacă vrem să mergem la transformarea socialistă a agriculturii, nu trebuie să mergem cu ciomagul, asemenea metode nu ne învață partidul.

Fără îndoială sunt încă lipsuri în aparatul de stat, sunt lipsuri în justiție, în organele de Miliție și te întreb de multe ori, dacă unele elemente din aparatul de stat n-au interesul să aplice întocmai directivele nejuste primite de la organizațiile județene. Sunt prea disciplinați, sunt ceruți să calce legea și o calcă în picioare. Nu e întâmplător, că fac, ei pot să rădă în barbă, căci fără să apare ca dușmani, face jocul dușmanului.

Iată de ce problema ridicată azi în ajunul instalării, este o problemă serioasă. Tovarășii să intre în legalitate în măsura socialistă. Legile nu este permis să le calce nimeni, dar care calcă linia Comitetului Central, să nu calce ușor. Cele petrecute la Turda nu poate să rămână fără urmări serioase. Prin asemenea metode nu facem serviciu clasei muncitoare, partidului, ci dușmani. Să fim aspri cu noi. Să facem în așa fel munca, ca oamenii să aibă dragoste de sediile de partid din regiune, să știe, că pot să se adreseze la județene, nu e nevoie să fugă la București. Ar fi bine ca tovarășii să aplece urechea la ei. Să descopere abuzurile, să ia măsuri necesare pe loc.

Ne bucurăm de succesele, ce avem în munca de partid, în munca de transformare socialistă a agriculturii, sunt succese împotriva dușmanului extern și intern, dar nu trebuie ca succesele să ne îmbete căci dacă nu le facem bine, vom avea de furcă mai târziu cu gospodăriile colective. Tovii secretari, instructori plecați pe teren, vor înțelege, de ce înaintea problemelor organizatorice, să se pună această problemă în fața tovarășilor.

Se dă citire unui material documentar asupra unor metode nejuste folosite de unele județene de partid.

Tov. Reznicenco: Am aflat mai târziu de această chestiune, de la organele de stat. Am cercetat cazul și cauzele sunt tocmai cele arătate de Comitetul Central. Am raportat dar erau fapte consumate. Aceștia, care au făcut abuzurile, sunt legionari. Plasa, de asemenea, are asemenea elemente, care trebuie să fie scoși de acolo.

Tov. Moghioroș: Nu numai, că n-ați știut la timp. A-ți trimis tovi din partea Colegiului de Partid, care a făcut anchetă, iar Comitetul Județean n-a luat nici o măsură serioasă.

Tov. Reznicenco: Este adevărat.

Tov. Petrescu: Nu a-ți luat măsuri hotărâte împotriva abuzurilor.

Tov. Moghioroș: Aceasta înseamnă, că aceste lucruri s-au făcut cu aprobarea tacită a Comitetului Județean. Cred că toate metodele posibile și imposibile, ce poate închipui un om bolnav sau dușman, au fost folosite: amenințări, bătăi, exerciții militare metode, care au luat un caracter foarte răspândit, de aceea aș fi de părere, că tovarășii, care sunt acum în fața unei sarcini noi, și majoritatea din voi nu sunteți străini de cele petrecute, unii dintre voi ați cunoscut aceste fărâdelegi, ceilalți s-au rupt de organizația de partid, și masele de muncitori, n-au făcut datoria de comunist de a controla munca.

Cine dintre voi are ceva de spus despre aceste fapte, ce le-am citit aici. Să vedem, care e poziția voastră.

Tov. Reznicenco: Cauzele au fost arătate aici. Asemenea cazuri s-au mai întâmplat. O femeie din aceeași plasă, mic-negustor a fost luată, pentru a ne confisca aparatul de radio. Secretarul Comitetului de Plasă, împreună cu președintele sindicatului au făcut intimidări. Scopul era să ia radio pentru sfat sau sediul partidului, pe urmă aparatul a ajuns la GAS. Nu s-a anchetat până la sfârșit cazul, secretarul n-a luat măsuri, zicând „ce să mai facem, aparatul e deja luat“. Cazul de față, deși sesizat de autorități, colegiul a anchetat, totuși, nu s-a rezolvat și sunt încă o serie de cazuri și Comitetul Județean n-a găsit timp să rezolve aceste probleme, acesta nu numai că nu e vreme, dar n-am dat importanța suficientă. Cu ocazia acestor verificări s-a constatat, că în aparatul de partid s-au strecurat elemente cu trecut neverificat, birjari, vânzători de vin. Ceea ce înseamnă, că au fost verificați în mod superficial. În momentul de față 40 activiști de partid trebuie să fie puși la o parte. Chiar avem două cazuri cu pedeapsa penală. Faptul, că nu ne-am sesizat la timp de prezența acestor elemente, înseamnă lipsă de răspundere. Deși am făcut unele măsuri, însă numai într-o măsură oarecare am rezolvat problema. Cu ocazia verificărilor și curățirii, încă nu am făcut suficient pentru a asigura curățirea rândurilor partidului și elementelor dușmănoase.

Tov. Albu: Noi am ascultat lipsurile, care s-au văzut în munca noastră și vreau să arăt și originea lor în ceea ce privește înființarea gospodăriei colective de la Maxeni. Și anume: n-a fost antrenat întreg Comitetul Județean și de Plasă, care trebuia să verifice cine sunt membrii gospodăriei colective, dacă sunt salariați sau nu, dacă vor putea să muncească în gospodăria colectivă și dacă este lipsa mea. Când am adâncit problema, am observat, că pătrundeau elemente, care nu aveau ce

căuta în gosp. colective. Au pătruns și chiaburi. Nu era întreprins control serios, care să ajute la închegarea unei gospodării. Am descoperit târziu, că a intrat un chiabur, și când l-am scos, acesta a scos cu sine 8 țărani muncitori și s-a stricat închegarea gospodăriei colective. Munca de lămurire, care trebuia să se ducă în rândurile țărănimii muncitoare, nu se baza pe muncă de la om la om, eram mulțumiți să tragem câte un discurs și să uităm, că munca trebuie continuată demonstrând practic, care sunt avantajele muncii colective. Așa se explică pătrunderea în gospodăriile colective a unui număr însemnat de salariați, prin lipsa de control al muncii, prin lipsa de antrenare a Comitetului Județean, a comitetelor de plasă și a organizațiilor noastre de bază. N-am pregătit organizația de bază și organizația de masă în vederea constituirii unei gospodării colective în comună. Eu consider această ședință, ca un mare ajutor din partea Comitetului Central și sper, că în viitor munca noastră trebuie să fie mai temeinică, mai bine organizată, controlul să fie asigurat și să ne gândim mai bine. Astfel vom reuși să aplicăm linia partidului nostru.

La întrebările puse, tov. arată, că în județ are 23 gosp. colective. Compoziția membrilor gosp. n-a fost controlată temeinic. Nu s-a mers pe munca de lămurire, ci au forțat pe salariați, ca să intre, aceștia intrând chiar, de frică să nu piardă salariile.

Tov. Petrescu: Înainte de a cere aprobarea Comitetului Central, Biroul Județean a discutat în ședință câți inși vor să intre în gosp. colective, ce situație au aceștia, cine sunt ei?

Răspuns: Nu s-a făcut.

Tov. Petrescu: De ce tov. Moghioroș și tova Ana pierd nopți întregi și Biroul Județean nu controlează situația. Ce garanție mai are Comitetul Central, dacă în viitor se va aplica linia partidului?

Tov. Moghioroș: Ce a spus tov. Teohari despre greșeli în munca noastră, despre unele devieri, călcări de disciplină a partidului și a directivei. Să vedem unde începe greșelile și unde începe activitatea dușmanului. E un fapt de netăgăduit, că avem de a face cu o călcare grosolană a hotărârii Plenarei Partidului, hotărârilor Comitetului Central și Guvernului, ceea ce privește organizarea gospodăriilor agricole colective. Plenara noastră subliniază, că constituirea gospodăriilor colective trebuie să fie o operă a partidului bazat pe convingere, bazat pe metoda de a convinge țărănimea, că numai această cale scapă pe ei de sărăcie. Dar aceasta se face numai prin metode de convingere. Intrarea țărănimii muncitoare în gospodăriile colective trebuie să fie o intrare liber consimțită pe baza politicii de masă făcută de partid. Este așa de simplu și de clar, că aceasta este singura metodă justă ce avem, dar care n-a fost aplicată de unele organizații de partid din județele respective.

În al doilea rând noi am spus, că gospodăriile colective înființate trebuie să fie modele pentru întreaga țărănime, pentru milioanele de țărani individualități, care încă nu s-au hotărât asupra drumului, ce trebuie să aleagă. Deci trebuie să organizăm de la început cu așa metode, cu gospodăriile colective să fie trainice. Orice gospodărie colectivă, care este bazată pe constrângere, pe silnicie, este bazată pe nisip și primul vânt o răstoarnă. Nu a fost înțeles însă pretutindeni acest lucru.

În al treilea rând n-a fost aplicată învățătura leninist-stalinistă, că în lupta noastră împotriva chiaburilor, trebuie să ne sprijinim pe sărăcimea satului și să strângem alianța cu mijlocașul. Tendința de deschiaburire nu e numai tendința de a merge pe linia mai ușoară și de a înzestra gospodăria colectivă cu inventar mai mult, ci această tendință izvorăște din atitudinea greșită față de mijlocași, pentru că dacă noi am fi muncit mai mult cu mijlocașii, unde nu avem pământ destul, fără îndoială în condițiile noastre și pe baza experienței se dovedește, că unde Comitetul Județean a avut atitudine justă față de ei, am fi atrași un număr mai mare. În prezent este 36-37 media mijlocașului în gosp. colective. Însă tendința de a intra mijlocașii în gosp. colectivă pe zi ce trece este în scădere. Dacă nu schimbăm metoda de muncă, numărul lor are să scadă și mai mult.

Noi am mai discutat sub toate aspectele problema chiaburimii. Și rândul trecut a fost subliniat, chiaburul este dușman de clasă, este adevărat, dar lichidarea lui nu poate să fie sarcina unui sau altui județ. Dar Plenara subliniază: în perioada, în care suntem, atitudinea față de chiaburi, este aceea de a limita, de a-l îngrădi, de a nu le da posibilitate de exploatare, de îmbogățire. Pentru aceasta avem legi, legi fiscale, legea colectărilor, avem o serie de mijloace, care reglementează, atunci când e aplicat în mod just.

Noi nu de dragul chiaburului, nu mergem la lichidarea lui, dar nu suntem încă pregătiți economicște. Chiaburul are încă un rol în privința producției de mărfuri. Gospodăriile noastre încă nu pot și încă nu vor putea un timp prelua această misiune. Prin urmare lichidare înainte de vreme, e o lovitură puternică împotriva noastră. Tovarășul Teohari a spus, că lichidarea chiaburilor trebuie să fie pregătită sub toate aspectele ei, e o sarcină extrem de grea și mare, pentru care noi nu suntem pregătiți, deci metoda folosită de tovarășii noștri, nu poate fi caracterizată altfel, decât o metodă, care împing pe chiaburii în masă în munte, care se întorc cu arme împotriva noastră. Și creăm și greutăți politice și economice astfel, singuri. Unde s-au aplicat aceste metode, fie împinși de dușmani, fie din superficialitate, lipsă de control, simț de răspundere. Dacă ar fi făcut o mie, zece mii contra-revoluționari, n-ar fi putut face fiecare dintre ei, n-ar fi făcut atâta pagubă, cât au făcut tovarășii noștri. Suntem convinși totuși că majoritatea tovarășilor noștri, sunt devotați partidului și regimului, dar felul cum s-a muncit, nu poate fi caracterizat altfel, decât o muncă contrarevoluționară.

Nu poate fi îngăduit, că după atâtea discuții, la centru și la județe, să mergem mai departe pe linia greșită, ca să spunem, că băieții sunt buni, dar slab pregătiți. Am căutat să îi menajăm, aceasta e vina noastră. Pentru că ar fi trebuit să vedem, că bunăvoința nu este totul. Cu bunăvoință poți să spargi capul omului, și să spui, că n-am vrut, dar capul s-a spart. Tovarășii au muncit cu bunăvoință, însă nu a reușit să pătrundă simțul de răspundere în adâncul conștiinței lor. De multe ori cu ușurință condamabilă au trecut nepăsători lângă manifestări, care aveau urmări. Este un proces de a trece și la înrăutățirea calității, dacă nu vom lua măsuri serioase. S-au întâmplat călcări de disciplină de partid, de stat, care trebuie să fie temelie înspre bazele construirii socialismului. De aceea, suntem deciși, Comitetul Central este decis, că unde va constata devieri, denaturări de linie și directivele

partidului, vor fi luate măsuri statutare, care merg până la excludere din partid la tovarășii de răspundere, care nu iau măsuri la timp, nu controlează munca și dezinformează Comitetul Central. Ne-ați trimis o serie de sinteze cu cerere stăruitoare, dar cu datele false. Tovarășii noștri fie din lipsă de conștiință, din lipsă de răspundere, din neglijență criminală, nu le-a controlat și a pus Comitetul Central în situația să aprobe înființarea gospodăriei colective pe bază de date false. În viitor asemenea fapte vor fi aspru sancționați. Tovarășii, care vor conduce regiunile și raioanele, trebuie să depună o muncă stăruitoare de educare de partid în spiritul disciplinei comuniste, liber consimțită, în așa fel, ca tovarășii să pretindă de la organele inferioare, tot așa cum pretinde Comitetul Central de la dvs.

S-au întâmplat o serie de fărădelegi, abateri grosolane, unde împletește activitatea slabă a noastră cu activitatea susținută a dușmanului. Tovarășii noștri să ia măsuri neîntârziat, să pună capăt la aceste stări de lucruri, unde au fost asemenea manifestări.

O sarcină imediată este aceea, de a întări gospodăriile colective înființate, gospodăriile colective existente și această întărire se înțelege în totalitatea ei. Se pune problema organizării activității țăranilor, care au intrat în gospodăriile colective, să nu-i lase nici o secundă în părăsire, pentru că noi știm, că aceste gospodării colective, unde țăranii individuali s-au asociat, în viața lor au lucrat fiecare petecul lor de pământ. Nu sunt obișnuiți cu noul fel de a munci. De aceea trebuia ajutați să organizăm brigăzile, să activizăm pe ei, să ajutăm în pregătirea planului pentru însămânțări, construcții de grajd, de muncă comună în afara gospodăriei, dar în mod organizat. Trebuie controlat de aproape activitatea organelor de stat, care au sarcina de a ajuta aceste gospodării, de a-i împinge ca sarcinile lor să fie duse până la capăt în bune condițiuni. Această campanie, care urmează acuma este una dintre cele mai grele: aducerea inventarului, seminței. Știți ce greutăți au avut anul trecut, când femeile plângeau după vițel mai mult, ca după fiul lor. Pe această chestiune au fost despărțiri în familie, au fost certuri familiare. Prin urmare trebuie să pregătiți foarte serios atât organizațiile de bază, ca partidul să fie în frunte, și prin ele toți colectivității în așa fel, încât această acțiune de mare importanță să fie asigurată.

Pe de altă parte, la acele gospodării colective, care sunt în curs de organizare, învățând din greșelile comise, să trageți concluziile în mod categoric: organizarea temeinică bazată pe principiile stabilite de Comitetul Central și să luați măsuri împotriva oricui, care calcă aceste principii și să organizați gospodării puternice, unde există unitate între țărani, în așa fel ca Comitetul Central să aibă certitudinea, că datele sunt bine verificate, cu care răspundeți cu calitatea de membru de partid. Așa învățăm noi să lucrăm și să învățăm a lucra și alții.

Alături de ceea ce a spus tov. Teohari atât am vrut să spun: trebuie să ne fie clar, că aparatul de stat nu e menit să fie folosit așa cum a fost folosit de multe ori de noi, chiar întocmite cu ei liste, încheiat procese verbale cu șef de miliție, în care procurorul se obligă ca 15 chiburi cu sau fără vină să fie confiscate de avere.

Când plecați acuma la o muncă nouă, cu mai mare răspundere, veți lua măsuri, și avem încredere, că lipsurile, alături de munca bună, le veți lichida.

Tov. Petrescu: Acum o să trecem la unele îndrumări, care va da tov. Moldovan, pentru instalarea comitetelor regionale. Rugăm pe tovarășul Goldberger, care e delegat să plece la Baia Mare, tov. Vass la Mureș, Gavriliuc la Timiș, Dalea la Caeansebeș, Negoită la Vâlcea, Florescu Gheorghe la Argeș, Nichită la Buzău, Fericeanu la Focșani, Bene la Bacău, Manole la Iași, și instructorii Secției Organelor Conducătoare și secretarii să rămână. Din celelalte secții dacă vor să rămână, tovarășii să rămână, de asemenea tovarășii de la Comisia Controlului de Partid, tov. Haber de la CGM, Petre Delea de la Comisia de Stat. Restul tovarășilor sunt liberi.

În continuare, tov. Petrescu citește lista acelor tovi care iau parte la instalarea Comitetelor Regionale, și arată, că tov. Moldovan va da instrucțiuni, cum se va proceda la aceste instalări. Instrucțiunile privesc pe tovarășii secretari și instructori.

Tov. Moldovan: În legătură cu instalarea comitetelor regionale s-au luat până acum unele măsuri pregătitoare și am să vă informez asupra acestor măsuri, ca dvs., să fiți la curent și să aveți în vedere în acțiunile următoare. Astfel ieri s-au dat indicații comisiilor pe regiuni, care au lucrat acum pentru pregătirea aparatului Comitetului Regional și Raionale, s-au dat indicații în vederea întocmirii tabelelor de tovarăși care au fost selecționați pentru a face parte din activul Comitetelor Regionale și Raionale și aceste tabele să fie trimise Comitetelor Județene, pentru a-i convinge la adunările, ce vor avea loc la reședințele de regiune, după masă la raioane, în ziua de luni. Deci mobilizarea tuturor celor care vor intra în secțiunile și Biroul Comitetelor Regionale s-a dat în sarcina Comitetului Județean prin această listă pregătirea de comitetele de regiune. Aceasta este o măsură.

O a doua măsură luată este aceasta: În vederea preluării muncii de către Comitetele Regionale, pentru a se asigura continuitatea în acțiunile inițiate de partid, pentru a nu se rupe de executarea problemelor, azi se țin ședințele birourilor Comitetelor Județene, în care ședința fiecare șef de secție prezintă un raport asupra problemelor, pe care le-a avut de rezolvat și stadiul în care se află. Despre aceste probleme se dresază procese verbale, pentru a asigura continuitatea lucrărilor necesare. Procesul verbal împreună cu raportul tovarășului secretar va fi predat Comitetului Regional. De asemenea din partea Comitetului Central, se vor dau indicațiuni asupra problemelor celor mai urgente, care trebuiesc avute în vedere de comitetele regionale. Aceste indicații vor primi tovarășii prim secretari.

Iată două măsuri luate acum în vederea instalării și efectuării predării. Aceste măsuri se cunosc, care sunt în legătură cu selecționarea și pregătirea. Când ajungeți la reședință de regiune, mâine dimineață se ține ședința Comisiei pe Regiune. În această ședință, Comisia va trebui să-și întocmească un scurt plan în vederea pregătirii Comitetului Regional, a Biroului și aparatului său, în vederea instalării Comitetelor raionale și începerea funcționării lor. Planul, pe care va trebui mâine dimineață să facă comisiile pe regiune, va trebui să cuprindă în linii mari următoarele: în primul rând măsuri pentru instalarea Biroului Regional și aparatului său. Un control asupra mobilizării. Cine trebuie să fie luni dimineață la instalarea Biroului: primul secretar, secretarii Comitetului Regional, ceilalți membri ai Biroului Regional, care vor fi desemnați de aici, care sunt aprobați și numiți de

secretariatul Comitetului Central. Vor fi încă în birou: șeful Secției Organelor Conducătoare, șeful secției de propagandă și agitație, și viitorul președinte al Comitetului Provizoriu Regional, căruia nu i se va comunica, de ce a intrat în birou. În afară de aceasta biroul urmează să fie completat ulterior, trebuie să fie prezenți ceilalți șefi de secție ai Comitetului Regional, numiți de Comitetul Central, șefii sectoarelor celor mai importante din aparatul regional, membrii Colegiului de Partid, care încă n-au fost convocați și vor trebui să fie convocați și prim secretari ai comitetelor raionale. Aceștia vor participa la ședința de luni dimineața la reședința Comitetului Regional, și afară de aceștia și instructorii Comitetului Regional.

Un alt obiectiv, care trebuie trecut în plan este pregătirea sediului Comitetului Regional, de văzut dacă sediul este amenajat, dacă se poate instala imediat Comitetul și aparatul său, împărțirea camerelor pe secții, pe acele reședințe de regiune vă atragem atenția, care n-au fost până acum reședință de județ. În asemenea situații, unde e sediu nou, tovarășii trebuie să vadă imediat condițiunile de asigurare a Comitetului Regional și a aparatului său. Dispozițiuni s-a dat, însă să controleze tovarășii. De asemenea, mai ales, în aceste comitete regionale e o problemă asigurarea mesei și cazarea tovarășilor. Pentru acest grup de probleme gospodărești la regiune și raioane va fi însărcinat un membru al Comisiei, care se ocupă de aceste chestiuni, începând de duminică. Planul va cuprinde măsuri pentru instalarea birourilor comitetelor raionale și aparatului lor. Aici obiectivele sunt aceleași, ca și la instalarea Comitetului Regional și aparatului său. Comisia pe regiune va trece în plan: controlul mobilizării la instalarea la reședință de raion. Ședințele vor avea loc luni după masă. Acolo unde din anumite motive nu se țin, se ține marți dimineață, de dorit însă totuși să fi luni după masă. Cine va participa la instalarea raională: membrii Biroului Raional: prim secretar al Comitetului Raional, numit de Comitetul Central, ceilalți: 1-2 secretari și ceilalți membri de birou au fost selecționați de comisia pe regiune. Ei au tabelul definitiv. În Biroul Raional vor intra ca și la regiune: primul secretar al Comitetului Raional, al doilea, al 3-lea, dacă este, șefii secției organizațiilor de partid, șeful secției de propagandă și agitație și viitorul președinte al Comitetului Provizoriu Raional, care a fost selecționat tot de Comisia Regională. Pentru moment este o formație restrânsă. În afară de aceștia vor participa ceilalți șefi de secție ai Comitetului Regional, selecționați de comisie, instructorii, șefii de sectoare, și restul aparatului Comitetului Regional, așa cum au fost definitivați de Comisia pe Regiune. Comisia pe Regiune în cursul duminicii va definitiva aceste tabele, pentru fiecare raion în parte să aibă pregătire, pentru ca luni, când vor pleca la ședință de raioane, să se dea în mână tabelul definitiv al Biroului Raional. Să facă copie și pentru regiune. Se face câte un dosar pentru fiecare raion în parte, care va fi ținut în evidența secției organelor conducătoare și fiecare prim secretar de raion va avea o mapă. La raion, în aceeași seară va avea loc o adunare cu secretarii organizațiilor de bază din raion, pentru ca după ce va avea loc ședința de instalare la raion, după aceasta se va trece cu secretarii org. de bază la ședință, pentru ca aceștia să cunoască conducerea raionului, ca să preia legăturile, ca în acea zi să poată să conducă efectiv comitetele de raioane.

O corectură: să fie o singură ședință. Să se facă în prezența secretarilor organizațiilor de bază instalarea Biroului Raional.

Comisia pe Regiune, în absența dvs. a dat comitetelor județene tabele, care trebuie să fie convocați luni înainte de masă și după masă. Însă secretarii organizațiilor de bază din raioane încă n-au fost convocați. Este sarcina comisiilor pe regiune, de a lua contact cu Comitetul Județean, ca mâine dimineață să convoace secretarii organizațiilor de bază, care vor intra în raionul respectiv. Aici vă atragem atenția asupra faptului, ca să existe o cunoaștere precisă despre comunele, care vor intra în raioane, veți primi tabele precise. Precizați Comitetului Județean, care comune și sate să vină la ședință. În orice caz mobilizarea trebuie să fie făcută de mâine dimineață, ca să aibă timp, ca luni după masă să vină la ședință.

Comisiile pe regiune vor fixa orele, când vor avea loc ședințele de instalare în fiecare raion în parte. Țineți seama de locul și ora din tabel. Membrii Comisiei în absența dvs. au fixat ora și locul și în funcție de aceasta stabiliți precis și convocarea secretarilor organizațiilor de bază din cuprinsul raionului. Dacă într-o comună sunt mai multe organizații de bază, cu comitet de partid, atunci numai secretarul comitetului de partid va fi convocat.

La raion problemele sunt și mai delicate în ce privește asigurarea hranei, dormitului etc. Sunt reședințe de raioane, care n-au fost reședința de plasă. A fost sarcina comisiei pe regiune să se intereseze pentru sediul comitetului raional. Este posibil, ca nu peste tot să fie problema rezolvată. Este în sarcina comisiei să meargă tovarășii în control la raioane, să verifice măsurile de pregătire. Dacă nu vor exista condițiuni de a caza toată lumea, o parte a aparatului de raion, să vină a doua zi, de dormit însă să vină deodată. În plan să puneți controlul în fața locului. Acest control are și scopul: comisiile raionale trebuiesc de asemenea mobilizate, antrenate în vederea pregătirii instalării comitetelor raionale, de aceea câte un membru al comisiei va lua parte cu comisia de raion și acolo, de asemenea va împărți sarcinile pentru instalarea Comitetului Raional.

Acestea sunt în linii mari măsurile urgente, ce trebuiesc luate de duminică. În plan să fie trecute și treburile din ziua de luni, la reședință de regiune. Propunem, ca dimineața la ora 9 să aibă loc ședința de instalare a Biroului Regional. Ședința ca va conduce delegatul Comitetului Central, care va explica în câteva cuvinte importanța acestui act, va vorbi de hotărârea secretariatului de trecere la instalarea Comitetelor Regionale și Raionale și pe baza hotărârii Secretariatului C.C., citește numele tovarășilor, care sunt numiți în Biroul și șefii de secții și aparat, primi secretari de raioane și președintele de colegiu. În câteva cuvinte tov. va explica și pe baza schemelor ce veți primi în câteva cuvinte se va arăta, cum funcționează. Prim secretarii primesc schema, datele, anexe, indicațiuni cu privire la împărțirea atribuțiilor secretarilor, după aceasta vor lua cuvânt și tovarășii. Biroul Comitetului Regional va ține ședință o constituire, când se va face împărțirea atribuțiilor înaintea ședinței, prim secretarii se vor sfătui cu instructorii C.C. asupra împărțirii atribuțiilor.

Tov. Petrescu: Împărțirea atribuțiilor va fi provizorie, deoarece secțiile vor da aviz, în ce măsură corespunde împărțirea atribuțiilor.

Tov. Moldovan: După aceasta biroul va lua primele măsuri pentru treburile ulterioare. Un secretar va instrui pe primii secretari raionali asupra pregătirii și desfășurării instalării biroului comitetului raional și începerea muncii comitetului raional. În ce privește funcționarea comitetului raional sunt aici scheme aprobate pentru comitetul raional. Un alt secretar va ține ședință cu șefii de secții pentru a repartiza camerele, a lua primele măsuri pentru constituirea secțiilor și începerea funcționării lor. Secretarul însărcinat cu probleme gospodărești, își continuă activitatea. După terminarea ședințelor, primii secretari ai Comitetelor Raionale și membrii Biroului Comitetului Regional, care au fost desemnați în ședința de birou se fixează cine asistă la instalarea birourilor Comitetelor Raionale pentru a lua parte la instalarea raioanelor și au primit lista Comitetelor Raionale, primește indicațiuni asupra schemei, și cum să se preia primele legături de muncă. Cine nu pleacă pe teren, șefii secțiilor iau măsuri pentru constituirea secțiilor, de problemele, care trebuiesc rezolvate etc.

În reședința de raion, aceleași măsuri se prevăd. Ședința va conduce delegatul Comitetului Regional. În Biroul Regional să se precizeze ce să vorbească ei, să nu fie discurs lung, să fie măsurați în cuvinte, să arate importanța acestei acțiuni și apoi va trece propriu zis în numele Comitetului Regional la numirea celor din Biroul Raional, instructorii și celelalte aparate a Comitetului Raional.

Pentru marți, 5 septembrie planul prevede ședința de birou al Comitetului Regional și raionale, și ședințe pe secții, unde se încep studierea problemelor primite de la județe și definitivarea acțiunilor, care trebuiesc continuate. Comitetul Raional va trebui ajutat să facă primul plan de muncă al său. Încă în acea seară va fi ajutat.

Am arătat cum se face predarea muncii. Mai adaug: în regiunile, care se constituie din mai multe județe, ca de ex. Suceava, cine va fi numit șeful Secției Organelor Conducătoare de Partid, preluând tot materialul de la județe și nu are toate lămuririle, va putea la nevoie să convoace pe fostul resp. a secției org. conducătoare în vederea unei mai bune predări a lucrărilor. În vederea rezolvării tuturor problemelor de la județ, s-a dat sarcină, ca din biroul actual să rămână un tovarăș pentru continuarea problemelor, până când va fi în stare noul comitet să facă munca. Sunt unii tovarăși neplasați încă, ei vor ține legătura cu Comitetul Central și cu Comitetul Regional. Sunt în curs acțiuni, care nu pot fi trecute imediat. Acest tovarăș va avea ca sarcină să ușureze Comitetului Regional prelucrarea lucrărilor. Dar aceasta numai în timp de 2-3 zile. La fel Comitetele Județene au primit sarcina să asigure un tovarăș la biroul de plasă, care va ajuta Comitetul Raional pentru rezolvarea problemelor. Apoi când primește dispoziție că poate pleca, atunci va pleca. Se va comunica la plasă, să rămână acolo un timp acești tovarăși. La fel la Comitetul Județean rămâne încă cel puțin zece zile tovarășii, care au lucrat la carnet și dosare. Șefii sectorului de carnet au primit instrucțiuni speciale în vederea predării documentelor de partid.

Rugăm, ca tovarășii să fie ajutați pentru a îndeplini indicațiile, care le-au primit. Ei au primit indicațiile și nu pleacă nicăieri, până când n-au predat toate documentele. Să vegheați la securitatea predării dosarelor, arhiva Comitetului

Județean, inclusiv arhiva comitetelor de plasă, și toate ștampilele vor fi date Comitetului Regional, unde cade reședința Comitetului Județean. Până la 1 noiembrie să fie trimis cu inventar la Comitetul Central. Nu e chestie urgentă, dar măsurile să fie luate în timp. În ce privește ștampilele Comitetului Regional, acestea nu primesc încă ștampile. Vi se vor trimite ștampile, să nu faceți voi. Același lucru e valabil și pentru raioane. Nu faceți nici hârtie cu antet propriu. Veți primi indicații în această privință.

Sedința începută la ora 11, s-a terminat la ora 15,15 și la ora 16 fără un sfert s-a continuat pentru da unele explicații în amănunt.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 56/1950, f. 2-29.

69. 1950 septembrie 19. Referat asupra unor abateri de la linia partidului în legătură cu organizarea gospodăriilor agricole colective.

În munca de organizare a gospodăriilor colective, pe lângă rezultatul pozitiv, într-o serie de județe, pentru a putea determina înscrierile în gospodăriile colective, s-au folosit metode și mijloace străine de linia partidului și s-au comis abuzuri serioase de la linia trasată de conducerea de partid.

Cele mai frecvente abateri sunt:

- deschiaburirea fără baze legale serioase;
- folosirea aparatului de stat pentru schimbul terenurilor și înscrierea în gospodăriile colective;
- tocirea luptei de clasă, prin primirea de chiaburi în gospodăriile colective;
- declararea mijlocașului drept chiabur;
- favorizarea celor înscriși în gospodăriile colective sau determinarea înscrierilor prin favorizări ilegale.

Cele mai multe cazuri de încălcări s-au constatat în următoarele județe:

ILFOV. S-a trecut la deschiaburirea în masă. Exemplu: în Dudești-Cioplea, 12 lăptari au fost propuși la deschiaburire pe motivul că au falsificat laptele, că n-au executat planul însămânțării de primăvară, constatat prin proces verbal încheiat în luna august. La fel în comunele Izvoarele, Movilița ș.a. S-a folosit miliția pentru a determina înscrierile. De exemplu în comuna Târgușor, organizatorul de partid a ținut chiaburii în beci toată noaptea și dimineața, și i-a pus să cânte Internaționala.

În comuna Valea Stânii, activistul de partid Bologhin Stan a lovit un muncitor pentru că nu a vrut să semneze schimbul de teren. Țăranii individuali au fost chiar mutați în județul vecin în urma comasării.

FĂGĂRAȘ. S-au inaugurat gospodăriile fără a se fi făcut comasarea și semnat actul de schimb (comuna Lovnic). Astfel președintele, după trei săptămâni de la inaugurare, umbra din casă în casă pentru a strânge semnături la schimb de teren,

iar în comunele Văleni, Sercăița, umbra noaptea pe la casele țăranilor și îi cita la Comitetul Provizoriu. Ca urmare, un număr mare de țărani muncitori (50-60) au fugit în pădure, între ei fiind și membri de partid.

În comuna Arpaș, chiaburul a fost scos cu miliția și securitatea din casa lui, fără nici o bază legală. Toate acestea nu s-au arătat de către Județeană de partid Comitetului Central, ci întotdeauna s-a raportat că atât schimbul cât și semnăturile sunt terminate.

TREI SCAUNE. S-au folosit miliția și securitatea aproape în toate comunele unde s-a înființat gospodăria colectivă, de exemplu în Baraolt și Micfalău. S-au executat presiuni prin Comitetul Provizoriu oglindind, pe cei care nu vroiau să se înscrie, la executarea diferitelor transporturi (piatră, lemne etc.). De exemplu, în Ghidfalău, Leț, Zălan etc.

Cetățenii erau chemați noaptea la Comitetul Provizoriu pentru a semna actul de schimb, între orele 11 și 4. S-au exercitat presiuni în special asupra țăranilor mijlocași, prin amenințarea cu eliminarea copiilor de la școală în caz de refuz, eliminarea din funcțiile de stat a membrilor de familie și altele.

S-au primit chiaburi în gospodăria colectivă, de exemplu, în comunele Zedna, Ghidfalău, unde chiar președintele este chiabur. S-au făcut deschiaburiri fără motive serioase (exemplu comuna Călina), unde s-a trimis în judecată un chiabur și s-a confiscat averea pentru că n-a plivit buruienile din grădina de zarzavat, n-a executat dezmiriștitul etc.; a fost condamnat la o lună închisoare și confiscarea averii; la fel și în comuna Păpăuți.

DOLJ. S-a trecut la deschiaburiri fără baze legale și în masă. De exemplu în comunele Șipot, Dobrești, Bistreț și altele, s-au scos chiaburii din casă și li s-a confiscat averea, chiar fără sentință legală.

S-au forțat salariații să se înscrie în gospodăriile agricole. De exemplu, în Băilești, 47 de salariați care au refuzat să iasă la muncă; s-a folosit miliția pentru a strânge semnături. În comuna Moțățeni, miliția umbra pe câmp după cetățeni pentru a-i aduce la Comitetul Provizoriu.

S-au făcut promisiuni pentru a se înscrie în gospodăria colectivă, cei înscriși au luat terenul cel mai bun. Așa, în comuna Stâna, 200 de cetățeni au atacat inginerul cadastral și au împiedicat măsurarea perimetrului. La fel și în comuna Poiana de Sus.

ALBA. În comunele Căpud, Obreja și Benic, cetățenii au fost chemați noaptea în prezența șefului de miliție și forțați să semneze.

Tot în aceste comune au intrat în gospodărie și chiaburi, fiind forțați de secretarul organizației de bază și Comitetul Provizoriu. În comuna Șoimuș și Odverem nici până azi nu s-a făcut schimbul de teren și nu s-au luat semnăturile pentru schimb.

SIBIU. În comunele Apoldul de Jos, Ungureni, Noul și Bod s-au forțat înscrierile în gospodăriile colective prin arestări și chemarea noaptea a țăranilor la Comitetul Provizoriu, unde au fost bătuți de securitate și miliție.

CLUJ. În comuna Mesteacăn au fost dați afară din gospodăria agricolă de stat niște țărani pentru că nu s-au înscris în gospodăria colectivă. De asemenea, un tânăr a fost forțat să intre în colectiv, reținându-i-se calul la Comitetul Provizoriu.

ARAD. S-a folosit miliția și securitatea la înscrieri în gospodăriile colective în comunele Buteni, Chișineu-Criș ș.a. S-au falsificat semnăturile cetățenilor la tabelul de schimb în comuna Buteni; s-au primit chiaburi în gospodăria colectivă în comuna Pescari, unde au intrat preotul și un chiabur; preoțului i s-a promis că va fi făcut episcop.

TÂRNAVA MICĂ. S-a folosit miliția și securitatea pentru a determina înscrierile în gospodăria colectivă. De exemplu, în comuna Ghendul Mic au fost arestați chiaburi și mijlocași; în comuna Cristeiu, un chiabur cu batoză și tractor a intrat în gospodăria colectivă.

VLAȘCA. S-au folosit miliția și securitatea pentru a face ca oamenii să se înscrie în gospodăria colectivă. Membrii de partid și nemembrii de partid au fost chemați la sediul plășii și ținuți nopți întregi, spunându-li-se că sunt puși la citit (să studieze problemele leninismului). Această metodă s-a extins pe întreg județul, fiind inițiată de către tovarășul secretar Dinulescu.

SATU MARE. În comuna Vetiș – Satu Lung Comitetul Provizoriu dă lemne și eliberează diferite acte numai cetățenilor care se înscriu în gospodăria colectivă. De asemenea, se amenință mijlocașii că, dacă nu se înscriu în gospodărie, vor fi considerați chiaburi. Pe de altă parte au fost primiți chiaburi în gospodăria colectivă.

BAIA. Marfă de la cooperativă nu primesc decât cei înscriși în gospodăria colectivă; de altfel, această problemă este aproape generală. În comuna Antoceni s-a întrebuințat miliția ca să vină cetățenii pentru semnarea schimbului de teren, iar în comuna Ruginoasa au fost arestați mijlocași pentru a-i forța să se înscrie în colectiv.

VASLUI. Comitetul județean de partid a dat dispozițiuni ca în comunele Valea Hogii și Doagele toți cetățenii să fie scutiți de cota de colectare.

TELFORMAN. La Storbănești și Tufeni s-a luat averea de la chiaburi, fără sentință.

MARAMUREȘ. S-a mers, în general, pe linia de a lua pământurile cele mai bune, din care cauză semnarea actelor de schimb a întâmpinat mari greutăți. De asemenea, s-au înscris în primul rând salariații, pentru a avea numărul cât mai mare.

19 septembrie 1950

Secția Agrară a C.C. al P.M.R.
P. Chirițoia

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 170/1950, f. 15-17.

70. 1950 septembrie 22. Memoriul adresat ministrului Afacerilor Interne de Sofia Cihoski, prin care solicită să i se redea pensia soțului său.

Nr. 8.863/22 septembrie 1950

Ministrului Afacerilor Interne

Subsemnata Sofia Cihoski, domiciliată în str. Nerva Traian nr. 48, în urma cererii mele nr. 6.055 și răspunsului Dvs. de a prezenta un memoriu, vă aduc la cunoștință următoarele:

Soțul meu, general Henri Cihoski, s-a născut în 1871 la Tecuci; este fiul Eugeniei și al inginerului Alexandru Cihoski, fost funcționar de stat timp de 40 ani la Ministerul Domeniilor, în care timp a făcut prima împărțire a moșiilor în 1864 sub Alexandru Ioan Cuza, lucru de pe urma căruia a avut mult de suferit din partea latifundiarilor, fiind de o cinste exemplară, cu toate că avea numai leafa pentru susținerea unei case cu 7 copii.

Din cauza acestor mijloace reduse, Henri Cihoski, care avea vocație pentru cariera militară, nu a putut intra în școala militară, taxele fiind prea mari, decât ca bursier.

A ieșit ofițer de geniu la 19 ani, șef de promoție, urcând treptele carierei în minimum de timp, grație capacității sale, neavând nici un sprijin sau protector, fiind de origine străină – polonez, lucru care i s-a imputat mereu într-un timp când favoarea juca un rol atât de mare.

Cu un memoriu excepțional a ajuns inspector de armată și pentru câteva luni, contrar voinței lui, ministru de război din ordin comandat de regență, care voia ca acest post să nu fie un post politic, ci ocupat de un militar de carieră de merit deosebit.

În timpul războiului [din 1916-1918] pe care l-a făcut în întregime pe front, a comandat Divizia 10, aceea care a oprit ofensiva germană și a determinat victoria de la Mărășești.

În timpul acelei campanii, Henri Cihoski a fost grav rănit lângă șira spinării, rană care a determinat în ultimul timp, odată cu înaintarea în vârstă, tulburări importante la coloana vertebrală, ducând până la osificarea ei, dureri care mai toată ziua îl obligau să stea culcat.

De-a lungul carierei sale a fost decorat cu toate ordinele străine și române, iar după victoria de la Mărășești, cu [Ordinul] «Mihai Viteazul».

Faptele de mai sus, care oglindesc o viață dedicată în întregime muncii și patriei, viață de cinste, dreptate și ajutorarea celor în nevoi, ocupându-se cu deosebită grijă de generația tânără militară, ale căror mijloace reduse de trai nu le dădeau posibilitatea să se îngrijească și să se odihnească pe cont propriu, a creat sanatoriul militar T.B.C. de la Lăculețe (desființat de Antonescu), a înzestrat Spitalul Militar București cu toate aparatele moderne care și azi sunt singurele de care se servește, a înființat casa de odihnă la Păltiniș și la Sinaia.

Lucruri îndeobște cunoscute care i-au atras aprecierea și recunoștința celor care l-au cunoscut și pe care i-a ajutat.

Azi eu, soția lui, care timp de 40 de ani am împărțit această viață, sunt aruncată din casă (casă făcută cu bani împrumutați la Casa Construcției, datorie amortizată timp de 15 ani), cu lucrurile confiscate, cu pensia soțului meu, general Henri Cihoski neplătită, sunt lăsată muritoare de foame împreună cu fiul meu grav bolnav, cum dovedesc cu certificatul medical nr. 2.641 din 23 martie 1950 al Spitalului de Stat nr. 9 (Central).

Tovarășe ministru, cunoscând reputația dumneavoastră de dreptate am făcut acest memoriu pentru ca să puteți judeca singur faptele și situația disperată în care mă aflu.

Vă rog, respectuos, să dispuneți, să mi se redea pensia soțului meu, generalul Henri Cihoski, fără de care nici eu, nici fiul meu nu avem nici un mijloc de existență, el fiind bolnav, iar eu având o vârstă la care nu pot munci.

Sofia Cihoski

A.S.R.I., fond „P”, dosar nr. 9.572, vol. 12, f. 131; publ. de Florica Dobre și Alesandru Dușu, op. cit., p. 200.

71. 1950 octombrie 7. Proces-verbal al consfăturii cu primii secretari regionali, președinții Comitetelor Provizorii regionale pe tema regimului pâinii (fragmente).

Conferința este prezidată de tovarășii

Petrescu D-tru, preș. Comit. St. Aprovizionare,

Vințe I., min. Ind. Alimentare

Chivu Stoica, vicepreș. Consiliului Minis. Metalurgiei și Ind. Chimice

Voitec Șt., min. Educ. Naționale

Tudorache L.

Tov. Petrescu: Conferința a fost convocată la Hotărârea C.C. și are ca scop discutarea unei serii de probleme în legătură cu fabricarea și aprovizionarea cu pâine a populației din întreaga țară.

Conferința va decurge în felul următor:

O scurtă expunere va face tov. Chivu Stoica. Va fi un raport asupra miezului problemei, și care vor fi expuse concret, în amănunțime de tov. Vinea Emanoil de la Ministerul Ind. Alimentare.

După aceea vor urma, în lumina acestor expuneri, întrebări și discuții.

Prin urmare începem cu un cuvânt introductiv a tov. Chivu Stoica, membru în C.C., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Industriei Metalurgice.

Tov. Chivu Stoica: Tovarăși, ne-am adunat aici în baza Hotărârii C.C. pentru a prelucra măsurile organizatorice în legătură cu desființarea cartelelor la pâine, cu organizarea întreprinderilor care se vor ocupa cu fabricarea pâinii, în legătură cu măsurile de organizare a întreprinderilor care se vor ocupa cu aprovizionarea cu făină și cu desfăcerea pâinii, în așa fel ca această problemă să dea rezultate cât mai bune. (Aplauze puternice)

Tovarăși, problema pâinii în țara noastră, pentru clasa muncitoare, pentru oamenii muncii, constituie o preocupare prea mare și o frământare, nu numai prin faptul că este elementul principal în ce privește hrana și traiul oamenilor, dar este și un element de care se leagă dușmanul regimului nostru, de el se leagă dușmanul clasei muncitoare, speculând această problemă, căutând să arate pe toate căile și sub diferite forme, acolo unde poate să compromită regimul nostru, că nu este capabil să asigure după atâția ani de conducere guvernul clasei muncitoare condițiunile de trei mai bune populației.

Nu ne vom ocupa în amănunt de cauzele care au făcut că nu a putut să venim de mai mult cu desființarea cartelelor de pâine. Cauzele au fost în primul rând anii de secetă, recoltele puține. În anii trecuți și încă multe probleme care au fost legate de tratamentul de pace, obligațiunile care a avut statul nostru și pe care a trebuit să le satisfacă. Toate acestea ne-au pus în imposibilitate de a rezolva această problemă.

Suntem, aș putea spune, ultimii dintre statele de democrație populară care venim cu rezolvarea acestei probleme, adică cu desființarea cartelelor de pâine, a restricțiunilor în această privință. Nu am putea spune că anul acesta avem o recoltă excepțională, care să se asigure complet sau să ne scoată în afară de orice preocupare, în sensul că putem satisface complet toate nevoile și consumul de pâine și obligațiile externe în cadrul angajamentelor față de statele cu care am contractat furnizarea de grâne. Totuși conducerea partidului nostru a dat o atenție deosebită acestei probleme și a dat sarcini concrete tuturor organelor de stat de a studia problema desființării cartelelor de pâine, problema consumului liber al pâinii, de a face balanța producției de cereale, de a studia condițiunile în care s-a consumat pâinea la liber în trecut, de a studia posibilitățile, ca noi acum, cu posibilitățile care avem, cu stocurile de cereale care avem, să putem trece la desființarea cartelelor. Înlăturarea cartelelor la pâine va avea un ecou foarte mare și un răsunset pozitiv în rândul oamenilor muncii din țara noastră. Dacă noi vom ști să organizăm această problemă, dacă vom ști să mobilizăm nu numai aparatul de stat, nu numai aparatul partidului și organizațiile de masă, dar să organizăm întreprinderile care fac această gospodărie, că le ajutăm, să le controlăm, să le îndrumăm.

Cantitățile de grâu pentru panificație sunt restrânse; nu avem cantități așa mari care să ne scoată în afară de orice grijă. Față de 1938, producția de cereale este numai jumătate, adică față de anul când consumul pâinii era la liber și se vinde în cantități necontrolate. Dar nu numai producția de grâu, dar și de secară, de orz și ovăz este pe jumătate și la fel producția de porumb este mai puțin decât jumătate față de 1938.

Afară de aceasta avem consacrate cantități destul de importante pentru export pentru a putea acoperi anumite necesități de mărfuri, și tocmai de aceea se pune ca o sarcină deosebită pentru economia noastră, de a gospodări cu chibzuință, de a lupta împotriva risipei, de a controla cum se întrebuințează, cum se consumă pâinea, și alte bucate de grâu, secară și porumb. Problema gospodăririi, a înlăturării risipei este în funcție de felul cum noi suntem lămurii, e felul cum noi ne organizăm, depinde mai ales de oamenii care punem să gospodărească, să organizeze, să conducă întreprinderile care vor fabrica pâine și care vor desface pâinea. Tocmai de aceea problema pâinii este o problemă a partidului, este o problemă a guvernului, o problemă a noastră celor care conduc, care gospodăresc țara. Răspundem de această problemă pentru că oamenii care muncesc, noi trebuie să le asigurăm și hrana în cantități mai mari. Și pentru aceasta conducerea partidului a convocat pe tov. primsecretari ai comitetelor regionale de partid, a convocat pe tov. președinți ai Comitetele Provizorii regionale, a convocat președinții uniunilor cooperatiste regionale, a convocat pe directorii întreprinderilor [...]

Tov. Vinea: (Ministerul Industriei Alimentare)

Tovarăși, trecerea la noul regim al pâinii, la pâinea liberă, nu numai că va constitui unul din marile succese ale partidului nostru și al regimului de democrație populară, ci înseamnă în același timp încă un pas în ridicarea nivelului de trai al clasei muncitoare. Desființarea cartelelor de pâine va fi unul din marile aspecte ale intensificării legăturilor între oraș și sat și pentru asigurarea dezvoltării economice... (citește în continuare)

Întrebări

Tov. Vașchevici — Preș. Comit. Prov. Suceava. Morile existente vor putea să satisfacă toate nevoile? Delegatul Sfatului Popular va fi salariat? El trebuie să se ocupe doar efectiv de această problemă.

Tov. Vinea: S-a spus tot ce este în legătură cu capacitatea morilor. Sunt destul.

În ce privește delegatul Sfatului Popular, el va fi membră al Comitetului Executiv al Sfatului Popular. Poate să aibă și alte funcțiuni. Toate acestea se vor preciza atunci când se vor alege Sfatul Popular.

Tov. Voiculescu: Dacă în centrele aglomerate nu se vor asigura mijloace de transport pe linia Ministerului, nu se va putea face nici în ce privește aprovizionarea nici în ce privește distribuirea.

Tov. Vinea: În legătură cu transporturile s-au prevăzut sarcini și obligațiuni pentru Sfatul Popular. Bineînțeles se vor folosi în primul rând mijloacele de transport existente, la nevoie chiar rechiziționate. Ministerul ca organ central nu poate să transporte pâinea. El dă directive Sfatului Popular, respectiv: trusturilor de a organiza aceste transporturi și trusturile la rândul lor vor cere sprijinul Sfatului Popular și Sfatul Popular sunt obligate să le dea acest sprijin.

Tov. Voiculescu: Mijloacele de transport pe care eventual le vom putea concentra, nu sunt amenajate, nu sunt igienice și se știe care este situația azi cu mijloacele de transport. O mare parte sunt concentrate la Sovrom-Transport și vom rămâne cu făina în depozite.

Tov. Vinea: La București este o problemă mai grea, dar și la București vor trebui folosite nu numai mașini, ci și tracțiunea animală. Se vor găsi destule camioane particulare care lucrează pe piață și care vor fi plătite la un preț unitar. În ce privește amenajarea căruțelor, s-a prevăzut în regulament că vor fi amenajate așa cum se poate, să fie acoperite cu rogojine etc. Alte posibilități în momentul actual nu există.

Tov. Voiculescu: Care va fi forma de preluare a simigeriilor; nu au fost naționalizate până acum.

Tov. Vinea: Care a fost forma de preluare a brutăriilor, care au fost preluate fără naționalizare? Aici se va lucra după aceleași norme.

Tov. Petrescu: Să nu ne pomenim că odată cu preluarea simigeriilor să dea afară pe omul și din casă.

Tov. Voiculescu: Ținând cont că nu mai este mult până la 1 nov., dacă s-a prevăzut că vor putea fi puse în funcțiune toate brutăriile care n-au funcționat și dacă s-a prevăzut materialul necesar pentru reparații?

Tov. Petrescu: Asta e treaba voastră.

[...]

Tov. Stancu — Hunedoara — Secția comercială: Se îngrădește aprovizionarea cu pâine a elementelor exploatare?

Tov. Vinea: Vor avea posibilitate să mănânce pâine, însă o vor plăti bine.

Tov. Roman: (CGM) Noi avem câteva mii de cantine în țară unde se face o risipă foarte mare, unii mănâncă numai miezul și invers. Întrucât s-a pus problema economiei, ar trebui studiat dacă nu s-ar putea stabili o anumită cotă, de pildă 100 gr. și care sunt mai mândăcioși să-și procure încă pâine. Ar fi un stimulent ca să nu facă risipă. Vă spun acest lucru din experiență. Dacă s-ar face un control s-ar vedea că la o cantină numai sunt aruncate zeci de gr. pâine.

Tov. Vinea: Credem că noul regim de vânzare va reglementa și asta, nu pot spune cu exactitate cum.

Tov. Vorosciuc — Botoșani: În legătură cu amenajarea brutăriilor ar trebui prevăzut să intre în planificarea materialelor de construcție, ca să-și poată procura ciment și altele.

Tov. Vinea: Nu trebuie să se înțeleagă o amenajare a brutăriilor în stil mare. Nici fondurile care se vor da pentru aceasta nu vor fi decât modeste. Trebuie trasă o vâruială, reparată o covată, cuptorul, numai atât ca să fie pusă în stare de funcționare. Pentru aceasta se vor da fonduri. Nici nu ar fi bine să dăm de la centru ciment, ca să fie folosit nu știu pentru ce. Și materialele necesare pentru aceste investiții mici de care am vorbit, vor fi procurate din posibilitățile locale care există în fiecare regiune. În nici un caz să nu vă așteptați să primiți materiale la care există restricții de la centru.

Tov. Mazilu — Iași: Trusturile se fac numai pe regiune sau și pe oraș?

Tov. Vinea: Depinde; în orice caz în momentul de față se face pe regiune, când se va simți nevoie se vor face și pe oraș.

[...]

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 58/1950, f. 2-4, 10-11, 17.

72. 1950 octombrie 11. *Proces-verbal al ședinței prezidate de Gheorghe Gheorghiu-Dej cu instructorii Secției Agrare și membri ai aparatului de partid din județul Trei Scaune, în legătură cu modul de organizare a gospodăriilor agricole colective.*

Au luat parte tovii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Vasile Luca, Teohari Georgescu, I. Chișinevschi, D. Petrescu, L. Răutu, P. Chirtoagă, A. Bunaciu, N. Goldberger, tovi instructori ai Secției Organelor Conducătoare, ai Secției Agrare și tovii din aparatul de partid ai Com. Jud. Trei Scaune.

Tov. Gheorghiu-Dej prezidează.

Tov. Gheorghiu: Tovarăși, conducerea partidului vrea să cunoască de la voi cum s-au petrecut lucrurile în regiunea unde au avut loc manifestările cunoscute și vrea să asculte un raport scurt, o descriere asupra modului cum s-a pornit la organizarea gospodăriilor colective, o expunere pe care s-o facă tov. Nagy Mihai, fost secretar de Trei Scaune, acum la Mureș. Și apoi să-l completeze tov. Toth Geza. Vom pune apoi întrebări fiecăruia dintre cei prezenți.

Vă atragem atențiunea să nu înfrumusețați lucrurile. Oricât de neplăcute vor fi lucrurile pe care trebuie să le spuneți aici, trebuie să arătați tot adevărul.

Tov. Nagy Mihai:

Eu am fost însărcinat în mijlocul lunii martie să preiau conducerea județului Trei Scaune. În ce privește problema organizării gospodăriilor colective, județeană avea deja un plan pentru organizarea lor. Nu-mi aduc aminte precis câte comune au fost prevăzute în acest plan. După o ședință plenară, pe care am avut-o la C.C. au fost analizate aceste planuri și am trecut la revizuirea lor. Am constatat că s-au luat cam multe comune și am redus numărul comunelor prevăzute pentru înființarea de gospodării colective. Nu-mi aduc aminte exact, am definitivat 14 sau 17 comune.

În ce privește împrejurările în care au pornit la organizarea gospodăriilor colective, aș putea spune că a fost o atmosferă în care chiaburimea se opunea cu mult curaj oricărei manifestări democratice.

Un caz concret: la Uzon cu ocazia unei nunți au strigat: „Trăiască lupta chiaburilor“.

Sau un alt caz: într-o comună am trimis o echipă culturală de tineri și în timpul cât aceștia cântau imnul R.P.R. un grup de tineri în stare de ebrietate în fața căminului cultural cântau un imn fascist, imnul secuiesc.

Astfel de manifestări se observau și în alte părți. S-au observat manifestări șovine în școli, mai ales la Tg. Secuiesc, unde elevii cu ocazia zilei de 15 martie au apărut cu cocarde cu cele trei culori maghiare. Astfel de manifestări erau mai dese. În tot cazul analizând situația am constatat, că există în județe un șovinism maghiar și un curaj din partea dușmanului de clasă.

Analizând situația am aflat chiar că șeful secției învățământului public de pe lângă Comitetul Provizoriu era unul care privea toate aceste manifestări ce apăreau în cadrul școlilor, pe de o parte, ca ceva spontan, pe de altă parte, spunând că aceasta se datorește faptului, că pe ici pe colo încă nu sunt profesori sau corp didactic educat.

În ce privește gospodăriile colective, noi am discutat în cadrul bareului cum trebuie să ne apucăm. În luna martie erau deja pregătite lucrările în comuna Angheluș, era trimis chestionarul și toate documentele. Am văzut că merge greu, am constatat că parcă comuna Lemna ar fi un centru în județ spre care se orientează și comunele cealalte. De aici parcă ar fi fost îndrumată rezistența în ce privește organizarea gospodăriilor colective. Noi am hotărât atunci să pornim o muncă mai strânsă și chiar dacă durează mai mult, chiar dacă trebuie să băgăm mai mulți activiști în comună, vom sparge acest centru și vom organiza acolo gospodăria colectivă. Aici trebuie să spunem că într-adevăr a mers greu au trebuit trimiși mai mulți activiști un timp mai îndelungat, însă credem că constatările noastre anterioare au fost juste, prin aceea că după ce am organizat gosp. colect. în comuna Lemnia, într-adevăr rezistența ce a fost până atunci s-a spart și într-o serie de comune s-a început o interesare mai intensă în privința gospodăriilor colective. Până atunci foarte greu am putut aduce oameni la Turia să vadă gospodăria colectivă de acolo. De aici încolo i-am putut duce mai ușor, ba mai mult, chiar din multe comune cereau țărani să fie duși acolo să vadă și ei. Un alt aspect care ne-a dovedit că această comună era un centru de orientare pentru celelalte comune: Pe când în com. Angheluș cu greu am putut la inaugurare aduce câțiva delegați, când am făcut adunarea în com. Lemnia, fără să facem un efort mai mare în privința mobilizării, aproape toate comunele cu câteva zile înainte cereau să fie trimiși delegați în com. Lemnia. Aspectele acestea dovedesc că acolo a fost într-adevăr un centru de greutate.

Greșeala noastră și la Angheluș, și la Lemnia constă în aceea că am făcut gospodării colective fără să întrebăm comitetele de plasă. Noi am făcut aceasta direct de la județeană, peste capul comitetelor de plasă. Analizând această greșeală am hotărât că vom antrena comitetelor de plasă. Au fost convocați secretarii comitetelor de plasă și activul și am preluat această greșeală și am dat sarcina comitetelor de plasă să treacă la organizare. Noi să dăm numai ajutorul necesar. După această hotărâre s-a lărgit munca de organizare a gospodăriilor colective și au fost antrenate și plășile. Plasa Tg. Secuiesc, Sf. Gheorghe, au început o muncă mai intensă. Mai greu au pornit plășile Covasna, Baraolt și Uzon. Plășile au început să

organizeze și într-adevăr comunele acestea au fost pregătite, pe de altă parte și alte comune, unde deja anterior com. jud. avea colective de inițiativă și care duceau muncă acolo, au fost întărite mai mult și prin plasă. Și com. de plasă la început au comis aceiași greșeală că a ns., că au început să organizeze în comune fără să antreneze org. de bază. Au luat câte un om-doi din comune, care credeau că sunt oameni de bază și i-au antrenat, fără să antreneze organizațiile de bază. Noi această problemă am prelucrat-o că în această privință trebuie să fie motorul organizațiilor de bază în comună. După aceea tovarășii aduceau chestionarele, raportau că în comuna cutare sunt condițiuni create și după documentele și după constatările tovilor care se duceau pe teren am început o muncă mai largită în această privință.

În ce privește activitatea biroului județean în privința organizării gospodăriilor colective, nu putem spune că aceasta a fost totdeauna armonică. Uite, semnez fiindcă sunt bun cetățean și om care respectă legile și nu vreau să putrezesc în pușcării. N-am știut că fusese arestat, altfel făceam altfel cu acest element și toții care au lucrat acolo nu mi-au amintit că au recurs la metoda de a aresta. Cu toate că era seară am stat la 1,30 noaptea și discutasem cu o seară înainte, nu a amintit nimic despre aceasta, ci numai atunci. Eu așa știam că la noi nu se folosesc metoda de a aresta și de a duce la Securitate sau Miliție pentru gospodăriile colective. Noi chiar discutasem această chestiune, ca în nici un caz să nu se folosească metode de constrângere. Am discutat aceasta în cadrul colectivului. Chiar a fost prelucrat și cu activul ca metodele de constrângere să nu fie folosite. Totuși s-a întâmplat.

După ce s-a aflat acest caz, încă odată am prelucrat atât în cadrul conducerii, cât și cu activul, să nu se mai folosească astfel de metode, că nu aceasta este linia partidului. Acum presupun că aceste metode au fost folosite și în altă parte. În ce privește comandantul miliției, am discutat problema cu el și el a spus: Eu am dat directive în această privință organelor inferioare să nu recurgă pentru aceste cazuri la arestări și să nu facă nici un fel de arestări fără știrea mea. După aceea a venit de vreo 2-3 ori să-mi spună că în comuna cutare vrea să aresteze pe cineva. Pentru gospodăriile colective nici el nu a dat voie să se aresteze. Cu Securitatea a fost mai greu, fiindcă ea are și directivele ei, însă comandantul Securității cel puțin așa mi-a spus că în această privință nu se ating de nimeni. Eu aveam toată încrederea în el. Și aceasta a fost o greșeală a mea că n-am căutat să fac un control mai adânc asupra muncii lor.

Acum o serie de greșeli care poate au mai existat: de ex. s-au trimis elevii de la școli acasă ca să convingă pe părinți și să nu vină înapoi până nu-i conving să intre în gospodăriile colective. Aici cred că a fost inițiativa tov. Toth. După ce am observat această chestiune, am discutat cu tov. Toth că nu-i just și apoi nu s-au mai trimis alți elevi. Aici este iar greșeala mea, că nu imediat cum am luat cunoștință despre aceasta am luat măsuri, ci numai după câteva zile, după ce a venit la mine și tov. șef al învățământului public nou pe care l-am pus acolo și mi-a sesizat că aceasta se întâmplă tocmai înaintea examenelor și că există pericolul că acești elevi nu vor putea să depună examenele.

Era o altă situație care a contribuit iar la aceste greșeli: chiar atitudinea tovilor față de chiaburi și față de elementele nesănătoase și în multe cazuri au pătruns

chiaburi în gosp. col., după părerea mea, aceasta se datorește faptului că unii dintre noi erau influențați de niște elemente pe care eu îi consider dușmani de clasă, elemente care erau folosite în această măsură. Astfel era de ex. unul Becsei, care a fost și membru în com. jud. Soția lui e chiaburoaică, el a fost preot. Atunci când existau cele 2 partide, el a fost cel care a organizat țărănimea în PSD sun lozinca că PSD apără dreptul la proprietatea individuală, unul care a făcut cele mai multe greutăți Partidului Comunist. Acest element era în Comitetul județean Trei Scaune. Apoi mai era un inspector g-ral la Ministerul Învățământului Public. Tot așa șeful Secției Învățământului public, unul Mico, un alt profesor, la fel fost soc. dem. fost preot în timpul ungurilor. Pe lângă că sub conducerea sa, s-a dat posibilitatea manifestărilor șovine în școli ... A rămas membru de partid și după verificare. Pe învățătorii progresiști care vroiau să vie cu noi, căuta să-i depărteze ascunzându-i în satele cele mai depărtate. Aceste elemente aveau influență și în com. jud. I-am arătat și tov. Toth că acest Becsei și Mico sunt elemente periculoase. Am încercat să-l conving și tov. Toth despre aceasta, dar n-am reușit. Tov. Toth susținea că ei știu să vorbească frumos, vorbeau de marxism minunat într-adevăr.

Folosind aceste elemente în organizarea gospodăriilor colective, desigur că ele au contribuit să caracterizeze chiaburii la sate drept mijlocași, dându-le astfel posibilitatea să intre în gospodării colective. Și în multe alte probleme au tras o perdea în fața Comitetului județean în ce privește problema națională.

Noi am sesizat C.C., ministerul, s-au făcut cercetări, Mico a fost scos din funcție și exclus din partid, iar Becsei a fost schimbat din postul lui. Pe tov. Toth n-am avut timp suficient să-l conving, am fost poate și slab, dar Toth pe lângă că-l preamărea pe Becsei, dar chiar atunci când a fost scos Mico din partid, Toth n-a primit această excludere în mod tovărășesc, ci era revoltat că un element cu atâta știință este exclus. Desigur că această influență s-a reflectat și asupra activității. De ex. viața imorală care a fost trăită chiar de responsabilul de cadre al Comitetului Județean Tov. Pascu, era reflectată până jos la organizația de plasă. Tovii activiști nu făceau mare problemă din aceea că responsabilul cu agitația de masă are relații cu tova de la bucătărie. Aceasta nu era nu știu ce problemă, fiindcă așa s-a văzut chiar de la conducere. Vreau să arăt că această influență mic burgheză asupra Comitetului Județean a adormit vigilența în multe probleme.

În ce privește colaborarea cu tov. Toth, eu cred că n-a fost sincer. Poate văd eu prea nereal problema. Foarte greu am putut noi amândoi să stăm jos să discutăm anumite probleme. Aici e și lipsa mea că nu trebuie să aștept totdeauna să vină el la mine, trebuia mai energic să pretind de la tov. Toth ca în fiecare dimineață să vedem ce facem, care e situația și cum stăm. Aceasta nu a fost, și numai din când în când am discutat problemele. Prezența mea în această județeană nu era tocmai dorită din partea tovilor și nu știu de ce au văzut un pericol în mine, dar cred că n-am primit ajutorul necesar din partea tovilor.

Tov. Gheorghiu-Dej: Dar nu ne-ai explicat cum a început treaba acolo. La început spuneai că în aprilie ați avut un plan de organizare a gospodăriilor colective. Ar fi important de cunoscut în ce constă acest plan, despre câte colhosuri era vorba, dacă acest plan a fost pus în discuția Comitetului Județean, dacă au fost

luate anumite hotărâri în legătură cu realizarea acestui plan, în ce constau aceste hotărâri, dacă metodele necesare pentru aplicarea în practică a acestor hotărâri de organizare a gospodăriilor colective au fost minuțios analizate în ședințe, dacă au fost date îndrumări, dacă a fost clar pentru Comitetul Județean, pentru biroul Comitetului Județean ce metode trebuiesc folosite, dacă în discuție au fost și păreri față de unele greutăți în organizarea gospodăriilor putem aplica și metode mai tari, concret sub ce formă, dacă s-a făcut o analiză serioasă a planului însuși, câte gospodării vă propuneți, unde să le faceți, ce condițiuni să îndeplinească, ce trebuia să faceți pentru a îndeplini aceste condițiuni, dacă puteți realiza atâtea sau mai puține Când pornești să faci o casă te îngrijești de materiale, de meșteri zidari, tâmplari, dulgheri, îți faci un plan dinainte cam cum are să fie casa, cam în cât timp o să fie gata, și casa o să arate la urmă cum e meșterul. Aceste lucruri ne interesează. Dacă planul acesta v-a fost trimis de sus sau vi s-a cerut de jos, ce discuții s-au purtat, ce modificări au fost aduse și de ce?

Tov. Nagy Mihai: Comitetul Județean Deva avea un plan pentru organizare, cu comunele fixate dinainte. Nu știu cam câte comune, dar cred că în jurul a 17-20. Aceasta a fost în martie-aprilie. Tot în acest timp a fost prelucrată aici hotărârea. Eu am plecat de acolo în 9 august.

După ce s-a prelucrat aici că unele județene care au făcut planuri nereale, și noi mergând acasă am discutat această problemă, noi am propus să facem în 14 sau 17 comune, nu mi-aduc aminte exact, dar mi se pare că 14. Am discutat aceasta în cadrul biroului. Pe baza aceasta s-a făcut un plan nou, pe care l-am trimis aici.

Tov. Luca: Cum ați ajuns la 30?

Tov. Nagy: O să vorbim și despre aceasta, cum a fost mai departe. La acea discuție a luat parte întreg biroul și s-a prelucrat și în fața activului. Toți au fost de acord. Propunerile se făceau pe baza că acolo se pot crea condițiuni, că acolo erau organizații de bază, erau membri de partid pe care se putea conta, că și înainte ne ocupasem cu aceste comune și am continuat să rămânem pe lângă ele.

Tov. Gheorghiu: Cam în cât timp vă gândeați să organizați și care erau acele comune?

Tov. Gheorghiu: Ce atitudine ați hotărât să luați față de chiaburi?

Tov. Nagy: Au fost formate colectivele și îndrumările au fost date de tov. Toth care ținea cu ele ședințe regulate, unde se analiza situația comunelor și mersul organizării.

Tov. Gheorghiu: Ce hotărâri a luat biroul Comitetului Județean cu privire la metodele de muncă? Cum făceați cu chiaburii? Cum procedați, îi strângeți pe toți țărani și venea cineva, fie un om bine pregătit de la Județeană și le vorbea despre gospodăria colectivă, ce este aceasta, de ce e mai bine decât gosp. individuală ș.a.m.d. Aceasta pentru a lămurii pe țărani de necesitatea îmbrățișării ideii gospodărești. Sau mergeați din casă în casă, întâi la săraci, apoi la mijlocași, pregăteați astfel atmosfera favorabilă pentru o adunare mare, stăteați de vorbă cu oamenii, le arătați necesitatea de a intra în colhoz? De aceste probleme v-ați preocupat?

Tov. Nagy: Da, și tocmai acesta a fost rolul colectivelor, să organizeze în fiecare comună agitația, munca de lămurire de la om la om.

Tov. Gheorghiu: Dar cum ați discutat în birou să vă organizați munca de agitație și propagandă, să faceți munca de pregătire. Ați pus problema ca cei ce vin în colhoz să intre de bună voie, sau puteați să dați și astfel de instrucțiuni: să lămuriți, fără alte explicații. Ați luat hotărârea de a lămuri membrii de partid, de a instrui cum să facă munca de agitație propagandă, munca politică de masă.

Tov. Nagy: S-au pregătit agitatori pe lângă colective și afară de munca de agitație de zi de zi a tovilor din comună mergem în fiecare Duminică ca agitatori din oraș. Era un corp de agitatori care și în cursul săptămânii mergeau în comună de 2-3 ori după posibilități și duceau muncă de la om la om. Deci ne-am ocupat cu problema aceasta. N-am dat nici un fel fel de directive să folosească metoda de constrângere, sau să forțeze pe oameni.

Tov. Răutu: Acești agitatori v-au sesizat că la fața locului s-a constatat că s-au comis măsuri de presiune?

Tov. Nagy: Eu personal n-am fost sesizat.

Tov. Gheorghiu: Dar Comitetul sau biroul județean când a discutat problema organizării gospodăriilor colective n-a luat o hotărâre de a exercita un control permanent asupra comunelor unde se vor crea colhozuri? Și Concret, cine din membrii biroului Comitetului Județean răspundea de controlul muncii depuse pe teren? pe ceilalți (aceasta era în comuna Valea Crișului).

Tov. Gheorghiu: Câtă populație e acolo și câți arătau dispoziția de a se înscrie?

Tov. Nagy: Sunt vreo 200 familii, dintre care 145-150 vroiau să se înscrie. Noaptea după ședință s-a văzut că solidaritatea dintre ei s-a spart.

Locuitorul politic al Miliției auzind că a doua zi se face inaugurarea, a venit și el să vadă cum e situația și am plecat împreună acasă. Pe drum i-am spus să aibe grijă ca nu cumva să se întâmple în comună ceva. Erau mobilizați câțiva membri de partid pentru pază, dar totuși credeam că e bine să fie și ei mobilizați. Eu m-am dus și m-am culcat. Dimineața a venit cineva la mine și mi-a spus că s-a ridicat de către Miliție vreo 3 țărani din Valea Crișului fiindcă ei fuseseră instigatorii. Am întrebat de ce au mai ridicat când situația nu mai era gravă.

Tov. Gheorghiu: Aceasta înseamnă că în altfel de caz ar fi putut să treacă la ridicări. Deci ați discutat și asemenea lucru în cadrul biroului.

Tov. Nagy: Nu prea am discutat, fiindcă nu era cazul.

Tov. Gheorghiu: Ce erau cei ridicați?

Tov. Nagy: Erau mijlocași.

Tov. Gheorghiu: Cine a dat ordin de arestare, tu nu te-ai interesat?

Tov. Nagy: Nu m-am interesat prea mult.

Tov. Goldberger: Tov. a spus că i-a zis secundului politic să aibe grijă în sat să nu se întâmple ceva. Despre ce a crezut că trebuie să aibe grije de la 2 noaptea până la 8 dimineața?

Tov. Nagy: Au mai fost cazuri, de ex. cu ocazia întrecerilor culturale într-o comună era pregătită o scenă. Fiindcă n-a fost organizată paza, noaptea toată decorația a fost trasă jos de elemente necunoscute. Mă gândeam că nu cumva instigatorii, dacă au văzut că solidaritatea țăranilor s-a dezbinat, să tragă jos

drapelele și placardele. Dimineța a venit la mine un om special din București pentru această serbare și mi-a spus: „Uite că fratele meu e la Miliție“. Eu l-am întrebat pe secund și el mi-a spus că așa a văzut el că e bine, că acești 3 au fost instigatori, el i-a descoperit, ba mai mult și tov. Toth a fost de acord. Eu i-am spus că dacă nu sunt cazuri grave, nu trebuie ținuți. Când m-am dus în comună au venit la mine oamenii și mai ales fratele unuia dintre arestați și mi-a spus: „Uite, știu că fratele meu a făcut o prostie mai mare decât el, dar dați-i drumul“.

Tov. Gheorghiu: De ce a fost arestat?

Tov. Nagy: Era unul din instigatori. A avut legături cu un alt chiabur la târg și venind acasă a influențat pe țărani de acolo.

Tov. Gheorghiu: Și ai intervenit să fie puși în libertate?

Tov. Nagy: Da și au fost eliberați. Secundul a făcut arestarea din inițiativa lui și a spus că și tov. Toth. a fost de acord cu el. M-am mirat, fiindcă știam că Toth este în altă comună, dar secundul mi-a spus că a venit astă noapte acasă. Nici eu n-am cercetat mai mult, și aceasta datorită faptului că am putut folosi politicește acest lucru. Nu mi-a părut tare rău că a făcut că a făcut această prostie, pentru că în comună am putut folosi politicește acest lucru. N-am făcut problemă mare din aceasta și nici nu m-am interesat prea mult. După cât aud acum, au fost astfel de metode și în alte părți. Noi însă nu am discutat niciodată ca să luăm hotărâre administrativă.

În privința chiaburilor am discutat, că acolo unde nu e pământ să fie ajutată gospodăria cu ceva din pământul chiaburului. Și am arătat în sinteze care este situația cu pământul.

Tov. Gheorghiu: Și cu chiaburul ce faceți?

Tov. Nagy: Ne gândeam să-l ducem la oraș, să lucreze ca orice muncitor.

Tov. Gheorghiu: Și cum să-l trimiteti, cu Miliția?

Tov. Nagy: În ceea ce privește chestiunea chiaburului, aceasta e mai largă.

Tov. Gheorghiu: Dar cum vă gândeați să faceți treaba aceasta, în bună înțelegere cu el?

Tov. Nagy: Nu, în nici un caz. Am făcut și noi dosare, de comun acord cu judecătoria, la fiecare chiabur unde era necesar să se ia pământul.

Tov. Gheorghiu: Câți chiaburi trebuiau să plece în judecată?

Tov. Nagy: Vreo 28-30.

Tov. Gheorghiu: Dar nu v-ați gândit ce o zice mijlocașul, săracul, nu or plânge după chiabur? Ce situație avea chiaburul în sat? Nu era oare mai legat decât organizația de partid de țărănimea săracă și mijlocașă?

Tov. Nagy: Am căutat mai întâi să-i demascăm, să-i rupem.

Tov. Nagy: Nu peste tot.

Tov. Gheorghiu: Și evenimentele au mers înainte. Au arătat măsura în care ați izolat pe chiabur de mijlocași și săraci. Aceste directive le-ați discutat în birou? N-a fost nimeni contra?

Tov. Gheorghiu: Aici era armonie deplină!

Tov. Nagy: Aici trebuie să legăm și problema numărului de 30 gospodării. Când am ajuns să vedem că într-un timp scurt am putut realiza planul propus de 14

comune, cu mult înainte de termen, ne-am gândit să facem un pas și să mergem mai departe. Ba spuneam chiar și eu în multe rânduri că acest plan îl vom dubla.

Tov. Gheorghiu: La C.C. s-a aprobat acest plan?

Tov. Nagy: N-am făcut un plan despre aceste 30. Noi am rămas la planul nostru și ne-am pus sarcina să-l depășim. Conducerea Partidului știa de aceasta.

Tov. Gheorghiu: Tovii care erau acolo știau?

Tov. Nagy: Da, instructorul, tov. Fehérvári.

Tov. Gheorghiu: (către tov. Petrescu) Voi ați știut?

Tov. Petrescu: (către tov. Nagy) De la C.C. cineva v-a dat directiva să confiscăți pământul chiaburilor?

Tov. Gheorghiu: Am întrebat dacă ați știut de dublarea planului.

Tov. Petre Lupu: N-am știut, însă pe măsură ce veneau sinteze pentru cereri de aprobare, aflam.

Tov. Gheorghiu: Secția agrară știa?

Tov. Chirtoacă: Cei care se ocupau cu asta nu sunt acum aici. Eu lipseam.

Tov. Vaida: Eu nu participam în perioada aceea la ședințe.

Tov. Nagy Dezideriu: Am primit planul lor pe 14 comune. N-am știut de dublare. Tov. Fehérvári spunea că toții au tendința să depășească planul, dar plan concret aveam pentru 14 comune.

Tov. Chirtoacă: La Secția agrară este trecut că în plan au fost 14, din care au inaugurat 11 și 10 peste plan.

Tov. Gheorghiu: Biroul județean a păstrat secret acest lucru?

Tov. Luca: Dar veneau toate sintezele la C.C.

Tov. Chirtoacă: Sintezele veneau pentru analiză și după aceea se dădea aprobarea de inaugurare.

Tov. Gheorghiu: Și ați dat aprobare?

Tov. Chirtoacă: Se vede că da, pentru 21 gospodării, afară de cele 3 dinainte, Turia, Lemnia și Angheluș.

Tov. Nagy Mihai: Noi nu am luat așa categoric.

Tov. Luca: Cum nu? Ați trimis și sinteze și ați cerut aprobare.

Tov. Nagy: Noi așteptam aprobare pentru comasare și după ce o făceam, cerem aprobare pentru inaugurare.

Tov. Gheorghiu: Deci ați discutat despre comasare cum o faceți.

Tov. Nagy: Nu prea.

Tov. Gheorghiu: S-a dus inginerul pe teren. Aici aveam greutăți că era numai un inginer și aceasta ne împiedica în muncă. Inginerul agronom cadastral încadrat la Sfat, el era acela care făcea măsurătorile și dădea indicații tehnice.

Tov. Petrescu: S-a dat libertatea să se facă comasări pe răspunderea comitetelor județene.

Tov. Nagy: Colectivul de inițiativă ieșea și căuta locul potrivit pentru comasare. În ce privește pe cei ce nu intrau în gosp. și fiindcă a fost tendința să se ia numai pământ bun, am discutat că nu se poate face aceasta, căci trebuie să ne gândim și la producția pe viitor.

Tov. Gheorghiu: S-au dat directive celor care se ocupă cu comasarea, cum să facă aceasta? Biroul a discutat comasările, cum să se orienteze cu cei care nu intră, unde să le dea pământ?

Tov. Nagy: Inginerul, împreună cu comitetul de inițiativă, căuta locul potrivit pentru comasare și pe urmă socotea câți oameni intră în acest perimetru. Din acest moment începea munca și agitatorii, să spună țăranilor: Uite că pământul tău cade în perimetru, vei primi pământ în altă parte. Și desigur că și aceasta avea efect asupra țăranilor, căci după aceasta intra un număr însemnat de țărani. Din momentul când am primit aprobarea pentru comasare și până la terminarea comasărilor, a crescut numărul celor înscriși, în mod rapid. Mulți țărani, în loc să părăsească pământul, mai bine se înscriau și ei.

Tov. Gheorghiu: Aveți cazuri când după comasare se înscriau și ei.

Tov. Nagy: Nu știu de aceasta.

Tov. Gheorghiu: Sau li s-au dat loturi pe munte, pe deal ...

Tov. Nagy: Loturi mai rele, da.

Tov. Luca: Dar nemulțumiri în această privință din partea celor care au căpătat în altă parte pământ?

Tov. Nagy: Desigur nici unul nu-i bucuros că i s-a schimbat pământul, mai ales la o depărtare mai mare. Chiar dacă nu și-a manifestat această nemulțumire, nu cred că am putut duce așa o muncă de lămurire ca să fie mulțumiți că au primit pământ la o distanță mai mare.

Tov. Luca: Ce relații erau între țăranii care au intrat și cei care nu au intrat?

Tov. Nagy: Imediat după inaugurare nu prea s-au observat relații rele, cu toate că li se comunicase despre comasare, dar nu o luau prea în serios. Aceasta se dovedește și în regiunile cealalte, în jud. Târnava Mică. Până s-a ajuns la însămânțări, oamenii au trecut așa pe lângă această problemă, mai ușor. Acum, când trebuie în mod categoric să lucreze alt pământ, se ivesc divergențe între cei intrați și cei din afară. Și nici acolo nu s-a manifestat imediat această divergență, ci după aceea. De ex. atitudinea aceasta că „Nu cumva să te bagi în pământul meu, că te tai! Aceasta a ascuțit relațiile între cei înscriși și cei rămași afară. După comasare s-a făcut act legal de schimbarea pământului.

Tov. Gheorghiu: La Măgura (?) au fost arestați cei cărora li s-a luat pământul și au fost trimiși în altă parte? Aceasta făcea parte din metoda de pregătire a condițiunilor?

Tov. Nagy: În plan nu era prevăzut însă acolo unde avem 60-80 înscriși și mai trebuia pământ, atunci recurgem și la astfel de măsuri. Arătăm în sinteză că aici trebuie arătat, altfel nu putem face.

Tov. Gheorghiu: După ce criteriile v-ați ocupat cu stabilirea numărului chiaburilor. Cum îi distingeți de mijlocași? Așa puteați aresta și un mijlocaș și să spuneți că e chiabur. Ați analizat în cadrul biroului Comitetului Județean această problemă?

Tov. Nagy: N-am analizat în cadrul biroului ci am lăsat la aprecierea tovilor care se ocupau cu această problemă.

Tov. Gheorghiu: Și aveți certitudinea că printre cei ridicați ca chiaburi erau într-adevăr toți chiaburi?

Tov. Nagy: Noi nici nu ne-am gândit la o greșeală în această privință, să nu fie apreciat bine din partea tovilor care se ocupă cu fixarea lor.

Tov. Gheorghiu: Pe cine consideri chiabur?

Tov. Nagy: Care e însuși exploatare. Dacă prin diferite metode și forme exploatează. Dacă are o gospodărie care îi aduce un venit nu prin munca lui. Mijlocașul folosește produsul pentru el, trăiește mai bine, poate avea și unelte mai bune, dar ce produce folosește pentru familia lui. Vinde și el. Chiaburul vinde mai mult și lucruri obținute nu numai prin munca lui. El ține încontinuu alte brațe de muncă ca să-și poată întreține casa sa. Sau mai are și alte mijloace, o cârciumă, are vite mai bune cu care poate ara și pământul celor care au vite mai slabe și pentru care pretinde un preț de jaf, sau obligă pe aceștia ca pentru un preț mic să-i lucreze lui. Aceasta se observă și în comunele colonizate.

Tov. Luca: De la Turia a fost arestat un chiabur, care a fost exclus din colectiv ca chiaburi, pe urmă achitat și dus acasă, și tatăl său a fost primit în colectiv. Apoi a fost unul cu 15 ha și 9 copii, care a fost arestat și acum pus în libertate. Ce gospodărie aveau ei? e vorba de Giobot.

Tov. Nagy: Nu cunosc gospodăria lui, dar atitudinea lui.

Tov. Luca: Și un sărac poate avea atitudine contrarevoluționară.

Tov. Gheorghiu: Deci și mijlocașul duce marfă la piață. Poate are și el nevoie de brațe de muncă străine?

Tov. Nagy: Depinde, de la caz la caz. Sunt unele munci de așa natură că trebuie să le facă imediat și atunci folosește și brațe de muncă, străine. Chiaburul le folosește în alt scop și în alt fel.

Tov. Gheorghiu: Lucrurile acestea le-ați discutat în birou? Ați luat cazuri concrete?

Tov. Nagy: În cadrul biroului n-am discutat. Numai cu tovi care lucrau aici.

Tov. Gheorghiu: Câte hectare trebuie să aibă?

Tov. Nagy: Aceasta nu se poate aprecia. Nu aceasta îl determină. Determină condițiunile lui materiale și de trai.

Tov. Gheorghiu: Așa v-ați preocupat de analiză, de studierea raporturilor de clasă, de aspectul gospodăriei chiabure, de deosebirile dintre gospodăria chiabură și cea mijlocașă? Aici e sursa principală a tuturor greșelilor săvârșite de tovi și aici ne împinge dușmanul să săvârșim greșelile. Crezi că e suficient dacă luăm din Problemele Leninismului sau alte materiale teoretice și le înveți pe dinafară, fără să analizezi pe teren lucrurile acestea .. N-ați aprofundat, nu v-ați preocupat de aceste chestiuni.

Tov. Luca: Totuși între voi erau de multe ori discuții, acuzații reciproce că unul sprijină pe chiaburi și-i bagă în colhoz, și altul face pe toți mijlocașii chiaburi. Au fost asemenea discuții între Toth și mata. De ex. lui Izsak din Valea Zalam i-ai luat arma pentru că e chiabur. De unde scoți că e chiabur? Din ordinul d-tale i s-a luat arma!

Tov. Gheorghiu: În rapoartele voastre se indică prezența chiaburilor în gospodăriile colective organizate, că au pătruns acolo. Dacă aceasta nu forma obiectul unei preocupări, cum puteați să ne indicați că e așa sau nu. Sunt într-

adevăr chiaburi pătrunși acolo sau nu? Acesta e un mare semn de întrebare. Dta spuneai că pământul nu-i hotărâtor, dar în unele regiuni joacă un mare rol. E pământ mult, bun face acumulare capitalistă mai mare. Are vitele cele mai bune, și nu câteva, are boi, cai, face cărăușie, are vacă, vinde lapte, are mai multe produse pentru piață decât mijlocașul, are și fructe, are și vie, o serie de elemente care caracterizează pe chiabur. Și poate avea și un singur hectar, dar se ocupă cu creșterea de porci, de păsări ... De asemenea probleme v-ați ocupat?

Tov. Nagy: În acest sens n-am discutat să mergem acolo și să identificăm dinainte ce va trebui să facem. Am discutat după inaugurare că acolo s-au strecurat chiaburi și s-a solidarizat tot satul cu ei.

Tov. Luca: Nu cunoașteți listele chiaburilor pe baza impunerilor făcute de Sfatul Popular local? Ați văzut dacă aceasta s-a făcut în mod just? Câți chiaburi aveți pe baza impunerilor agricole în Trei Scaune?

Tov. Gheorghiu: Mata afirmi că ați discutat de metodă, ați atras atenția ați subliniat necesitatea de a nu constrânge țărani să intre în colhoz. Cum îți explici totuși că s-au aplicat în practică metode străine Partidului ns., cele mai variate, începând de la invitarea la Miliție sau la Sfat, sau la Partid, cu promisiuni dacă intră, sau cu presiuni dacă nu vrea, cu Canalul, arestări, lista neagră, punerea cu fața la perete, bătăi, amenințări, mergi din casă în casă cu registru, cine semnează o să fie bine de el, cine nu vrea să intre în colhoz va fi socotit dușman al Republicii ... Cum îți explici asemenea metode folosite, deși ați discutat în biroul comitetului județean să nu fie aplicată constrângerea? Dacă nu biroul județean a dat asemenea indicații, atunci cine le-a dat?

Tov. Nagy: Cel puțin nu-mi amintesc ca noi să fi dat asemenea indicații.

Tov. Gheorghiu: Dar mai exista încă un alt birou județean? Cine dacă nu voi? De ce s-au mai aplicat și alte metode, au mai primit oamenii și din altă parte instrucțiuni?

Tov. Nagy: Eu cred că la aceasta a contribuit faptul că s-a ținut să se creeze un fel de întrecere în organizare. Asemenea instrucțiuni însă n-au folosit.

Tov. Gheorghiu: Atunci ori Comitetul Județean era absent la ce se petrecea, ori era de acord. Instructorii, agitatorii, protagoniștii, comitetele de plasă, toți procedau așa. Voi erati obligați să aflați și să opriți.

Tov. Nagy: Noi eram rupti, în sensul că totdeauna aflam după ce se întâmpla un fapt oarecare, la un timp destul de îndelungat. Și apoi prelucram.

Tov. Gheorghiu: Ați luat vreo sancțiune?

Tov. Nagy: Au fost vreo 10, dar nu știu dacă din aceste motive.

Tov. Luca: Vorbim de călcarea liniei partidului prin aceste metode.

Tov. Nagy: Cred că fiecare tov. ca să ajungă la un rezultat, căuta tot felul de metode. Aici e chestiunea de disciplină.

Tov. Gheorghiu: De ce nu a făcut alte lucruri din lipsă de disciplină? Crezi că sunt întâmplătoare asemenea devieri? Instructorii de la centru au cunoscut aceste metode? Ce măsuri au luat?

Tov. Nagy: Dezideriu: În parte da. Când am observat, imediat am strâns tovii și am prelucrat. Am observat o parte din aceste metode. Au fost prelucrate la CC,

am fost trimis apoi înapoi și am prelucrat acolo cu com. jud. Am observat acestea la începutul lui iulie. Planul a fost aprobat în luna mai, la sfârșit. În cursul lunii iunie, la sfârșit, a venit tov. Fehervari și a spus că în fața anumitor mijlocași se fac presiuni și promisiuni. Cazuri concrete n-a avut. Dar au venit mai multe propuneri de inaugurare a unor gospodării colective. Ne-a fost suspect că au venit deodată 5-8 și tov. Moghioroș m-a trimis pe teren. Am controlat 5 comune propuse. Numai într-una, la Mărcușa, am găsit 2 mijlocași, care mi-au arătat că au fost puși să care lemne și piatră în cantități care nu le puteau duce, punându-i în situația de a nu-și putea îndeplini ce li s-a dat.

Tov. Lupu: În Trei Scaune mergea în general foarte greu și un timp .

Tov. Nagy: Nu, ei făcea sinteze. După aceea urma aprobarea și inaugurarea. Pentru a îndeplini aceasta probabil recurgeau la orice metodă, cu orice preț.

Tov. Gheorghiu: Așa ați dat indicații?

Tov. Gheorghiu: Nu.

Tov. Gheorghiu: Metodele aplicate au fost străine?

Tov. Nagy: Au fost și străine, dar nu peste tot.

Tov. Gheorghiu: Cele petrecute cu tov. Deneș le-ai cunoscut?

Tov. Nagy: Acum le-am auzit.

Tov. Gheorghiu: Dar despre tov. Abraham?

Tov. Nagy: Nu.

Tov. Gheorghiu: Atunci cine a dat instrucțiuni?

Tov. Nagy: Eu n-am dovada că le-ar fi dat cineva.

Tov. Gheorghiu: Dar problema a fost pusă foarte categoric de noi în plenară și în toate documentele. Cum califici aceste metode?

Tov. Nagy: Metode huliganice, străine.

Tov. Gheorghiu: I-a prins bine dușmanului nostru aplicarea practică a acestor metode?

Tov. Nagy: Da. Eu nu am avut cunoștință.

Tov. Gheorghiu: Dta parcă ești un birou de informațiuni. Dar, ce dușmanul are interes să te pună pe dta. în cunoștință? Dta. ca secretar, de ce nu te-ai interesat?

Tov. Nagy: Țăranii cu care am discutat nu spuneau nimic.

Tov. Gheorghiu: Dta trebuia să vezi cum se desfășoară munca pe teren, care e starea de spirit, atmosfera.

Acum să ne spună ce știe tov. Toth Gheza.

Tov. Toth Gheza:

Am primit instrucțiuni în orașul Stalin referitor la muncile de iarnă. Am făcut un plan și am împărțit în com. jud. muncile și am dat câte o comună fiecăruia. Ne-am propus ca în timpul iernii să întărim munca politică.

Cu mare greutate am putut înființa la 28 mai a doua gospodărie în com. Angheluș, și la 11 iunie a 3-a la Lemnia. Între timp venise tov. Nagy Dezideriu de la C.C. în județ. El ne-a ajutat ca să putem inaugura cele 3 gosp. Noi, ne-am luat în plan pentru 3 luini, 3 gosp. Însă între timp tov. Nagy Mihai a venit de la București,

care primise instrucțiuni nu știu câte gospodării să facem. Ne-a spus: Cum credeți, noi punem în plan 3 gosp., pe când Odorhei face 24, Ciuc 20, Tg. Mureș 30 ... Atunci am făcut și noi plan și lângă celelalte 3 am pus încă 15. De aici ne-am pierdut capul., Știam că în Trei Scaune nu-i situație politică bună, nici economică, căci avem 136.000 suflete și abia 72.000 ha pământ. Noi munceam zi de zi, fără să analizăm greșelile. Între timp fusesem la Mureș și la Odorhei la muncă și experiență și am văzut în Mureș într-o comună că au fost făcute 9 arestări numai ca să se creeze gospodărie colectivă. Aceasta cam prin iulie. După aceea am văzut că e teren muntos și foarte greu se lucrează cu tractorul. Am venit înapoi, am strâns colectivul gospodăriei și am arătat că și la Mureș sunt 16 gospodării. Eu aveam răspunderea să organizez gospodării colective. Le-am arătat că acolo e teren mai prost, și la noi e șes, putem lucra mai bine. De aici am făcut greșeala că în iulie am inaugurat 15 gosp. col. În 23 iulie a inaugurat deodată 7 gosp. Era un număr prea mare, nu-l puteam cuprinde, nu puteam evita să nu se strecoare chiaburi și să nu se ia măsuri de forțare. cu unele am fost în cunoștință, însă de ex. cazul cu revolverul tov. Deneș l-am aflat mai târziu. I-am spus că nu-i bine că se duce cu revolverul, că o să-l omoare cum au vrut să-l omoare în 45 pe șeful Miliției. I-am spus că aceasta nu-i metoda ns. El spunea că l-a ținut numai în buzunar. În cursul lui iulie, când a venit Nagy Dezideriu, aproape toate greșelile erau făcute. Am mers cu ei cu mașina pe teren. M-au întrebat ce metode folosim. Eu le-am expus că seara și noaptea trebuie să chem pe oameni pentru a face schimb de pământ, pentru că ziua sunt în muncă. Și că eu am fost în comuna Comolău până la ora 5 dim. și am chemat oamenii. Apoi s-a aflat că într-o comună 2 țărani au fost forțați. Însă toate aceste lucruri care au fost apoi prelucrate în ședința de birou, noi nu le-am luat că sunt abateri de la linia partidului, că sunt așa grave, care pot întoarce pe urmă tot județul. Nici măcar în ședința din Orașul Stalin că sunt greșeli așa grave. Tov. Petrescu a prelucrat cu noi, dar nu așa adânc ca oamenii intrați în prăpastie să vadă. Și tocmai discutam care secretar de plasă e mai bun, Abraham sau Pikler. Eu susțineam pe tov. Abraham și tov. de la C.C. susțineau pe Pilker. Dar să ni se arate în ce prăpastie suntem, nu s-a făcut aceasta. Noi am făcut două feluri de greșeli, de dreapta și de stânga. De ex. în com. Ghitfalău în comitetul de conducere au fost băgați 5 membri de partid, unul cu 8 ha care apoi a reieșit că e chiabur. În com. Macșa, președ. gosp. col. are 4,80 ha și a ieșit că e chiabur. În com. Leț unde am fost cu tov. Nagy Dezideriu discutam dacă e chiabur sau nu președintele. Eu susțineam că nu, căci avea 12 ha și a fost 20 ani slugă el cu familia, a muncit pământul și n-a ținut slugi.

O parte rea a fost că linia critică și autocritică n-a fost trează între noi și nu s-au arătat greșelile.

[...]

◆ *D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 60/1950, p. 2-46.*

73. 1950 octombrie 14. Proces-verbal al ședinței Biroului Politic prezidate de Gheorghe Gheorghiu-Dej, pe tema electrificării țării.

Au fost prezenți toții: Gh. Gheorghiu-Dej, V. Luca, Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi, E. Bodnăraș, M. Constantinescu, Gh. Apostol, T. Iordăchescu, Gh. Vasilichi, Șt. Voitec, Chivu Stoica, M. Moraru, I. Rangheț și V. Vaida.

Tov. Gheorghiu: Am convocat ședința Biroului Politic pentru a-i supune o lucrare în legătură cu electrificarea țării.

Această problemă a format obiectul preocupărilor partidului nostru, mai corect al Partidului Comunist, însă cu mulți ani înainte. Astfel la Conferința Națională a Partidului din 1945 în raport și în rezoluție se punea ca o sarcină de perspectivă pe lângă industrializarea țării, mecanizarea agriculturii și problema electrificării. Nimeni nu-și închipuia atunci că vor fi posibile de realizat acele obiective mărețe puse de Conferința Națională a P.C.R. în condițiunile în care ne găseam, când partidul nostru era o minoritate în guvern, când stăpâneau reprezentanții burgheziei care lucrau pentru consolidarea pozițiilor lor.

Potrivit liniei stabilite de conducerea partidului de răsturnare a burgheziei, înlăturarea principalelor cauze care stau piedică în calea sarcinilor care se puneau atunci, a fost rezolvat și s-au creat condițiuni pentru a se putea trece la îndeplinirea problemei mari de reconstrucție a țării.

În cadrul reconstrucției țării era și problema electrificării țării. Lucrările au început mult înainte. Oameni de știință, specialiști s-au preocupat de această idee. Atunci li se spunea că încă nu a sosit timpul, nu avem încă condițiunile favorabile. Totuși ei s-au orientat și au fost orientați în sensul de a strânge datele necesare în legătură cu problemele multilaterale ale electrificării. Astfel cam 2 ani în urmă a început un grup mai restrâns de specialiști. Din ce în ce cercul lor s-a lărgit, sunt atrași specialiști pe diferite domenii de activitate, se muncește zi și noapte, astfel că la sfârșitul lucrărilor însuma circa 200 de specialiști.

Lucrarea a fost văzută în repetate rânduri de conducerea partidului nostru, s-au dat îndrumări în sensul de a se îmbrățișa întreg complexul de electrificare, toate aspectele, și problema creării rezervelor de acumulare, regularizare de cursuri, navigație, transport, irigații, asanări, recuperare de terenuri degradate, cu alte cuvinte folosirea completă a forței hidraulice a țării noastre.

Lucrarea a fost dată Academiei a R.P.R. cu scopul de a strânge în sesiune extraordinară specialiștii cei mai pregătiți, oameni de știință, de a mișca Academia, de a-i da ca preocupare această problemă.

Trebuie să spun că acele 5 zile în care au urmat dezbaterilor în cadrul Academiei și la care au luat parte 300 persoane, a produs un entuziasm de nedescris în rândul oamenilor noștri de știință.

În ce constă problema? Am aici sinteza expunerii tehnico-economice a problemelor legate de electrificare și pe care aș vrea s-o citesc pentru a vă putea face un tablou mai complet a celor ce urmează, ca partidul nostru, de aici încolo, să se preocupe în mod concret, pentru a mișca poporul, clasa muncitoare pentru realizarea acestor sarcini.

Dacă sunteți de acord aș putea să dau citire, pentru a vă face observațiile, anumite indicații, întrucât propun ca să mergem cu această lucrare la Plenara C.C., dată fiind importanța ei.

Aș propune să nu citim introducerea, pentru că abia urmează partea politică, care trebuie să fie alcătuită. Biroul Politic să însărcineze câțiva tovarăși care să redacteze introducerea politică.

(citește lucrarea).

Cam acesta este în linii mari cadrul proiectului în legătură cu electrificarea țării.

Ce trebuie să facem noi?

Să însărcinăm câțiva tovi care să întocmească partea politică a acestui material documentar. Partea politică va trebui să se sprijine pe acest material în expunerea care trebuie făcută în fața Plenarei C.C. și să întocmească un proiect de hotărâre a C.C., scurt, însă cu sarcini, în care să se facă o scurtă apreciere a importanței problemei.

În al doilea rând să se aprobe proiectul.

În al treilea rând să dea sarcini diverselor departamente, instituții, pe linie de Partid, de mase, pentru a fi prezentat în guvern și apoi început campania, munca politică de masă.

Va veni tocmai bine în ajunul alegerilor.

Lucrarea aceasta pusă în fața Biroului Politic, poate fi considerată ca făcând parte din programul partidului nostru. Cred că nu vom greși dacă vom spune acest lucru, pentru că noi ne-am preocupat foarte multă vreme de acest lucru.

Dacă a fost în stare să entuziasmeze oameni în vârstă la Academie, intelectuali care mai au încă multe rămășițe străine nouă și care se mai uită puțin înapoi, închipuiți-vă ce entuziasm poate să producă tineretului, poporului nostru. Iată obiectivele mărețe pe care le preconizăm și mobilizăm forțele spre a le realiza.

Sunt convins că o prelucrare temeinică în presă, în discursurile de la diferitele împrejurări ale noastre, prin măsurile concrete care vor fi luate, va găsi nu numai ecou, dar și energia suficientă de forțe care să ducă la realizarea acestui obiectiv așa de frumos.

Personal trebuie să spun că pe noi de multă vreme ne-a preocupat acest lucru, chiar în închisoare schimbăm păreri asupra posibilităților multilaterale în legătură cu electrificarea țării, la ce nivel multilateral poate să ducă.

Pentru culturalizarea generală a populației înseamnă foarte mult electricitate. Dacă azi facem comparație, cu trecutul vedem ce aflux spre școli tehnice este și, în special spre electricitate. Este un semn de încredere în regim și politica partidului nostru.

Supun aprobării Biroului Politic acest material.

Datele vor suferi schimbări în plus sau în minus. Acesta este cadrul general.

Dacă aveți observațiuni.

Tov. Luca: Eu aș vrea să subliniez că chestiunea electrificării pusă atunci la Conferința Națională n-a rămas că abia acum începem să facem plan. Tov. Gheorghiu personal și de atunci înoace a depus muncă și interes în această

direcție. De atunci se lucrează la planul acesta, și aceasta mulțumită perseverenței tov. Gheorghiu-Dej.

Noi am mai discutat în legătură cu această problemă, am știut că se lucrează. Luat în general este în concordanță cu industrializarea țării. În afară de unele amănunte din unele locuri, altă critică n-aș putea aduce. De ex. în unele locuri vorbește despre locuri industriale, care încă nu există, de ex. siderurgia din Moldova, care încă nu este fixată unde este. Aceasta să nu enunțăm aici.

Tov. Gheorghiu: Să spunem „pentru necesitățile impuse de industrializare“.

Tov. Luca: Aș face o propunere. Încă nu am studiat și nu este un plan general de dezvoltare a fiecărei regiuni. Noi mergem cam pe apucate. Ar trebui să pregătim la Plan un plan de industrializare a țării a fiecărei regiuni, pentru a se ști concret unde instalăm, ce materii prime ai acolo etc.

Olenia din punct de vedere industrial a fost nedreptățită și trebuie ținut cont de faptul că nu putem merge pe linia ca să avem regiune înapoiate și să dezvoltăm industria numai într-o parte.

Deci a-și propune să facem un plan de industrializare.

Tov. Miron: Se pregătește deja.

Tov. Luca: Electrificarea țării are o importanță extraordinară și din punct de vedere politic, pentru mobilizarea maselor, a forțelor locale.

Eu sunt pentru propunerea ca să fie o comisie pentru redactarea părții politice, pentru convocarea Plenarei și discutarea apoi în Consiliul de Miniștri.

Tov. Chivu: Vreau să subliniez importanța acestui plan de electrificare a țării, mai ales în legătură cu industria că acum ne lipsește energia electrică peste tot. Industria este mult înaintea față de capacitatea de producție energetică.

Va trebui să ajutăm acest sector de energie electrică și din punct de vedere al cadrelor și a furnizării de materiale, ca să reușească să treacă înaintea altor sectoare și apoi să le tragă după sine. Așa că în hotărârea care se va da ar trebui să se prevadă sarcina și obligația pentru toate departamentele ca acest sector să-și poată îndeplini sarcinile.

Pe de altă parte vreau să spun că începerea acestui plan constituie și un mare eveniment politic pentru țara noastră, pentru partidul nostru. Este una din sarcinile sale de program și trebuie subliniat că acela care a pus prima dată electrificarea țării este clasa muncitoare partidului.

Eu voi participa cu tot elanul la această măreață lucrare.

Tov. Miron: Tov. Chivu a subliniat importanța acestui plan pentru industrie și este foarte just. Vreau să subliniez însă că acest plan, felul cum a fost elaborat conform directivelor tov. Gheorghiu-Dej, este o lucrare complexă, care privește atât industria, cât și mecanizarea agriculturii și dezvoltarea transporturilor cele mai moderne și dezvoltarea culturală. Nu putem construi nici centru cinematografic nici radiofonic etc. fără a dezvolta energia electrică. Transporturile prin electrificare vor fi mult mai rapide, mărite etc. Pentru agricultura experiența practică făcută ne-a arătat rezultatele excelente în rapiditate și randament. Tov. Gheorghiu insistă de mult asupra faptului că trebuie în lucrările de electrificare privite toate aspectele și nu tratat izolat, și irigațiile și agricultura și silvicultura și piscicultura etc.

Din punctul acesta de vedere consider că raportul corespunde indicațiilor date și este un raport complex.

Sunt complet de acord cu raportul și consider că este necesar să fie pus în fața Plenarei.

Noi am venit în trecut cu mai multe programe, manifest politice în diferite momente. Acesta este tot un program și un manifest al Partidului nostru. Deosebirea între acesta și celelalte este tocmai faptul că el are un caracter concret și științific, pe când alte programe și manifeste aveau tocmai un caracter principal. Erau juste însă aveau un caracter principal.

Aprecierea făcută de tov. Gheorghiu că electrificarea face parte din programul nostru este foarte just.

În privința unor formulări și stilistic trebuie ameliorat, însă în general este un raport foarte bun.

Tov. Vasilichi: Aș vrea să insist asupra creșterii prestigiului partidului nostru în legătură cu electrificarea. În urma expunerii tov. Gaston a făcut foarte bine, s-au văzut academicieni bătrâni care erau foarte emoționați. Aceasta dovedește cu cât crește prestigiul partidului nostru când venim cu astfel de fapte în fața poporului.

Desigur că electrificarea va avea o importanță foarte mare. Va pune în valoare bogățiile noastre. Sute de mii de tone de combustibil se pierde nefiind folosit. Extracția cărbunelui ne va costa mult mai puțin pentru că azi folosim 70-80% combustibil lichid. Vom putea scădea prețul de cost, așa că deschide perspective mari și pe acest tărâm.

Cred că ceea ce trebuie făcut acum pentru ca să putem crea un curent în legătură cu electrificarea, va trebui ca Plenara să fie cât mai repede, ca pe urmă și prin guvern, să înceapă o prelucrare în masa oamenilor, ca fiecare pionier, elev, țăran, să se intereseze de electrificare și să fie convins ca să participe la această măreață operă.

Tov. Gheorghiu: Cine are de făcut propuneri în legătură cu comisia care să întocmească partea politică a expunerii.

Tov. Miron: Tov. Gheorghiu, Bodnăraș și eu.

Tov. Iordăchescu: Secretariatul să hotărască.

Tov. Chișinevschi: Poate să fie însărcinat și Secretariatul să redacteze.

Tov. Gheorghiu: Bine, Secretariatul, pentru a da și mai multă greutate documentului.

Cu privire la data Plenarei când să convocăm?

Tov. Chivu: N-ar fi bine ca la această Plenară să punem și planul cincinal în mare?

Tov. Miron: Cred că din punct de vedere al importanței ambelor probleme nu este bine să venim cu două lucrări așa mari deodată.

Tov. Teohari: Propun convocarea plenarei pentru luni 23 octombrie 1950.

Tov. Gheorghiu: Să se facă partea politică și să se pregătească rezoluția.

Tov. Miron: Rezoluția trebuie să cuprindă o scurtă parte principală și însăși materialul acesta se anexează la rezoluție. Poate trebuie dat sarcină ca proiectul de rezoluție a Plenarei să fie pregătit de cineva.

Tov. Gheorghiu: Tot Secretariatul.

Se primește propunerea ca Plenara să fie luni 23 octombrie.

Considerăm planul aprobat în unanimitate.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 61/1950, f. 2-7.

**74. 1950 octombrie 16. Ordin general nr. 31 al ministrului
apărării naționale privind înființarea Cenzurii Militare.**

STRICT-SECRET

Pentru asigurarea Secretului de Stat și Militar în publicațiunile militare cu caracter neseecret, emisiunile radio cu conținut militar, expozițiile militare, filmele de documentare militară, conferințele, rapoartele și lecțiile publice cu tematică militară ținute de militari precum și în cântecele militare,

ORDON:

1. Cu începere de la data de 01.11.50, se instituie la Ministerul Forțelor Armate ale R.P.R., **Cenzura Militară.**

2. Nici o publicațiune militară cu caracter neseecret, emisiune radio cu conținut militar, expoziție militară, filme de documente militară, conferințe, rapoarte și lecții publice cu tematică militară ținute de militari, precum și cântecele militare, nu vor putea fi publicate, emise sau expuse fără avizul favorabil al **Cenzurii Militare.**

3. **Cenzura Militară** va avea următoarele organe:

— Secția de Cenzură Militară pe lângă Marele Stat Major;

— Biroul de Cenzură Militară la: Regiunile Militare, la Editura Militară de pe lângă Direcția Superioară Politică a Armatei și la „Glasul Armatei“.

Încadrarea Secției și Birourilor de Cenzură Militară se va face cu personal, numit de Ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.

— Cenzori Militari la:

— Comandamente de Armă (similare);

— Direcții (similare);

— M.U. (C.A., Divizii și Brigăzi independente);

— Nave Militare;

— Academii și Școli Militare;

— Centre de Instrucție;

— Unități și Formațiuni Militare (numai la acelea care editează periodice militare).

Cenzorii Militari vor fi numiți dintre ofițerii statului major al Comandamentului, Direcției, Școlii sau unității respective, care, pe lângă funcția lor normală vor îndeplini și pe aceea de Cenzori Militari. Pentru munca suplimentară, ei vor fi retribuiți, pe lângă drepturile lor normale, a 2500 lei lunar.

4. Organele de Cenzură ce au funcționat la diferite Comandamente, Direcții și Instituții Militare se desființează.

5. Marele Stat Major va întocmi și difuza instrucțiunile necesare pentru instituirea **Cenzurii Militare**.

MINISTERUL FORȚELOR ARMATE ALE R.P.R.

General-Colonel,

(ss) EMIL BODNĂRAȘ

pentru conformitate:
ȘEFUL DIRECȚIEI SECRETE
Colonel,
I. Moisescu

◆ *Arhivele Militare Române, fond Direcția Secretariat, dosar 18/1950, f. 228.*

75. 1950 octombrie. *Fișă biografică privind activitatea revoluționară a Anei Pauker, vicepreședintă a Consiliului de Miniștri și ministru al afacerilor externe.*

Tovarășa Ana Pauker.

Viața și lupta revoluționară a tovarășei Ana Pauker de mai bine de 30 de ani sunt strâns legate de lupta Partidului Comunist Român, de însuși drumul de luptă a poporului nostru muncitor pentru libertate.

În 1918: prima arestare. Tipografia clandestină în care tânăra învățătoare, în fruntea unui grup de socialiști, scotea manifeste prin care chema pe muncitori la luptă pentru pace, împotriva războiului imperialist, a căzut în mâinile poliției. La 13 decembrie în același an, înfruntând focul mitralierelor stăpânirii reacționare, tovarășa Ana participă la demonstrația muncitorească de la 13 decembrie.

De la înființarea Partidului Comunist Român, tovarășa Ana face parte din organele sale de conducere.

Arestată, schingiuită, condamnată la ani grei de temniță, tovarășa Ana Pauker continuă neînfricată lupta ei revoluționară.

În 1933, la procesul ce i s-a însemnat, ea se transformă din acuzat în acuzator nînduplecat al regimului burghezo-moșieresc.

„Sunt acuzată că am luptat contra războiului. Da, comuniștii sunt împotriva războiului imperialist. Iar statele fasciste pregătesc războiul imperialist și aruncă lumea într-un măcel îngrozitor“.

Sunt 20 de ani de când tovarășa Ana a rostit aceste cuvinte. Cu aceeași dragoste de popor, cu aceeași ură împotriva dușmanilor ca și acum 20 de ani, când se află pe banca acuzațiilor, tovarășa Ana Pauker reprezintă azi, ca ministru de

externe al R.P.R. de apărare a politicii partidului și guvernului și independenței naționale a țării.

Ca secretar a Partidului Muncitoresc Român, tovarășa Ana Pauker muncește pentru educarea zecilor de mii de activiști și întărirea continuă a partidului. Alături de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, secretarul general al C.C. al P.M.R. și de ceilalți conducători ai partidului, ea îndrumă activitatea partidului în toate marile probleme ale clasei muncitoare și ale statului de democrație populară, în lupta pentru construirea socialismului, pentru pace.

De la 15 aprilie 1949, tovarășa Ana Pauker a fost numită vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Tovarășa Ana Pauker este cunoscută și iubită nu numai de oamenii muncii din țara noastră, dar și de cei de dincolo de hotărâre, ca o dărză și curajoasă luptătoare comunistă, credincioasă marelui cauze a lui Lenin și Stalin.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 160/1950, f. 1-2.

76. 1950 noiembrie 8. Stenograma adunării delegațiilor venite din țară cu ocazia zilei de naștere a secretarului general al partidului, Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tov. Vasile Luca:

[...]

Omenirea nu este condamnată la războaie fără de sfârșit, că războaiele nu sunt ale naturii, că războaiele sunt făcute de clasa parazită, clasa dominantă, care pentru scopul de îmbogățire, pentru scopuri străine de interesele celor ce muncesc, dezvoltă ura de rasă, ura națională.

Omenirea poate să trăiască în pace, poate să trăiască în colaborare frățească între națiuni.

Omenirea nu trebuie distrusă prin războaie, pentru că ar fi mulți oameni și nu este loc pentru ei și pământ. Aceasta este teoria exploataților, a importatorilor.

Marile genii ale omenirii, Marx, Engels, Lenin și Stalin, au arătat drumul de izbăvire al popoarelor de război, izbăvire de mizerie, izbăvire de foamete și au deschis drumul colaborării, fericirii omenirii, — acest drum este socialismul, comunismul.

Dar această teorie socialistă — comunistă nu poate fi rezolvată, decât prin dărâmarea stăpânirii claselor stăpânitoare, dărâmarea puterii politico-economice a capitaliștilor, pentru care și oamenii muncii trebuie să ia soarta, destinul lor în mâinile lor proprii.

Acest lucru l-a făcut clasa muncitoare din fosta Rusie țaristă, care a unit în jurul ei toate popoarele asuprite de țarism, toate națiunile care trăiau în temnița fostei Rusii țariste, — sub conducerea Marilor Lenin și Stalin.

Ideile mărețe ale lui Marx și Engels, nu numai că au fost dezvoltate, ci au arătat calea saltului celor care muncesc, contra capitalismului. În a 6-a parte a globului pământesc, au dărâmat capitalismul și au creat o nouă țară, care nu se aseamăna cu vechea țară, și au clădit o viață îmbelșugată, o viață cu cultură ridicată, în care se organizează munca colectivă din fabrici, uzine, sub conducerea noului stat, statul care nu mai este statul exploatorilor, ci statul celor ce muncesc, în care gospodăriile agricole colective sunt înzestrate cu tehnica modernă că această organizare uriașă a celor ce muncesc să dea posibilitatea fiecărui om să trăiască omenește să nu fie exploatat, să nu fie sărăcie, fără posibilitatea de a trăi și să nu fie bogăți pe spinarea sărăcimii, ci tot statul, toți oamenii în luptă și muncă comună să trăiască în stare bună din ce în ce mai bună, până când vom ajunge la comunism, când fiecare muncește după capacitatea sa și fiecare primește după nevoile sale.

Aceasta nu înseamnă un vis de nerealizat. Aceasta înseamnă un adevăr care se realizează în Marea Uniune Sovietică, unde acum s-a trecut la construirea comunismului, când această idee că fiecare muncește după capacitatea sa și primește după nevoile sale, va fi aplicată în practică.

Deci ideile mari ale lui Marx și Engels, au fost dezvoltate și realizate de Lenin și tov. Stalin iar tov. Stalin, continuă și conduce construirea comunismului, construirea acestei societăți unde va fi nevoie de războaie, nu va fi nevoie de ciocniri între om și om, nu va fi nevoie de ciocniri între națiuni, pentru că în această mare familie comunistă, toți oamenii au împreună capacitatea de a asigura o viață fericită și îmbelșugată, pentru toți oamenii fără deosebire de rasă și fără deosebire de naționalitate. (aplauze și se strigă lozinci în sală).

În Uniunea Sovietică trăiesc diferite națiuni într-o mare familie unită. În uniunea Sovietică nu mai există ura național-șovinistă, nu există deosebire de rasă, nu există deosebire între femeie și bărbat în ceea ce privește drepturile, dreptul la muncă, la cultură, la știință, în ceea ce privește ridicarea generală a oamenilor și această realitate este realizată de marele popor sovietic sub conducerea Marelui Partid Comunist (b), în cei 33 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Astăzi, nu mai este o realitate numai din această țară ci au apărut noi și noi țări, popoare care au pășit pe acest drum, au pășit spre desființarea exploatării omului de către om, folosind din experiența Uniunii Sovietice, au pornit să construiască o viață nouă.

Familia țărilor sovietice și adevărat democratice sunt țările de democrație populară, formează astăzi puterea de neînvinc al cărei drum a fost deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Între aceste multe țări, și noi tovarăși, sub conducerea partidului nostru, am pășit și noi pe drumul construirii unei vieți noi, construirea acelor realități care există astăzi pipăibile; sute de milioane de oameni simt fericirea dată de această viață nouă socialistă. Din munca, din lupta uriașă realizată zi de zi de poporul nostru condus de partid, de Comitetul Central și de iubitul nostru tovarăș Gheorghie Gheorghiu-Dej, pe acest drum noi avem realizări foarte serioase și importante.

Nu de mult când noi eram încă împreună, când conducerea țării mergea cu o parte din burghezie, noi încă sufeream în urma războiului, a secetei, a dezorganizării care exista. Aici noi am realizat succese mari, clasa muncitoare în frunte cu partidul.

Noi avem mari succese, mari realizări și nimeni nu poate să spună că avem o situație mai proastă decât în trecut. Nivelul de trai al clasei muncitoare este mult mai ridicat, să vorbim de salariul muncitorilor, de salariul social, trimiterea în concediu, aceasta la oraș.

La sate putem spune că sărăcimea care a existat dispăre din ce în ce mai mult, dispăre definitiv.

Șomajul a dispărut, noi nu numai că nu avem șomaj, dar nu ne ajung brațele de muncă. Avem mașini care stau și nu lucrează pentru că nu avem brațe de muncă calificate. Cine vrea să muncească are unde să muncească. Muncitorul are cel mai scump lucru ce nu l-a avut în trecut, libertate, nu este exploatat, nu este jefuit.

Nu putem arunca asupra nimănui dacă noi mai avem lipsuri, mai avem neajunsuri. Dar ce sunt aceste lipsuri, aceste neajunsuri? Sunt lucruri trecătoare, există astăzi vreo familie care nu poate să-și trimită copilul la școală? nu există.

Chestiunea este de organizare, de pricepere, toate nu putem fi mulțumiți. Trebuie să muncim mai bine, să întărim și mai mult disciplina de stat, disciplina de partid, să întărim disciplina în întreprinderi, să mobilizăm forțele comune a celor ce muncesc, și vom înlătura toate lipsurile și neajunsurile care le mai avem de înlăturat.

De aceea, nu trebuie să fim plângăreți și trebuie să fim conștienți de ce noi avem cutare și cutare lucru.

Tot noi vom fi acei care înlăturăm aceste lipsuri și suntem în stare să-l înlăturăm pentru că am rezolvat probleme mult mai grele decât aceste lipsuri.

Avem și o serie de slăbiciuni, așa cum este și copilul când începe să meargă, mai cade, se ridică și începe din nou, până când aleargă bine.

Și noi avem greutăți serioase. Noi în primul rând ar trebui să întărim industria noastră.

Noi până acum am fost tributarii țărilor capitaliste, noi trebuie să creăm o industrie proprie, independentă, capabilă ca să producă mașini-unelte ca să întărim industria ușoară de larg consum. Să importăm mașini pentru industria noastră proprie, și noi am mers pe linia întăririi industriei noastre proprii.

Noi astăzi producem lucruri minunate care altă dată a trebuit să le importăm din alte țări.

Noi putem produce din ce în ce mai mult cu propriile noastre forțe, cu industria noastră socialistă.

Noi încă suntem tributarii străinătății. Ca să producem mai mult îmbrăcăminte avem nevoie de a importa lână. Nu ne ajunge ce producem în țara noastră, nu avem bumbac suficient.

Acestea sunt lucruri trecătoare. Prin faptul că țărănimea a devenit stăpână asupra pământului, prin faptul că clasa muncitoare stăpânește fabricile și uzinele, prin faptul că toate ramurile noastre de activitate merg pe drumul planificării.

putem pune aici sarcini ca acelea că în 5 ani nu numai să nu importăm bumbac, dar în loc de grâu, grăsimă să exportăm bumbac.

Noi vom realiza aceste sarcini, deci aceasta înseamnă că noi din propria noastră producție putem satisface nevoile complete de îmbrăcăminte ale populației în ceea ce privește produsele din bumbac. Lână putem avea posibilități să producem prin GAS, GAC, pe calea cooperăției să creștem și să schimbăm rasa oilor, pentru a nu avea nevoie să ne ducem în Argentina pentru lână.

Vom avea produse textile și din lână și din bumbac suficiente pentru îmbrăcarea întregii populații.

Pentru a nu folosi pielea vom putea folosi talpa sintetică. Vom putea rezolva și această problemă, să nu cheltuim zeci de mii de dolari pentru import de piei, de lână, de bumbac.

Planul nostru cincinal venea acum și dezvoltă în această direcție a industriei și agriculturii noastre, ca să nu fim tributari străinătății, ci să avem un schimb bine organizat între sat și oraș.

Satul să satisfacă orașul în pâine, plante industriale, materii prime iar orașul să satisfacă satul în produse industriale. Noi avem posibilitatea să realizăm acest lucru și avem posibilitatea de a-l realiza într-un timp scurt. Noi avem posibilitatea datorită existenței Uniunii Sovietice, ajutorul Uniunii Sovietice, să realizăm repede dezvoltarea industrială a țării, o rapidă dezvoltare a agriculturii noastre.

Agricultura noastră este astăzi înapoiată, noi lucrăm încă cu mijloace primitive, noi n-avem suficiente brațe de muncă, pentru că tehnica înapoiată la sate, reține brațele de muncă la sate. Rezultatul este mic și forța de muncă este mare care o folosim în agricultură.

De aceea trebuie să convingem țărănimea muncitoare de calea colectivizării, de calea unirii gospodăriilor mici într-o gospodărie mare și folosirea tractoarelor, a mașinilor, a îngrășămintelor chimice, ca pământul ce-l avem să ne dea recolte bogate, îmbelșugate și pentru ridicarea nivelului de trai al țărănimii muncitoare, pentru satisfacerea nevoilor de hrană ale populației, satisfacerea nevoilor industriei noastre.

Și acest lucru noi putem realiza, noi cunoaștem drumul pentru realizarea acestor lucruri.

Acest drum a fost arătat de experiența a 33 ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Pentru realizarea acestor sarcini, noi avem nevoie de pace. Dușmanii noștri încearcă să ne intimideze cu zvonuri despre război, cu diferite minciuni și calomnii, cu supra prețuirea forțelor războiului.

Noi, tovarăși, nu supraapreciem forțele dușmanului, dar nu subapreciem forțele necesare.

Forțele păcii, forțele socialismului, democrației, sunt mult superioare forțelor imperialiste. Dacă noi înțelegem lucrul acesta și dacă noi vom fi conștienți, război nu va fi. Dacă nu ne vom lăsa intimidați de diferite zvonuri și muncind cu râvnă vom întări puterea politică și economică a țării noastre, și dacă vom fi un stâlp puternic cum este fiecare țară de democrație populară, care formează o singură țară unită în jurul Uniunii Sovietice, care conduce lagărul păcii, războiul nu va fi.

Provocările imperialiștilor nu trebuie să ne înspăimânte. Pentru ce au pornit idioata aventură din Coreea?

China cu 500 milioane de oameni, Vietnam, Malaya, Insulele Filipine, Indochina, peste tot uriașe forțe populare se ridică împotriva imperialiștilor.

Am vrut imperialiștii să intimideze aceste forțe, am vrut să creeze în Coreea un cap de pod împotriva Chinei, împotriva Uniunii Sovietice, crezând că lumea o să se sperie de zgomotele lor — dar au intrat într-o afacere din care nu știu cum să iasă.

Pentru că dacă o țară ca America se luptă cu Coreea cu 7-8 milioane de oameni, poate să aibă anumite succese militare locale.

Dar ce înseamnă acest succes, față de eliberarea a 500 de milioane de oameni și puterea acestor oameni pentru apărarea păcii. Dar ce înseamnă aceste succese vremelnice obținute în Coreea prin distrugerea orașelor, a satelor, prin ucideri în masă? Au căpătat americanii nu stima ci ura tuturor popoarelor și aceasta nu se poate termina decât prin înfrângerea agresiunii americane. (aplauze)

Nici o forță din lume nu poate să împiedice mișcarea sutelor de milioane de oameni chemați la luptă de către Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, care ca o avalanșă a pornit la eliberarea socială și, mai ales, când mișcarea a sute de milioane de oameni din coloniile asuprite de imperialiști este condusă nu de burghezie, care ca întotdeauna a căutat să împace și capra și varza, ci este condusă de clasa muncitoare, pe baza învățăturilor lui Marx, Engels și Stalin, pe baza experienței Marii Revoluții din Octombrie, pe baza experienței construirii socialismului din Uniunea Sovietică.

Nu este putere care să stea în calea acestei mișcări, care formează cea mai mare rezervă a luptei pentru eliberarea omenirii de asuprire, de exploatare și pentru realizarea definitivă a acestei epoci staliniste în care toate drumurile merg spre comunism.

Ajutorul dat de către Republica Populară Chineză, poporului coreean, a schimbat deja situația și acele succese vremelnice militare obținute de americani, se transformă într-o înfrângere rușinoasă pentru imperialiștii americani.

Noi trebuie să fim încrezători în forțele noastre, forțele uriașe, organizate și unite ale păcii, cum niciodată nu poate să existe în lagărul imperialist.

Cine este cu imperialiștii? Burghezia țărilor capitaliste. Lagărul lor este măcinat de contraziceri. Anglia merge cu America, dar dacă pierde relațiile cu China, dacă pierde coloniile, merge din ce în ce spre prăbușire.

Cu încredere în forțele noastre să stăm hotărâți în jurul partidului nostru. Să formăm un zid de nepătruns de dușmani, un zid în jurul Comitetului Central al Partidului, care ferm hotărât merge pe drumul lui Marx și Engels, care conduce clasa muncitoare, care a condus-o până acum la toate succesele și victoriile obținute, care o conduce la victoria definitivă asupra rămășițelor trecutului, care va conduce poporul muncitor din țara noastră spre victorie definitivă în construirea socialismului. (aplauze și lozinci).

Așa cum clasa muncitoare face un zid de oțel în jurul partidului și al Comitetului Central al Partidului, așa păzim noi unitatea conducerii făcând un zid în jurul primului nostru secretar, iubitul nostru tovarăș, tovarășul Gheorghie Gheorghiu Dej. (aplauze și ovații)

Dar unitatea clasei muncitoare în jurul Partidului Muncitoresc Român unitatea conducerii ideologice marxist-leniniste și mersul hotărât pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, pe baza experienței construirii socialismului în Uniunea Sovietică, pe baza învățării marilor dascăli conducători ai oamenilor muncii din lumea întreagă, pe drumul arătat, iluminat de urmașul cel mai genial al ideilor lui Lenin, mergând hotărât pe drumul iluminat de acest far, cel mai luminos, mai puternic din lume care iluminează drumul omenirii progresiste, pe drumul tovarășului Stalin, nu numai noi ci o omenire întreagă va scăpa definitiv de mizerie, de foamete, de șomaj, de război, de exploatare și de asuprire și va fâlfâi pe tot globul pământesc steagul roșu al comunismului. (aplauze)

Trăiască unitatea clasei muncitoare din țara noastră .

Trăiască solidaritatea națională a celor ce muncesc din lumea întreagă.

Trăiască P.M.R.

Trăiască mulți ani cu sănătate și putere de muncă iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Trăiască Marele Conducător, îndrumător al întregii omeniri progresiste în lupta pentru pace, libertate și socialism, conducătorul și învățătorul muncitoare din lumea întreagă, IOSIF VISSARIONOVICI STALIN.

Eu, în numele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, mulțumesc pentru această manifestare spontană izvorâtă din dragoste și încredere în fața tovarășului Gheorghiu-Dej, izvorâtă din dragoste și încredere față de Partidul Muncitoresc Român, încredere și voință de lupta pentru înfăptuirea marelui cauze a clasei muncitoare, construirea socialismului în țara noastră. (aplauze)

În numele tovarășului Gheorghiu-Dej, vă mulțumesc pentru darurile care le-ați adus ca simbol al dragostei și încrederii voastre și a celor ce muncesc din țara noastră, față de tovarășul Gheorghiu-Dej. (aplauze)

Vă urez noi succese în lupta și munca voastră, sub conducerea Partidului, sub conducerea Comitetului Central și a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

ANGAJAMENTE:

— Filatura Românească —

Tovarăși, noi am ascultat expunerea tov. ministru Vasile Luca, și în numele muncitorilor de la Filatura Românească urăm ani mulți și fericiți tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul nostru drag, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tov. Ștefănescu Const. — Regiunea Vâlcea

Tovarăși, în numele muncitorilor, al țăranilor și intelectualilor din Regiunea Vâlcea, urăm tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general și cel mai scump fiu al clasei muncitoare din țara noastră, ani mulți și fericiți pentru a putea să ne conducă spre noi și noi victorii în lupta pentru construirea socialismului în țara noastră și îl asigurăm că nu vom precupeți nici un efort pentru a putea construi socialismul în țara noastră.

Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român în frunte cu iubitul nostru secretar general, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tovarășul Ghiță Trandafirescu — Regiunea Argeș

În numele muncitorilor, tehnicienilor, țăranilor muncitori intelectualilor și funcționarilor din Regiunea Argeș, astăzi, în această măreață zi, zi de naștere a iubitului nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej, luăm angajamentul de a lupta și munci pentru construirea socialismului și comunismului în țara noastră, pentru a da o lovitură de moarte imperialismului englez și american.

Tovarăși, astăzi când lagărul imperialist trosnește din încheieturi, când lagărul păcii și democrației se întărește, lagăr în fruntea căruia stă marele popor sovietic și tovarășul STALIN, noi strânși în jurul partidului vom îndeplini planul nostru de stat pe 1950, îl vom depăși și vom primi cu încredere planul expus de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, planul pentru electrificarea Republicii dragi populare.

Tovarăși și tovarășe, noi muncitorii, țăranimea și salariații din Regiunea 13 Argeș, ne luăm angajamentul de a fi vigilenți, de a descoperi dușmanul de clasă, pentru ca să instaurăm pentru totdeauna socialismul și fericirea oamenilor muncii în țara noastră.

Ne luăm angajamentul de a citit neconținut și a învăța pentru ca ridicându-ne nivelul politic și ideologic, însușindu-ne învățătura marxist-leninistă, să putem da dovadă de marea încredere în partidul nostru și urăm tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, ani mulți și fericiți, să ne conducă spre socialism și spre comunism.

Trăiască R.P.R., Trăiască P.M.R.

Trăiască Marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor,

Trăiască marele, iubitul nostru părinte, tovarășul IOSIF VISSARIONOVICI STALIN.

Tov. Stanciu Ion — Dinamo-București

În numele muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor fabricii Dinamo-București, urăm tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej spor la muncă, ani fericiți pentru a ne conduce la construirea socialismului în țara noastră.

Ne luăm angajamentul să nu precupețim nici un minut pentru a înfăptui mărețele sarcini necesitând construirea socialismului în țara noastră, așa cum au fost expuse de tovarășul Gheorghiu-Dej în expunerea asupra electrificării țării.

Pe marginea acestui raport, al tovarășului Gheorghiu-Dej întreprinderea Dinamo joacă un rol deosebit, și muncitorii, tehnicienii și funcționarii își iau angajamentul de a îndeplini sarcinile ce le stau în față știind că numai astfel vom ajunge cu un ceas mai devreme la construirea socialismului în țara noastră.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, în frunte cu primul secretar iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu Dej.

Tov. Puiu Simion — Școala Jdanov

În numele studenților școlii Jdanov, urăm tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al Partidului Muncitoresc Român, scumpul nostru conducător ani mulți pentru a ne sprijini și conduce înspre constituirea socialismului.

Ne luăm angajamentul de a ne însuși știința lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, de a ne forma educația noastră comunistă pentru a deveni buni conducători

ideologici, pentru a răspândi știința marxist-leninistă în rândurile membrilor de partid și în rândul muncitorilor nemembri de partid din țara noastră.

Dorim tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej să ne conducă spre noi victorii, spre socialism.

Tovarășa Abagiu Neaușa — țesătoria Roșiorii de Vede Teleorman

Cu ocazia zilei de naștere a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, care ne-a condus fără preocupare până astăzi, am venit în numele muncitorilor, tehnicienilor, intelectualilor și țesătoarelor din fabrica noastră să urăm ani mulți și fericiți pentru a conduce P.M.R. și clasa muncitoare spre noi victorii și o viață mai bună, pentru a construi cu un ceas mai devreme socialismul în țara noastră.

Trăiască P.M.R. în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tov. Banu Petre — Regiunea Gorj

Tovarăși, ascultărăm expunerea tov. ministru Vasile Luca în care astăzi în țara noastră această zi este cea mai mare sărbătoare care poate exista în rândurile clasei muncitoare.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general al P.M.R., este cunoscut încă din timpuri grele în lupta care o ducea — și lupta nu convenea exploatatorilor — pentru răsturnarea burgheziei de la putere.

Astăzi la noi în țară, la noi în regiune, este o dezvoltare uriașă industrială, cu exploatare de mine, la noi este o perspectivă de dezvoltare bogată, datorită luptei partidului în frunte cu iubitul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej.

În numele regiunii noastre eu îmi iau angajamentul să pășim mai hotărâți, mai fermi, să zidim un zid de granit în jurul partidului, și al Comitetului Central, să lovim fără frică în dușman, să fim vigilenți, să demascăm la timp codițele de topor care mai sunt în mijlocul nostru.

Tov. Crețu Augustin — Regiunea Mureș

Tovarăși, în numele membrilor G.A.C. din regiunea Mureș aduc cel mai călduros salut tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej și urăm mulți ani fericiți pentru a putea conduce clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru a putea construi gospodării agricole colective unde țărănimea muncitoare va găsi fericirea pentru ea și copiii ei.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, în frunte cu scumpul nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Trăiască Marele Geniu și conducător al popoarelor Iosif Vissarionovici Stalin.

Tov. Craiu Constantin — Regiunea Iași

Delegația trimisă aici din partea Regionalei de Partid Iași a oamenilor muncii din regiunea noastră, compusă din reprezentanți ai partidului, a industriei, a sectorului socialist din agricultură și oamenilor de știință suntem fericiți, avem mare bucurie că avem cinstea să participăm la marea sărbătorire de împlinire a 49 ani a celui mai drag fiu al poporului român, cel mai neînfricat luptător al clasei muncitoare, tovarășul Gheorghiu-Dej.

În numele întregii omeniri muncitoare din regiunea Iași rugăm să primiți cele mai sincere felicitări precum și urarea să trăiască la mulți ani și să ne conducă pe drumul construirii socialismului și apoi al comunismului după învățătura marxist-leninistă, după experiența Marii Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii din regiunea Iași își iau angajamentul că nu vor precupeți nimic pentru construirea socialismului pentru fericirea tuturor oamenilor muncii, pentru întărirea lagărului păcii împotriva imperialismului anglo-american, ațâțator la război.

Oamenii muncii din regiunea Iași au simțit din plin ajutorul P.M.R. în frunte cu tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej. De aceea ca și altă dată în această zi mărească oamenii muncii din regiunea Iași își îndreaptă recunoștința către cel mai vașnic luptător către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al P.M.R.

Trăiască Comitetul Central al P.M.R. în frunte cu tov Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tov. Negrea Profir — Regiunea Severin

Tovarăși, sunt mândru că în numele celor peste 100 mii cooperatori din regiunea Severin am posibilitatea să transmit spor la muncă și mulți ani fericiți iubitului nostru tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej pentru a conduce mai departe clasa muncitoare din țară.

Tov. Stănculescu Constantin — Regiunea Constanța

În numele muncitorilor și tehnicienilor care construiesc Canalul Dunăre-Marea Neagră, dorim tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej împlinirea a 49 ani, ani mulți și fericiți pentru a duce o luptă mai dârză pentru construirea socialismului în țara noastră.

Trăiască Partidul Muncitoresc Românesc în frunte cu tov Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tov. Ionescu Ștefan — Regionala Prahova

Iubitul nostru conducător, oamenii muncii din Prahova vă aduc urări de viață lungă și fericită.

Muncitorii din Valea Prahovei vă transmit hotărârea lor neclintită de a lupta pentru îndeplinirea planului de stat pentru a întâmpina planul cincinal cu noi succese în muncă, folosind bogata experiență a muncitorilor sovietici.

Vă asigurăm că vom lupta sub conducerea partidului și a guvernului și vom fi strâns uniți în jurul partidului pe care Comitetul Central și Dvs. personal îl conduceți. Vom dezvolta dragostea oamenilor muncii față de Uniunea Sovietică și față de tovarășul Iosif Vissarionovici Stalin.

Ne mai luăm angajamentul să ținem trează și neclintită vigilența oamenilor muncii pentru descoperirea uneltirilor criminale ale ațâțătorilor la război împotriva păcii.

Trăiască scumpul nostru conducător tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Trăiască Partidul Muncitoresc Român.

Tov. Tecai Martin — Regionala Cluj

Muncitorii, tehnicienii și funcționarii din regiunea Cluj, prin delegația trimisă, dorim tovarășului Gheorghe Gheorghiu Dej mulți ani cu sănătate înainte, iar muncitorii din orașul Dej prin mine, trimit multe urări de acolo unde a plecat tovarășul Gheorghiu-Dej din suferințele cele mai grele. Noi tovarășii CFR-iști, știm ce a suferit tovarășul nostru cel mai scump și urăm mulți ani înainte tov. Dej să ne conducă în fruntea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Tov. Căpraru Rozalia — Regiunea Rodna

În numele clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare urăm spor la muncă și mulți ani înainte în conducerea poporului muncitor, tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej o armată care într-adevăr să apere interesele clasei muncitoare; pe baza sarcinilor trasate de către Gheorghiu-Dej, vom duce cu hotărâre la îndeplinirea angajamentelor că vom fi demni de încrederea care ne-a acordat-o partidul. Vom fi adevărați luptători pentru apărarea păcii. Tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej să aibă toată încrederea că armata de astăzi, a pornit lupta pentru a transforma toate concepțiile învechite din trecut, pentru apărarea scumpei noastre patrii Republica Populară Română.

Tov. Lupu Petre

Întrucât este timpul înaintat și toți tovarășii doresc să ia cuvântul, noi propunem dacă sunteți de acord să închidem discuțiile, iar tovarășii care doresc pot să lase în scris pentru tovarășul Gheorghiu-Dej.

Tovarășul Vasile Luca:

Încă o dată în numele tovarășului nostru drag, tovarășul Gheorghiu-Dej, exprim mulțumirile pentru toate urările aduse și voi preda tovarășului Dej toate aceste urări, voi preda dragostea exprimată prin dvs. de muncitorii, țărani și intelectualii din toate colțurile țării și desigur și cuvintele care n-au fost pronunțate pentru că timpul este înaintat și ați hotărât să închidem discuțiile, și pot să vă asigur în numele tovarășului Gheorghiu-Dej că el și de acum înainte cu toată puterea sa de muncă va sta în fruntea Comitetului Central, va munci pentru cauza mare a lui Marx, Engels, Lenin și Stalin care este cauza oamenilor muncii din întreaga lume. Noi împreună cu dvs. și acei pe care îi reprezentanți în această adunare de aducere de omagii și urări tov. Dej vom îndeplini sarcinile istorice care stau în fața noastră în acest colț al lumii în țara noastră cu un ceas mai devreme ca să înlăturăm cât mai repede lipsurile care le mai avem, să ridicăm cât mai repede nivelul de trai și cultural al celor ce muncesc, să întărim patria noastră scumpă, să întărim puterea ei de apărare împotriva orișicărei tendințe de agresiune, să fim în cadrul familiei mari a țărilor doritoare de pace și libertate un stâlp puternic. Voi preda toată dragostea, toate urările tov. Gheorghiu-Dej și rog ca în numele lui să predați celor care v-au trimis, muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, ostașilor, sergenților, tuturor gradelor care le avem în scumpa noastră armată, pentru că astăzi pentru prima dată și la noi în țară omul cinstit, omul muncitor nu se mai sperie de omul cu pușca, ci omul cu pușca apără interesele omului muncitor. (aplauze)

Urăm în numele tovarășului Gheorghiu-Dej, armatei noastre să țină bine armele, să-și însușească tehnica care o pune țara noastră în mâinile armatei sale, pentru apărarea scumpei noastre patrii, să fii gata totdeauna, pentru că a fi gata înseamnă a ține în șah dușmanul, înseamnă că poporul poate să muncească liniștit cu încredere în pace, să construiască o viață nouă fericită.

În numele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, vă rog să predați salutul pentru toți cei ce muncesc din întreaga țară.

◆ *D.A.N.I.C., fond C.C., al P.C.R., Cancelarie, dosar 64/1950, f. 2-11; 14; 16; 19-20.*

77. 1950 noiembrie 16. *Proces-verbal al ședinței Secretariatului C.C. al P.M.R., care a dezbătut problema îmbunătățirii structurii organizatorice a mișcării sindicale din R.P.R., în condițiile noii reorganizări administrative (fragmente).*

Au fost prezenți tovii: Ana Pauker, V. Luca, T. Georgescu, L. Rădăceanu, I. Chișinevschi și Al. Moghioroș.

A fost invitat la ședință tov. Gh. Apostol.

Prezidează tov. Ana Pauker.

Tov. Ana: Ordinea de zi: propuneri făcute de către C.G.M. privitoare la restructurarea pe baza noii împărțiri administrative, a muncii sindicale.

Tov. Luca: Fără îndoială că după noua reorganizare administrativă, raionarea, este necesar ca și sindicatele să facă o anumită regroupare, reorganizarea și anumite îmbunătățiri, pentru ca sindicatele să-și îndeplinească rolul pe care-l au în construirea socialismului.

Așa cum este proiectul făcut, eu mă tem că va periclita puțin unitatea conducerii mișcării sindicale. Am impresia că acum C.G.M. vor să facă legăturile sale sus chiar prin uniuni. Comitetul Regional stă oarecum în aer, și C.G.M. n-are vreo legătură justă. Importanța Consiliului General Sindical este micșorată, care tocmai trebuie să asigure unitatea pe linia sindicală. Pe două căi trebuie să fie legătura și asigurată linia C.G.M. și anume 1) care merge prin uniuni și 2) care merge prin comitetele regionale, a căror compunere nu trebuie să fie abstractă ca azi.

De aceea aș propune să nu creăm comitete separate, ci ca să putem asigura unitatea de linie a C.G.M. cu ajutorul acestor organe care nu sunt alese, ci compuse din reprezentanții sindicatelor respective, un fel de mic comitet, care formează o unitate de control al întregii mișcări sindicale. În regiune trebuie să existe un singur organ, consiliul regional, compus din 3-5 membri (depinde de dezvoltarea industrială), care formează grupe, care au legătură cu sindicatele și care reprezintă ramurile sale de producție. Deci eu sunt pentru un singur consiliu și nu comitete regionale ale uniunilor.

Nu este clar aici ce se face cu grupurile mai mici de 50 salariați. Cine conduce pe ei? Unde se formează sindicat?

Tov. Apostol: Ei au un comitet orășenesc, care cuprinde pe cei care lucrează la particulari. Comitetul orășenesc are direct legătura cu raioanele pe ramuri de producție.

Tov. Luca: Apoi văd aici că toți salariații dintr-o comună, salariații Sfatului Popular, sanitari, învățători, salariați agricoli, ale cooperativelor satești. formează o singură organizați sindicală pe comună.

Tov. Apostol: Dacă sunt mai puțini de 15 oameni într-o ramură.

Tov. Luca: Ce fel de sindicat o să fie dacă băgați pe toți împreună cu muncitorii agricoli? De ce izolezi muncitorii acolo unde sunt gospodării de stat și de ce să bagi în alte parte acolo unde există SMT? După părerea mea ar trebui împreunat.

Iar în ceea ce privește salariații Sfaturilor Populare, sanitari, învățători, de la cooperativele sătești, trebuie gândit bine. Practic ce se întâmplă? Sanitarii, învățătorii o să fie izolați de sindicatul lor, de toate sarcinile lor care le revin pentru îndeplinirea Planului. Dar într-un asemenea sindicat amestecat habar n-are de problemele față de învățământ etc.

Cred că totuși e mai bine să lăsăm și acolo unde nu sunt mulți, să se poată forma un sindicat, să fie legat de sindicatul lor, formând un grup oricât de mic. Pentru că altfel călcăm principiul că fiecare ramură trebuie să fie cu ramura sa.

Tov. Chișinevschi: În ce măsură a fost folosit material sovietic în aplicare la condițiile noastre și de ce lipsește din material propunerea organizatorului sindical? În URSS există peste tot.

Tov. Luca: La Canal de ce trebuie să fie un Comitet Central al sindicatului?

Tov. Apostol: Noi studiem de mult problema organizării. Am trimis anul trecut 15 oameni în URSS care au avut ca sarcină să studieze această problemă, pentru a o adapta la noi la realitățile noastre. Felul în care funcționează azi uniunile la noi, îngreunează foarte mult activitatea, n-au posibilitatea să controleze activitatea comitetelor de fabrică.

Cu raionarea toate organizațiile sindicale au rămas ca unități, dar activitatea lor este paralizată și nu văd nici o perspectivă.

Desigur că ne-am gândit că este bine să trecem la folosirea experienței sovietice. În URSS există Vetzespres.

Tov. Luca: Cea mai mare parte a muncitorilor agricoli sunt din SMT sau lucrează periodic.

Tov. Ana: Primul element la sate este elementul proletar în lupta împotriva chiaburului.

Tov. Apostol: Stăm foarte slab în privința cadrelor pentru sindicatele salariaților agricoli.

Tov. Ana: Prin neglijarea salariatului agricol îi facem unelte ale chiaburului, în loc să fie primul element de luptă.

Tov. Moghioroș: Experiența noastră din ultimii 2 ani a arătat că salariații agricoli care au lucrat la diverși chiaburi, au fost în grupe sindicale. Nici o organizație de partid n-a reușit să apere interesele lor, au fost chiar diverse tendințe de a fi izolați. Acum situația s-a schimbat. Noi acum în aparatul de stat avem elemente muncitorești, elemente bune. Dacă nu-i mai lăsăm așa părăsiți, dacă acum ei vor face parte din grupul sindical pe comună, ei ar fi primul sprijin împotriva chiaburului. Noi n-am putut să-i educăm cum trebuie și oamenii aceștia au rămas extrem de înapoiți.

Tov. Ana: În primul rând proletariatul agricol și apoi sărăcia satelor.

Tov. Moghioroș: În condițiile actualei reorganizări administrative, dacă avem sub 15 oameni, să formăm grupe uniunile poate să țină legătură cu grupele care în forma propusă de tov. Luca. Să facem un consiliu de coordonare, legat cu raionala. La sindicatul salariaților agricoli fiecare are raion agricol.

Noi cunoaștem acest material, am și făcut câteva observațiuni și tovii au ținut seama de ele.

Problema salariaților agricoli cred că este bine. Susțin, este bine să legăm cu o unitate, să nu-i lăsăm răzlețiți, pentru că și nivelul și numărul lor variază și conducerea și ajutorul de către partid este mai bine asigurat.

În ceea ce privește celelalte probleme, sunt de acord.

Tov. Chișinevschi: Deși am răsfoit numai materialul, sunt de acord. Propun câteva complectări: cred că trebuie concentrată atenția asupra organizării muncitorilor agricoli. Este o masă uriașă, este o bază la sate.

Organizarea lor pe grupe sindicale este o chestiune. Să fie un singur conducător al grupului respectiv, sau să facem un comitet, depinde de numărul lor. Dar asta o să fie organizația noastră temeinică foarte serioasă atunci când problema lichidării chiaburilor va fi la ordinea de zi. Cred că de această problemă trebuie ținut seamă.

În al doilea rând, în URSS sindicatele au Comitete Centrale pentru sudul URSS, pentru petrol, cărbuni etc. însă acolo este un teritoriu imens și cred că nu este cazul să facem un Comitet Central la Canal. Nu ar fi just. Să fie sindicat la Canal, Regiunea respectivă pentru orașele unde trece canalul. Ați vrut să dați importanță, asta e clar, dar în loc de importanță putem să creăm o birocrație. Și problema electrificării este o problemă mult mai mare, înseamnă că o să creăm C.C. și acolo? Sau pentru Hunedoara?

Tov. Apostol: Am dat importanță Canalului, pentru că o să ajungem la 100 mii de oameni.

Tov. Teohari: Singura problemă care nu-mi este clară este cu comunele, adică cu propunerea de a se crea sindicate în care să intre tot ce este salariat. Trebuie bine gândit. Când se va pune problema unei noi organizări, restructurări, poate ar fi bine să se revadă tot ce s-a considerat ca nejust din punct de vedere organizatoric până acum. În această legătură ridic problema Uniunii Tipografilor și Artiștilor: dacă nu este cazul să mergem și aici la separare. În Uniune se găsesc și tipografi, mașiniști, linotipiști etc. și alți oameni de cultură, artiști. În orașe unde sunt puțini, sunt împreună.

Tov. Chișinevschi: Asta nu este bine.

Tov. Moghioros: Propun acum să nu facem. Sunt nepotriviri. La noi alegeri, la Congres să facem toate îndreptările după un studiu serios.

Tov. Ana: Din discuții au reieșit următoarele:

1) Admitem schema generală de organizare prezentată de către C.G.M., cu adausul, că în ceea ce privește comitetele raionale, să țină seamă de muncitorii agricoli, acolo unde este un număr important de muncitori agricoli.

2) Ce privește sindicatele pe comune: în nici un caz muncitorii agricoli nu pot fi puși laolaltă cu ceilalți salariați din comună. Trebuie mers pe drumul ca muncitorii agricoli să-și aibe organizația lor.

3) Nepotrivirile, lucrurile greșite care sunt, lipsurile în organizarea alegerilor și a congresului. În timpul alegerilor să se discute, pentru că trebuie să fie un mijloc de critică și autocritică dintre cele mai serioase și să fie clar care sunt problemele care trebuiesc îndreptate și ca în timpul alegerilor să poată masa mare a alegătorilor sindicali să-și spună părerea.

4) Nu un comitet central la Canal, ci un comitet.

Tov. Apostol: „Comitetul Sindical Dunăre-Marea Neagră“.

Tov. Ana: Trecem materialul în discuție la Biroul Organizatoric. Cine participă din partea Secretariatului?

Tov. Chișinevschi: Tov. Moghioroș.

Tov. Teohari: Și tov. Luca.

Tov. Ana: Atunci tov. Luca și tov. Moghioroș.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R. Cancelarie, dosar 65/1950, f. 2-10.

78. 1950 noiembrie 18. *Stenograma ședinței cu primii secretari ai comitetelor de partid regionale, în legătură cu stadiul de pregătire a campaniei electorale la orașe și sate (fragmente).*

Ședința este prezidată de tov. Teohari Georgescu
Petrescu Dumitru
Răutu Leonte

Sunt prezenți tovarăși din partea secțiilor C.C.; șefii de grupe de regiuni, șefii de sectoare și instructorii C.C.; tovarăși din partea organizațiilor de masă:

Ghels – Comitetul Antifascist German; Juhasz – U.P.M.; Tiță Florea – F.P.; Aneta Ștefănescu U.F.D.R.; Paul Cornea – U.T.M.; Haber – C.G.M.; col. Agafitei și col. Bantea din partea M.F.A.; tov. de la Scânteia.

Tov. Petrescu:

Tovarăși, ședința a fost convocată cu scopul de a asculta conducerea partidului rapoartele tovarășilor primii secretari ai comitetelor de partid regional, asupra felului cum merge campania electorală.

S-au fixat șase rapoarte și șase coraportori. Tovarășii să spună în câteva cuvinte ce au făcut până acum, cum stau cu partea tehnică organizatorică în pregătirea alegerilor, cum desfășoară munca politică de masă, ce lipsuri au și de ce au lipsuri, ce măsuri vor să ia pentru îmbunătățirea grabnică a muncii.

Tov. Dănoiu – Com. de Partid Reg. Stalin, raportează:

desfășurarea campaniei electorale a început după indicațiile Comitetului Central la data fixată, așa cum au fost date indicațiile de C.C., de constituire a consiliilor regionale, raionale F.D.P., a comisiilor electorale și a birourilor de circumscripții electorale.

Pentru buna funcționare a aparatului electoral s-a format și colective de control care au început de la regiune, fiecare raion a făcut colective de către trei tovarăși pentru control.

Instructajul s-a făcut pe raioane, orașe și centre de comune.

Propunerile de candidați s-au început la data de 14 octombrie și propunerile au fost făcute în cadrul adunărilor populare, a organizațiilor de bază și organizațiilor de masă.

Avem 3189 candidați pe întreaga regiune, pe raioane, orașe și comune. Am respectat procentajul dat la candidați.

În cadrul propunerilor noi am avut și cazuri de respingeri de candidați propuși. Până la data când am centralizat toate cazurile am avut 34 cazuri de respingeri pentru că nu s-au respectat întotdeauna instrucțiunile date de C.C.

Am avut și 18 cazuri de refuzuri de primire de candidatură, datorită faptului că nu am selecționat bine elementele: un doctor a spus că el este bătrân și nu are darul vorbirii, – din rândul sașilor 3 tineri au refuzat să candideze fiind împiedicați de părinți.

Am avut și cazuri de nerespectarea propunerilor de a fi candidatul din aceeași circumscripție – în total 120 cazuri, din care 40 la regiune. Aparatul Sfatului Popular nu era din aceeași circumscripție unde candida și alții erau fruntași în producție care nu locuiau în circumscripția unde candidau.

În ceea ce privește înscrierile în Registrul electoral, dacă prevederile noastre aveau 338.803 și s-au înscris 354.183 cetățeni, deci au fost depășite prevederile noastre. În marea lor majoritate s-au înscris cetățenii, un număr mic a fost înscris din oficiu.

Avem 324 „Casa Alegătorului“ în întreaga regiune., am avut grijă să repartizăm la „Casa Alegătorului“ tovarăși mai corespunzători, însă nu în toate locurile aceștia s-au dovedit într-adevăr cei mai buni. În multe locuri datorită lor nici nu prea sunt vizitate aceste Case.

Putem arăta ca exemple bune, la Sandomini unde am fost în control, în acea zi au vizitat 60 de cetățeni, de asemenea la Armășeni, Răuleni, vizitează „Casa Alegătorului“ între 40-60 cetățeni zilnic. În schimb la Sâncrăeni sau Sânmartin, nu fusese în acea zi nici un vizitator.

Agitatorii nu au fost mobilizați de la început și putem spune că chiar întregul aparat a mers greoi.

Agitatorii au avut rolul de a mobiliza cetățenii pentru a se înscrie în Registrul electoral și pentru antrenarea lor în munci de folos obștești, mai ales după chemarea la întrecere din Orașul Stalin, care s-a întins în toată regiunea.

În com. Lunca de Sud, prin muncă voluntară s-au pus stâlpi pentru lumină electrică în sat și în scurt timp vor avea lumină electrică. S-a mobilizat pentru acțiuni sanitare, cinci medici a vizitat 90% din locuințe, care în același timp au fost propagandă electorală. La Estelnic aceeași situație. S-a pus sarcina să se termine repararea unei mori prăpădite, care astăzi este aproape pusă în funcțiune. Asemenea cazuri avem și la Boghizi, Sercaia, Covasna la fabrica de tâmplărie, și la pietruirea unei străzi din centrul orașului, și încă o serie întreagă de comune unde țăranii au ieșit voluntar la muncă.

În Orașul Stalin prin muncă voluntară, s-au curățat diferite terenuri rămase de la bombardament, s-au curățat bălăile, s-au curățat locuințe distruse de pe urma bombardamentelor, s-au amenajat străzi, s-au aranjat două piețe, dându-le aspect

mai frumos și s-au curățat o serie de canaluri, iar acțiuni de felul acesta se desfășoară și în prezent. Oamenii muncii răspund cu însufletire la chemarea partidului.

În toate acțiunile noi am mobilizat organizațiile de masă care ne-au dat un sprijin efectiv.

U.T.M. la 29X., a mobilizat 1.000 tineri care au curățat piața și au lipsit 3.000 afișe. Tineretul și în întrecerile socialiste din întreprinderi a avut rezultate bune. Avem 8.000 tineri în întreceri dintre care 5.000 de bază pe proces verbal.

U.F.D.R., a mobilizat 2.200 femei cu 11.000 ore voluntare. Frontul Plugarilor a mobilizat țărănimea muncitoare.

Ceea ce este demn de remarcat este că în satele care sunt mai depărtate de comune sunt mai greu de mobilizat. La Zăbrădău, comuna Baba Buzăului, unde organizația de bază a mobilizat satul, au fost rezultate frumoase.

Acțiunea de popularizare a alegerilor și acțiunea de mobilizare a maselor în cinstea zilei de 3 decembrie s-a extins nu numai la orașe și sate, dar a pătruns și în întreprinderile din regiunea noastră.

Comitetul Regional de partid a convocat organele de conducere din întreprinderi unde s-a făcut o analiză pe baza planului de stat pe trimestrul III.

Ședințe am avut la începutul lunii noiembrie și s-au luat o serie de angajamente ca mare parte din ele să-și îndeplinească planul în cinstea zilei de 3 decembrie.

Secția Mașini-unelte, de la Steagul Roșu, luna trecută nu s-a îndeplinit planul și-a luat angajamente că va recupera timpul din urmă și vor îndeplini planul. S-a făcut ședințe pe schimburi, s-au luat angajamente sănătoase și propuneri din partea muncitorilor pentru a asigura îndeplinirea planului pentru 3 decembrie.

De asemenea s-a pus accentul pe reeducarea rebuturilor de la 8 la 5% pe uzină. La „Temelia“ unde fabrica de ciment mergea prost a atins o cifră pe care fabrica nu a mai cunoscut-o, depășind planul cu 7%.

Își vor îndeplini planul în cinstea zilei de 3 decembrie: la „Vlahiță“ avem peste 90% din plan și până la 3 decembrie au toate posibilitățile să îndeplinească planul. La „Strungul“ până la 3 decembrie îndeplinește planul și încă o serie de întreprinderi.

În legătură cu campania electorală, legat de sarcinile campaniei electorale, am legat și planul de electrificare a țării. Aci într-o serie de întreprinderi am prelucrat cu conducerile întreprinderilor, am inițiat o chemare din partea întreprinderii „Metrom“, care lucrează cupru, după ea „Mina Bălan“.

Fabricile din Regiune au început chiar de a doua zi să răspundă la chemarea „Metrom-ului“.

În industria grea, într-o parte din întreprinderi vom avea îndeplinit planul până la 3 decembrie, iar o parte până la 21 decembrie.

În industria ușoară dacă nu se rezolvă unele chestiuni de materie primă, nu știm dacă se va îndeplini planul, în special la fabricile mai mici. La Sovromtractor sunt greutăți în ceea ce privește piesele de schimb pentru tractoare, deși pe întregul trimestru cantitatea de tractoare a fost depășită. Pentru 3 decembrie s-au luat angajamente, însă planul a fost încărcat între timp.

Legat de aceasta a fost și aplicarea normelor juste, deoarece o serie de întreprinderi nu au trimis lucrările de norme juste. În cinstea zilei de 3 decembrie toate secțiile vor trimite.

Pe linie culturală s-a întocmit un plan detaliat, deși din lipsa noastră cu întârziere.

S-a fixat pentru fiecare „Casa Alegătorului“ câte o conferință săptămânală, urmată de câte un festival artistic. O lipsă a fost că în unele „Casei ale alegătorului“ era și biroul circumscripției electorale. În urma sesizărilor făcute de către tov. Onescu și a controlului nostru, am luat măsuri de îndreptare.

Noi am căutat să antrenăm în muncă aceasta și echipele culturale și în același timp și orchestra care o avem în localitate. S-au dat 17 concerte, la fiecare Casă a Alegătorului, câte un concert. Teatrul de Stat în nouă comune a dat piesa „Deputata“.

Pe baza telegramei care am primit-o noi am complectat planul nostru de muncă pentru repartizarea tuturor echipelor culturale din regiunea noastră cu un responsabil care să fie în același timp și agitator și un conferențiar pentru fiecare echipă. S-a făcut un colectiv de pregătire a materialului și de control.

În această campanie în urma instructajului și a controlului slab făcut, la raioane și la sate în special, s-au făcut o serie de greșeli în ceea ce privește fixarea listelor de nedemni.

În Cristia chiar șeful de gară actual a fost trecut pe lista nedemnilor. La Ghimpani, un pensionar, un învățător au fost trecuți la început pe lista nedemnilor.

O altă serie de abateri a fost cum într-o organizație de bază au căutat să convingă că un proprietar a 18 ha pământ arabil este demn de a vota.

Au fost lipsuri în munca tovarășilor în ceea ce privește propunerea candidaților.

În unele comune birourile organizațiilor de bază au muncit izolat. Au făcut propuneri din biroul organizațiilor de bază sau numai cu conducerea organizațiilor de masă.

În legătură cu popularizarea candidaților nu s-a înțeles cum trebuie făcută afișarea candidaților. În afișe era trecut că cutare cetățean a propus ... și nu că organizația a propus pe cutare candidat.

În legătură cu popularizarea și activizarea „Casei Alegătorului“ au fost slăbiciuni destul de mari. În Raionul Stalin peste tot au pus învățători în „Casa Alegătorilor“ care aveau o atitudine de îngâmfare sau nemulțumiți că trebuie să stea acolo de dimineața până seara și acolo au intrat fel de fel de elemente dubioase, pensionari, deblocați, care umpleau sediile acestor case.

În multe locuri „Casa Alegătorului“ nu era deschisă.

În ceea ce privește lipsurile în domeniul agitației, în mod evident au fost lipsuri în Orașul Stalin.

La 16.X încă nu erau confirmați agitatorii, era o lipsă de activitate și nu erau bine lămurii.

Presă de la început a fost slab activizată.

Cea mai accentuată slăbiciune a tovarășilor este neactivizarea organizațiilor de masă și în special la sate, și în multe locuri aceste org. au ajuns sub influența

dușmanilor. Reacțiunea s-a ocupat în special cu U.T.M. și caută demobilizarea U.T.M.-iștilor la Cătălina, secretarul U.T.M. ajută în timpul liber Miliției să aducă chiaburii din 3-4 sate la Miliție. În Raionul Stalin, reacțiunea a căutat să provoace ura de rasă între români și sași, în comunele Vulcan, Feldioara, Hlechin. Au fost cazuri când sașii au fost bătuți de români.

Reacțiunea folosind slăbiciunile noastre la depunerea candidaților, în multe locuri ori au venit cu lozinci false, ori chiar în timpul adunării au spart geamurile.

În ceea ce privește greutățile întâmpinate de Biroul Comitetului Regional, trebuie să spunem că în multe locuri majoritatea activiștilor la raioane sunt tineri fără experiență. Pe de altă parte, a fost și este o greutate în ceea ce privește regruparea organizațiilor de bază la sate. Pe de altă parte la Comitetul de Partid Regional Stalin, vin zilnic zeci de vizitatori și diferite delegații din diferite țării, care neapărat vor să stea de vorbă cu primul secretar, sau vin instructori de la noi, timp de 3 zile am văzut că tov. Dănoiu nu a putut face altceva decât să stea de vorbă cu ei.

Tov. Cogut – Comitetul de Partid Reg. Galați, raportează:

Conform instrucțiunilor primite de la C.C., de la începutul campaniei s-au ținut ședințe de instructaj cu secretarii comitetelor de partid raionale și delegați ai orașelor, punându-se accentul la început asupra muncii de recrutare a agitatorilor. Aci au fost deficiențe. Instructajul nu a mers până jos, din cauza lipsei de control a aparatului comitetului de partid regional. Au fost 14.169 agitatori pe hârtie, și 8.023 găsiți efectiv în muncă.

În ceea ce privește înscrierile în listele electorale s-a înțeles să se pună accentul pe înscrierea din oficiu. Această stare a durat până în ziua de 12 octombrie și au rămas majoritatea cetățenilor înscriși din oficiu.

În privința nedemnilor ne-am trezit cu sute de nedemni în comune, și au trebuit refăcute listele, am trimis tovarăși bine instruiți de la Regiune care au pregătit tovarășii de la raioane.

Au intervenit unele schimbări încă înainte de 15 noiembrie. Acum avem o situație care credem că este mai reală și am mai trimis să se cerceteze amănunțit.

Candidaturile s-au depus la noi în regiune cam jumătate în adunări, iar restul de către FDP.

Avem o serie de contestații, în majoritatea lor contestații juste.

La raioane din 461 candidați, am avut 21 contestații. În general s-a respectat procentajul dat de CC.

La început tovarășii din organizațiile de bază, din diferite munci din comune nu au fost suficient lămurii asupra felului acestor alegeri și cine trebuie să între ca candidat și ne ridică cei mai mulți problema, de ce în comuna noastră apare cutare și cutare. În privința această noi am reușit să convingem că trebuie să susțină acești candidați.

În privința agitatorilor aceștia nu au fost de la început instruiți temeinic.

Noi am fost sesizați și de Agitația de la C.C. și am trecut la măsuri care au dus la îmbunătățirea muncii. Am luat măsuri să ținem o ședință cu toți activiștii apar-

tului regional. Activiștii din celelalte secții nici nu cunoșteau măcar problema alegerilor. Au pus Biroul regional în situația că nu poate cunoaște situația de pe teren.

Agitația vizuală, afișajul nu au fost făcute politic. Materialul primit nici nu a fost în cantitate prea mare dar nici nu a fost bine planificat.

În ultimul timp s-au luat măsuri de a se lipi pe perete, pe garduri afișe, lozinci, care să atragă atenția cetățenilor că sunt în companie electorală. Agitația vizuală în ultimul timp s-a îmbunătățit.

În total avem 319 „Casa Alegătorului” din care 225 la sate, la toate acestea sunt activiști care stau prin rotație. Acolo unde s-au făcut colective sunt rezultate mai bune. În Port frecventează zilnic „Casa Alegătorului” 200-400 alegători. Insuficiența instruire a tovarășilor de la „Casa Alegătorului” a dus la o serie de confuzii, ei nu știu câți candidați are circumscripția respectivă.

În casele alegătorului din Galați și Brăila, s-au făcut scurte programe artistice, în comune nu s-au făcut decât foarte puține.

În privința îmbinării cu campania electorală a muncii din întreprinderi, la Industria Sârmei și după 7 noiembrie întrecerile solicitate s-au intensificat și producția este în creștere. Până la 7 noiembrie a fost depășit planul de 7% la laminoare. La Progresul a fost cea mai mare producție la oțelărie.

În întreprinderile din Galați nu este planul defalcat până la fiecare muncitor. Și la S.M.T. avem unele angajamente ceea ce dovedește că a pătruns munca în privința alegerilor.

Nu putem spune că am reușit să antrenăm toți muncitorii în privința muncilor edilitare. N-au fost suficient extinse în regiunea noastră. S-a început însă lucrări la Brăila, La Tg. Bujor se va instala lumină electrică.

În privința aprovizionării populației avem deficiențe mari.

Ceea ce s-a dat mărfurilor raționalizate a mulțumit cetățenii, însă lipsește mălai, cartofi, ceapă.

O altă deficiență a fost că n-am antrenat suficient organizațiile de masă. Dacă sindicatele au lucrat pentru întrecerile socialiste, acestea nu au fost suficient legate de compania de alegeri.

Frontul Plugarilor a lucrat slab.

În privința întâlnirilor între candidați și alegători, noi am început abia în ultimele zile, și am făcut un plan amănunțit în această privință. Avem o serie de meetinguri cu date precise.

Manifestări dușmănoase au apărut în cartiere, pe străzi întregi au fost rupte afișele. Am avut într-o fabrică ruperea tablourilor și chiar a drapelului, din cauză că n-am organizat din timp controlul.

Întrebări:

Tov. Petrescu:

Cum se face că aveți un număr mare de muncitori în fabrici care nu cunosc data alegerilor?

Răspuns:

A fost această situație pentru că nu în toate locurile munceau agitatorii.

La S.R.T. din 120 nu s-a prezentat decât 40 agitatori într-o zi.

Tov. Petrescu:

Cum ați legat compania electorală de celelalte acțiuni?

Răspuns:

La început nu a fost făcută însă în urmă s-a făcut.

Toți deputații raionali sunt programați pentru întâlniri cu alegătorii de două ori. Deputații orașenești de trei ori.

Deputații comunali fac schimbul la casele alegătorului din comune.

Tov. Teohari:

Cum sunt privite alegerile, în general, și în special, la sate?

Răspuns:

Nu sunt privite cu toată seriozitatea. Au fost privite chiar cu oarecare ușurință datorită faptului că nu au avut de-a face cu un dușman deschis, pentru că dușmanul este camuflat, spuneau oamenii că nu aveam cu cine lupta.

[...]

Au fost trimise echipe culturale la sate, cu subiecte legate de problema titoismului urmate de conferințe, care s-au bucurat de succes, cum a fost de exemplu la Satu Mare. Noi folosim radioamplificatoarele, unde s-a făcut program legat de alegeri mai ales pentru orașe, și care zilnic popularizează candidații.

Afișele dacă la început au fost împărțite neproportional între comune și s-au făcut greșeli că s-au trimis în unele comune cu populație română afișe în limba maghiară și invers, în comune cu populație maghiară sau trimis în limba română, în urma contractului s-a revenit și se ține seama, se trimit manifeste în raport cu (situația) populația care se găsește în comuna respectivă.

Trebuie să spunem că dacă în mare parte munca noastră de desfășurare a propagandei vizuale s-a făcut, au fost și greșeli. A căzut ploi și au rupt afișele, nefinid ferite, ori s-au concentrat afișe prea multe într-un cartier. Acum sunt puse la unități economice, la cooperative.

Festivalul filmului sovietic care a rulat săptămâna aceasta a fost precedat de conferințe legate de campania alegerilor.

Cu aceste mici începuturi în munca largă politică de mobilizare a maselor trebuie să spunem că am avut și lipsuri destul de serioase.

Una din aceste mari lipsuri constă în faptul că noi nu am legat la timp problema alegerilor de producție, de campania de însămânțări, de arături, de GAC, de îndeplinirea sarcinilor de S.M.T.

Unitățile socialiste în agricultură au avut angajamente frumoase luate în cinstea zilei de 7 noiembrie. Nu ne-am grăbit la timp ca acestea să fie canalizate spre ziua alegerilor. Așa se explică de ce în momentul de față noi nu avem o situație a angajamentelor, deși peste capul comitetului regional și peste capul Consiliului F.D.P., mai multe colective în întreprinderi, brigăzi de tineret, au luat inițiativa și și-au luat angajamente în cinstea zilei de 3 decembrie.

Deși în ultimele zile s-au făcut eforturi mari în regiunea Arad, pentru terminarea însămânțărilor de toamnă, nu peste tot am legat aceasta, nu am politizat cu campania electorală.

[...]

Privind alegerile de la 3 decembrie, dacă noi legăm de situația din țara noastră, de sarcinile mari cari stau în fața noastră, dacă noi privim ce se petrece în afara țării noastre, dacă noi privim alegerile nu numai aci, ca o problemă a noastră, un bun al nostru, și privim mai departe, că asupra noastră sunt ațintite privirile prietenilor și a neprietenilor să vadă cum merg lucrurile la noi, prin faptul că sunt alegeri pentru prima dată în țara noastră în timp scurt de două săptămâni să schimbăm, și trebuie să schimbăm situația: Că aceste alegeri au caracterul cel mai profund democratic; aduc participarea maselor largi la treburile statului; la început organizarea alegerilor nu s-a făcut în grup restrâns așa cum se făcea pe timpuri. În Comisiile Electorale au intrat zeci de mii de oameni și avem peste 100 mii candidați, iată sensul profund democratic al regimului nostru. Desigur că are foarte mare importanță de a ajunge ca masele largi să cunoască caracterul alegerilor de la 3 decembrie, să cunoască importanța Sfaturilor Populare, rolul lor în sfaturi, să arătăm realizările regimului, să arătăm politica țării atât înăuntru cât și în afară.

Din rapoarte au reușit lipsuri despre care s-a vorbit aci. Nu se poate spune că nu s-a depus activitate. Însă nu pentru aceasta ne-am adunat aci, pentru a vedea și părțile bune, dar mai cu seamă să vedem unde sunt lipsuri și dacă multe lucruri s-au făcut, și a fost o muncă uriașă, muncă grea, lucrurile care par cele mai simple, cele mai ușoare, numai faptul că pentru prima dată avem principiul care stă la baza Sovietelor, când este vorba în practică să delimitați circumscripțiile sigur că vezi că lucrurile acestea nu sunt așa ușor de făcut.

Toate lipsurile constatate și mai cu seamă lipsa de mare importanță a subaprecierii politice a alegerilor de la 3 decembrie, au reflectat mentalitatea care au avut-o tovarășii de la regiune sau de la raioane.

Prima problemă care stă în fața org. de bază, a org. de masă, este problema alegerilor. De ea să legăm toate celelalte probleme. Alegerile de la 3 decembrie însemnează într-adevăr întărirea regimului de democrație populară, întărirea partidului nostru, strângerea mai puternică în jurul politicii partidului nostru a noi și noi forțe.

Să însemne o lovitură puternică dată dușmanului dinăuntru, dușmanului din afara țării. Să însemne un nou succes în munca partidului nostru, în munca clasei muncitoare din țara noastră.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 67/1950, f. 3-32.

79. 1950 noiembrie 21. *Scrisoare adresată lui Gheorghe Gheorghiu-Dej de Valter Roman (prin intermediul lui Leonte Răutu) prin care solicită lămuriri privind adevăratele motive ale îndepărtării sale din armată.*

Dragă Lionea.

Alături vei găsi o scrisoare adresată tovarășului Gheorghiu-Dej. Te rog a-i transmite.

Mult m-am gândit până m-am decis la aceasta. Vezi, Lionea, prea multe lucruri neplăcute mi se întâmplă fără să știu de ce. Sunt tratat de prea mulți oameni ca „nedemn“. Își permit atitudini care mă jignesc profund și care dăunează și bunul mers al societății. Nu pot suporta această situație falsă.

Eu, Lionea, sunt mulțumit de actuala mea muncă și lucrez cu tragere de inimă. Sunt deosebit de mulțumit ca munca mea depinde de tine. Departe de mine ideea de a cere o altă muncă sau de a mă cere înapoi în armată. Nu! Ceea ce cer însă este ca să se pună capăt acestei situații echivoce.

Eu nu sunt nici trădător nici spion. Nimeni nu-mi poate reproșa, în ceea ce privește principialitatea mea în atitudini, absolut nimic. Totuși sunt ținut ca și cum aș avea (cel puțin) pete serioase în trecut. Eu vreau să mi se spuie adevărul. Rog, ca într-un fel sau altul, să afle și tovarășii ca partidul nu mă considera nedemn.

Îmi vine foarte greu de înțeles cum oameni, pe departe de a fi trecut prin grele încercări, să ocupe posturi de deosebită încredere, timp ce eu să fi fost îndepărtat din armată.

Dragă Lionea, te rog nu te supăra dar cred că procedez just dorind a cunoaște o situație, care prea multe ape a răscolit și care atât pentru partid cât și pentru mine e bine să fie clarificată.

Te îmbrățișează cu drag,
Valter.

Dragă Tovarășe Gheorghiu-Dej

După frământări îndelungate m-am hotărât să mă adresez D-voastră personal.

De la scoaterea mea din armată mă găsesc într-o situație morală deosebit de grea. Nu faptul trecerii mele la o nouă muncă a fost și este cauza principală a frământărilor mele ci felul cum aceasta a fost făcută cât și atmosfera care s-a creat ulterior în jurul meu.

Nu cunosc nici până astăzi motivul măsurii luate. În această privință nu mi-a comunicat nimeni nimic.

Faptul că trecerea mea la o altă muncă a fost efectuată într-un moment când războiul mondial bate la ușa, când este lipsă așa de mare în cadre militare și când partidul a trimis și trimite în armată tovarăși fără experiență și cunoștințe militare dar devotați, m-a făcut să ajung la fel de fel de presupuneri, a făcut ca fragmentarea mea sufletească să ajungă la fel de fel de presupuneri, a făcut ca fragmentarea mea sufletească să ajungă la disperare.

Eu nu mai știu să mă fi făcut vinovat cu ceva care să fi impus măsura luată., afară de comisia de verificare mi-am făcut eu singur, în ultimele luni, de nenumărate ori examenul vieții și activității în cadrul partidului, din care fac parte iată aproape douăzeci de ani, fără să fi putut găsi ceva, care să fi justificat scoaterea mea din armată.

Considerând, până la urmă, că schimbările intervenite în armată au fost dictate de interese superioare de partid am trecut cu elan la noua mea muncă. Am făcut aceasta cu atât mai mult cu cât tovarășii, cu cari urma să lucrez, mă cunoșteau bine și eram și sunt mulțumit că pot lucra cu ei și sub îndrumarea lor.

Nu la aceleași concluzii au ajuns prieteni, tovarăși și cunoscuți ai mei. Mulți, chiar din prietenii mei apropriați, au început să mă ocolească, să se uite la mine cu ochi suspecti. Ei nu și-au putut închipui că eu singur nu cunosc motivele îndepărtării mele din armată și fiind în perioada verificărilor au ajuns la concluzia că măsura luată ar fi în legătură cu trecutul meu.

S-a creat în acest fel izolarea mea și, parcă, există un boicot social tacit în contra mea și al familiei mele. Sunt deosebit de afectat din cauza atitudinii ce s-a adoptat de un timp încoace față de nevasta mea, care a luptat încă în 1936 pe baricade, în Spania. Dar chiar și copiii mei, dintre cari doi s-au născut în Spania și care de mici au suferit toate grozăviile războiului și ale lagărelor de concentrare din Franța, au început să simtă și ei efectul acestui boicot. Iar micul meu Petrișor^{*)}, de patru ani, mi s-a adresat acum nu demult cu următoarele cuvinte: „tăticule, de ce ai fost dat afară din Statul Major“?

Desigur, toate acestea au zdruncinat adânc moralul și elanul meu, neatins de situațiile și greutățile cele mai mari în trecut. Prea mult sufăr în ultimul timp fără să știu pentru ce.

Rog partidul să-mi permită să aflu motivele măsurii și să-mi dea posibilitatea (dacă va fi cazul) să dau toate lămuririle necesare privind trecutul meu, pentru ca în acest fel să dispară atmosfera încărcată ce dăunează atât partidului cât și mie personal.

Cu cele mai sincere salutări comuniste,

V. Roman

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 170/1950, f. 1-3.

80. 1950 noiembrie 28, București. Notă informativă privind manifestări ale „dușmanului de clasă“ în timpul campaniei electorale.

Cu cât se apropie ziua alegerilor, dușmanul de clasă își intensifică activitatea tot mai mult, folosind pentru acest scop diferite metode:

1. – Prin lansarea de zvonuri dușmănoase reacțiunea caută să intimideze pe cetățeni, să creeze confuzii, neîncredere față de partid și guvern, iar prin zvonuri în legătură cu războiul caută să abată atenția alegătorilor de la alegeri. Iată câteva exemple:

a. Stan Nicolae de la Canal a lansat zvonul că în ziua alegerilor vor veni americanii cu jandarmii internaționali și guvernul va cădea;

b. Chiaburii din regiunea Dolj, au lansat zvonul că corenii au fost învinși;

c. În comuna Dejoinisip din Vâlcea s-a lansat zvonul că guvernul a căzut. A doua zi dimineață, țăranii din comună s-au adunat în fața Comitetului Provisoriu să-și primească pământurile înapoi din gospodăria colectivă.

^{*)} Petre Roman, prim-ministru al României 1990-1991, președinte al Senatului 1996-1999, ministru de externe 1999-2000, senator, președintele Partidului Democrat până în anul 2000.

d. În regiunea Suceava, comuna Hânțești, s-a lansat zvonul că deputații vor fi salariați și că dările se vor mări;

e. În regiunea Bacău, raionul Piatra Neamț, și în regiunea Timișoara s-a lansat zvonul că alegerile se fac pentru colhoz, iar în raionul Târgu Neamț, că numai bărbații vor vota, femeile nu au acest drept;

f. În regiunea Bihor, s-a răspândit zvonul că cine nu votează la 3 decembrie va fi pedepsit și nu va primi cartelă.

2. – cea mai răspândită formă de manifestare a dușmanului de clasă, este aceea că rup și mângălesc afișele, scriu lozinci dușmănoase pe pereți.

a. Astfel rupei de afișe se semnalează din toate regiunile. În regiunea Vâlcea, de ex: orașul Drăgășani, într-o noapte au fost rupte toate afișele;

b. În comuna Hânțești (regiunea Suceava) afișele și publicațiile candidaților au fost șterse noaptea, iar în comuna Căncești (Botoșani) publicația cu candidații a fost mârjită cu noroi;

c. În regiunea Stalin (raionul Racoși) în multe comune au apărut desene și lozinci provocatoare, „Chiaburi cu burta mare la spânzurătoare“, iar sub desen următorul text: „Ține-ți gura că o s-o pățești“.

d. În raionul Cluj, comuna Apahida, a fost scris în 3 locuri pe gard „Trăiască Tito“. În comuna Izvorul Crișului și satul Saula, raionul Huedin s-a scris pe gard: „Votați cu reacțiunea“.

În comuna Sânicolau, raionul Salonta, înaintea lozincei „Votăm pentru Sfaturi, votăm pentru pace“ s-a scris în mod organizat cuvântul „Nu“. Tot aici un candidat s-a șters de pe listă.

În raionul Beiuș au apărut „ochiuri“, dar în mod izolat. În comuna Redin în seara zilei de 22.XI. au fost rupte afișele după câteva ore de la lipsirea lor.

e. În comun Bolintinul din Vale, raionul Crevedia, sunt rupte afișele.

f. La Oradea, Săcuieni, Marghita, Salonta, se rupeau afișele în mod organizat.

În raionul Șimleul-Silvaniei, comuna Recea, dușmanul agitând problema războiului a reușit să influențeze un mare număr de cetățeni ca să nu scoată certificatele de alegători.

g. În regiunea Constanța, dușmanul răspândește zvonul că buletinele cu candidații F.D.P., trebuie să aibe semnul „soarele“.

h. În Cenad, Timișoara, copiii de școală rup afișele în mod organizat. Afișele sunt rupte și în comunele Calavale, Gelu.

3. Dușmanul recurge chiar la acțiuni deschise.

a. În regiunea Rodna, raionul Vișeu, secretarul U.T.M. a fost grav rănit de către un chiabur;

b. În regiunea Stalin, în comuna Lunca de Jos, raionul Ciuc, cu ocazia unei adunări de propunere a unui candidat, trei persoane din adunare au turburat adunarea, strigând: „Nu mai faceți atâtea adunări, atâtea promisiuni, mai bine aduceți porumb, zahăr și undelemn“.

În comuna Jimbor din raionul Racoși cu ocazia muncii de lămurire a agitatorilor unii țărani s-au exprimat, că nu vor vota pentru că candidații au fost propuși de raion și nu de ei.

În comuna Racosu de Sus, un individ a aruncat o piatră prin geam în sală, unde s-a ținut adunarea de propunere a candidaților. În comuna Hoghiz, raionul Racos, un individ cu numele Halmaghi Iosif, a rupt drapelul din fața Casei Alegătorului și l-a aruncat în șanț.

În orașul Sf. Gheorghe, la fabrica de tutun, cu ocazia propunerii candidatului s-a ridicat o muncitoare și a spus că nu e de acord cu atâția muncitori maghiari din fabrică să fie propusă o româncă.

În comuna Vulcan, raionul Stalin, președintele Frontului Plugarilor a spus că de ce se propun nemți candidați când ei nu activează în nici o organizație de masă și de ce propun 50% membri de partid, când Frontul Plugarilor este o organizație mult mai largă.

În comuna Zăbala, raionul Tg. Secuiesc, în dimineața zilei de 15 noiembrie a.c., s-a găsit pe stradă afișe mici, pe care era scris cu mâna: „Sus Maniu“.

În orașul Tg. Secuiesc, tovarășul Csomoș Andrei, care este scos din producție și activează în cadrul F.D.P. a primit o scrisoare, cu următorul text: „Vor dispărea stelele și va fi întuneric. Cel care se închină va vedea“. I s-a propus să fie mai domol în muncă, dacă vrea să vadă în întuneric.

În comuna Plăieșii de Sus, raionul Tg. Secuiesc, a devastat casa secretarului organizației de bază și au tras focuri de armă, spărgând ușa și geamurile de la casă.

c. În comuna Negrești (regiunea Argeș) a fost descoperită o ședință cu caracter subversiv, la care a luat parte și salariații Comitetului Provizoriu.

d. În comuna Todiseni (regiunea Suceava) mai mulți cetățeni, în stare de ebrietate, au cântat „Trăiască regele“.

– În comuna Toliș (regiunea Suceava) 4 indivizi înarmați au convocat o ședință a organizației de bază, în care au analizat desfășurarea campaniei electorale., când au plecat au lăsat un bilet pe care scria: „Noi suntem patrioții lui Dragalina“.

e. În comuna Moinești (regiunea Bacău) în ziua de 12 noiembrie, preoții catolici au organizat un hram bisericesc, împiedicând pe muncitori să meargă la lucru.

f. În comuna Ianca (regiunea Dolj) în noaptea de 8 noiembrie, un grup de legionari, au spart sediul partidului din comună, devastând și distrugând tot materialul de partid, tabelele cu membrii, cotizații, etc.

g. În regiunile Arad, Stalin etc., sunt manifestări cu caracter șovin la adresa candidaților de naționalitate conlocuitoare și invers.

h. La adunarea care a avut loc la Constanța în 19.XI. la care a vorbit tovarășul Gr. Preoteasa, s-a întrerupt curentul electric 5 minute.

i. În ziua de 5 noiembrie în raionul Alba-Iulia, camionul care transporta agitatorii, condus de un căpitan deblocat din armată cu o viteză de 90 km pe oră, s-a răsturnat în șanț. A murit o agitatoare, iar ceilalți 9 sunt răniți, dintre care 5 grav.

j. Chiaburii Popovici Ioan din Miorcani, Gubernicu Ilie din Bucecea (regiunea Botoșani) încearcă să împiedice pe cetățeni să se înscrie în listele electorale.

k. În raionul Turda, raionul Luncani, chiaburii Nagy Samoilă și Popa Andrei, au încercat să influențeze cetățenii, spunând că tot vor fi aleși acei pe care îi vrea partidul și nu acei pe care îi vor cetățenii.

În comuna Cristea, raionul Câmpeni, plutonierul deblocat, Popa Marin, a încercat să ponegrească pe candidatul Gurban Nicolae, spunând că el, plutonierul, ar fi mai capabil și că poporul l-ar vrea pe el.

O manifestare generală a dușmanului de clasă este problema creionului, încercând să infuzeze pe cetățeni să ștergă numele acelora pe care nu-i vor.

1. La Telcuș-Aleșd (Bihor) Frontul Plugarilor a cerut să aibe mai mulți candidați ca partidul deoarece are mai mulți membri. Asemenea manifestări au fost și din partea U.P.M. în raionul Șimleul-Silvaniei.

În regiunea Bihor au fost tăiate unele fire telefonice.

La Oradea, la Casa Alegătorului nr. 1, la întâlnire cu alegătorii, când un candidat a vorbit românește a fost zgomot și unele femei spuneau tare „de ce vorbește dacă nu-l înțelegem“.

m. În comuna Romoli, raionul Năsăud la o adunare, unde s-a prelucrat planul de electrificare, cetățenii au început să strige că lor nu le trebuiește electrică, radio, ci mălai, că noi mergem numai cu promisiuni și ei n-au ce mânca, că li s-a luat mălaiul și lână.

În comuna Nepos, raionul Năsăud, agentul încasator Gondos Ervin, luând hainele țăranilor (pentru cote nepredate, pentru că au fost prea mari spune țăranilor că „el e vinovat, că el aplică doar legea făcut de Vasile Luca candidatul lor“.

În comuna Ilva Mică, încasatorul Cîrea Toader, fost legionar, fost activist în 1947 exclus din partid, a vrut să ia hainele văduvei Magiu Lucreția. Aceasta s-a împotrivit și atunci încasatorul a bătut-o pe ea și copilul ei, spunând că așa spune legea.

n. La uzina „Steagul Roșu“ din orașul Stalin s-a descoperit o acțiune dușmănoasă, sub masca prelucrării Chemării P.M.R. Printre altele se spunea în această prelucrare că „muncitorii din țara noastră au muncit și au făcut mii de închisori“. Comitetul Regional nu cunoștea cuprinsul tezei.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 195/1950, f. 1-6.

81. 1950 noiembrie. *Notă informativă semnată de G. Dănălache prin care face cunoscute diferite manifestări potrivnice regimului comunist din regiunea Teleorman.*

În noaptea de 23-24 noiembrie 1950, pe mai multe străzi ale orașului Alexandria s-au găsit manifeste potrivnice regimului nostru, calomnii la adresa partidului, guvernului și Uniunii Sovietice, cât și la adresa conducătorilor noștri și asupra votărilor.

Manifestele a fost ridicate de activiștii raionului de partid și ai organizațiilor de masă raională. În conținutul acestor manifeste erau și injurii vulgare.

În ziua de 24 noiembrie 1950 s-a prezentat la Raionul P.M.R. Alexandria, la prim secretar, tovarășa Șerbănescu Elena care este soră la Spitalul Alexandria și a

adus un plic ce conținea manifeste dușmănoase precum și instrucțiuni de difuzarea lor.

Plicul a fost lansat în timpul nopții în curtea lui Nicolae Ologeanu din strada Proletari Nr. 85, unde tovarășa locuiește cu chirie. Plicul l-a găsit dimineața la orele 5 când pleca spre serviciu.

Individul menționat mai sus a intrat în naționalizarea imobilelor prin care i s-a luat magazinul și casa, iar în câteva rânduri a calomniat partidul și guvernul față de tovarășa soră.

Aceste manifeste au fost predate tov. Șef al Securității, care conduce cercetările. În legătură cu această chestie s-a făcut 2 arestări: 1. Mărășescu, fost comisar în Siguranța burgheză, a doilea Vălu Ion, fost activist UTM care la cercetări a început să furnizeze date în legătură cu lansarea manifestelor.

Tot în raionul Alexandria s-a găsit zvastica pe sediul Miliției. Se fac cercetări.

Prin investigațiile făcute de Securitate tot în raionul Alexandria au fost arestați și depuși următorii infractori: Ulmeanu Ștefan, fost negustor cu 2 prăvălii naționalizate la care s-au găsit 155 cocoșei aur diferiți, 2.265 dolari și un C.E.C. californian căruia urmează să i se stabilească valoarea.

Mihai Manole, fost depozitar de chereștea în Alexandria la care s-a găsit 258 cocoșei de aur diferiți. Lazăr Davidescu din București, la care s-a găsit 8 cocoșei de aur diferiți și 4 medalii comemorative de aur. Florea Sfrateu, fost comerciant în Alexandria la care s-au găsit 3 cocoșei de aur diferiți. Au mai fost operate mai multe perchezitii pe la domiciliile a diferiți negustori expropriati. Cercetările continuă.

În cursul acestei săptămâni în comuna Măgura, raionul Alexandria a apărut deghizat în vânzător de mărgel, învățătorul Neață din comuna Orbeasca, care la alegerile din 1946 a făcut cele mai mari greutăți și este căutat de organele Securității de mai mulți ani, recunoscut de cetățeni el a afirmat că se ascunde în munți și nu are frică de nimeni. Nu a putut fi prins, dispărând.

În cursul acestei săptămâni prin comuna Lăceni, raionul Alexandria a trecut o mașină în plină viteză de culoare albastră închis, de tip turism din care au fost lansate manifeste ce corespundeau ca text celor lansate în Alexandria. Nu i s-a putut lua numărul, dar s-a identificat a fi proprietatea unui avocat din București care este fiul fostului proprietar al imobilului ce servește ca sediu la G A C „Progresul“ din comuna Lăceni. În mașină a fost recunoscut de tov. Nicu Voiculescu care este pădurar în comuna Lăceni pe fiul acestui avocat împreună cu un căpitan de aviație. Securitatea face cercetări.

Într-un stufiș de plopi pe șoseaua Alexandria-Lăceni a fost găsită o cruce cu zvastică ce era cioplită pe tulpina unui plop, iar alta înspre uzina de apă din pădurea Lăceni. Se fac cercetări.

În noaptea de 23-24 decembrie 1950 la sediul de partid din comuna Grosu, raionul Alexandria se prelucra Chemarea Comitetului Central și se organiza planul de lucru cu membrii celorlalte organizații de masă. În acest timp sediul a fost atacat, spărgându-i-se geamurile de către indivizi: Mihai Oprică, Ion Biolan, Ion D. Iacob și Marin D. Vasile care e și membru de partid, toți din comuna Grosu, fiind

loviți câțiva tovarăși. Fiind arestați s-au manifestat că le pare bine pentru că o să fie trimiși la Canal și acolo se întâlnesc cu liberalii lor.

În noaptea de 19 spre 20 noiembrie a.c. chiaburul Scarlat Ionescu din Găleteni, raionul Vida a intrat în Casa alegătorului, unde a rupt afișele, tabloul tov. Stalin și a tov. Teohari Georgescu. Sora lui care este învățătoare la școala din comună a învățat copiii să rupă afișele de pe garduri. Miliția a luat măsuri pentru arestarea lor.

În mai multe comune din Regiune s-au trimis certificatele de alegător la cetățeni acasă. S-au luat măsuri ca prin agitatori, cetățenii să fie mobilizați de a veni să și le ridice ei.

În raionul Zimnicea în mai multe comune s-au prins copii de chiaburi și oameni săraci care rupeau afișele. Se fac cercetări de miliție pentru a stabili cine i-a învățat.

În orașul Zimnicea în ziua de 23 noiembrie s-a convocat o întrunire publică, mobilizându-se circa 1.500 cetățeni unde trebuia să vorbească tov. Anderco Iosif. Președintele Uniunii Sindicatelor Agricole, care este candidat de regiune și a fost programat de București. El nu s-a prezentat și nici regiunea nu a fost anunțată că va lipsi.

În orașul Zimnicea în noaptea de 23-24 noiembrie a.c., tov. Dimitriu Ion, consilier la Cooperatie, candidat al orașului Zimnicea în momentul când făcea controlul pazei de noapte a fost bătut de milițianul Grindeanu Ion cu patul armei, ce se afla în patulă. Se fac cercetări de către miliție. La unele comune materialul nu se afișase tot, spunând că-l va afișa în preajma alegerilor. S-au luat măsuri pentru afișarea lui.

În comuna Crăciunei din raionul Drăgănești, în dreptul Casei alegătorului seara un grup de cetățeni a strigat „Jos Coreea, sus America“, după care au dispărut. Se fac cercetări pentru identificarea lor. Aceasta s-a întâmplat în seara zilei de 21-22 noiembrie a.c.

G. Dănălace.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelaria, dosar 195/1950, f. 7-9.

82. 1950 noiembrie. Notă informativă privind activitatea Academiei R.P.R.

În legătură cu ședința Prezidiului Academiei R.P.R. de la 24 noiembrie a.c., au avut loc anumite discuții în cadrul acesteia cărora cred că trebuie să li se acorde o atenție specială. Academicianul Macovei, care lucrează în cadrul Institutului de Geologie, a prezentat o declarație semnată de L.Constantinescu, conducătorul uneia dintre secțiile importante ale institutului. Atât în declarație, cât și verbal, Macovei a subliniat că există un obicei al schimbului de informații între diferite țări în problema mișcării magnetice a pământului. O asemenea informație a fost cerută de un institut american, care a trimis, de asemenea, materiale, în schimbul cărora acesta solicită informații de la noi.

În țara noastră, în vecinătatea mănăstirii Căldărușani, există un observator care efectuează cercetarea mișcărilor magnetice în P.P.R.. Acest observator a fost construit de germanul Bock și a fost folosit în timpul războiului (al II-lea mondial) de germani, cu toate că, după declarațiile lui Săvulescu, aceștia l-ar fi făcut cadou României. Din discuții reiese că Săvulescu este bine informat asupra situației acestui institut în perioada aflării germanilor în țară și activității sale.

În numele Institutului geologic, Macovei a fost de acord că noi trebuie să punem la dispoziția americanilor aceste date.

În sprijinul opiniei sale el a prezentat declarația lui L.Constantinescu, în care se arată că Uniunea Sovietică, de asemenea, a expediat informații de acest gen acestui institut american.

Din informațiile adunate de noi, reiese că, încă începând din anul 1945, Uniunea Sovietică nu mai pune la dispoziția acestui institut asemenea informații.

Importanța mișcărilor magnetice pentru apărarea națională este de netăgăduit. Drept dovadă, după cum a reieșit din discuții, germanii au falsificat anumite date obținute de acest observator, astfel încât alte state să nu cunoască informații amănunțite și exacte asupra amplasării câmpurilor magnetice în țara noastră.

Se pare că aceste activități din cadrul Institutului de Geologie sunt legate de elaborarea hărții «câmpurilor magnetice». În ce privește poziția lui L. Constantinescu a lui Macovei, aceasta este vădit filoamericană.

Exemplul pe care îl voi oferi mai jos poate, de asemenea, părea folositor: vorbind despre una dintre revistele institutului, Macovei a insistat asupra faptului că aceasta trebuie neapărat să fie editată în limba franceză. În fața afirmației conform căreia revistele Academiei trebuie editate în limba română, cu un sumar în alte limbi, în special în rusă, Macovei a obiectat, arătând că textul trebuie publicat în întregime în limba franceză, sub pretextul că anumite precizări nu pot fi redată în formă prescurtată în limba franceză. Cu toate acestea, el a susținut, totodată, că în limba rusă aceste date pot fi redată în formă prescurtată.

Luând în considerare faptul că în cadrul Institutului de Geologie se elaborează probleme importante pentru interesele statului nostru și că conducători ai institutului sunt filoamericani, socot drept necesar să aduc aceasta la cunoștința organelor corespunzătoare.

D.A.N.I.C, fond C.C. al P.C.R., Cancelarie. dosar 123/1950, f. 1-3.

83. 1950 noiembrie. Hotărârea Secretariatului C.C. al P.M.R. privind măsurile ce urmează a fi luate în cazurile de confiscări ale averii chiaburilor.

Pe baza propunerilor făcute de către comisia formată din tov. N. Bota din partea Secției Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R., – tova. Mihalca din partea Secției Agrare a C.C. al P.M.R. -- tov. Dumitru

Cumpănașu din partea M.A.I., tov. Mihai Bona din partea Ministerului Justiției, pentru a verifica toate cazurile de confiscări sub diferite forme de la 1 mai 1950 și până în prezent, secretariatul C.C. al P.M.R. hotărăște:

1) Să se definitiveze confiscările de bunuri, care au fost preluate de gospodăriile agricole colective.

2) Să se revină asupra confiscărilor de bunuri, care n-au fost preluate de gospodăriile agricole colective, în afară de cazurile, când confiscările sunt justificate.

3) Să se ia măsuri de înlăturare a abuzurilor în toate cazurile de confiscări făcute de organele locale, legalizându-se cazurile unde bunurile au fost preluate de gospodăriile agricole colective.

4) Să se revină asupra confiscărilor de bunuri ale țăranilor mijlocași și revizuirea sentințelor date fără bază temeinică.

5) Să se revizuiască aceste condamnări deoarece în unele cazuri s-au pronunțat condamnări exagerate (5-10 ani închisoare) nejustificate de infracțiuni grave, pe calea judecării fondului în recurs.

6) Să fie îndepărate din comune familiile chiaburilor cărora li s-a confiscat averea.

Sarcina aducerii la îndeplinire a acestor hotărâri revin Ministerului de Justiție și M.A.I.

REFERAT

Cu privire la rezultatul verificării făcute de comisa constituită conform hotărârii conducerii partidului în cazuri de confiscări ale averii chiaburilor

Conform hotărârii conducerii partidului, s-a constituit o comisie formată din:

– Tov. Bot Nicolae din partea Secției Organelor Conducătoare de Partid, Sindicale și de U.T.M. a C.C. al P.M.R.

– Tov. Mihalca Eliza, din partea Secției Agrare a C.C. al P.M.R.

– Cumpănașu Dumitru, din partea M.A.I.

– Bona Mihai, din partea Ministerului Justiției – având sarcina de a verifica și prezenta propuneri de rezolvare a confiscărilor de proprietăți chiaburești, sub diferite forme, de la 1 mai 1950 și până în prezent.

Pentru îndeplinirea acestor sarcini, în cadrul comisiei s-au format 4 colective de muncă compuse din delegați ai secției agrare, secția organelor conducătoare de partid, M.A.I. și Ministerul Justiției.

Rezultatul cifric al constatărilor, este concretizat în următoarea situație:

1. Infracțiuni grave cu hotărâri juste:

a. Elemente burgheze a căror ocupație principală nu a fost agricultura 12

b. Chiaburi 22

2. Condamnări cu confiscări injuste:

a. Elemente burgheze a căror ocupație principală nu a fost agricultura 125

b. Chiaburi 338

c. Mijlocași	5
3. Condamnări și confiscări nejustificate de infracțiuni reale	
a. Elemente burgheze a căror ocupație principală nu a fost agricultura	11
b. Chiaburi	128
c. Mijlocași	3
4. Confiscări fără hotărâri judecătorești:	
a. Elemente burgheze a căror ocupație principală nu a fost agricultura	33
b. Chiaburi	111
c. Mijlocași	1
5. Atribuirea averilor confiscate:	
a. Gospodăriile Agricole Colective	509
b. Comitetelor Provizorii	111
c. Gospodăriilor Agricole de Stat	11
d. În custodia familiilor înculpaților	158
6. Unde se găsește cei a căror avere a fost confiscată:	
a. Arestați	271
b. La vechile domiciliu	276
c. În alte localități	181
d. Dispăruți	61
7. Unde se găsește familiile celor în cauză:	
a. La vechiul domiciliu	452
b. În alte localități	272
c. Dispăruți	8

Din analiza rapoartelor prezentate de colective, în ceea ce privește metodele folosite, se constată:

Pentru complectarea suprafeței de teren a gospodăriilor colective și asigurarea clădirilor s-a folosit sub diferite forme măsura confiscării.

Această măsură s-a inițiat în majoritatea cazurilor de către organele județene de partid, iar comitetele provizorii, organele M.A.I. și ale Ministerului de Justiție, au procedat la traducerea în fapt.

S-au făcut „confiscări“ și de organele locale, comitetele provizorii comunale.

În cele mai multe cazuri, directivele de confiscare au fost trasate în cadrul unor ședințe de lucru la care au participat organele de partid, comitetele provizorii, organele M.A.I. și ale Ministerului de Justiție (Cluj, Alba, București, Argeș, Muscel etc.).

În alte cazuri, s-au trasat sarcini direct, fie Parchetului, fie Miliției.

Pentru exemplificarea metodelor, dăm câteva cazuri:

În fostul județ Suceava, cu ocazia ședinței ținute la Județeană P.M.R. în prezența tov. Cristescu, instructor al C.C. tov. secretar al Județenei, a cerut Miliției și Parchetului ca indiferent de ce motive și de materialul existent, să ridice pe cei 3 chiaburi din satul Călinești – Cuparencu și să confişte averea acestora necesară gospodăriei agricole colective.

În această situație, tov. lt. Major Bacalu, din Securitate a refuzat să participe la asemenea acțiuni, în schimb comandantul Miliției lt. major Neci și procurorul de serviciu, au executat operațiunea ridicării celor 3 chiaburi.

La cererea Comitetului de inițiativă pentru organizarea gospodăriei colective din comuna Serbănuți, s-a procedat la arestarea țaranului mijlocaș Maciuc Leon, care dăduse adeziune de înscriere în gospodăria colectivă, dar era socotit element recalcitrant. Pentru a găsi motiv arestării, s-a introdus în casa acestuia o armă retezată și 3 cartușe. Acest țaran se află în Penitenciarul Suceava.

În fostul județ Alba, procurorul șef, Cornel David, a primit sarcină pentru confiscări prin Comandantul Miliției, tov. căp. Bănuță, care în acest scop, l-a chemat în cabinetul său.

Sunt și cazuri, puține la număr, în care inițiativa confiscărilor, a aparținut direct justiției. Așa este cazul Tribunalului Ialomița și Tribunalului Carei, unde s-a procedat la confiscarea parțială a averii celor nouă chiaburi din comuna Săcășeni (fostul județ Sălaj), conform indicațiilor agentului agricol din comună.

Datorită acestor metode, se explică faptul că în marea majoritate a confiscărilor hotărâte prin Justiție, gravitatea faptelor nu justifică măsura confiscării, iar în multe cazuri la baza hotărârilor nu există infracțiuni reale.

De asemenea, sunt cazuri în cari nu s-a respectat nici măcar sentința deoarece în realitate s-au confiscat, contrar sentinței și bunurile de uz casnic.

S-au pronunțat confiscări parțiale, prin cari s-a ajuns la transformarea chiaburilor în mijlocași, ca de exemplu cazul celor nouă chiaburi din comuna Secășeni, fostul județ Sălaj, cărora li s-a lăsat casa, câte 3-4 ha pământ și inventarul agricol și cazul celor patru chiaburi din comuna Colacu, regiunea București confiscându-li-se numai terenul intrat în perimetrul gospodăriei agricole colective.

Sunt și cazuri, puține, în cari țarii mijlocași au fost considerați chiaburi aplicându-li-se și lor măsura confiscării: Agneta Szasz, din comuna Sânzăeni din fostul jud. Trei Scaune, proprietară a 9 ha pământ, cu 3 copii, necăsătorită, cu care locuiește în gospodărie și cazul lui Beta Vasile din com. Drăgești, (fost jud. Bihor) fost cantonier CFR și în prezent pensionar, având 5 ha și 2 copii, despre cari, însuși organele Comitetului Provizoriu comunal au declarat că nu a fost considerat chiabur niciodată și numai cu ocazia înființării gospodăriei colective a fost trecut în categoria chiaburilor.

Organele locale au transformat în confiscări, sechestrare asigurătoare înființate de Parchet, fără a aștepta hotărârea de confiscare, ca de ex. în fostele județe Brăila, Mureș etc.

De asemenea, tot organele locale au procedat la confiscări fără intervenția justiției, punând în vedere chiaburilor să părăsească localitatea, cum s-a întâmplat în fostele județe: Trei Scaune, Ciuc, Mureș etc. sau să doneze averea gospodăriei agricole colective, cum s-a întâmplat în fostele județene Roman, Covurlui etc. fără ca chiaburii să plece din comună.

S-au făcut și confiscări în comune unde nu există gospodărie colectivă. Aceste bunuri au fost preluate de Comitetele provizorii. Și gospodăriile agricole de Stat (ex. Sinaia, Valea Călugărească).

S-a constatat că în această perioadă, pentru înființarea gospodăriilor colective în multe cazuri nu s-a respectat linia trasată de C.C. al P.M.R.

Propuneri:

1. Să se definitiveze confiscările de bunuri, cari au fost preluate de gospodăriile colective.

2. Să se revină asupra confiscărilor de bunuri care n-au fost preluate de gospodăriile agricole colective în afară de cazurile când confiscările sunt justificate.

3. Să se ia măsuri de înlăturarea abuzurilor în toate cazurile de confiscări făcute de organele locale, legalizându-se cazurile, unde bunurile au fost preluate de gospodăriile agricole colective.

4. Să se revină asupra confiscărilor de bunuri ale țăranilor mijlocași și revizuirea sentințelor date fără bază temeinică.

Propunerile de la punctele 1., 2. și 3. însumează cifric:

a. Definitivarea confiscărilor totale	530
b. Definitivarea confiscărilor parțiale (în cazurile, când foștii proprietari rămân chiaburi)	21
c. Revenire asupra confiscărilor (bunuri aparținând țăranilor mijlocași și bunuri necomasate)	238
Total:	789

5. Deoarece în unele cazuri s-au pronunțat condamnări exagerate (5-10 ani închisoare) nejustificate de infracțiuni grave, propunem ca pe calea judecării fondului, în recurs, să se revizuiască aceste condamnări.

6. Să fie îndepărtate din comune familiile chiaburilor cărora li s-a confiscat averea.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 111/1950, f. 1-6.

84. 1950 decembrie 12-13. Stenograma discuțiilor Plenarei C.C. generate de raportul prezentat de Miron Constantinescu privitor la Planul Cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. pe anii 1951-1955 (fragmente).

Tov. Gheroghe Gheorghiu-Dej. are cuvântul tov. Miron la întrebările care au fost puse.

Tov. M. Constantinescu: La întrebarea tov. Chivu privitoare la centre noi siderurgice putem spune pentru informarea Dvs. că hotărârea pentru construirea centrului siderurgic la începutul Planului Cincinal s-a luat de fapt săptămâna trecută, în sensul că s-a prevăzut pentru ultimii ani ai Planului Cincinal 12 miliarde în plus.

Ministerul metalurgiei printr-o adresă trimisă astăzi, cere 15 miliarde, noi cum am spus am prevăzut 12 miliarde. Urmează să mai discutăm.

În ceea ce privește producția, nici ministerul și nici noi nu putem elabora cifre exacte în câteva zile, pentru că ele să fie introduse în lege. Însă în investiții este prevăzut.

În legătură cu întrebarea tov. Chivu Stoica și Vasilichi privitoare la locuințe, consider foarte justă această propunere și conducerea partidului și guvernul prevede chiar acordarea unui credit special muncitorilor și salariaților care vor să-și construiască anumite locuințe din rezerve proprii; dacă are un fond de câteva zeci de mii de lei, i se va acorda și un împrumut din partea statului pentru a-și putea construi această locuință. Va fi chiar încurajată inițiativa muncitorilor în această privință.

Cu privire la întrebarea tov. Vasilichi referitoare la producția de lemn în general și de cherestea, este adevărat că dintre toate graficele de producție acesta este singurul grafic care merge foarte lent, adică creșterea producției de cherestea în cursul Planului Cincinal este prevăzută cu 12%. Situația lemnului, tovarăși, este următoarea: în urma exploatării prădalnice care s-a făcut de către regimul burghezo-moșieresc, fondul lemnos la noi în țară este foarte scăzut, mai ales la rășinoase și trebuie deci în anii următori să ne ocupăm foarte serios de regenerarea pădurilor și de împădurirea locurilor care au fost devastate de regimul prădalnic burghezo-moșieresc. Se pune accent în mod deosebit pe exploatarea fagului. În înțelegerea cu Sovromlemn și întreprinderile de stat s-a prevăzut pentru cherestea și rășinoase maximum și se va studia și aici o majorare.

În legătură cu producția hârtiei, aceasta este strâns legată de producția de lemn. Ea va crește de la 29 mii ha în 1951 la 108 mii hectare în 1953, de altfel s-a atras atenția asupra acestei chestiuni și în legătură cu construirea Casei Scânteii, s-au coordonat cu acest plan de producție a hârtiei.

Tov. Gheorghiu-Dej: În ce privește producția de hârtie, este și o problemă economică care privește toate compartimentele de stat și culturale.

Tov. Miron: Întrebarea tovarășului Vințe cu privire la fabricile de zahăr, este exact că s-a prevăzut pentru Planul Cincinal construirea unei singure fabrici și începerea construcției celei de a doua fabrici. În urma studiilor am ajuns la concluzia că ambele fabrici — una la Livezeni Oltenia și una la Ripiceni Moldova — pot fi terminate chiar în cursul Planului Cincinal.

În legătură cu întrebarea tov. Apostol, suma totală pe care o vor primi Asigurările Sociale este de 107 miliarde în raport a fost prevăzută cifra de 106 miliarde, investiții pentru boli și nașteri.

Tov. Drăgoescu a întrebat ce se înțelege sub aparatul școlar. Este vorba de laboratoare pentru institute de învățământ, de materiale didactice necesare școlilor.

Tov. Solomon a întrebat dacă este prevăzută în Planul Cincinal opera de legiferare, adică modificarea legilor. Credem că nu este cazul să figureze în plan, este o chestiune a conducerii partidului și guvernului, care se ocupă de aceste probleme. O serie de măsuri au fost deja luate. De altfel nu ne ocupăm de planificarea jurisprudenței.

Tov. Gheorghiu-Dej: Vechile legi au fost înlocuite de dictatura proletaria-tului, care nu este îngrădită de nici o lege.

Tov. Miron: Tov. Pârvulescu a întrebat ceva în legătură cu lunca și Delta Dunării. Sunt prevăzute trei etape. În prima etapă se va studia această problemă și trebuie spus că este o problemă foarte complexă care atinge agricultura zootehnică, apicultura, piscicultura etc. Se cere deci un studiu temeinic, care se va face cum am spus în prima etapă. Pe baza acestor studii se va întocmi în a doua etapă un plan special care va fi supus conducerii Partidului și după ce va fi aprobat de conducerea partidului, se va trece la lucrările pregătitoare. Aceasta în primul Plan Cincinal, iar grosul lucrărilor vor începe în al doilea Plan Cincinal.

Tov. Iordăchescu a întrebat de ce nu s-a prevăzut în proiectul de plan concret eşalonarea gospodăriilor colective pe ani și pe regiune. Noi credem că formularea din proiectul de plan este cea mai justă — “Sectorul socialist în agricultură trebuie să devină precumpănitor”, credem că nu este cazul să se dea procente în plan. Fără îndoială partidul va trasa sarcini concrete pe linia organizațiilor de partid.

Tov. Gheorghiu-Dej: Tov. Iordăchescu se referea și la o serie de abateri în privința organizării colhozurilor. Noi avem experiența în ce privește planificarea gospodăriilor colective. În diferite locuri tovarășii noștri au încercat să planifice ca la anumite date să aibe atâtea colhozuri și chestia a ieșit cu cucuie.

Tov. Miron: Tov. Iordăchescu a mai întrebat dacă la stabilirea circulației mărfurilor s-a ținut seama de creșterea populației. Fără îndoială că s-a ținut seama stabilindu-se ca în 1955 populația să ajungă la peste 17 milioane și în conformitate cu aceasta s-a prevăzut și producția pe cap de locuitor. În legătură cu normele de desfacere în comerț și cu plata unui acord salariaților din comerț, considerăm că este just acest punct de vedere și a fost exprimat și înainte de către conducerea partidului pentru că există nemulțumiri din partea populației cu privire la funcționarea magazinelor și cu serviciul în acest sector. De aceea se vor introduce norme de desfacere și plata de acord după volumul desfacerii pentru a stimula salariații în comerț, să fie mai conștienți, mai serviabili față de clienți.

Tov. Doncea a pus o întrebare în legătură cu producția de medicamente în cursul planului cincinal. S-a prevăzut o fabrică de medicamente la Iași de miliarde lei și care va produce 210 tone medicamente. S-a mai prevăzut și construcția unei fabrici de penicilină în valoarea de 316 mil. lei și care va produce 200 miliarde unități penicilină. Apoi în cadrul” s-a mai prevăzut o uriașă fabrică unde se vor scoate foarte mari cantități de medicamente în a doua parte a Planului Cincinal și în sfârșit s-a mai prevăzut importul de medicamente pentru 16 mil. ruble, medicamente pe care nu le vom putea încă produce în țara.

În legătură cu televiziunea nu s-a prevăzut ca sarcină de plan. Se poate însă că va forma o preocupare a institutelor științifice, urmând să fie dată ca sarcină peste plan la momentul oportun de către conducerea partidului.

Tov. Popa Emil întreabă dacă s-a prevăzut un pod peste Dunăre care să lege R.P.R. cu Dobrogea. S-a prevăzut peste Dunăre un singur pod însă nu locul. Va fi probabil în apropiere de Giurgiu. Proiectul este de abia în studiu. Acest pod nu va lege R.P.R. cu Dobrogea.

* Așa în text.

** Așa în text.

Tov. Moraru a întrebat dacă s-a prevăzut un număr de cadre în domeniul medicinei. Da, s-au prevăzut cinci mii cinci sute medici și 13.300 cadre medii medicale, subchirurgi, sanitari, surori.

Tov. Crăciun a pus o întrebare în legătură cu spitalele pentru copii; pentru toată țara s-au prevăzut 7500 paturi noi din care 500 paturi pentru o clinică specială la București. Asta peste ceea ce avem. Desigur aceste 7500 paturi pot fi folosite în cursul anului de sute de mii de copii.

Tov. Mateescu a întrebat dacă sunt prevăzute rezerve de materiale de construcții. S-au prevăzut chiar două poziții: un capitol pentru servicii de stat, pentru depozite și clădiri și alte construcții s-au prevăzut diferite materiale în valoare de 30 miliarde; și o altă poziție, tot o sumă foarte importantă pentru materiale care vor forma masa de rezerve; este o cifră care cred că nu este cazul s-o punem aici.

Tov. Coliu a întrebat dacă se va publica ceva material tehnic. Este o directivă a conducerii partidului dată încă înainte și unde se accentuează că se va da o atenție specială publicării materialului tehnic. De altfel au fost traduse și până acum lucrări importante din limba rusă și din literatura sovietică științifică și material intern a fost publicat de către oamenii științei din țara noastră. În cursul planului cincinal s-a prevăzut dezvoltarea masivă a tipăriturilor materialului tehnic.

În legătură cu Institutul de Petrol suntem de acord cu toții că va trebui să fie la Ploiești. Pentru moment nu s-a prevăzut constituirea unei clădiri speciale. De altfel tov. Manea Mănescu spune că este acolo un local foarte mare care aparține unui liceu comercial și care ar fi foarte potrivit pentru Institutul de Petrol. În legătură cu construcția orașului se prevăd anumite forme în special în a doua parte a planului; se vor face treptat începând cu primul an din plan.

[...]

În timpul expunerii am simțit odată mai mult că toate suferințele cadrelor noastre, ale clasei muncitoare n-au fost degeaba.

Dați-mi voie acum să vorbesc de unele chestiuni în legătură cu Bucureștiul, chestiuni care sunt strâns legate de plan.

Din expunere reiese clar că este vorba că industrializarea țării noastre merge în primul rând pentru a dezvolta industria noastră grea și s-a arătat care anume ramuri, care parte a industriei grele va fi pusă pe picioare și care va ridica întreaga economie a țării. Alt drum nu există. Acelora care ar căuta alt drum decât industrializarea noastră, prin dezvoltarea industriei grele, tovarășa Ana a răspuns printr-un minunat exemplu la întrunirea de la I.T.B. cu alegătorii ei. Ce se face acel cetățean care a strâns multe bunuri dar își ia prietenii și familia într-un cort? Atâta timp, cât vremea este bună, poate consuma în liniște bunurile adunate, dar ce se face când începe vijelia? Noi trăim în asemenea condiții istorice, nu avem dreptul să nu vedem pericolul ce apasă omenirea. Este clar ca bună ziua că singurul drum just este acela expus în raport și trasat de către partidul nostru pe baza indicațiilor marelui Stalin.

Tovarăși, vor trebui deci toate eforturile și noi suntem conștienți de eforturile pe care le cere dezvoltarea industriei grele, realizarea Planului Cincinal.

Este clar că București are obligații deosebite de a fi în frunte pentru a mobiliza oamenii muncii, pentru a realiza planul pentru a învinge greutățile care stau în fața noastră. Sunt însă o serie de chestiuni.

Tov. M. Constantinescu (în continuare) Tov. Borilă a întrebat ce investiții se fac? Investițiile dvs. în cursul cincinalului sunt de 75 de miliarde 900 de milioane eșalonate astfel: (vezi raportul). La această sumă noi intenționăm să propunem să se mai adauge circa 2 miliarde în ultimii ani ai cincinalului pentru a stimula mai mult producția de materiale de construcții. Investiția de 75 de miliarde este foarte mare, numai să fie bine folosită.

Tov. Gheorghiu-Dej: Numai să faceți economii, risipiți foarte mult.

Tov. M. Constantinescu (în continuare): Tovarășul Vaida s-a referit tot la problema investițiilor. Probabil că tov. Vaida n-a reținut un cuvânt pe care l-am spus atunci când am vorbit de 25 de miliarde, am vorbit de utilaje productive la care se mai adaugă 4,7 miliarde locuințe muncitorești și restul până la 136 miliarde diferite construcții sociale. Deci în total sunt 136,3 de miliarde.

Tov. Borilă a atras atenția asupra centralelor telefonice. În privința centralelor telefonice se vor construi centrale automate cu 20.000 de linii și manuale cu 15.000 de linii. În pagina 15 se spune că se pot construi și centrale cu 10.000 de linii pentru ca să evităm însă orice confuzie, vom scoate pasagiul unde vorbim de 10.000 de linii.

Tov. Gheorghiu-Dej: Tovarăși, sunteți mulțumiți cu răspunsurile date de tovarășul Miron Constantinescu? Dacă da, propun să trecem la discuții. Cine cere cuvântul?

Tov. Gheorghe Stoica: Tovarăși, este în tradiție ca primul orator care ia cuvântul să facă considerente de ordin general. Trebuie să mărturisesc că sunt copleșit de o serie de sentimente și-mi este greu să-mi exprim acele considerente în legătură cu primul nostru plan cincinal. Mi se pare că formularea scurtă, precisă și clară, că peste cinci ani țara noastră va fi o țară industrială, cu o agricultură în cea mai mare parte socialistă, cu un nivel de trai aproape ridicat, cu analfabetismul terminat, cu ridicarea în general a nivelului cultural al maselor și în condițiile istorice în care trecem la reclădirea țării prin planul cincinal, este clar că nu numai muncitorii, țărănimea muncitoare, intelectualii care privesc Bucureștiul și nu numai ating linia de industrializare, de dezvoltare a industriei grele, ci sunt chiar în strânsă legătură cu ea.

Tovarășul Gheorghiu-Dej ne-a pus ca sarcină să trecem la planul de sistematizare a Bucureștiului. În proiectul de lege care va fi expus Marii Adunări Naționale, se pune ca sarcină pentru multe orașe și în special pentru București de a trece la această sistematizare. Noi ne-am apucat de această treabă și am și ajuns la rezultate, dar trebuie spus următorul lucru: În capitală există tendința de a se clădi fără plan, fără a se ține socoteală de ceea ce trebuie să se dezvolte în special în capitala republicii noastre. Să cred că este timpul să se pună capăt acestei situațiuni. Să se ia ca bază planul de sistematizare făcut de noi. A fost un colectiv care l-a văzut și colectivul în frunte cu tov. Bodnăraș a dat ideea de a se opri să se mai clădească anarhic. A existat chiar ideea de a se crea un fel de organ de stat care

să pună stavilă acestei anarhii și să se clădească ceea ce trebuie clădit. Aceasta este chestiunea pe care vroiam s-o pun.

Prin cifre în al doilea rând, prin cifrele de control, s-a dat Bucureștiului 14 miliarde și ceva în tot cursul Planului Cincinal. Desigur ne dăm seama de greutate și aș vrea să ilustrez cu unele exemple și situația Bucureștiului, care se îngreunează și care ne costă din punct de vedere economic mult acum, iar mâine, la realizarea Planului Cincinal și mai mult va costa. Iată de exemplu problema transporturilor: Toți tovarășii știu că este o mizerie, că se întârzie cu duimul la întreprinderi. Din ce cauză? Populația Capitalei a crescut cu 400.000, iar mijloacele de transport aceleași ca în 1939. În 1939 erau 450 și ceva de tramvaie și astăzi avem 400 și ceva. Au fost peste 500 de autobuze, nu mai vorbesc de alte lucruri. Vă dați seama deci de această mizerie care duce la întârzieri.

Tov. Ana: Câte autobuze sunt acum?

Tov. Stoica: 116 de abia în ultimul timp, față de 600 în 1939. Au fost 480 de tramvaie în 1939 și acum sunt 427. Trebuiește făcut ceva, lucrurile nu pot rămâne astfel. Mai mult de un sfert din populația Capitalei și în industria noastră se bea apă din puțuri infecte care aduc fel de fel de boli ce se răsfrâng asupra muncitorilor și care se vor răsfrânge în măsură mai mare în plan cincinal. Cred că și aici trebuiește făcut ceva.

De asemenea, există problema străzilor. Știți că 2300 străzi în București sunt fără nici un fel de pietriș? Mai bine de un sfert din populație stă fără lumină electrică.

Mai vreau să atrag atenția asupra acestei chestiuni că suma dată Bucureștiului prin cifrele de control este cu mult sub minimum necesar și va fi nevoie să se dea mai mult, având în vedere numai această necesitate elementară care stă în strânsă legătură cu faptul de a da posibilitate marea masei de muncitori de a participa efectiv și cu toată energia la muncă pentru a consuma cele 8 ore de muncă.

București joacă un rol în frontul păcii și din ce în mai mult proletariat internațional își va îndrepta privirile spre noi. Și cine nu știe că în prima piatilecă în Uniunea Sovietică s-a dat o atenție deosebită Moscovei, și că în această perioadă s-au făcut o serie de lucrări mari printre care și Metroul.

Am regretat că deși în procesul de lege se pomenește de București, în raport nu s-a pomenit nimic. Cred că începerea proiectării Canalului Dunăre-Marea Neagră — un vis de trei generații a tot ce a fost mai bun de la constituirea statului modern al României, va trebui trecut în realizare. Desigur că posibilitățile noastre nu ne permit acum acest lucru, dar problema de a crea toate mijloacele de circulație, de apărare pentru București, problema Metroului este o problemă pe care nu trebuie să o pierdem din vedere.

Așadar vorbesc cu toată inima pentru plan și noi vom depune toate eforturile lui.

Tov. Gheorghiu-Dej: N-ai vorbit absolut nimic despre posibilitatea mobilizării resurselor interne ale Bucureștiului, a mijloacelor proprii pentru completarea acestor 14 miliarde.

Tov. Stoica: Aveți dreptate.

Tov. Gheorghiu-Dej: Cum consideri chestiunea, avem sau nu posibilități? Ai putea să ne servești câteva exemple în această privință, dacă bineînțeles a constituit obiect de preocupare pentru Comitetul Organizației de București.

Tov. Stoica: Problema creării și posibilitatea mijloacelor locale ne-a preocupat, dar n-am atins această chestiune, pentru că avem această problemă încă în studiu. Noi ne-am pus o serie de sarcini care să fie rezolvate prin posibilități locale. Chiar în timpul campaniei electorale am apelat la aceste posibilități, am făcut câte ceva în această chestiune și nu suntem dispuși să ne oprim la ceea ce am început. Nu cunoaștem încă în de amănunt problema aceasta a posibilităților locale. Noi am dat sarcină în această direcție. Până acum Sfaturilor li s-a luat toate posibilitățile și deabia acum începe să se pună această problemă care n-a luat încă forme concrete.

Tov. Gheorghiu-Dej: De aceea ți-ai ațintit privirile asupra cifrei de 14 miliarde.

Tov. Stoica: Da tovarășe, pentru că cele 20 și ceva de miliarde pe care le cerem sunt puține. De exemplu Bucureștiul are 2.310 străzi în noroi și pentru aceasta ne este necesar 60 de milioane.

Tov. Gheorghiu-Dej: Unui bun gospodar, nu aceste 14 miliarde ar hotărî pentru București, ci mobilizarea populației. A mobiliza populația nu înseamnă miliarde ci o forță extraordinară. Și știi ce importanță politică are pentru partid acest lucru. Exemple am putea cita nenumărate. Păcat că în raport nu se subliniază tocmai aceasta.

Sunt de acord că sunteți în curs de stabilire mai precisă a sarcinilor de mobilizare a resurselor.

Tov. Stoica: Nu avem încă un inventar.

Tov. Gheorghiu-Dej: Trebuie întocmit și ajutat să-și întocmească un plan special pentru mobilizarea resurselor interne care sunt necesare pentru îndeplinirea planului.

[...]

Tov. Gheorghiu-Dej: Atrag atențiunea să nu ne repetăm unul pe altul. Să fim concizi. Are cuvântul tov. Florescu.

Tov. Gh. Florescu: Tovarăși, mărețul Plan Cincinal va schimba fața patriei noastre, va schimba și oamenii și va schimba sute de mii de oameni care vor fi atrași în îndeplinirea acestui plan cincinal. Cred că a fost timpul ca acei care mai trăiesc din vânzarea unor farfurii sau a altor porcării, să treacă în câmpul muncii. Sunt unii care trăiesc din vânzarea farfuriilor pictate la consignație și trăiesc destul de bine încă. Acum cu grandiosul plan cincinal se va găsi treabă și pentru acești bandiți care trăiesc încă din vânzarea farfuriilor și bijuteriilor pe care n-am putut să le luăm odată cu naționalizarea fabricilor.

Tineretului nostru i se dă perspective uriașe în domeniul calificării, ridicării nivelului de trai și învățământului. Noi ne angajăm să ducem o bătălie și să luptăm cu toate forțele noastre, în special să ne îndreptăm spre industria petroliferă și carboniferă. Începutul o să-l facem cu Valea Jiului, ca tineretul nostru să primească Planul Cincinal cum se cuvine, să lichidăm orice lipsuri în Valea Jiului. Dacă nu

vom avea petrol, cărbune, nu vom putea construi nici industria grea nici altă industrie, adică nu vom putea construi tocmai baza.

Se vorbește de atragerea a sute de mii de oameni în câmpul muncii, noi am propune a se înființa cât mai multe școli după timpul F.Z.U. din Uniunea Sovietică. Începutul l-am făcut cu Ministerul Minelor și Petrolului și sperăm că va da rezultate cu reducerea calificării la șase luni, unde tinerii de 18 ani vor învăța meserie și astfel vom putea avea un număr mare de muncitori care se califică, pentru îndeplinirea planului cincinal.

Tovarăși, Comitetul nostru General al Tineretului, va face o plenară în care va analiza întregul plan, ca să-și ia angajamente. Noi am putea deocamdată, după cunoașterea forțelor noastre, să cerem partidului să ne încredințeze conducta de gaz metan Stalin-Bacău, Centrala Termoelectrică Ovidiu II, de la Canalul Dunăre-Marea Neagră, să ni se dea o fabrică în care să lucrăm cu tineret, linia ferată Ciceu-Odorhei. Și în privința electrificării, pe lângă planul pe care noi l-am înaintat C.C. să ni se dea 200 sate pentru electrificare. De asemenea ne angajăm să trimitem 10 mii de tineri pentru numărul de 60 mii tractoriști care-l cere planul cincinal.

Tov. Ana: Să mobilizați și tinerii din colhozuri.

Tov. Florescu: Tov. Ana, vom mobiliza tot tineretul și dacă partidul va analiza că munca voluntară a dat rezultate, vom mobiliza și elevii și studenții ca în vacanță să contribuie unde e nevoie. Fiindcă noi întotdeauna când a fost vorba de munca voluntară ne-am ciocnit de chestiunea unei haine, unui pantalon ... dar munca voluntară a dat rezultate. Cei mai buni brigadieri la țară sunt foști voluntari. Dacă vreun minister crede că a pierdut vreun milion, să șie că n-a pierdut nimic, fiindcă am putut ridica din clasa muncitoare elemente minunate. Noi avem destule forțe pentru această muncă. Este încă o chestiune: Noi avem o mare criză în învățământ, cu învățătorii. Aici, în afară că noi o să ne sfătuiam să mobilizăm cât mai mulți, chiar din muncitori cu câteva clase de liceu vom face învățători, dar cred că partidul trebuie să analizeze situația lor materială. Ei au între 4-6.000 lei pe lună și cam fug de la Școala Pedagogică, găsesc alte meserii. Și în Uniunea Sovietică s-a făcut o serie de revizuri în privința învățătorilor. Știu că sunt multe nevoi, dar trebuie multă atenție în privința situației lor. Noi vom face din muncitori învățători, fiindcă ei fac educația copiilor noștri.

Aici în București vom transforma vara aceasta Parcul Național, într-un parc de cultură, cum e parcul Gorki. Avem un plan pe care-l vom spune partidului. Noi cu tineretul vom contribui la munca aceasta. Și mai avem un parc unde joacă acum 10 fotbaliști dar unde ar putea juca 10.000: Parcul Staicovici.

Tov. G. Stoica: Poate vreți să faceți un al doilea plan, fiindcă planul este făcut!

Tov. Florescu: Noi vom munci, nu spunem că am făcut noi planul. Cred că în Planul Cincinal ar trebui să se vorbească de studierea și simplificarea formelor de stat a hârtiilor.

Tov. Gheorghiu: Numai cooperăția câtă hârtie consumă, și armata ...

Tov. Florescu: Și cât timp de muncă se pierde.

Tov. Luca: La magazine nu ajunge hârtia.

Tov. Florescu: Vorbesc de timpul de muncă, de birocrație, fiindcă multe hârtii merg la 20 de semnături și fac numai încurcătură.

Tov. Luca: Altfel cum ar justifica existența lor?

Tov. Florescu: În Planul Cincinal se prevede o masivă împădurire. Aș putea spune că pionierii noștri, chiar în toamna aceasta, ajutați de frații lor mai mari UTM-iștii au reușit să planteze peste 600.000 de puieți. Tot tineretul va fi antrenat masiv în această muncă.

Și pentru că veni vorba de pionieri, eu am o propunere: în planul acesta grandios se vorbește de multe miliarde. Aș ruga C.C. să ne dea 1 miliard care să fie trecut pentru Orașul Copiilor în Regiunea Stalin. Dacă vom reuși să construim în Regiunea Stalin un oraș al copiilor unde în timpul iernii și în tot timpul anului pionierul care învață bine și e debil, să fie trimis acolo să învețe, ca în Artecul Sovietic, să se însănoțească! Vara vom putea trimite aici din toată țara zeci de mii de tineri. Să fie așezat într-o poziție frumoasă, cu păduri și apă.

[...]

Tov. Ceaușescu: Tovarăși, Planul Cincinal pune sarcini deosebit de mari în toate domeniile de activitate.

Eu aș vrea să mă opresc asupra unei sarcini puse în domeniul agricol. Deși într-o formă scurtă planul pune sarcini ca la sfârșitul Planului Cincinal în agricultura noastră să predomină sectorul socialist, dar aceasta cere o atenție deosebită mai ales dacă ținem seama de experiența primului an în munca de organizare a gospodăriilor colective, unde am obținut o serie de succese însemnate, dar am avut și o serie de lipsuri. Realizarea acestor sarcini, ca o sută de mii de gospodării țărănești individuale să ne unească în gospodării colective, a însemnat o muncă deosebit de importantă a întregului nostru partid. Aceasta va însemna că va trebui un sprijin uriaș și permanent și o atenție mult mai mare în acest domeniu decât s-a dat până acum. Cred că în această privință ar trebui prevăzut în lege, — ceea ce este prevăzut în raport — că statul va da credite de 29 miliarde, tocmai pentru a arăta ajutorul pe care statul îl dă țărănimii muncitoare, care este hotărâtă să meargă pe drumul colectivizării. Al doilea, legat de aceasta, cred că este nevoie să se întărească munca în sectorul agricol. Trebuie să se dea un ajutor mai eficace, întrucât cred că în această privință există o lipsă în munca noastră. În al treilea rând, cred că dacă se vorbește de birocrație este cazul să se pună sarcini de a reduce numărul funcționarilor, pentru că în general avem prea mulți funcționari și încă există tendința de a umfla numărul lor și nu de a-l reduce. În al patrulea rând, deși se vorbește în general de ridicarea specialiștilor, ar trebui pus și în lege ca sarcină pentru toți care lucrează în domeniul economic de a-și însuși mai multe cunoștințe pentru a fi în stare să stăpânească domeniul în care lucrează. Avem foarte mulți activiști de partid care stau sub influența tehnicienilor, de multe ori dușmani, dar care știu să vorbească frumos, să pună mai bine problemele și astfel reușesc să saboteze munca noastră. Trebuie deci pusă ca o sarcină în plan ca în cel mai scurt timp toți acei tovarăși care ocupă posturi de răspundere — în domeniul economic, în toate domeniile aparatului de stat, să-și însușească cunoștințele necesare. În această privință trebuie luate măsuri și din partea Comitetului Central.

În fine, cred că în lege și în raport este o lipsă după cât îmi dau eu seama, că nu se vorbește nici un cuvânt despre sarcinile care revin partidului în realizarea unui asemenea uriaș plan de stat. Acest lucru nu poate fi făcut fără mobilizarea întregului partid, fără a se pune sarcini tuturor membrilor de partid. De aceea propun ca plenara noastră să elaboreze o rezoluție sau hotărâre în care să se traseze precis sarcini organizațiilor de partid în realizarea acestui plan.

Al doilea să se pună sarcini care vor reveni organizațiilor de masă.

Și în al treilea rând să se prevadă sarcini pentru Sfaturile Populare. Am făcut alegeri, avem un aparat nou de stat, dar în plan și în raport nu se vorbește nimic despre sarcinile care revin acestui aparat nou, și fără de care nu poate fi realizat planul. Fără mobilizarea Sfaturilor Populare nu vom putea realiza planul. Consider deci că este necesar ca și în plan și în rezoluție să se pună acest lucru.

Tov. Suder: Tovarăși, nu vreau să repet importanța pe care o are acest plan, vreau să ating problemele care mă interesează mai mult.

După 7 luni, de când sunt în armată, am avut ocazia acuma cu campania alegerilor să plec în Valea Jiului și acolo mi-am dat seama că problema mineritului trebuie să fie privită altfel, de când este privită în plan. În Valea Jiului s-a realizat în cursul anului acesta numai 76-85% din plan. În proiectul de plan se arată că în cursul planului cincinal mecanizarea în domeniul mineritului va fi sporită cu 77%. Se arată că în 1951 producția va fi mărită cu 25% peste cele 10 mii tone care se fac astăzi în Valea Jiului. Dacă ne gândim că în 1947 partidul a lansat un apel pentru ridicarea randamentului în domeniul mineritului și dacă în urma acestui apel am avut anumite succese în 1949, ajungându-se de la 680 în cursul anului 1949 de la 680 la 960, ca astăzi să fim iar la 620 și dacă adăugăm procentajul prevăzut în proiectul de plan la cele 620 tone pe cap de om vom atinge abia 680 tone pe cap de om. Aceasta va însemna nemulțumiri în sânul minerilor pentru că nu vor putea în felul acesta realiza câștiguri destul de mari. Dacă nu vom putea ajuta creșterea randamentului va rămâne și prețul de cost același, cheltuielile pentru fiecare tonă neputându-se reduce. Vom ajunge acolo ca muncitorii mineri să nu poată obține salariu mai mare decât muncitorii din celelalte întreprinderi. Deci ridic încă o dată problema pe care am ridicat-o la ședința mai restrânsă, să facem ceva pentru recompensarea acestor muncitori. Avem astăzi situația că la 16.000 muncitori nu avem decât 3.000 muncitori calificați. Deci pe lângă fiecare muncitor calificat se dat cinci ani necalificați din surplusul contingentelor. Sunt oameni care nu sunt interesați să dea randament mai mare. Nu rămân acolo decât 2 ani de zile și după ce termină milităria pleacă. Poate vor rămâne 15-20% din ei. Deci în felul acesta este exclus să creăm o bază de mineri calificați, băștinași. Tovarășul Florescu și-a luat angajamentul și cred că este momentul s-o facă — că UTM să ia măsuri serioase pentru a ne ajuta în Valea Jiului, să creăm cadre care sunt stabile și care au timp să se califice. Nu cum este cazul acuma, unde pe lângă 1 muncitor calificat lucrează cinci necalificați și care pleacă după 2 ani de zile. Acel calificat în asemenea condițiuni nu poate să fixeze o normă pentru întreaga echipă. El este interesat să scoată norme înalte dar cu acești oameni nu pot s-o facă și din cauza aceasta se ridică o serie de nemulțumiri. Trebuie să luăm măsuri în această privință o dată cu

aplicarea planului cincinal, să se deschidă porțile larg în această ramură de producție. Aceasta cu atât mai mult că acum vor începe lucrări mari în toate colțurile țării și vom fi expuși situației ca muncitorii să nu vrea să plece în Valea Jiului în moment ce găsesc de lucru pe loc. De aceea se impune ca oamenii de acolo să fie cointeresați.

În ce privește respectarea indicatorilor în legătură cu încadrarea oamenilor, am mai ridicat această problemă și tov. Luca a atras atenția asupra lipsurilor în această privință. Nu este întâmplător că avem o serie de instituții și întreprinderi unde oamenii au fost încadrați fără a se ține cont de dispozițiunile cu privire la încadrare. Nu există un program conform căruia să se supravegheze încadrarea oamenilor după indicatorii tarifari. Organizațiile sindicale și de partid n-au dus o muncă cum trebuie și astăzi sunt unele întreprinderi unde sunt salarii umflate pentru că suntem încă pătrunși de această indolență că este treaba numai a administrației și nu s-au luat măsuri pentru încadrarea justă. Ar trebui stabilite condițiuni de control.

Tov. Luca: Controlul din partea ministerului s-a stabilit. S-a cerut Ministerului Sănătății să reducă salariile la 5.000 funcționari, încadrați greșit. Deci controlul există, se știe unde s-au făcut încadrări greșite, numai că ar trebui dați în judecată acei care au făcut acest lucru și pedepsiți oamenii care calcă disciplina de stat.

Tov. Suder: Nu vom putea realiza, dacă nu vom înființa pe lângă CGM un organ, sau pe lângă un alt minister, care să fie anunțat atunci când nu se respectă dispozițiunile guvernului și partidului.

[...]

Totodată trebuie să spun că în dosul inițiativelor Sfaturilor Populare mai stau o serie de opreliști. Știu că am fi putut realiza mult mai multe lucruri cu mijloace locale, dacă n-ar fi existat aceste opreliști. Noi am fi realizat o serie de școli, dar construcțiile existente nu au acoperiș, suntem în pericol ca aceste construcții să se distrugă în timpul iernii. Trebuie create condițiile materiale în cadrul disciplinei de stat, ca Sfaturile Populare să-și poată desfășura inițiativele.

În ceea ce privește capitolul cheltuielilor și investițiilor cu caracter social și cultural, nu avem în această privință revendicări suplimentare, dimpotrivă socotim că planul oglindește grija specială a partidului pentru problemele de cultură. Trebuie să spun că aceste cheltuieli în nici un caz nu trebuie socotite excesive, pentru că avem o moștenire mai grea ca în orice domeniu.

Tov. Doncea a ridicat problema televiziunii. Este un fapt că la sfârșitul planului cincinal în Cehoslovacia, în Ungaria, vor avea televiziune proprie, pe când la noi, nu. Ceea ce se face prin acest plan cincinal va fi mult, dar sunt lucruri neapărat necesare. Ceea ce este prevăzut în Planul Cincinal pe linia culturii este absolut necesar.

Tov. Gheorghiu: Poate mai găsim în cursul cincinalului unele lucruri.

Tov. Răutu: În mod deosebit trebuie să spun că este importantă crearea bazei materiale pentru dezvoltarea mijloacelor depășite a culturii. Situația noastră în domeniul teatrului și a operei, în domeniul cadrelor, este grea pentru că lipsește baza materială de activitate a ei. Avem mulți buni cântăreți, artiști, regizori, dar nu avem baza materială pentru activitatea lor și acest capitol este cel mai important în domeniul cultural al planului cincinal.

Fără îndoială că planul cincinal va pune în fața membrilor de partid, a activiștilor de partid, care lucrează pe tărâmul culturii, o serie de sarcini noi. Vreau să subliniez că o sarcină deosebit de importantă este problema unei mai strânse legături a activității științifice din țara noastră, cu munca practică de înfăptuire a Planului Cincinal. Delegația de academicieni care a fost în Uniunea Sovietică, a stat de vorbă cu președintele Academiei Sovietice, care a declarat că ei aleg problemele.

Tov. Apostol: Tovarăși, raportul tov. Miron arătat realizările obținute de partidul nostru, conducătorul clasei muncitoare și celorlalte pături muncitoare.

În cei doi ani de planificare am acumulat o experiență mare în toate compartimentele activității noastre. Realizările obținute dovedesc capacitatea de organizare de mobilizare și conducere a partidului nostru, dovedesc și maturitatea clasei noastre muncitoare. Cei doi ani de planificare ne dau astăzi posibilitatea, prin crearea condițiilor necesare, la trecerea planului cincinal. Vedem în fiecare ramură de activitate prevăzute cifre la care nu s-a gândit nimeni până astăzi.

Însă în ajunul trecerea la Planul Cincinal, este necesar ca fiecare organizație să vadă nu numai laturile pozitive în activitatea sa, dar mai cu seamă, așa cum ne învață Partidul, să vedem și lipsurile noastre în toate domeniile. Și în domeniul industriei și în domeniul agriculturii și a comerțului, dar și în ce privește organizațiile de masă, noi nu am reușit să prevedem în mod profund felul în care trebuie mobilizate masele pentru realizarea sarcinilor care stau în fața noastră.

Se vorbește de măsuri organizatorice, de lupta pentru lichidarea birocrăției, ori această problemă nu este o problemă care există numai în aparatul de stat, și în general în unitățile economice, ea este o problemă care a molipsit toate organizațiile noastre și în special organizațiile sindicale.

Tovarăși, noi am promovat o serie întreagă de elemente în toate ramurile de activitate a statului nostru. Părerea mea personală este că nu întotdeauna am reușit să promovăm elementele cele mai bune. Pe linie sindicală noi am hotărât să scoatem un număr însemnat de muncitori din producție pentru munca sindicală și astăzi am ajuns în situația că toți cei scoși din producție au făcut să stagneze activitatea sindicală în întreprinderi. Ei nu se bazează pe un activ numeros, nu lucrează cu grupele sindicale, ci lucrează sectar. Există sectarism în munca organizațiilor sindicale și în majoritatea lor tovarășii scoși din producție sunt rupți de masele muncitoare. Este o afirmație gravă, dar cred că este justă și acest lucru trebuie să ne dea serios de gândit. În întreprinderi organizațiile de partid nu știu ce face sindicatul într-o săptămână sau într-o lună, nu știu nici ce trebuie să facă și ce interesează conducerea întreprinderii. Nu este clarificată încă care trebuie să fie activitatea organizațiilor de partid în întreprinderi. Ori organizațiile de partid ar trebui să cunoască în adâncime planul de activitate al direcției, să știe ce are de făcut direcția într-o lună, ce are de făcut sindicatul, UTM-ul să cunoască planurile acestor organizații din întreprindere și acesta să fie planul organizației de partid în întreprinderea respectivă. În loc să se ocupe de problemele producției, tovarășii din conducerea organizațiilor de partid stau tot timpul la ședințe. Am fost la Uzinele "Nicolae Cristea" din București. Toți muncitorii au sărit pe capul meu că n-au fost

bine încadrați, n-au fost întrebați atunci când s-au făcut încadrările; încadrarea s-a făcut de către directorul întreprinderii împreună cu secretarul organizației de partid și președintele Sindicatului. Acum aproape 2 ani, după ce s-a făcut încadrarea, l-am întrebat pe secretarul org. de partid dacă s-a discutat greutatea, problema aceasta în grupe și am aflat că nici în organizațiile de partid și nici în cea sindicală problema n-a fost discutată. Deci problema încadrării a fost rezolvată numai de cei trei factori, sus, fără a antrena pe cei de jos. Este firesc că încadrările n-au fost bine realizate. Totuși muncitorii au realizat planul pe 1950 până la 1 noiembrie. Deci grija față de oameni nu există și aceasta tocmai din cauza spiritului birocratic care domnește peste tot. Se lucrează numai la suprafață, dar oamenii noștri nu se ocupă în mod concret de toate problemele care trebuie să contribuie la îmbunătățirea producției și la îndeplinirea planului; și totuși dacă luăm de la începutul anului până acum câteva hotărâri au fost date de către Partid și Consiliul de Miniștri cu privire la producție, câte notări au fost din partea CGM-ului, unde s-au arătat măsurile organizatorice, care erau menite să ajungă până jos! Trebuie să se ia măsuri împotriva acelor care calcă hotărârile partidului și guvernului pentru că aceasta înseamnă că se calcă însăși baza conducerii noastre. Nu se înțelege încă ce rol are dictatura proletariatului și dacă sus nu se respectă hotărârile partidului și guvernului, nu se poate cere acest lucru jos. Să luăm de exemplu problema normelor și a evidenței. Dacă hotărârea respectivă ar fi fost luată în studiu imediat de către ministere și Uniunile noastre, nu am avea astăzi situația că în mai toate ramurile de producție să se lucreze astăzi după norme vechi. Este adevărat că în a doua jumătate a anului acesta, — și nu vreau să spun că este meritul CGM-ului, — dar am luat această problemă în mână împreună cu Ministerul Industriei, am luat măsuri concrete, s-au studiat normele la fața locului și astfel în foarte multe întreprinderi au început să intre în viață norme noi și s-au obținut rezultate minunate. Era la început această tendință că introducerea normelor noi se va însemna ridicarea muncitorilor împotriva noastră pentru că introducerea lor va însemna și reducerea salariilor. Ori rezultatele sunt tocmai invers. Salariile sunt astăzi mai mari decât atunci când muncitorii au lucrat cu norme umflate. Trebuie văzut rezultatele ce s-au obținut de pildă la “Timpuri noi”, după introducerea normelor noi și puteți să vă închipuiți cât de umflate au fost normele vechi dacă cele noi sunt de două ori mai mari.

În legătură cu problema premiei nici organizațiile de partid, nici cele sindicale n-au înțeles că ele (premiile) să constituie un stimulent pentru ingineri, tehnicieni și maiștri în vederea organizării mai bune a producției, a ridicării productivității, a îmbunătățirii calității producției, a reducerii prețului de cost. Acest sistem premial se introduce prin călcarea dispozițiilor în unele întreprinderi, iar în alte întreprinderi, din cauza că nu există nici o evidență nu se poate aplica. Așa de pildă am fost la “Fusul” din Galați și am văzut că muncitorii, în urma inițiativei CGN-ului, au realizat asemenea economii încât timp de 8 ore au lucrat numai cu material economisit. Am întrebat pe director și pe președintele sindicatului ce stimulent se dă oamenilor pentru asemenea economii. Mi-au răspuns că n-au dat nici un stimulent, și la întrebarea de ce, mi-au răspuns că n-au

făcut acest lucru pentru că n-au reușit să aibe cifre de control pentru reducerea prețului de cost cu toate că cantitatea și calitatea producției a fost depășită peste plan. Aceasta înseamnă stagnarea stimulentului pentru economii, demobilizarea maselor pentru economie. Nu vor putea înțelege masele care este rostul economiilor. Nu este de conceput, că în moment ce se obțin asemenea economii, să nu se obțină reduceri de preț. Întâlnim cazuri când se ridică productivitatea, se fac economii, și cu toate acestea prețul de cost nu se reduce.

Vreau să mai ridic în această plenară problema inovațiilor și a raționalizării muncii. Este o problemă despre care se vorbește numai, dar de fapt nu se face nimic serios. Trebuie să existe pe lângă Consiliul de Miniștri un organ care să dea dezlegare ce să se facă cu aceste inovații. Există astăzi multe inovații care se folosesc de acum în întreprinderi dar pentru care inovatorii n-au primit nici măcar 10% ce ar fi trebuit să primească și desigur că aceasta duce la demobilizarea oamenilor. Am arătat și rândul trecut ceea ce s-a întâmplat la Sovromtransport Galați unde un muncitor a făcut o inovație prin care norma a fost redusă de la 300 la 33 ore. Omul a fost băgat la spital, l-au făcut nebun, dosarul a ajuns la prim-secretarul regional de partid și de acolo a dispărut de pe masă, numai ca să nu se descopere mâna criminală a dușmanului. Și aceasta numai pentru a demobiliza oamenii. Același lucru se întâmplă și cu cărbunii în Valea Jiului. Și aici este o mână criminală. Se vede că dușmanii încearcă să compromită mai ales Sovromurile.

Și așa cum a arătat tov. Suder se face experiențe pe spatele liniei partidului. În Valea Jiului unde trebuie o atenție deosebită din partea conducerii partidului, se întâmplă aceste dese mutări a celor din conducerea organizației de partid. Este o problemă principală, problema organizării. Au fost trimiși acolo, o serie de oameni ridicați, dar în loc de a se acorda o grijă deosebită față de oameni, în loc ca ei să capete experiență, sunt mereu scoși și mutați în altă parte. Nu se poate să nu facem sacrificii și pe linia de partid și sindicală, să trimitem înapoi oamenii care au crescut acolo și care au lucrat acolo ca să-i terminăm cu situația care există în Valea Jiului. Este acolo o situație gravă, mai proastă decât în 1947. Părerea mea este că este o lipsă a Ministerului Minelor și Petrolului. Nu avem un ministru adjunct care să se ocupe de toate aceste probleme. Parcă ar fi un ministru mai mult al petrolului decât al minelor. Și aceasta este situația la ministere cât și la uniunile noastre.

Acum tovarăși, vorbind despre conștiința față de muncă, cred că este timpul să studiem serios această problemă. Am fost în multe întreprinderi și am constatat că conștiința muncitorilor este în unele locuri încă atât de înapoiată încât consideră mașina la care lucrează proprietatea directorului, și unii muncitori înapoiți chiar proprietatea patronului; nu au ajuns să înțeleagă că este proprietatea lor și din cauza aceasta, mașina și locul de muncă nu sunt îngrijite. Uneltele sunt aruncate de colo în colo. De aceea m-am gândit că ar fi timp să dăm muncitorului mașina cu care lucrează. Acest lucru este neapărat necesar în cadrul întrecerilor socialiste. Atâta timp cât conducătorul locomotivei nu se va simți stăpân pe locomotiva pe care o conduce, atâta timp cât muncitorul nu va fi stăpân de mașina la care lucrează nu vom putea începe gospodăria chibzuită.

Se constată subaprecierea în ce privește ridicarea elementelor calificate prin școli cum avem astăzi nu vom asigura cadre calificate. Tovarășul Gheorghiu-Dej a spus încă la plenara trecută că însăși întreprinderile să devină școli pentru calificare. Se impune ca ministerele noastre să aplice în practică măsuri încât întreprinderile să devină școli de calificare. Trebuie mobilizate resursele interne ale întreprinderilor în această direcție. Să devină o preocupare a partidului și a ministerului.

De asemeni în ce privește contractele colective aceasta nu trebuie să fie o problemă care să preocupe numai sindicatul. Direcția administrativă consideră că asta este numai o sarcină a sindicatelor. Tovarășul Răutu a spus că întrecerea socialistă este o problemă a sindicatelor și că sindicatele n-au inițiativă în această privință. Este adevărat, nu am reușit să conducem operativ această muncă. Nu putem spune că nu a existat inițiativă dar nu a fost îndeajuns îndrumată. Însă nu este just să considerăm că direcțiunea și partidul nu trebuie să se ocupe de această problemă a întrecerilor socialiste pentru că ele sunt legate de munca noastră politică de zi cu zi în producție în vederea îndeplinirii planului. Întrecerea socialistă, cu toate lipsurile, a dat rezultate bune. Avem astăzi în țară 700 întreprinderi care lucrează în contul anului 1951. Aceasta fără întreceri socialiste n-ar fi fost posibil, oricât de superficial au fost ele organizate.

Trebuie studiată de asemenea la noi problema mișcării stahanoviste. Noi până acuma am considerat că este prea devreme să abordăm această problemă. Am citit cele 40 de condițiuni pe care le pune tovarășul Stalin ca absolut necesare pentru mișcarea stahanovistă. La noi astăzi conform acestor indicații a tovarășului Stalin putem trece la dezvoltarea mișcării stahanoviste. Avem astăzi în toate ramurile de producție realizări minunate, și în industria siderurgică și în industria metalurgică, în industria prelucrătoare și în cea textilă unde unele muncitoare au început să lucreze la 48 de războaie și la 8-10 războaie care nu sunt automate. Deci propunem plenarei noastre să hotărască asupra acestei probleme, să se introducă mișcarea stahanovistă la începutul anului care vine. Să se convoace o conferință cu inovatorii și cu raționalizatorii de către conducerea partidului unde tov. Gheorghiu-Dej ca secretar general al partidului să vină și să dea o linie în munca noastră de întrecere, să se stabilească linia în problema stahanovistă. Astfel vom crea condițiuni noi, baze noi pentru construirea socialismului la noi în țară.

În legătură cu burocratismul, am mai arătat că și pe linia sindicală avem aici foarte mult de făcut. Sindicatele vor avea un rol imens în vederea realizării Planului Cincinal. Ele vor trebui să mobilizeze masele și acest lucru nu va fi posibil dacă nu vom ataca cu tot curajul problema organizării mai bune a muncii, a dezvoltării spiritului de răspundere.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 69/1950, f. 15-113.

85. 1950 decembrie 20. Notă informativă semnată de V. Em. Galan la adresa mitropolitului Moldovei, Sebastian Rusan, catalogat drept un element dușmănos și periculos.

În ziua de 20 decembrie 1950 am călătorit în automotorul București-Iași cu Sebastian Rusan, mitropolitul Moldovei, fost delegat la Congresul de la Varșovia. A crezut că sunt inginer, și eu, lăsând câteva ceasuri această confuzie, l-am ascultat. Mi-a spus între altele:

1. Că ungerii ne-au fost, ne sunt și ne vor rămâne dușmani cât o fi lumea. Că ei sunt iredențiști dar că noi ne vom lupta cu dânșii până la capăt, atunci când vor ridica din nou problema Ardealului; și aceasta se va întâmpla neapărat, și nu peste multă vreme. El personal, mitropolitul, declara că într-un asemenea caz ar fi în stare să ia toporul așa cum l-au luat și pe vremuri preoții din Ardeal, care de fapt au condus și în trecut toate revoluțiile românilor.

2. Mitropolitul e antisemit. După părerea lui nici un popor din lume nu s-a purtat mai bine cu „jidanii“ decât poporul nostru, iar ei ne sunt și ne rămân dușmani. Acuma „jidanii“ pleacă din țară ca să ne facă rău. Povestea răzând dușmănos că la București a fost obligat, la o adunare, să stea alături de „șeful jidanilor“, rabinul.

3. Impresiile lui dominante asupra Congresului se referă la prezența sălbăticiunilor aduși de prin Africa și din Coreea și la slujenția nemai pomenită a delegației coreene.

4. Mitropolitul e indignat de faptul că numeroase secte religioase au căpătat acum drept de existență legală, și căuta să-mi insuflă mie, inginer pravoslavnic, această indignare. (Mie și lui L. Schinderman, fotograful de la Agerpres, care era cu mine și pe care îl credea de asemeni drept credincios ortodox).

5. I-am povestit despre creșterea natalității și scăderea mortalității infantile în țara noastră. Mitropolitul susține că statisticile „lor“ sunt neexacte, că de fapt acum țărani nu mai fac copii, și că „neamul nostru e în primejdie să se piardă.“

Când a aflat (de la Schinderman) că sunt ziarist, și-a încheiat comunicările bucurându-se că din fericire „țara noastră e condusă de oameni înțelepți, așa că...“ (Efectiv, după „așa că“ nu a mai spus nimic). În fond nu se simțea prea stingherit.

În concluzie, cred că ori de câte ori va merge în străinătate, cu orice delegație, va comunica dușmanilor cu care va putea intra în legătură tot felul de bazaconii dușmănoase ticluite. Cred că și în legăturile lui cu preoții lui și credincioșii lui face agitație dușmănoasă.

V. Em. Galan

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie dosar 165/1950, f. 16.

86. 1950 decembrie. Rechizitoriu privind trimiterea în judecată a generalului David Popescu.

R.P.R.

Parchetul Curții București

Cabinet Crime Război

Dosar nr. 2.274/1946

Rechizitoriu de urmărire nr. 60/1950

Noi, procurorul șef al Parchetului Curții București;

Având în vedere dispozițiunile Legii nr. 291/1947, modificată prin Decretul prezidial nr. 207/1948.

Având în vedere dispozițiunile art. 8 și art. 228, 230 pr. pen.

Având în vedere actele și lucrările dosarului nr. 2274/1948 privind pe:

Popescu David, de 64 ani, de profesiune pensionar, născut în comuna Comarnic, jud. Prahova și domiciliat în București, str. Traian nr. 198,

Expunem următoarele:

Învinuitul David Popescu, în anul 1940, pe cand era general activ, a îndeplinit funcțiunea de ministru de interne de la 4 iulie – 6 septembrie, făcând parte din guvernului Ion Gigurtu.

Acest guvern, fără nici o consultare a voinței maselor largi populare muncitoare și a țărănimii muncitoare și contrar voinței acestora, prin actul de tristă amintire, denumit „Arbitrajul de la Viena“, a cedat o bună parte din ținutul Ardealului guvernului horthist-fascist de la Budapesta.

Această cedare a marcat începutul celor mai grele suferințe pentru clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din partea fasciștilor și hitleriștilor germani, pe lângă celelalte suferințe create de clasa exploatoare de la noi.

Guvernului Gigurtu a încurajat prin această cedare pe hitleriști și a susținut politica lor de agresiune, contribuind în același timp la aservirea vieții economice a țării.

Învinuitul recunoaște că în calitatea lui de ministru de interne a luat hotărârea dimprună cu alții care făceau parte din acest guvern, de a ceda o bună parte din Ardeal și a semnat „Arbitrajul de la Viena“. Această cedare nedreaptă și vexatorie intereselor maselor largi populare din țara noastră, învinuitul caută s-o motiveze, arătând că neacceptarea cedării ar fi avut drept consecință atacarea țării de către toate armatele, care în acel moment se găseau la frontierele țării noastre, atac în fața căruia țara nu avea nici o posibilitate de a rezista efectiv și risca o distrugere totală.

Această susținere este absolut neîntemeiată fiindcă dacă învinuitul David Popescu, pe atunci ministru de interne și alții, care au semnat actul de cedare prin care au înfeudat țara politicii agresive hitleriste, ar fi urmat voința maselor largi populare, ar fi găsit un real sprijin în politica de pace a Uniunii Sovietice și voința acesteia de neclintit de a lupta în caz de agresiune până la completa lichidare a

bandelor hitleriste invadatoare ale Europei, așa cum marea țară a socialismului, a dovedit-o până la urmă în fața lumii întregi.

Așa fiind, rămâne bine stabilit că învinuitul dimpreună cu alții, semnând actul de cedare a unei părți din Ardeal, a cauzat tocmai acea distrugere totală a țării noastre despre care afirmă că s-ar fi produs, în caz de ne semnare a arbitrajului și prin fapta sa a contribuit la realizarea scopurilor politice hitleriste și la aservirea vieții economice a țării.

Deci învinuitul se face culpabil de a fi comis crima contra păcii prevăzută de art. 2 lit. a și pedepsită de art. 4 din Legea 291/1947, modificată prin Decretul prezidial nr. 207/1948, pentru care urmează să fie trimis în judecata Curții București

Pentru acest motive,

Disponem:

Trimiterea în judecata Curții București a învinuitului Popescu David, de 64 ani, pensionar, născut în comuna Comarnic, jud. Prahova și domiciliat în București, str. Traian nr. 198, pentru faptul prevăzut de art. 2 lit. a și pedepsit de art. 4 din Legea nr. 291/1947, modificată prin Decretul prezidial nr. 207/48.

Judecata se va face în stare de arest, împotriva învinuitului emițându-se mandatul de arestare nr. 2.274 din 21 decembrie 1950.

Dar în cabinetul nostru.

Procuror [Indescifrabil]

◆

A.S.R.I., fond „P“, dosar nr. 1.339, vol. I, f. 190; publ. de Florica Dobre și Alesandru Dușu, op. cit., p. 207-208.

87. 1950. Scrisoarea semnată de Ilie Zaharia și adresată lui Miron Constantinescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.R., prin care critica lipsurile constatate în activitatea acestuia.

Într-un din ședințele din aprilie-mai, menționate mai sus, ați făcut unele afirmații inexacte care, după părerea mea, aveau drept scop o autoevidențiere față de conducerea partidului. Ați vorbit de politica dv. de promovare în colegiu a cadrelor tinere și de faptul că nu ați adus cu dv. oameni de la Ministerul Minelor și Petrolului. Vom menționa numai doi oameni aduși de la M.M.P. și introduși în colegiu: Răzvan Penescu și Sergiu Sanițchi. Tov. Răzvan Penescu, de 60 de ani, din care vreo 20 de ani i-a petrecut în Occident, poate fi un om cinstit, dar cred că după experiența din alte țări de democrație populară, ar trebui, din prudență, să fie într-o situație de unde poate afla mai puține secrete de stat. Cât privește tov. Ganițchi, care s-a arătat a fi un element încă destul de slab și a trebuit să-i retrageți conducerea diviziunilor de balanțe, socotesc că după cele întâmplate la verificarea

lui, ar fi trebuit, tot din prudență, să nu-l însărcinați cu conducerea grupei care se ocupă cu legătura cu Consiliul de asistență economică mutuală. Nu mai vorbesc de faptul că l-ați introdus în colegiu pe tov. Șerbescu, deși știati că este un fost moșier și industriaș. Dacă ați vrut să arătați conducerii partidului cum ați constituit colegiul, cred că era cazul să arătați în spirit autocritic și lipsurile pe care le are colegiul în compoziția sa.

Într-o convorbire particulară, mi-ați spus că voi fi probabil chemat la partid în legătură cu chestiunile din aprilie-mai și „nu vreau să te influențez... dar te sfătuiesc ... să vorbești cinstit în fața partidului“. Nu știu de ce n-ați vrut să mă influențați să vorbesc cinstit la partid, dar, vă spun deschis, impresia mea a fost că vă temeți că vă vom critica aspru la partid, dar n-ați putut să mi-o spuneți. N-am fost chemat la partid. La comisia de verificare am socotit că este cazul să vorbesc despre mine — și atunci autoflagelându-mă, exagerând, spunând inexactități, asupra cărora vom reveni la o a doua ședință. Dar părerea mea despre unele lipsuri ale dv. v-o spun acum.

Eu cred că rădăcina lipsurilor dv. constă în următoarele: ați fost promovat de tânăr ca membru al al Biroului Politic. Pentru trecutul dv. politic și pentru calitățile deosebite ce le aveți. Trebuia să faceți efortul ca să corespundeți acestui post foarte important. Și ați reușit, cred, să arătați aceasta conducerii partidului. Dar, pe de o parte, postul acesta înalt v-a dat puțină amețeală; ați pierdut din simplitatea și din modestia necesară unui conducător comunist, pe de altă parte, înclin să cred că pentru a căpăta o bună apreciere din partea conducerii partidului aveți tendința de a vă acoperi lipsurile și de a nu susține un punct de vedere înainte de a ști că va fi acceptat; iar dacă știți că nu va fi acceptat, sau aveți îndoială, am impresia că ocoliți, că evitați să puneți problema.

Se poate, tovarășe Miron Constantinescu, să mă înșel și să nu fie așa cum spun. M-ar bucura aceasta. În orice caz, socotesc de datoria mea să vă aduc la cunoștință unele păreri ce mi le-am făcut din contactul cu dv.

Cu salutări tovarășești,
Ilie Zaharia

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 170/1980, p. 1-23.

88. 1950. *Raport asupra curentului antisemit. Informații referitoare la provocările antiromânești din Transilvania și antiortodoxe dezlănțuite de Securitate la mănăstirile din județele Neamț și Iași (fragmente).*

Antisemitismul este adâncit în toate păturile sociale de evreii sioniștii care au pătruns în tot aparatul de stat de unde provoacă permanent pe români. Prin aceste provocări au reușit să creeze o convingere, aproape generală, că țara este condusă

numai de evrei. Credința aceasta a cuprins și mințile și inimile multor membri de partid. Disproporția, atât de izbitoare, în aparatul de stat, între elementul românesc și cel evreiesc, fac ca și mai mult să se adâncească antisemitismul în rândurile membrilor de partid români.

De peste tot vin știri cum că elementul românesc în aparatul de stat este în minoritate și în unele locuri, pe cale de lichidare, fiind împinși afară de elementele evreiești sioniste.

Din convorbirile cu chiriarhii și clerul din Transilvania, acolo situația este și mai tragică. Maghiarii șovini și evreii sioniști, lucrând mână în mână, sub adăpostul Uniunii Populare Maghiare, nu acceptă pe români, ori câte drepturi ar avea, să ocupe posturi în administrația de stat. Celor ce sunt în funcțiune lui se inventează, de altfel ca și celor din administrația de stat din restul țării, de către evreii sioniști, dosare pentru a-i scoate din posturile ce ocupă. În același timp însă se promovează elementele sioniste și maghiare șovine, care prin trecutul lor de foști mari negustori, mari industriași, mari comercianți, mari proprietari etc., nu ar avea dreptul să fie promovați. De aici credința că toate ușile sunt deschise evreilor, indiferent că sunt membri de partid sau sioniști, cât și tuturor maghiarilor.

În universități: toate posturile administrative de conducere, Comitetele studențești, conduceri de cantine, conduceri de cămine etc., cuprind în componența lor, majoritate evrei, românii fiind lăsați într-un număr infim sau chiar de loc. Aceste comitete, exercită asupra studențimei române hărțuiri cu scopul de a-i împiedica să-și urmeze cursurile să-și prepare examenele și de a-i ocupa cu ședințe interminabile și cu îndeletniciri incomparabile cu demnitatea unui student. Ca să poată să fie prezenți și să scape de toate amenințările, studenții români sunt nevoiți să se lipsească, aproape zilnic, de câte o masă, pricinuidu-le o proastă dezvoltare fizică, tocmai în momentul creșterii lor. Dormind ore puține și silindu-se prin eforturi mari să-și însușească cunoștințele studiilor, în majoritatea lor au ajuns într-o slăbiciune revoltătoare.

De la Râmnicu Vâlcea a fost adus de maiorul Filip și predat Securității Ministerului de Interne. Nu știm ce s-a întâmplat cu el, bănuim însă că n-a primit nici o sancțiune. În orice caz, faptele lui n-au făcut bine nici mănăstirilor și nici guvernului.

[...]

În Moldova, teroarea deslănțuită de Securitate, din Târgu Neamț și Piatra Neamț, este destul de cunoscută Ministerului Afacerilor Interne, din desele plângeri ce s-au adresat chiar de Patriarh. Agenții securității – toți evrei – s-au dat la tot felul de amenințări în mănăstirea Neamțu, Secu, Agapia, Văratec, Bistrița, Durău etc., adâncind prin aceasta antisemitismului, vom raporta ultima provocare a Securității asupra mănăstirilor Durău, Agapia, Văratec, Secu, Neamțu și Iași.

Într-una din zile, dl. maior Ceia, șeful Securității din Iași, s-a prezentat părintelui Vicar Teoctist Arapaș, la Mitropolia Iașului și i-a cerut găzduire pentru o condamnată la moarte, Silvia Nedelcovici, nepoată a d-lui prim ministru Dr. Petre Groza, de care știe și dl. Vice Președintele Vasile Luca. Găzduirea trebuia să se

facă în mănăstirile pomenite mai sus. Vicarul a refuzat, sub pretext că asemenea găzduiri nu sunt permise în mănăstiri. Maiorul Ceia a stăruit câteva seri la rând să-l convingă pe vicar la această găzduire pe care o socotea ca un ajutor ce se dă guvernului, care dorește să acopere pe dl. prim ministru și să o țină ascunsă pe Silvia Nedelcovici până apare un decret de amnistie. Maiorul refuza însă să dea în scris. Vicarul s-a convins să maiorul îi întindea o cursă, mai cu seamă că-l sfătuiă să nu comunice nimic Patriarhului sau altor persoane fie chiar de la partid. Totuși, maiorul a luat contact cu Exutul mănăstirilor – Hrisostom Asavei – pe care l-a convins să ducă pe Silvia Nedelcovici în mănăstoirea Duriu, Jud. Neamț unde a stat aproape 5 luni de zile. Aci au pus la cale o serie de delictе, vărând în casele călugărilor diferite corpuri delictе, pentru ca apoi să fie arestați pentru aceste corpuri delictе și pentru adăpostire de partizani, fiind deținuți și astăzi. Apoi dl. maior Ceia a înscenat arhimandritului Varahil Moraru, legături nepermise cu Silvia Nedelcovici, pretextând că a rămas însărcinată cu el și că el a dorit să se căsătorească cu ea, dar n-a putut fiind a fost arestat. Din luna mai și până în decembrie 1949, dl. maior Ceia a colindat mănăstirile amintite mai sus, cerând găzduire pentru Silvia Nedelcovici, care a rămas însărcinată cu acest călugăr și că aceste măsuri sunt luate și pentru apărarea prestigiului bisericii. Este dusă întâi la mănăstirea Agapia, apoi în luna sept. la mănăstirea Văratec. Descoperită de stareța că este ascunsă în casa călugăriței Eva Olaru, unde fusese adusă de către dl. maior Ceia și de dl. Schiller, șeful Securității din Târgu Neamț, sub amenințarea cu revolverul de a o întreține și de a nu spune nimănui. Stareța a anunțat pe Patriarh, după ce anunțase Miliția locală și pe secretarul Comitetului Provizoziu din sat. Patriarhul, dimpreună cu directorul Patriarhiei, s-au deplasat la mănăstirea Văratec, în ziua de 15 Nov. 1949, unde au găsit pe Silvia Nedelcovici, pe care o mai găsisе și dl. Sadoveanu la mănăstirea Agapia.

Directorul patriarhiei a anunțat oficial Miliția locală, cu care au vizitat-o pe Silvia Nedelcovici, găsind acolo pe dl. Schiller, șeful Securității din Târgu Neamț, dimpreună cu un domn ce s-a dat drept medic, pretextând că i-au făcut o vizită medicală, întrucât peste o lună urmează să nască, motiv pentru care dâșii nu pot s-o ia din mănăstire acum ci numai după ce naște. Schiller s-a prezentat patriarhului, susținând acelaș lucru. Când patriarhul i-a comunicat că aceasta este o minciună și că Silvia Nedelcovici nu este însărcinată, dl. Schiller a lăsat capul în jos spunând: „Eu execut ordinele speriorului meu“ și a plecat. După masă, Silvia Nedelcovici a vrut să vorbească cu Patriarhul, dar n-a fost primită ci a fost îndrumată la directorul patriarhiei, dl. Ion Modoran căruia i-a povestit, de față fiind și stareța și directoarea seminarului monahal, aceeași poveste pe care o repeta de un an de zile: că este nepoata d-lui prim ministru dr. P. Groza, orfană de mamă, că a făcut parte din Grupul Partizanilor de la Timișoara unde au tipărit ziarul „România Mare“ și fiind prinsă a fost condamnată la moarte, însă, înainte de execuție a fugit de sub escortă, povestind o serie de peripeții, până a ajuns la Iași sub protecția d-lui maior Ceia; fiind dusă de dâșul la Durău, s-a îndrăgostit de Arhimandritul Varahil Moraru, cu care a rămas însărcinată. Întrebată când naște, dâșna a spus că pe la începutul lui

martie 1950, deci la o dată mult mai îndepărtată decât cea susținută de dl. Schiller etc. vezi declarația anexată rap. Nr. 563/1949 al mănăstirii Văratec jud. Neamț.

I s-a pus în vedere că în 48 de ore să părăsească mănăstirea, contraru a fi anunțat Ministerul Afacerilor Interne. Ținem să apreciem că toate anunțările făcute de mănăstire Miliției și Securității, n-au avut nici un curs.

În supărarea sa dl. Schiller a spus că i-a scăpat de data aceasta din mână stareța și directoarea seminarului monahal, pe care a vurt să le bage la pușcărie, pentru că adăposteau o partizană, dar nu le va ierta cât este el șeful Securității din Neamț.

În ziua de 18 noiembrie mănăstirea a anunțat Ministerului de Interne printr-o telegramă iar în seara zilei de 21, dl. Schiller a venit cu o trăsură cu un cal, au urcat-o pe Silvia Nedelcovici în trăsură, el făcând pe vizitiul, părăsind mănăstirea în văzul tuturor maicelor.

În ziua de 22 noiembrie a chemat la securitate pe călugărița Eva Olaru, gazda Silviei Nedelcovici.

După tot felul de insulte și înjurături la adresa bisericii și Patriarhului a pământuit-o în fața celorlalți funcționari, pentru declarația pe care a dat-o călugărița directorului Patriarhiei. Apoi a ținut-o arestată două zile.

Silvia Nedelcovici a fost dusă de dl. Schiller la mănăstirea de călugări, după 24 de ore. Apoi, dl. Schiller a dus-o în gazdă la un călugăr din mănăstirea Neamțu. Aflând starețul cu călugării ceilalți, ajutați de șeful de post, au izgonit-o după două zile de ședere acolo. Unde au dus-o după aceasta deocamdată noi nu știm. Dl. maior Ceia a arestat pe exarhul mănăstirilor, preotul Hrisostom Asavei și și-a manifestat toată supărarea pe vicarul Mitropoliei Moldovei, Teoctist Arapaș, că nu l-a ajutat în această chestiune.

Ecouri din Armată

Mitropoliții și episcopii ortodoxi, întruniți în Sinod în zilele de 25-28 februarie a.c., au raportat patriarhului despre ecoul pe care l-au produs în lumea satelor și crașelor, cele povestite de soldații veniți în concediu de sărbătorile Crăciunului, asupra educației antireligioase ce se face în Armată. Răniții ostașilor sunt revoltați că în armată se încearcă determinarea soldaților de a-și lepăda credința lor religioasă iar soldații reînțorși au venit și mai întăriți în credința lor religioasă, majoritatea lor spovedindu-se la duhovnici pentru a fi asigurați în cunoștința lor de păcatul de a fi luat parte la ședințe unde Dumnezeu a fost insultat, bârfit și ocărat.

Părerea noastră este ca și în armată să înceteze acțiunea antireligioasă în rândurile soldaților și totodată să li se dea libertatea celor care cred, să frecventeze bisericile în Duminici.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 156/1950, f. 18-20.

89. 1950 decembrie. *Scrisoarea adresată ministrului de Interne prin care este denunțat generalul Ion Ilcușu.*

Strict personal
[Decembrie 1950]

Tovarășe Ministru,

Vă semnalăm prin aceste rânduri că generalul în rezervă Ilcușu Ion, din strada Dr. Turnescu 13, fost ministru al Apărării Naționale, se plimbă liber pe Calea Victoriei, sfidând opinia publică.

Este singurul ministru din guvernele reacționare care a scăpat să nu fie arestat și este surprinzător cum a putut să fie trecut cu vederea. Din informații, el s-ar fi găsit la o vie a sa din Buftea, în noaptea când au fost arestați toți colegii săi de tristă memorie și acum a fost uitat de organele chemate a-l supraveghea. Se zice că s-ar bucura de protecția D-lui Dr. Groza, fiind bine cunoscuți și prieteni din Ardeal. Așa afirmă el în cercul său de prieteni.

Vă rugăm luați măsuri în consecință pentru arestarea acestui „fost ministru“, cunoscut prin activitatea sa reacționară din vremurile apuse pentru totdeauna.

Trăiască Republica Populară Română!

Victor Ștefănescu

Strada Mareșal Tolbuhin 93 Loco.

Tovarășului Teohari Georgescu, ministru al afacerilor interne

Rezoluție:

Tov. Birtaş.

Care este cauza că nu a fost pus pe tablou?

22.XII.1950.

D.O. [Indescifrabil]

◆
A.S.R.I., fond „P“, dosar nr. 10.351, f. 105; publ. de Florica Dobre și Alesandru Duțu, op. cit., p. 208-209.

90. 1950. *Raport înaintat de Direcția Superioară Politică a Armatei Comitetului Central al P.R.M., în legătură cu verificarea membrilor de partid din armată.*

Direcția Superioară Politică a Armatei

Către

Comitetul Central al P.R.M.

Verificarea membrilor de Partid din Armată și în special a cadrelor permanente a constituit un prilej de temeinică cunoaștere și a Aparatului Politic care în majoritate se compun din membrii de partid.

Față de importanța sarcinilor pe care Aparatul Politic trebuie să le rezolve, față de calitatea muncii care i se cere, acest organ militar, mai mult decât oricare altul al Armatei, a fost supus unei permanente verificări și primeniri.

Ca rezultat al acestei selecționări, în ultimii doi ani au fost scoși din Aparatul Politic și chiar din Armată, peste 400 ofițeri și subofițeri.

În plus, Aparatul Politic ținând cont de compoziția socială nesănătoasă a cadrelor de la comisia și de toate lipsurile legate de această situație – a dat celorlalte organe ale Armatei, peste 1.900 de ofițeri și subofițeri.

În acest fel, Aparatul Politic – deși a avut permanent ajutorul C.C. P.M.R. numericește a crescut foarte încet și atinge o încadrare de 47% față de necesar.

Situația numerică a Aparatului Politic este următoarea:

Treceți pe linie de comandă: prin această încadrare, Aparatul Politic se va reduce la circa 33% față de necesar.

Problema completării Aparatului Politic necesită o rezolvare cât mai urgentă, întrucât Armata, conform planului aprobat de C.C. P.R.M. și de guvern, se va dezvolta și se va pune destul de urgent sarcina încadrării unor unități noi.

Posibilitățile noastre de încadrare a Aparatului Politic sunt destul de reduse și se mărginesc în special la cadre pentru eșaloanele inferioare, companie (și similare), astfel:

– În august 1950 vor absolvi cursurile Școalei Militaro-Politica Nr. 3 – cu gradul de sublocotenent un număr de 800 elevi, din care numai 300 sunt membri de partid, iar 500 U.T.M.-iști.

– În cursul anului 1951 vor absolvi Școala Militaro-Politică Nr. 1 și Nr. 2 cu gradul de locotenent un număr de circa 1.600 elevi, din care 800 membri de partid și 800 U.T.M.-iști.

– De asemenea, în 1951 vor absolvi Academia Militaro-Politică, circa 100 elevi membri de partid.

– Din rândul ostașilor membri de partid ctg. 1948, care urmează să fie lăsați la vatră în octombrie 1950, vor putea recruta un număr de 3-400 membri de partid/care vor corespunde și vor dori să devină ofițeri. (vezi anexa Nr. 1 situația pe funcții).

Întrucât ei sunt absolvenți ai școlilor Regimentare de un an, deci au o pregătire militară și politică, vom putea organiza un curs de 4 luni, după care – pe cei corespunzători – îi vom avansa la gradul de sublocotenent.

– Din ostașii ctg. 1949/1950 membrii de partid, vom recruta un număr de 4-500 membri de partid, mai mulți nu vom putea recruta pentru Aparatul Politic, având în vedere nevoile altor școli militare. Vom organiza cu aceștia un curs de 6 luni după care – pe cei crespunzători – îi vom avansa la gradul de sublocotenent.

Cu aceste elemente vom reuși să încadrăm, așa cum am arătat mai sus, numai eșaloanele inferioare ale Aparatului Politic. În privința funcțiilor de răspundere la eșaloanele mijlocii și superioare, avem posibilități foarte reduse.

În plus, trebuie să încadrăm și Comisiile de Partid (circa 40 tovarăși), funcții care nu au fost până în prezent în organizarea Aparatului Politic.

Față de această situație propunem următoarele:

1. – Să se aprobe chemarea în Armată a 95 tovarăși din cei 124 tovarăși civili, cari au verificat membri de partid în Armată. Ei vor fi folosiți în primul rând pentru completarea comisiilor de partid și a instructorilor de partid.

2. – Să se aprobe selecționarea și recrutarea cu ajutorul Birourilor Județene P.R.M. a 200 tovarăși cari au absolvit Școala Medie de Partid, pentru a putea încadra funcțiile de conducere ale Aparatului Politic ca: loțiitor politic Div., Rgt., șefi Secție Politică de la Regiuni și instructori de partid S.D.P.A., Regiuni și Comandamente.

3. – Să se aprobe în același condițiuni selecționarea și recrutarea a 1.000 membri de partid, muncitori între 25-35 ani, cu care putem încadra o parte din funcțiile mijlocii ale Aparatului Politic (loțiitori la Batl, Secțiile Politice de la Regiuni și Comandamente, Secțiile M.U. și Aparatul Politic la Regiment etc.).

Propunem ca tovarășii de mai sus să urmeze un curs de 3 luni, după care să fie avansați la gradul corespunzător capacității lor.

4. – Să se aprobe pe timp de 1-2 ani încadrarea funcțiilor de loțiitor politic de campanie cu membrii U.T.M., luându-se sarcina ca în această perioadă să realizăm numărul necesar de membrii de partid.

5. – Propunem recunoașterea calității de candidat de partid pentru cei 705 absolvenți ai Școalei Politice Nr. 1 promoția 30 Decembrie 1949, pentru cei 228 absolvenți ai Școalei Politice Nr. 2 promoția 9 Mai 1950 (pentru care am avut aprobarea recrutării lor din partea Comitetului Central).

Desființarea situației lor se va face îndeplinind riguros hotărârile Plenarei a VI-a C.C. P.R.M.

6. – Să se aprobe primirea în partid (în calitate de candidat) a elevilor Școalei Politice Nr. 3, care absolveau școala la data de 23 August 1950 și sunt pregătiți pentru munci politice în cadrul Aparatului.

Primirea lor se va face aplicând riguros hotărârile Plenarei a VI-a a C.C. P.R.M.

În caz de aprobare a propunerilor făcute, vom putea încadra până în toamnă Aparatul Politic în proporție de circa 70% iar în 1951, cu absolvenții din școlile militare politice, vom putea realiza o încadrare de 80-85% față de necesarul actual.

Rugăm Comitetul Central să realizeze de urgență propunerile de mai sus și a le aproba, pentru a putea îmbunătăți încadrarea Aparatului Politic și compoziția sa socială, spre a putea face față sarcinilor ce ne stau în față.

◆
Arhivele Militare Române, fond Microfilme, rolul A.S.I, 2019, c. 84-87.

91. 1950. Raport al Direcției Superioare Politice a Armatei privind munca politică și de partid în armată.

Munca politică și de partid în armată are drept scop:

„Unirea ostașilor de toate gradele din Armata Republicii Populare Române în jurul clasei muncitoare, Partidului Muncitoresc Român și Guvernului Republicii Populare Române;

– educarea ostașilor de toate gradele în sprijinul devotamentului față de patrie, al credinței față de jurământul militar și respectării neșovăitoare a disciplinei militare;

– întărirea puterii de luptă și ridicarea nivelului politico-moral al Armatei Republicii Populare Române;

– educarea ostașilor pentru a înțelege scopul și caracterul războiului, înarmându-i cu voința neînduplecată de a obține victoria asupra dușmanului“; (Reg. Întreb. în Luptă M.U.);

– educarea ostașilor de toate gradele în spiritul prieteniei și dragostei față de Uniunea Sovietică și Armata sa eliberatoare, față de marele Stalin – conducătorul, învățătorul și prietenul oamenilor muncii de pretutindeni.

„Munca politică în Armata Republicii Populare Române se organizează pe baza hotărârilor Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Române, a ordinelor și directivelor Ministerului Forțelor Armate și Direcției Superioare Politice a Armate și se realizează de către candidați, locțiitorii politici ai comandanților, cadrele aparatului politic, organizațiile de partid și de tineret“. (Reg. Întreb. în Luptă de M.U.)

I. Organizarea aparatului politic, a organizațiilor de partid și de tineret în Armată

A. Pentru a conduce, îndruma și controla activitatea politică de partid și tineret din Armată, D.S.P.A. are în organizarea sa următoarele direcții și secții centrale:

– Direcția Propagandă și Agitație care îndrumază și controlează munca de pregătire politică-ideologică, culturală și sportivă a ostașilor de toate gradele și învățământul politic și de partid din Armată;

– Direcția Organizare și Instrucție care are ca sarcină organizarea și controlul muncii organelor politice și a organizațiilor de partid din Armată;

– Direcția Cadre care se ocupă cu recrutarea, cunoașterea, creșterea și promovarea aparatului politic;

– Secția Muncii U.T.M. care îndrumază și controlează activitatea organizațiilor U.T.M. din Armată;

– Secția Direcțiilor Centrale din M.F.A. care coordonează, îndrumază și controlează munca politică și de partid din Direcțiile Centrale M.F.A.;

– Secția Administrativă;

– Secția Contabilitate;

D.S.P.A. conduce direct: ziarul „Glasul Armatei“, Casa Centrală a Armatei, Academia Militaro-Politică, 3 școli militaro-politice, Școala Militară de Muzică și Liceul Militar.

D.S.P.A. conduce munca politică, de partid și U.T.M. de pe teritoriu prin locțiitorii politici și direcțiile (secțiile) politice de la cele 3 Regiuni Militare și 7 Compartimente de Armată.

Direcțiile (secțiile) politice ale Regiunilor Militare și Comandamentelor de Armată au în subordine directă pe locțiitorii politici și secțiile politice de la M.U.

Secțiile politice ale M.U. conduc direct munca politică, de partid și U.T.M. din unități prin locțiitorii politici și aparatului politic al unităților.

La subunități sunt locțiitori politici.

Locțiitorii politici de unități conduc și îndrumază munca organizațiilor de partid și tineret.

B. Forma de organizare a partidului în Armată cuprinde: comitete de partid (în comandamentele și unitățile unde numărul membrilor de partid trece de 100), organizațiile de bază (în unitățile și formațiuni independente), organizații de companie, grupe de partid (de plotoane) și grupe mixte de partid și U.T.M. (în unitățile și formațiunile unde nu sunt 3 membri de partid sau candidați).

Cei 17.204 membri de partid și 820 candidați de partid sunt organizați în 12 organizații de partid și 493 organizații de bază care cuprind 260 organizații de companie și 1.654 grupe de partid.

Din cele 493 de bază, 91 au birourile descompletate și 20 nu au secretari. Aceasta se datorește trimerii la școlile militare a celor mai buni membri de partid ostași, mutării masive de cadre și rezultatelor verificării. S-au luat măsuri pentru completare.

Pe categorii, membrii de partid sunt repartizați astfel:

– ofițeri	3.833
– subofițeri	1.865
– maiștri militari	262
– elevi școli militare	1.697
– funcționari civili	919
– ostași	8.628
Total:	17.204

Membrii de partid, cadre, elevi și funcționari civili au următoarea origină socială:

– muncitori	2.268
– țărani săraci	2.626
– țărani mijlocași	1.284
– chiaburi	169
– mic-burghezi	2.202
– burghezi	27
Total:	8.576

Originea socială a secretarilor organizațiilor de bază este următoarea:

– muncitori	128
– țărani muncitori	248
– mic-burghezi.....	85
– chiaburi.....	9
– burghezi	3

Din totalul de 3.833 ofițeri membri de partid, 2.095 sunt din cadrele vechi armatei (55%) și numai 1.738 (45%) sunt proveniți din câmpul muncii, cu următoarea apartenență socială: 724 muncitori, 76 țărani muncitori, 240 mic-burghezi și 10 chiaburi.

Membrii de partid nu au putut fi încă just repartizați pe arme și unități din cauza fluctuațiilor intervenite prin lăsarea la vatră a contingentului 1947, mutărilor masive de cadre și a necunoașterii precise a numărului membrilor de partid din contingentele 1949 și 1950. S-au început lucrările pentru o justă repartiție a membrilor de partid pe unități.

C. Organizațiile U.T.M. din Armată au un număr de 58.849 membri și 7.836 candidați. Din aceștia 35% sunt muncitori, 55% țărani muncitori și 10% intelectuali.

Membrii și candidații U.T.M. din Armată sunt organizați în 154 organizații U.T.M. de unități și 1.167 organizații de bază care cuprind 3.248 grupe.

II. Încadrarea aparatului politic și politica de cadre

a. Din necesarul de 6.326 ofițeri și subofițeri pentru munca politică, în prezent există un număr de 2.761, adică 43,6%.

Aceștia sunt repartizați astfel:

- 1.121 locțiitori politici, din care 961 ofițeri și 160 subofițeri;
- în restul aparatului politic sunt 920 ofițeri și 720 subofițeri (vezi anexa Nr. 1

și 3).

Subofițerii din aparatul politic sub folosiți în majoritate în muncile tehnice, de birou.

Din punct de vedere al apartenenței politice, aparatul politic se prezintă astfel:

– membrii de partid	1.729
– candidați	322
– nemembrii de partid	710

Acești ofițeri și subofițeri provin;

– din câmpul muncii	1.351
– din diviziile de voluntari.....	619
– ofițeri și subofițeri activi	791

Din cei 619 ofițeri și subofițeri proveniți din diviziile de voluntari, 42 au fost ofițeri activi, 55 subofițeri activi, 83 ofițeri de rezervă, 47 ofițeri rezervă, iar restul ostași.

De asemenea, din cei proveniți din câmpul muncii numai un număr de 796 au fost muncitori, 219 țărani și 336 intelectuali și funcționari.

Cu origina socială Aparatul Politic se prezintă astfel:

– muncitori	617
– țărani muncitori	1.533
– mic-burghezi	518
– chiaburi	85
– burghezi	8

b. Munca de cadre și-a îndreptat efortul pentru: selecționarea, cunoașterea și promovarea cadrelor Aparatului Politic; recrutarea și cunoașterea elementelor corespunzătoare ca pregătire și origină socială pentru academii, școli și diferite cursuri; urmărirea creșterii elevilor academiilor și școlilor militro-politice pentru justa lor repartizare după absolvire.

În anul 1949 s-au intensificat măsurile de crearea condițiilor necesare ridicării din mijlocul ostașilor a elementelor apte și corespunzătoare pentru a fi întrebuințate în Aparatul Politic din Armată.

În acest scop s-au înființat două școli militaro-politice și Academia Militaro-Politică.

Pe baza experienței din trecut metoda de recrutare a elevilor pentru aceste școli s-a îmbunătățit simțitor, reușindu-se ca în **anul 1950** să se selecționeze pentru școlile militaro-politice elemente corespunzătoare din punct de vedere al originii sociale, apartenenței politice și al posibilităților de dezvoltare.

Pentru îmbunătățirea compoziției sociale a aparatului politic, cu sprijinul C.C. al P.M.R., au fost aduși din câmpul muncii și promovați din ostași în cursul anului 1949, 963 ofițeri și 224 subofițeri.

De asemenea, pentru curățirea Aparatului Politic de elementele necorespunzătoare, D.S.P.A. a îndepărtat din Aparatul Politic – **de la 1 iulie 1949 și până acum** – 404 ofițeri și subofițeri.

În anul 1948 și 1948 nu au fost recrutate pentru școlile militaro-politice elementele cele mai potrivite. Recrutările s-au făcut în pripă (8-20 zile) și numai în baza cunoașterii sumare a activității prezente.

La sfârșitul școlarității, când fiecare elev a fost supus verificării din nou, s-a constatat că un procent destul de important sunt necorespunzători de a duce muncă politică, unii trebuind să fie chiar îndepărtați din Armată.

Deși în ultimii doi ani s-au depus eforturi pentru a se îmbunătăți compoziția de clasă a aparatului politic, totuși până acum nu s-a reușit să se asigure o compoziție satisfăcătoare.

Din analiza pe funcțiuni a cadrelor Aparatului Politic se constată că în funcțiunile superioare predomină elementele din vechea armată sa din diviziile de voluntari.

Datorită lipsei de organizare a muncii de cadre, începând de la D.S.P.A., a nepregătirii instructorilor de cadre, precum și a folosirii unor metode nejuste în cunoașterea cadrelor (cunoașterea oamenilor după dosare, care în general sunt incomplete și nu sunt întocmite în spirit partinic), nu am reușit să cunoaștem suficient cadrele Aparatului Politic.

Nu s-a urmărit strict principiul ca cei aduși în Aparatul Politic să fie membri de partid, cu situația clară, promovându-se uneori nemembri de partid.

Nu s-a urmărit creșterea sistematică și justa repartitie și promovarea cadrelor aparatului politic, precum și a absolvenților școlilor militaro-politice.

Direcția Cadre a avut o organizare necorespunzătoare, care nu asigură o legătură ușoară și permanentă între D.S.P.A. și organele în subordine, nu s-a dus cu fermitate acțiunea de curățire a aparatului politic de elemente necorespunzătoare.

III. Cum se desfășoară munca politică, de partid și U.T.M. în Armată

a. Obiectivele întregii activități a organelor politice ale Armatei, a organizațiilor de partid și de tineret sunt:

– educarea și mobilizarea ostașilor de toate gradele pentru însușirea unei temeinice pregătiri de luptă;

– educarea ostașilor de toate gradele în spiritul dragostei de Patrie, cultivarea bărbăției, dârzeniei și inițiativei, dezvoltarea capacității lor de a rezista la toate încercările;

– ridicările nivelului politico-moral al ostașilor de toate gradele și întărirea disciplinei militare în unitățile Armatei;

– educarea ostașilor în spiritul urii față de dușman și al dorinței de a-l nimici fără cruțare; în spiritul hotărârei de a lupta în orice condițiuni cu bărbăție, dârzenie, disprețuind moartea pentru a câștiga victoria asupra dușmanilor Patriei și de a apăra cu cinste interesele de stat ale Republicii Populare Române.

– educarea ostașilor de toate gradele în spiritul unei deosebite divergențe politice, pentru a feri Armata Republicii Populare Române de activitatea spionilor, trădătorilor și diversioniștilor;

– insuflarea în rândurile ostașilor de toate gradele a năzuinții de a deveni maiștri în specialitatea lor, de a cunoaște la perfecție folosirea materialului și mijloacelor de luptă, de a iubi și păstra cu grijă materialul de luptă și a nu-l lăsa inamicului în orice împrejurare;

– organizarea muncii de propagandă și agitație politică de masă, organizarea rațională a repausului ostașilor de toate gradele, precum și asigurarea unităților cu publicații (reviste, ziare etc.).

b. Pentru atingerea acestor obiective, organele politice, organizațiile de partid și U.T.M. din Armată folosesc următoarele metode de muncă: directiva muncii politice, de partid și U.T.M. în Armată, care se elaborează anual; instrucțiuni scrise în legătură cu desfășurarea și îndrumarea muncii; convocări ale aparatului politic, de partid și U.T.M.; ședințe periodice ale activului politic, de partid și U.T.M. pentru analiza muncii și instructajului verbal începând de la D.S.P.A. și până jos la unități; seminarii lunare pe M.U. cu secretarii organizațiilor de bază și organizatorii de partid de companie; control și îndrumare în muncă prin instructorii de partid din comisii.

Pentru educația politico-indeologică a ostașilor de toate gradele se folosesc următoarele mijloace; lecțiile politice cu ostașii; pregătirea marxistă leninistă a ofițerilor și subofițerilor; informațiile politice; agitația politică de masă; munca

cluburilor ostășești și Casele Armatei de garnizoană, presă ostășească, rețeaua învățământului de partid.

c. În ce privește activitatea organizațiilor de bază se desfășoară după un plan lunar care în principiu se leagă de sarcinile și activitatea generală a unității.

Adunările organizațiilor de bază se țin o dată pe lună, având la ordinea de zi o problemă principală și una sau două probleme secundare. Adunările organizațiilor de partid de companie se țin deodată pe lună și adunările grupelor de partid de două ori pe lună.

Începând cu luna februarie 1950, au loc ședințe cu activul de partid la marile unități o dată la două luni și seminarii cu secretarii O.B., la divizii, și cu organizațiile de partid de companie, la unități, odată pe lună.

Din analiza muncii organizațiilor de partid din Armată rezultă că activitatea lor a constituit elementul principal în mobilizarea cadrelor și ostașilor pentru obținerea de rezultate bună în pregătirea de luptă și politică.

Adunările activului de partid de la divizii au constituit un imbold în activitatea de partid în Armată scoțând din delăsare și autoliniștire o bună parte din organizațiile și membrii de partid.

d. Munca organizațiilor U.T.M. în Armată se desfășoară pe baza sarcinilor trase de C.C. al P.M.R., C.C. al U.T.M., prin Direcția Superioară Politică a Armatei.

Organizațiile de bază U.T.M. își desfășoară activitatea după un plan de muncă lunar, iar planul de muncă este legat în mare parte de sarcinile unității.

În urma unei susținute activități de organizare și educație comunistă a utemiștilor, s-a reușit ca o mare part din aceștia să devină elemente de bază ale muncii politice și de partid din Armată.

Astfel, 78% din instructorii ctg. 1948 sunt utemiști. De asemenea, 275 utemiști au fost numiți ajutoari ai conducătorilor de lecții politice. În școlile militare 75% din totalul elevilor sunt utemiști, iar în școlile militari-politice întregul efectiv de elevi este încadrat în organizațiile U.T.M. În cadrul organizațiilor de bază circa 20.000 utemiști participă la cercurile politice.

În munca de partid și U.T.M. au fost o seamă de lipsuri serioase.

Planificarea muncii nu a fost făcut după obiectivele, sarcinile și nevoile utemiștilor.

Astfel se mai întocmesc planuri de muncă generale, rupte de realitate, care deseori sunt inaplicabile.

Din această cauză planurile de muncă ale organelor politice, de partid și U.T.M. nu prin sprijinul ridicării pregătirii de luptă și politice a unităților.

La unele organizații de bază, birourile sunt formate din elemente necorespunzătoare, nefiind asigurată o majoritate muncitorească.

Ordinea de zi a adunărilor organizațiilor de bază se desfășoară în unele unități după vechiul sistem al rapoartelor. Chiar în acele unități unde s-a trecut la aplicarea noilor instrucțiuni (ca ordinea de zi să fie pe probleme) problemele discutate nu sunt legate de viața și sarcina unităților, iar hotărârile luate nu sunt concrete.

Unii membrii de partid nu-și îndeplinesc sarcinile, birourile organizațiilor de bază necontrolând cum aceștia își respectă angajamentele luate.

În multe unități nu s-a înțeles importanța organizațiilor de partid de companie.

Nu toate organizațiile de bază au înțeles sarcina ce le revine de a îndruma și sprijini munca U.T.M.-ului.

Unele organizații de bază U.T.M. sunt rupte de viața unităților și subunităților din care fac parte. Aceasta se datorește faptul că însăși organizațiile din Armată ale U.T.M.-ului nu sunt formate în cadrul campaniei, subunitate în care se hotărăște în mod practic succesul pregătirii de luptă; există organizații de bază care au cuprins utemiști din mai multe subunități adesea dintr-un batalion întreg.

Comitetele U.T.M. pe unitate în mare parte nu funcționează normal, datorită însăși formei lor organizatorice, fiind formate din toți secretarii organizațiilor de bază, ele s-au transformat în colective ale muncii și nu în organe de conducere.

Organizațiile U.T.M. nu sunt pretutindeni conduse și îndrumate în mod efectiv de direcțiile și secțiile politice și de locuitorii politici din unități, lăsându-se această muncă importantă numai asupra instructorilor U.T.M., care nefiind suficient de pregătiți nu reușesc să facă față în condițiuni multumitoare sarcinilor ce le au.

Aceasta se datorește și faptului că atât Secția U.T.M. din D.S.P.A., cât și direcțiile și secțiile de la M.U. nu au suficienți instructori pentru munca U.T.M.

Lipsurile muncii de partid și U.T.M., în ultimul timp, au fost analizate de D.S.P.A. și s-au luat măsuri pentru înlăturarea lor.

IV. Munca de propagandă și agitație.

Munca de propagandă și agitație a avut importante lipsuri: nu s-au folosit cele mai potrivite metode și forme de muncă, nu a extins o serioasă preocupare de a se asigura în mod sistematic ridicarea nivelului politic și ideologic al ostașilor de toate gradele în vederea îndeplinirii cu succes a sarcinilor pregătirii de luptă, care trebuie să fie scopul întregii activități a organelor politice, organizațiilor de partid și de tineret din armată; s-a elaborat mult material de propagandă și agitație, care a fost difuzat în unități, dar nu s-a controlat modul cum este primit și însușit acest material de către ostași, subofițeri și ofițeri; unele materiale de propagandă și agitație elaborate de D.S.P.A. au căpătat un conținut șablon, sărăcăcios, rupt de nevoile muncii de pregătire de luptă și politică, nesrijinit pe date concrete din viața unităților; cadrele Aparatului Politic au neglijat forma principală a muncii politice contractul personal, viu, cu subofițerii, pentru cunoașterea și ajutorarea lor în muncă; organele politice nu au înțeles importanța planificării muncii lor, nu s-au orientat asupra sarcinilor care au stat în fața unităților, întocmind planuri de muncă cu caracter general, rupte de realitate, neaplicabile, care nu sprijineau pregătirea de luptă și politică a ostașilor și cadrelor.

Organele politice din unități n-au reușit încă să înțeleagă rolul și importanța presei ostășești în munca de pregătire de luptă și politică. Munca cultural-sportivă a avut de asemenea neajunsuri destul de mari.

Toate acestea au arătat necesitatea de a se trece la metode și forme noi de muncă, adâncind educația politico-ideologică a ostașilor de toate gradele pentru a

face din ea un învățământ politic. În acest scop, începând din luna martie 1950, s-a schimbat sistemul muncii de propagandă și agitație în Armată, introducându-se:

Lețiile politice cu ostașii și grupele de pregătire marxist-leninistă a cadrelor

a. Lecțiile politice care au fost introduse ca metodă principală a educării politico-ideologice a ostașilor se deosebesc de „convorbirile“ din trecut, atât prin tematică, cât și prin metodică și felul de organizare a muncii. Ele dezbat două categorii de probleme: probleme politice 70% și probleme de educație ostășească 30%.

Fiecare lecție politică cuprinde trei etape: expunerea (2 ore), studiul individual (2-4 ore), seminarizarea (2-4 ore).

Spre deosebire de trecut, când convorbirile se țineau pe companie și erau predate numai de cadrele Aparatului Politic, lecțiile politice se țin în principiu pe plotoane și sunt predate atât de ofițerii și subofițerii Aparatului Politic, cât și de către comandantii de plotoane și companii.

Îmbunătățirea muncii prin introducerea lecțiilor politice constă în faptul că: 1. Munca de propagandă devine cu adevărat un învățământ politic, legat de sarcina principală a ostașilor – pregătirea de luptă; 2. Asigură o sistematică însușire a cunoștințelor politice de către ostași prin mărirea timpului destinat predării unei teme, prin introducerea studiului individual și al seminariilor și prin micșorarea numărului audiențelor dintr-o grupă; 3. Permite o cuprinzătoare tratare a problemelor ce se predau; 4. Antrenează și cadrele de comandă în munca de educație politico-ideologică a ostașilor; 5. Ridică nivelul ideologic și politic al lecțiilor, prin sistematica pregătire ce se face conducătorilor de lecții politice.

b. La ofițeri și subofițeri, în locul cercurilor de studii, s-au organizat grupe de pregătire marxist-leninistă, având la bază studiul Istoriei Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S. Pregătirii marxist-leniniste îi sunt destinate 10 ore lunar, prevăzute în programul de activitate zilnică. Ofițerii și subofițerii sunt organizați în grupe de studiu de circa 30 oameni, după funcțiunea și gradul de pregătire politico-ideologică.

În prezent sunt în armată 1.148 grupe de pregătire marxist-leninistă a cadrelor. Conducătorul grupei de studiu este în principiu un ofițer din Aparatul Politic.

Însemnătatea introducerii pregătirii marxist-leniniste stă în faptul că: 1. Asigură o sistematică ridicare a nivelului politico-ideologic al ofițerilor și subofițerilor, pe baza studiului organizat al teoriei și istoriei Partidului Bolșevic și legată mai strâns pregătirea politică de probleme care stau astăzi în fața armatei noastre; 2. Asigură referatelor ce se țin un conținut politic just și un nivel ideologic mai ridicat, datorită faptului că ele sunt expuse acum numai de către conducătorii grupelor de studiu; 3. Asigură însușirea cunoștințelor predate prin aceea că s-au introdus seminariile în care se face un control al felului în care cadrele studiază și își însușesc materialul predat.

Introducerea noului sistem de educație politică și ideologică a ostașilor de toate gradele întâmpină o serie de greutăți, printre care: 1. Lipsa de pregătire și

experiență a celor care predau lecțiile politice (nu avem propagandiști calificați); 2. Pregătirea conducătorilor de lecții politice ca și a conducătorilor de grupe de studiu se face superficial în unele unități; 3. Lipsește în mare parte materialul de agitație vizuală, ajutorător pentru o mai bună însușire a lecțiilor predate.

Agitația politică de masă

Și în domeniul muncii de agitație au fost necesare însemnate schimbări.

Controlurile executate în unități au arătat că organele politice nu cunoșteau conținutul, rolul și importanța muncii și de agitație și ca atare, formele și rezultatele muncii de agitație nu era legată de sarcina pregătirii de luptă și politică a ostașilor de toate gradele.

Aproape pretutindeni munca de agitație a fost înțeleasă doar sub aspectul mobilizării nu și al educației politice de masă – iar mobilizarea s-a redus deseori la anunț sau ordin.

De asemenea, tot ca urmare a neînțelegerii conținutului muncii de agitație, folosirea mijloacelor de agitație s-a făcut mecanic (mijloacele de agitație vizuală nu erau explicate și popularizate în rândul ostașilor).

Pentru lichidarea acestor lipsuri, cu ocazia convocării instructorilor de propagandă și agitație de la M.U. și prin instrucțiunile elaborate și difuzate pe teritoriu s-a precizat conținutul, rolul și importanța muncii de agitație și modul de recrutare, selecționare, pregătire și folosire a agitatorilor.

În același timp, pentru îndrumarea concretă a muncii de agitație s-a trecut la folosirea largă a ziarului „Glasul Armatei“ și revistei „Armata“, în care se dau norme practice pentru desfășurarea muncii de agitație și se populează experiența culeasă în unități. În același scop s-a îmbunătățit, totodată, calitatea și conținutul publicației „Carnetul Agitatorului din Armată“.

Activitatea A.R.L.U.S.

În prezent sunt în armată 474 cercuri A.R.L.U.S., fiecare unitate având un singur cerc A.R.L.U.S. în care este cuprinsă aproape totalitatea efectivelor unității.

Și în sectorul muncii A.R.L.U.S. se impune o schimbare, deoarece organele politice nu au înțeles pe deplin scopul acestei munci de cunoaștere și adâncire a prieteniei și devotamentului față de U.R.S.S.

În ultimul timp D.S.P.A. și-a îndreptat eforturile și în această direcție, lămurind scopurile muncii A.R.L.U.S. și conducând prin instructaje, controluri, instrucțiuni și cu ajutorul „Carnetului Agitatorului“, revistei „Armata“ și ziarului „Glasul Armatei“, munca practică a organelor politice, a organizațiilor de partid, cercurilor A.R.L.U.S. și agitatorilor.

Tot în sectorul muncii A.R.L.U.S. s-a pășit la restructurarea cursurilor de limba rusă pentru a li se da un caracter de masă, legat de specificul activității militare și practice.

Activitatea cultural-sportivă

În domeniul muncii cultural-sportive există 545 cluburi ostășești de regiment. 25% din totalul acestor cluburi funcționează cu toate resoartele (propagandă și

agitație, militar, cultural și sportiv); 65% funcționează numai cu resoartele propagandă și agitație, cultural și sportiv, iar 10% funcționează numai cu resoartele cultural și sportiv.

Din februarie 1950 s-a pășit la organizarea cluburilor de companie. Până în prezent s-au înființat 205 de astfel de cluburi. Faptul că ele nu au fost generalizate în toate unitățile se datorește în mare măsură lipsei de încăperi necesare activității lor.

În unitățile armatei există în prezent 641 biblioteci, cuprinzând o dotare multumitoare în material ideologic, beletristic și științific.

În armată funcționează 387 școli de alfabetizare și 125 școli de limba română, având 23.178 participanți.

Casele Armatei de garnizoană

În 52 de garnizoane există Case ale Armatei care au scop de a da posibilitate subofițerilor și ofițerilor, precum și familiilor lor, de a-și întrebuința în mod just timpul liber, iar pe de altă parte de a contribui în mod activ, prin mijloace variate, la munca de educație politică, culturală și militară.

Cea mai bine organizată este Casa Centrală a Armatei din București, care cuprinde.

a. Un sector al muncii de propagandă și agitație și al muncii culturale cu: Universitatea de marxist-leninism a Armatei, cursul seral mediu de partid, cursul special militar (pentru pregătirea ofițerilor veniți din câmpul muncii), cabinete de consultații politice, militare, cultură generală, artistică etc.... bibliotecă, cinematograf, săli de sport etc.

b. Un sector artistic cu: teatru de dramă și comedie, teatrul de operă și comedii muzicale, ansamblul de cântece și dansuri, echipele artistice.

Dintr-o nejustă înțelegere a rolului celor două sectoare, în anul 1949 s-a dat o dezvoltare mai mare sectorului artistic, în care s-au realizat succese importante, în detrimentul sectorului de propagandă și agitație.

În timp util s-au luat măsuri pentru dezvoltarea și îndrumarea muncii de propagandă, agitație, culturală și pregătire militară de pe lângă Casele Armatei.

Învățământul politico-ideologic și de partid

Începând din toamna anului 1948, învățământul politico-ideologic din școlile armatei a fost reorganizat pe baza experienței sovietice.

În școlile și cursurile ce pregătesc și perfecționează cadre de comandă și cu funcțiuni de spate, începând cu școlile reglementare și sfârșind cu Academia Militară, învățământul politico-ideologic cuprinde de la 7%-20% din totalul timpului de pregătire, și se desfășoară în cadrul disciplinelor stabilite în baza indicațiilor C.C. al P.M.R. (Direcția Propagandă și Agitație).

În cadrul fiecărei discipline, materia de predat este organizată de lecții; fiecare lecție cuprinde o anumită structură (predare, studiu, seminar) după nivelul și importanța școlii respective.

Rezultatele obținute până în prezent nu sunt însă satisfăcătoare din următoarele cauze:

– materialul întocmit de D.S.P.A. nu a fost de la început corespunzător nivelului elevilor și scopurilor fiecărei școli; a fost nevoie ca la sfârșitul unei februarie să se restructureze acest material pentru a-l pune în corespondență cu nivelul elevilor și caracteristicile școlilor;

– mare parte a cadrelor de învățământ – lectori și șefi de seminar – nu corespund nici ca nivel teoretic și, mai ales, din punct de vedere metodic-pedagogic; cele două serii de absolvenți ai școlii de lectori de pe lângă D.S.P.A. în anul 1949 și în deosebi organizarea pregătirii metodologice a cadrelor de învățământ în cursul acestui an, au îmbunătățit oarecum pregătirea lor;

– organele politice ale eșaloanelor ce au în subordine școlile, nu au organizat și efectuat controlul și îndrumarea justă a acestor școli; în cursul acestei luni s-au trasat organelor politice responsabilități precise față de controlul și îndrumarea școlarilor, iar rezultatele obținute sunt bune.

Pentru formarea ofițerilor cu munca politică în armată, funcționează trei școli militaro-politice care sunt conduse direct de D.S.P.A. Învățământul politico-ideologic din aceste școli cuprinde între 40%-60% din timpul pregătirii și se desfășoară în cadrul disciplinelor stabilite pe baza indicațiilor C.C. al P.M.R.

Rezultatele obținute nu sunt satisfăcătoare din cauza slabei pregătiri teoretice și pedagogice a unei mari părți a lectorilor și șefilor de seminar din aceste școli, precum și a slabei lor încadrări.

O realizare importantă a fost înființarea Academiei Militaro-Politice. Rezultatele obținute până acum de Academia Militaro-Politică sunt nesatisfăcătoare din cauză că elevii selecționați nu au nivelul corespunzător învățământului de academie.

Învățământul de partid din armată a început să funcționeze prin înființarea Universității serale de marxism-leninism și a cursurilor medii serale. Universitatea serală de marxism-leninism cu 350 studenți și audienți (plus 155 din M.A.I.), funcționează pe lângă Casa Centrală a Armatei, în condițiunile stabilite de C.C. al P.R.M. (organizare, programe etc.).

Rezultatele obținute sunt în general bune.

Au fost înființate și funcționează pe lângă Casele Armatei de garnizoană 7 cursuri medii serale de partid în principalele garnizoane din țară: București (103+124 din M.A.I.), Craiova (76+36 din M.A.I.), Sibiu (116+32 M.A.I.), Cluj (31+32 M.A.I.), Brașov (57+34 M.A.I.), Iași (26+42 M.A.I.), Constanța (56+6 M.A.I.). În total cursurile medii serale ale armatei au 485 studenți din M.F.A. și 309 din trupele M.A.I., la un loc 794.

Lectorii acestor cursuri sunt asigurați de comitetele județene de partid respective.

Cursul mediu seral din București se găsește la a doua serie.

Presa ostășească

În prezent apar în armată un ziar central „Glasul Armateii“ (zilnic) și 6 gazete ostășești (săptămânale) cu următorul tiraj:

– Glasul Armatei	61.000
– Răsăritul	13.000
– Înfrățirea	22.000
– Apărătorii Patriei	28.000
– Înainte	9.500
– Aripi Noi	5.500
– Marina Nouă	5.600

Apar lunar revistele „Armata“, „Imagini Militare“ și „Educația Artistică“.

Tirajul gazetelor ostășești este calculat în mediu astfel încât să asigure o gazetă la trei ostași, iar „Glasul Armateii“ la un număr de 10 ostași (ofițerii și subofițerii sunt abonați individual). „Glasul Armateii“ este difuzat și în rândurile trupelor M.A.I.

Citirea și comentarea ziarelor se face la ora de bilanț și citire a presei și în timpul liber din programul zilnic.

Organul central al armatei este un sprijin însemnat al muncii politice cu ofițerii și al pregătirii de luptă prin variatele articole și materiale care au orientat cadrele, atât în problemele de politică curentă cât și în cele teoretice. Ziarul a folosit pe larg traducerile din presa și publicațiile ideologice sovietice. „Glasul Armateii“ a participat la principalele companii politice inițiate de partid și a orientat în articolele sale desfășurarea în armată a acestor companii. Ziarul a avut însemnate realizări în domeniul propagării ideologiei militare staliniste, sprijinind intens munca pentru combaterea teoriilor militare burgeze, în sprijinul cărora s-au format cadrele vechii armate. Desbaterea procedeele practice de instruire a trupelor, oglindirea procesului pregătirii de luptă pe diferite perioade – a fost de asemenea îmbunătățită în paginile ziarului.

Dat fiind însă nivelul ideologic și politic scăzut al multor elemente din personalul redacției, au fost cazuri când în ziar s-au strecurat greșeli politice. În unele cazuri acestea s-au datorat și sabotajului elementelor dușmănoase care se găseau în redacție și tipografie. Ofițerii din redacție care sunt înscriși la școli de partid pentru ridicarea nivelului lor ideologic, nu pot participa în bune condițiuni la aceste cursuri deoarece redacția este încadrată cu circa 30% din necesar și este nevoită să rețină de multe ori pe cursanți la lucru.

Secția militară a ziarului, slab încadrată, nu a cuprins suficient problemele diferitelor arme.

Rubrica vieții de partid și U.T.M. nu a reușit să trateze probleme la nivelul cerințelor puse în fața organizațiilor de partid și U.T.M. din armată.

În general, ziarul, căruia i s-a fixat sarcina de a fi un organ ce se adresează îndeosebi cadrelor, nu s-a ridicat la nivelul necesar, nu a cuprins toate problemele legate de creșterea și pregătirea cadrelor.

Gazetele de Regiuni Militare și Comandamente de Armă au reușit în mare măsură să publice materialul la nivelul de înțelegere a ostașilor; până în anul 1948

aceste gazete erau scrise la nivelul ofițerilor: ostașii nu aveau gazetele lor, la care majoritatea corespondenților și colaboratorilor să fie recrutați din ostași.

Gazetele ostășești au reușit să oglindească mulțumitor problemele pregătirii de luptă a trupelor, popularizând realizările deosebite ale ostașilor și subunităților.

Problemele politice sunt însă tratate cu numeroase lipsuri, confuzii și slăbiciuni. Reacțiile nu se orientează just și nu au inițiativă suficientă. Gazetele ostășești nu oglesc îndeajuns viața și lupta oamenilor muncii din regiunea respectivă. Nu s-a pus accentul pe problemele muncii politice și de partid din companie. De asemenea, nivelul tehnic al unora din gazetele ostășești este scăzut.

Arhivele Militare Române, fond Direcția Superioară Politică a Armatei, dosar 3430, f. 207-224.

92. 1950. Raport susținut în cadrul ședinței Biroului Informativ al P.C.R., privind rezultatele acțiunilor organizate de partid împotriva „bandei titoiste de spioni și asasini”, care își desfășoară activitatea în R.P.R. și măsurile luate la frontiera româno-iugoslavă.

După consfătuirea Biroului Informativ din noiembrie 1949, conducerea partidului nostru a hotărât să studieze temeinic toate problemele în legătură cu activitatea bandei fasciste de la Belgrad în R.P.R. și mai cu seamă problemele referitoare la frontiera româno-iugoslavă. Pe baza studierii acestor probleme a fost elaborat un plan de acțiune cu scopul de a se intensifica lupta comună împotriva bandei lui Tito și de a se lua măsuri speciale în regiunea de frontieră româno-iugoslavă privitor la populația sârbo-croată.

Rezoluția Biroului Informativ a fost prelucrată în toate organizațiile de partid și de masă. Conținutul acestei Rezoluții a devenit un bun al oamenilor muncii din R.P.R. *Întreaga muncă* politico-ideologică din țara noastră a fost împletită cu lupta pentru demascarea și zdrobirea bandei fasciste-titoiste, toate acțiunile și manifestările noastre au constituit o mărturie a hotărârii de luptă și a urii împotriva acestor mârșavi trădători și spioni. Lupta pentru construirea socialismului pentru apărarea păcii, condusă de Partidul Muncitoresc Român, a fost permanent și organic legată cu lupta împotriva bandei fasciste de asasini a lui Tito și a agenților săi.

Folosind învățămintele proceselor spionilor imperialiști titoiști din Ungaria și Bulgaria, partidul nostru a luat măsuri pentru adâncirea verificării membrilor de partid, izgonind din rândurile sale elementele străine și dușmănoase care au pătruns în partid, pentru curățirea rândurilor partidului și a aparatului de stat de persoane cu trecut dubios, de carieriști, de elemente naționaliste și nemulțumite și a ocupat o poziție intransigentă față de orice tendințe străine intereselor clasei muncitoare.

Presa, radio, agitația prin viu grai și propaganda, întreaga muncă a învățământului de partid și munca de lămurire în mase, condusă de P.M.R., au

ascuțișul îndreptat *împotriva* acestei agenturi de *spionaj imperialist*. Presa și radio și-au îmbunătățit munca.

În momentul de față radio și presa din R.P.R. demască pe fasciștii titoiști cu fapte noi și concrete, publicate pentru prima oară de organele noastre de presă.

Măsurile politice luate de partidul nostru pe cuprinsul R.P.R. pentru demascarea bandei titoiste de spioni și asasini, descoperirea și nimicirea agenților ei pe teritoriul țării noastre, cât și cele care vor fi prevăzute în cadrul unui plan de acțiune întocmit pe baza unui studiu privind regiunea de frontieră, constau în următoarele: întărirea organizațiilor de partid, intensificarea muncii de masă; intensificarea propagandei și agitației de partid; întărirea aparatului de stat; unele măsuri cu caracter economic.

Toate aceste măsuri trebuie ca împreună, în cursul dezvoltării lor, să creeze o astfel de stare de spirit în populația muncitoare din această regiune, încât ea să devină o forță activă de luptă, un obstacol viu prin care să nu poată pătrunde agenții trimiși de Tito în R.P.R. și să creeze o atmosferă imposibilă pentru existența și influența agenților titoiști camuflați, aflați pe teritoriul R.P.R.

Aceste măsuri se referă la populația din județele de frontieră: Timiș, Caraș, Severin, Mehedinți și mai ales la *populația sârbo-croată*, pe care trebuie s-o atragem în lupta activă pentru pace și socialism, în lupta pentru lichidarea bandei fasciste a lui Tito.

Aceste măsuri trebuie să contribuie la educarea maselor în spiritul vigilenței revoluționare, vigilență care trebuie să devină un bun nu numai al membrilor de partid, ci și al celor mai largi mase ale oamenilor muncii.

Conducerea Partidului Muncitoresc Român, apreciind succesele realizate în lupta noastră împotriva bandei hitleriste de spioni și asasini a constatat că în activitatea noastră din această perioadă există câteva lipsuri serioase:

a) Cu toate că în lupta împotriva clicii Tito au fost realizate succese serioase, noi n-am elaborat la timp un plan de muncă special pentru regiunile de frontieră ale țării.

Încă în timpul războiului și în primii ani de după război, Tito și Rancovici, bazându-se pe elemente dușmănoase Republicii Populare Române: chiaburi, dragiști, legionari, hitleriști, șoviniști români și unguri, agenți ai Vaticanului, speculanți, ofițeri deblocați etc., au organizat în aceste județe o rețea de agenturi de spionaj în slujba puterilor imperialiste și ațâțând cu fătărnicie sentimentele naționale, desfășoară o activitate criminală îndeosebi de largă în rândurile populației sârbo-croate și îndeosebi în regiunea de graniță.

b) De asemenea, cu mare întârziere s-a trecut la întocmirea unui plan de acțiune, privind cetățenii străini din diferite țări capitaliste și îndeosebi cetățeni iugoslavi, care trăiesc pe teritoriul Republicii Populare Române cu pașaport, cu bilete de liberă trecere, sau așa ziși apatrizi. Acești cetățeni străini, în marea lor majoritate neavând o profesiune determinată, sau ocupând diferite posturi de răspundere chiar și în aparatul de stat, răspândiți prin întreaga țară, reprezintă o primejdie reală, deoarece numărul lor mare favorizează pătrunderea influenței imperialiste și a spionilor imperialiști sau a agenturii lor titoiste.

b) Munca noastră de informare și documentare cu privire la activitatea elementelor titoiste a fost nesatisfăcătoare, fapt care a avut drept rezultat o verificare insuficientă a cadrelor sârbești, cu care lucrăm în regiunile de frontieră. Această împrejurare s-a reflectat în întreaga noastră muncă în direcția zdrobirii agenturii clicii fasciste titoiste.

Planul de acțiune în regiunile de frontieră constă în următoarele:

A. Măsuri politico-organizatorice pe linie de partid în regiunea frontierei româno-iugoslave

Pentru complectarea și întărirea comitetelor de partid județene și de plasă, au fost mobilizate cadre verificate de partid.

În aparatul comitetelor județene și de plasă au fost atrași instructori speciali care au legături cu populația de la frontieră și care posedă curent limba sârbă.

A fost întărită conducerea diferitelor unități ale sectorului socialist al agriculturii din aceste județe. S-au luat măsuri pentru îndepărtarea elementelor dușmănoase din gospodăriile agricole de stat și S.M.T. și au fost puse la posturi de răspundere elemente muncitorești din producție și țărani muncitori.

În urma muncii desfășurate în rândurile țărânimii muncitoare de naționalitate sârbă și croată, se manifestă din zi în zi tot mai mult ascuțirea ciocnirilor de clasă dintre țărani muncitori și chiaburi. Noi mergem pe linia lichidării vechii poziții a așa numitei "unități naționale", sub masca căreia elementele chiaburești naționaliste titoiste își urzeau de mult planurile, încercând să împingă masele sârbești pe calea „armoniei de clasă” după chipul și asemănarea "Frontului Popular" titoist. Din ce în ce mai hotărât țărani muncitori ocupă poziții de demascare a elementelor titoiste și chiaburești.

Se dezvoltă cu putere interesul țărânimii muncitoare pentru organizarea de gospodării agricole colective. Perspectivele colectivizării sunt favorabile în această regiune. Pe lângă cele 7 gospodării agricole colective, care se află în imediata apropiere a frontierei, s-a întreprins organizarea altor 10 gospodării agricole colective. Numai în județul Timiș din 36 plăși cu populație sârbo-croată s-au primit cereri de organizare a încă 28 gospodării agricole colective.

În scopul asigurării desfășurării acestor acțiuni au fost luate măsuri speciale pentru ridicarea de cadre organizatorice și propagandice, specializate în lupta împotriva clicii fasciste a lui Tito. De pildă, 2500 de oameni au terminat cursuri și școli de partid, precum și școli de cadre de partid. În luna aprilie a fost deschisă o școală de cadre centrală de 6 luni cu limba de predare sârbă, frecventată de 100 de elevi și condusă direct de C.C. al P.M.R.

Acest sistem de învățământ care urmărește educarea de cadre speciale pentru lupta împotriva bandiștilor hitleriști cuprinde un program complectat cu teme ideologice și politice în legătură cu lupta împotriva agenturii de spionaj de la Belgrad.

Munca de agitație și propagandă întărită cu cadrele noi ridicate reduce tot mai mult sfera manifestărilor șovinisto-naționaliste. Editura P.M.R. are o secțiune specială pentru editarea de broșuri și cărți în limba sârbă. Aici au fost editate în primul rând documentele Biroului Informativ în legătură cu lupta împotriva clicii

fasciste a lui Tito. Au fost editate 44 de broșuri într-un tiraj de 110.000 exemplare pentru populația sârbă din R.P.R. A fost de asemeni editat un Almanah în limba sârbă într-un tiraj de 4500 de exemplare.

“Carnetul Agitatorului” este editat regulat în limba sârbă într-un tiraj de 1000 de exemplare. Apelurile și tezele P.M.R., gazetele, fotogazetele, afișele și lozincile, tipărite în limba sârbă constituie un sprijin în lupta împotriva lui Tito.

Ziarele care apar în regiunile de frontieră se ocupă permanent cu problemele ce decurg din vecinătatea bandei fasciste a lui Tito. Însemnătate deosebită are ziarul “Pravda” care apare la Timișoara în limba sârbă într-un tiraj de 5000 de exemplare.

Uniunea societăților culturale democratice slave din R.P.R. conduse direct de C.C. al P.M.R. desfășoară o muncă deosebită cultural-politică de masă în rândurile populației sârbo-croate din Banat cu ajutorul celor 8260 de membri.

Până la publicarea Rezoluției în conducerea acestei Uniuni au fost multe elemente chiaburești după modelul „Frontul Popular” titoist. Această linie de împăcare între clase a dus la ascunderea feții partidului, a dus aproape la dizolvarea lui în aceste organizații și în acest fel prin intermediul chiaburilor a pătruns o puternică influență titoistă în aceste organizații. Conducerea societăților a fost epurată de chiaburi și agenți ai lui Tito. Devenind organizații de clasă ale țărânimii muncitoare de origină slavă, aceste societăți au început să se bucure de o autoritate și influență din ce în ce mai mare.

Sărbătorirea celei de a 70-a aniversări a tovarășului Stalin în toate satele de la frontieră, sutele de scrisori individuale și colective trimise tovarășului Stalin din satele sârbești, larga mobilizare a maselor sârbo-croate din Banat în campania de alegere a comitetelor de luptă pentru pace, îmbinarea acestei activități cu campania de demascare a agenturii imperialiste a ațățătorilor la război de la Belgrad, au dovedit că lupta împotriva clicii Tito dă rezultate pozitive, că alături de poporul muncitor român și de celelalte naționalități, populația muncitoare sârbo-croată din R.P.R. este de partea frontului păcii, democrației și socialismului împotriva ațățătorilor la un nou război și împotriva agenturilor imperialiste.

Întărind și în Banat legăturile organizațiilor de masă ale sindicatelor, Uniunii Tineretului Muncitor, Uniunii Femeilor Democratice din România, Frontului Plugarilor, cu masele, Partidul a îmbunătățit munca lor și a îndreptat-o împotriva bandei de spioni titoiști. Frontul de luptă împotriva ațățătorilor la război titoiști, a mercenarilor imperialiștilor anglo-americani se lărgește în urma activității comitetelor de luptă pentru pace.

O sarcină deosebit de importantă în lupta împotriva clicii fasciste titoiste și a tuturor agenturilor titoisto-imperialiste a fost întărirea pazei la frontiera româno-iugoslavă și întărirea măsurilor în vederea asigurării suveranității și securității de stat a R.P.R. Astfel au fost prevenite o serie întreagă de încercări de pătrundere a agenților titoiști pe teritoriul R.P.R. Au fost luate măsuri împotriva pătrunderii agenților titoiști prin căile de comunicație, folosite fără îndoială de acești lachei ai imperialiștilor. (Denunțarea convenției feroviare din 1946; interzicerea accesului vaselor iugoslave în Canalul Bega, măsuri restrictive față de cetățenii iugoslavi aflați în porturile dunărene etc.)

În domeniul învățământului public au fost luate măsuri speciale în regiunea de frontieră cu Iugoslavia: personalul pedagogic a fost selecționat după criterii politice, pentru învățătorii și profesorii sârbi au fost organizate cursuri de pregătire politică și profesională, posturile libere au fost complectate cu elemente noi și bine verificate, au fost deschise școli noi de toate gradele cu limba de predare sârbă, au fost editate manuale în limba sârbă. Școlile sârbești au fost aprovizionate cu cărți în limbile sârbă, română și rusă.

Au fost deschise noi cămine culturale, care ca și cele vechi sunt înzestrate cu biblioteci, aparate de radio și de proiecție. În căminele culturale sunt organizate conferințe săptămânale, mai cu seamă în baza materialelor din revista „Îndrumătorul cultural“, care apare în limba sârbă în 2.000 exemplare. Conferințele sunt însoțite de program artistic în cadrul cărora se execută cântece și jocuri sovietice, românești, sârbești și ungurești.

În regiunile de frontieră și mai cu seamă în satele sârbești sosesc regulat caravane cinematografice cu jurnale și titluri în limba sârbă.

Postul de radio „România Liberă“ și radio Timișoara au zilnic 2 emisiuni în limba sârbă.

Hotărârile conducerii partidului nostru în legătură cu datoria noastră internațională, ca și a celorlalte partide comuniste și muncitorești, de a acorda ajutor de tot felul clasei muncitoare și țăranimii muncitoare din Iugoslavia care luptă pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul socialismului, sunt legate de 3 principale sectoare de muncă.

a) Munca cu emigranții politici revoluționari iugoslavi aflați în R.P.R.

b) Pregătirea și trecerea peste granița noastră în Iugoslavia a materialului de propagandă scrisă împotriva dictaturii fasciste a lui Tito și furnizarea acestui material în cantitățile necesare partidelor frățești.

c) Creșterea de cadre capabile pentru lupta hotărâtă împotriva bandei fasciste de spionaj a lui Tito.

Astfel noi vom contribui la intensificarea luptei active a elementelor revoluționare atât înăuntrul Partidului Comunist Iugoslav cât și în afara lui, pentru reînvierea adevăratului partid comunist al Iugoslaviei.

A. Munca cu emigranții politici revoluționari iugoslavi în R.P.R.

Munca partidului nostru cu emigranții politici revoluționari iugoslavi a obținut o serie de succese. Chiar de la început s-a făcut o primire caldă emigranților politici revoluționari. Li s-au pus la dispoziție toate posibilitățile de a se organiza și de a lua parte activă la lupta împotriva bandei de trădători titoiști.

Cu ajutorul P.M.R. emigranții politici revoluționari au desfășurat o activitate politică prin presă, radio, conferințe și diferite acțiuni culturale.

A fost organizată și întărită organizația de bază P.M.R. a emigranților. Ei au început să trăiască o viață de partid, ceea ce a exercitat o influență nu numai asupra acelor care au intrat în partid, ci și asupra tuturor celorlalți emigranți politici revoluționari. La mulți se mai resimt importante rămășițe ale educației titoiste, rămășițe care trebuiesc îndepărtate. Printre ei au avut loc certuri, manifestări

nesănătoase, atitudini neprincipiale, bârfeli. Cauza acestor manifestări nesănătoase este după părerea noastră prezența în rândurile emigrației a câtorva elemente titoiste (în parte încă nedescoperite și prin urmare, nearestate) trimiși de Rancovici în R.P.R., tocmai cu scopul de a împiedica organizarea emigrației, de a semăna neîncredere reciprocă printre emigranți și neîncredere în P.M.R., precum și de a crea o rețea de spionaj și diversiuni. Emigranții cei mai energici, care s-au evidențiat în demascarea cliicii fasciste a lui Tito, asigură emisiunile radiofonice în limba sârbă și redactarea ziarului emigranților politici revoluționari „Sub steagul internaționalismului“. Cercurile de lectură, școlile de cadre îi înarmează cu teoria marxist-leninistă pentru lupta împotriva fasciștilor și asasinilor titoiști.

Munca de agitație care se desfășoară, ca și acțiunea cultural-educativă de masă, prin conferințe, manifestări artistice, etc. adâncesc ura față de trădătorii și spionii iugoslavi.

Fără îndoială că munca între emigranți a dat multe rezultate pozitive. Dar sunt și lipsuri, dintre care cele mai importante sunt următoarele:

a) Vigilența revoluționară în munca politică printre emigranții politici n-a fost ridicată la nivelul necesar, pentru a descoperi și demasca la timp pe agenții și spionii titoiști.

b) Organizația de bază a emigranților n-a desfășurat o muncă de lămurire de-a-juns de organizată, pentru a asigura baza politică a măsurilor luate pe linie de stat.

B. Răspândirea materialului de propagandă scris împotriva agenturii de spioni titoiști.

Răspândirea ziarului emigranților politici revoluționari iugoslavi din U.R.S.S. „Pentru o Iugoslavie socialistă“, a ziarului „Sub steagul internaționalismului“ din R.P.R. și a celorlalte ziare ale emigranților politici revoluționari iugoslavi, care apar în alte țări, ca de pildă „Napred“ și „Nova Borba“, precum și răspândirea de broșuri și manifeste, tipărite în timpul așa numitelor alegeri din Iugoslavia, special pentru munca ilegală, a fost îngreuiat în ultimul timp în urma măsurilor represive.

Canalurile de răspândire ca și cantitatea globală a materialului de propagandă răspândit, material de propagandă îndreptat împotriva lui Tito, s-a micșorat în mare măsură.

În afară de materialul tipărit înainte de noiembrie 1949. în *noiembrie și decembrie 1949*, am tipărit broșuri (rapoarte și rezoluții ale Consfătuirii Biroului Informativ din noiembrie 1949, raportul tovarășului Malencov de la 7 noiembrie 1949 etc.) în 375.500 de exemplare.

În decembrie și ianuarie am tipărit broșuri (materialele consfătuirii Biroului Informativ, articolele tovarășilor Molotov, Malencov, Iudin, Rossi, Poptornov, Popivoda, Golubovici etc.) în 283.000 de exemplare.

În februarie am tipărit broșuri (a tov. Pospelov, Görö, Cogniot, etc.) în total în 35.000 de exemplare.

Din februarie n-a mai fost tipărită nici o broșură, deoarece încă n-au fost răspândite broșurile tipărite în ianuarie.

În afara acestui material am mai răspândit și materialele tipărite la Moscova și transmise nouă pentru împrăștiere și răspândire. În această perioadă au sosit din U.R.S.S. broșuri (Rezoluțiile Biroului Informativ, actul de acuzare în procesul lui Traicio Kostov), manifeste electorale etc., într-un tiraj total de 29.300 exemplare, iar ziarul „Pentru o Iugoslavie socialistă“ a fost difuzat până la no. 33, tirajul fiecărui număr atingând 11.900 până la 15.000 de exemplare.

Am reținut manifestele electorale în 60.000 de exemplare. Ziarul emigranților politici revoluționari iugoslavi din R.P.R. apare în 11.000 exemplare și au apărut 21 numere. Noi împărțim și expediem acest material în zona de frontieră a R.P.R., în R.P. Bulgaria, în R.P. Ungară, în R.P. Albania, Austria, Cehoslovacia și Polonia, pentru a fi trecut în Iugoslavia.

În Cehoslovacia și Polonia expediem material numai pentru emigranții care locuiesc acolo.

În Austria expediem neregulat și cu întreruperi.

Transportul materialului de propagandă antititoist în R.P. Albania întâmpină în ultimele luni mari dificultăți. Pe baza indicațiilor primite din partea partidelor frățesti din țările respective am redus în măsură importantă cantitatea de material expedit în R.P. Ungară și în R.P. Bulgaria. Ungaria de la 15.000 broșuri primite în noiembrie și-a redus cererile la 9.000. În R.P. Bulgaria după rugămintea lor nu mai trimitem nici o broșură.

Transportul materialului peste frontiera româno-iugoslavă a întâmpinat deasemeni mari dificultăți. Astfel în luna noiembrie am difuzat 50.000 broșuri, în decembrie 60.000, în ianuarie 53.000, în februarie 11.000.

La aceste cantități se mai adaugă 72.600 de exemplare din material tipărit în U.R.S.S. și 32.000 de exemplare din ziarul „Sub steagul internaționalismului“.

Spre marea noastră părere de rău trebuie să constatăm, că în genere răspândirea materialului antititoist s-a redus în măsură importantă. De aceea am fost siliți să reducem și tirajul broșurilor tipărite special pentru munca ilegală în Iugoslavia. Nu știm încă precis, dacă materialul ajuns în Iugoslavia se răspândește bine în masele largi populare.

Concluzii:

În legătură cu această problemă partidul nostru își pune în față următoarele sarcini principale:

1. Întărirea generală a campaniei împotriva clicii fasciste a lui Tito și a agenților ei, împotriva uneltirilor imperialiste.

Întărirea activității organizatorico-politice a partidului, adâncirea muncii de masă pentru strângerea legăturilor partidului cu masele, pentru dezvoltarea patriotismului în rândurile maselor muncitoare și a urei împotriva lumii imperialiste și a regimului terorist din Iugoslavia; pentru intensificarea vigilenței revoluționare față de orice manifestări dușmănoase, împotriva elementelor dăunătoare naționaliste, fasciste, care încearcă să pătrundă chiar și în rândurile partidului; înlăturarea lipsurilor și a slăbiciunilor principale în lupta împotriva activității dușmănoase a spionilor fasciști iugoslavi. Toate organele noastre de

partid și de stat trebuie să se socoată în permanență mobilizate în frontul luptei împotriva spionilor fasciști, dușmani ai libertății și păcii.

2. În special în regiunea de frontieră poporul nostru muncitor trebuie să fie gata la orice jertfă în lupta împotriva bandei titoiste, care amenință permanent libertatea, independența și suveranitatea patriei noastre.

Toate măsurile luate vor fi întărite prin toate mijloacele pe linie de partid și de stat.

3. Măsuri speciale vor fi luate pentru întărirea regiunii de frontieră și mai cu seamă în legătură cu problemele populației sârbo-croate din R.P.R. Iugoslavia titoistă a fost transformată într-o bază militară a agresorilor imperialiști americani – noi întărim țara noastră, pentru ca ea să fie o bază cât mai puternică a frontului păcii și a socialismului.

4. Lupta împotriva bandei titoiste și a dictaturii fasciste, întronată de ea, trebuie să cuprindă toate domeniile activității Partidului. Nu trebuie să dăm fasciștilor nici un răgaz, nu trebuie să le dăm nici o zi de odihnă.

C.C. va conduce nemijlocit această luptă și o va coordona. În acest scop va fi întărit sectorul special.

Măsuri în legătură cu sarcinile luptei pentru elementele revoluționare din Iugoslavia.

1. *Măsurile în legătură cu emigranții politici revoluționari din Iugoslavia:*

Va fi întărită organizația de bază a emigranților, care le va asigura conducerea nemijlocită a emigrației.

2. *Măsurile în legătură cu răspândirea materialului, pregătiți pentru lupta împotriva bandei titoiste de spioni și asasini.*

Se propune:

a) Îmbunătățirea muncii de răspândire a materialului peste granița româno-iugoslavă. În acest scop se elaborează un proiect care va conține indicații în vederea reorganizării cu scopul asigurării difuzării și controlului folosirii materialului, răspândit pe teritoriul iugoslav.

b) Partidele frățești din țările, prin care a fost efectuată munca de răspândire, trebuie să organizeze aparatul necesar în vederea intensificării activității de răspândire.

c) Orice legătură a regimului fascisto-titoist cu străinătatea, orice contact internațional trebuie să fie transformat într-un canal pentru răspândirea materialului de demascare a bandei Tito-Rancovici, trebuie să fie transformat într-un ajutor acordat revoluționarilor iugoslavi care conduc masele la luptă împotriva monștrilor fasciști.

Înfăptuirea acestor propuneri va atrage partidele comuniste din Europa la acțiuni concrete și va intensifica tot mai mult munca de răspândire a materialelor, extinzând-o asupra întregului teritoriu al Iugoslaviei, vândută de Tito imperialiștilor.

Materialul trebuie să ajungă în mâinile oamenilor muncii din Iugoslavia, ca să fie folosit pentru răsturnarea regimului dictatorial fascist al lui Tito.

◆
D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 132/1950, f. 1-14.

Strict secret

La ședința C.C. a P.M.R. din 8 decembrie 1949, în cadrul căreia a intrat în discuție problema Academiei de Științe a R.P.R., prof. Traian Săvulescu a expus principiile de organizare a Secretariatului Academiei. Aceste principii au fost apreciate <de noi> ca fiind corecte. Ele constituie rezultatul conștientizării și însușirii măreței experiențe sovietice. În cadrul ședinței conducătorilor, care a avut loc la Academie, prof. T. Săvulescu a răstălmăcit aceste principii, schimbând aproape în întregime conținutul și forma lor.

Aceasta s-a întâmplat nu mai târziu decât la câteva zile de la ședința C.C. a P.M.R.

Este evident că prof. T. Săvulescu și-a schimbat atitudinea nu din proprie inițiativă.

Atunci când, în urma unei argumentări logice, câțiva tovarăși (Constantinescu-Iași, Nicolau, Mârza ș.a.) au expus principiile corecte, prof. T. Săvulescu a rugat pe un ton plângăcios, să se procedeze altfel decât înainte, deși, formal, s-a declarat de acord cu formularea justă.

Este clar că o „forță externă“ l-a determinat să-și schimbe poziția.

Această părere este confirmată și de faptul că, după întoarcerea sa din Uniunea Sovietică, el a propus din proprie inițiativă să se organizeze după principii corecte secretariatul științific. Cu toate că nu se poate susține cu certitudine, credeau că elementele dușmănoase – franc masonii – l-au obligat să-și modifice atitudinea corectă. Acest fapt se poate deduce și din faptul că el a insistat ca în birou să se poată include, pe lângă el însuși, care, bineînțeles, va face parte, și în conformitate cu varianta inițială a lui Profiri și Sadoveanu, urmărind înlăturarea prin diferite mijloace a lui Constatinescu-Iași, credincios liniei partidului.

Profiri și Sadoveanu sunt cunoscuți ca <fiind> francmasoni. Presupunem că și Săvulescu este francmason.

Se pare că Săvulescu are un grad inferior în loja francmasonică, față de alți membri ai Academiei și, <de aceea> pe el îl obligă <ei> să acționeze în acest mod. Săvulescu s-a plasat însuși într-o situație ridicolă atunci când a apărut teze pe care înainte le respingea.

Cu toate că noi urmărim cu atenție activitatea Academiei, niciodată nu a fost atât de limpede ca în acest caz faptul că Săvulescu a fost impus de cineva din afară să-și schimbe punctul de vedere.

Astfel, se ridică două întrebări:

1) din cine se compune grupul francmasonic din cadrul Academiei (unii dintre ei sunt cunoscuți)?

2) cine este răspunzător de legătura externă și cum se realizează legătura?

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 123/1950, f. 4.

94. 1950. *Raport statistic privind compoziția socială a membrilor de partid, în perioada noiembrie 1948 -- aprilie 1950.*

RAPORT STATISTIC

A ACȚIUNII DE VERIFICARE LA ÎNCHEIEREA LUCRĂRILOR

În cadrul întregii acțiuni de verificare, din noiembrie 1948 până în aprilie 1950, a fost verificat un număr de 913.027 membri de partid din întreaga țară.

Compoziția socială a celor verificați a fost următoarea:

351.695 sau 38,52% reprezintă elementul muncitoresc din care 1,40% erau salariați agricoli. Restul de 61,48% îl reprezintă elementul țărănesc, iar 26,23% elementul mic burghez de la orașe.

Marea majoritate a celor verificați 81,37% sunt români, urmează 10,98% maghiari, 3,75% evrei 2,09% slavi, 1,8% alte naționalități.

Cea mai mare parte din membrii de partid verificați, au fost încadrați în Partid după 6 martie 1945, ei reprezintă 98,24% față de totalul celor verificați.

Membrii de partid din ilegalitate reprezintă numai 626 adică 0,07%.

Numărul celor care au sprijinit în ilegalitate mișcarea noastră fără a fi încadrați în partid reprezintă 4.089 adică 0,53% față de totalul celor verificați.

Deci totalul celor care au avut legături cu mișcarea noastră, reprezintă numărul de 5.435 sau 0,60% din totalul celor verificați.

Din numărul total al membrilor de partid verificați 78,60% provin din Partidul Comunist Român, iar 21,40% din Partidul Social Democrat.

Din totalul de 913.027 membri de partid verificați, au fost excluși 192.881 adică 21,13% din care excluși pentru activitate dușmănoasă și diferite abateri grave 112.901 sau 12,27%, iar 79.980 adică 8,76% pentru refuz de calitate de membru de partid prin neprezentare.

Majoritatea celor excluși (în total) au fost elemente nemuncitorești în număr de 144.373 sau 8,67% față de totalul celor verificați, iar restul de 45.508 sau 3,70% îl reprezintă elementul muncitoresc.

Motivele de excludere se prezintă în felul următor:

(Procentele sunt raportate la total verificați)

Foști informatori și provocatori 6.001 = 0,66%

Cei cari au comis crime și jafuri pe teritoriul U.R.S.S. 7.309 = 0,81%

Foști Legionari 19.798 = 2,17%

Alte categorii de fasciști activi 10.555 = 1,16%

Foști exploatare, speculanți și uneltele lor 22.473 = 2,46%

Descompunere morală (furt, beție, imoralitate 11.240 = 1,23%

Cei care au avut abateri grave de la linia partidului (agitație șovină, naționalistă, antisovietică etc.) 9.139 = 1,00%

Activitate dușmănoasă după 23 August 15.264 = 1,6%

Fugiți din U.R.S.S. 2.880 = 0,32%

Cei cărora li s-a anulat calitatea de membri de partid din cauza trecutului lor dubios 8.181 = 0,89%

Dintre cei excluși pentru refuz de calitate de membrii de partid din cele ce s-au putut stabili majoritatea o reprezintă cei cari au fost înscriși din oficiu, în masă, în urma unor promisiuni ce li s-au făcut — ei reprezintă 2,64% din totalul acelor verificați.

Urmează acei cari având un trecut dubios și știind că vor fi excluși, nu s-au mai prezentat la verificare, ei reprezintă 2,34%.

Cei care se află sub influența dușmanului de clasă, a diferitelor secte religioase etc. constituie 2,24%.

Cei care au avut activitate dușmănoasă, atât înainte cât și după 23 August 1944 — 0,44%.

Foști legionari și membri ai altor organizații fasciste și reacționare — 0,33%

Diferite categorii de nemulțumiți — 0,13%

Mai există un număr de foști membri de partid care între timp au fost arestați, demenți, grav bolnavi — cari reprezintă 0,64%

Majoritatea celor excluși în total au fost încadrați în partid după 6 Martie 1945 — reprezintă 20,86% din totalul celor verificați.

Din numărul total de excluși, au fost și unii membri de partid din ilegalitate cari reprezintă un număr de 49 sau 0,01% față de totalul celor verificați.

Au mai fost excluși din Partid și un număr de 210 sau 0,02% din cei cari au sprijinit în ilegalitate mișcarea noastră.

Deci au fost excluși din Partid 259 sau 0,03% din acei care în trecut au avut legături cu mișcarea noastră.

Din numărul celor excluși, acei proveniți din Partidul Comunist Român reprezintă 19,86% față de totalul membrilor de partid verificați proveniți din acest partid, iar 25,71% reprezintă pe acei proveniți din Partidul Social Democrat față de totalul membrilor de partid verificați provenind din acest partid.

*
* *

Situația după verificare se prezintă astfel:

În partid au rămas 720.146 membri de partid.

Compoziția este următoare:

Elementul muncitoresc reprezintă 42,51% din care 1,51 salariați agricoli.

Elementul nemuncitoresc 57,49% din care cel țărănesc 33,20%, iar elementul mic-burghez de la orașe 24,29% — 57,5

Compoziția națională: români 81,68%, maghiari 11,34%, evrei 3,54%, slavi 2,05%, iar alții 1,39%.

Din membrii de partid cărora li s-a confirmat calitatea de membri 80,94% sunt bărbați iar 19,06% femei.

Membrii de Partid din ilegalitate reprezintă un număr de 577 sau 0,08% din cei confirmați, iar 4.599 sau 0,64% sunt acei care au avut legături cu Partidul în ilegalitate fără a fi încadrați.

Deci avem în partid 5.176 sau 0,72% tovarăși care în trecut au avut legături cu mișcarea noastră.

Membrii de partid proveniți din Partidul Comunist Român reprezintă 79,84 iar 20,16% reprezintă pe acei care provin din Partidul Social Democrat (cifre raportate la totalul confirmați).

Din cei 720.146 membri de partid confirmați 84.391 sau 11,72% au fost identificați că în trecut au făcut parte din diferite partide sau organizații fasciste și reacționare, după cum urmează:

Foști membri ai organizațiilor legionari	20.724 = 2,88%
Foști simpatizanți legionari	6.460 = 0,90%
Foști membri în Partidul Național Țărănesc	20.019 = 2,78%
Foști membri în Partidul Național Liberal	13.760 = 1,91%
Foști membri în Partidul Național Cuzist	4.601 = 0,64%
Foști membri în Partidul Național Szalaist	618 = 0,09%
Foști membri în Partidul Național Imredist	777 = 0,11%
Acei care au făcut parte din organizații sioniste	3.124 = 0,43%
Acei care au făcut parte din diferite organizații fasciste germane (Grupul Etnic German, D.A.R. etc.)	4.459 = 0,61%
În diferite alte organizații fasciste și burgheze (F.R.N. Partidul Națiunii, organizații paramilitare din Ardeal etc. au făcut parte	9.849 = 1,37%
84.391	

*
* *

În concluzie în urma verificării, compoziția socială în Partid s-a îmbunătățit prin eliminarea elementelor dușmănoase și străine strecurate în Partidul nostru cu 4%.

Din celelalte puncte de vedere (națională, sexe etc.) situația în general a suferit puține schimbări.

◆ *Arhivele Militare Române, fond Microfilme, rola A.S.I, 2019, c. 99-102.*

95. 1950. Raportul Anei Pauker privind pregătirea planului cincinal „al construcției socialiste a țării noastre”.

După împlinirea și desfășurarea cu succes a Planului pe 1949 și a celui pe 1950, pregătim acum Planul Cincinal al construcției socialiste a țării noastre. Aplicând directivele date de Biroul Politic al Comitetului nostru Central, acest plan cuprinde mari sarcini de dezvoltare a industriei noastre petrolifere, siderurgice, metalurgice, electrice, precum și a industriei ușoare și a agriculturii.

Planul Cincinal cuprinde sarcini importante pe tărâmul transformării socialiste a agriculturii, a schimbului de mărfuri între oraș și sat, a îmbunătățirii continue a traiului celor ce muncesc.

Dezvoltarea și întărirea noastră pe calea construcției socialiste în industrie și începuturile de transformare socialistă a agriculturii, care a îngădit elementele exploatare de la orașe și de la sate, întetesc ura dușmanilor regimului nostru și ascut lupta de clasă la sate și orașe.

Noi construim socialismul, adică viață înfloritoare și fericită pentru cei ce muncesc, în strânsă prietenie și alianță cu mereu tot mai puternica Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, în timp ce în țările capitaliste criza, la braț cu foamea, șomajul și mizeria intră tot mai îndesat în viața trudită a oamenilor muncii din aceste țări.

Deși criza ascute contradicțiile dintre țările capitaliste, imperialiștii Statelor Unite se străduiesc să strângă sub stăpânirea lor țările marșalizate, pe care cu ajutorul guvernelor trădătoare vor să le pregătească pentru războiul împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Lagărul păcii, democrației și socialismului, lagărul de luptă împotriva ațâțătorilor la război, crește, înregistrează noi succese, se întărește și cu toată furia războinică a imperialiștilor, el poate da peste cap planurile criminalilor neo-hitleriști, a războinicilor atomiști, prin lupta neîntreruptă împotriva lor și a complicilor lor.

Partidul nostru a mobilizat și mobilizează masele cele mai largi în ura și lupta contra imperialiștilor ațâțători la război și a agenturii lor de ucigași și spioni titoiști, ale căror fapte nelegiuite le demască zi de zi.

Acțiunea de semnături pe Apelul de la Stockholm al Partizanilor Păcii, care a ajuns la peste 8 milioane iscălituri, acțiune dusă de la om la om, a ridicat combativitatea împotriva ațâțătorilor la război, a mărit numărul activiștilor fără de partid și a încheat mai strâns legătura Partidului nostru cu masele — și ceea ce este deosebit de important — cu masele țărânimii muncitoare.

Partidul nostru conduce pe cei ce muncesc la luptă împotriva dușmanilor dinăuntrul țării, elemente exploatare și uneltele lor de la orașe și sate, care lovesc pe față și pe ascuns în interesele poporului, încercând în mod nebunesc să întoarcă roata istoriei la negrele zile trecute pentru totdeauna ale exploatării, asupririi și înrobirii către imperialiști a poporului și a țării noastre.

Ultimele două procese ale unor trădători și spioni în slujba imperialismului anglo-american, au arătat poporului nostru încă odată fața hidoasă a dușmanilor săi și au făcut să-i fie mai trează vigilența față de acei care încă nu sunt descoperiți și judecați, dar care nu trebuie să scape ochiului ager al oamenilor muncii și pedepsei pe care o merită. În aceste procese s-a vădit și activitatea criminală a trădătorilor fugiți înstrăinate.

Partidul nostru, avangardă a clasei muncitoare și conducător al întregii construcții socialiste, își îndeplinește sarcinile sale în lupta împotriva ațâțătorilor la război și sarcinile de construire a socialismului în țara noastră, datorită elanului revoluționar, devotamentului față de popor, muncii entuziaste și pricepute a clasei

muncitoare, care își întărește tot mai mult alianța cu masa milioanelor de țărani muncitori. Noi ne putem îndeplini sarcinile noastre datorită ajutorului Uniunii Sovietice, dragostei celor ce muncesc pentru Uniunea Sovietică și hotărârii partidului și a activiștilor fără de partid, de a urma mereu și a învăța din știința marilor noștri dascăli — Marx, Engels, Lenin și Stalin — de a urma și învăța din experiența falnicului Partid bolșevic al lui Lenin și Stalin.

Învățătura leninist-stalinistă ne arată că condiții neapărat necesare pentru a îndeplini cât mai bine marile sarcini care stau în fața noastră sunt principialitatea, unitatea, coeziunea și justa compoziție socială a partidului nostru.

Noi însă am comis abateri de la principiile leniniste de primire a membrilor în partidul nostru, în avangarda clasei muncitoare. Am comis greșeala de a lăsa să între în rândurile partidului nostru elemente străine de cauza clasei muncitoare.

Precum a constatat Hotărârea Plenarei din ianuarie a C.C. al P.M.R., elementele mic-burgeze intrate în partid, au adus cu sine influențe străine de clasa muncitoare, tendințe oportuniste, anarhice, manifestări de indisciplină, lipsă de răspundere și combativitate.

„Efectul compoziției sociale nejuste — arată Hotărârea Plenarei a C.C. al P.M.R. — a fost resimțită prin manifestările anarhice mic-burgeze ale unor membri de partid, prin abateri de la linia partidului, prin introducerea de către elemente străine de partid, a unor metode de muncă antipartinice ca: înăbușirea criticii și autocriticii, atitudinii dictatoriale, călcarea disciplinei de partid și de stat, neexecutarea directivelor Comitetului Central, călcarea democrației interne de partid, familiarism“.

Datorită gravelor abateri în primirea membrilor de partid, au putut să fie întinate rândurile partidului cu un număr de elemente provenite din rândurile active fasciste, foști informatori ai Siguranței, criminali de război, de exploatare, carieriști, oportuniști, afaceriști, aventurieri.

Verificările de partid au curățat partidul de aceste elemente dușmănoase.

Verificarea a dus la înlăturarea a numeroase lipsuri în munca organelor, a organizațiilor și a membrilor de partid. Ea a ridicat gradul de conștiință și nivelul politic al membrilor de partid, a întărit spiritul revoluționar și vigilența de clasă, a contribuit la înlăturarea unor influențe străine din rândurile partidului.

Noi putem constata că verificarea — prin excluderea din partid a elementelor dușmane și străine de cauza proletariatului — a dus la o serioasă întărire a partidului. Dar putem oare spune că în partidul nostru n-au mai rămas elemente cu concepții și apucături străine clasei muncitoare, străine socialismului și comunismului? Fără îndoială că nu putem spune aceasta.

În urma verificării a mai rămas în rândurile partidului nostru un oarecare număr de elemente înfumurate, birocratice, carieriste, naționaliști-șovini, sioniști, antisemiști. Lenin a arătat în repetate rânduri că:

„Carieriștii și ariviștii se străduiesc neapărat să se vâre sub pielea partidului de guvernământ“.

„De noi s-au lipit — spune Lenin — în unele locuri, carieriști, care s-au numit comuniști și ne-au păcălit, care s-au vârat la noi pentru că comuniștii sunt acum la putere“.

De hrăpăreții aventuriști, de așa-zii membri de partid, de aceia care vor numai să se folosească de avantajii situației de membri ai Partidului de guvernământ, de acei care nu vor să ducă greutatea muncii devotate în folosul comunismului, de astfel de indivizi — ne învață Lenin — trebuie să se curețe partidul.

Noi întărim partidul nostru curățându-l, zi cu zi, de elementele înfumurate, birocratice, carieriste, naționaliste, oportuniste de elementele legate de exploatare, de chiaburi, elemente străine de concepția comunistă.

Partidul nostru trebuie să-și curețe mereu rândurile sale, să ridice educația marxist-leninist a membrilor de partid, să conducă masele muncitoare și să lege tot mai strâns Partidul de ele, prin munca și comportarea membrilor de partid.

Membrii de partid trebuie să lucreze astfel oriunde muncesc, în sindicate, în U.T.M., în U.F.D.R., în comitetele provizorii ale Sfaturilor Populare, în aparatul de stat, în întreprinderi, instituții și la sate, încât să crească încrederea și dragostea pentru partidul și statul nostru.

În întreaga sa muncă, în îndeplinirea sarcinilor grele care au stat în fața sa și pe care le-a rezolvat, partidul nostru s-a sprijinit mereu pe muncitorimea organizată în sindicate, în fruntea căreia se află comuniștii.

Pentru că sindicatele să fie realmente școala comunismului, muncitorii trebuie să învețe de la comuniștii din sindicate prețuirea omului muncitor ca cel mai scump capital. Aceasta înseamnă că comuniștii trebuie să fie primii în lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de trai al celor ce muncesc, să se ocupe de locuințe, de hrana, de îmbrăcămintea muncitorilor, să aibă grijă de copiii muncitorilor, de protecția muncii lor.

Ei trebuie să învețe de la comuniști că viața celor ce muncesc se poate îmbunătăți mereu în regimul socialist, numai datorită muncii depusă cu râvnă pentru creșterea mijloacelor de producție și a bunurilor de consum. Aceasta se realizează prin ridicarea productivității muncii, prin disciplina în muncă, printr-o justă atragere în muncă a tehnicienilor, maiștrilor, inginerilor, prin inițiativă, prin folosirea criticii și autocriticii.

Muncitorii organizați în sindicate trebuie să învețe de la comuniștii din sindicate cum trebuie dusă munca pentru permanenta ridicare a nivelului politic, cultural, al celor ce muncesc, pentru ridicarea combativității lor în lupta pentru descoperirea dușmanilor strecurați în întreprinderi și aparatul de stat, împotriva birocratismului. De la muncitorii comuniști ei trebuie să învețe atenția deosebită care se dă părerilor sănătoase ale tovarășilor de muncă, respectul pentru democrația muncitorească. De la ei, de la comuniști, muncitorii și muncitoarele trebuie să învețe cum trebuie întărită legătura cu țărănimea muncitoare.

Tovarășul Stalin spune:

„În Rusia, spre deosebire de Apus, eliberarea țărânimii de asuprirea moșierească s-a făcut sub conducerea proletariatului. Pe această bază s-a format în Rusia alianța dintre proletariat și țărănimea muncitoare. Datoria comuniștilor este să prețuiască această alianță și s-o întărească“.

Clasa muncitoare și partidul nostru au același plus de partea lor: eliberarea țărânimii de asuprirea moșierimii s-a făcut sub conducerea proletariatului.

Muncitorimea noastră trebuie în permanență, în munca de zi cu zi, să învețe tot mai bine să prețuiască și să întărească alianța sa cu țărănimea muncitoare, mai cu seamă acum, când țărănimea muncitoare face primii pași pe drumul greu, dar singurul izbăvitor din înapoiere și sărăcie, drumul de transformare socialistă a satului, prin formarea de gospodării agricole colective.

Activitatea sindicatelor s-a îmbunătățit simțitor în ultimul timp. Dar putem noi oare spune că toți membrii de partid activiști sindicali își îndeplinesc cum trebuie sarcinile lor? Nu! Avem numeroase cazuri când membri de partid activiști sindicali se birocratizează, se rup de mase, nu conduc și nu-și pleacă urechea la critica muncitorilor și sau dovedesc o complectă lipsă de grijă de condițiunile de trai a celor ce muncesc, sau se târăsc în coada elementelor celor mai înapoiate, cu porniri anarhice individuale.

De asemeni în aparatul de stat, în comitetele provizorii ale Sfaturilor Populare, mai cu seamă la sate, la direcția Gosp. de Stat sunt membri de partid, care în loc de muncă perseverentă, grea, pe teren decretează măsuri care uneori lovesc, în cei ce muncesc și slăbesc alianța proletariatului cu țărănimea muncitoare. Despre astfel de elemente a spus Lenin că suferă de „înfumurare“. Această înfumurare, Lenin a numit-o „cel mai mare dușman intern al partidului“.

„Înfumurarea comunistă — spune Lenin — înseamnă că omul care e în rândurile Partidului Comunist și n-a fost încă curățat de acolo, își închipuie că poate soluționa toate problemele care îi stau în față, prin decretari. De acești dușmani noi trebuie să ne curățăm, și cu ajutorul tuturor muncitorilor și țăranilor conștienți, noi vom face aceasta“.

În partid trebuie să rămână numai elementele conștiente și în mod sincer devotate comunismului. În partid trebuie să intre numai cei cinstiți, devotați statului de democrație populară numai adevărați reprezentanți ai maselor care au fost asuprite sub capitalism.

Pe lângă marea majoritate a membrilor de partid, comuniști devotați cauzei proletariatului, internaționalismului proletar, muncind cu spirit de jertfire de sine la locul lor de muncă, știind să învingă greutățile ce le stau în cale, se mai găsesc numeroși muncitori și muncitoare, țărance și țărani săraci, demni însă de a fi în rândurile partidului nostru.

În ultimii ani s-au evidențiat mii de muncitori și muncitoare, nemembri de partid, în munca sindicală, în acțiunile de naționalizare a întreprinderilor și de expropriere a moșierilor, în demascarea și lupta împotriva dușmanilor poporului, împotriva spionilor și sabotorilor, în lupta pentru pace, în munca la țară pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, care au dat dovadă de activitate și elan în producție, care și-au dovedit internaționalismul proletar. Pe aceștia noi trebuie să-i primim în partid.

Primirea de candidați în partid trebuie să ducă, odată cu curățirea permanentă a rândurilor partidului nostru de elementele străine, la îmbunătățirea muncii noastre, la întărirea Partidului, la o mai bună compoziție socială a partidului.

Noi avem azi în partidul nostru 42% muncitori. Trebuie să ajungem la cel puțin 50% muncitori. Creșterea numărului muncitorilor în partidul nostru trebuie

să fie făcută prin recrutare a adevăraților muncitori, cu concepții proletare. Sunt printre muncitorii care stau cu un picior în fabrică, uzină, mină sau pe schelă, și cu altul pe petecul lor de pământ, unii care aduc o mentalitate străină, hrăpăreață în rândurile muncitorilor, oameni care nu sunt legați de interesele întreprinderii în care lucrează. Noi trebuie să primim în partid muncitori care prin existența lor, prin munca lor, prin stagiul lor îndelungat în marile întreprinderi sunt legați cu toate firele de gândirea și simțirea proletară. Trebuie să primim în partid muncitori care au dragoste și respect față de muncă și de bunul statului nostru de democrație populară care sunt frunțași și inovatori în producție, combativi, cu inițiativă, vigilenți, devotați cauzei socialismului, care urăsc de moarte și luptă cu hotărâre împotriva ațâțătorilor la război, împotriva dușmanilor clasei muncitoare, care luptă cu hotărâre împotriva oportunismului, a naționalismului, a influențelor mic-burgheze în rândurile partidului. Acești muncitori trebuie să formeze procentul hotărâtor al celor care vor intra în partid.

Trebuie să primim în partid muncitori de la SMT, tractoriști și mecanici, muncitori agricoli de la gospodăriile agricole de stat, țărani muncitori și în special țărani săraci care iau parte la lupta împotriva chiaburilor și la toate campaniile inițiate și conduse de partid, și mai cu seamă țărani dintre aceia care au intrat în gospodăriile agricole colective și care activează pentru formarea de noi gospodării colective.

Dintre funcționari și intelectuali trebuie primiți aceia care prin munca lor de zi cu zi dau dovadă că și-au însușit concepția marxist-leninistă și sunt activi pentru cauza celor ce muncesc.

O atenție deosebită trebuie dată primirii în partid a femeilor muncitoare, care s-au evidențiat în câmpul muncii, în acțiunile organizate de partid, care lucrează activ în organizațiile de masă și sunt devotate regimului nostru. Femeile muncitoare și țărancele muncitoare au fost încătușate în dezvoltarea lor de aspirarea burghezo-moșierească și ținute în întuneric și ignoranță. Cu atât mai importantă este sarcina organizațiilor de partid de a le ridica conștiința de clasă, de a le lumina și a le atrage în viața politică activă.

Mulți U.T.M.-iști au participat cu elan în producție și în activitatea de masă a partidului nostru. O atențiune deosebită va trebuie s-o dăm primirii în rândurile partidului, celor mai destoinici U.T.M.-iști.

Tovarăși,

La primirea de candidați nu trebuie să repetăm în nici un caz greșelile trecute. Trebuie să fie observate cu strictete principiile leninist-staliniste ale partidului. Primirea va trebuie făcut individual, verificând cu grijă pe fiecare dintre cei care fac cerere de intrare în partid. Primirea de candidați de partid nu trebuie în nici un caz dusă ca o campanie de masă, ci ca o muncă continuă, perseverentă și de mare răspundere.

Cel care cere să intre în partid, va trebui să aibe recomandăția a unui număr de membrii de partid care urmează să fie stabilit prin instrucții ale Comitetului Central. Cel care recomandă, va purta întreaga răspundere pentru cel pe care îl recomandă, răspundere care merge până la excluderea din partid, în cazul unei recomandări lipsite de simțul responsabilității.

Primirea în partid se face cu respectarea democrației interne de partid. Organizația de bază trebuie să judece și să hotărască asupra primirii în partid. Membrii de partid din organizația de bază răspund în fața conducerii de partid, în cazul unei primiri ușurate, pe care îl trec noii înscriși. Stagiul de candidat, este un stagiul de pregătire și verificare în care cei înscriși trebuie să dovedească dacă sunt demni să fie primiți membri de partid. Acest stagiul e diferențiat pentru diferitele categorii sociale ale candidaților.

Curățirea permanentă a partidului, ca și primirea de candidați de partid e bine să fie făcută în ședințe deschise, cu participarea nemembrilor de partid dintre muncitori, muncitori agricoli și țărani săraci. Critica constructivă, nu numai a membrilor de partid, ci și a maselor fără de partid devotate regimului, este de un ajutor de care membri de partid n-au dreptul să lipsească partidul, ci trebuie să o stimuleze mereu.

Organele de partid, inclusiv Comitetul Central, trebuie să verifice în mod sistematic organizațiile locale, aducând îndreptări și îmbunătățiri în muncă, acolo unde acest lucru e necesar. Rezultatele acestei munci, aduse la cunoștința maselor celor mai largi, prin viu grai și prin presă, vor contribui la întărirea partidului și la o tot mai bună legătură a partidului cu masa muncitorilor.

Hotărârea pe care Plenara Comitetului nostru Central o va lua cu privire la sarcina continuă a curățirii rândurilor partidului nostru și de primire de candidați de partid, călăuzindu-se de învățătura lui Lenin și Stalin, va face mai puternic partidul nostru, cheazășie a noi succese în construcția socialismului în țara noastră și a contribuției poporului nostru în întărirea lagărului păcii și socialismului, în fruntea căruia stă Uniunea Sovietică.

D.A.N.I.C., fond C.C. al P.C.R., Cancelarie, dosar 74/1950, f. 1-11.

INDICE ANTROPONIMIC*

A

Abagiu, Neaușa - 297
Abraham - 282; 283
Adamov, Milorad - 237-239
Agafiței, col. - 303
Albu - 255
Albulescu, Dinu - 166-168
Aldoiu - 95
Alec, Gheorghe - 72
Alexa - 37
Alexandrescu, Pavel - 72
Alexandru, Ioan - 219
Amery, John - 167
Anastasiu, Grigore - 216
Anderco, Iosif - 317
Andrescu Rigo - 67; 69
Angheliu, Grigore - 216
Antonescu - 94
Antonescu, Ion - 70; 139-141; 266
Apostol - 227
Apostol, Constantin - 220
Apostol, Gheorghe - 124; 126; 199; 284;
300-303; 323; 333
Arapaș, Teoctist - 341; 343
Ardeleanu, Iosif - 168
Ariton, colonel - 68
Asavei, Hrisostom - 342; 343
Atanasiu - 72

B

Babenco, Simion - 75; 77
Bacalu, lt. maj. - 321
Balin, Ștefan[a] - 219
Bantaș, Felicia - 91
Bantea, col. - 303
Banu, Petre - 297
Barău, Nicolae - 221
Baternau - 15
Bădescu, Geta - 91

Bănuță, căpitan - 321
Bărbulescu - 94
Bărcă, V. Gh. - 68
Bărlădeanu, Alexandru - 24; 72; 106
Becsei - 274
Bedreag, Ștefan - 216
Bejan - 66-69
Bek, Fritz - 91
Bene - 259
Beneș - 95
Bernard - 165
Bespalov - 106
Beta, Vasile - 321
Biolan, Ion - 316
Birtaș, Gavrilă - 107; 109; 344
Boboioc, Ioan - 218
Bock - 318
Bodnăraș, Emil - 18-21; 23-25; 120; 124-
128; 199; 241; 284; 287; 289; 326
Boeru, Tudor - 219
Bogacenco, Vitalie, lt. maj. - 212; 215
Bogdan, mr. - 53
Bogdăneasca - 72
Bogza, Geo - 166
Bojin, Borislav - 238
Bologhin, Stan - 263
Bona, Mihai - 319
Borilă, Petre - 18; 144; 326
Borscenko - 85; 86
Boș - 92
Bota, Nicolae - 319
Bota, N. - 318
Botez - 94
Braeșter - 38
Braia, Mia - 95
Bratu, Grigore V. - 217
Bratu, Ștefan - 217
Brăiloiu, Constantin, slt. - 218
Brătianu, Bebe - 70

* Indicii antroponimic și toponimic au fost elaborați de Șerban Marin.

Brătianu, Constantin I. C. - 66; 69; 71; 94
Brătianu, Elena - 71
Brătianu, Eliza - 71
Brătianu, Gheorghe - 70; 71
Breazu - 85
Breiner, Gheorghe, lt. maj. - 212
Bujor, Gheorghe - 166
Bunaciu, A. - 271
Burbank, John - 165; 167
Bursan, Constantin - 70
Buzatu, Tănase - 219

C

Carașol, Maria - 210
Carcea, Constantin V. - 217
Cartianu, ing. - 165
Catană, Radian - 72
Călin, Vera - 168
Căpraru, Rozalia - 299
Cărămizescu, Gheorghe - 221
Câmpeanu, col. - 211
Cârciumărescu - 98
Cârcu - 171
Ceapă, V., dr. - 66-69
Ceașescu, Nicolae - 39; 75; 105; 120; 137;
206; 209; 330
Ceia, mr. - 341-343
Chiran, Mihail I. - 95
Chirîtoaia, P. - 265
Chirtoacă, Pavel - 75; 77; 271; 278
Chișinevschi, Iosif - 18; 73; 74; 76; 77;
100; 103; 105; 124; 126; 144; 146; 156;
165; 172; 176; 188; 191; 195; 271; 284;
287; 300-303
Chișinevschi, Liuba - 38; 52; 157
Chivu, V. E. - 106
Churchill, Winston - 43; 69
Cihoski, Alexandru - 266
Cihoski, Eugenia - 266
Cihoski, Henri, general - 266; 267
Cihoski, Sofia - 266; 267
Cinca, Ștefan - 217
Cirea, Toader - 315
Ciucă, Gh. - 67
Ciupercă, Nicolae - 216
Cleju, Ioan - 122; 123
Cogniot - 364

Cogut - 307
Coifan, Virgil - 216
Cojocaru, plt. - 218
Cojocărescu, Aurel - 216
Cojocărescu, Constantin - 216
Cojocărescu, Elisabeta - 216
Colciu, Grigore - 68
Coliu, Dumitru - 18; 325
Comișel, Pantelimon, general - 53
Conici, Borislav - 238
Constantinescu - 171
Constantinescu, Constantin - 217
Constantinescu, D. - 66
Constantinescu, Ioan I. - 217
Constantinescu, L., acad. - 317; 318
Constantinescu, Miron - 25; 29; 124; 126;
138; 196-199; 201; 284; 286; 287; 322-
324; 326; 333; 339; 340
Constantinescu, Nicolae M. - 69
Constantinescu-Iași - 367
Constantinescu, Victor - 216
Cormoș, Petre - 122
Comea - 76
Comea, Paul - 303
Cosămbescu, Teofil - 96
Costescu, Romulus - 19
Crăciun - 325
Crăciun, Constanța - 18; 39
Craiu, Constantin - 297
Crețu, Augustin - 297
Cristea, Ioan I. - 218
Cristescu - 320
Cristescu, Pavel, general - 53
Crișan, Iuliu, lt. - 212
Csakany Bella - 94
Csomoș, Andrei - 314
Cumpănașu - 68
Cumpănașu, Dumitru - 319
Curici, Alexandru - 238
Cusaru, Nicolae - 90
Cuteanu, Gheorghe, lt. col. - 212; 215
Cuza, Alexandru Ioan - 266

D

Dalea - 40; 259
Dard, Michel - 165
Dascăl, Eugen, lt. maj. - 212

David, Cornel - 321
David, Gheorghe, colonel - 53
Davidescu, Lazăr - 316
Davidoglu, A. - 68
Dănălache, G. - 11; 13; 315; 317
Dănică, Petre - 206; 212
Dănoiu - 303
Dediu, Ioan - 92
Delea, Petre - 259
Delcea, Ioan - 171
Deneș - 250; 282; 283
Diaconescu, Gheorghe - 169; 170
Diaconu, Leonida, lt. col. - 53
Didiță, Tănase - 166
Dimitriu, Anton - 166
Dimitriu, Ion - 317
Dinulescu - 265
Dobre, Florica - 123; 142; 170; 188; 217;
339; 344
Dodze, Koci - 235
Dolbeare - 56
Doncea - 11; 41; 324; 332
Dragalina - 314
Drăghici, Alexandru - 38; 55; 70; 77
Drăgănescu, Victor, general - 53
Drăgoescu - 323
Drăgoescu, P. - 38
Dumitru, Adrian - 72
Dumitru, Gheorghe - 218
Dumitru, Ioan D. - 217
Durluț - 248
Dușa, Victor - 15-18
Dușescu, Dan C. - 165; 166
Dușu - 69
Dușu, Alesandru - 123; 142; 170; 188; 217;
339; 344

E

Eck, Alexandru - 166; 167
Engels, Friedrich - 129; 240; 290; 291; 294;
296; 299; 372
Ene, Nicolae - 216
Exarcu - 91

F

Fănică, Gheorghe - 216
Fehervari - 278; 282

Fericeanu - 11; 259
Filip, mr. - 341
Filoteanu, Gheorghe, colonel - 53
Florea, Marin - 216
Florescu, Gheorghe - 37; 76; 259; 328-331
Florescu, Marin - 68
Focșăneanu, Ion - 19
Foriș, Ștefan - 49; 50
Frusina - 210; 211
Furmanov - 133

G

Gafencu, Grigore - 55
Galan, V. Em. - 337
Ganițchi, Sergiu - 339
Gaston, M. - 144
Gavriliuc, Mihai - 77; 259
Gălățeanu - 12; 15
Georgescu - 95
Georgescu, ing. - 85; 86
Georgescu, Emil - 68
Georgescu, Teohari - 18; 20; 24; 25; 29; 55;
75-77; 124; 126; 144; 146; 158; 172; 173;
188; 191; 192; 195-197; 251; 256-258;
271; 284; 287; 300; 302; 303; 309; 317;
322; 344
Georgescu, Vasile - 66; 67; 69
Ghels - 303
Gheorghiu, Alexandra - 165
Gheorghiu, Dumitru - 165
Gheorghiu, Mihnea - 165-169
Gheorghiu-Dej, Gheorghe - 17; 18; 27-29;
44; 73-76; 100; 102-105; 124-126; 144;
145; 147; 149; 155-157; 172; 174-176;
180; 181; 188; 190-201; 228; 234; 237;
242; 271; 274-281; 284-288; 290; 291;
294-299; 310; 311; 323; 324; 326-329;
332; 336
Gherar, Moscu - 95
Gherman - 124
Ghorghianzache, Dumitru - 70
Gigurtu, Ion - 338
Gligor, Viorel, mr. - 212
Glodariu, Margareta - 91
Goanță, Andrei - 237
Goga, Vasile, lt. - 218
Gogu, Costache - 219

Goldberger, N. - 99; 100; 259; 271; 276
Golubovici - 364
Gondos, Ervin - 315
Görö - 364
Grigore, Victor - 94
Grigorescu, Constantin - 166; 167
Grigorescu-Plăvan, Eftimie - 66; 67; 69
Grindeanu, Ion - 317
Groza, Petru - 28; 29; 242; 341; 342; 344
Grünberg, ing. - 144; 145; 147
Gubernicu, Ilie - 314
Guină, Nicolae - 75; 77
Guirraud, Pierre - 166
Gurban, Nicolae - 315

H

Haber, I. - 100; 105; 259; 303
Haller, Margareta - 166; 167
Halmaghi, Iosif - 314
Hamat, dr. - 68
Hoare - 167
Horthy - 94
Hossu, Gheorghe - 144-146; 148; 149; 151
Hervian - 87
Hinescu, preot - 122
Husan, Nicolae - 96

I

Iacob - 190
Iacob, Ion D. - 316
Iancu, Ion - 205
Ilcușu, Ion, general - 344
Iliescu, Octav - 166
Inăsescu, Pavel - 220
Ionescu, Alexandrina - 96
Ionescu, Elena - 95
Ionescu, Florica - 92
Ionescu, Grigore - 19
Ionescu, Marin - 209; 210; 212
Ionescu, Scarlat - 317
Ionescu, Ștefan - 298
Ionescu, Victor - 71
Ionescu Beju - 95
Iordăchescu, T. - 124; 126; 197-201; 284;
287; 324
Iorgulescu, Dumitru - 216
Iovanovici, Dobrivoi - 238

Isac, Victor - 166
Ismailescu, căpitan - 16
Iudin - 364
Izsak - 280

J

Jianu, Marin - 107; 109
Jilavu, Petre - 216
Johnson - 70
Juhasz - 303
Justin, Marcu - 168

K

Kardel, Edvard - 73
Kavtaradze, S. I. - 242
Kelici, Vitomir - 238
Kolganov - 18
Koslinski, Elena - 123
Koslinski, Gheorghe, amiral - 123
Kostov, Traicio - 47; 235; 365
Kovacs, Mihai, mr. - 212
Krivokapici - 238

L

Lala - 76
Lazarov, Orlad - 238
Lebedev - 106
Lenin, Vladimir Ilici - 68; 129; 130; 138;
161; 182; 224; 240; 290; 291; 295; 296;
299; 372-374; 376
Levin, Romelia - 91
Levin, Mișa - 124; 125; 126
Luca, Gheorghe Ion - 216
Luca, I. N. - 67
Luca, Vasile - 18; 73-77; 124; 126; 144;
145; 154-156; 158; 172; 175; 176; 188-
197; 200; 201; 243; 247; 271; 275; 278-
281; 284-286; 290; 295; 297; 299; 300;
301; 303; 315; 329; 330; 332; 341
Lupu - 76
Lupu, Nicolae, dr. - 200
Lupu, Petre - 278; 282; 299

M

Macici, Nicolae - 188
Maciuc, Leon - 321
Macovei, acad. - 317; 318

- Magiu, Lucreția - 315
Malenkov - 364
Malinschi, Vasile - 75
Maniu, Iuliu - 96; 314
Manolache - 75
Manole - 259
Manole, Mihai - 316
Marcuș, Paula - 90
Marian, Ion - 16
Marinciu - 93
Marinescu, Badea - 166
Marussi, Gheorghe - 100; 104; 105
Marx, Karl - 129; 240; 290; 291; 294; 296; 299; 372
Mateescu - 325
Mazilescu - 94
Mazilu - 270
Măcelaru, amiral - 17
Mănescu, Manea - 325
Mărășescu - 316
Mârza - 367
Melenkov - 17
Mico - 274
Mihadaș, Teodor - 166
Mihai - 103; 144-149
Mihalache, Constantin - 95
Mihalache, Marin - 76; 77
Mihalca, Eliza - 318; 319
Mihaly, Alexandru, căpitan - 212
Mihăilescu, Dinu - 95
Milicescu, general - 68
Modoran - 190
Modoran, Ion - 342
Moghioroș, Alexandru - 18; 25; 73-77; 124; 126; 144; 147; 149; 155; 156; 172; 173; 188; 191; 192; 195; 247; 252; 255; 256; 282; 300-302
Moisescu, I., colonel - 32; 121; 289
Moldovan - 259; 262
Moldovan, Simion - 219
Molotov - 364
Moraru, M. - 124; 126; 284; 325
Moraru, Varahil - 342
Munteanu, Gheorghe - 220
Munteanu, Mircea - 166
Mureșan, Alexandru, lt. - 212
Mureșanu, mr. - 53
Muscă, Ștefan - 66
- N**
Nabadan, Gheorghe, căpitan - 218
Nagy, Dezideriu - 278; 281; 282; 283
Nagy, Mihai - 271; 275-282
Nagy, Samoilă - 314
Naum - 15
Neagoe, Peter - 167
Neagu - 91; 138
Neagu, Gheorghe - 205
Neagu, Maria - 92
Neagu, Neagu N. - 220
Neamțu - 39
Neamțu (Gheorghiu), Ivonne - 165; 168; 169
Neață - 316
Neci, lt. maj. - 321
Nedelcovici, Silvia - 341-343
Negoiță - 259
Negrea, Profir - 298
Nichifor, Constantin - 216
Nichită - 259
Nicolau - 367
Nicolșchi, A. - 107; 109
Nicula - 38
Niculescu - 248; 252
Niculescu, Elefterie - 91
Niculescu, Petre - 77
Niță, Petre - 219
Nițescu - 100; 104; 105
- O**
Olaru - 40
Olaru, Eva - 342; 343
Ologeanu, Nicolae - 316
Olsewski, Irina - 166; 167
Olsewski, Tatiana - 166; 167
Olteanu, Gheorghe - 218
Onescu, Cornel - 100; 105
Oprică, Mihai - 316
Oproiu, C. - 76; 77
Orășeanu, Gherasim - 91
Orșa - 76
Osias, Frost - 90
Otetoc, Dumitru T. - 211

P

- Palade, Ion - 209
Panaiteescu, Gheorghe - 95
Papadopol, Titi - 66
Paraschivescu, Gheorghe - 219
Paraschivescu, Miron Radu - 166
Parhon, C. I. - 65
Paschievici, Sever - 68
Pascu - 274
Pascu, Gheorghe - 66
Patriciu, Mihai, col. - 212; 215
Pauker, Ana - 18; 24; 52; 57; 73-75; 77;
124-126; 144; 146; 149; 154; 156-158;
172; 173; 175; 176; 256; 289; 290; 300-
303; 327; 329; 370
Pavel, Florea - 206; 211
Pătrășcanu, Lucrețiu - 15; 17; 39; 49; 50;
52; 165; 235
Pârvu, Ioan - 217
Pârvulescu, Constantin - 18; 38; 77; 324
Peici, Costa - 238; 239
Pene, Nicolae Șt. - 95
Penescu, Răzvan - 339
Petrescu - 41
Petrescu - 74
Petrescu, Dumitru - 77; 100; 104; 105; 144;
154; 155; 157; 246; 249; 251; 255; 256;
259; 261; 267; 270; 271; 278; 283; 303;
308; 309
Petrescu, Constantin Titel - 72
Petric, Cosma - 220
Petrovici - 71
Pikler - 283
Pilat, Costache - 70
Pintilie, Gheorghe - 212
Poole - 56
Popa, Andrei - 314
Popa, Emil - 40; 324
Popa, Marin, plt. - 315
Popescu, Cornel - 90
Popescu, David, general - 338; 339
Popescu, Dumitru - 141
Popescu, Gavrilă - 92
Popescu, Ioan - 217; 218
Popescu, Mircea - 70
Popescu-Dolj - 68
Popescu-Pupuri, Ion - 84; 86
Popivoda - 364
Popovici, Borislav - 237
Popovici, Ioan - 314
Popotomov - 364
Porter, Ivor - 167; 168
Pospelov - 364
Preda, Niculae - 211
Predaru, I. - 72
Predescu, Gheorghe - 217
Predescu, Stamate - 94
Preoteasa, Grigore - 314
Priscoveanu, Gheorghe - 217
Profiri - 24; 367
Protopopescu, Lili - 72
Puiu, Simion - 296
- R**
Rabb - 227
Racoviță, Osvald - 69
Radu, ing. - 93
Raica - 11; 13; 14
Raicici, Tihomir - 239
Rajk - 47; 235
Ralea, Mihail - 166
Rancovici - 43; 237; 239; 360; 364; 366
Rangheț, Iosif - 18; 124-126; 284
Rădăceanu, Lothar - 77; 124-126; 144; 284;
300
Rădescu, Nicolae, general - 16; 56
Răducu, Veta M. - 210
Rădulescu, Aureliu - 166
Rădulescu, Gheorghe - 94
Răuleni - 304
Răutu, Leonte - 14; 41; 77; 87; 99; 100;
104; 105; 144-146; 271; 276; 303; 310;
311; 332; 336
Răureanu, Ovidiu - 166
Rebau, Gheorghe - 219
Regher, Petru - 219
Rey, Valentin, lt. col. - 53
Reznicensco - 249; 255
Riza, Victoria - 211
Rogojinschi, Alexandru - 75; 77
Roman - 270
Roman, ing. - 95
Roman, Petre - 312
Roman, Valter - 310-312

Ropcea - 94
Rossi - 364
Rudenco, Ivanca - 18
Rusan, Sebastian - 337
Rusu, Ioan - 122

S
Sabin, Ion - 217
Sadoveanu, Mihail - 342; 367
Samuelli, Annie - 165
Sălăjan, Leontin - 38; 105; 221
Săvulescu - 318
Săvulescu, Traian, prof. - 367
Scerdeanu, Gheorghe - 217
Schiller - 342; 343
Schinderman, L. - 337
Sfrateu, Florea - 316
Silin, Miladin - 237-239
Sisu - 11
Slamă, Gheorghe - 70; 71
Slăvescu, Tache - 68
Soare, Pița - 66
Solomon - 323
Sorescu, Iulian - 216
Staicu, I. - 66
Stalin, Iosif Vissarionovici - 13; 17; 18; 43;
49; 113; 115-117; 126; 127; 129; 130;
137; 138; 142; 161; 182; 198; 229; 235;
239-243; 290; 291; 294-299; 317; 325;
336; 347; 362; 372; 373; 376
Stan, Alexandru - 140; 142
Stan, Nicolae - 312
Stanciu, Ion - 296
Stancu - 270
Stănculescu, Nicolae - 96
Stănculescu, Constantin - 298
Stănescu, Aurel, lt. maj. - 212
Stern, lt. - 212
Stoenescu, general - 70
Stoian, Tudor - 16
Stoianov, Paia - 237
Stoica - 38
Stoica - 245
Stoica - 327; 328
Stoica, Chivu - 39; 41; 49; 124; 126; 267;
268; 284; 286; 322; 323
Stoica, Cristian - 93

Stoica, Gheorghe - 76; 77; 326; 329
Suder, William - 105; 331; 332; 335
Szanta, Coloman - 219
Szasz, Agneta - 321

Ș
Șelaru - 72
Șendrea, Vasile - 216
Ștefănescu, Aneta - 303
Ștefănescu, Lelia - 94
Șerbănescu, Elena - 315
Șerbănescu, M. - 67
Șerbescu - 340
Șova, Mariana - 95
Ștefănescu, Constantin - 295
Ștefănescu, Nicolae - 93
Ștefănescu, Victor - 344
Șteflea, Ilie - 140-142

T
Taco, Elena - 237
Tamaș, văduvă - 219
Tănase, Nicolae - 220
Tănase, Zaharia - 124; 126
Tănăsescu, Ion - 169; 170
Tătărescu - 16; 67
Tecai, Martin - 298
Teclu, Iacob - 19
Teodorescu, Iosif - 169; 170
Tetorian - 69
Tiroiu, V. - 68
Tito, Iosip Broz - 43; 52; 195; 200; 237;
239; 240; 313; 359-366
Tiță, Florea - 303
Toader, lt. maj. - 210
Todorov, Miloș - 237
Todorov, Petru - 237; 239
Toma, Ilie - 67
Toma, Sorin - 39
Tomaziu, Gheorghe - 165-169
Tomescu - 13
Tomescu, Ana Sofia - 165
Tomici, Ioșa - 239
Topor - 91
Toth, Geza - 271; 273-275; 280; 282
Trandafirescu, Ghiță - 296
Trautescu, Alexandru - 96

- Trestianu, N. - 67; 69
 Tretinescu, Tiberiu - 165
 Truman - 70; 134
 Tudorache, Elena - 70
 Tudorache, L. - 267
 Turcu, I. - 71
 Tusineanu, Flaviu - 121; 122
- Ț**
- Țețu, Remus - 166
- U**
- Ulmeanu, Ștefan - 316
- V**
- Vaculin, căpitan - 123
 Vaida, Vasile - 23; 38; 124; 126; 156; 157;
 278; 284; 326
 Vaida Voevod, Alexandru - 94
 Vasilache - 40
 Vasile, Marin D. - 316
 Vasilescu, Agapie - 91
 Vasilichi, Gheorghe - 124-126; 192; 199;
 284; 287; 323
 Vasiliu, Atanasie - 95
 Vass, Ladislau - 50; 77; 98; 259
 Vass, Gizella - 75-77; 237
 Vașchevici - 269
 Vălu, Ion - 316
 Vătafu, Dumitru - 221
 Vătafu, Niculae - 221
 Vârban, Dumitru - 210
 Vârzaru, prof. - 72
- Vântu, Gh. - 68
 Vășinschi - 58
 Vecsei - 250
 Vidrașcu, Raia - 75-77; 100; 105
 Vijoli - 95
 Vijoli, Bartolomeu - 96
 Vințe, I. - 76; 267; 269-271
 Vișa, Petre C. - 210
 Vișoianu, Constantin - 55; 57; 166
 Vlad, Dumitru - 71
 Vlădoianu, Dumitru - 217
 Voiculescu - 269; 270
 Voiculescu, Nicu - 316
 Voinea - 124
 Voitec, Ștefan - 124-126; 197; 267; 284
 Vologa, căpitan - 95
 Vorosciu - 270
 Vulcănescu, Dumitru - 216
 Vulcănescu, Ion - 216
 Vulcănescu, Tatiana - 216
- W**
- Wasserman - 13-15
- X**
- Xantopol - 70; 71
 Xenopol - 166
- Z**
- Zaharia, Ilie - 339; 340
 Zdranc, Artenie - 122
 Zirbo - 171
 Zuca, Teodor - 166

INDICE TOPONIMIC

A

Acmar (jud. Alba) - 122
Adamclisi - 173
Africa - 337
Agapia, m-re - 341; 342
Aita Mare (Trei Scaune) - 250
Aiud - 122; 123; 188
Alba - 121-123; 180; 264; 320; 321
Alba Iulia - 110; 122; 123; 314
Albania - 240; 365
Aleșd - 315
Alexandria - 315; 316
Angheluș (Trei Scaune) - 272; 278; 282
Antoceni (Baia) - 265
Apahida (Cluj) - 313
Apoldul de Jos (Sibiu) - 264
Arad - 54; 67; 96; 97; 178; 180; 265; 309; 314
Argentina - 48
Argeș - 170; 171; 180; 259; 296; 314; 320
Armășeni - 304
Arpaș (Făgăraș) - 264
Arsache (Giurgiu) - 206
Atena - 52
Austria - 365

B

Baba Buzăului - 305
Bacău - 97; 110; 259; 313; 314; 329
Baciu (Vlașca) - 210; 211
Baia - 180; 265
Baia Mare - 50; 179; 259
Baku - 70
Balcani - 168
Banat - 28; 47; 99; 157; 238; 362
Baraolt (Trei Scaune) - 264; 272
Basarabia - 211
Batogu (jud. Brăila) - 171
Băicoi - 13
Băilești - 264
Bălăria (Giurgiu) - 206; 211
Bega - 362
Beiuș - 313
Belgia - 73; 240
Belgrad - 238; 239; 359; 361; 362

Benic (Alba) - 264
Berlin - 126
Berveni (Maramureș) - 179
Bicaz - 219
Bicaz-Chei - 219
Bihor - 221; 313; 315; 321
Bila (Vlașca) - 211
Bistreț (Dolj) - 264
Bistrița - 212
Bistrița, m-re - 341
Blaj - 123
Blândeana (jud. Alba) - 122
Bleșești (Vlașca) - 211
Bod (Sibiu) - 264
Boghizi - 304
Bolintinul din Vale - 313
Botiz (Maramureș) - 179
Botoșani - 270; 313; 314
Branîștea (Giurgiu) - 206
Brașov (Orașul Stalin) - 32; 92; 97; 242;
284; 304; 315; 329; 357
Brăila - 27; 171; 308; 321
Bucecea (Botoșani) - 314
Bucium (Sibiu) - 220
București - 11; 28; 36; 38; 41; 52; 59; 66;
76-78; 94; 104; 106; 140; 141; 147; 151;
165- 167; 169; 170; 189; 216; 237-239;
241; 243; 245; 246; 254; 266; 270; 277;
282; 296; 316; 317; 320; 321; 325-329;
333; 337-339; 356; 357
Budapesta - 338
Buftea - 344
Bulgaria - 27; 215; 240; 359; 365
Buteni (Arad) - 265
Buzău - 13; 69; 170; 171; 179; 216; 221; 259

C

Calavale - 313
Caracal - 171
Caraclii - 171
Caransebeș - 16; 259
Caraș - 360
Carei - 321
Carlomănești - 218

Căldărușani, m-re - 318
Călina (Trei Scaune) - 264
Călinești-Cuparencu - 320
Cămineasca - 211
Căncești (Botoșani) - 313
Căpuđ (Alba) - 264
Câmpeni - 315
Câmpulung-Muscel - 67
Cândești (Buzău) - 221
Cârja - 218
Cârlogani - 171
Cefari - 171
Cehoslovacia - 240; 332; 365
Cenad - 313
Cenadul Mare (Timiș) - 178
Cernavodă - 151
Cernăuți - 166
Chichinda (Iugoslavia) - 238; 239
China - 222; 294
Chișineu-Criș - 265
Chitila - 40
Ciceu - 329
Cinac (Giurgiu) - 206
Ciomegiu (Bihor) - 221
Ciuc - 219; 283; 313; 321
Ciucuzel-Alba - 122
Ciuperceni (Vlașca) - 209; 210
Cluj - 81; 82; 110; 217; 265; 298; 313; 320;
357
Colacu - 321
Comarnic - 338; 339
Comolău - 283
Constanța - 15-17; 146; 147; 151-153; 178;
179; 220; 249; 252; 254; 298; 313; 314; 357
Corbii Mari (Giurgiu) - 205
Coreea - 222; 223; 294; 317; 337
Cosmești (Vlașca) - 210
Covasna - 272; 304
Covurlui - 321
Craiova - 94; 166; 357
Crăciunei - 317
Crevedia - 313
Cristea - 315
Cristeiuł (Târnava Mică) - 265
Cristești (Someș) - 220
Cristia - 306
Cristoara (Olt) - 218; 221

D

Daia Română (jud. Alba) - 122
Dâmbovița - 13; 221
Dealul, mănăstire - 28
Dejoinisip (Vâlcea) - 312
Delta Dunării - 324
Deva - 275
Diniaș (Timiș) - 237
Doagele (Vaslui) - 265
Doba-Romanați - 171
Dobrești (Dolj) - 264
Dobrogea - 15; 16; 18; 27; 28; 324
Doftana - 16; 50
Dolj - 32; 54; 67; 180; 264; 312; 314
Drăgănești - 317
Drăgășani - 313
Drăgești (Bihor) - 321
Drăgoești - 248
Dudești-Cioplea (Ilfov) - 263
Dunăre - 96-98; 100; 107; 108; 144; 145;
149; 150; 153; 298; 303; 324; 327; 329
Durău, m-re - 341; 342

E

Estelnic - 304
Europa - 43; 70; 339

F

Farcaș, Alexandru - 123
Făgăraș - 263
Feldioara - 307
Filipine - 294
Focșani - 110; 259
Franța - 24; 42; 166; 240

G

Galați - 179; 307; 308; 334; 335
Găget - 14
Găleteni - 317
Găneasa - 171
Gelu - 313
Germană, R. D. - 42; 240
Germania - 86; 126
Ghendul Mic (Târnava Mică) - 265
Gheorgheni - 219
Gherla - 69
Ghidfălău (Trei Scaune) - 264; 283

Ghimpani - 306
Ghimpați (Giurgiu) - 206; 211
Giurgiu - 205; 206; 212; 324
Gorj - 138; 217; 218; 297
Grădiștea - 171
Greci - 171
Grecia - 48
Grosu - 316

H

Haga - 58
Hațeg - 220
Hăpria (jud. Alba) - 122
Hărnicia-Dolj - 67
Hânțești (Suceava) - 313
Hida - 212
Hlechin - 307
Hoghiz - 314
Horeu - 171
Huedin - 212; 313
Humor-Alba - 121
Hunedoara - 99; 270; 302

I

Ialomița - 321
Ianca (Dolj) - 314
Iași - 32; 81; 82; 140; 259; 270; 297; 324;
337; 340; 341; 357
Iepurești (Vlașca) - 211
Îlfov - 38; 77; 95; 219; 243; 245; 248; 252; 263
Ilva Mică - 315
Indochina - 294
Indonezia - 48
Ion Corvin (Constanța) - 178; 179
Israel - 109-111; 128
Istanbul - 166
Italia - 42; 48; 73; 216; 240
Iugoslavia - 52-55; 73; 168; 238; 364-366
Ivanda - 239
Izvoarele (Îlfov) - 263
Izvorul Crișului (Cluj) - 313

J

Jianu (jud. Brăila) - 171
Jilava - 170
Jimbor - 313
Iuliu, Valea - 40; 85; 328; 331; 335

K

Kirghizstan - 208
Krasnodar - 15
Kuban - 208

L

Lapugiul Superior (Sibiu) - 220
Laszlo (Someș) - 219
Lazuri (Dâmbovița) - 221
Lăceni - 316
Lăculețe - 266
Lădești - 171
Lăzărești (Ciuc) - 219
Lemnia (Trei Scaune) - 250; 272; 278; 282
Leț (Trei Scaune) - 250; 264; 283
Limba (jud. Alba) - 122; 123
Livezeni - 323
Londra - 28; 70; 168
Lovnic (Făgăraș) - 263
Lunca de Jos - 313
Lunca de Sus - 304
Luncani - 314
Lunga Comloș - 239

M

Macșa - 283
Malaya - 294
Mangalia - 28
Maramureș - 265
Marea Britanie (Anglia) - 24; 66; 68-71; 86
Marea Neagră - 96-98; 100; 107; 108; 144;
145; 149; 150; 153; 298; 303; 327; 329
Marghita - 313
Matei Voievod (Dâmbovița) - 221
Maxeni - 255
Măgura - 316
Măgura (Trei Scaune) - 279
Mărășești - 266
Mărcaș (Trei Scaune) - 282
Mărghineni - 171
Medgidia - 151
Mediaș - 27
Mehedinți - 97; 360
Mesteacăn (Cluj) - 265
Micfalău (Trei Scaune) - 264
Midia (jud. Constanța) - 151
Mihăilești (Giurgiu) - 206

Miorcani (Botoșani) - 314
Misleanu (Constanța) - 220
Mocești-Prahova - 68
Mociu - 212
Mogoșoaia - 219
Moinești (Bacău) - 314
Moldova - 28; 167; 323; 337; 341
Mongolia - 240
Moscova - 59; 106; 327; 365
Moțăteni (Dolj) - 264
Movilița - 248
Movilița (Ilfov) - 263
Mureș - 212; 259; 271; 283; 297; 321
Muscel - 169; 320

N

Nakovo - 239
Năsăud - 315
Neamț - 340 ; 342; 343
Neamțu, m-re - 341 ; 343
Negreni (Vlașca) - 210; 211
Negrești (Argeș) - 314
Nehoiu - 13
Nepos - 315
Nicolești (jud. Brăila) - 171
Nistru - 141; 167
Noșlac-Alba - 122
Noul (Sibiu) - 264

O

Obreja (Alba) - 264
Odessa - 140
Odorhei - 254; 283; 329
Odverem (Alba) - 264
Oinac (Giurgiu) - 206
Olt - 218; 221
Oltenia - 138; 166; 167; 286; 323
Oltenița - 95
Oradea - 110; 313; 315
Orașul Nou (jud. Constanța) - 151
Oravița - 244
Orbeasca - 316
Orjanca-Buzău - 69
Ostrov (Constanța) - 220
Oțelul Roșu - 11

P

Paris - 198
Păclișa (jud. Alba) - 122
Păltiniș - 266
Păpăuți (Trei Scaune) - 264
Păuleni (Ciuc) - 219
Pârscov (jud. Buzău) - 171
Pechea (Galați) - 179
Pescari (Arad) - 265
Peteni (Trei Scaune) - 251
Petrești (jud. Alba) - 122
Piatra-Neamț - 110; 313; 341
Piatra Olt - 171
Piscuri (Gorj) - 217; 218
Pitești - 217
Plăieșii de Sus - 314
Pleșoiu - 171
Ploiești - 13; 325
Poarta Albă (jud. Constanța) - 151
Podul Pitarului (Ilfov) - 219
Pogoanele - 15
Poiana de Sus (Dolj) - 264
Polonia - 17; 240; 365
Prahova - 12; 14; 40; 68; 178; 216; 298;
338; 339
Preajba (Vlașca) - 211
Puieni (Giurgiu) - 206
Purani (Giurgiu) - 206; 211

R

Racoș - 313; 314
Racoșul de Sus - 314
Rădăuți - 92
Râmnic - 170; 171
Râmnicu Vâlcea - 341
Recea - 313
Redin - 313
Reșița - 244
Ripiceni - 323
Rodna - 299; 313
Roman - 321
Romanțați - 138; 171
România - *passim*
Romoli (Năsăud) - 315
Roșiorii de Vede - 297
Rucăr - 169
Ruginoasa (Baia) - 265

S

Salonta - 221; 313
 Sandomini - 304
 Satu Lung (Satu Mare) - 265
 Satu Mare - 110; 265; 309
 Saula (Cluj) - 313
 Săcășeni - 321
 Săcuieni - 313
 Sălaj - 321
 Sălciile (Prahova) - 178
 Săliște (jud. Sibiu) - 140
 Sărdănești (Gorj) - 217
 Sâncrăeni - 304
 Sânmartin - 304
 Sânnicolaul Mare - 238; 239; 313
 Sânpetru (Sibiu) - 220
 Sântana-Arad - 178
 Sânzăeni (Trei Scaune) - 321
 Schitu (Giurgiu) - 206
 Scurtu (Vlașca) - 210; 211
 Sebiș (jud. Alba) - 122
 Secu, m-re - 341
 Sercaia - 304
 Sercăița (Făgăraș) - 264
 Severin - 11; 298; 360
 Sfântu Gheorghe - 183; 272; 314
 Sibiu - 67; 121; 123; 140; 165; 180; 220; 264; 357
 Silișteea (Giurgiu) - 206; 209; 210; 211
 Sinaia - 266; 321
 Slatina - 171
 Someș - 212; 219
 Spania - 48
 Sremski Karlovoi - 238
 Stalin, regiune - 183; 303; 306; 307; 313; 314; 330
 Statele Unite ale Americii (America) - 24; 30; 42; 70; 165; 167; 168; 294; 317; 371
 Stâna (Dolj) - 264
 Stockholm - 223; 240; 371
 Storobănești (Teleorman) - 265
 Subcetate (Sibiu) - 220
 Suceava - 92; 221; 262; 269; 313; 314; 320; 321
 Sütteni (Trei Scaune) - 251
 Șelaru (Vlașca) - 210
 Șerbănuți - 321

Șimleul Silvaniei - 313 ; 315

Șipot (Dolj) - 264
 Șoimuș (Alba) - 264
 Șopârlești (Vlașca) - 211

T

Tăuți (jud. Alba) -122
 Târgoviște - 13; 28
 Târgu-Bujor - 308
 Târgu-Mureș - 110; 283
 Târgu-Neamț - 313; 341; 342
 Târgu Secuiesc - 183; 272; 314
 Târgușor (Ilfov) - 263
 Târnava Mică - 180; 265; 279
 Tecuci - 266
 Telcuș-Aleșd - 315
 Teleorman - 12; 265; 297; 315
 Timiș - 32; 38; 237; 259; 360; 361
 Timișoara - 53; 67; 81; 82; 138; 178; 179; 237; 313; 342; 362; 363
 Timășevskaia - 15
 Todiseni (Suceava) - 314
 Toliș (Suceava) - 314
 Transilvania (Ardeal) - 337; 338; 340; 341; 344; 370
 Trei Scaune - 71; 178; 180; 181; 183; 249; 251; 253; 264; 271; 274; 281-283; 321
 Tudor Vladimirescu (Giurgiu) - 205
 Tufeni (Teleorman) - 265
 Tulcea - 151
 Turcia - 166
 Turda - 67; 212; 252; 254; 314
 Turia (Trei Scaune) - 178; 272; 278; 280
 Tutova - 218

U

Ungaria - 27; 94; 215; 240; 332; 359; 365
 Ungureni (Sibiu) - 264
 Uniunea Sovietică (U. R. S. S., Rusia) - 18; 19; 23; 26-30; 38; 42-44; 46-48; 58; 59; 68; 70; 84-87; 97; 98; 106; 113 ; 115; 117; 126-128; 140-142; 148; 152; 161; 167; 173; 177; 180; 182; 186; 189; 193; 198; 222; 224; 229; 237; 239-243; 290; 291; 293-296; 298; 301; 302; 315; 318; 327; 329; 333; 338; 347; 354; 364; 365; 367; 368; 371-373; 376

Ursa-Romanai - 171
Uzon (Trei Scaune) - 271; 272

V

Valea Călugărească - 321
Valea Crișului - 276
Valea Dragului - 95
Valea Hogii (Vaslui) - 265
Valea Stânii (Ilfov) - 263
Valea Vinului - 41
Valea-Zalam - 280
Variaș (Iugoslavia) - 238
Varșovia - 337
Vaslui - 265
Vatican - 360
Văleni (Făgăraș) - 264
Văratec, m-re - 341-343

Vâlcea - 138; 171; 259; 295; 312; 313

Vetiș (Satu Mare) - 265

Vida - 317

Vidra - 95

Viena - 338

Vietnam - 48; 240; 294

Vingard-Alba - 122

Vișeu - 313

Vlașca - 209; 210; 265

Vulcan - 307; 314

Z

Zăbala - 314

Zăbrădău - 305

Zălan (Trei Scaune) - 264

Zedna (Trei Scaune) - 264

Zimnicea - 317

Tiparul executat la

S.C. LUMINA TIPO s.r.l

str. Luigi Galvani nr. 20 bis, sect. 2, București

Tel./Fax 211.32.60; Tel. 212.29.27

<https://biblioteca-digitala.ro> / <http://arhivelenationale.ro>

ISBN 973-8308-07-0

<https://biblioteca-digitala.ro> / <http://arhivelenationale.ro>